அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஸ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

॥ विवेकचूडामणिः ॥

விவேகசூடா³மணிः

ஸ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்.
1975

விஷயானுக்ரமணிகை

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

முகவுரை

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹாஸன்னிதானத்தின் அனுக்ரஹத்தின்கீழ் வெளிவரும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்த மாலா'வின் "**விவேகசூடா³மணிஃ**" புத்தகம் இது.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரபகவத்பாதாளின் பிரகரண கிரந்தங்களில் மிகவும் மேன்மை வாய்ந்தது இதில் அடங்கிய 'விவேகசூடாமணி' என்ற நூல். ஸூத்ரபாஷ்யம் உபநிஷத்பாஷ்யம், கீதாபாஷ்யம் இவைகளில் அடங்கி உள்ள விசேஷ வேதாந்த தத்துவங்களை சுருக்கமாக வும் தெளிவாகவும் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் இந்நூலில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். இதைப் படித்தால் ஸ்ரீ சங்கரர் சொல்லியுள்ள அத்துவைத வேதாந்தத்தின் எல்லா அம்சங்களும் மனதில் தெளிவாகத் தோன்றும். இதிலுள்ள 582 சுலோகங்களில் எல்லா விவரங்களையும் (தத்துவங்கள், உதாஹரணங்கள்) காணலாம்.

இதைப் படிப்பதற்குமுன் வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் புத்தக மூலமாகவோ அல்லது உபந்யாஸங்கள் மூலமாகவோ கேட்டு அறிந்திருந்தால் இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள விஷயங்களை நன்கு அறிந்துகொள்ள முடியும்.

முதல் சுலோகத்தில் மனித ஜன்மாவின் விசோஷத்தையும், மனிதன் ஆத்மக் ஞானியாகக்கூடிய வழியையும் அவசியத்தையும் சுருங்கச்சொல்லிப் பின்னிட்டு அதன் பூர்ண விவரணத்தைக் கிரந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

நம்முடைய சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் குருசிஷ்ய ஸம்வாதம், கேள்வி - பதில் என்ற முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. இதை உபநிஷத் கதைகளில் காண்கிறோம். அதே போல் ஸ்ரீராமாயணம் ஸ்ரீமகாபாரதம் முதலிய இதிஹாஸங்களும் ஸ்ரீபகவத் கீதையும் உள்ளன.

ஸ்ரீமத் பாகவதம் முதலிய புராணங்களும் இதே ரீதியைக் கடைப்பிடிக்கின்றன. இது தான் உபதேசங்களின் வழி. அதே வழியில் விவேகசூடாமணியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதாந்தம் அறிய விரும்பும் ஓவ்வொருவருக்கும் ஏற்படக்கூடிய சந்தேகங்களை இதில் குறிப்பாய் சொல்லி அதற்கு பதில்களையும் கொடுத்திருக்கிறார் பகவத்பாதாள்.

இதில் 51 வது சுலோகத்தில் கீழ்கண்ட 7 கேள்விகளை குறிக்கிறார்: -

1. பந்தம் என்பது எது?
2. இந்த பந்தம் எப்படி வந்திருக்கிறது?
3. இதன் இருப்பு எவ்விதம்?
4. அதிலிருந்து விடுபடுவது எப்படி?

5. ஆத்மா அல்லாதது எது?
6. மேலான ஆத்மா என்பது எது?
7. ஆத்மா, ஆத்மாவல்லாதது என்று இரண்டையும் பிரித்து அறிவது எப்படி?

ஆத்மாவல்லாதது எது என்ற 5 வது கேள்விக்கு முதலில் 71 முதல் 123 வரை சுலோகங்களில் பதில் அளிக்கிறுர். ஸ்தூல சரீரம், சூக்ஷ்மசரீரம், காரணசரீரம், ஜகத்காரணமான அவ்யக்தம் ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்கள் சப்தாதி விஷயங்கள் அவைகளை கிரகிக்கும் இந்திரியங்கள், ஸுகதுக்க அனுபவங்கள் அந்த: கரணம், பஞ்ச மகாபூதங்கள் ஆகிய ஜகத்திலுள்ள எல்லாவிதமான பதார்த்தங்களையும் எல்லாமே அனுத்மாவானவை என்று விளக்குகிறுர்.

அடுத்தபடி மேலான ஆத்மா என்பது என்ன என்கிற 6 - வது கேள்விக்கு சுலோகம் 126 முதல் 138 முடிய பதிலளித்திருக்கிறுர். பரமாத்மா நம் சரீரத்தில் ஜீவாத்ம ரூபமாய் இருக்கிறுர். அது விகாரமற்றது, சுத்தஞான ரூபமானது, மனஸ் அலையாமல் சுத்தமாக இருந்தால் புத்தி தெளிவடைந்து ஆத்மாவை அறியமுடியும் என்று கூறுகிறுர்.

பந்தம் என்பது என்ன என்ற முதல் கேள்விக்கு 139 - வது சுலோகத்தில் பதில் சொல்லுகிறுர். பந்தம் அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்டது. அது ஞானத்தால்தான் நீங்கும். பந்தம் என்பதும் பொய். ஆவரணமும் விக்ஷேபமும்தான் இந்தப் பொய்த் தோற்றத் திற்குக் காரணம் என்கிறுர்.

இந்தப் பந்தம் எப்படி ஏற்பட்டது என்ற 2 - வது கேள்விக்கு 141 முதல் 146 வரையுள்ள சுலோகங்களில் விளக்குகிறுர். பதார்த்தத்தின் வாஸ்தவ ரூபம் மறை பட்டு வேறுவிதமான நினைப்பு வருவதால்தான் துன்பங்கள் ஏற்படுகிறது. காம, க்ரோத, லோபாதி தோஷங்கள் தான் இதற்குக் காரணம். அதுவே இவனை ஸம்ஸாரக் கடலில் மூழ்கி உழலும்படிச் செய்கிறது. உண்மையை மறைப்பதல்லாமல் பல துன்பங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறது என்று விளக்குகிறுர்.

பின்பு மேலேகண்ட மூன்றுவது கேள்வியான பந்தத்தின் இருப்பு எவ்விதம் என்பதை 147-148 சுலோகங்களில் விளக்குகிறுர். தேஹத்தை ஆத்மாவாக எண்ணுவது ராக த்வேஷங்கள். அதன் மூலம் வரும் புண்ய பாப கர்மாக்கள், சரீர அபிமானம் இவைகளை உண்டுபண்ணி பந்தம் நிலைத்து நிற்கிறது என்கிறுர்.

மேலே சொன்ன 4 வது கேள்வியாகிய பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவது எப்படி என்பதற்கு 149 முதல் 155 வரையுள்ள சுலோகங்களில் சொல்லுகிறுர். இதற்கு வழி ஆக்மஸாக்ஷாத்காரம்தான் என்று சொல்லி அந்த ஆத்மக்ஞானம் ஏற்படுவதற்குள்ள படிகளை 153 முதல் 211 வரை வரிசையாகச் சொல்கிறுர். ஆத்ம அனுத்ம விவேசன க்ஞானம் இதற்குத் தேவை என்கிறுர். அதன்பின் அன்னமயம், ப்ராணமயம், மனுே மயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயமுமான ஐந்து கோசங்களையும் தனித்தனியே

சொல்லி அவைகள் எப்படி ஆத்மாவாகாது என்பதை விளக்குகிறுர். இந்த ஆத்மா ஸ்வயம்ப்ரகாசமானவர் என்பதை 153, 212 சுலோகங்களில் காட்டுகிறுர்.

எதுவும் ஆத்மாவல்லவென்றுல், வித்வாளுல் அறியக்கூடிய வஸ்துதான் என்ன இருக்கிறது என்ற சிஷ்யனுடைய கேள்வியை 214 - வது சுலோகத்தில் சொல்லி அதற்கு பதிஇலயும் கூறுகிறுர். 215 முதல் 227 வரை ப்ரஹ்மமும் இருக்கும் உள்ளே ஆத்மாவும் ப்ரஹ்மமும் ஒன்றுதான் என்றும், 228 முதல் 238 வரை ஜகத்தும் ப்ரஹ்ம த்தைத்தவிர வேறில்இல என்றும் விளக்கிவிட்டு, 239 முதல் 242 முடிய உள்ள சுலோகங்களில் அந்த ப்ரஹ்மத்தை வர்ணிக்கிறுர்.

பின்பு, இதுவரை சொன்ன விஷயம் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பட்டதுதான் என்று பல நிரூபணங்களை எடுத்துரைக்கிறுர். பல மகாவாக்கியங்களையும் சொல்லி விளக்குகிறுர். மகாவாக்கியத்தின் வாஸ்தவமான பொருளை எப்படி அனுஸந்தானம் செய்வது என்றும் சொல்லுகிறுர் (255-264).

இப்படி அறிந்த பின்பும் அநாதிகாலமாக வந்த சரீராதிகளில் 'நான்' என்ற எண்ணம் இருப்பதால் அதைத் தீர்க்க பிரயத்னம் செய்யவேண்டும். இதுதான் வாஸஞ பந்தத்தை குறைப்பது என்கிறுர் (268-287). இதற்கும் காரணம் சரீர அபிமாணம்தான். ஆகவே அந்த அபிமானத்தைவிடச் சொல்கிறுர். ஸ்தூலசரீரம், ஸூக்ஷ்ம சரீரம் இரண்டிலும் உள்ள நான் என்கிற எண்ணத்தை ஒழிக்கவேண்டும், (291-321) இதற்கு ஐகாக்ர்யம் அவசியம் என்கிறுர் (310)

இந்த ஆத்ம நிஇல நழுவாமல் இருக்கவேண்டும் (322-341). ஸமாதி மூலம் அந்த நிஷ்டையை ஸம்பாகிக்க வேண்டும் என்று 342 சுலோகத்தில் சொல்லி, நிர்விகல்ப ஸமாதியை 343 முதல் 368 வரை சுலோகங்களில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக் கிறுர்.

இந்த நிர்விகல்ப ஸமாதிக்கு ஸாதனங்களான ஏகாந்த வாஸம், பேச்சை அடக்குதல், நிராசை, வைராக்யம், முதலியவைகளின் அவசியத்தை 369 முதல் 379 வரை சுலோகங்களில் குறிப்பிடுகிறார். அப்படிப்பட்ட ஆத்மநிஷ்டை ஏற்பட்டால் பிரும்மானந்த அனுபவம் ஏற்படும் என்று 380 வது சுலோகத்தில் சொல்லுகிறார். இது சாசுவதமாக இருப்பதற்கு மாயையை விலக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இரண்டற்ற நிஇலயை 399 முதல் 406 வரை குறிப்பிடுகிறுர். இப்படிச் சொன்னதற்கு யுக்தி மாத்திரமல்ல வேதமே பிரமாணம் என்று 407 வது சுலோகம் முதல் கூறுகிறுர். எல்லோரும் இதை அப்யஸிக்கலாம் என்று 413 வது சுலோகத்தில் உபதேசிக்கிறுர்.

ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்ட பின்னும் கர்ம சரீரம் இருக்கும். ஆஞல் அது ஞானியை பாதிக்காது. இது எப்படி என்பதை 415 முதல் 429 வரை சொல்லி ஜீவன் முக்தரின் லக்ஷணம் அவருடைய அனுபவம் முதலியவைகளை 430 முதல் 443 முடிய விஸ்தரிக்கிறுர். ஆத்மஞானிக்கு சரீர அபிமானமில்லாததால் அந்த சரீரத் தால் செய்யப்படும் காரியங்களின் பலஞன புண்ணிய பாபங்கள் அவஇன பாதிக்காது. ஸஞ்சிதம், ஆகாமி முதலிய கர்மாக்கள் இவஇன கட்டுப்படுத்தாது. ஸுகம், துக்கம்

என்பதே இவனுக்கு கிடையாது. ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிராரப்தம் இருக்கும்வரை சரீரம் இருக்கும். ஆனுல் அதனுலும் ஞானி பாதிக்கப்படமாட்டார். (456-465)

பின்பு, 466 முதல் ஏழு சுலோகங்களில் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட பரதத்துவத்தை விளக்குகிருர். இவ்வழியைத்தான் நமக்கு முன்பு எல்லா க்ஞானிகளும் கையாண்டிருக்கிருர்கள். அதையே உனக்கும் நான் சொல்லுகிறேன் என்று 45-வது சுலோகத்தில் சொன்னதை சிஷ்யனுக்கு இப்போது ஞாபகப்படுத்தி 'அதேபோல் நீயும் அனுஸரித்துவந்தால் மோக்ஷம் அடையலாம்' என்று 474 - வது சுலோகத்தில் ஆசீர்வதிக்கிருர்.

இப்படி உபதேசம் பெற்ற சிஷ்யன் ஆத்மக்ஞானியாஞன், அவனுடைய அனுபவம் என்ன என்பதை 481 முதல் உள்ள சுலோகங்களில் காட்டுகிருர். பின்னும், அந்த சிஷ்யனுக்கு விசேஷ உபதேசங்களை 522 முதல் 555 வரை சொல்கிருர். விதேஹமுக்தி நிலையை 556 முதல் மேலே உள்ள சுலோகங்களில் நன்கு விளக்குகிருர். இதைக் கேட்ட சிஷ்யன் முக்தனுக ஆனுன் என்று முடிக்கிருர். முதல் சுலோகத்தில் கடைசி பாதத்தில் சொன்ன 'முக்தி' என்றதை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிருர்.

இந்தப் பேருபகாரம் செய்த ஸ்ரீபகவத்பாதருக்கு நாம் என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்? இந்தக் கிரந்தத்தை ஊன்றிப் படித்து அதில் கண்ட உபதேசங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நம் அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவருவதுதான் நம் கிருதக்ஞதையைத் தெரிவித்ததாக ஆகும் என்று எண்ணுகிறேன்.

இந்த முக்யமான கிரந்தத்திற்கு சிருங்கேரியில் 34 - வது பீடாதிபதிகளாக அமைந்து அருள்பாலித்த ஸ்ரீ சந்திரசேகரபாரதீ ஸ்வாமிகள் மிகவும் எளிய முறையில் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் வியாக்யானம் எழுதி உள்ளார்கள். அதைப் படித்தால் பல சாஸ்திரங்களைப் படித்த ஞானம் ஏற்படும். அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸித்திங்கதாளான மஹான் ஸ்ரீ ஞானனந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் மிகவும் தெளிவாகவும், எளிய நடையிலும், பல் மேற்கோள்களுடனும் நமக்குத் தமிழில் அனுவாதம் எழுதிக் கொடுத்து இப்புத்தகத்தை வெளிவரும்படிச் செய்ததற்கு நாம் அவரை நம் ஆயுள் வரை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவருக்கு வணக்கங்களைச் செலுத்த வேண்டும், 26 - வது பாகம் வெளிவந்து சிலகாலமாகிவிட்டது. இந்தக் கிரந்தத்தை ஒரே இதழாகப் பிரசுரிக்க எண்ணியதால் தாமதம் ஏற்பட்டதற்கு சந்தாதாரர்களின் மன்னிப்பை வேண்டிக்கொள்கிறேன். இப்புத்தகம் வெளிவருவதற்கு எல்லா வழிகளிலும் உதவிபுரிந்த என் ஆப்த நண்பர் சென்னை, குருபக்தசிரோமணி, தர்மாத்மா, ஸ்ரீ வைத்ய ஸுப்ரமணிய அய்யருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இப்புத்தகத்தை அழகிய முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவாணீ விலாஸ் அச்சகத்தாருக்கும் புத்தகத்தை அச்சிடும்போது பரிசீலித்ததுடன் இதை நன்கு உபயோகிக்க உதவியாக இருக்கும் அட்டவணை, சுலோகானுகிரமணிகை இவைகளை எழுதிக் கொடுத்த வியாகரண வேதாந்த வித்வான் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீசங்கர

குருகுலம் **ஸ்ரீ K. S. வெங்கடராம சாஸ்திரி**களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் மூலகாரணம் சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குரு அபிநவவித்யாதீர்த்த மகாஸந்நிதானத்தின் அனுக்கிரகம்தான். அவருடைய திவ்ய பாதாரவிந்தங்களில் இம்மலரை என் சாஷ்டாங்க பிரணாமங்களுடன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

சிருங்கேரி தாஸன்,

K.V. சுப்பரத்னம்,

பொதுக்காரியதரிசி,

அகிலபாரத சங்கரஸேவா ஸமிதி.

ஸ்ரீரங்கம்,

12-10-75.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ சந்திரசேகரபாரதீ ஸ்வாமிகள்

॥ श्रीः ॥

॥ ஸ்ரீ꞉ ॥

॥ विवेकचूडामणिः ॥

விவேகசூடா³மணி꞉

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

முன்னுரை

[ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாசார்யாரவர்கள் இயற்றியுள்ள பிரகரணங்களுக்குள் விவேக சூடாமணி என்பது மிகவும் பிரஸித்தி பெற்றது. உபநிஷத்துக்களில் சிதறிக்கிடக்கும் உபதேச ரத்தினங்களை வெகு அழகாக இசைத்து இந்த சூடாமணி என்ற அத்புதமான ஆபரணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பரிசயம் செய்யவாரம்பிக்கும் வித்யார்த்திக்கும் இது மிகவும் முக்கியமாய் உபயோகப்படக்கூடியது; ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமடைந்த வித்வானுக்கும் பஹிர்முகமாயிருக்கும் ஸமயத்தில் அனுஸந்தானத்திற்கு மிகவும் உபயோகமுள்ளது. எவராலும் சிரஸா வஹிக்க வேண்டிய பெருமை பொருந்தியதினாலேயே இதற்கு சூடாமணி என்ற பெயர் மிகவும் பொருத்தமாயிருக்கிறது. இதற்கு ஜீவன் முக்தராய் விளங்கி வந்த ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரபாரதீ ஸ்வாமிகளவர்கள் மிகக் கருணையுடன் ஸாமான்ய வ்யுத்பத்தியுள்ளவர்களுக்குக்கூட வேதாந்த தத்வங்கள் மிகத் தெளிவாய் மனஸில் பதியும்படியான ரீதியில் [1]வியாக்யானம் செய்திருப்பது நம்முடைய விசேஷ பாக்கியமேயாகும். அவ் வியாக்யானத்தை கவனமாக வாசிப்போருக்கு மற்ற பிரகரணங்களையோ, பிரஸ்தானத்திரய பாஷ்யாதி வேதாந்த கிரந்தங்களையோ, வாசித்தாகவேண்டுமென்ற அவசியமே ஏற்படாது.

[1] இந்த விவேக சூடாமணி பாஷ்யம் சிருங்கேரி ஸ்ரீ மடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

கிருதார்த்தர்களாவதற்கு இது ஒன்றே போதுமென்று உணருவார்கள். இந்த கிரந்தத்திலுள்ள 581 சுலோகங்களில் 515 - வது சுலோகம் பாதியில் வியாக்யானம் நின்றுவிடுகிறது. அத்வைத பிரஹ்மானந்தானுபவத்தை வர்ணித்து வருகையில் அதில் தானும் லயித்து மேல் எழுதவேண்டாமென்று ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் நிறுத்திவிட்டாரோ என்று தோன்றுகிறது. அவர் வியாக்யானம் செய்யாத பாக்கியுள்ள 66 சுலோகங்களுக்கு வேறு யாரேனும் வியாக்யானம் எழுதி பூர்த்தி செய்வது உசிதமில்லை என்று அப்படியே விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வியாக்யானத்தையே முக்கிய ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு விவேக சூடாமணி என்ற கிரந்தத்தின் தாத்பர்யம் இங்கு தமிழில் காட்டப்படுகிறது.]

1. குரு வணக்கம்

(அவதாரிகை) கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் ஆரம்பத்தில் பெரியோர்களின் ஸம்பிரதாயப்படி குரு வணக்கம் செய்யும்போது ஸகுணமாயிருக்கும் ஈசுவரனுக்கும், நிர்குணமாயிருக்கும் பரபிரஹ்மத்திற்கும் குரு வேறுபட்டவரல்லர் என்பதையும், அவரை வணங்கி அவருடைய பிரஸாதத்திஞல் உபநிஷத் பிரதிபாத்யமான ஆத்ம தத்வம் விளங்கி பரம புருஷார்த்தமான மோக்ஷம் கிட்டும் என்பதையும் முதல் சுலோகத்தில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் துலக்குகிருர்: -

सर्ववेदान्तसिद्धान्तगोचरं तमगोचरम् ।
गोविन्दं परमानन्दं सद्गुरुं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ १ ॥

ஸர்வவேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்தகோ³சரம் தமகோ³சரம் ।
கோ³விந்த³ம் பரமானந்த³ம் ஸத்³கு³ரும் ப்ரணதோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 1 ॥

सर्व-वेदान्त-सिद्धान्त गोचरं ஸர்வ-வேதா³ந்த-ஸித்³தா⁴ந்த கோ³சரம்	=	எல்லா வேதங்களின் கடைசி பாகங்களாகிய உபநிஷத்துக்களில்-தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸித்தாந்தத்திஞலேயே அறியக்கூடியவராயும்,
अगोचरं அகோ³சரம்	=	(மற்ற எந்த பிரமாணத்திஞலும்) அறிய முடியாதவராயும்,
परम-आनन्दं பரம-ஆனந்த³ம்	=	மேலான ஆனந்த ஸ்வரூபியாயும்,
सद्गुरुं ஸத்³கு³ரும்	=	ஸத்பதார்த்தமாகிய பிரஹ்மமாயும் குருவாகவும் இருக்கும்,
तं தம்	=	அந்த பிரஸித்தரான,
गोविन्दं கோ³விந்த³ம்	=	வேதவாக்கியத்திஞலேயே அடையத்தக்க பரமாத்மாவை (கோவிந்த பகவத் பாதாசார்யாரை),
अहं அஹம்	=	நான்,
प्रणतोऽस्मि ப்ரணதோ(அ)ஸ்மி	=	நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

2. மனிதப்பிறவி அரிது

(அவதாரிகை) இந்த கிரந்தத்தில் பிரதிபாதிக்கப்போகும் எல்லா விஷயங்களையும் ஸங்கிரஹித்து அடுத்த சுலோகத்தில் காட்டுகிருர்: -

जन्तूनां नरजन्म दुर्लभमतः पुंस्त्वं ततो विप्रता
तस्माद्वैदिकधर्ममार्गपरता विद्वत्त्वमस्मात्परम् ।
आत्मानात्मविवेचनं स्वनुभवो ब्रह्मात्मना संस्थितिः
मुक्तिर्नो शतकोटिजन्मसु कृतैःपुण्यैर्विना लभ्यते ॥ २ ॥

ஜந்தூனும் நரஜன்ம து³ர்லப⁴மத꞉ பும்ஸ்த்வம் ததோ விப்ரதா
தஸ்மாத்³வைதி³கத⁴ர்மமார்க³பரதா வித்³வத்த்வமஸ்மாத்பரம் ।
ஆத்மானத்மவிவேசனம் ஸ்வனுப⁴வோ ப்³ரஹ்மாத்மன ஸம்ஸ்தி²தி꞉
முக்திர்னே ஶதகோடிஜன்மஸு க்ருதை꞉ புண்யைர்வின லப்⁴யதே ॥ 2 ॥

जन्तूनां **ஜந்தூனும்**	=	பிறவியுள்ளவர்களுக்கு,
नर-जन्म **நரஜன்ம**	=	மனிதப்பிறவி,
दुर्लभं **து³ர்லப⁴ம்**	=	சிரமப்பட்டு அடையத்தக்கது,
अतः **அத꞉**	=	அதையும் விட (அதில்),
पुंस्त्वं **பும்ஸ்த்வம்**	=	புருஷனுக இருக்கும் தன்மை,
ततः **தத꞉**	=	அதையும் விட (அதில்),
विप्रता **விப்ரதா**	=	பிராஹ்மணனுக இருக்கும் தன்மை (சிரமப்பட்டு அடையத்தக்கது).
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையினுல் (மனிதனுய், புருஷனுய், பிராஹ்மணனுய் பிறவி கிடைப்பது துர்லப மாயிருப்பதால்),
वैदिक धर्म-मार्ग-परता **வைதி³க த⁴ர்ம-மார்க³-பரதா**	=	வேதத்தினுல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற (வேதத்தினுல் மட்டுமே அறியக் கூடிய) ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி தர்ம - வழியில் - ஈடுபடும் தன்மை - (அவசியம்),
विद्वत्त्वं **வித்³வத்த்வம்**	=	வித்வானுயிருக்கும் தன்மையும் (அவசியம்),
अस्मात् **அஸ்மாத்**	=	வித்வானுயிருக்கும் தன்மையை ஸம்பாதித்த தற்கு,
परं **பரம்**	=	பிறகு,

आत्म अनात्म-विवेचनं **ஆத்ம அனுத்ம-விவேசனம்**	=	ஆத்மாவையும் ஆத்மாவல்லாததையும் பிரித்தறிவது (வேண்டும்).
सु-अनुभवः **ஸு-அனுப⁴வ:**	=	நன்று ஸாக்ஷாத்கார அனுபவம் (ஏற்பட வேண்டும்),
ब्रह्मात्मना **ப்³ரஹ்மாத்மனு**	=	பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே,
संस्थितिः **ஸம்ஸ்தி²தி:**	=	நன்கு நிலைத்து விடுவதாகிய,
मुक्तिः **முக்தி:**	=	மோக்ஷநிலை,
शत-कोटि-जन्मसु	=	நூறு-கோடிக்கணக்கான-ஜன்மக்களில்,
कृतैः **க்ருதை:**	=	செய்யப்பட்ட,
पुण्यैः विना **புண்யை: வினு**	=	புண்ணியங்களன்னியில்,
नो लभ्यते **நோ லப்⁴யதே**	=	கிடைக்கமாட்டாது.

ஒரு ஜீவனுக்கு கர்மானுஸாரமாகப் பல ஜன்மாக்கள் ஏற்படக்கூடியதாயிருப்பதாலும், பூர்வஜன்ம புண்ணியம் நன்கு இருந்தால்தான் மனுஷ்ய ஜன்மாவோ, புருஷ ஜன்மாவோ, பிராஹ்மண ஜன்மாவோ, கிடைக்குமென்று ஏற்படுவதாலும் எவ்வித ஜன்மாவும் ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்ததில்லை என்பதும், ஜீவனின் ஸ்வரூபம் ஜன்மமற்ற தன்மை என்பதும், இந்த சுலோகத்திலிருந்தே தெளிவாவதினுல் அவ்வித ஜன்மமற்ற தன்மையை உணர்வதற்கு ஜன்மமுள்ளதாகிய சரீராதிகளிலிருந்து தன்னைப் பிரித்துப் பார்த்து அந்நிலையில் நின்றுவிட்டால் ஜீவனே பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாய் விளங்குகிறுன் என்ற உபநிஷத் ஸித்தாந்தத்தை இந்த சுலோகத்தில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் விளக்கியிருக்கிறுர். அந்நிலையையடைவதற்கு ஸாதனங்களாகிய, சித்த சுத்தியை உண்டுபண்ணக்கூடிய நிஷ்காம கர்மானுஷ்டானத்தையும் நிவிருத்தி தர்மமான ஸந்யாஸத்தையும் “வைதிக தர்ம மார்க்கபரதா" என்ற சப்தத்தினுலும், ஸத்குருவையடைந்து அவர் மூலம் வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை நன்கு கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதாகிய சிரவணத்தை “வித்வத்துவம்" என்ற பதத்திலுைம், கேட்டறிந்த விஷயத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஸந்தேகங்களைப் போக்கித் தீர்மானம் செய்வதாகிய மனனத்தை "விவேசனம்" என்ற வார்த்தையினுலும், அவ்விதம் ஸந்தேஹமறத் தெரிந்திருப்பதை நேரில் ஸாக்ஷாத்காரம் செய்வதாகிய நிதித்யாஸனத்தை "ஸ்வனுபவம்” என்ற வார்த்தையினுலும் காட்டிவிட்டு கடைசியாய் ஏற்படக்கூடிய பிரஹ்ம நிஷ்டையே மோக்ஷ நிலையென்று சொல்கிறுர். இங்கு ‘ஸ்வநுபவ:’ என்பது வரை ‘சுபேச்சா, விசாரணு, தநுமாநஸா, ஸத்வாபத்தி' என்ற நான்கு ஞான பூமிகைகளும் 'ப்ரஹ்மாத்மநா ஸம்ஸ்திதி:' என்பதால் அஸம்ஸக்தி, பதார்த்தாபாவனு, துர்யகா' என்ற மூன்று பூமிகைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து ஸாமான்ய

மாய் உபாஸனையால் ஏற்படக்கூடிய ஸாலோக்யம், ஸாமீப்யம், ஸாரூப்யம், ஸாயுஜ்யம் என்று சொல்லப்படும் "முக்தி" கள் வாஸ்தவமாக பரம புருஷார்த்தமாகிய மோக்ஷம் ஆகாது என்பதையும் துலக்குகிறார். இந்த சுலோகத்தில் வைதிக தர்மங்களை மார்க்கமாக (வழியாக) கூறியதால் அவை முக்திக்கு பரம்பராஸாதனமே தவிற நேர் ஸாதனமல்ல என்பது தெரிகிறது. (2)

(அவதாரிகை) மனுஷ்ய ஜன்மாவை யடைந்து அதை வீண் போக்காமல் நன்கு உபயோகித்து ஆத்மஞானத்தை ஸம்பாதித்து முக்தியடையப் பிரயத்தினம் செய்யவேண்டியதே அவன் கடமை என்பதை மேலால் வற்புறுத்துகிறார்: -

दुर्लभं त्रयमेवैतत् दैवानुग्रह हेतु कम् ।
मनुष्यत्वं मुमुक्षुत्वं महापुरुषसंश्रय: ॥ ३ ॥

து³ர்லப⁴ம் த்ரயமேவைதத்³ தை³வானுக்³ரஹ ஹேது கம் ।
மனுஷ்யத்வம் முமுக்ஷுத்வம் மஹாபுருஷஸம்ஶ்ரய꞉ ॥ 3 ॥

मनुष्यत्वं **மனுஷ்யத்வம்**	=	மனிதத்தன்மை,
मुमुक्षुत्वं **முமுக்ஷுத்வம்**	=	மோக்ஷத்தில் தீவ்ர இச்சையுள்ளவனாயிருத்தல்,
महापुरुषसंश्रय: **மஹாபுருஷஸம்ஶ்ரய꞉**	=	பெரியோர்களை ஆசிரயிப்பது ஆகிய,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
त्रयं **த்ரயம்**	=	மூன்றும்,
दुर्लभं एव **து³ர்லப⁴ம் ஏவ**	=	வெகு சிரமப்பட்டுத்தான் கிடைக்கக்கூடியது,
दैवानुग्रह हेतु कम् **தை³வானுக்³ரஹ ஹேது கம்**	=	தைவத்தின் (கடவுள் அல்லது பூர்வ புண்ணியம்) அனுக்ரஹமென்ற காரணம் இருந்தால் தான் கிடைக்கும். (3)

लब्ध्वा कथंचित् नरजन्म दुर्लभं
तत्रापि पुंस्त्वं श्रुतिपारदर्शनम् ।
य: स्वात्ममुक्त्यै न यतेत मूढधी:
स आत्मा स्वं विनिहन्त्यसद्ग्रहात् ॥ ४ ॥

லப்³த்⁴வா கத²ஞ்சித் நரஜன்ம து³ர்லப⁴ம்
தத்ராபி பும்ஸ்த்வம் ஶ்ருதிபாரத³ர்ஶனம் ।
ய: ஸ்வாத்மமுக்த்யை ந யதேத மூட⁴தீ⁴:
ஸ ஆத்மா ஸ்வம் விநிஹந்த்யஸத்³க்³ரஹாத் ॥ 4 ॥

कथंचित्	=	எப்படியோ சிரமப்பட்டு,
கத²ஞ்சித்		
दुर्लभं	=	கிடைப்பதற்தரியதான,
து³ர்லப⁴ம்		
नर-जन्म	=	மனிதப்பிறவியையும்,
நரஜன்ம		
तत्रापि	=	அதிலும்,
தத்ராபி		
पुंस्त्वं	=	புருஷத்தன்மையையும்,
பும்ஸ்த்வம்		
श्रुति-पार-दर्शनम्	=	வேதங்களின் கரையைக் காண்பதையும்,
ஶ்ருதிபாரத³ர்ஶனம்		
लब्ध्वा	=	அடைந்து விட்டு,
லப்³த்⁴வா		
यः	=	எவனொருவன்,
ய:		
मूढधीः	=	மோஹத்தை யடைந்த புத்தியுள்ளவனா யிருந்துகொண்டு,
மூட⁴தீ⁴:		
स्वं आत्म-मुक्त्यै	=	தன்னுடைய ஆத்மாவின் விடுதலைக்காக,
ஸ்வம் ஆத்ம-முக்த்யை		
न यतेत	=	பிரயத்தினம் செய்வதில்லையோ,
ந யதேத		
सः	=	அவன்,
ஸ:		
आत्महा	=	ஆத்ம ஹத்தி செய்தவனாக ஆகிறான்.
ஆத்மஹா		
स्वं	=	தன்னை,
ஆத்மஹா		
असद्-ग्रहात्	=	அஸத்தாக (வாஸ்தவத் தன்மையை விட்டு வேறுவிதமாக) எண்ணிக்கொண்டிருப்பதால்,
அஸத்³-க்³ரஹாத்		
विनिहन्ति	=	நன்கு கொன்றேவிடுகிறான். **(4)**
விநிஹந்தி		

इतः को न्वस्ति मूढात्मा यस्तु स्वार्थे प्रमाद्यति ।
दुर्लभं मानुषं देहं प्राप्य तत्रापि पौरुषम् ॥ ५ ॥

இத: கோ ந்வஸ்தி மூடா⁴த்மா யஸ்து ஸ்வார்தே² ப்ரமாத்³யதி ।
து³ர்லப⁴ம் மானுஷம் தே³ஹம் ப்ராப்ய தத்ராபி பௌருஷம் ॥ 5 ॥

दुर्लभं **து³ர்லப⁴ம்**	=	அடைவதற்கரிய,
मानुषं देहं **மானுஷம் தே³ஹம்**	=	மனித சரீரத்தையும்,
तत्र अपि **தத்ர அபி**	=	அதிலும்,
पौरुषं **பௌருஷம்**	=	புருஷத்தன்மையையும்,
प्राप्य **ப்ராப்ய**	=	அடைந்துவிட்டு,
यः तु **ய: து**	=	எவன்,
स्वार्थे **ஸ்வார்தே²**	=	தன் விஷயத்திலேயே,
प्रमाद्यति **ப்ரமாத்³யதி**	=	தவறுகிறனோ,
इतः **இத:**	=	இவனை விட,
मूढात्मा **மூடா⁴த்மா**	=	முட்டாளாக,
कः **க:**	=	யாரேனும்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்க முடியுமா? (5)

3. ஞானமே முக்திக்கு ஸாதனம்

(அவதாரிகை) சிரவண மனனுதி ஸாதனங்களினுல் தான் முக்தியடைய வேண்டுமா? வைதிக கர்மானுஷ்டானத்தினுலாவது தேவதைகளை உபாஸிப்பதினு லாவது முக்தியடைய முடியாதா? என்று கேட்டால், தன் ஆத்மஸ்வரூபம் தெரியாம லிருப்பதே பந்தத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதினுல், அத்தெரியாத் தன்மையைப் போக் கடித்து ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமடைந்து முக்தி பெறுவதற்கு ஞானம் ஒன்றுதான் ஸாதனமாகும், வேறு எதுவும் ஸாதனமாகாது என்பதைச் சொல்லுகிறர்: -

पठन्तु शास्त्राणि यजन्तु देवान्
कुर्वन्तु कर्माणि भजन्तु देवताः ।
आत्मैक्यबोधेन विना विमुक्तिः
न सिध्यति ब्रह्मशतान्तरेऽपि ॥ ६ ॥

பட²ந்து ஶாஸ்த்ராணி யஜந்து தே³வான்
குர்வந்து கர்மாணி ப⁴ஜந்து தே³வதா꞉ ।
ஆத்மைக்யபோ³தே⁴ன விநா விமுக்தி꞉
ந ஸித்⁴யதி ப்³ரஹ்மஶதாந்தரே(அ)பி ॥ 6 ॥

शास्त्राणि ஶாஸ்த்ராணி	=	சாஸ்திரங்களை,
पठन्तु பட²ந்து	=	படிக்கட்டும்,
देवान् தே³வான்	=	தேவர்களை யுத்தேசித்து,
यजन्तु யஜந்து	=	யாகங்கள் செய்யட்டும்,
कर्माणि கர்மாணி	=	கர்மாக்களை,
कुर्वन्तु குர்வந்து	=	அனுஷ்டிக்கட்டும்,
देवताः தே³வதா꞉	=	தேவதைகளை,
भजन्तु ப⁴ஜந்து	=	உபாஸிக்கட்டும். (என்ன செய்தாலும்),
आत्मैक्यबोधेन विना ஆத்மைக்யபோ³தே⁴ன விநா	=	ஆத்மா ஒருவரேதான் என்ற அறிவைத் தவிர்த்து,
विमुक्तिः விமுக்தி꞉	=	மோக்ஷமானது,
ब्रह्म-शत-अन्तरे अपि ப்³ரஹ்ம-ஶத-அந்தரே அபி	=	பிரஹ்ம கல்பங்கள் நூறு சென்றாலும் கூட,
न सिध्यति ந ஸித்⁴யதி	=	ஏற்படமாட்டாது.

(6)

(அவதாரிகை) மோக்ஷநிலை என்பது ஆத்மாவின் ஸ்வபாவ நிலையாயிருப் பதால் அது எவ்வித கர்மாவினாலேயும் உண்டுபண்ணக் கூடியதில்லை, என்பதை வேதமே சொல்கிற தென்பதைக் காட்டுகிறார்: -

अमृतत्वस्य नाशास्ति वित्तनेत्येव हि श्रुतिः ।
ब्रवीति कर्मणो मुक्तेः अहेतुत्वं स्फुटं यतः ॥ ७ ॥

அம்ருதத்வஸ்ய நாஶாஸ்தி வித்தனேத்யேவ ஹி ஶ்ருதி: ।
ப்³ரவீதி கர்மணோ முக்தே: அஹேதுத்வம் ஸ்பு²டம் யத: ॥ 7 ॥

वित्तेन வித்தேன	=	வித்தத்தினால் (வித்த ஸாத்யமான கர்மாவினால்);
अमृतत्वस्य அம்ருதத்வஸ்ய	=	மரணமில்லாத் தன்மையை அடைவதற்கு,
न आशा अस्ति ந ஆஶா அஸ்தி	=	ஆசையே வேண்டாம்,
इति एव இதி ஏவ	=	என்றே,
श्रुतिः ஶ்ருதி:	=	வேதமானது,
कर्मण: கர்மண:	=	கர்மாவிற்கு,
मुक्तेः முக்தே:	=	முக்தியின்,
अहेतुत्वं அஹேதுத்வம்	=	காரணமாயிருக்கும் தன்மையில்லையென்று,
स्फुटं ஸ்பு²டம்	=	தெளிவாக,
यतः யத:	=	எதனால்,
ब्रवीति हि ப்³ரவீதி ஹி	=	சொல்கிறதோ. (ஆகையால் முக்திக்கு ஞானம் தவிற வேறு ஸாதனம் கிடையாது)

யாஜ்ஞவல்க்ய மஹர்ஷி ஸன்னியாஸம் வாங்கிக் கொள்ள நினைத்து தன் சொத்துக்களை தன் இரண்டு பார்யைகளாகிய மைத்ரேயிக்கும் காத்யாயனிக்கும் பிரித்துக்கொடுப்பதாகச் சொன்னபோது, மைத்ரேயி அந்த சொத்து இருந்தால் மரணமற்றிருக்கும் தன்மை கிடைக்குமாவென்று கேட்க, கிடை க்கவே கிடைக்காது என்று சொல்கிறார். பிருஹதாரண்யக உபநிஷத் II 4 (2) IV - 5 (3); சொத்தினால் கிடைக் கக்கூடிய என்றும் ஐஹிக ஸௌகர்யங்களுக்குமேல் ஏற்படாது சொல்கிறார். அவர்

சாசுவதமான ஸுகத்தை உத்தேசித்து சொத்துக்களை தியாகம் செய்து ஸன்யாஸத்தில் நோக்கமாயிருந்ததால் மோக்ஷத்திற்கு வித்தம் ஸாதனமில்லையென்பதுடன் இடைஞ்சல் என்பதும் தெரிகிறது. மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் சிரவண மனனுதி மூலமாய் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் தான் என்பதும் அங்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. **(7)**

(அவதாரிகை) விவேகியாயுள்ளவன் நித்யமானஸுகத்தை யபேக்ஷித்தால் அநித்ய ஸுக ஸாதனமான எப்பதார்த்தத்திலும் ஆசையைத் துறந்து ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமடைந்திருக்கும் ஒரு குருவையண்டி அவருடைய அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரமாகி அவருடைய உபதேசத்தைக் கேட்டு அவர் காட்டும் வழியில் பிரவிருத்தித்து ஞானத்தை ஸம்பாதித்தால்தான் மோக்ஷம் உண்டென்பதை சுருக்கமாக அடுத்த சுலோகத்தில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் காட்டுகிறுர்: -

अतो विमुक्त्यै प्रयतेत विद्वान् सन्न्यस्तबाह्यार्थसुखस्पृहःसन् ।
सन्तं महान्तं समुपेत्य देशिकं तेनोपदिष्टार्थसमाहितात्मा ॥ ८ ॥

அதோ விமுக்த்யை ப்ரயதேத வித்³வான்
ஸன்ன்யஸ்தபா³ஹ்யார்த²ஸுக²ஸ்ப்ருஹ: ஸன் ।
ஸந்தம் மஹாந்தம் ஸமுபேத்ய தே³ஶிகம்
தேனோபதி³ஷ்டார்த²ஸமாஹிதாத்மா ॥ 8 ॥

अतो அதோ	=	ஆகையினுல்,
विद्वान् வித்³வான்	=	விவேகியானவன்,
सन्तं-बाह्य-अर्थ-सुख-स्पृहःसन् ஸந்தம்-பா³ஹ்ய-அர்த²-ஸுக²-ஸ்ப்ருஹ:ஸன்	=	வெளியிலுள்ளவிஷயங்களிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய - ஸுகத்தில் ஆசையை நன்கு விட்டு விட்டவனுக - இருந்துகொண்டு,
सन्तं ஸந்தம்	=	பிரஹ்ம நிலையை அடைந்தவராயுள்ள,
देशिकं தே³ஶிகம்	=	உபதேசம் செய்யக்கூடிய குருவாகிய,
महान्तं மஹாந்தம்	=	பெரியோரை,
समुपेत्य ஸமுபேத்ய	=	நன்கு (விநயத்துடன் விதிப்படி) நெருங்கி,
तेन தேன	=	அவரால்,

उपदिष्ट-अर्थ-समाहित आत्मा **உபதி³ஷ்ட-அர்த²-ஸமாஹித ஆத்மா**	=	உபதேசம் செய்யப்பட்ட விஷயத்திலேயே - நிலைக்கச்செய்த - மனஸுடன் இருந்து கொண்டு,
विमुक्त्यै **விமுக்த்யை**	=	மோக்ஷத்தின்பொருட்டு,
प्रयतेत **ப்ரயதேத**	=	நன்கு பிரயத்தினம் செய்யவேண்டும்.

இந்த சுலோகத்தில் 'வித்வான்' என்பதால் நித்யா நித்யவஸ்து விவேகமும், 'ஸந்யஸ்த... ஸ்ப்ருஹ:' என்பதால் வைராக்யமும் சமாதி ஸம்பத்தும் 'விமுக்த்யை ப்ரயதேத' என்பதால் முமுக்ஷுத்வமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. **(8)**

(அவதாரிகை) முன் சுலோகத்தில் காணப்படும் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பின்வரும் ஏழு சுலோகங்களில் விஸ்தரிக்கிறார். முதலில் அவ்விதம் செய்யவேண்டிய பிரயத்தினத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதனால் அடையக் கூடிய பலனையும் சொல்கிறார்: -

उद्धरेदात्मनाऽऽत्मानं मग्नं संसारवारिधौ ।
योगारूढत्वमासाद्य सम्यग्दर्शननिष्ठया ॥ ९ ॥

உத்³த⁴ரேதா³த்மனா(ஆ)த்மானம் மக்³னம் ஸம்ஸாரவாரிதௌ⁴ ।
யோகா³ரூட⁴த்வமாஸாத்³ய ஸம்யக்³த³ர்ஶனநிஷ்ட²யா ॥ 9 ॥

सम्यग्दर्शन-निष्ठया **ஸம்யக்³த³ர்ஶன-நிஷ்ட²யா**	=	நல்ல - அறிவில் - நிலைத்திருப்பது மூலமாய்,
योग आरूढत्वं **யோக³ ஆரூட⁴த்வம்**	=	யோகம் (உபாயம்) என்ற படிகளையெல்லாம் ஏறிவிட்ட தன்மையை,
आसाद्य **ஆஸாத்³ய**	=	அடைந்து,
संसारवारिधौ **ஸம்ஸாரவாரிதௌ⁴**	=	ஸம்ஸாரமாகிற பிறவிக் கடலில்,
मग्नं **மக்³னம்**	=	மூழ்கிக் கிடக்கிற,
आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	தன்னை (மனஸுடன் கலந்து ஸுக துக்கங்களையனுபவிக்கும் தன்னை),
आत्मना **ஆத்மனா**	=	தன்னாலேயே (சாஸ்திராசார்ய உபதேசத்தால் தெளிவடைந்த புத்தியினால்),
उद्धरेत् **உத்³த⁴ரேத்**	=	மேல் தூக்கி விடவேண்டும்.

இங்கு **सम्यग्दर्शनं ஸம்யக்³த³ர்ஶனம்** என்பது முக்திக்கு நேர் ஸாதனமான ஆத்மஞானம். **योगारूढत्वं யோகா³ரூட⁴த்வம்** என்பது ஞான ஸாதனமான பரவைராக்யம். அநாத்மாவான சரீராதிகளில் ஆத்மாபிமானம் தான் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மூழ்கியிருப்பது. ஆத்மாவின் உபாதியான அவிவேகியான மனதை விவேகமுள்ள மனதால் அநாத்மாக்களிலிருந்து திருப்பி ஆத்மாபிமுகமாகச் செய்து விட்டால் ஆத்மாவைக் கைதூக்கி விட்டதுபோலாகும். **(9)**

(**அவதாரிகை**) இந்த ப்ரயத்னம் கைகூடவேண்டுமானுல் வேறு எவ்வித ப்ரயத்னத்தையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறுர்: -

संन्यस्य सर्वकर्माणि भवबन्धविमुक्तये ।
यत्यतां पण्डितैर्धीरैरात्माभ्यास उपस्थितैः ॥ १० ॥

ஸம்ந்யஸ்ய ஸர்வகர்மாணி ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தயே ।
யத்யதாம் பண்டி³தைர்தீ⁴ரைராத்மாப்⁴யாஸ உபஸ்தி²தைঃ ॥ 10 ॥

आत्माभ्यास = ஆத்ம விஷயமான அப்பியாஸத்தில்,
ஆத்மாப்⁴யாஸ
उपस्थितैः = இறங்கும்,
உபஸ்தி²தைঃ
धीरैः = மனதை ஜயித்த,
தீ⁴ரைঃ
पण्डितैः = பரோக்ஷ ஞானமுள்ளவர்களால்,
பண்டி³தைঃ
भवबन्धविमुक्तये = ஸம்ஸாரமாகிற கட்டிலிருந்து விடுதலையடைவதற்காக (ஞான நிஷ்டையடைவதற்காக),
ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தயே
सर्व कर्माणि = எல்லா - கர்மாக்களையும்,
ஸர்வ கர்மாணி
संन्यस्य = நன்கு - தள்ளிவிட்டு,
ஸம்ந்யஸ்ய
यत्यतां = பிரயத்னம் செய்யப்படட்டும்.
யத்யதாம் **(10)**

(**அவதாரிகை**) கர்மா எந்தமட்டில் பிரயோஜனப்படும், ஏன் அது ஞானத்திற்கு ஸாக்ஷாத் ஸாதனமாகாது என்பதை மூன்று சுலோகங்களால் விளக்குகிறுர்: -

चितस्य शुद्धये कर्म, न तु वस्तूपलब्धये ।
वस्तुसिद्धिर्विचारेण न किंचित् कर्मकोटिभिः ॥ ११ ॥

**சிதஸ்ய ஶுத்³த⁴யே கர்ம, ந து வஸ்தூபலப்³த⁴யே ।
வஸ்துஸித்³தி⁴ர்விசாரேண ந கிஞ்சித் கர்மகோடிபி⁴: ॥ 11 ॥**

कर्म **கர்ம**	=	கர்மா என்பது,
चितस्य **சிதஸ்ய**	=	மனதின்,
शुद्धये **ஶுத்³த⁴யே**	=	சுத்தியின் பொருட்டு (தான்உபயோகம்),
वस्तू-उपलब्धये **வஸ்தூ-உபலப்³த⁴யே**	=	உள்ள வஸ்துவை - அறிவதற்கு,
न तु **ந து**	=	பிரயோஜனப்படாது,
वस्तुसिद्धि: **வஸ்துஸித்³தி⁴:**	=	வஸ்துவின் அறிவு ஏற்படுவது,
विचारेण **விசாரேண**	=	நன்கு செய்யப்படும் விசாரத்திஞல் (தானே யொழிய)
न किंचित् कर्मकोटिभि: **ந கிஞ்சித் கர்மகோடிபி⁴:**	=	கோடிக்கணக்கான கர்மாக்கஊச் செய்தாலும் சிறிதும் ஏற்படாது.

முதலில் பற்றில்லாமல் கர்மாக்கஊச் செய்து அதஞல் மனதிலுள்ள தோஷங்களெல்லாம் விலகிப் பரிசுத்தமாய் ஞானமடைவதில் தீவ்ரமான ஆவலுண்டானதும் கர்மாக்கஊ விட்டுவிட்டு ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். **(11)**

**सम्यग्विचारत: सिद्धा रज्जुतत्त्वावधारणा ।
भ्रान्त्योदितमहासर्पभवदु:खविनाशिनी ॥ १२ ॥**

**ஸம்யக்³விசாரத: ஸித்³தா⁴ ரஜ்ஜுதத்த்வாவதா⁴ரணா ।
ப்⁴ராந்த்யோதி³தமஹாஸர்பப⁴வது³:க²விநாஶினீ ॥ 12 ॥**

भ्रान्त्या **ப்⁴ராந்த்யா**	=	பிராந்தியிஞல்,
उदित **உதி³த**	=	உண்டான,
महासर्प **மஹாஸர்ப**	=	பெரிய பாம்பிஞல்,
भव **ப⁴வ**	=	ஏற்படும்,

दुःख = துக்கத்தை,
து³:க²

विनाशिनी = நன்கு போக்கடிக்கக்கூடியதான,
விநாஶினீ

रज्जु = கயிற்றின்,
ரஜ்ஜு

तत्त्व = உண்மைத் தன்மையை,
தத்த்வ

अवधारणा = தீர்மானமாய் அறிவதானது,
அவதா⁴ரணா

सम्यक् = நன்றாய்,
ஸம்யக்

विचारतः = விசாரம் செய்வதனால் (தான்),
விசாரத:

सिद्धा = ஏற்படுகிறது.
ஸித்³தா⁴

இதுபோல் ப்ராந்தியால் ஏற்பட்ட பிறவி மரண துக்கத்தைப் போக்கும் ஆத்ம தத்வ ஞானம் நன்கு விசாரம் செய்வதால் தான் ஏற்படும். **(12)**

अर्थस्य निश्चयो दृष्टो विचारेण हितोक्तितः ।
न स्नानेन न दानेन प्राणायामशतेन वा ॥ १३ ॥

அர்த²ஸ்ய நிஶ்சயோ த்³ருஷ்டோ விசாரேண ஹிதோக்தித: ।
ந ஸ்நானேன ந தா³னேன ப்ராணாயாமஶதேன வா ॥ 13 ॥

अर्थस्य = ஒரு பதார்த்தத்தைப்பற்றின,
அர்த²ஸ்ய

निश्चयः = தீர்மானமான அறிவு,
நிஶ்சய:

हित उक्तितः = (அறிந்து சொல்லும்) ஆப்தனுடைய
ஹித உக்தித: சொல்லின்பேரில் (செய்யப்படும்),

विचारेण = விசாரணையினால் (ஏற்படுவது),
விசாரேண

दृष्टः = பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது,
த்³ருஷ்ட:

स्नानेन = ஸ்நானம் செய்வதினால்,
ஸ்நானேன

न ந	=	ஏற்படாது,
दानेन தா³னேன	=	தானம் செய்வதினுல்,
न ந	=	ஏற்படாது,
प्राणायामशतेन वा ப்ராணுயாமஶதேன வா	=	நூறு பிராணுயாமங்கள் செய்தாலும் ஏற்படாது.

ஆப்தர்களான வேதாந்தம், ஆசார்யன் இவர்களின் உபதேசம் மூலம் ஆத்ம விசாரம் செய்பவனுக்குத்தான் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படும். **(13)**

(**அவதாரிகை**) அவ்விதம் விசாரம் செய்யவும், அவ்விசாரம் வாஸ்தவமான பிரயோஜனத்தைக் கொடுப்பதற்கும் விசாரம் செய்கிறவனிடம் ஏற்கனவே சில யோக்கியதைகள் இருக்க வேண்டும். அவ்வித யோக்கியதைகள் இல்லாத விஷயத்தில் விசாரமும் சரிவர நடக்காது. அது பலனையும் கொடுக்காது. அவ்வித யோக்கியதையுள்ளவரை 'அதிகாரி' என்பார்கள். அவருக்கு தேசம், காலம், நிமித்தம் முதலியவை பக்கபலமாய் இருந்து உதவும். தேசம் முதலியவை மாத்திரம் இருந்து யோக்கியதையில்லாத விஷயத்தில் அவை எவ்விதத்திலும் உபயோகப்படக்கூடிய தில்லை. ஆகையால் யோக்கியதையை ஸம்பாதிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசிய மென்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் வற்புறுத்திவிட்டு அந்த யோக்கியதையில் என்ன அம்சங்களெல்லாம் சேர்ந்தது என்பதை எடுத்துச் சொல்கிறுர்: -

अधिकारिणमाशास्ते फलसिद्धिर्विशेषतः ।
उपायाः देशकालाद्याः सन्त्यस्यां सहकारिणः ॥ १४ ॥

அதி⁴காரிணமாஶாஸ்தே ப²லஸித்³தி⁴ர்விஶேஷத: ।
உபாயா: தே³ஶகாலாத்³யா: ஸந்த்யஸ்யாம் ஸஹகாரிண: ॥ 14 ॥

फलसिद्धिः ப²லஸித்³தி⁴:	=	பயன் ஏற்படுவதானது,
विशेषतः விஶேஷத:	=	முக்யமாக,
अधिकारिणं அதி⁴காரிணம்	=	(யோக்கியதையுள்ள) அதிகாரியை,
आशास्ते ஆஶாஸ்தே	=	எதிர்பார்க்கிறது,
अस्यां அஸ்யாம்	=	பலன் ஏற்படுவதில்,

देशकालाद्या: **தே³ஶகாலாத்³யா:**	=	தேசம், காலம் முதலிய,
उपाया: **உபாயா:**	=	உபாயங்கள்,
सहकारिण: **ஸஹகாரிண:**	=	கூடவிருந்து உதவக்கூடியவைகளாக,
सन्ति **ஸந்தி**	=	இருக்கின்றன.

உத்தமமாயும் மிகப்பரிசுத்தமாயுமுள்ள பிரஹ்மலோகத்தில் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மாவே குருவாயமைந்து உபதேசித்தும்கூட நிர்மலமான மனஸில்லாத அஸுரராஜனுன விரோசனனுக்கு சரியானபடி ஆத்மதத்வஞானம் ஏற்படாததால் தேச காலங்கள் முக்கிய ஸாதனமில்லையென்று தெரிகிறது. **(14)**

(அவதாரிகை) ஆரம்பத்திலேயே 3 - வது சுலோகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் முமுக்ஷுத்வம், மஹாபுருஷ ஸம்சிரயம் இவை இரண்டும் அவசியம் வேண்டுமென்று காட்டுகிறுர்: -

अतो विचार: कर्तव्य: जिज्ञासोरात्मवस्तुन: ।
समासाद्य दयासिन्धुं गुरुं ब्रह्मविदुत्तमम् ॥ १५ ॥

அதோ விசார: கர்தவ்ய: ஜிஜ்ஞாஸோராத்மவஸ்துன: ।
ஸமாஸாத்³ய த³யாஸிந்து⁴ம் கு³ரும் ப்³ரஹ்மவிது³த்தமம் ॥ 15 ॥

अत: **அத:**	=	ஆகையினால் (வஸ்து ஸ்வரூபம் அறிவதற்கு விசாரமேதான் ஸாதனம் என்றிருப்பதால்),
जिज्ञासो: **ஜிஜ்ஞாஸோ:**	=	(ஆத்மவிஷயமான) ஞானத்தில் அவாவுள்ளவனுக்கு,
ब्रह्मवित् – उत्तमं **ப்³ரஹ்மவித் - உத்தமம்**	=	ப்ரஹ்மத்தையறிந்தவர்களில் சிரேஷ்டராகவும்,
दया-सिन्धुं **த³யா-ஸிந்து⁴ம்**	=	கருணைக்கடலாகவும் இருக்கும்,
गुरुं **கு³ரும்**	=	குருவை,
समासाद्य **ஸமாஸாத்³ய**	=	நன்கு அடைந்து,
आत्म वस्तुन: **ஆத்ம வஸ்துன:**	=	ஆத்ம வஸ்து விஷயமாக,

विचारः = விசாரம்,

விசாரঃ

कर्तव्यः = செய்ய வேண்டியது

கர்தவ்ய: (15)

4. சிஷ்ய லக்ஷணம்

(**அவதாரிகை**) விசாரம் செய்ய நிஜனப்பவன் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று கவனிக்கும்போது குரு உபதேசிப்பதை சரிவர கிரஹிப்பதற்கு வேண்டிய அஸ்திவார மாகிய புத்தி சக்தி, கிரஹிப்பதை சரியானபடி அர்த்தம் செய்துகொள்ள அவசியமான வ்யுத்பத்தி, கிரஹித்ததை மறக்காமல் மனஸில் தரிக்கும் சக்தி, அதைப் பலவிதத் தில் ஆலோசித்து திடப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய சக்தி முதலியவைகளும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறுர்: -

मेधावी पुरुषो विद्वान् उहापोहविचक्षणः ।
अधिकार्यात्मविद्यायां उम्मलक्षणलक्षितः ॥ १६ ॥

மேதா⁴வீ புருஷோ வித்³வான் உஹாபோஹவிசக்ஷணঃ ।
அதி⁴கார்யாத்மவித்³யாயாம் உம்மலக்ஷணலக்ஷிதঃ ॥ 16 ॥

मेधावी = (கேட்பதை மறக்காமல் மனஸில் வாங்கி
மேதா⁴வீ வைத்துக்கொள்ளும் சக்தியாகிய) மேதை யுள்ளவனுகவும், (காவியம், கோசம், வ்யாகரணம் முதலியவைகஊ) கற்றவனுகவும்,

विद्वान् = எப்படிச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் - எப்படி
வித்³வான் விட்டுவிட வேண்டும் என்று தெரிந்து செய்வதற்கு ஸாமர்த்தியமுள்ளவனுகவும்,

उम्म लक्षण लक्षितः = (8 முதல் 15 வரை யுள்ள சுலோகங்களில்)
உம்மலக்ஷணலக்ஷிதঃ சொல்லப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்களுடன் கூடியவனுகவும் இருக்கிற,

पुरुषः = புருஷன்,

புருஷ:

आत्मविद्यायां = ஆத்மாவை அறிந்துகொள்வதில்,

ஆத்மவித்³யாயாம்

अधिकारी = அதிகாரமுள்ளவனுவான். (ஆத்மவித்யா பலனுன
அதி⁴காரீ மோக்ஷத்தை அனுபவிக்கத் தகுதி யுள்ளவனுகி றுன்.)

இந்த சுலோகத்தில் **'विद्वान्'** '**வித்³வான்**' என்பதால் **'पदं'** '**பத³ம்**' எனும் வ்யாகரண சாஸ்திரத்தையும் **'ऊहापोहबिचण:'** '**ஊஹாபோஹபி³சண:**' என்பதால்

‘वाक्यं’ ‘**வாக்யம்**’ என்னும் மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தையும் **'प्रमाणं’** ‘**ப்ரமாணம்**’ என்னும் ந்யாய சாஸ்திரத்தையும் அறிந்தவன் என்று காட்டப்பட்டது. பத வாக்ய ப்ரமாணஜ்ஞனாக இருக்கவேண்டும். **(16)**

(**அவதாரிகை**) "முன் சொல்லப்பட்ட லக்ஷணங்கள்” என்பதை விவரித்துத் தெளிவாக அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்கிறுர்: -

विवेकिनो विरक्तस्य शमादिगुणशालिनः ।
मुमुक्षोरेव हि ब्रह्मजिज्ञासायोग्यता मता ॥ १७ ॥

விவேகினோ விரக்தஸ்ய ஶமாதி³கு³ணஶாலின: ।
முமுக்ஷோரேவ ஹி ப்³ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸாயோக்³யதா மதா ॥ 17 ॥

विवेकिनः = விவேகமுள்ளவனுய்,
விவேகின:
विरक्तस्य = விரக்தனுய்,
விரக்தஸ்ய
शमादिगुणशालिनः = சமம் முதலான குணங்களில் நன்கு
ஶமாதி³கு³ணஶாலின: ஈடுபட்டவனுய்,
मुमुक्षोरेव हि = மோக்ஷத்தில் அவா உள்ளவனுய்
முமுக்ஷோரேவ ஹி இருப்பவனுக்குத் தானேயல்லவா,
ब्रह्म जिज्ञासायोग्यता = ப்ரம்மத்தை அறியவேண்டுமென்ற ஆசை யோக்கி
ப்³ரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸாயோக்³யதா யதை ஏற்படுவதற்குள்ள (உண்டென்று),
मता = கருதப்பட்டிருக்கிறது.
மதா **(17)**

(**அவதாரிகை**) இந்த நான்கு லக்ஷணங்களும் இருந்தால்தான் ப்ரஹ்மத்தை அறிய ஆசையும், ப்ரஹ்மத்தில் நிஜலத்திருப்பதும் ஸித்திக்கும். இவை இல்ஜல யாஞல் அவை ஸித்திக்காது என்ற காரணத்திஞல் இந்த நான்கு லக்ஷணங்களுக் கும் ‘ஸாதனங்கள்' என்ற வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறுர்: -

साधनान्यत्र चत्वारि कथितानि मनीषिभिः ।
येषु सत्स्वेव सन्निष्ठा यदभावे न सिध्यति ॥ १८ ॥

ஸாத⁴ஞன்யத்ர சத்வாரி கதி²தானி மனீஷிபி⁴: ।
யேஷு ஸத்ஸ்வேவ ஸந்நிஷ்டா² யத³பா⁴வே ந ஸித்⁴யதி ॥ 18 ॥

येषु = எவைகள்,
யேஷு

सत्सु एव = இருந்தால்தான்,
ஸத்ஸு ஏவ

सत् निष्ठा = ஸத் வஸ்துவான ப்ரம்மத்தில் நிலைத்திருப்பது (ஏற்படுமோ),
ஸத் நிஷ்டா2

यत् अभावे = எவை இல்லையானால்,
யத் அபா4வே

न सिध्यति = ஏற்படாதே (அவ்வித),
ந ஸித்4யதி

साधनानि = ஸாதனங்கள்,
ஸாத4னானி

अत्र = இவ்விஷயத்தில்,
அத்ர

चत्वारि = நான்கு,
சத்வாரி

मनीषिभिः = வேதத்தின் தாத்பர்யம் அறிந்தவர்களால்,
மனீஷிபி4:

कथितानि = சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.
கதி2தானி **(18)**

(**அவதாரிகை**) அவை நான்கையும் சொல்வதுட அவைகளில் முன்னால் சொன்னது பின்னால் சொல்லப்படுவதற்கு காரணமாயிருக்கும் தன்மையுடையதான தினால் அவைகளில் காணப்படும் வரிசைக்கும் தாத்பர்யம் உண்டென்பதை ஸூசிக்கிறார்: -

आदौ नित्यानित्यवस्तुविवेकः परिगण्यते ।
इहामुत्रफलभोगविरागः तदनन्तरम् ।
शमादिषट्कसंपत्तिः मुमुक्षुत्वं इति स्फुटम् ॥ १९ ॥

ஆதௌ3 நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக: பரிக3ண்யதே ।
இஹாமுத்ரப2லபோ4க3விராக3: தத3னந்தரம் ।
ஶமாதி3ஷட்கஸம்பத்தி: முமுக்ஷுத்வம் இதி ஸ்பு2டம் ॥ 19 ॥

आदौ = முதலில்,
ஆதௌ3

नित्य अनित्य वस्तु-विवेकः = நித்யமான வஸ்து, அநித்யமான வஸ்து,
நித்ய அநித்ய வஸ்து-விவேக: இவைகளைப் பிரித்து அறிதல்,

परिगण्यते = கணக்கிடப்படுகிறது,
பரிக3ண்யதே

तत् अनन्तरं = அதற்கு அடுத்ததாக,

தத் அனந்தரம்

इह-अमुत्र फल-भोग-विरागः = இம்மையிலும் மறுமையிலும் (ஏற்படக்கூடிய

இஹ-அமுத்ர ப²ல-போ⁴க³-விராக³: கர்ம) பலனுகிய போகங்களில் ஆசையற்றி ருத்தல், (அதற்குமேல்)

शमादि षट्क संपत्तिः = சமம் முதலிய ஆறை ஸம்பாதித்தல்,

ஶமாதி³ ஷட்க ஸம்பத்தி: (அதன் பலனுக),

मुमुक्षुत्वं = மோக்ஷத்தில் அவாவுள்ள தன்மை,

முமுக்ஷுத்வம்

इति स्फुटम् = என்று தெளிவு.

இதி ஸ்பு²டம்

இது உண்மை, இது பொய் என்று பிரித்து அறிந்தவனுக்குத்தான் பொய்யான பொருளில் வைராக்யம் ஏற்படும். ஆகவே விவேகம் வைராக்யத்திற்குக் காரணம் என்பதால் முதலில் கூறப்பட்டது. இதுபோலவே ஆசையில்லாதவன் தான் உள், வெளிப் புலன்களையடக்கமுடியும். அதிலும் முதலில் மன அடக்கம் பிறகு வெளி இந்திரியங்களின் அடக்கம், உபரதி (ஸந்யாஸம்) பொறுமை, சிரத்தை ப்ரஹ்மத்தில் புத்தி நிலைத்தல் இவைகளும், இதனுல் தீவ்ர முமுக்ஷையும் ஏற்படும். இவ்வாறு பின் சொல்லப்பட்டதற்கு முன் சொல்லியவை காரணம் ஆகிறது. **(19)**

(அவதாரிகை) இந்த நான்கு ஸாதனங்களையும் ஒவ்வொன்றுக எடுத்துக் கொண்டு அவைகளின் லக்ஷணங்களை சொல்கிறுர்: -

ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्येत्येवंरूपो विनिश्चयः ।
सोऽयं नित्यानित्यवस्तुविवेकः समुदाहृतः ॥ २० ॥

ப்³ரஹ்ம ஸத்யம் ஜக³ன்மித்²யேத்யேவம்ரூபோ விநிஶ்சய: ।
ஸோ(அ)யம் நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக: ஸமுதா³ஹ்ருத: ॥ 20 ॥

ब्रह्म = பிரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

सत्यं = உண்மை,

ஸத்யம்

जगत् = ஜகத்,

ஜக³த்

मिथ्या = பொய்,

மித்²யா

इति = என்று,

இதி

एवंरूपः **ஏவம்ரூப:**	=	இவ்வித ரூபமாக ஏற்படும்,
विनिश्चयः **விநிஶ்சய:**	=	நன்கு (ஸந்தேஹமன்னியில் உள்ள) தீர்மானம் எதுவோ,
सः **ஸ:**	=	அந்த,
अयं **அயம்**	=	இது,
नित्यानित्य-वस्तु-विवेकः **நித்யாநித்ய-வஸ்து-விவேக:**	=	நித்யவஸ்து அநித்யவஸ்து என்று பிரித்தறிதல் என்று,
समुदाहृतः **ஸமுதா³ஹ்ருத:**	=	தெளிவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஜகத்தை அநித்யம் என்று மாத்திரம் சொன்னுல் தீவ்ரமான வைராக்யம் ஏற்படக்கூடியதில்ஒல என்ற காரணத்தினுல் ஜகத்தை மித்யை, பொய்யான தோற்றம் என்றே ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் சொல்லியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. **(20)**

(**அவதாரிகை**) விவேகத்தினுல் ஏற்படும் வைராக்யம் என்ற இரண்டாவது ஸாதனத்தின் தன்மையை அடுத்து வர்ணிக்கிறுர்: -

तद्वैराग्यं जुगुप्सा या दर्शनश्रवणादिभिः ।
देहादिब्रह्मपर्यन्ते ह्यनित्ये भोग्यवस्तुनि ॥ २१ ॥

தத்³வைராக்³யம் ஜுகு³ப்ஸா யா த³ர்ஶனஶ்ரவணாதி³பி⁴: ।
தே³ஹாதி³ப்³ரஹ்மபர்யந்தே ஹ்யநித்யே போ⁴க்³யவஸ்துனி ॥ 21 ॥

देहादि **தே³ஹாதி³**	=	தேஹம் முதல்,
ब्रह्मपर्यन्ते **ப்³ரஹ்மபர்யந்தே**	=	ப்ரஹ்மாவரையிலுமுள்ள,
अनित्ये **அநித்யே**	=	அநித்யமான,
भोग्यवस्तुनि **போ⁴க்³யவஸ்துனி**	=	போக்கியமான வஸ்துவில்,
दर्शन-श्रवण-आदिभिः **த³ர்ஶன-ஶ்ரவண-ஆதி³பி⁴:**	=	பார்ப்பதினுலும் கேட்பதினுலும் மற்றும் (அனுமானம் முதலான) விதத்திலும், (அநித்யமல்லவாவென்று தெரிந்து கொள்வதினுல் ஏற்படும்)

या	=	எந்த,
யா		
जुगुप्सा	=	வெறுப்பு உண்டோ,
ஜுகு³ப்ஸா		
तत्	=	அது,
தத்		
वैराग्यं	=	வைராக்யம் எனப்படும்.
வைராக்³யம்		(21)

(**அவதாரிகை**) மூன்றுவது ஸாதனமாகிய சமாதி ஷட்கத்தில் அடங்கிய சமம், தமம் உபரதி, திதிக்ஷை, சிரத்தை, ஸமாதானம் ஆகிய ஆறின் தன்மைகளையும் தனித்தனியே விளக்குகிறுர்: -

विरज्य विषयव्रातात् दोषदृष्ट्या मुहुर्मुहुः ।
स्वलक्ष्ये नियतावस्था मनसः शम उच्यते ॥ २२ ॥

விரஜ்ய விஷயவ்ராதாத் தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யா முஹுர்முஹுः ।
ஸ்வலக்ஷ்யே நியதாவஸ்தா² மனஸः ஶம உச்யதே ॥ 22 ॥

मुहुः मुहुः	=	அடிக்கடி,
முஹுः முஹுः		
दोषदृष्ट्या	=	தோஷத்தைப் பார்ப்பதினுல்,
தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யா		
विषयव्रातात्	=	விஷயங்களின் கூட்டத்திலிருந்து,
விஷயவ்ராதாத்		
विरज्य	=	வைராக்யத்தை அடைந்து,
விரஜ்ய		
मनसः	=	மனஸின்,
மனஸः		
स्वलक्ष्ये	=	தன் குறியான (ஸகுணமோ நிர்குணமோவான)
ஸ்வலக்ஷ்யே		ப்ரஹ்மத்தில்,
नियत-अवस्था	=	கட்டுப்பட்டு இருத்தல்,
நியத-அவஸ்தா²		
शमः	=	சமம் என்று,
ஶம:		
उच्यते	=	சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே		(22)

विषयेभ्यः परावर्त्य स्थापनं स्वस्वगोलके ।
उभयेषामिन्द्रियाणां स दमः परिकीर्तिता ॥ २३ ॥

விஷயேப்⁴ய: பராவர்த்ய ஸ்தா²பனம் ஸ்வஸ்வகோ³லகே ।
உப⁴யேஷாமிந்த்³ரியாணாம் ஸ த³ம: பரிகீர்திதா ॥ 23 ॥

उभयेषां = (ஞானேந்திரியம், கர்மேந்திரியம் என்ற)
உப⁴யேஷாம் இரண்டுவித,
इन्द्रियाणां = இந்திரியங்களையும்,
இந்த்³ரியாணும்
विषयेभ्यः = விஷயங்களிலிருந்து,
விஷயேப்⁴ய:
परावर्त्य = திருப்பி,
பராவர்த்ய
स्वस्वगोलके = அதன் அதன் ஸ்தானத்தில்,
ஸ்வஸ்வகோ³லகே
स्थापनं = இருந்துவிடச் செய்வது எதுவோ,
ஸ்தா²பனம்
सः = அது,
ஸ:
दमः = தமம் என்று,
த³ம:
परिकीर्तिता = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
பரிகீர்திதா (23)

बाह्यानालम्बनं वृत्तेरेषोपरतिरुत्तमा ॥ २४ ॥

பா³ஹ்யாளுலம்ப³னம் வ்ருத்தேரேஷோபரதிருத்தமா ॥ 24 ॥

वृत्तेः = மனோவ்ருத்திக்கு,
வ்ருத்தே:
बाह्य-अनालम्बनं = வெளி விஷயங்களின் பிடிப்பு இல்லாத்தன்மை
பா³ஹ்ய-அனாலம்ப³னம் ஏற்படுவது தான்,
उत्तमा = மேலான,
உத்தமா
उपरति = உபரதியாகும்.
உபரதி (24)

सहनं सर्वदु:खानां अप्रतीकारपूर्वकम् ।
चिन्ताविलापरहितं सा तितिक्षा निगद्यते ॥ २५ ॥

ஸஹனம் ஸர்வது³:கா²னும் அப்ரதீகாரபூர்வகம் ।
சிந்தாவிலாபரஹிதம் ஸா திதிக்ஷா நிக³த்³யதே ॥ 25 ॥

अप्रतीकारपूर्वकं அப்ரதீகாரபூர்வகம்	=	பரிஹாரம் செய்யும் பிரயத்னம் முன்னதாக இல்லாமலும்,
चिन्ताविलापरहितं சிந்தாவிலாபரஹிதம்	=	கவஜலயோ, புலம்பலோ அன்னியிலும்,
सर्वदु:खानां ஸர்வது³:கா²னும்	=	எல்லாவித துக்கங்களேயும்,
सहनं ஸஹனம்	=	பொறுத்துக்கொள்வது எதுவோ,
सा ஸா	=	அது,
तितिक्षा திதிக்ஷா	=	திதிக்ஷை யென்று,
निगद्यते நிக³த்³யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

शास्त्रस्य गुरुवाक्यस्य सत्यबुद्ध्यावधारणा ।
सा श्रद्धा कथिता सद्भिर्यया वस्तूपलभ्यते ॥ २६ ॥

ஶாஸ்த்ரஸ்ய கு³ருவாக்யஸ்ய ஸத்யபு³த்³த⁴த்³யாவதா⁴ரணு ।
ஸா ஶ்ரத்³தா⁴ கதி²தா ஸத்³பி⁴ர்யயா வஸ்தூபலப்⁴யதே ॥ 26 ॥

यथा யதா²	=	எதனுல்,
वस्तु வஸ்து	=	வாஸ்தவமான பதார்த்தம்,
उपलभ्यते உபலப்⁴யதே	=	அறியப்படுகிறதோ,
सा ஸா	=	அந்த,
शास्त्रस्य ஶாஸ்த்ரஸ்ய	=	சாஸ்திரமும்,
गुरुवाक्यस्य கு³ருவாக்யஸ்ய	=	குருவின் உபதேசமும்,

सत्यबुद्ध्या ஸத்யபு³த்³த⁴த்³யா	=	ஸத்யம் தான் என்ற எண்ணத்தினுல் ஏற்படும்,
अवधारणा அவதா⁴ரணு	=	திடமான நம்பிக்கை,
श्रद्धा ஶ்ரத்³தா⁴	=	சிரத்தை என்று,
सद्भिः ஸத்³பி⁴:	=	ஸாதுக்களால்,
कथिता கதி²தா	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(26)

सम्यगास्थापनं बुद्धेः शुद्धे ब्रह्मणि सर्वदा ।
तत्समाधानमित्युक्तं न तु चित्तस्य लालनम् ॥ २७ ॥
ஸம்யகா³ஸ்தா²பனம் பு³த்³தே⁴: ஶுத்³தே⁴ ப்³ரஹ்மணி ஸர்வதா³ ।
தத்ஸமாதா⁴னமித்யுக்தம் ந து சித்தஸ்ய லாலனம் ॥ 27 ॥

शुद्धे ஶுத்³தே⁴	=	சுத்தமான (நிர்குணமான),
ब्रह्मणि ப்³ரஹ்மணி	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
बुद्धेः பு³த்³தே⁴:	=	புத்தியை,
सर्वदा ஸர்வதா³	=	எப்பொழுதும்,
सम्यक् ஸம்யக்	=	நன்ருக,
आस्थापनं ஆஸ்தா²பனம்	=	நிஜல நிறுத்தல் எதுவோ,
तत् தத்	=	அது,
समाधानं ஸமாதா⁴னம்	=	ஸமாதானம்,
इति இதி	=	என்று,
उक्तं உக்தம்	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

चित्तस्य **சித்தஸ்ய**	=	சித்தத்தை,
लालनं तु **லாலனம் து**	=	லாளனம் செய்வதோவெனில் (போக்குப்படி விடுவது),
न **ந**	=	(ஸமாதானம்) ஆகாது.

சமம் என்பது பிரயத்தின - அவஸ்தையாயிருப்பதால், அதைப் பற்றிச் சொல்லும் போது சஞ்சலமான “மனஸ்" என்றும், “அடிக்கடி” என்றும், லக்ஷயம் ஸ்குணமோ நிர்குணமோ இருக்கலாமென்றும் சொல்லப்பட்டது. ஸமாதான நிலை பலன் ரூபமாயிருப்பதால், நிச்சய ஸ்வரூபமான "புத்தி" என்றும், “எப்பொழுதும்” என்றும், “சுத்தப் பிரஹ்மத்தில்" என்றும் வித்யாஸப்படுத்தி சொல்லியிருப்பதை கவனிக்கவும் ஆகவே சமம் ஸாதனமாகவும் ஸமாதானம் பலனுகவும் இருப்பதால் இரண்டுக்கும் வேற்றுமையுள்ளது. லாளனம் சாலனம் இரண்டும் சமத்திற்குத் தேவை. இங்கு அப்படியல்ல. **(27)**

अहंकारादिदेहान्तान्बन्धानज्ञानकल्पितान् ।
स्वस्वरूपावबोधेन मोक्तुमिच्छा मुमुक्षुता ॥ २८ ॥

அஹங்காராதி³தே³ஹாந்தான்ப³ந்தா⁴னஜ்ஞானகல்பிதான் ।
ஸ்வஸ்வரூபாவபோ³தே⁴ன மோக்துமிச்சா² முமுக்ஷுதா ॥ 28 ॥

अज्ञानकल्पितान् **அஜ்ஞானகல்பிதான்**	=	அக்ஞானத்தினுல் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற,
अहंकारादिदेहान्तान् **அஹங்காராதி³தே³ஹாந்தான்**	=	அஹங்காரம் முதல் தேஹம் முடியதான,
बन्धान् **ப³ந்தா⁴ன்**	=	கட்டுகளை,
स्वस्वरूपावबोधेन **ஸ்வஸ்வரூபாவபோ³தே⁴ன**	=	தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை நன்ருக அறிவதினுல்,
मोक्तुं **மோக்தும்**	=	விலக்கிவிட வேண்டுமென்ற,
इच्छा **இச்சா²**	=	அவா,
मुमुक्षुता **முமுக்ஷுதா**	=	முமுக்ஷுத்வம்.

(28)

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் நான்கு ஸாதனங்களையும் சொல்லிவிட்டு அவைகளுக்குள் வைராக்கியமும் முமுக்ஷுத்வமும் மிகவும் முக்கியமென்பதை மூன்று

சுலோகங்களில் வற்புறுத்திக்காட்டுகிருர். வைராக்யமேற்பட்டால்தான் விவேகம் வாஸ்தவமாய் இருக்கிறதென்று காட்டும். வைராக்யமிருந்தால்தான் சமாதி ஷட்கம் நிலேத்திருக்கும். முமுக்ஷுத்வம் நன்கு இருந்தால் தான் முன்னுள்ள மூன்று ஸாத னங்களும் சரியான பலனேக் கொடுக்கும். விவேகத்தினுல் ஸாமான்யமான வைரா க்ய மேற்பட்டாலும் சமதமாதிகளின் அனுஷ்டானத்தினுல் அவ்வைராக்யம் திடப் பட்டு முமுக்ஷுத்வத்துடன் சேர்ந்து பரமபுருஷார்த்தத்தையடைவிக்கச் செய்யு மென்று தாத்பர்யம்: -

मन्दमध्यमरूपापि वैराग्येण शमादिना ।
प्रसादेन गुरोः सेयं प्रवृद्धा सूयते फलम् ॥ २९ ॥

மந்த3மத்4யமரூபாபி வைராக்3யேண ஶமாதி3ஞ ।
ப்ரஸாதே3ன கு3ரோ: ஸேயம் ப்ரவ்ருத்3தா4 ஸூயதே ப2லம் ॥ 29 ॥

सा **ஸா**	=	அந்த முமுக்ஷுத்வம்,
मन्दमध्यमरूपापि **மந்த3மத்4யமரூபாபி**	=	மந்தமாயும் மத்யமமாயுமுள்ள தன்மையுடன் இருந்தாலும்,
वैराग्येण **வைராக்3யேண**	=	வைராக்யத்தினுலும்,
शमादिना **ஶமாதி3ஞ**	=	சமம் முதலானவைகளாலும்,
गुरोः **கு3ரோ:**	=	குருநாதருடைய,
प्रसादेन **ப்ரஸாதே3ன**	=	அனுக்ரஹத்தினுலும்,
इयं **இயம்**	=	இது,
प्रवृद्धा **ப்ரவ்ருத்3தா4**	=	நன்கு விருத்தியடைந்து,
फलं **ப2லம்**	=	பலனே,
सूयते **ஸூயதே**	=	கொடுக்கும்.

முமுக்ஷை - மோக்ஷமடைவதில் - ஆவல் - மூன்றுவிதம். மந்தம், மத்யமம், ப்ரவ்ருத்தம். மந்தமும் மத்யமமும் பலனேத் தராது. ப்ரவ்ருத்தமாக ஆனுல்தான் பலன் ஏற்படும். **(29)**

वैराग्यं च मुमुक्षुत्वं तीव्रं यस्य तु विद्यते ।
तस्मिन्नेवार्थवन्तः स्युः फलवन्तः शमादयः ॥ ३० ॥

வைராக்³யம் ச முமுக்ஷுத்வம் தீவ்ரம் யஸ்ய து வித்³யதே ।
தஸ்மின்னேவார்த²வந்தः ஸ்யுः ப²லவந்தः ஶமாத³யः ॥ 30 ॥

यस्य யஸ்ய	=	எவனுக்கு,
वैराग्यं च வைராக்³யம் ச	=	வைராக்யமும்,
मुमुक्षुत्वं முமுக்ஷுத்வம்	=	முமுக்ஷுத்வமும்,
तीव्रं தீவ்ரம்	=	தீவிரமாகவே,
विद्यते வித்³யதே	=	இருக்கிறதோ,
तस्मिन् एव தஸ்மின் ஏவ	=	அவனிடத்தில் தான்,
शमादयः ஶமாத³யः	=	சமம் முதலான சொற்கள்,
अर्थवन्तः அர்த²வந்தः	=	பொருள் பதிந்தவைகளாகவும்,
फलवन्तः ப²லவந்தः	=	பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாகவும்,
स्युः ஸ்யுः	=	இருக்கும்.

சமாதி ஷட்கத்திற்கு ஸாதனம் தீவ்ர வைராக்யம், பலன் தீவ்ரமுமுக்ஷுத்வம் ஆகவே தீவ்ர வைராக்யமும் தீவ்ர முமுக்ஷுத்வமும் யாரிடம் உள்ளதோ அவனிடம் சமாதிகள் இருப்பதாகத் தீர்மானிக்கலாம். ஒருவனிடம் தீவ்ர வைராக்ய மிருக்குமானல் அதன் பலனுன சமாதிகளும் இருக்கும். தீவ்ர முமுக்ஷுத்வம் இருக்குமானல் இதன் ஸாதனமான சமாதிகள் இருக்கும். ஆகவே ஸாதனமான தீவ்ர வைராக்யம் எவனிடம் உள்ளதோ அவனைத்தான் சாந்தன், தாந்தன் என்று சொல்லலாம். இந்தச் சொல்தான் பொருள்படைத்தது. தீவ்ர வைராக்யமில்லாதவனை சாந்தன் என்று சொன்னல் அது வெறும் பெயராகுமேதவிற இதற்குப் பொருள் இல்லை. தீவ்ர முமுக்ஷுத்வம் யாரிடமுள்ளதோ அவனிடம்தான் சமாதிகள் பயனுள்ளவை. **(30)**

एतयोर्मन्दता यत्र विरक्तत्वमुमुक्षयोः ।
मरौ सलिलवचत्र शमादेर्मानमात्रता ॥ ३१ ॥

ஏதயோர்மந்த³தா யத்ர விரக்தத்வமுமுக்ஷயோः ।
மரௌ ஸலிலவசத்ர ஶமாதே³ர்மானமாத்ரதா ॥ 31 ॥

यत्र = எவனிடத்தில்,
யத்ர
एतयोः = இந்த,
ஏதயோ:
विरक्तत्वमुमुक्षयोः = வைராக்யத்திலும் முமுக்ஷுத்வத்திலும்,
விரக்தத்வமுமுக்ஷயோः
मन्दता = மந்தத்தன்மையிருக்கிறதோ,
மந்த³தா
तत्र = அவனிடத்தில் இருப்பதாகத் தெரியும்,
தத்ர
शमादेः = சமம் முதலானவைகளுக்கு,
ஶமாதே³:
मरौ = பாஜல வனத்தில் தோன்றும்,
மரௌ
सलिलवत् = கானல் ஜலம் போல,
ஸலிலவத்
भान मात्रता = வெறும் தோற்றமாயிருக்கும் தன்மை தான்.
பா⁴ன மாத்ரதா (அது பலஜனக்கொடுக்காது). **(31)**

(அவதாரிகை) ஆத்மவிஷயமான விசாரத்தில் இறங்குபவனுக்கு என்ன என்ன ஸாதனங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று இதுவரை சொல்லிவிட்டு, அந்த விசாரத்தினுல் ஏற்பட்டு, ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு நேர் ஸாதனமாயிருக்கும் பக்தி என்பதின் ஸ்வரூபத்தை விளக்குகிறுர்: -

मोक्षकारणसामग्र्यां भक्तिरेव गरीयसी ।
स्वस्वरूपानुसन्धानं भक्तिरित्यभिधीयते ॥ ३२ ॥

மோக்ஷகாரணஸாமக்³ர்யாம் ப⁴க்திரேவ க³ரீயஸீ ।
ஸ்வஸ்வரூபானுஸந்தா⁴னம் ப⁴க்திரித்யபி⁴தீ⁴யதே ॥ 32 ॥

मोक्षकारणसामग्र्यां = மோக்ஷத்திற்கு காரணமான ஞானத்தை
மோக்ஷகாரணஸாமக்³ர்யாம் உண்டுபண்ணக்கூடிய ஸாதனங்களில்,

भक्तिः एव = பக்தி யென்பது தான்,
ப^{4}க்தி: ஏவ
गरीयसी = மிகவும் முக்கியமானது,
க^{3}ரீயஸீ
स्वस्वरूपानुसन्धानं = தன்னுடைய ஸ்வரூபமான பிரம்மமாயிருக்கும்
ஸ்வஸ்வரூபானுஸந்தா^{4}னம் தன்மையை இடைவிடாமல் அனுஸந்தானம் செய்வது,
भक्तिः = பக்தி,
ப^{4}க்தி:
इति = என்று,
இதி
अभिधीयते = சொல்லப்படுகிறது.
அபி^{4}தீ^{4}யதே **(32)**

(அவதாரிகை) பக்தி யென்பதற்கு சிலர் வேறு விதமாக அர்த்தம் சொல்கிறுர் களென்பதையும் காட்டுகிறுர்: -

स्वात्मतच्चानुसन्धानं भक्तिरित्यपरे जगुः ।

ஸ்வாத்மதச்சானுஸந்தா^{4}னம் ப^{4}க்திரித்யபரே ஜகு^{3}: ।

स्वात्मतच्चानुसन्धानं = தன்னுடைய ஆத்மாவான ஜீவனுக்கு "தத்"
ஸ்வாத்மதச்சானுஸந்தா^{4}னம் பிரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மையை இடைவிடாமல் பாவஊன செய்வது,
भक्तिः = பக்தி,
ப^{4}க்தி:
इति = என்று,
இதி
अपरे = வேறு சிலர்,
அபரே
जगुः = சொல்கிறுர்கள்.
ஜகு^{3}:

முன் சொன்ன லக்ஷணத்தில் பக்தியென்பது ஞானத்திற்கு நேரிடை ஸாதன மாகிய நிதித்யாஸனமாகும். பின்சொன்ன லக்ஷணத்தில் பிரஹ்மமாக பாவஊன செய்வது. இதில் பேதம் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும் ஆஞலும் அபேதமாக உபாஸனம் செய்வது அஹங்க்ரஹோபாஸனம் இது ஞானமாக ஆகாது; ஆகையால் இது கீழ்பட்டதென்று தாத்பர்யம்.

5. குருவை அண்டுதல்

(அவதாரிகை) 8 வது சுலோகத்தில் ஆத்மவிசாரத்திற்கு வேண்டிய யோக்கியதையுள்ளவன் குருவிடம் சென்று உபதேசம் பெற வேண்டுமென்று சொன்னதை விஸ்தரித்து, அவ்விதம் செல்வதினுல் ஏற்படும் பிரயோஜனத்தையும், அக்குருவிற்கு இருக்கவேண்டிய லக்ஷணங்களையும், அவரிடம் எவ்விதம் போகவேண்டுமென்பதையும், அவரிடம் சென்று பிரார்த்திக்க வேண்டிய முறையையும் எடுத்துச் சொல்கிறுர்: -

उक्तसाधनसंपन्नस्तत्त्वजिज्ञासुरात्मनः ॥ ३३ ॥
उपसीदेद्गुरुं प्राज्ञं यस्माद्बन्धविमोक्षणम्

உக்தஸாத⁴னஸம்பன்னஸ்தத்த்வஜிஜ்ஞாஸுராத்மன: ॥ 33 ॥
உபஸீதே³த்³கு³ரும் ப்ராஜ்ஞம் யஸ்மாத்³ப³ந்த⁴விமோக்ஷணம்

उक्त-साधन-संपन्नः உக்த-ஸாத⁴ன-ஸம்பன்ன:	=	முன் சொல்லிய ஸாதனங்களோடு நன்கு கூடினவனுய்,
आत्मनः ஆத்மன:	=	தன்னுடைய,
तत्त्व-जिज्ञासुः தத்த்வ-ஜிஜ்ஞாஸு:	=	வாஸ்தவமான ஸ்வரூபத்தை அறிய விரும்புகிறவன்,
यस्मात् யஸ்மாத்	=	எவரிடமிருந்து,
बन्ध-विमोक्षणम् ப³ந்த⁴-விமோக்ஷணம்	=	பந்தத்திலிருந்து நன்கு விடுதலை ஏற்படுமோ அவ்வித,
प्राज्ञं ப்ராஜ்ஞம்	=	(ஆத்ம தத்வ ஸாக்ஷாத்காரமடைந்த) அறிவாளியான,
गुरुं கு³ரும்	=	குருவை,
उपसीदेत् உபஸீதே³த்	=	நெருங்கவேண்டும் (சரணமடையவேண்டும்) (33)

श्रोत्रियोऽवृजिनोऽकामहतो यो ब्रह्मवित्तमः ॥ ३४ ॥
ब्रह्मण्युपरतः शान्तो निरिन्धन इवानलः ।
अहेतुकदयासिन्धुर्बन्धुरानमतां सताम् ॥ ३५ ॥

ஶ்ரோத்ரியோ(அ)வ்ருஜினோ(அ)காமஹதோ யோ ப்³ரஹ்மவித்தம: ॥ 34 ॥
ப்³ரஹ்மண்யுபரத: ஶாந்தோ நிரிந்த⁴ன இவானல: ।
அஹேதுகத³யாஸிந்து⁴ர்ப³ந்து⁴ரானமதாம் ஸதாம் ॥ 35 ॥

यः யஃ	=	எவர்,
श्रोत्रियः ஶ்ரோத்ரியஃ	=	வேதாத்யயனம் செய்து உபநிஷத்துக்களின் அர்த்தத்தை நன்கு விசாரணை செய்து அறிந்தவராயும்,
अवृजिनः அவ்ருஜினஃ	=	எவ்வித பாபமுமற்றவராயும்,
अकामहतः அகாமஹதஃ	=	எவ்வித ஆசையினுலும் பாதிக்கப்படாதவராயும்,
ब्रह्मवित्तमः ப்³ரஹ்மவித்தமஃ	=	பிரஹ்மத்தை அறிந்தவர்களில் மேலானவராயும்,
ब्रह्मणि ப்³ரஹ்மணி	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
उपरतः உபரதஃ	=	மனஸ் லயித்தவராயும்,
निरिन्धनः நிரிந்த⁴னஃ	=	எரிதுரும்பில்லாத,
अनलः इव அனலஃ இவ	=	நெருப்புபோல,
शान्तः ஶாந்தஃ	=	அடங்கினவராயும்,
अहेतुकदयासिन्धुः அஹேதுகத³யாஸிந்து⁴ஃ	=	(சிஷ்யனுக்கு உபதேசிப்பதினுல் கிருதகிருத்யராயுள்ள தனக்கு ஆகவேண்டிய தொன்றுமில்லாமையால்) காரணமன்னியில் (சிஷ்யனும் க்ஷேமத்தையடையட்டும் என்ற) கருணைக்கடலாயும்,
आनमतां ஆனமதாம்	=	(தன்னிடம் வந்து) பக்தியுடன் வணங்கும்,
सतां ஸதாம்	=	ஸாதுக்களான சிஷ்யர்களுக்கு,
बन्धुः ப³ந்து⁴ஃ	=	பந்துவாகவும் (துக்கத்தைப் போக்கடித்து க்ஷேமத்தைச் செய்பவராகவும் இருக்கிருரோ அவ்வித குருவை அடையவேண்டும்.) **(35)**

तमाराध्य गुरुं भक्त्या प्रह्वः प्रश्रयसेवनैः ।
प्रसन्नं तमनुप्राप्य पृच्छेज्ज्ञातव्यमात्मनः ॥ ३६ ॥

தமாராத்⁴ய கு³ரும் ப⁴க்த்யா ப்ரஹ்வஃ ப்ரஶ்ரயஸேவனைஃ ।
ப்ரஸன்னம் தமனுப்ராப்ய ப்ருச்சே²ஜ்ஜ்ஞாதவ்யமாத்மனஃ ॥ 36 ॥

भक्त्या **ப⁴க்த்யா**	=	பக்தியினுல்,
प्रह्वः **ப்ரஹ்வ꞉**	=	மிகவும் வணக்கத்துடனிருந்துகொண்டு,
प्रश्रयसेवनैः **ப்ரஶ்ரயஸேவனை꞉**	=	வினயமான வார்த்தைகளாலும், நமஸ்காராதி ஸேவைகளாலும்,
तं **தம்**	=	அவ்வித,
गुरुं **கு³ரும்**	=	குருவை,
आराध्य **ஆராத்⁴ய**	=	ஆராதித்து அதனுல்,
प्रसन्नं **ப்ரஸன்னம்**	=	பிரஸன்னமாயிருக்கும்,
तं **தம்**	=	அவரை,
अनुप्राप्य **அனுப்ராப்ய**	=	ஸமீபத்தில் போய்,
आत्मनः **ஆத்மன꞉**	=	தனக்கு,
ज्ञातव्यं **ஜ்ஞதவ்யம்**	=	தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயத்தை,
पृच्छेत् **ப்ருச்சே²த்**	=	கேட்கவேண்டும்.

இங்கு **भक्त्या ப⁴க்த்யா** என்பதால் மனதிலும் **प्रह्वः सेवनैः ப்ரஹ்வ꞉ ஸேவனை꞉** என்பதால் சரீரத்திலும் **प्रश्रय ப்ரஶ்ரய** என்பதால் வாக்கிலும் சுத்தி இருக்கவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது. **(36)**

स्वामिन्नमस्ते नतलोकबन्धो कारुण्यसिन्धो पतितं भवाब्धौ ।
मामुद्धरात्मीयकटाक्षदृष्टया ऋज्व्यातिकारुण्यसुधाभिवृष्टया ॥ ३७ ॥

ஸ்வாமிந்நமஸ்தே நதலோகப³ந்தோ⁴
காருண்யஸிந்தோ⁴ பதிதம் ப⁴வாப்³தௌ⁴ ।
மாமுத்³த⁴ராத்மீயகடாக்ஷத்³ருஷ்டயா
ருஜ்வ்யாதிகாருண்யஸுதா⁴பி⁴வ்ருஷ்டயா ॥ 37 ॥

नत-लोक-बन्धो = வணங்கும் ஜனங்களுக்கு பந்துவாயும்,
நதலோகப³ந்தோ⁴
कारुण्यसिन्धो = தயாசமுத்திரமாயுமுள்ள,
காருண்யஸிந்தோ⁴
स्वामिन् = பிரபோ,
ஸ்வாமின்
ते = உங்களுக்கு,
தே
नमः = நமஸ்காரம்,
நம:
भव-अब्धौ = ஸம்ஸாரமாகிற கடலில்,
ப⁴வ-அப்³தௌ⁴
पतितं = விழுந்திருக்கிற,
பதிதம்
मां = என்னை,
மாம்
कारुण्य-सुधा-अभिवृष्टया = மிகுந்த கருணையாகிற அமிர்தத்தை
காருண்ய-ஸுதா⁴-அபி⁴வ்ருஷ்டயா நாலா பக்கத்திலும் வர்ஷிக்கக்கூடிய,
ऋज्व्या = ஸரளமான,
ருஜ்வ்யா
आत्मीय-कटाक्ष-दृष्टया = தங்களுடைய கடைக்கண் பார்வையினால்,
ஆத்மீய-கடாக்ஷ-த்³ருஷ்டயா
उद्धर = மேலே தூக்கிவிடுங்கள்.
உத்³த⁴ர

குருதேவதாஸந்நிதிகளில் அவர்களின் கடாக்ஷம் தன் மேல்படும்படியாக ஓரமாக நிற்கவேண்டுமே தவிற நேர் எதிரில் நிற்கக்கூடாது. **(37)**

दुर्वारसंसारदवाग्नितप्तं दोधूयमानं दुरदृष्टवातैः ।
भीतं प्रपन्नं परिपाहि मृत्योः शरण्यमन्यं यदहं न जाने ॥ ३८ ॥

து³ர்வாரஸம்ஸாரத³வாக்³னிதப்தம்
தோ³தூ⁴யமானம் து³ரத்³ருஷ்டவாதை: ।
பீ⁴தம் ப்ரபன்னம் பரிபாஹி ம்ருத்யோ:
ஶரண்யமன்யம் யத³ஹம் ந ஜானே ॥ 38 ॥

दुर्वार-संसार-दवाग्निन-तप्तं	=	(தங்கள் உபதேசத்தினுல் ஏற்படக்கூடிய
து³ர்வார-ஸம்ஸார-த³வாக்³னின-தப்தம்		ஞானத்தைத்தவிர வேறு வழியில்) விலக்க முடியாத ஸம்ஸாரமாகிற காட்டுத் தீயினுல் வாட்டப்பட்டும்,
दुरदृष्ट-वातैः	=	(முன் செய்து இப்பொழுது) தென்படாமலிருக்கும்
து³ரத்³ருஷ்டவாதை:		தீவினைகளாகிற காற்றுகளினுல்,
दोधूयमानं	=	பலவிதமாய் அலைக்கப்பட்டும்,
தோ³தூ⁴யமானம்		
मृत्योः	=	மரணத்திலிருந்து,
ம்ருத்யோ:		
भीतं	=	பயந்தவனுய்,
பீ⁴தம்		
प्रपन्नं	=	(தங்களை) சரணமடைந்தும், இருக்கிற என்னை,
ப்ரபன்னம்		
यत्	=	எந்தக் காரணத்தினுல்,
யத்		
अन्यं	=	வேறு,
அன்யம்		
शरण्यं	=	சரணமடையத்தகுந்தவரை,
ஶரண்யம்		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
न जाने	=	அறியவில்லையோ அதனுல்,
ந ஜானே		
परिपाहि	=	நன்கு காப்பாற்றுங்கள். (மரணத்திலிருந்து
பரிபாஹி		காப்பாற்றுங்கள்) **(38)**

शान्ता महान्तो निवसन्ति सन्तो वसन्तवलोकहितं चरन्तः ।
तीर्णाः स्वयं भीमभवार्णवं जना नहेतुनाऽन्यानपि तारयन्तः ॥ ३९ ॥

ஶாந்தா மஹாந்தோ நிவஸந்தி ஸந்தோ
வஸந்தவலோகஹிதம் சரந்த: ।
தீர்ணு: ஸ்வயம் பீ⁴மப⁴வார்ணவம் ஜனா
நஹேதுனு(அ)ன்யானபி தாரயந்த: ॥ 39 ॥

वसन्तवत्	=	வஸந்தருதுவைப்போல்,
வஸந்தவத்		

लोक-हितं	=	உலகத்திற்கு ஹிதத்தை,
லோக-ஹிதம்		
चरन्त:	=	செய்துகொண்டு,
சரந்த:		
स्वयं	=	தாங்கள்,
ஸ்வயம்		
तीर्णा:	=	கடந்தவர்களாயிருந்துகொண்டு,
தீர்ணா:		
अहेतुना	=	காரணமன்னியிலேயே,
அஹேதுனா		
अन्यान्	=	மற்ற,
அன்யான்		
जनान् अपि	=	ஜனங்களையும்கூட,
ஜனான் அபி		
भीम-भवार्णवं	=	பயங்கரமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை,
பீ⁴ம-ப⁴வார்ணவம்		
तारयन्त:	=	தாண்டி வைத்துக்கொண்டு,
தாரயந்த:		
शान्ता:	=	சாந்தஸ்வபாவமுள்ளவர்களாய்,
ஶாந்தா:		
सन्त:	=	ஸாதுக்களாய்,
ஸந்த:		
महान्त:	=	பெரியோர்கள் (உலகத்தில்),
மஹாந்த:		
निवसन्ति	=	வஸித்து வருகிறார்கள்.
நிவஸந்தி		**(39)**

अयं स्वभावः स्वत एव यत्पर-श्रमापनोदप्रवणं महात्मनाम् ।
सुधांशुरेष स्वयमर्ककर्कश-प्रभाभितप्तामवति क्षितिं किल ॥ ४० ॥

அயம் ஸ்வபா⁴வ: ஸ்வத ஏவ யத்பர-
ஶ்ரமாபனோத³ப்ரவணம் மஹாத்மனாம் ।
ஸுதா⁴ம்ஶுரேஷ ஸ்வயமர்ககர்கஶ-
ப்ரபா⁴பி⁴தப்தாமவதி க்ஷிதிம் கில ॥ 40 ॥

महात्मनाम्	=	பெரியோர்களுக்கு,
மஹாத்மனாம்		

पर-श्रम-अपनोद-प्रवणं = பிறரின் சிரமத்தை நீக்குவதில் நோக்கமுள்ள
பர-ஶ்ரம-அபனோத³-ப்ரவணம் தன்மை என்பது,
यत् = எதுவோ,
யத்
अयं = இது,
அயம்
स्वत एव = தானுகவே அவர்களிடமுள்ள,
ஸ்வத ஏவ
स्वभावः = ஸ்வபாவம்,
ஸ்வபா⁴வঃ
अर्क-कर्कश-प्रभा-अभितप्तां = சூர்யனுடைய கடுமையான வெய்யிலினுல்
அர்க-கர்கஶ-ப்ரபா⁴-அபி⁴தப்தாம் நன்கு சுட்டிருக்கும்,
क्षितिं = பூமியை,
க்ஷிதிம்
एषः = இந்த,
ஏஷঃ
सुधांशुः = அமிருத மயமான கிரணங்களோடுகூடிய சந்திரன்,
ஸுதா⁴ம்ஶுঃ
स्वयं = தானுகவே,
ஸ்வயம்
अवति = ரக்ஷிக்கிறுன்,
அவதி
किल = அல்லவா?
கில **(40)**

ब्रह्मानन्दरसानुभूतिकलितैः पूतैः सुशीतैः सितै-
युष्मद्वा कलशोज्झितैः श्रुतिसुखैर्वाक्यामृतैः सेचय ।
संतप्तं भवतापदावदहनज्वालाभिरेनं प्रभो
धन्यास्ते भवदीक्षणक्षणगतेः पात्रीकृताः स्वीकृताः ॥ ४१ ॥

ப்³ரஹ்மானந்த³ரஸானுபூ⁴திகலிதைঃ பூதைঃ ஸுஶீதைঃ ஸிதை-
ர்யுஷ்மத்³வா கலஶோஜ்ஜி²தைঃ ஶ்ருதிஸுகை²ர்வாக்யாம்ருதைঃ ஸேசய ।
ஸந்தப்தம் ப⁴வதாபதா³வத³ஹனஜ்வாலாபி⁴ரேனம் ப்ரபோ⁴
த⁴ந்யாஸ்தே ப⁴வதீ³க்ஷணக்ஷணக³தேঃ பாத்ரீக்ருதாঃ ஸ்வீக்ருதாঃ ॥ 41 ॥

प्रभो = ஹே பிரபோ,
ப்ரபோ⁴

भव-ताप-दाव दहन-ज्वालाभिः = ஸம்ஸார தாபமாகிற காட்டுத்தீயின்
ப⁴வ-தாப-தா³வ த³ஹன-ஜ்வாலாபி⁴: ஜ்வாஜலகளிஞல்,
संतप्तं = மிகவும் பொசுக்கப்பட்டிருக்கும்,

ஸந்தப்தம்
एनं = இவஜன (என்ஜன),

ஏனம்
ब्रह्म-आनन्द-रस-अनुभूति-कलितैः = பிரஹ்மானந்த ரஸத்தை அனுபவிப்பதிஞல்
ப்³ரஹ்ம-ஆனந்த³-ரஸ-அனுபூ⁴தி-கலிதை: ஏற்பட்டு,
पूतैः = பரிசுத்தமாய்,

பூதை:
सुशीतैः = நன்கு குளிர்ந்ததாய்,

ஸுஶீதை:
सितैः = நிர்மலமாய்,

ஸிதை:
श्रुति सुखैः = காதுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாய்
ஶ்ருதிஸுகை²: உள்ள,
युष्मत्-वाक्-कलश-उज्झितैः = தங்களுடைய வாக் ஆகிற கலசத்திலிருந்து
யுஷ்மத்-வாக்-கலஶ-உஜ்ஜி²தை: வெளிவிடப்படும்,
वाक्य-अमृतैः = வார்த்தைகளாகிய அமிருதங்களால்,

வாக்ய-அம்ருதை:
सेचय = அபிஷேகம் செய்யும்,

ஸேசய
भवत्-ईक्षण-क्षणगतेः = தங்களுடைய பார்வை ஒரு க்ஷணம் விழுவதற்கு,
ப⁴வத்-ஈக்ஷண-க்ஷணக³தே:
पात्रीकृताः = தகுந்த பாத்திரமாகி (தங்களால்),

பாத்ரீக்ருதா:
स्वीकृताः = தங்களுடையவர்களென்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்,

ஸ்வீக்ருதா:
ते = அவர்கள்,

தே
धन्याः = பாக்கியசாலிகள்.

த⁴ந்யா: **(41)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக குருநாதரின் மஹிமையைச் சொல்லி தன்ஜன காப்பாற்றவேண்டுமென்று பொதுவாக பிரார்த்தித்து விட்டு ஸம்ஸாரதுக்கத்திலிருந்து விடுதஜல அடைவதற்கு வழியுண்டா, அவ்வழி எது, என்று குறிப்பிட்டு சிஷ்யன் கேட்கிறன்: -

कथं तरेयं भवसिन्धुमेतं का वा गतिर्मे कतमोऽस्त्युपायः ।
जाने न किञ्चित्कृपया मां प्रभो संसारदुःखक्षतिमातनुष्व ॥ ४२ ॥

கத2ம் தரேயம் ப4வஸிந்து4மேதம் கா வா க3திர்மே கதமோ(அ)ஸ்த்யுபாய: ।
ஜானே ந கிஞ்சித்க்ருபயா மாம் ப்ரபோ4 ஸம்ஸாரது3:க2க்ஷதிமாதனுஷ்வ ॥ 42 ॥

एतं **ஏதம்**	=	இந்த (துக்கம் நிறைந்த),
भवसिन्धुं **ப4வஸிந்து4ம்**	=	ஸம்ஸாரமாகிற கடலை,
कथं **கத2ம்**	=	எப்படி,
तरेयं **தரேயம்**	=	தாண்டுவேன்? (நான் இப்படியேயிருந்தால்),
मे **மே**	=	எனக்கு,
का वा **கா வா**	=	என்னதான்,
गतिः **க3தி**	=	போக்கு? (ஆகையால்)
उपायः **உபாய:**	=	(அக்கடலைத் தாண்டுவதற்கு) உபாயம்,
कतमः **கதம:**	=	ஏதேனும்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறதா?
किञ्चित् **கிஞ்சித்**	=	எதையும்,
न जाने **ந ஜானே**	=	நான் அறியேன்,
हे प्रभो **ஹே ப்ரபோ4**	=	ஹே பிரபோ,
कृपया **க்ருபயா**	=	கிருபையினால்,
मां **மாம்**	=	என்னை,
अव **அவ**	=	ரக்ஷியும்,

संसारदुःखक्षतिं **ஸம்ஸாரது³:க²க்ஷதிம்**	=	ஸம்ஸாரத்திஞல் ஏற்படும் துக்கத்தின் நாசத்தை,
आतनुष्व **ஆதனுஷ்வ**	=	நன்கு (அது மறுபடியும் ஏற்படாமலிருக்கும்படி) செய்து கொடுங்கள் **(42)**

6. குருவின் அபயப்பிரதானம்

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் மிகவும் ஆதங்கத்துடன் கேட்கும் சிஷ்யனுக்கு உபாயத்தை உபதேசிப்பதற்கு முன்ஞலேயே முதலில் "பயப்படவேண்டாம்" என்று குரு தைர்யம் சொல்ல வேண்டியது என்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் காட்டுகிருர்: -

तथा वदन्तं शरणागतं स्वं संसारदावानलतापतप्तम् ।
निरीक्ष्य कारुण्यरसार्द्रदृष्टया दद्यादभीतिं सहसा महात्मा ॥ ४३ ॥

ததா² வத³ந்தம் ஶரணுக³தம் ஸ்வம்
ஸம்ஸாரதா³வானலதாபதப்தம் ।
நிரீக்ஷ்ய காருண்யரஸார்த்³ரத்³ருஷ்டயா
த³த்³யாத³பீ⁴திம் ஸஹஸா மஹாத்மா ॥ 43 ॥

संसारदावानलतापतप्तम् **ஸம்ஸாரதா³வானலதாபதப்தம்**	=	ஸம்ஸாரமாகிற காட்டுத் தீயின் தாபத்திஞல் தபிக்கிறவஞய்,
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்ஊன,
शरणागतं **ஶரணுக³தம்**	=	சரணமாக அடைந்து,
तथा **ததா²**	=	அவ்விதம்,
वदन्तं **வத³ந்தம்**	=	சொல்கிற சிஷ்யஊன,
महात्मा **மஹாத்மா**	=	மஹாத்மாவான குரு,
सहसा **ஸஹஸா**	=	உடனே,
कारुण्यरसार्द्रदृष्टया **காருண்யரஸார்த்³ரத்³ருஷ்டயா**	=	தயா ரஸத்திஞல் நஊனந்த பார்வையிஞல்,
निरीक्ष्य **நிரீக்ஷ்ய**	=	பார்வையிட்டு,
अभीतिं **அபீ⁴திம்**	=	அபயத்தை,

दद्यात् = கொடுக்கவேண்டும்.
த³த்³யாத் **(43)**

(அவதாரிகை) அந்த சிஷ்யன் தன்னிடம் உபதேசம் பெறுவதற்கு வேண்டிய யோக்கியதையுடன் இருக்கிறுனென்பதையும், உபதேசிக்கிறபடி அவன் குறைவன்னியில் அனுஷ்டிப்பான் என்பதையும் அவன் வார்த்தையின் மூலம் தெரிந்து உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு அவனுக்கு குரு தத்வத்தை உபதேசிக்க வேண்டும் என்கிறுர்: -

विद्वान्स तस्मा उपसत्तिमीयुषे मुमुक्षवे साधु यथोक्तकारिणे ।
प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय तत्त्वोपदेशं कृपयैव कुर्यात् ॥ ४४ ॥

வித்³வான்ஸ தஸ்மா உபஸத்திமீயுஷே முமுக்ஷவே
ஸாது⁴ யதோ²க்தகாரிணே ।
ப்ரஶாந்தசித்தாய ஶமான்விதாய தத்த்வோபதே³ஶம்
க்ருபயைவ குர்யாத் ॥ 44 ॥

सः = அந்த,
ஸஃ
विद्वान् = தத்வம் அறிந்த குருவானவர்,
வித்³வான்
उपसत्ति ईयुषे = அண்டி வந்திருக்கும்,
உபஸத்தி ஈயுஷே
मुमुक्षवे = மோக்ஷத்தில் அவாவுள்ளவனுகவும்,
முமுக்ஷவே
साधु = நன்ருக,
ஸாது⁴
यथोक्तकारिणे = சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி செய்யும்
யதோ²க்தகாரிணே தன்மையுள்ளவனுகவும்,
प्रशान्तचित्ताय = (வெளி விஷயங்களிலிருந்து வைராக்யத்திஞல்)
ப்ரஶாந்தசித்தாய நன்கு அடங்கின சித்தத்துடன் கூடினவனுயும்,
शमान्विताय = வெளிப் புலன்களையடக்கினவனுயும் உள்ள,
ஶமான்விதாய
तस्मै = அந்த சிஷ்யனுக்கு,
தஸ்மை
कृपया = கிருபையினுல்,
க்ருபயா
तत्त्वोपदेशं = தத்வ உபதேசத்தை,
தத்த்வோபதே³ஶம்

कुर्यात् एव = செய்யத்தான் வேண்டும்.
குர்யாத் ஏவ

உத்தமாதிகாரியான ஒருவன் தன்னிடம் வந்து பிரார்த்திப்பானேயானல் அவனை சிஷ்யனுக ஏற்றுக்கொண்டு அவனுக்கு அவசியம் ப்ரஹ்ம உபதேசம் செய்ய வேண்டியது குருவின் கடமையாகும். இதன் மூலம் அந்த சிஷ்யன் கடைத்தேறுவ துடன் அவன் மூலம் பரம்பரையாக ப்ரஹ்மவித்யை பிரசாரம் அடைந்து பலர் மோக்ஷம் அடைவார்கள். **(44)**

(**அவதாரிகை**) சிஷ்யனுக்கு "பயப்பட வேண்டாம். ஸம்ஸார ஸமுத்திரத் தைத் தாண்டுவதற்கு உபாயம் இருக்கிறது. நான் காட்டுகிறேன் என்று குரு தைர்யம் சொல்லவேண்டியு முறையையும் காட்டுகிருர்: -

मा भैष्ट विद्वंस्तव नास्त्यपायः संसारसिन्धोस्तरणेऽस्त्युपायः ।
येनैव याता यतयोऽस्य पारं तमेव मार्गं तव निर्दिशामि ॥ ४५ ॥

மா பை⁴ஷ்ட வித்³வம்ஸ்தவ நாஸ்த்யபாய:
ஸம்ஸாரஸிந்தோ⁴ஸ்தரணே(அ)ஸ்த்யுபாய: ।
யேனைவ யாதா யதயோ(அ)ஸ்ய பாரம் தமேவ
மார்க³ம் தவ நிர்தி³ஶாமி ॥ 45 ॥

विद्वन् = அறிவாளியே,
வித்³வன்
मा भैष्ट = பயப்படாதே,
மா பை⁴ஷ்ட
तव = உனக்கு,
தவ
अपायः = கெடுதல்,
அபாய:
न अस्ति = ஏற்படாது,
ந அஸ்தி
संसारसिन्धोः = ஸம்ஸாரமாகிற கடலை,
ஸம்ஸாரஸிந்தோ⁴:
तरणे = தாண்டுவதில்,
தரணே
उपायः = உபாயம்,
உபாய:
अस्ति = இருக்கிறது,
அஸ்தி

येन एव யேன ஏவ	=	எதைக் கொண்டே,
यतय: யதய:	=	பிரயத்தினம் செய்தவர்கள்,
अस्य அஸ்ய	=	இந்தக் கடலின்,
पारं பாரம்	=	அக்கரையை,
याता: யாதா:	=	அடைந்திருக்கிறுர்களோ,
तं एव தம் ஏவ	=	அதே,
मार्गं மார்க³ம்	=	வழியை,
तव தவ	=	உனக்கு,
निर्दिशामि நிர்தி³ஶாமி	=	எடுத்துச்சொல்கிறேன். (45)

अस्त्युपायो महान्कश्चित् संसारभयनाशनः ।
तेन तीर्त्वा भवाम्भोधिं परमानन्दमाप्स्यसि ॥ ४६ ॥

அஸ்த்யுபாயோ மஹான்கஶ்சித் ஸம்ஸாரப⁴யநாஶன: ।
தேன தீர்த்வா ப⁴வாம்போ⁴தி⁴ம் பரமானந்த³மாப்ஸ்யஸி ॥ 46 ॥

संसारभयनाशन: ஸம்ஸாரப⁴யநாஶன:	=	ஸம்ஸாரத்திஞல் ஏற்படும் பயத்தை நாசம் செய்யக்கூடியதாய்,
महान् மஹான்	=	பெரியதாய்,
कश्चित् கஶ்சித்	=	ஒரு,
उपाय: உபாய:	=	உபாயம்,
अस्ति அஸ்தி	=	இருக்கிறது,
तेन தேன	=	அதைக் கொண்டு,

भवाम्भोधिं = ஸம்ஸாரஸாகரத்தை,

ப^{4}வாம்போ^{4}தி^{4}ம்

तीर्त्वा = தாண்டி (அத்துடன் நிற்காமல் மேலால்),

தீர்த்வா

परमानन्दं = உத்தமமான ஆனந்தத்தையும்,

பரமானந்த^{3}ம்

आप्स्यसि = அடைவாய்.

ஆப்ஸ்யஸி

நீ விரும்பியது துக்க நிவிருத்திதான். நான் சொல்லும் உபாயத்தை யனுஷ்டித்தால் துக்கம் அடியோடு விலகுவதோடு பரமானந்தமும் கிடைக்கும். **(46)**

(அவதாரிகை) அந்த உபாயம் ஆத்ம ஞானம் என்றும், அது வேதாந்த விசாரத்திஞல் ஏற்படுமென்பதையும் சொல்கிறுர்: -

वेदान्तार्थविचारेण जायते ज्ञानमुत्तमम् ।
तेनात्यन्तिकसंसारदुःखनाशो भवत्यनु ॥ ४७ ॥

வேதா^{3}ந்தார்த^{2}விசாரேண ஜாயதே ஜ்ஞானமுத்தமம் ।
தேஞத்யந்திகஸம்ஸாரது^{3}:க^{2}நாஶோ ப^{4}வத்யனு ॥ 47 ॥

वेदान्तार्थविचारेण = உபநிஷத்துக்களின் தாத்பர்யத்தை விசாரிப்பதிஞல்,

வேதா^{3}ந்தார்த^{2}விசாரேண

उत्तमं = சிறந்த,

உத்தமம்

ज्ञानं = அறிவு,

ஜ்ஞானம்

जायते = ஏற்படும்,

ஜாயதே

तेन = அந்த ஞானத்திஞல்,

தேன

अनु = உடனேயே,

அனு

आत्यन्तिकसंसारदुःखनाशः = ஸம்ஸாரத்திஞல் ஏற்படும் துக்கம் முழுவதற்கும்.

ஆத்யந்திகஸம்ஸாரது^{3}:க^{2}நாஶ: (திரும்பிவராதபடி) அடியோடு நாசம்,

भवति = ஏற்பட்டுவிடும்.

ப^{4}வதி **(47)**

(**அவதாரிகை**) அந்த ஞானமேற்படுவதற்கு என்ன ஸாதனங்கள் தேவை என்பதற்கு, கைவல்ய உபநிஷத்தில் கண்டபடி சிரத்தை, பக்தி, தியானம், யோகம் என்ற நான்கும் என்று குறிப்பிடுகிறுர்: -

श्रद्धाभक्तिध्यानयोगान् मुमुक्षोः मुक्तेर्हेतून वक्ति साक्षाच्छ्रुतेर्गीः ।
यो वा एतेष्वेव तिष्ठत्यमुष्य मोक्षोऽविद्याकल्पिताद्देहबन्धात् ॥ ४८ ॥

ஶ்ரத்³தா⁴ப⁴க்தித்⁴யானயோகா³ன் முமுக்ஷோ:
முக்தேர்ஹேதூன வக்தி ஸாக்ஷாச்ச்²ருதேர்கீ³: ।
யோ வா ஏதேஷ்வேவ திஷ்ட²த்யமுஷ்ய
மோக்ஷோ(அ)வித்³யாகல்பிதாத்³தே³ஹப³ந்தா⁴த் ॥ 48 ॥

मुमुक्षोः = மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு,
முமுக்ஷோ:

मुक्तेः = மோக்ஷத்திற்கு,
முக்தே:

हेतून् = காரணங்களாக,
ஹேதூன்

श्रद्धाभक्तिध्यानयोगान् = (குருவேதாந்த வாக்கியங்களில் திடமான
ஶ்ரத்³தா⁴ப⁴க்தித்⁴யானயோகா³ன் விசுவாஸம், (முன் 32 வது சுலோகத்தில் கண்ட ஸ்வஸ்வரூப அனுஸந்தானமாகிற) பக்தி, (சுத்தபிரஹ்மத்திலேயே மனஸை நிறுத்துவதான) தியானம், (ஸகல சித்த விருத்திகளை அடக்குவதான) யோகம், இவைகளை

श्रुते = வேதத்தின்,
ஶ்ருதே

गीः = வாக்கு,
கீ³:

साक्षात् = நேராகவே,
ஸாக்ஷாத்

वक्ति = சொல்கிறது,
வக்தி

यः = எவன்,
ய:

एतेषु एव = இவைகளிலேயே,
ஏதேஷு ஏவ

तिष्ठति = நிலைத்திருக்கிறுனே,
திஷ்ட²தி

अमुष्य = அவனுக்கு,

அமுஷ்ய

अविद्याकल्पितात् = அவித்யையினுல் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கும்,

அவித்³யாகல்பிதாத்

देहबन्धात् = சரீரமாகிற கட்டிலிருந்து,

தே³ஹப³ந்தா⁴த்

मोक्षः = விடுதலை,

மோக்ஷः

वै = நிச்சயமாய் ஏற்படும்.

வை

இங்கு கூறப்பட்ட நான்கு ஸாதனங்களில் சிரத்தை எல்லாவற்றிற்கும் ஸாதனம். மற்ற மூன்றில் பக்திக்கு த்யானமும் த்யானத்திற்கு யோகமும் ஸாதனம். மனோவிருத்திகளை அடக்கினுல்தான் ஒரே இடத்தில் நிலைநிறுத்துவதாகிய த்யானம் ஸித்திக்கும். த்யானத்தால்தான் ஸ்வஸ்வரூபானு ஸந்தானம் ஸித்திக்கும். **(48)**

(**அவதாரிகை**) ஆத்மாவின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஆத்மாவல்லாத சரீராதிகளில் 'தான்' என்ற எண்ணம் வந்ததினுல்தான் ஸம்ஸார துக்கமேற்படுவதினுல், அவ்வறியாமையை ஞானத்தினுல் போக்கடித்துவிட்டால் அறியாமையால் ஏற்பட்டிருக்கும் துக்கமும் நிவிருத்தியாகிவிடும் என்பதைச் சொல் கிறுர்: -

अज्ञानयोगात्परमात्मनस्तव ह्यनात्मबन्धस्तत एव संसृतिः ।
तयोर्विवेकोदितबोधवह्निरज्ञानकार्यं प्रदहेत्समूलम् ॥ ४९ ॥

அஜ்ஞானயோகா³த்பரமாத்மனஸ்தவ
ஹ்யனுத்மப³ந்த⁴ஸ்தத ஏவ ஸம்ஸ்ருதிः ।
தயோர்விவேகோதி³தபோ³த⁴வஹ்நிரஜ்ஞானகார்யம்
ப்ரத³ஹேத்ஸமூலம் ॥ 49 ॥

परमात्मनः = உத்தமமான ஆத்மாவாக இருக்கிற,

பரமாத்மனः

तव = உனக்கு,

தவ

अज्ञानयोगात् = அறியாமையின் சேர்க்கையால்,

அஜ்ஞானயோகா³த்

हि = அல்லவா,

ஹி

अनात्मबन्धः **அனுத்மப³ந்த⁴:**	=	ஆத்மாவல்லாத சரீராதிகளுடன் சேர்த்து கட்டுப்படல்,
ततः एव **தத: ஏவ**	=	அவ்விதம் கட்டுப்பட்டதினுலேயே,
संसृतिः **ஸம்ஸ்ருதி:**	=	ஸம்ஸாரம் (ஆகிய துக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது),
तयोः **தயோ:**	=	(ஆத்மா, ஆத்மாவல்லாதது ஆகிய) அவ்விரண்டையும்,
विवेकोदितबोधवह्निः **விவேகோதி³தபோ³த⁴வஹ்னி:**	=	பிரித்தறிவதினுல் ஏற்படும் ஞானமாகிற அக்னி,
अज्ञानकार्यं **அஜ்ஞானகார்யம்**	=	அறியாமையினுல் ஏற்பட்டிருக்கும் துக்கம் முதலியவை எல்லாவற்றையும்,
समूलं **ஸமூலம்**	=	(அறியாமையாகிற) வேருள்பட,
प्रदहेत् **ப்ரத³ஹேத்**	=	நன்கு எரித்துவிடும். **(49)**

7. சிஷ்யனின் கேள்விகள்

(அவதாரிகை) இவ்விதம் குருவானவர் சுருக்கமாக ஸம்ஸார பந்தத்தையும் அதன் காரணத்தையும் அவைகளை நீக்கிக் கொள்ள உபாயமான ஞானத்தையும் அதன் பலனுன மோக்ஷத்தையும் சொன்னவுடன், இவ்விஷயங்களை தெளிவாய் விஸ்தாரமாய் அறிந்துகொள்ளக்கருதி சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

शिष्य उवाच

कृपया श्रूयतां स्वामिन् प्रश्नोऽयं क्रियते मया ।
यदुत्तरमहं श्रुत्वा कृतार्थः स्यां भवन्मुखात् ॥ ५० ॥

ஶிஷ்ய உவாச

க்ருபயா ஶ்ரூயதாம் ஸ்வாமின் ப்ரஶ்னோ(அ)யம் க்ரியதே மயா ।
யது³த்தரமஹம் ஶ்ருத்வா க்ருதார்த²: ஸ்யாம் ப⁴வன்முகா²த் ॥ 50 ॥

स्वामिन् **ஸ்வாமின்**	=	ஹே பிரபோ,
कृपया **க்ருபயா**	=	தயவுசெய்து,

श्रूयतां	=	காதுகொடுத்துக் கேட்கவேண்டும்,
ஶ்ரூயதாம்		
मया	=	என்னால்,
மயா		
अयं	=	இந்த,
அயம்		
प्रश्नः	=	கேள்வி,
ப்ரஶ்னः		
क्रियते	=	கேட்கப்படுகிறது,
க்ரியதே		
यदुत्तरं	=	எதற்குள்ள பதிலை,
யது³த்தரம்		
भवन्मुखात्	=	தங்கள் முகம் மூலமாய்,
ப⁴வன்முகா²த்		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
श्रुत्वा	=	கேட்டறிந்துகொண்டு,
ஶ்ருத்வா		
कृतार्थः	=	கிருதார்த்தனாக,
க்ருதார்த²ः		
स्यां	=	ஆவேனோ.
ஸ்யாம்		(50)

को नाम बन्धः कथमेष आगतः कथं प्रतिष्ठाऽस्य कथं विमोक्षा ।
कोऽसावनात्मा परमः क आत्मा तयोर्विवेकः कथमेतदुच्यताम् ॥ ५१ ॥

கோ நாம ப³ந்த⁴ः கத²மேஷ ஆக³தः கத²ம்
ப்ரதிஷ்டா²(அ)ஸ்ய கத²ம் விமோக்ஷா ।
கோ(அ)ஸாவனாத்மா பரமः க ஆத்மா
தயோர்விவேகः கத²மேதது³ச்யதாம் ॥ 51 ॥

1. **बन्धः ப³ந்த⁴ः** பந்தம் (கட்டு) என்பது, **को नाम கோ நாம** - எதுதான்?
2. **एष ஏஷ** இந்தக் கட்டு, **कथं கத²ம்** - எவ்விதம்,
   आगतः ஆக³தः - வந்திருக்கிறது?
3. **अस्य அஸ்ய** - இதன், **प्रतिष्ठा ப்ரதிஷ்டா²** - இருப்பு, **कथं கத²ம்** - எவ்விதம்?
4. **विमोक्षः விமோக்ஷः** - அதிலிருந்து நன்குவிடுபடுவது, **कथं கத²ம்** - எப்படி?
5. **असौ அஸௌ** - அந்த, **अनात्मा - அனாத்மா** - ஆத்மாவல்லாதது என்பது,

क க - எது?

6. **परम: பரம:** - மேலான, **आत्मा ஆத்மா** - ஆத்மா என்பது, **क க** - எது?

7. **तयो: தயோ:** - ஆத்மா, ஆத்மாவல்லாதது இரண்டையும்,

विवेक: விவேக: - பிரித்தறிவது, **कथं கத²ம்** - எப்படி?

एतत् ஏதத் - இதையெல்லாம், **उच्यताम् உச்யதாம்** - சொல்லவேண்டும். (51)

8. தன் முயற்சி அசிவயம்

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் கேள்வி கேட்ட சிஷ்யனுக்கு பதில்சொல்வதற்கு முன்னால், இவ்விதம் கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்று அவன் மனத்தில் தோன்றின படியால் அந்த சிஷ்யனை பலவாறாக குரு சிலாகிக்கிறார்: -

श्रीगुरुरुवाच –
धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि पावितं ते कुलं त्वया ।
यदविद्याबन्धमुक्त्या ब्रह्मीभवितुमिच्छसि ॥ ५२ ॥

ஸ்ரீகு³ருருவாச -
த⁴ன்யோ(அ)ஸி க்ருதக்ருத்யோ(அ)ஸி பாவிதம் தே குலம் த்வயா ।
யத³வித்³யாப³ந்த⁴முக்த்யா ப்³ரஹ்மீப⁴விதுமிச்ச²ஸி ॥ 52 ॥

यत् **யத்**	=	எதினால்,
यदविद्याबन्धमुक्त्या **யத³வித்³யாப³ந்த⁴முக்த்யா**	=	அவித்யையின் பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு,
ब्रह्मीभवितुं **ப்³ரஹ்மீப⁴விதும்**	=	பிரஹ்மமாக ஆகிவிட,
इच्छसि **இச்ச²ஸி**	=	நினைக்கிறாயோ (அதினாலேயே),
धन्य: **த⁴ன்ய:**	=	மிகவும் பாக்யசாலியாக,
असि **அஸி**	=	நீ இருக்கிறாய்,
कृतकृत्य: **க்ருதக்ருத்ய:**	=	செய்யவேண்டியதையெல்லாம் செய்தவனாக,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறாய்,
ते **தே**	=	உன்னுடைய,

कुलं	=	குலமே,
குலம்		
त्वया	=	உன்னால்,
த்வயா		
पावितं	=	பரிசுத்தப்படுத்தப் பட்டுவிட்டது.
பாவிதம்		**(52)**

ऋणमोचनकर्तारः पितुः सन्ति सुतादयः ।
बन्धमोचनकर्ता तु खस्मादन्यो न कश्चन ॥ ५३ ॥

ருணமோசனகர்தாரঃ பிதுঃ ஸந்தி ஸுதாத³யঃ ।
ப³ந்த⁴மோசனகர்தா து க²ஸ்மாத³ன்யோ ந கஶ்சன ॥ 53 ॥

पितुः	=	தகப்பனுருக்கு,
பிதுঃ		
ऋणमोचनकर्तारः	=	(சாஸ்திரீயமானதோ, லௌகிகமானதோ)
ருணமோசனகர்தாரঃ		கடன்களிலிருந்து விடுதலை செய்விப்பவர்களாக,
सुतादयः	=	புத்திரன் முதலானவர்கள்,
ஸுதாத³யঃ		
सन्ति	=	இருக்கிறார்கள்,
ஸந்தி		
तु	=	ஆனால்,
து		
बन्धमोचनकर्ता	=	(அவித்யையின்) கட்டிலிருந்து விடுதலை
ப³ந்த⁴மோசனகர்தா		செய்விப்பவன்,
खस्मात्	=	தன்னைத்தவிர,
க²ஸ்மாத்		
अन्यः	=	வேறு,
அன்யঃ		
कश्चन	=	யாரும்,
கஶ்சன		
न	=	கிடையாது.
ந		**(53)**

मस्तकन्यस्तभारादेर्दुःखमन्यैर्निवार्यते ।
क्षुधादिकृतदुःखं तु विना स्वेन न केनचित् ॥ ५४ ॥

மஸ்தகன்யஸ்தபா⁴ராதே³ர்து³ঃக²மன்யைர்நிவார்யதே ।
க்ஷுதா⁴தி³க்ருதது³ঃக²ம் து வினா ஸ்வேன ந கேனசித் ॥ 54 ॥

मस्तकन्यस्तभारादे = தலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கு சுமை
மஸ்தகன்யஸ்தபா⁴ராதே³ முதலானதினால் ஏற்படும்,
दु:खं = துக்கம்,
து³:க²ம்
अन्यै: = மற்றவர்களால்,
அன்யை:
निवार्यते = விலக்கப்படுகிறது,
நிவார்யதே
क्षुधादिकृतदु:खं तु = பசி முதலானதினால் ஏற்படும் துக்கம் மாத்திரம்,
க்ஷுதா⁴தி³க்ருதது³:க²ம் து
स्वेन विना = தன்னைத் தவிர,
ஸ்வேன வினா
केनचित् = (வேறு) யாராலேயும்,
கேனசித்
न = விலக்கமுடியாது.
ந (54)

पथ्यमौषधसेवा च क्रियते येन रोगिणा ।
आरोग्यसिद्धिर्दृष्टास्य नान्यानुष्ठितकर्मणा ॥ ५५ ॥

பத்²யமௌஷத⁴ஸேவா ச க்ரியதே யேன ரோகி³ணா ।
ஆரோக்³யஸித்³தி⁴ர்த்³ருஷ்டாஸ்ய நான்யானுஷ்டி²தகர்மணா ॥ 55 ॥

येन = எந்த,
யேன
रोगिणा = வியாதிஸ்தனால்,
ரோகி³ணா
पथ्यं = பத்தியமாயிருப்பதும்,
பத்²யம்
औषधसेवा = மருந்து ஸேவிப்பதும்,
ஔஷத⁴ஸேவா
क्रियते = செய்யப்படுகிறதோ,
க்ரியதே
अस्य = இவனுக்கு,
அஸ்ய
आरोग्यसिद्धि: = ஆரோக்யம் ஏற்படுவது,
ஆரோக்³யஸித்³தி⁴:

द्रष्टा = காணப்படுகிறது,
த்³ருஷ்டா
अन्यानुष्ठितकर्मणा = இன்னொருவன் செய்யும் கார்யத்தினுல்,
அன்யானுஷ்டி²தகர்மணு
न = ஏற்படுவதில்லை.
ந (55)

वस्तुस्वरूपं स्फुटबोधचक्षुषा स्वेनैव वेद्यं न तु पण्डितेन ।
चन्द्रस्वरूपं निजचक्षुषैव ज्ञातव्यमन्यैरवगम्यते किम् ॥ ५६ ॥

வஸ்துஸ்வரூபம் ஸ்பு²டபோ³த⁴சக்ஷுஷா ஸ்வேனைவ
வேத்³யம் ந து பண்டி³தேன ।
சந்த்³ரஸ்வரூபம் நிஜசக்ஷுஷைவ
ஜ்ஞாதவ்யமன்யைரவக³ம்யதே கிம் ॥ 56 ॥

स्फुटबोधचक्षुषा = நிர்மலமான ஞானமாகிற கண்ணுல்,
ஸ்பு²டபோ³த⁴சக்ஷுஷா
स्वेन एव = தன்னுலேயே,
ஸ்வேன ஏவ
वस्तुस्वरूपं = (ஆத்ம) வஸ்துவின் ஸ்வரூபம்,
வஸ்துஸ்வரூபம்
वेद्यं = அறியவேண்டியது.
வேத்³யம்
पण्डितेन = (வேறு ஒரு) வித்வானைக்கொண்டு,
பண்டி³தேன
न तु = அறியக்கூடியதில்லை,
ந து
चन्द्रस्वरूपं = சந்திரனுடைய ஸ்வரூபம்,
சந்த்³ரஸ்வரூபம்
निजचक्षुषा एव = தன் கண்ணுல் தான்,
நிஜசக்ஷுஷா ஏவ
ज्ञातव्यं = அறியக்கூடியது,
ஜ்ஞாதவ்யம்
अन्यैः = வேறு மனுஷ்யர்கள் மூலமாய் (அல்லது
அன்யைः கண்ணில்லாத மற்றவர்களால்),
अवगम्यते किं = அறியப்படுமா?
அவக³ம்யதே கிம் (56)

अविद्याकामकर्मादिपाशबन्धं विमोचितुम् ।
कः शक्नुयाद्विनात्मानं कल्पकोटिशतैरपि ॥ ५७ ॥

அவித்3யாகாமகர்மாதி3பாஶப3ந்த4ம் விமோசிதும் ।
கஃ ஶக்னுயாத்3வினாத்மானம் கல்பகோடிஶதைரபி ॥ 57 ॥

अविद्याकामकर्मादिपाशबन्धं **அவித்3யாகாமகர்மாதி3பாஶப3ந்த4ம்**	=	(தன் வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாததான) அவித்யை, (அதினுல் தன்ஊனவிட்டு தானல்லாத வெளிவிஷயங் களில்) ஆசை, (அவ்வாசையை பூர்த்தி செய் வதற்காக ஏற்படும் புண்ணிய பாபமென்கிற) கர்மாக்கள், (அவைகளால் ஏற்படும் ஸுக துக்க அனுபவங்கள்) முதலானவைகளாகிய கயிறுகளால் ஏற்பட்டிருக்கும் கட்டை (அத் யாஸத்தை)
विमोचितुं **விமோசிதும்**	=	விலக்கிவிட,
कल्पकोटिशतैः अपि **கல்பகோடிஶதைஃ அபி**	=	நூறு கோடி பிரஹ்மகல்பங்களாலும் கூட,
आत्मानं विना **ஆத்மானம் விஞ**	=	தன்ஊன தவிர்த்து, (ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமில்லா மல்),
कः **கஃ**	=	எவன்,
शक्नुयात् **ஶக்னுயாத்**	=	சக்தியுள்ளவஞக இருப்பான்? **(57)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து தன்ஊன, தானே தான் விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி விட்டு, அவ்விதம் விடுவித்துக்கொள் வதற்கும் ஆத்மாவின் தத்வத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதைத்தவிர வேறு உபாயம் கிடை யாதென்பதை தெளிவுபடுத்துகிருர்: -

न योगेन न साङ्ख्येन कर्मणा नो न विद्यया ।
ब्रह्मात्मैकत्वबोधेन मोक्षः सिध्यति नान्यथा ॥ ५८ ॥

ந யோகே3ன ந ஸாங்க்2யேன கர்மணா நோ ந வித்3யயா ।
ப்3ரஹ்மாத்மைகத்வபோ3தே4ன மோக்ஷஃ ஸித்4யதி நான்யதா2 ॥ 58 ॥

ब्रह्म आत्म एकत्व बोधेन **ப்3ரஹ்ம ஆத்ம ஏகத்வ போ3தே4ன**	=	பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்று என்ற ஞானத்திஞல் (தான்),

मोक्षः மோக்ஷ:	=	மோக்ஷம்,
सिध्यति ஸித்⁴யதி	=	ஸித்திக்கும்,
अन्यथा அன்யதா²	=	வேறு எந்தப் பிரகாரத்திலுைம்,
न ந	=	ஸித்திக்காது,
योगेन யோகே³ன	=	யோகத்தை அனுஷ்டிப்பதினுல்,
न ந	=	ஏற்படாது,
साङ्ख्येन ஸாங்க்²யேன	=	ஸங்கிய சாஸ்திரத்தினுல் ஏற்படும் அறிவினுல்,
न ந	=	ஏற்படாது,
नो कर्मणा நோ கர்மணு	=	(பலவித) கர்மாக்களைச் செய்வதினுல்,
नो நோ	=	ஏற்படாது,
विद्यया வித்³யயா	=	(உபநிஷத் முதலியவைகளிலேயே சொல்லப் பட்டிருக்கும்) உபாஸனைகளை செய்வதினுலும்,
न ந	=	ஏற்படாது,

மோக்ஷமானது ஆத்மாவின் ஸ்வரூப நிலையானபடியால் அதை அறிந்து கொள்ளாமலிருக்கும் தன்மையை விலக்கிக் கொள்ள ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரம்தான் உபயோகப்படுமே தவிர, மற்ற ஸாதனங்கள் எவையும் பிரயோஜனப்படாது. யோக சாஸ்திரத்திலேயோ, ஸாங்கிய சாஸ்திரத்திலேயோ, ஆத்மாக்கள் பலவென்று தீர்மானித்திருப்பதால், ஆத்மா என்பது ஒன்றுதான் என்று ஒப்புக்கொள்ளாததினுல் அந்த சாஸ்திரங்களினுல் ஏற்படும் ஞானமும் அவைகளையனுஸரித்து செய்யப்படும் முறைகளும் வாஸ்தவமான ஆத்மதத்வத்தை தெரிவிக்கச் சக்தியற்றவைகள். வேதவிஹிதமான கர்மாவோ உபாஸனையோ இரண்டுமே பகவான் வேறு நாம் வேறு என்ற அடிப்படையைக் கொண்டிருப்பதினுல் அவைகளும் ஸ்வரூப ஸாக்ஷாத் காரத்திற்கு உதவாது. மேலும் இரண்டுமே கர்ம ரூபமாயிருப்பதினுல் அவைக ளினுல் அடையக்கூடிய பலன் உண்டுபண்ணக்கூடியது (உத்பாத்யம்), அடையக் கூடியது (ஆப்யம்), சுத்தம் செய்யத்தக்கது (ஸம்ஸ்கார்யம்), மாறக் கூடியது (விகார் யம்), என்ற நான்குவகைக்குள் ஒன்ருகத் தான் இருக்கும். ஆத்மஸ்வரூபமோ நித்யஸித்தமாயிருப்பதினுல் உண்டுபண்ணக்கூடியதில்லை, தன் ஸ்வரூபமாகவே

இருப்பதால் வேறு இடம் போய்த் தேடி அடையக்கூடியதில்லை. நித்ய நிர்மலமாயி ருப்பதனுல் சுத்தம் செய்யத்தக்கதுமில்லை. எப்பொழுதும் ஒரே நிலையிலிருப்பதால் மாறுதலடையக் கூடியதுமில்லை. ஆகையால் அதை ஸாக்ஷாத்கரிக்க அறியாமை யை விலக்கக்கூடிய ஞானம் ஒன்றுதான் தேவை.

(அவதாரிகை) அந்த ஞானமும் அனுபவஞானமாயிருக்க வேண்டுமேதவிர, வெறும் கேள்வி ஞானமாயிருந்தால் பிரயோஜனமில்லையென்பதை மேலால் விளக் குகிறுர்: -

वीणाया रूपसौन्दर्यं तन्त्रीवादनसौष्ठवम् ।
प्रजारञ्जनमात्रं तन्न साम्राज्याय कल्पते ॥ ५९ ॥

வீணயா ரூபஸௌந்த³ர்யம் தந்த்ரீவாத³னஸௌஷ்ட²வம் ।
ப்ரஜாரஞ்ஜனமாத்ரம் தன்ன ஸாம்ராஜ்யாய கல்பதே ॥ 59 ॥

वीणाया = வீணையினுடைய,
வீணயா
रूप सौन्दर्यं = ரூபத்தின் அழகோ,
ரூப ஸௌந்த³ர்யம்
तन्त्री वादन सौष्ठवं = (அதிலுள்ள) தந்திகளை மீட்டுவதில்,
தந்த்ரீ வாத³ன ஸௌஷ்ட²வம் நல்ல இனிமையோ,
तत् = அது,
தத்
प्रजा रञ्जन मात्रं = ஜனங்களை ரஞ்ஜனம் செய்வதற்கு மாத்திரம்
ப்ரஜா ரஞ்ஜன மாத்ரம் (உபயோகப்படுமேதவிர வீணை வாசிக்கிறவனுக்கு),
साम्राज्याय = உத்தமமான ராஜபதவியைக் கொடுப்பதற்கு,
ஸாம்ராஜ்யாய
न कल्पते = சக்தியற்றது.
ந கல்பதே

பிரஜைகளை ஸந்தோஷமாகக் காப்பாற்றி ரஞ்ஜனம் பண்ணுவதால் அரசனு க்கு ராஜா என்று பெயர். இந்த வைணிகனும் ரஞ்ஜனம் பண்ணுவதால் ராஜாவாக ஆகிவிட முடியுமா? என்று தாத்பர்யம். அவன் ராஜாவாக ஆகாதபோனுலும் ரஞ்ஜனம் செய்கிறுனென்பது வாஸ்தவம் தானேயென்றுல், அந்த ரஞ்ஜனம் அவனுக்கு ஏதோவித ஸம்பாத்யத்திற்கு உபயோகப்படுமேதவிர, ராஜ பதவியைக் கொடுத்துவிடாது. **(59)**

(அவதாரிகை) சப்தத்தால் பிறர் மனதை ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவர்களைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு, சப்தத்தின் பொருளால் ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவர்களுக்கும் அதே கதிதான் என்று கூறுகிறுர்: -

वाग्वैखरी शब्दझरी शास्त्रव्याख्यानकौशलम् ।
वैदुष्यं विदुषां तद्वद्भुक्तये न तु मुक्तये ॥ ६० ॥

வாக்^{3}வைக^{2}ரீ ஶப்^{3}த^{3}ஜ^{2}ரீ ஶாஸ்த்ரவ்யாக்^{2}யானகௌஶலம் ।
வைது^{3}ஷ்யம் விது^{3}ஷாம் தத்^{3}வத்^{3}பு^{4}க்தயே ந து முக்தயே ॥ 60 ॥

वाग वैखरी **வாக^3 வைக^{2}ரீ**	=	ஸரளமாகப் பேசும் தன்மை,
शब्दझरी **ஶப்^{3}த^{3}ஜ^{2}ரீ**	=	தடையன்னியில் அருவிபோல சப்தங்களை உபயோகிக்கும் யோக்கியதை,
शास्त्र व्याख्यान कौशलं **ஶாஸ்த்ர வ்யாக்^{2}யான கௌஶலம்**	=	சாஸ்திரங்களை நன்கு விஸ்தரித்து பிரவசனம் செய்யக்கூடிய ஸாமர்த்தியம், (இவ்விதமான),
विदुषां **விது^{3}ஷாம்**	=	அறிவாளிகளின்,
वैदुष्यं **வைது^{3}ஷ்யம்**	=	அறிவுத்திறமையும்,
तद्वत् **தத்^{3}வத்**	=	அதைப்போலவே (வீணை வாசிப்பது போலவே)
भुक्तये **பு^{4}க்தயே**	=	(கியாதி, பணம், முதலிய) போகத்தையடைய (உபயோகப்படுமேதவிர),
मुक्तये **முக்தயே**	=	ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு,
न तु **ந து**	=	கொஞ்சமேனும் பிரயோஜனப்படாது.

(60)

(அவதாரிகை) சாஸ்திரங்களை வாசித்தும்கூட அதன் முக்கிய பிரயோஜன மான ஆத்மதத்வ ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படாவிட்டால் அவ்வாசிப்பு பிரயோஜனமற்ற துதான். அந்த ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டுவிட்டாலும் அதன்பிறகு அதற்கு ஸாதன மான சாஸ்திராப்பியாஸம் அவசியமில்லை என்பதும் வாஸ்தவம் என்கிறர்:-

अविज्ञाते परे तत्त्वे शास्त्राधीतिस्तु निष्फला ।
विज्ञातेऽपि परे तत्त्वे शास्त्राधीतिस्तु निष्फला ॥ ६१ ॥

அவிஜ்ஞாதே பரே தத்த்வே ஶாஸ்த்ராதீ^{4}திஸ்து நிஷ்ப^{2}லா ।
விஜ்ஞாதே(அ)பி பரே தத்த்வே ஶாஸ்த்ராதீ^{4}திஸ்து நிஷ்ப^{2}லா ॥ 61 ॥

परे **பரே**	=	மிகவும் உத்கிருஷ்டமான,

तत्त्वे **தத்த்வே**	=	(ஸ்த்ய ஞானனந்தரூபமான) ஆத்மதத்வம்,
अविज्ञाते **அவிஜ்ஞாதே**	=	அறியப்பட வில்லையானால்,
शास्त्राधीतिस्तु **ஶாஸ்த்ராதீ⁴திஸ்து**	=	அர்த்த ஞானத்துடன் சாஸ்திரத்தை அத்யயனம் செய்ததுவோ,
निष्फला **நிஷ்ப²லா**	=	பிரயோஜனமற்றதாக ஆகும்,
परे **பரே**	=	அந்த உத்கிருஷ்டமான,
तत्त्वे **தத்த்வே**	=	ஆத்மதத்வம்,
विज्ञातेऽपि **விஜ்ஞாதே(அ)பி**	=	ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்டுவிட்டாலும் (அப்பொழுது இனித்தேவையில்லாததினால்),
शास्त्राधीतिः तु **ஶாஸ்த்ராதீ⁴தி: து**	=	சாஸ்திர அத்யயனமோ,
निष्फला **நிஷ்ப²லா**	=	பிரயோஜனமற்றதுதான்.

(61)

(அவதாரிகை) சாஸ்திராப்பியாஸமில்லாமல் ஆத்ம ஞானம் ஏற்படாதென்பது வாஸ்தவமானாலும் அந்த சாஸ்திரத்திலேயே உழன்றுகொண்டிருந்துவிடக்கூடாது. அவசியமாய்த் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயத்தில் மாத்திரம் கருத்துடனிருந்து கொண்டு பெரியோர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிறார்: -

शब्दजालं महारण्यं चित्तभ्रमण कारणम् ।
अतः प्रयत्नात् ज्ञातव्यं तत्त्वज्ञात् तत्त्वमात्मनः ॥ ६२ ॥

ஶப்³த³ஜாலம் மஹாரண்யம் சித்தப்⁴ரமண காரணம் ।
அத: ப்ரயத்னாத் ஜ்ஞாதவ்யம் தத்த்வஜ்ஞாத் தத்த்வமாத்மன: ॥ 62 ॥

शब्दजालं **ஶப்³த³ஜாலம்**	=	சப்தக் கூட்டமாகிற சாஸ்திரம்,
महारण्यं **மஹாரண்யம்**	=	பெரிய காடு. (அதில் புகுந்துவிட்டால்),
चित्तभ्रमण कारणम् **சித்தப்⁴ரமண காரணம்**	=	புத்தியை பிரமிக்கச்செய்யக் காரணமாயிருக்கும்,
अतः **அத:**	=	ஆகையினால்,

प्रयत्नात् **ப்ரயத்னத்**	=	மிகவும் பிரயாஸை எடுத்துக் கொண்டு,
तत्त्वज्ञात् **தத்த்வஜ்ஞாத்**	=	ஆத்மதத்வ ஸாக்ஷாத்காரமடைந்த பெரியோரிடமிருந்து,
आत्मनः **ஆத்மன:**	=	ஆத்மாவினுடைய (தன்னுடைய),
तत्त्वं **தத்த்வம்**	=	வாஸ்தவமான தன்மையை,
ज्ञातव्यं **ஜ்ஞாதவ்யம்**	=	கேட்டறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

காட்டு வழியாகப் போகவேண்டியவன் வழி தெரிந்தவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு அவ்வழியாகச் சென்று காட்டைக் கடக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் தன் மனம் போனபடி சென்றுல் காட்டிலேயே சுற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். வெளியே செல்லமுடியாது. அதுபோல் ஆசார்ய உபதேசம் மூலம் ஆத்மதத்வத்தை அறிவதற்குத்தான் சாஸ்திரம் ஸாதனமாகுமேதவிற, சாஸ்திர விசாரத்திலேயே எப்பொழுதும் ஈடுபடக்கூடாது.

लोकवांसनया जन्तोः शास्त्रवासनयापि च ।
देहव सनया ज्ञानं यथावनैव जायते ॥

லோகவாம்ஸனயா ஜந்தோ: ஶாஸ்த்ரவாஸனயாபி ச ।
தே³ஹவ ஸனயா ஜ்ஞானம் யதா²வனைவ ஜாயதே ॥

லோக வாஸனை, தேஹ வாஸனையால் சாஸ்திர வாஸனையும் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகம். **(62)**

अज्ञानसर्पदष्टस्य ब्रह्मज्ञानौषधं विना ।
किमु वेदैश्च शास्त्रैश्च किमु मन्त्रैः किमौषधैः ॥ ६३ ॥

அஜ்ஞானஸர்பத³ஷ்டஸ்ய ப்³ரஹ்மஜ்ஞானௌஷத⁴ம் வின ।
கிமு வேதை³ஶ்ச ஶாஸ்த்ரைஶ்ச கிமு மந்த்ரை: கிமௌஷதை⁴: ॥ 63 ॥

अज्ञानसर्पदष्टस्य **அஜ்ஞானஸர்பத³ஷ்டஸ்ய**	=	அக்ஞானமாகிற ஸர்ப்பத்தினுல் கடிக்கப்பட்டிருக்கிறவனுக்கு,
ब्रह्मज्ञान औषधं विना **ப்³ரஹ்மஜ்ஞான ஔஷத⁴ம் வின**	=	பிரஹ்மத்தை அறிவதாகிய மருந்தை விட்டு,
वेदैश्च **வேதை³ஶ்ச**	=	வேதங்களினுலேயும்,

शास्त्रैश्च ஶாஸ்த்ரைஶ்ச	=	சாஸ்திரங்களிஞலேயும்,
किमु கிமு	=	என்ன தான் பிரயோஜனம்?
मन्त्रैः மந்த்ரை:	=	மந்திரங்களிஞல்,
किमु கிமு	=	என்ன தான் பிரயோஜனம்?
औषधैः ஔஷதை⁴:	=	மருந்துகளிஞல்,
किं கிம்	=	என்ன பிரயோஜனம்?

(63)

न गच्छति विना पानं व्याधिः औषधशब्दतः ।
विनाऽपरोक्षानुभवं ब्रह्मशब्दैर्न मुच्यते ॥ ६४ ॥

ந க³ச்ச²தி விஞ பானம் வ்யாதி⁴: ஔஷத⁴ஶப்³த³த: ।
விஞ(அ)பரோக்ஷானுப⁴வம் ப்³ரஹ்மஶப்³தை³ர்ன முச்யதே ॥ 64 ॥

व्याधिः வ்யாதி⁴:	=	வியாதியானது,
पानं विना பானம் விஞ	=	(மருந்து) அருந்துவதை தவிர்த்து,
औषधशब्दतः ஔஷத⁴ஶப்³த³த:	=	மருந்து மருந்து என்ற சப்தத்தை உச்சரிப்பதிஞல்,
न गच्छति ந க³ச்ச²தி	=	போய்விடாது. (அப்படியே),
अपरोक्षानुभवं विना அபரோக்ஷானுப⁴வம் விஞ	=	(பிரஹ்மத்தை) ஸாக்ஷாத்தாக அனுபவிப்பதை தவிர்த்து,
ब्रह्मशब्दैः ப்³ரஹ்மஶப்³தை³:	=	பிரஹ்மம், பிரஹ்மம் என்று சப்தங்களை சொல்வதிஞல்,
न मुच्यते ந முச்யதே	=	ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து) விடுபடமாட்டான்.

(64)

अकृत्वा दृश्यनिलयं अज्ञात्वा तत्त्वं आत्मनः ।
ब्रह्मशब्दैः कुतो मुक्तिः उक्तिमात्रफलै नृणाम् ॥ ६५ ॥

அக்ருத்வா த்³ருஶ்யநிலயம் அஜ்ஞாத்வா தத்த்வம் ஆத்மன: ।
ப்³ரஹ்மஶப்³தை³: குதோ முக்தி: உக்திமாத்ரப²லை ந்ருணாம் ॥ 65 ॥

दृश्यनिलयं த்³ருஶ்யநிலயம்	=	அறிவிற்கு விஷயமாகிற ஜடமான எல்லா திருச்யவஸ்துக்களுடைய மறைவுதஃல,
अकृत्वा அக்ருத்வா	=	செய்யாமல்,
आत्मनः ஆத்மன꞉	=	ஆத்மாவினுடைய,
तत्त्वं தத்த்வம்	=	வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தை,
अज्ञात्वा அஜ்ஞாத்வா	=	அறிந்துகொள்ளாமல்,
उक्तिमात्रफलै உக்திமாத்ரப²ல	=	உச்சரிப்பதை மாத்திரம் பிரயோஜனமாயுள்ள,
ब्रह्मशब्दैः ப்³ரஹ்மஶப்³தை³꞉	=	வெளி சப்தங்களிஞல்,
नृणां ந்ருணாம்	=	மனிதர்களுக்கு,
मुक्तिः முக்தி꞉	=	மோக்ஷம்,
कुतः குத꞉	=	எப்படி ஏற்படும்?

(65)

अकृत्वा शत्रुसंहारं अगत्वाऽखिलभूश्रियम् ।
राजाऽहं इति शब्दान्नो राजा भवितुमर्हति ॥ ६६ ॥

அக்ருத்வா ஶத்ருஸம்ஹாரம் அக³த்வா(அ)கி²லபூ⁴ஶ்ரியம் ।
ராஜா(அ)ஹம் இதி ஶப்³தா³ன்னோ ராஜா ப⁴விதுமர்ஹதி ॥ 66 ॥

शत्रुसंहारं ஶத்ருஸம்ஹாரம்	=	சத்ருக்களுடைய ஸம்ஹாரத்தை,
अकृत्वा அக்ருத்வா	=	செய்யாமலும்,
अखिलभूश्रियं அகி²லபூ⁴ஶ்ரியம்	=	எல்லா பூமிஸம்பந்தமான ஐசுவர்யத்தை,
अगत्वा அக³த்வா	=	அடையாமலும்,
अहं அஹம்	=	நான்,

राजा **ராஜா**	=	அரசன்,
इति **இதி**	=	என்று,
शब्दात् **ஶப்³தா³த்**	=	சொல்லிக்கொள்வதினுல் (மாத்திரம்),
राजा **ராஜா**	=	அரசனுக,
भवितुं **ப⁴விதும்**	=	ஆகிவிட,
नो अर्हति **நோ அர்ஹதி**	=	யோக்கியதையுள்ளவனுகமாட்டான். **(66)**

(அவதாரிகை) நமக்குள்ளேயே பூமியில் பதிந்து மறைந்திருக்கும் ஆத்ம தத்வத்தை வெளிப்படுத்தி நேரில் அனுபவிப்பது பூமியில் புதைத்துவைத்திருக்கும் புதையலை எடுப்பதுபோலவே மிகவும் சிரமப்பட்டு ஸாதிக்கவேண்டிய கார்யம். வெறும் பேச்சு பிரயோஜனம் இல்லை என்பதை விஸ்தாரமாகச் சொல்கிறுர்: -

आप्तोक्तिं खननं तथोपरिशिलापाकर्षणं स्वीकृतिं
निक्षेपः समपेक्षते न हि बहिः शब्दैस्तु निर्गच्छति ।
तद्वत् ब्रह्मविदोपदेशमननध्यानादिभिः लभ्यते
मायाकार्य तिरोहितं स्वममलं तत्त्वं न दुर्युक्तिभिः ॥ ६७ ॥

ஆப்தோக்திம் க²னனம் ததோ²பரிஶிலாபாகர்ஷணம் ஸ்வீக்ருதிம்
நிக்ஷேபः ஸமபேக்ஷதே ந ஹி ப³ஹிः ஶப்³தை³ஸ்து நிர்க³ச்ச²தி ।
தத்³வத் ப்³ரஹ்மவிதோ³பதே³ஶமனனத்⁴யாநாதி³பி⁴ः லப்⁴யதே
மாயாகார்ய திரோஹிதம் ஸ்வமமலம் தத்த்வம் ந து³ர்யுக்திபி⁴ः ॥ 67 ॥

आप्तोक्तिं **ஆப்தோக்திம்**	=	(அறிவாளியாயும் நம்மிடத்தில் ஹிதபுத்தியுடன் கூடினவனுயும் இருக்கும்) நண்பனுடைய சொல்லையும், (அதன் பிறகு),
खननं **க²னனம்**	=	பூமியைத் தோண்டுதலையும்,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
उपरिशिलापाकर्षणं **உபரிஶிலாபாகர்ஷணம்**	=	மேலே மூடியிருக்கும் கல்லை அப்புறப்படுத்துதலையும் (பிறகு),

स्वीकृतिं ஸ்வீக்ருதிம்	=	எடுத்து தனக்கு ஸ்வாதீனமாக்கிகொள்வதையும்,
निक्षेप: நிக்ஷேப:	=	புதையல்,
समपेक्षते ஸமபேக்ஷதே	=	நன்கு எதிர்பார்க்கிறது,
बहि: शब्दै: ப³ஹி: ஶப்³தை³:	=	வெளியிலிருந்து (புதையல், புதையல் என்று) சப்தங்களைச் சொல்வதினால்,
न हि तु निर्गच्छति ந ஹி து நிர்க³ச்ச²தி	=	(அதுவாக) வெளியில் வந்துவிடாது என்பது பிரஸித்தம்,
तद्वत् தத்³வத்	=	அதுபோலவே,
मायाकार्य तिरोहितं மாயாகார்ய திரோஹிதம்	=	மாயையினாலும் அதினால் ஏற்பட்டிருப்பவை களாலும் மறைக்கப்பட்டிருக்கும்,
स्वं ஸ்வம்	=	தன்னுடைய,
अमलं அமலம்	=	நிர்மலமான,
तत्त्वं தத்த்வம்	=	வாஸ்தவமான ஸ்வரூபம்,
ब्रह्मविदोपदेशमननध्यानादिभि: ப்³ரஹ்மவிதோ³பதே³ஶமனனத்⁴யானாதி³பி⁴:	=	பிரஹ்மத்தை யறிந்த குருவினிடமிருந்து, நன்கு உபதேசம் பெற்று அதை மனனம் செய்வது தியானம் செய்வது முதலான ஸாதனங்களினால் (தான்),
लभ्यते லப்⁴யதே	=	அடையப்படும்.
दुर्युक्तिभि: து³ர்யுக்திபி⁴:	=	(வேதத்தை அனுஸரிக்காத) வீண் யுக்தி வாதங்களினால்,
न ந	=	அடையமுடியாது.

இங்கு **"न दुर्युक्तिभि:"** **"ந து³ர்யுக்திபி⁴:"** என்ற வார்த்தையால், வேத விருத்தமான வீண் யுக்தி வாதங்களால் ப்ரஹ்மஞானத்தைப் பெறமுடியாது என்று கூறப்பட்டது. ஆகவே வேதானுஸாரியான ஸத்யுக்திகள் ப்ரஹ்மஞானத்திற்கு உபகாரகம் என்று தெரிகிறது. ஸத்யுக்திகளைக்கொண்டு ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரிப்பது தான் மனனம் என்பது,

'दुस्तर्काविरज्यतां श्रुतिमतस्तर्कोऽनुसन्धीयतां'

'து³ஸ்தர்காவிரக்³யதாம் ஶ்ருதிமதஸ்தர்கோ(அ)னுஸந்தீ⁴யதாம்'

என்று உபதேசபஞ்சகத்தில் பகவத்பாதர் கூறியிருக்கிறார். **(67)**

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन भवबन्धविमुक्तये ।
स्वेनैव यत्नः कर्तव्यो रोगादेरिव पण्डितैः ॥ ६८ ॥

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேன ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தயே ।
ஸ்வேனைவ யத்னஃ கர்தவ்யோ ரோகா³தே³ரிவ பண்டி³தைஃ ॥ 68 ॥

तस्मात् தஸ்மாத்	=	ஆகையால்,
भवबन्धविमुक्तये ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தயே	=	ஸம்ஸாரமாகிற கட்டிலிருந்து விடுபடுவதற்கு,
रोगादेः इव ரோகா³தே³ஃ இவ	=	வியாதி முதலானதுகளிலிருந்து விடுபடுவதற்குப் போலவே,
स्वेन एव ஸ்வேன ஏவ	=	தன்னாலேயே,
पण्डितैः பண்டி³தைஃ	=	அறிவுள்ளவர்களால்,
सर्वप्रयत्नेन ஸர்வப்ரயத்னேன	=	எல்லாவித முயற்சியினாலும்,
यत्नः யத்னஃ	=	பிரயத்தினம்,
कर्तव्यः கர்தவ்யஃ	=	செய்யவேண்டியது.

(68)

9. மோக்ஷ ஸாதனங்கள்

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் ஆத்மதத்வத்தைத் தெரிந்துகொள்ளப் பிரயத்தினம் செய்து கேள்வி கேட்டதை மெச்சி அப்பிரயத்தினம் மிகவும் அவசியம் என்பதை இதுவரை விஸ்தாரமாக எடுத்துச்சொல்லிவிட்டு, இனி கேள்வி கேட்ட முறையும் மிகவும் சிலாக்கியமாயிருக்கிறதென்பதைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, தான் சொல்லும் பதிலை வெகு கவனமாகக் கேட்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்: -

यस्त्वयाऽद्य कृतः प्रश्नो वरीयान् शास्त्रविन्मतः ।
सूत्रप्रायो निगूढार्थो ज्ञातव्यश्च मुमुक्षुभिः ॥ ६९ ॥

யஸ்த்வயா(அ)த்³ய க்ருத꞉ ப்ரஶ்னோ வரீயான் ஶாஸ்த்ரவின்மத꞉ ।
ஸூத்ரப்ராயோ நிகூ³டா⁴ர்தோ²ம் ஜ்ஞாதவ்யத² முமுக்ஷுபி⁴꞉ ॥ 69 ॥

अद्य **அத்³ய**	=	இப்பொழுது,
त्वया **த்வயா**	=	உன்னால்,
यः **ய꞉**	=	எந்த,
प्रश्नः **ப்ரஶ்ன꞉**	=	கேள்வி,
कृतः **க்ருத꞉**	=	கேட்கப்பட்டிருக்கிறதோ (அது),
वरीयान् **வரீயான்**	=	மிகவும் சிலாக்யமானது,
शास्त्रविन्मतः **ஶாஸ்த்ரவின்மத꞉**	=	சாஸ்திரத்தை யறிந்தவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியது,
सूत्रप्रायः **ஸூத்ரப்ராய꞉**	=	ஸூத்திரம் மாதிரி மிகச் சுருக்கமாயிருக்கிறது, (ஸூத்திரம் போலவே),
निगूढार्थः **நிகூ³டா⁴ர்த²꞉**	=	பல விஷயங்களை அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது,
मुमुक्षुभिः **முமுக்ஷுபி⁴꞉**	=	மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவர்களால் (அவசியம்),
ज्ञातव्यथः च **ஜ்ஞாதவ்யத²꞉ ச**	=	தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதும் கூட.

(69)

श‍ृणुष्वावहितो विद्वन् यन्मया समुदीर्यते ।
तदेतच्छ्रवणात् सद्यो भववन्धाद् विमोक्ष्यसे ॥ ७० ॥

ஶ்ருணுஷ்வாவஹிதோ வித்³வன் யன்மயா ஸமுதீ³ர்யதே ।
ததே³தச்ச்²ரவணாத் ஸத்³யோ ப⁴வவந்தா⁴த்³ விமோக்ஷ்யஸே ॥ 70 ॥

विद्वन् **வித்³வன்**	=	அறிவாளியே,
यत् **யத்**	=	எது,
मया **மயா**	=	என்னால்,

समुदीर्यते = நன்கு சொல்லப்படுகிறதோ (அதை),

ஸமுதீ³ர்யதே

अवहितः = கவனமாக,

அவஹிதঃ

शृणु = கேள்,

ஶ்ருணு

तदेतच्छ्रवणात् = உடனே (தாமதமன்னியில்),

ததே³தச்ச்²ரவணாத்

भववन्धात् = ஸம்ஸாரமாகிற பந்தத்திலிருந்து,

ப⁴வவந்தா⁴த்

विमोक्ष्यसे = நன்கு விடுபட்டுவிடுவாய்.

விமோக்ஷ்யஸே **(70)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் விஸ்தாரமான பீடிகையுடன் சிஷ்யனை தான் சொல்வதை மிகக் கவனத்துடன் கேட்கும்படிச் செய்து; அவன் 51 - வது சுலோகத்தில் கேட்ட கேள்விகளுக்குக் குருநாதர் பதில் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார். அவன் மொத்தம் 7 கேள்விகள் கேட்டிருந்தபோதிலும், அவன் அதற்கு முன்பே ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபட வழியிருக்கிறதா என்று 42 - வது சுலோகத்தில் கேட்டதற்கு, உபாயம் இருக்கிறதென்று குருவும் 46 - வது சுலோகத்தில் சுருக்கமாக சொல்லி அவனுக்குத் தைர்யம் கொடுத்திருப்பதால் அவ்வுபாயத்தையே விரிவாகச் சொல்வது தான் நியாயமென்று நினைத்து அவனுடைய 4 - வது கேள்வியான "மோக்ஷம் எப்படி ஏற்படும்?" என்பதற்குப் பதில் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார். பாக்கி கேள்விகளெல்லாம் இதிலேயே உள்ளடங்கியவை என்பதும் தாத்பர்யம்: -

मोक्षस्य हेतुः प्रथमो निगद्यते वैराग्यमत्यन्तं अनित्य वस्तुषु ।
ततः शमश्चापि दमस्तितिक्षा न्यासः प्रसक्ताखिलकर्मणां भृशम् ॥ ७१ ॥

மோக்ஷஸ்ய ஹேதுঃ ப்ரத²மோ நிக³த்³யதே
வைராக்³யமத்யந்தம் அநித்ய வஸ்துஷு ।
ததঃ ஶமஶ்சாபி த³மஸ்திதிக்ஷா ந்யாஸঃ
ப்ரஸக்தாகி²லகர்மணாம் ப்⁴ருஶம் ॥ 71 ॥

ततः श्रुतिस्तन्मननं सतत्त्वध्यानं चिरं नित्यनिरन्तरं मुनेः ।
ततोऽविकल्पं परमेत्य विद्वान इहैव निर्वाणसुखं समृच्छति ॥ ७२ ॥

ததঃ ஶ்ருதிஸ்தன்மனனம் ஸதத்த்வத்⁴யானம்
சிரம் நித்யநிரந்தரம் முனேঃ ।
ததோ(அ)விகல்பம் பரமேத்ய வித்³வான இஹைவ
நிர்வாணஸுக²ம் ஸம்ருச்ச²தி ॥ 72 ॥

मोक्षस्य	=	மோக்ஷத்திற்கு,
மோக்ஷஸ்ய		
प्रथमः	=	முதலாவது,
ப்ரத²ம꞉		
हेतुः	=	காரணம்,
ஹேது꞉		
अनित्य वस्तुषु	=	அநித்யமான ஸகல வஸ்துக்களிலும்,
அநித்ய வஸ்துஷு		
अत्यन्तं	=	எல்லையற்று,
அத்யந்தம்		
वैराग्यं	=	ஆசையற்றிருத்தல் (என்று),
வைராக்³யம்		
निगद्यते	=	சொல்லப்படுகிறது,
நிக³த்³யதே		
ततः	=	அதன் பிறகு,
தத꞉		
शमश्च	=	சமமும்,
ஶமஶ்ச		
अपि	=	மேலும்,
அபி		
दमः	=	இந்திரிய நிக்ரஹம்,
த³ம꞉		
तितिक्षा	=	எல்லா துக்கங்களையும் ஸஹித்தல்,
திதிக்ஷா		
प्रसक्ताखिलकर्मणां	=	(சித்த சுத்திக்கு ஸாதனமாய் முன்னால்)
ப்ரஸக்தாகி²லகர்மணாம்		செய்ய வேண்டியதாய் ஏற்பட்டிருந்த எல்லா கர்மாக்களையும்,
भृशं	=	அறவே,
ப்⁴ருஶம்		
न्यासः	=	விட்டுவிடுவது (ஸந்யாஸம்),
ந்யாஸ꞉		
ततः	=	அதன் பின்,
தத꞉		
श्रुतिः	=	(குருவைத் தேடியடைந்து அவர் மூலமாய்
ஶ்ருதி꞉		தத்வத்தை) கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வது,
तन्मननं	=	அதை ஸந்தேஹமற மனஸினால் பரிசீலனை
தன்மனனம்		செய்வது,

मुने: **முனே:**	=	மனனம் செய்கிறவனுக்கு (பிறகு),
चिरं **சிரம்**	=	வெகுகாலம்,
नित्य निरन्तरं **நித்ய நிரந்தரம்**	=	எப்பொழுதும் இடைவிடாமல்,
सतत्त्वध्यानं **ஸதத்த்வத்⁴யானம்**	=	(அவ்விதம் கேட்டு ஸ்திரப்பட்டிருக்கும்) தத்வத்தையே திருப்பித் திருப்பி அனுஸந்தானம் செய்வது,
ततः **தத:**	=	அதன் பின்,
अविकल्पं **அவிகல்பம்**	=	விகல்பமற்ற,
परं **பரம்**	=	உத்தமமான நிலையை,
एत्य **ஏத்ய**	=	அடைந்து,
विद्वान् **வித்³வான்**	=	பிரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரமடைந்தவன்,
इह एव **இஹ ஏவ**	=	இங்கேயே,
निर्वाण सुखं **நிர்வாண ஸுக²ம்**	=	மோக்ஷ ஆனந்தத்தை,
समृच्छति **ஸம்ருச்ச²தி**	=	தடங்கலன்னியில் அடைகிறார்.

இந்த சுலோகத்தில் முதலில் வைராக்யம், பிறகு சமம், தமம் என்று கூறியிருந்தாலும் எல்லா ஸாதனங்களும் ஞான காலத்தில் இருக்கவேண்டும் என்பதை **'च अपि'** **'ச அபி'** என்ற சொற்களால் காட்டுகிறார். முன்னால் சித்தசுத்தியும் வைராக்யமும் ஏற்படுவதற்காக பலனை த்யாகம் செய்து கர்மாக்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். வைராக்யம் ஏற்பட்டபின் ஸந்யாஸத்தைக் கைக்கொண்டு எல்லாக் கர்மாக்களையும் த்யாகம் செய்யவேண்டும். சிரவண மனனங்களுக்குப்பின் நிதித்யாஸனத்தை இடைவிடாது தொடர்ந்து சிரகாலம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வேதங்கள் மொத்தம் நான்குதான் என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட ஒருவன் நான்கு வேதங்களையும் அத்யயனம் செய்வதற்கு தன் பையனை வேதபாடசாலைக்கு அனுப்பினான். 5 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. தந்தை எண்ணினான் 'மொத்தம் வேதங்கள் நான்குதானே. என் பையன் பாடசாலைக்குப்போய் 5 நாட்கள் ஆகிவிட்டனவே! இன்னும் பையன் அத்யயனத்தை முடித்துக்கொண்டு திரும்பி வரவில்லையே' என்று. இதுபோலவேதான் நிதித்யாஸன

த்தை சிறிது காலம் மட்டும் அனுஷ்டிப்பவனும் விட்டுவிட்டு அனுஷ்டிப்பவனும் பலஊனயடையமாட்டார்கள். **(71-72)**

10. ஸ்தூல சரீரம்

(அவதாரிகை) 71 வது சுலோகத்தினுல் மோக்ஷமடைவதற்கு பஹிரங்க ஸாதனங்களாகிய ஸாதன சதுஷ்டயம் என்கிற விவேகம், வைராக்யம், சமாதிகள், முமுக்ஷுத்வம் இவைகஊயும், 72 வது சுலோகத்தினுல் அந்தரங்க ஸாதனங்களா கிற சிரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம், ஸமாதி, நிர்விகல்பக ஸமாதி, இவை கஊயும் பொதுவாக சொல்லி விட்டு, இனிமேல் அந்த ஸாதனங்கஊ ஒவ்வொன் ருக எடுத்துக் கொண்டு விஸ்தாரமாகச் சொல்கிருர். முதலாவதாக விவேகம் என்பதாகிய ஆத்மாவிற்கும் அனுத்மாவிற்கும் உள்ள வேற்றுமையை உணர்ந்து அவ்விரண்டையும் பிரித்து அறிதலென்ற ஆத்ம - அனுத்ம விவேசனத்தைப்பற்றி சொல்ல் ஆரம்பிக்கிருர். அதிலும் ஆத்மஸ்வரூபம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும் துரூஹமாகவும் இருப்பதால் எது ஆத்மாவல்லவென்று தெரிவதன் மூலமாகவே ஆத்மாவை அறியவேண்டியிருப்பதால் சொல்லும்படி ஆத்மா அல்லாதது எவையெ ல்லாம் என்று சொல்லும்படி ஏற்படுகிறது. எல்லோராலும் எளிதில் அறியக்கூடிய தான ஸ்தூல சரீரத்தை முதலில் எடுத்துக்கொள்கிருர்: -

यद् बोद्धव्यं तवेदानीं आत्मानात्मविवेचनम् ।
तदुच्यते मया सम्यक् श्रुत्वाऽऽत्मन्यवधारय || ७३ ॥

யத்³ போ³த்³த⁴வ்யம் தவேதா³னீம் ஆத்மானாத்மவிவேசனம் ।
தது³ச்யதே மயா ஸம்யக் ஶ்ருத்வா(ஆ)த்மன்யவதா⁴ரய ॥ 73 ॥

तव தவ	=	உனக்கு,
इदानीं இதா³னீம்	=	இப்பொழுது (முதலில்),
यत् யத்	=	எது,
बोद्धव्यं போ³த்³த⁴வ்யம்	=	தெரியவேண்டியதோ,
तत् தத்	=	அந்த,
आत्मानात्म विवेचनं ஆத்மானுத்ம விவேசனம்	=	ஆத்மா அனுத்மா இவைகளைப் பிரித்து அறிவது,
मया மயா	=	என்னுல்,

सम्यक् = தெளிவாக,

ஸம்யக்

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது. (அதை),

உச்யதே

सम्यक् = (நன்றாக),

ஸம்யக்

श्रुत्वा = கேட்டுக்கொண்டு,

ஶ்ருத்வா

आत्मनि = மனஸில்,

ஆத்மனி

अवधारय = நிச்சயப்படுத்திக்கொள்.

அவதா^{4}ரய (73)

मञ्जास्थिमेदःपलरक्त चर्मत्वगाहयैः धातुभिरेभिरन्वितम् ।
पादोरुवक्षोभुजपृष्ठमस्तकैः अङ्गैरुपाङ्गैरुपयुक्तमेतत् ॥ ७४ ॥

अहं ममेति प्रथितं शरीरं मोहास्पदं स्थूलमिदीर्यते बुधैः ।

மஞ்ஜாஸ்தி^{2}மேத^3:பலரக்த சர்மத்வகா^{3}ஹயை:
தா^{4}துபி^{4}ரேபி^{4}ரன்விதம் ।
பாதோ^{3}ருவக்ஷோபு^{4}ஜப்ருஷ்ட^{2}மஸ்தகை:
அங்கை^{3}ருபாங்கை^{3}ருபயுக்தமேதத் ॥ 74 ॥

அஹம் மமேதி ப்ரதி^{2}தம் ஶரீரம் மோஹாஸ்பத^{3}ம்
ஸ்தூ^{2}லமிதீ^{3}ர்யதே பு^{3}தை^{4}: ।

मञ्ज-अस्थि-मेदः-पल रक्त = மஜ்ஜை - எலும்பு - கொழுப்பு- மாம்ஸம் -

चर्म-त्वक्-आहयैः ரக்தம் - வெளித்தோல் - உள்தோல் -

மஞ்ஜ-அஸ்தி^{2}-மேத^3:-பல என்ற பெயர்களையுடைய, :

ரக்த சர்ம-த்வக்-ஆஹயை:

एभिः = இந்த,

ஏபி^{4}:

धातुभिः = தாதுக்களுடன்,

தா^{4}துபி^{4}

अन्वितं = கூடினதும்,

அன்விதம்

पाद-ऊरु-वक्षो-भुज-पृष्ठ-मस्तकैः = கால் - துடை - மார்பு - கை - முதுகு -

பாத^3-ஊரு-வக்ஷோ-பு^{4}ஜ-ப்ருஷ்ட^2-மஸ்தகை: தலையென்ற,

अङ्गैः அங்கை³:	=	அங்கங்களுடனும்,
उपाङ्गैः உபாங்கை³:	=	அவைகளை யொட்டின அங்கங்களுடனும்,
उपयुक्तं உபயுக்தம்	=	சேர்ந்திருப்பதும்,
अहं அஹம்	=	நான்,
मम மம	=	என்னுடையது,
इति இதி	=	என்று,
प्रथितं ப்ரதி²தம்	=	பிரஸித்தமாயிருப்பதும்,
मोह आस्पदं மோஹ ஆஸ்பத³ம்	=	(அதுவே தான் ஆத்மாவென்று எண்ணுவதாகிய) மோஹத்திற்கு விஷயமாயிருப்பதுமான,
एतत् ஏதத்	=	இந்த (எல்லாருக்கும் பிரத்யக்ஷமாயிருக்கும்),
शरीरं ஶரீரம்	=	சரீரம்,
बुधैः பு³தை⁴:	=	அறிவுள்ளவர்களால்,
स्थूलं ஸ்தூ²லம்	=	ஸ்தூலம்,
इति இதி	=	என்று,
ईर्यते ஈர்யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

பல பொருள்கள் சேர்ந்து ஓரிடத்தில் இருப்பதைத்தான் ஸ்தூல சரீரம் என்கிறோம். இவை பலவாக இருப்பதாலேயே இவைகளால் பயன்பெறும் யஜமானன் - ஆத்மா இவைகளைக்காட்டிலும் வேறானவன். இவைகளே ஆத்மா அல்ல என்பதை நாம் தீர்மானிக்கலாம். சுவர், தூண் முதலான வஸ்துக்கள் நிறைந்த வீடு பிறருக்காக ஏற்பட்டது. **“संहतानां परार्थत्वात्” “ஸம்ஹதானாம் பரார்த²த்வாத்”** என்பது நியாயம்.

(அவதாரிகை) இச்சரீரத்திற்கு ஸ்தூலம் என்று ஏன் பெயர் வந்தது என்றால் ஸூக்ஷ்மமாயுள்ள ஐந்து மஹாபூதங்களாகிற ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், அப்பு, ப்ருதிவீ இவைகள் பஞ்சீகரணம் என்ற முறைப்படி கலந்து ஏற்பட்ட ஸ்தூலமான

ஐந்து மஹாபூதங்களால் செய்யப்பட்டிருப்பதால் என்று சொல்கிறுர். சரீரம் உண்டாகி அழிவதாலும் இது நித்யமான ஆத்மாவாக இருக்கமுடியாது என்பதை இதன் மூலம் காட்டுகிறுர்: -

नभोनभस्वद्दहनाम्बुभूमयः सूक्ष्माणि भूतानि भवन्ति तानि ॥ ७५ ॥

நபோ⁴னப⁴ஸ்வத்³த³ஹனாம்பு³பூ⁴மய: ஸூக்ஷ்மாணி
பூ⁴தானி ப⁴வந்தி தானி ॥ 75 ॥

परस्परांशैर्मिलितानि भूत्वा स्थूलानि च स्थूलशरीर हेतवः ।

பரஸ்பராம்ஶைர்மிலிதானி பூ⁴த்வா ஸ்தூ²லானி ச ஸ்தூ²லஶரீர ஹேதவ: ।

नभो नभस्वत् दहन-अम्बु-भूमयः = ஆகாசம் - வாயு - தேஜஸ் - ஜலம் - பூமி
நபோ⁴ நப⁴ஸ்வத் த³ஹன-அம்பு³-பூ⁴மய: - இவை,
सूक्ष्माणि = ஸூக்ஷ்மமான,
ஸூக்ஷ்மாணி
भूतानि = பூதங்களாக,
பூ⁴தானி
भवन्ति = இருக்கின்றன,
ப⁴வந்தி
तानि = அவைகள்,
தானி
परस्पर अंशैः = ஒவ்வொன்றும் மற்றவைகளின் அம்சங்களுடன்,
பரஸ்பர அம்ஶை:
मिलितानि = சேர்ந்தவைகளாகி,
மிலிதானி
स्थूलानि = ஸ்தூலமாக,
ஸ்தூ²லானி
भूत्वा = ஏற்பட்டு,
பூ⁴த்வா
स्थूल-शरीर-हेतवः = ஸ்தூல - சரீரத்திற்கு - காரணங்களாகவும்
ஸ்தூ²-லஶரீர-ஹேதவ: இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு ஸ்தூல ஆகாசத்திலும் பாதிபாகம் ஸூக்ஷ்ம ஆகாசம், அரைக் கால் பாகம் வாயு, அரைக்கால் பாகம் தேஜஸ், அரைக்கால் பாகம் ஜலம், அரைக் கால் பாகம் பூமி என்றிருக்கின்றதென்றும், அவ்விதமே மற்ற ஸ்தூல பூதங்களிலும் தன் சொந்த ஸூக்ஷ்மபூதத்தின் அம்சம் பாதி, இதர ஸூக்ஷ்மபூதங்களின் அரைக் கால் அரைக்கால் பாகங்களும், சேர்ந்திருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதமாக ஒவ்வொரு ஸ்தூலபூதத்திலும் ஐந்து பூதங்களின் ஸூக்ஷ்மாம்சமும்

இருப்பதால் இவ்வித சேர்க்கையை பஞ்சீகரணம் என்று வியவஹரிக்கப்படுகிறது. இவைகள் இவ்விதம் கலந்து ஏற்படும் ஸ்தூலபூதங்களாலேயே இந்த சரீரம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இதற்கு ஸ்தூலம் என்று பெயர். **(75)**

(அவதாரிகை) இதைப்பற்றி மேலால் 89 - வது சுலோகத்திலிருந்து சொல்லப் போகிறபோதிலும் இதற்கு முந்தின சுலோகத்தில் இதை மோஹத்திற்கு ஆஸ்பதம் என்று சொல்லியிருப்பதை இங்கு கொஞ்சம் விஸ்தரிக்கிறுர். இது மோஹத்திற்குக் காரணமாயிருப்பது அவ்வைந்து பூதங்களும் நம்முடைய இந்திரியங்களை இழுத்து ஸம்ஸாரத்தில் உழலும்படி செய்வதினுல் தான் என்பதையும் விளக்குகிறுர்: -

मात्रास्तदीया विषया भवन्ति शब्दादयः पञ्च सुखाय भोक्तुः ॥ ७६ ॥

மாத்ராஸ்ததீ³யா விஷயா ப⁴வந்தி ஶப்³தா³த³ய꞉
பஞ்ச ஸுகா²ய போ⁴க்து꞉ ॥ 76 ॥

तदीयाः = அவைகளுடையதான,
ததீ³யா꞉
मात्राः = ஸாரமாய் அனுபவிக்கக்கூடிய,
மாத்ரா꞉
पञ्च = ஐந்து,
பஞ்ச
शब्दादयः = சப்தம் முதலான,
ஶப்³தா³த³ய꞉
विषया = விஷயங்கள்,
விஷயா
भोक्तुः = அனுபவிக்கிற ஜீவனுக்கு,
போ⁴க்து꞉
सुखाय = (விஷய ஸம்பந்தமான அநித்ய) ஸுகத்தின்
ஸுகா²ய பொருட்டு,
भवन्ति = ஏற்படுகின்றன.
ப⁴வந்தி

ஆகாசத்திலிருந்து சப்தம், வாயுவிலிருந்து ஸ்பர்சம், தேஜஸ்ஸிலிருந்து ரூபம், ஜலத்திலிருந்து ரஸம், பிருதிவீயிலிருந்து கந்தம் என்று முறையே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். **(76)**

य एषु मूढा विषयेषु बद्धाः रागोरुपाशेन सुदुर्दमेन ।
आयान्ति निर्यान्त्यथ ऊर्ध्वमुच्चैः स्वकर्मदूतेन जवेन नीताः ॥ ७७ ॥

**ய ஏஷு மூடா⁴ விஷயேஷு ப³த்³தா⁴ः ராகோ³ருபாஶேன ஸுது³ர்த³மேன ।
ஆயாந்தி நிர்யாந்த்யத² ஊர்த்⁴வமுச்சைः ஸ்வகர்மதூ³தேன ஜவேன நீதாः ॥ 77 ॥**

ये = எவர்கள்,

யே

एषु = இந்த,

ஏஷு

विषयेषु = விஷயங்களில்,

விஷயேஷு

मूढा = மோஹத்தை யடைந்தவர்களாய்,

மூடா⁴

सुदुर्दमेन = மிகவும் அறுக்க முடியாத,

ஸுது³ர்த³மேன

राग-उरु-पाशेन = ஆசையாகிற கெட்டியான கயிற்றினுல்,

ராக³-உரு-பாஶேன

बद्धाः = கட்டுப்பட்டிருக்கிறுர்களோ (அவர்கள்),

ப³த்³தா⁴ः

स्व-कर्म-दूतेन = தன்னுடைய கர்மாவான தூதனுல்,

ஸ்வ-கர்ம-தூ³தேன

अधः = கீழேயும்,

அத⁴ः

ऊर्ध्वं = மேலேயும்,

ஊர்த்⁴வம்

उच्चैः = உயரவும்,

உச்சைः

जवेन = வேகமாய்,

ஜவேன

नीताः = கொண்டுபோகப்பட்டவர்களாக,

நீதாः

आयान्ति = வருகிறுர்கள்,

ஆயாந்தி

निर्यान्ति = போகிறுர்கள்.

நிர்யாந்தி

ந்யாயஸ்தலத்தில் விசாரிக்கப்படவேண்டிய குற்றவாளிகஊ மேல்கட்டடத்திற்கும் கீழ்கட்டடத்திற்கும் அழைத்துச் செல்வதுபோல் விஷயபோகங்களில் ஈடுபட்ட ராகிகஊ புண்ய பாப கர்மாக்கள் மேல்பிறவியையும் கீழ்பிறவியையும் அடையும்படி செய்கின்றன. **(77)**

(**அவதாரிகை**) இந்த ஐந்துவித விஷயங்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டால் ஆபத்துதான் என்பதற்கு உதாஹரணங்களைக் காட்டுகிறார்: -

शब्दादिभिः पञ्चभिरेव पञ्च पञ्चत्वमापुः स्वगुणेन बद्धाः ।
कुरङ्गमातङ्गपतङ्गमीनभृङ्गाः नरः पञ्चभिरञ्चितः किम् ॥ ७८ ॥

ஶப்³தா³தி³பி⁴꞉ பஞ்சபி⁴ரேவ பஞ்ச பஞ்சத்வமாபு꞉ ஸ்வகு³ணேன ப³த்³தா⁴꞉ ।
குரங்க³மாதங்க³பதங்க³மீனப்⁴ருங்கா³꞉ நர꞉ பஞ்சபி⁴ரஞ்சித꞉ கிம் ॥ 78 ॥

पञ्चभिः **பஞ்சபி⁴:** = ஐந்து,

शब्दादिभिः **ஶப்³தா³தி³பி⁴꞉** = சப்தம் முதலானதுகளால்,

स्वगुणेन एव **ஸ்வகு³ணேன ஏவ** = அததன் குணம் ஒன்றினால் மாத்திரமே,

बद्धाः **ப³த்³தா⁴꞉** = கட்டுப்பட்ட,

पञ्च **பஞ்ச** = ஐந்து பிராணிகளாகிய,

कुरङ्ग **குரங்க³** = (சப்தத்தில் ஈடுபட்டு) மான்,

मातङ्ग **மாதங்க³** = (பெண் யானையின் ஸ்பர்சத்தில் ஆசைவைத்து) யானை,

पतङ्ग **பதங்க³** = (விளக்கின் ரூபத்தினால் ஏமாந்து) விட்டில் பூச்சி,

मीन **மீன** = (தூண்டிலில் இருக்கும் ஆஹாரத்திலுள்ள ரஸத்தினால் இழுக்கப்பட்டு) மீன்,

भृङ्गाः **ப்⁴ருங்கா³꞉** = புஷ்பத்திலுள்ள வாஸனையில் மோஹம் (கொண்டு) வண்டு, இவை,

एपञ्चत्वं **ஏபஞ்சத்வம்** = மரணத்தையே,

आपुः **ஆபு꞉** = அடைந்தன,

पञ्चभिः **பஞ்சபி⁴꞉** = ஐந்துடனும்,

अञ्चितः **அஞ்சித꞉** = சேர்ந்து இருக்கும்,

नर: = மனிதன்,

நர:

किं = என்ன? (ஆவானென்று சொல்லவேண்டுமா?).

கிம் **(78)**

(அவதாரிகை) இந்த ஐந்து பிராணிகளும் விஷயங்களை அனுபவிக்கப்போய் மரணமடைந்தன. ஆனாலும் அவைகளுக்கு பாபம் ஏற்படாது மனிதனுக்கோ அதுவும் ஏற்படும். தவிரவும், வாஸ்தவத்தில் விஷயங்களை அனுபவித்தால் தான் ஆபத்து என்று நினைக்கவேண்டாம், அவைகளைப் பார்த்தாலே ஆபத்துண்டு என்கிறார்: -

दोषेण तीव्रो विषय: कृष्णसर्पविषादपि ।
विषं निहन्ति भोक्तारं द्रष्टारं चक्षुषाऽप्ययम् ॥ ७९ ॥

தோ³ஷேண தீவ்ரோ விஷய: க்ருஷ்ணஸர்பவிஷாத³பி ।
விஷம் நிஹந்தி போ⁴க்தாரம் த்³ரஷ்டாரம் சக்ஷுஷா(அ)ப்யயம் ॥ 79 ॥

विषय: = விஷயமானது,

விஷய:

कृष्ण-सर्प-विषादपि = கருநாகத்தின் விஷத்தைக் காட்டிலும்கூட,

க்ருஷ்ண-ஸர்ப-விஷாத³பி

दोषेण = தோஷமுள்ள அம்சத்தில்,

தோ³ஷேண

तीव्र: = கடுமையானது,

தீவ்ர:

विषं = விஷம்,

விஷம்

भोक्तारं = உட்கொள்பவனை,

போ⁴க்தாரம்

निहन्ति = கொல்லுகிறது,

நிஹந்தி

अयं = இது (விஷயம்),

அயம்

चक्षुषा = கண்ணால்,

சக்ஷுஷா

द्रष्टारमपि = பார்க்கிறவனைக் கூட (கொன்று விடுகிறது.)

த்³ரஷ்டாரமபி

கை, கால் முதலிய அவயவங்களில் பாம்பு கடித்தால்கூட உடனே தக்க சிகித்ஸை செய்து விஷத்தைக் கட்டி நாடிகளில் பரவாமல் செய்தால் பிழைத்து

விடுவான். விஷத்தைக் குடித்தவன் பிழைக்கமாட்டான். விஷமானது குடித்தவனைக் கொன்று அவனை இல்லாமற் செய்துவிடுகிறது. ரூபம் முதலான விஷயங்களோ பார்த்தவனைக்கூட இல்லாமல் செய்துவிடுகிறது. அதாவது அழகிய பெண்களின் உருவத்தைப் பார்த்து ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டு அழிந்துவிடுகிறார்கள். ஒருவேளை சண்டை ஏற்படாமல் சாகாவிட்டாலும் விஷயத்தைக் கண்டவனுக்கு ஆத்மஸ்வரூபம் ஒருக்காலும் விளங்காது. **(79)**

विषयाशा महापाशात् यो विमुक्तः सुदुस्त्यजात् ।
स एव कल्पते मुक्त्यै नान्यः षट्छास्त्रवेद्यपि ॥ ८० ॥

விஷயாஶா மஹாபாஶாத் யோ விமுக்த꞉ ஸுது³ஸ்த்யஜாத் ।
ஸ ஏவ கல்பதே முக்த்யை நான்ய꞉ ஷட்சா²ஸ்த்ரவேத்³யபி ॥ 80 ॥

यः = எவன்,
ய꞉

सुदुस्त्यजात् = மிகவும் விலக்க முடியாததான,
ஸுது³ஸ்த்யஜாத்

विषय-आशा-महा पाशात् = விஷயத்திலுள்ள ஆசை யென்கிற பெரிய
விஷய-ஆஶா-மஹா பாஶாத் கயிற்றிலிருந்து,

विमुक्तः = நன்கு விடுபட்டவனாகிறானோ,
விமுக்த꞉

सः एव = அவன் தான்,
ஸ꞉ ஏவ

मुक्त्यै = மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு,
முக்த்யை

कल्पते = சக்தியுள்ளவன் ஆவான்,
கல்பதே

षट्-शास्त्रवेदी अपि = ஆறு சாஸ்திரங்களை அறிந்தவனாய்
ஷட்-ஶாஸ்த்ரவேதீ³ அபி இருந்தாலும்கூட,

अन्यः = வேறு யாரும்,
அன்ய꞉

न = சக்தியுள்ளவனாகமாட்டான்.
ந **(80)**

(அவதாரிகை) வைராக்யம் திடமாயில்லாதபக்ஷத்தில் ஆத்ம ஞானத்தை யடையமுடியாதென்பது மாத்திரமல்ல. ஆபத்தில் கொண்டுவிடுமென்று திருஷ்டாந்தம் மூலமாய் தெளிவு படுத்துகிறார்: -

आपातवैराग्यवतो मुमुक्षून् भवाब्धिपारं प्रतियातुमुद्यतान् ।
आशाग्रहो मज्जयतेऽन्तराले निगृह्य कण्ठे विनिवर्त्य वेगात् ॥ ८१ ॥

ஆபாதவைராக்³யவதோ முமுக்ஷூன் ப⁴வாப்³தி⁴பாரம்
ப்ரதியாதுமுத்³யதான் ।
ஆஶாக்³ரஹோ மஜ்ஜயதே(அ)ந்தராலே நிக்³ருஹ்ய
கண்டே² விநிவர்த்ய வேகா³த் ॥ 81 ॥

मुमुक्षून् **முமுக்ஷூன்**	=	மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவர்களாய் இருந்தும்,
भव अब्धि पारं **ப⁴வ அப்³தி⁴ பாரம்**	=	ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின் கரையை,
प्रतियातुं **ப்ரதியாதும்**	=	அடைவதற்கு,
उद्यतान् **உத்³யதான்**	=	பிரயத்தினம் செய்பவர்களாயிருந்தும்,
आपात वैराग्यवतः **ஆபாத வைராக்³யவத:**	=	மேலுக்கு மாத்திரம் வைராக்கியம் உள்ளவர்களாயிருப்பவர்களை,
आशा ग्रहः **ஆஶா க்³ரஹ:**	=	ஆசையென்ற முதலை,
कण्ठे **கண்டே²**	=	கழுத்தில்,
निगृह्य **நிக்³ருஹ்ய**	=	நன்கு பிடித்துக்கொண்டு,
वेगात् **வேகா³த்**	=	(அக்கரைக்குப்போகவேண்டுமென்ற) ஆர்வத்திலிருந்து,
विनिवर्त्य **விநிவர்த்ய**	=	நன்கு தடுத்துத் திருப்பி,
अन्तराले **அந்தராலே**	=	நடு மத்தியில் (அந்த ஸமுத்திர மத்தியில்),
मज्जयते **மஜ்ஜயதே**	=	மூழ்கடித்துவிடுகிறது.

தீவ்ரவைராக்யமுள்ளவன் புலன்களையும் மனதையும் அடக்கி ஸத்குருவை யடைந்து ஞானம் பெற்று முக்தி அடைகிறான். உறுதியான வைராக்யமில்லாதவன் ஞானத்தை யடைய முயற்சித்தபோதிலும் புலன்களையும், மனதையும் அடக்காததால் ஆசையால் இழுக்கப்பட்டு பிறவிக் கடலில் அமிழ்ந்து துன்புறுகிறான். ஞானத்தையும் முக்தியையும் அடைவதில்லை. **(81)**

विषयाख्यग्रहो येन सुविरक्त्य सिना हतः ।
स गच्छति भवाम्भोधेः पारं प्रत्यूहवर्जितः ॥ ८२ ॥

விஷயாக்²யக்³ரஹோ யேன ஸுவிரக்த்ய ஸினா ஹத: ।
ஸ க³ச்ச²தி ப⁴வாம்போ⁴தே⁴: பாரம் ப்ரத்யூஹவர்ஜித: ॥ 82 ॥

विषयाख्य ग्रहः = விஷயம் என்கிற முதலை,
விஷயாக்²ய க்³ரஹ:
येन = எவனால்,
யேன
सुधिरक्ति असिना = தீவிரமான வைராக்யமாகிற வாளினால்,
ஸுதி⁴ரக்தி அஸினா
हतः = கொல்லப்படுகிறதோ,
ஹத:
सः = அவன் (தான்),
ஸ:
प्रत्यूहवर्जितः = இடைஞ்சல் இல்லாமல்,
ப்ரத்யூஹவர்ஜித:
भवाम्भोधेः = ஸம்ஸாரக் கடலின்,
ப⁴வாம்போ⁴தே⁴:
पारं = அக்கரையை,
பாரம்
गच्छति = அடைகிறான்.
க³ச்ச²தி **(82)**

(**அவதாரிகை**) வைராக்கியத்துடன் ஸத்குருவை அடைந்து அவருடைய உபதேசத்தைப்பெற்று, தானும் நன்கு ஆலோசனை செய்து அனுபவத்திற்கு கொண்டு வந்தால்தான் உத்தேசிக்கிற பலன் கிடைக்கும் என்கிறார்: -

विषमविषयमार्गे गच्छतोऽनच्छबुद्धेः
प्रतिपदमभिघातो मृत्युरप्येष सिद्धः ।
हितसुजनगुरूक्त्या गच्छतः स्वस्य युक्त्या
प्रभवति फलसिद्धिः सत्यमित्येव विद्धि ॥ ८३ ॥

விஷமவிஷயமார்கே³ க³ச்ச²தோ(அ)னச்ச²பு³த்³தே⁴:
ப்ரதிபத³மபி⁴கா⁴தோ ம்ருத்யுரப்யேஷ ஸித்³த⁴: ।
ஹிதஸுஜனகு³ரூக்த்யா க³ச்ச²த: ஸ்வஸ்ய யுக்த்யா
ப்ரப⁴வதி ப²லஸித்³தி⁴: ஸத்யமித்யேவ வித்³தி⁴ ॥ 83 ॥

विषम-विषय-मार्गे விஷம-விஷய-மார்கே³	=	மிகவும் இடைஞ்சலுள்ள விஷயங்களின் வழியே,
गच्छत: க³ச்ச²த:	=	போகிற,
अनच्छबुद्धे: அனச்ச²பு³த்³தே⁴:	=	சுத்தமில்லாத மனஸுடையவனுக்கு,
प्रतिपदं ப்ரதிபத³ம்	=	ஒவ்வொரு கால் அடியிலும்,
अभिघात: அபி⁴கா⁴த:	=	தடங்கலும்,
मृत्यु: अपि ம்ருத்யு: அபி	=	நாசமும் கூட (ஏற்படும்),
एष: ஏஷ:	=	இது,
सिद्ध: ஸித்³த⁴:	=	(எல்லாராலும் அனுபவத்திஞல்) தெரிந்துகொண்ட தீர்மானம்,
हितसुजन गुरू-उक्त्या ஹிதஸுஜன கு³ரூ-உக்த்யா	=	ஹிதமாயுள்ள ஸத்புருஷர்களாலும், குருவிஞலும் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியும்,
स्वस्य ஸ்வஸ்ய	=	தன்னுடைய,
युक्त्या யுக்த்யா	=	யுக்தியைக்கொண்டும்,
गच्छत: க³ச்ச²த:	=	போகிறவனுக்கு,
फल सिद्धि: ப²லஸித்³தி⁴:	=	பலன் கிட்டுவதானது,
प्रभवति ப்ரப⁴வதி	=	நன்கு ஏற்படும். (இது),
सत्यं ஸத்யம்	=	உண்மை,
इति एव இதி ஏவ	=	என்றே,
विद्धि வித்³தி⁴	=	அறிந்துகொள்.

(83)

(அவதாரிகை) ஆகையால் விஷயங்களிலுள்ள ஆசையை நன்கு துறந்து விட்டு ஆத்மக்ஞான ஸாதனங்களாகிய உத்தம குணங்களை ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கிறார்: -

मोक्षस्य काङ्क्षा यदि वै तवास्ति त्यजाति विषयान् विषं यथा ।
पीयूषवत् तोषदयाक्षमार्जवप्रशान्तिदान्तीः भज नित्यमादरात् ॥ ८४ ॥

மோக்ஷஸ்ய காங்க்ஷா யதி³ வை தவாஸ்தி த்யஜாதி விஷயான் விஷம் யதா² ।
பீயூஷவத் தோஷத³யாக்ஷமார்ஜவப்ரஶாந்திதா³ந்தீ: ப⁴ஜ நித்யமாத³ராத் ॥ 84 ॥

तव **தவ**	=	உனக்கு,
मोक्षस्य वै **மோக்ஷஸ்ய வை**	=	மோக்ஷத்திலேயே,
काङ्क्षा **காங்க்ஷா**	=	ஆசை,
यदि अस्ति **யதி³ அஸ்தி**	=	இருக்குமேயானல்,
विषयान् **விஷயான்**	=	விஷயங்களை,
विषं यथा **விஷம் யதா²**	=	விஷத்தைப்போலவே,
अतिदूरात् **அதிதூ³ராத்**	=	வெகு தூரத்திலேயே,
त्यज **த்யஜ**	=	விட்டுவிடு,
तोष दया क्षमा **आर्जवप्रशान्ति दान्तीः** **தோஷ த³யா க்ஷமா** **ஆர்ஜவப்ரஶாந்தி தா³ந்தீ:**	=	ஸந்தோஷம் (திருப்தி), தயை, பொறுமை, நேர்மை, திடமான மனச்சாந்தி, இந்திரிய நிக்ரஹம் இவைகளை,
पीयूषवत् **பீயூஷவத்**	=	அமிருதத்தைப் போல,
नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுதும்,
आदरात् **ஆத³ராத்**	=	ஆதரவுடன்,
भज **ப⁴ஜ**	=	ஸேவி.

(84)

(அவதாரிகை) இவ்வாறு மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக விஷய வைராக்யத்தைக்கூறிவிட்டு விஷயங்களில் ஆசைக்குக்காரணம் ஸ்தூல சரீராபிமானம். ஆகையால் சரீராபிமானத்தைவிட்டு விட்டால் தாஞகவே வைராக்யம் நிலைபெறும் என்ற கருத்துடன் தேஹாபிமானி அழிந்து போகிருன் என்பதைக் கூறுகிருர்.

अनुक्षणं यत् परिहृत्य कृत्यं अनाद्यविद्याकृतबन्धमोक्षणम् ।
देह परार्थोऽयममुष्य पोषणे यः सज्जते स स्वमनेन हन्ति ॥ ८५ ॥

அனுக்ஷணம் யத் பரிஹ்ருத்ய க்ருத்யம்
அநாத்³யவித்³யாக்ருதப³ந்த⁴மோக்ஷணம் ।
தே³ஹ பரார்தோ²(அ)யமமுஷ்ய போஷணே ய:
ஸஜ்ஜதே ஸ ஸ்வமனேன ஹந்தி ॥ 85 ॥

यत् **யத்**	=	எதை,
परिहृत्य **பரிஹ்ருத்ய**	=	(தான் அல்ல வென்று) விலக்கி விட்டு,
अनादि अद्यविद्या कृत बन्ध मोक्षणं **அநாதி³ அத்³யவித்³யா க்ருத ப³ந்த⁴ மோக்ஷணம்**	=	அநாதியான அவித்யையிஞல் செய்யப்பட்டிருக்கிற பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதானது,
अनुक्षणं **அனுக்ஷணம்**	=	ஒவ்வொரு க்ஷணமும் (எப்பொழுதும்),
कृत्यं **க்ருத்யம்**	=	செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறதோ,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
देहः **தே³ஹ:**	=	தேஹம்,
परार्थः **பரார்த²:**	=	(ஜடமாய் பல சேர்ந்து உண்டாயிருப்பதிஞல்) வேறெருவரின் (ஆத்மாவின்) பிரயோஜனத்திற்காக இருக்கிறது,
यः **ய:**	=	எவன்,
अमुष्य **அமுஷ்ய**	=	இதனுடைய,
पोषणे **போஷணே**	=	போஷணம் செய்வதிலேயே,

सज्जते ஸஜ்ஜதே	=	ஈடுபடுகிறுனே,
स: ஸ:	=	அவன்,
स्वं ஸ்வம்	=	தன்னை (ஆத்மாவை),
अनेन அனேன	=	இதினுல் (சரீரத்திஞல்),
हन्ति ஹந்தி	=	கொல்கிறுன் (தெரிய வொட்டாமல் செய்து விடுகிறுன்). (85)

शरीरपोषणार्थी सन् य आत्मानं दिदृक्षते ।
ग्राहं दारुधिया धृत्वा नदीं तर्तुं स इच्छति ॥ ८६ ॥

ஶரீரபோஷணுர்தீ² ஸன் ய ஆத்மானம் தி³த்³ருக்ஷதே ।
க்³ராஹம் தா³ருதி⁴யா த்⁴ருத்வா நதீ³ம் தர்தும் ஸ இச்ச²தி ॥ 86 ॥

य: ய:	=	எவன்,
शरीर-पोषण-अर्थी ஶரீர-போஷண-அர்தீ²	=	சரீரத்தைப் போஷிப்பதிலேயே ஈடுபட்டவனுக,
सन् ஸன்	=	இருந்துகொண்டு,
आत्मानं ஆத்மானம்	=	ஆத்மாவை,
दिदृक्षते தி³த்³ருக்ஷதே	=	பார்த்துவிட எண்ணுகிறுனே,
स: ஸ:	=	அவன்,
ग्राहं க்³ராஹம்	=	முதலேயே,
दारुधिया தா³ருதி⁴யா	=	தெப்பக்கட்டையென்ற எண்ணத்துடன்,
धृत्वा த்⁴ருத்வா	=	பிடித்துக்கொண்டு,
नदीं நதீ³ம்	=	நதியை,

तर्तुं தர்தும்	=	தாண்டிவிட,
इच्छति இச்ச²தி	=	நினைக்கிறன். (86)

मोह एव महामृत्युः मुमुक्षोर्वपुरादिषु ।
मोहो विनिर्जितो येन स मुक्तिपदमर्हति ॥ ८७ ॥

மோஹ ஏவ மஹாம்ருத்யு: முமுக்ஷோர்வபுராதி³ஷு ।
மோஹோ விநிர்ஜிதோ யேன ஸ முக்திபத³மர்ஹதி ॥ 87 ॥

मुमुक्षोः முமுக்ஷோ:	=	மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு,
वपुरादिषु வபுராதி³ஷு	=	சரீரம் முதலானவைகளில்,
मोहः एव மோஹ ஏவ	=	(நான் என்றும், என்னுடையது என்றுமுள்ள), மோஹம்தான்,
महामृत्युः மஹாம்ருத்யு:	=	பெரிய மிருத்யு,
येन யேன	=	எவனால்,
मोहः மோஹः	=	மோஹமானது,
विनिर्जितः விநிர்ஜிதः	=	நன்கு ஜயிக்கப்பட்டு விடுகிறதோ,
सः ஸ:	=	அவன் (தான்),
मुक्तिपदं முக்திபத³ம்	=	மோக்ஷமாகிற நிலையை அடைய,
अर्हति அர்ஹதி	=	உரியவனாகிறன். (87)

मोहं जहि महामृत्युं देहदारसुतादिषु ।
यं जित्वा मुनयो यान्ति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ८८ ॥

மோஹம் ஜஹி மஹாம்ருத்யும் தே³ஹதா³ரஸுதாதி³ஷு ।
யம் ஜித்வா முனயோ யாந்தி தத்³விஷ்ணோः பரமம் பத³ம் ॥ 88 ॥

(ஆகையால்),

देह-दार-सुतादिषु **தே³ஹ-தா³ர-ஸுதாதி³ஷு**	=	சரீரம், பத்னி, புத்திரன் முதலானவர்களிடம் வைத்திருக்கும்,
मोहं **மோஹம்**	=	மோஹமாகிற,
महामृत्युं **மஹாம்ருத்யும்**	=	பெரிய மிருத்யுவை,
जहि **ஜஹி**	=	துலைத்துவிடு,
यं **யம்**	=	எதை,
जित्वा **ஜித்வா**	=	ஜயித்து,
मुनयः **முனயः**	=	முனிவர்கள்,
विष्णोः **விஷ்ணோः**	=	பரமாத்மாவின்,
परमं **பரமம்**	=	உத்தமமான,
तत् **தத்**	=	அந்த,
पदं **பத³ம்**	=	ஸ்தானத்தை,
यान्ति **யாந்தி**	=	அடைகிறார்களோ. **(88)**

(அவதாரிகை) சரீராதிகளில் வைத்திருக்கும் மோஹத்தை விலக்க வேண்டிய தின் அவசியத்தைக் காட்டிவிட்டு சரீரத்தை 'தான்' என்று நினைப்பது கொஞ்சமேனும் நியாயமில்லை. அதில் அடங்கிய வஸ்துக்களை கவனித்தால் மிகவும் வெறுக்கத்தக் கதே என்பது தெரியவரும் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறார்: -

त्वङ्मांसरुधिरस्नायुमेदोमज्जास्थिसङ्कुलम् ।
पूर्णं मूत्रपुरीषाभ्यां स्थूलं निन्द्यमिदं वपुः ॥ ८९ ॥

த்வங்மாம்ஸருதி⁴ரஸ்னாயுமேதோ³மஜ்ஜாஸ்தி²ஸங்குலம் ।
பூர்ணம் மூத்ரபுரீஷாப்⁴யாம் ஸ்தூ²லம் நிந்த்³யமித³ம் வபுः ॥ 89 ॥

त्वक्-मांस-रुधिर-स्नायु-मेदः = தோல்- மாம்ஸம் - ரத்தம் நரம்பு
मज्जा-आस्थि-सङ्कुलं கொழுப்பு - மஜ்ஜை எலும்பு
த்வக்-மாம்ஸ-ருதி⁴ர-ஸ்னுயு-மேத³ঃ மஜ்ஜா-ஆஸ்தி²-ஸங்குலம் இவைகளின் கூட்டமாயும்,
मूत्रपुरीषाभ्यां = மூத்ரம், மலம் இவைகளால்,
மூத்ரபுரீஷாப்⁴யாம்
पूर्णं = நிரம்பியதாகவும் இருக்கும்,
பூர்ணம்
इदं = இந்த,
இத³ம்
स्थूलं वपुः = ஸ்தூல சரீரம்,
ஸ்தூ²லம் வபுঃ
निन्द्यं = நிந்திக்கத் தகுந்தது.
நிந்த்³யம்

(அவதாரிகை) இந்த சரீரம் எவைகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம். இப்பொழுது அதற்கு என்ன ப்ரயோஜனம் என்பதை விவரிக்கிருர்: -

पञ्चीकृतेभ्यो भूतेभ्यः स्थूलेभ्यः पूर्वकर्मणा ।
समुत्पन्नमिदं स्थूल भोगायतनमात्मनः ॥ ९० ॥
பஞ்சீக்ருதேப்⁴யோ பூ⁴தேப்⁴யঃ ஸ்தூ²லேப்⁴யঃ பூர்வகர்மணு ।
ஸமுத்பன்னமித³ம் ஸ்தூ²ல போ⁴கா³யதனமாத்மனঃ ॥ 90 ॥

इदं = இந்த,
இத³ம்
स्थूलं = ஸ்தூல சரீரம்,
ஸ்தூ²லம்
पञ्चीकृतेभ्यः = (முன் 76 வது சுலோகத்தில் கண்டபடி)
பஞ்சீக்ருதேப்⁴யঃ பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட,
स्थूलेभ्यः = ஸ்தூலமான,
ஸ்தூ²லேப்⁴யঃ
भूतेभ्यः = (ஆகாசம் முதலிய ஐந்து) பூதங்களிலிருந்து,
பூ⁴தேப்⁴யঃ
पूर्वकर्मणा = முன் (ஜன்மாக்களில் செய்க புண்ணிய
பூர்வகர்மணு பாபரூபமான) கர்மாவினுல்,

समुत्पन्नं ஸமுத்பன்னம்	=	ஏற்பட்டதாய்,
आत्मन: ஆத்மன:	=	ஆத்மாவிற்கு,
भोग-आयतनं போ⁴க³-ஆயதனம்	=	போகங்களை (ஸுததுக்கங்களை) அனுபவிக்க இருப்பிடமாயிருக்கிறது. **(90)**

(அவதாரிகை) வெளிப்பதார்த்தங்களை அனுபவிப்பதற்காகவே இந்த சரீரம் ஏற்பட்டிருப்பதால், ஸ்வப்னத்தில் உள்ளே தோன்றும் பதார்த்தங்களை அனுபவிக்கும் சரீரம் வெறும் வாஸனமயமே யானதினாலும், ஸுஷுப்தியில் எந்த பதார்த்தத்திற் கும் இருப்பதாகத் அனுபவமேயில்லாததினாலும், ஸ்தூல சயீரம் இருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்டு வியவஹார யோக்கியமாயிருப்பது ஜாக்ரத் அவஸ்தையில் தான் என்று விளக்குகிறார்: -

अवस्था जागरस्तस्य स्थूलार्थानुभवो यत: ॥ ९१ ॥

அவஸ்தா² ஜாக³ரஸ்தஸ்ய ஸ்தூ²லார்தா²னுப⁴வோ யத: ॥ 91 ॥

यत: யத:	=	எதினால்,
स्थूल अर्था अनुभव: ஸ்தூ²ல அர்தா² அனுப⁴வ:	=	ஸ்தூலமான பதார்த்தங்களின் அனுபவம் ஏற்படுகிறதோ,
तस्य தஸ்ய	=	அந்த ஸ்தூல சரீரத்திற்கு ஏற்பட்ட,
अवस्था அவஸ்தா²	=	அவஸ்தை,
जागर: ஜாக³ர:	=	ஜாக்கிரத் ஆகும். **(91)**

(அவதாரிகை) அந்த அனுபவத்தின் ஸ்வரூபத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்: -

बाह्येन्द्रियै: स्थूलपदार्थसेवां स्रक्चन्दनस्त्र्यादिविचित्ररूपाम् ।
करोति जीव: स्वयमेतदात्मना तस्मात् प्रशस्ति: वपुषोऽस्य जागरे ॥ ९२ ॥

பா³ஹ்யேந்த்³ரியை: ஸ்தூ²லபதா³ர்த²ஸேவாம்
ஸ்ரக்சந்த³னஸ்த்ர்யாதி³விசித்ரரூபாம் ।
கரோதி ஜீவ: ஸ்வயமேததா³த்மனா தஸ்மாத்
ப்ரஶஸ்தி: வபுஷோ(அ)ஸ்ய ஜாக³ரே ॥ 92 ॥

जीवः = ஜீவனானவன்,

ஜீவঃ

स्वयं = தானே,

ஸ்வயம்

एतद् आत्मना = இந்த ஸ்தூல சரீர ரூபமாய் இருந்துகொண்டு,

ஏதத்³ ஆத்மனா

बाह्येन्द्रियैः = (கர்மேந்திரிய, ஞானேந்திரியங்களாகிய)

பா³ஹ்யேந்த்³ரியை வெளி இந்திரியங்களைக் கொண்டு,

स्रक्-चन्दन-स्त्री-आदि-विचित्र-रूपां = மாலை - சந்தனம் - ஸ்திரீ முதலிய

ஸ்ரக்-சந்த³ன-ஸ்த்ரீ-ஆதி³-விசித்ர-ரூபாம் பலவித ரூபங்களாயுள்ள,

स्थूल-पदार्थ-सेवां = ஸ்தூலமான பதார்த்தங்களுடைய ஸேவையை,

ஸ்தூ²ல-பதா³ர்த²-ஸேவாம்

करोति = செய்கிறான்,

கரோதி

तस्मात् = ஆகையினால்,

தஸ்மாத்

अस्य = இந்த,

அஸ்ய

वपुषः = (ஸ்தூல) சரீரத்திற்கு,

வபுஷঃ

जागरे = விழிப்பு ஸமயத்தில்,

ஜாக³ரே

प्रशस्तिः = முக்கியத்தன்மை.

ப்ரஶஸ்திঃ **(92)**

(அவதாரிகை) வெளி பதார்த்தங்களின் சேர்க்கையினால் ஏற்படும் ஸுக துக்க அனுபவமே ஸம்ஸாரம் எனப்படுவதால் ஸம்ஸாரம் இந்த சரீரத்தையொட்டியே இருக்கிறது.எப்படி வீட்டில் இருப்பவன் கிருஹஸ்தன் எனப்படுகிறானோ அப்படியே இந்த சரீரத்தில் ஜீவன் இருந்துகொண்டு ஸம்ஸாரியாவதால் இதை அவனுக்கு போகத்திற்கு வேண்டியுள்ள ஆயதனம் சொல்லப்படுகிறது. வீடு என்பது எப்படி கிருஹஸ்தனைவிட வேறாகவிருப்பதால் கிருஹஸ்தனாகவே ஆகமாட்டாதோ அப்படியே இந்த சரீரம் ஆத்மாவைவிட வேறாக இருப்பதால் ஆத்மாவாக ஆகிவிடாது என்பதையும் ஸூசிப்பிக்கிறார்: -

सर्वोऽपि बाह्यः संसारः पुरुषस्य यदाश्रयः ।
विद्धि देहमिदं स्थूलं गृहवद्गृहमेधिनः ॥ ९३ ॥

ஸர்வோ(அ)பி பா³ஹ்யঃ ஸம்ஸாரঃ புருஷஸ்ய யதா³ஶ்ரயঃ ।
வித்³தி⁴ தே³ஹமித³ம் ஸ்தூ²லம் க்³ருஹவத்³க்³ருஹமேதி⁴னঃ ॥ 93 ॥

यद् आश्रय:	=	எதை ஆசிரயமாகக்கொண்டு,
யத்³ ஆஶ்ரய:		
पुरुषस्य	=	புருஷனுக்கு,
புருஷஸ்ய		
सर्वोऽपि	=	எல்லா,
ஸர்வோ(அ)பி		
बाह्य:	=	வெளி,
பா³ஹ்ய:		
संसार:	=	ஸம்ஸாரமானது (ஏற்படுகிறதோ),
ஸம்ஸார:		
इदं	=	இந்த,
இத³ம்		
स्थूलं	=	ஸ்தூலமான,
ஸ்தூ²லம்		
देहं	=	சரீரத்தை,
தே³ஹம்		
गृहमेधिन:	=	கிருஹஸ்தனுக்கு,
க்³ருஹமேதி⁴ன:		
गृहवत्	=	கிருஹத்தைப் போல,
க்³ருஹவத்		
विद्धि	=	அறிந்து கொள்.
வித்³தி⁴		(93)

(**அவதாரிகை**) அந்த ஸம்ஸாரமென்பது எவ்விதமுள்ளதென்பதை அடுத்த சுலோகத்தில் விவரித்துச் சொல்கிறுர்: -

स्थूलस्य संभव जरामरणानि धर्मा
स्थौल्यादयो बहुविधा: शिशुताद्यवस्था: ।
वर्णाश्रमादिनियमा: बहुधाऽऽमया: स्यु:
पूजाचमानबहुमानमुखा विशेषा: ॥ ९४ ॥

ஸ்தூ²லஸ்ய ஸம்ப⁴வ ஜராமரணானி த⁴ர்மா
ஸ்தௌ²ல்யாத³யோ ப³ஹுவிதா⁴: ஶிஶுதாத்³யவஸ்தா²: ।
வர்ணாஶ்ரமாதி³நியமா: ப³ஹுதா⁴(ஆ)மயா: ஸ்யு:
பூஜாசமானப³ஹுமானமுகா² விஶேஷா: ॥ 94 ॥

स्थूलस्य **ஸ்தூ²லஸ்ய**	=	(இந்த) ஸ்தூல சரீரத்திற்கு (த்தான்),
संभव जरा-मरणानि **ஸம்ப⁴வ ஜரா-மரணானி**	=	பிறப்பு, மூப்பு, இறப்பு இவைகளும்,
बहुविधाः **ப³ஹுவிதா⁴:**	=	பல விதங்களான,
स्थौल्य-आदयः **ஸ்தௌ²ல்ய-ஆத³ய:**	=	பருமனுயிருத்தல், (இளைத்திருத்தல்) முதலான,
धर्माः **த⁴ர்மா:**	=	குணங்களும்,
शिशुता-आदि अवस्थाः **ஶிஶுதா-ஆதி³ அவஸ்தா²:**	=	பால்யம் முதலான பருவங்களும்,
वर्ण-आश्रम-आदि-नियमाः **வர்ண-ஆஶ்ரம-ஆதி³-நியமா:**	=	ஜாதி, ஆசிரமம் முதலனதை யொட்டிய நியமங்களும்,
बहुधा **ப³ஹுதா⁴**	=	பலவிதமாய்,
आमयाः **ஆமயா:**	=	வியாதிகளும்,
पूजा-अवमान-बहुमानमुखाः **பூஜா-அவமான-ப³ஹுமானமுகா²:**	=	பூஜை, அவமானம், பகுமானம் முதலான,
विशेषाः **விஶேஷா:**	=	விசேஷங்களும்,
स्युः **ஸ்யு:**	=	ஏற்படும். **(94)**

11. ஸூக்ஷ்ம சரீரம்

(**அவதாரிகை**) 74 வது சுலோகத்திலிருந்து இதுவரை ஸ்தூல சரீரத்தின் தன்மையை விவரித்துவிட்டு இனி இந்த சரீரத்தை சேஷ்டிக்கும்படி செய்கிற ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தைப்பற்றி சொல்ல ஆரம்பிக்கிருர். அதில் அடங்கிய ஞானேந்திரிய ங்களையும் கர்மேந்திரியங்களையும் முதலில் கணக்கிடுகிருர்: -

बुद्धीन्द्रियाणि श्रवणं त्वमक्षि घ्राणं च जिह्वा विषयावबोधनात् ।
वाक्पाणिपादा गुदमप्युपस्थं कर्मेन्द्रियाणि प्रवणानि कर्मसु ॥ ९५ ॥

பு³த்³தீ⁴ந்த்³ரியாணி ஶ்ரவணம் த்வமக்ஷி க்⁴ராணம்
ச ஜிஹ்வா விஷயாவபோ³த⁴னாத் ।
வாக்பாணிபாதா³ கு³த³மப்யுபஸ்த²ம் கர்மேந்த்³ரியாணி
ப்ரவணானி கர்மஸு ॥ 95 ॥

श्रवणं **ஶ்ரவணம்**	=	கேட்குமிந்திரியம்,
त्वक् **த்வக்**	=	தொடுவதை உணரும் இந்திரியம்,
अक्षि **அக்ஷி**	=	பார்க்குமிந்திரியம்,
घ्राणं **க்⁴ராணம்**	=	முகருமிந்திரியம்,
जिह्वा **ஜிஹ்வா**	=	ரஸமறியுமிந்திரியம்,
च **ச**	=	எல்லாம்,
विषय-अवबोधनात् **விஷய-அவபோ³த⁴னாத்**	=	வெளியிலுள்ள விஷயங்களை அறிவதினால்,
बुद्धी-इन्द्रियाणि **பு³த்³தீ⁴-இந்த்³ரியாணி**	=	ஞானேந்திரியங்கள் (எனப்படுகின்றன.),
कर्मसु **கர்மஸு**	=	வேலை செய்வதில்,
प्रवणानि **ப்ரவணானி**	=	ஈடுபடும்,
कर्म-इन्द्रियाणि **கர்ம-இந்த்³ரியாணி**	=	கர்மேந்திரியங்கள்,
वाक्पाणिपादा: **வாக்பாணிபாதா³**	=	பேசும் இந்திரியம், எடுக்கும் இந்திரியம், சலிக்குமிந்திரியம்,
गुदं **கு³த³ம்**	=	குதம்,
उपस्थं अपि **உபஸ்த²ம் அபி**	=	உபஸ்தமும்.

இந்த சுலோகத்தில் இந்திரியங்கள் ஸாமான்யமாக இருந்துகொண்டு வியவஹரிக்கும் ஸ்தூலசரீரப்பிரதேசங்களின் பெயர்களால் குறிப்பிட்டிருந்த போதிலும், அந்த ஸ்தூல் பிரதேசங்கள் வாஸ்தவமாக ஸூக்ஷ்மமாயுள்ள இந்திரியங்கள் ஆகா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. **(95)**

(அவதாரிகை) இந்த இந்திரியங்களையும் சேஷ்டிக்கவைக்கும் உள் இந்திரிய மான அந்த: கரணத்தை அதன் விருத்திகளிலுள்ள வித்தியாஸத்தினால் நான்காகப் பிரித்துக்கூறுகிறார்: -

निगद्यतेऽन्तकरणं मनो धीः अहंकृतिः चितं इति स्ववृत्तिभिः।
मनस्तु सङ्कल्पविकल्पनादिभिः बुद्धिः पदार्थाव्यवसायधर्मतः ॥
अत्राभिमानात् अहमित्यहंकृतिः स्वार्थानुसन्धानगुणेन चित्तम् ॥ ९६ ॥

நிக³த்³யதே(அ)ந்தகரணம் மனோ தீ⁴ः அஹங்க்ருதிः சிதம் இதி ஸ்வவ்ருத்திபி⁴ः।
மனஸ்து ஸங்கல்பவிகல்பநாதி³பி⁴ः பு³த்³தி⁴ः பதா³ர்தா²வ்யவஸாயத⁴ர்மதः ॥
அத்ராபி⁴மாஞத் அஹமித்யஹங்க்ருதிः ஸ்வார்தா²னுஸந்தா⁴னகு³ணேன சித்தம் ॥ 96 ॥

अन्तकरणं = (உள் இந்திரியமாகிய) அந்த:கரணம் என்பது,
அந்தகரணம்

स्ववृत्तिभिः = தன்னுடைய, (வெவ்வேறு) விருத்திகளால்
ஸ்வவ்ருத்திபி⁴ः (செயல்களால்),

मनः = மனஸ்,
மனः

धीः = புத்தி,
தீ⁴ः

अहं = அஹங்காரம்,
அஹம்

चितं = சித்தம்,
சிதம்

इति = என்று (நான்கு பிரிவுகளாக),
இதி

निगद्यते = சொல்லப்படுகிறது,
நிக³த்³யதே

मनः तु = மனஸ் என்பதோ,
மனः து

सङ्कल्प-विकल्पन-आदिभिः = (நல்லது கெட்டது என்று) எண்ணுதல்,
ஸங்கல்ப-விகல்பன-ஆதி³பி⁴ः (அப்படியோ, இப்படியோ என்று பலவித மாய்) ஸந்தேஹப்படுதல் முதலான விருத்திகளிஞல் (அப்பெயர் அடைந்திரு க்கிறது.)

पदार्था-अव्यवसाय-धर्मतः = பதார்த்தம் இவ்விதம் தான் என்று
பதா³ர்தா²-அவ்யவஸாய-த⁴ர்மதः தீர்மானிக்கும் தன்மையிஞல்,

बुद्धिः = புத்தி (எனப்படுகிறது).
பு³த்³தி⁴ः

अत्र = இந்த ஸ்தூல சரீரத்தில்,
அத்ர

अहं = நான்,

அஹம்

इति = என்று,

இதி

अभिमानात् = அபிமானம் வைப்பதினுல்,

அபி⁴மாஞத்

अहंकृतिः = அஹங்காரம் (ஆகிறது),

அஹங்க்ருதிঃ

स्व-अर्थ-अनुसन्धानगुणेन = தன்னிடமுள்ள விஷயத்தை திரும்ப

ஸ்வ-அர்த²-அனுஸந்தா⁴னகு³ணேன ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தல் என்ற குணத்திஞல், சித்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

(96)

(**அவதாரிகை**) இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணத்தையும் சொல்லி விட்டு ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் அடங்கிய இன்னெரு அம்சமாகிய பிராணனைச் சொல்லும் போது அதுவும் விருத்திகளின் பேதத்திஞல் ஐந்துவிதமாக இருக்கிறதென்று காட்டு கிருர்: -

प्राणापानव्यानोदानसमाना भवत्यसौ प्राणः ।
स्वयमेव वृत्तिभेदात् विकृतेर्भेदात् सुवर्णसलिलमिव ॥ ९७ ॥

ப்ராணபாநவ்யானேதா³னஸமாஞ ப⁴வத்யஸௌ ப்ராணঃ ।
ஸ்வயமேவ வ்ருத்திபே⁴தா³த் விக்ருதேர்பே⁴தா³த் ஸுவர்ணஸலிலமிவ ॥ 97 ॥

असौ = இந்த,

அஸௌ

प्राणः = பிராணன்,

ப்ராணঃ

स्वयं एव = தானே,

ஸ்வயம் ஏவ

वृत्तिभेदात् = விருத்திகளின் வித்யாஸத்திஞல்,

வ்ருத்திபே⁴தா³த்

सुवर्ण-सलिलं = தங்கமும் ஜலமும்,

ஸுவர்ண-ஸலிலம்

विकृतेः = அவைகளில் ஏற்படும் கார்யங்களின் (காப்பு,

விக்ருதேঃ சங்கிலி, மோதிரம் முதலியது, அலை, பனிக்கட்டி முதலியது என்ற),

भेदात् = பேதத்திஞல்,

பே⁴தா³த்

इव = போல,
இவ
प्राण-अपान-व्यान-उदान-समानाः = பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன்,
ப்ராண-அபான-வ்யான-உதா³ன-ஸமாநா: ஸமானன் என்று,
भवति = ஆகிறது.
ப⁴வதி **(97)**

वागादि पञ्च श्रवणादि पञ्च प्राणादि पञ्चाभ्रमुखानि पञ्च ।
बुद्ध्याद्यविद्यापि च कामकर्मणी पुर्यष्टकं सूक्ष्मशरीरमाहुः ॥ ९८ ॥

வாகா³தி³ பஞ்ச ஶ்ரவணாதி³ பஞ்ச ப்ராணாதி³ பஞ்சாப்⁴ரமுகா²னி பஞ்ச ।
பு³த்³த்⁴யாத்³யவித்³யாபி ச காமகர்மணீ புர்யஷ்டகம் ஸூக்ஷ்மஶரீரமாஹு: ॥98॥

1. **वागादि வாகா³தி³** (கர்மேந்திரியங்களாகிய வாக், கை, கால், குதம், உபஸ்தம் ஆகிய) வாக் முதலான, **पञ्च பஞ்ச** ஐந்து,

2. **श्रवणादि ஶ்ரவணாதி³** அரிய (ஞானேந்திரியங்களாகிய காது, த்வக், கண், நாக்கு, மூக்கு ஆகிய) சிரவணம் முதலான **पञ्च பஞ்ச** ஐந்து,

3. **प्राणादि ப்ராணாதி³** (பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன்; ஸமானன் ஆகிய) பிராணன் முதலான **पञ्च பஞ்ச** ஐந்து,

4. **अभ्रमुखानि அப்⁴ரமுகா²னி** (ஆகாசம், வாயு தேஜஸ், அப்பு, ப்ருத்வீ ஆகிய ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள்) ஆகாசம் முதலான, **पञ्च பஞ்ச** ஐந்து,

5. **बुद्ध्यादि பு³த்³த்⁴யாதி³** (புத்தி, மனஸ், அஹங்காரம், சித்தம் ஆகிய அந்த: சுரணம்) புத்தி முதலானவை (நான்கு),

6. **अविद्या அவித்³யா** அவித்யை (ஆத்மாவல்லாததில் ஆத்மாவென்று தோன்றும் அத்யாஸம்)

7. **कामः காம:** காமம் (அவித்யையினுல் வெளிப் பதார்த்தங்களில் ஏற்படும் ஆசை)

8. **कर्मणी கர்மணீ** கர்மா (ஆசையினுல் ஏற்படும் தர்மா தர்யரூபமான பிரவிருத்தி), இவை, **पुर्यष्टकं புர்யஷ்டகம்** எட்டு கூட்டங்களும் சேர்ந்திருப்பதை, **सूक्ष्म-शरीरं ஸூக்ஷ்ம சரீரம்** என்று, **आहुः ஆஹு:** சொல்கிறுர்கள்.

இரண்டுவித இந்திரியங்கள், அந்த:கரணம், பிராணன், இவைகளுடன் அவித்யா, காமம், கர்மாக்கஜளயும் ஸூக்ஷ்ம பூதங்கஜளயும் சேர்த்துக்கணக்கிட்டால் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் 8 கூட்டங்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. **(98)**

(அவதாரிகை) இந்த சரீரம் எந்த பதார்த்தங்களால் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது, இதன் ஸ்வரூபம் என்ன, இதிஞல் என்ன ப்ரயோஜனம் என்பதை மேலால் விளக்கு கிறுர்: -

इदं शरीरं शृणु सूक्ष्मसंज्ञितं लिङ्गं त्वपञ्चीकृतभूतसम्भवम् ।
सवासनं कर्मफलानुभावकं स्वाज्ञानतोऽनादिरुपाधिरात्मनः ॥ ९९ ॥

இத³ம் ஶரீரம் ஶ்ருணு ஸூக்ஷ்மஸஞ்ஜ்ஞிதம் லிங்க³ம்
த்வபஞ்சீக்ருதபூ⁴தஸம்ப⁴வம் ।
ஸவாஸனம் கர்மப²லானுபா⁴வகம்
ஸ்வாஜ்ஞானதோ(அ)நாதி³ருபாதி⁴ராத்மனः ॥ 99 ॥

शृणु = கேள்,
ஶ்ருணு

सूक्ष्मसंज्ञितं = ஸூக்ஷ்மமென்று பெயர் பெற்றிருக்கும்,
ஸூக்ஷ்மஸஞ்ஜ்ஞிதம்

अपञ्चीकृत भूत-सम्भवं = பஞ்சீகரணம் செய்யப்படாத (ஸூக்ஷ்ம)
அபஞ்சீக்ருத பூ⁴த-ஸம்ப⁴வம் பூதங்களால் ஏற்பட்ட,

इदं शरीरं तु = இந்த சரீரமோவெனில்,
இத³ம் ஶரீரம் து

लिङ्गं = லிங்கமாக (அடையாளமாக) இருக்கிறது,
லிங்க³ம்

सवासनं = (முன்னுள்ள கர்மபோக) வாஸஜனகளுடன்
ஸவாஸனம் கூடியது,

कर्म-फल-अनुभावकं = (முன் செய்துள்ள புண்ணியபாப) கர்மாக்களின்
கர்ம-ப²ல-அனுபா⁴வகம் பலஜன அனுபவிக்க உதவுவது,

आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனः

स्व-अज्ञानतः = தன்ஜன அறியாத காரணத்திஞல்,
ஸ்வ-அஜ்ஞானதः

अनादि = ஆதியற்ற,
அநாதி³

उपाधिः = உபாதி (மோக்ஷமடையும் வரை விட்டுப்பிரியாமல்
உபாதி⁴ः கூடவே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் தன்மையுடையது.

ஸ்தூல சரீரம் வெறும் ஜடமாயிருப்பதினுலும் சரீரத்தில் எவ்வித ஞானமும் துலங்காததினுலும் அவ்விரண்டு சரீரங்களிலிருந்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்து கொள்வது சிரமம். இந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரம்தான் வேறு எவ்வித பிரகாசமும் இல்லாத போது ஆத்மபிரகாசத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஸ்வப்ன காலத்தில் ஸுக துக்காதி அனுபவங்களைக் கொடுப்பதால் ஆத்மாவைக் காட்டிக்கொடுக்க வல்லமையுள்ளது. இதனுல் இதற்கு 'லிங்க சரீரம்' என்று பெயர். ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலிருந்து உண்டான தால் ஸூக்ஷ்ம சரீரம் என்றும் பெயர். உற்பத்தியடைவதாலும் இது ஆத்மாவல்ல.

(99)

(அவதாரிகை) இப்படியொரு சரீரம் இருப்பதை நன்கு தெரியப்படுத்தும் அவஸ்தை ஸ்வப்னம். அதில்தான் இந்த சரீரத்தில் அடங்கியுள்ள வாஸனைகள் வெளிப்பட்டு வெளிப்பதார்த்தங்கள் யாதொன்றும் இல்லாதபோது வெளியில் இருப்பது போல் பதார்த்தங்களையும், எல்லா இந்திரியங்களும் ஓய்வடைந்து இருக்கும் போது வேறு இந்திரியங்களிருப்பது போலும், அனுபவிக்கவேண்டிய ஸ்தூல சரீரம் ஜடமாய் சேஷ்டையோ அறிவோயில்லாமலிருக்கும் ஸமயத்தில் சேஷ்டித்து ஸுகதுக்கங்களையனுபவிக்க புதிதாக ஒரு சரீரத்தையும் ஸ்ருஷ்டி செய்து கொண்டு ஸகலவித வியவஹாரங்களும் நடப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அவ்வெல்லா வியவஹாரங்களும் நடப்பதற்கு அனுகூலமாய் ஸூர்யன் முதலான பிரகாசங்கள் இல்லாதபோது ஸ்வயம்பிரகாசரூபமான ஆத்மாதான் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிறுர் என்று தெரிகிறது என்று இந்த சரீரத்திற்கேற்பட்ட தனிப் பெருமையை விளக்கிக் காட்டுகிறுர்: -

स्वप्नो भवत्यस्य विभक्त्यवस्था स्वमात्रशेषेण विभाति यत्र ।
स्वप्ने तु बुद्धिः स्वयमेव जाग्रत्कालीननानाविधवासनाभिः ।
कर्त्रादिभावं प्रतिपद्य राजते यत्र स्वयञ्ज्योतिरयं परात्मा ॥ १०० ॥

ஸ்வப்னே ப⁴வத்யஸ்ய விப⁴க்த்யவஸ்தா² ஸ்வமாத்ரஶேஷேண விபா⁴தி யத்ர ।
ஸ்வப்னே து பு³த்³தி⁴: ஸ்வயமேவ ஜாக்³ரத்காலீனனானாவித⁴வாஸநாபி⁴: ।
கர்த்ராதி³பா⁴வம் ப்ரதிபத்³ய ராஜதே யத்ர ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரயம் பராத்மா ॥100॥

यत्र யத்ர	=	எங்கு,
स्वमात्रशेषेण ஸ்வமாத்ரஶேஷேண	=	(ஸ்தூல சரீராபிமானத்தை விட்டு) ஸூக்ஷ்மசரீரத்தில் மட்டும் அபிமானமுள்ளவனுக (ஆத்மா),
विभाति விபா⁴தி	=	விளங்குகிறுனே,
अस्य அஸ்ய	=	இந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை,
विभक्त्यवस्था விப⁴க்த்யவஸ்தா²	=	பிரித்து அறியக்கூடிய நிலை,

स्वप्नो भवति = ஸ்வப்னமாக ஆகிறது,
ஸ்வப்னோ ப⁴வதி

स्वप्ने तु = ஸ்வப்னத்தில் தானே,
ஸ்வப்னே து

बुद्धिः = (வாஸனைகளுக்கு ஆசிரயமான) புத்தியானது,
பு³த்³தி⁴꞉

जाग्रत्कालीननानाविधवासनाभिः = ஜாக்ரத் காலத்தில் ஏற்பட்ட பலவித
ஜாக்³ரத்காலீனனானாவித⁴வாஸநாபி⁴꞉ வாஸனைகளைக் கொண்டு,

स्वयं एव = தானே,
ஸ்வயம் ஏவ

कर्तृ-आदि-भावं = (அனுபவிக்கிறவன், கருவியான இந்திரியங்கள்,
கர்த்ரு-ஆதி³-பா⁴வம் மனஸ், அனுபவிக்கப்படும் விஷயங்கள், அனுபவம் ஆகிய) கர்த்தா முதலான தன்மையை,

प्रतिपद्य = அடைந்து,
ப்ரதிபத்³ய

राजते = பிரகாசிக்கிறது,
ராஜதே

यत्र = எந்த அவஸ்தையில்,
யத்ர

अयं = இந்த,
அயம்

पर-आत्मा = சுத்தமான ஆத்மா,
பர-ஆத்மா

स्वयञ्ज्योति = தானே பிரகாச ஸ்வரூபமாகத் தெரிகிறதோ.
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி **(100)**

(அவதாரிகை) அப்பொழுது ஏற்படும் ஸுகதுக்காதி அனுபவங்களினுல் ஆத்மாவிற்கு எவ்வித பாதகமுமில்லை யென்பதை மறந்துவிடக்கூடாதென்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறுர்: -

धीमात्रकोपाधिरशेषसाक्षी न लिप्यते तत्कृतकर्मलेपैः ।
यस्मादसङ्गस्तत एव कर्मभिः न लिप्यते किञ्चिदुपाधिना कृतैः ॥ १०१ ॥

தீ⁴மாத்ரகோபாதி⁴ரஶேஷஸாக்ஷீ ந லிப்யதே தத்க்ருதகர்மலேபை꞉ ।
யஸ்மாத³ஸங்க³ஸ்தத ஏவ கர்மபி⁴꞉ ந லிப்யதே கிஞ்சிது³பாதி⁴னு க்ருதை꞉ ॥101॥

(அப்பொழுது ஆத்மா)

धी-मात्रक-उपाधि: **தீ4-மாத்ரக-உபாதி4:**	=	புத்தியை மாத்திரம் உபாதியாய் வைத்துக் கொண்டு,
अशेष-साक्षी **அஶேஷ-ஸாக்ஷீ**	=	எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷியாக மட்டும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்,
तत्-कृत **தத்-க்ருத**	=	அதினுல் (உபாதியினுல்) செய்யப்படும்,
कर्मलेपै: **கர்மலேபை:**	=	கர்மாக்களால் ஏற்படும் (குணதோஷ) பூச்சுகளால்,
न लिप्यते **ந லிப்யதே**	=	பூசப்படுவதில்லை,
यस्मात् **யஸ்மாத்**	=	எதினுல் (அவர்),
असङ्ग **அஸங்க3**	=	எவ்வித ஓட்டுதலுமற்றவரோ,
तत एव **தத ஏவ**	=	அதினுலேயே,
उपाधिना **உபாதி4னு**	=	உபாதியினுல்,
कृतै: **க்ருதை:**	=	செய்யப்படும்,
कर्मभि: **கர்மபி4:**	=	கர்மாக்களினுல்,
किञ्चित् **கிஞ்சித்**	=	கொஞ்சமும்,
न लिप्यते **ந லிப்யதே**	=	ஒட்டப்படுவதில்லை. (101)

வெளிச்சத்தைக்கொடுத்து எல்லா பிராணிகளையும் அவரவருடைய காரியங்களில் ஈடுபடுத்துகிற ஸூரியனிடம் அந்த பிராணிகள் செய்யும் கர்மா எப்படி ஒட்டுவதில்லையோ அதுபோல் புத்தியின் கார்யங்கள் ஆத்மாவிடம் ஓட்டுவதில்லை.

(**அவதாரிகை**) அனுபவத்திற்கு உபயோகப்படும் கருவியாகவே இந்த சரீரம் இருப்பதினுல் அதை உபயோகப்படுத்தும் ஆத்மா வேறு என்பதும் தெளிவாகிறதென்று காட்டுகிறுர்: -

सर्वव्यापृतिकरणं लिङ्गमिदं स्यात् चिदात्मनः पुंसः ।
वास्यादिकमिव तक्ष्णः तेनैवात्मा भवत्यसङ्गोऽयम् ॥ १०२ ॥

ஸர்வவ்யாப்ருதிகரணம் லிங்க³மித³ம் ஸ்யாத் சிதா³த்மனः பும்ஸः ।
வாஸ்யாதி³கமிவ தக்ஷ்ணः தேனைவாத்மா ப⁴வத்யஸங்கோ³(அ)யம் ॥ 102 ॥

इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
लिङ्गं **லிங்க³ம்**	=	லிங்க சரீரம்,
चित्-आत्मन: **சித்-ஆத்மனः**	=	சைதன்ய ஸ்வரூபனுன,
पुंस: **பும்ஸः**	=	ஆத்மாவிற்கு,
सर्व-व्यापृति-करणं **ஸர்வ-வ்யாப்ருதி-கரணம்**	=	ஸகலவித வியாபாரம் செய்வதற்கும் கருவியாக,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	இருக்கும்,
तक्ष्ण: **தக்ஷ்ணः**	=	தச்சனுக்கு,
वास्यादिकं **வாஸ்யாதி³கம்**	=	வாச்சி முதலானது,
इव **இவ**	=	போல,
तेन एव **தேன ஏவ**	=	அந்தக்காரணத்திஞலேயே,
अयं आत्मा **அயம் ஆத்மா**	=	இந்த ஆத்மா,
असङ्गं **அஸங்க³ம்**	=	பற்றில்லாதவராக,
भवति **ப⁴வதி**	=	இருக்கிறுர்.

(**அவதாரிகை**) ஆத்மாவிற்கு எவ்வித ஸம்பந்தமும் கிடையாது என்றுல் உலகத்தில் நான் செவிடு, நான் ஊமை, நான் செய்கிறேன், நான் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறேன் என்றெல்லாம் வியவஹாரம் இருக்கிறதேயென்றுல், இவை எல்லாம் உபாதியான ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையே சேர்ந்தது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறுர்: -

अन्धत्वमन्दत्वपटुत्वधर्माः सौगुण्यवैगुण्यवशाद्धि चक्षुषः ।
बाधिर्यमूकत्वमुखास्तथैव श्रोत्रादिधर्मा न तु वेत्तुरात्मनः ॥ १०३ ॥

அந்த⁴த்வமந்த³த்வபடுத்வத⁴ர்மாঃ ஸௌகு³ண்யவைகு³ண்ய
வஶாத்³தி⁴ சக்ஷுஷঃ ।
பா³தி⁴ர்யமூகத்வமுகா²ஸ்ததை²வ ஶ்ரோத்ராதி³த⁴ர்மா
ந து வேத்துராத்மனঃ ॥ 103 ॥

अन्धत्व मन्दत्व-पटुत्व-धर्माः = குருட்டுத்தனம், மங்கியிருத்தல், நன்றுயிருத்தல் ஆகிய குணங்கள்,
அந்த⁴த்வ-மந்த³த்வ-படுத்வ-த⁴ர்மாঃ

चक्षुषः = கண்ணினுடைய,
சக்ஷுஷঃ

सौगुण्य-वैगुण्य-वशात् = நல்ல தன்மையுடனிருத்தல், கெட்ட தன்மையுடனிருத்தல் ஆகிய காரணங்களால் என்பது,
ஸௌகு³ண்ய-வைகு³ண்ய-வஶாத்

हि = பிரஸித்தம்,
ஹி

तथा एव = அப்படியே,
ததா² ஏவ

बाधिर्य-मूकत्व-मुखाः = செவிட்டுத்தனம், ஊமைத்தனம் முதலியவைகள்,
பா³தி⁴ர்ய-மூகத்வ-முகா²

श्रोत्रादिधर्माः = காது முதலியவைகளின், தர்மங்களேயாகும்,
ஶ்ரோத்ராதி³த⁴ர்மாঃ

वेत्तुः = அறிகிற (இந்திரியங்களை கருவியாக உபயோகித்துவரும்),
வேத்துঃ

आत्मनः तु = ஆத்மாவிற்கோ,
ஆத்மனঃ து

न = தர்மங்கள் ஆகமாட்டா.
ந **(103)**

(அவதாரிகை) அப்படியே மூச்சு விடுகிறது, பசி, தாஹம் முதலியவை பிராணனைச் சேர்ந்ததே தவிர, ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததல்ல என்பதை நிரூபிக்கிறார்: -

उच्छवास निःश्वास विजृम्भणक्षुतप्रस्पन्दनाद्युत्क्रमणादिकाः क्रियाः ।
प्राणादिकर्माणि वदन्ति तज्ज्ञाः प्राणस्य धर्मावशनापिपासे ॥ १०४ ॥

உச்ச²வாஸ நிঃஶ்வாஸ விஜ்ரும்ப⁴ணக்ஷுதப்ரஸ்பந்த³நாத்³
யுத்க்ரமணாதி³காঃ க்ரியாঃ ।
ப்ராணாதி³கர்மாணி வத³ந்தி தஜ்ஜ்ஞாঃ ப்ராணஸ்ய
த⁴ர்மாவஶனாபிபாஸே ॥ 104 ॥

उच्छवास- निःश्वास-विजृम्भण-क्षुत-प्रस्पन्दनादि	=	மூச்சுவிடுவது மூச்சு இழுப்பது, கொட்டாவி, தும்மல், நடுக்கம் முதலானதுகளும்,
உச்ச²வாஸ-நிːம்ʼவாஸ-விஜ்ரும்ப⁴ண-க்ஷுத ப்ரஸ்பந்த³நாதி³		
उत्क्रमणादिकाः	=	வெளிக்கிளம்புதல் முதலானதுகளுமான,
உத்க்ரமணாதி³காः		
क्रियाः	=	கார்யங்கள்,
க்ரியாः		
प्राणादि-कर्माणि	=	பிராணன் முதலியவைகளுடைய
ப்ராணாதி³-கர்மாணி		(பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் என்ற பிரதான வாயுக்கள், நாகன், தேவதத்தன், தனஞ்ஜயன், க்ருகரன், கூர்மன் என்ற உபவாயுக்கள்) வேஜலக ளென்று,
तज्ज्ञाः	=	அதையறிந்தவர்கள்,
தஜ்ஜ்ஞாः		
वदन्ति	=	சொல்கிறுர்கள்.
வத³ந்தி		
अशना-पिपासे	=	பசியும் தாகமும்,
அமுஞ-பிபாஸே		
प्राणस्य	=	பிராணனுடைய,
ப்ராணஸ்ய		
धर्मौ	=	தர்மங்களே.
த⁴ர்மௌ		**(104)**

(அவதாரிகை) இந்த தர்மங்களெல்லாம் ஆத்மாவல்லாத பிராணன் இந்திரியம் முதலியவைகளுடையதாஞல் ஆத்மாவைச்சேர்ந்ததாக ஏன் தோன்றுகிறது என்றல் ஆத்மா எத்தன்மையுள்ளது, அஞத்மா எத்தன்மையுள்ளது என்று பகுத்தறியாமல் சரீரத்திலும் இந்திரியாதிகளிலும் 'நான்' என்ற எண்ணத்துடன் இருந்து வருவதிஞல்தான் என்கிறுர்: -

अन्तःकरणमेतेषु चक्षुरादिषु वर्ष्मणि ।
अहमित्यभिमानेन तिष्ठत्याभासतेजसा ॥ १०५ ॥

அந்தःகரணமேதேஷு சக்ஷுராதி³ஷு வர்ஷ்மணி ।
அஹமித்யபி⁴மானேன திஷ்ட²த்யாபா⁴ஸதேஜஸா ॥ 105 ॥

एतेषु	=	இந்த,
ஏதேஷு		

चक्षुरादिषु = கண் முதலானவைகளிலும் (ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள், பிராணன் முதலியவை),
சக்ஷுராதி³ஷு

वर्ष्मणि = ஸ்தூல சரீரத்திலும்,
வர்ஷ்மணி

अन्तःकरणं = அந்த: கரணமானது,
அந்தःகரணம்

आभास तेजसा = சைதன்யத்தின் தோற்றமான பிரகாசத்தினுல்,
ஆபா⁴ஸ தேஜஸா

अहं = 'நான்'
அஹம்

इति = என்று,
இதி

अभिमानेन = அபிமானத்துடன்,
அபி⁴மானேன

तिष्ठति = இருந்துவருகிறது.
திஷ்ட²தி

(அவதாரிகை) இவ்விதம் சரீராதிகளை 'நான்' என்று அபிமானிக்கும் அந்த: கரணத்திற்கு அஹங்காரம் என்று பெயர். அதுதான் கர்த்தா (செய்கிறவன்) போக்தா (அனுபவிக்கிறவன்) ஸுகி துக்கியே தவிர ஆத்மா அல்ல என்பதைக் காட்டுகிறர்: -

अहंकारः स विज्ञेयः कर्ता भोक्ताभिमान्ययम् ।
सत्त्वादिगुणयोगेनावस्थात्रियमश्नुते ॥ १०६ ॥

அஹங்காரः ஸ விஜ்ஞேயः கர்தா போ⁴க்தாபி⁴மான்யயம் ।
ஸத்த்வாதி³கு³ணயோகே³ளவஸ்தா²த்ரியமஶ்னுதே ॥ 106 ॥

सः = சரீராதிகளில் நான் என்ற அபிமானத்துடன் இருக்கும் அந்த அந்தக்கரணம்,
ஸः

अहंकारः = அஹங்காரமாக,
அஹங்காரः

विज्ञेयः = அறியத்தக்கது,
விஜ்ஞேயः

अयं = இது,
அயம்

कर्ता = (புண்ணியபாபம் முதலியதுகளை) செய்கிறதாகவும்,
கர்தா

भोक्ता போ⁴க்தா	=	(அவைகளின் பலனுகிய ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறதாகவும்,
अभिमानी அபி⁴மானீ	=	அபிமானமுள்ளது,
सत्त्वादि-गुणयोगेन ஸத்த்வாதி³-கு³ணயோகே³ன	=	ஸத்வம் முதலிய (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற) குணங்களின் சேர்க்கையினுல்,
अवस्थात्रियं அவஸ்தா²த்ரியம்	=	(ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற) அவஸ்தைகள் மூன்றையும் (ஸத்வத்தினுல் ஸ்வப்னத்தையும், ரஜஸ்ஸினுல் ஜாக்ரத்தையும், தமஸ்ஸினுல் ஸுஷுப்தியையும்),
अश्नुते அஶ்னுதே	=	அடைகிறது.

विषयाणामानुकूल्ये सुखी दुःखी विपर्यये ।
सुखं दुःखं च तद्धर्मः सदानन्दस्य नात्मनः ॥ १०७ ॥

விஷயாணுமானுகூல்யே ஸுகீ² து³ःகீ² விபர்யயே ।
ஸுக²ம் து³ःக²ம் ச தத்³த⁴ர்மः ஸதா³னந்த³ஸ்ய நாத்மனः ॥ 107 ॥

(அப்படியே அந்த அஹங்காரம்),

विषयाणां விஷயாணும்	=	விஷயங்கள்,
आनुकूल्ये ஆனுகூல்யே	=	அனுகூலமாயிருந்தால்,
सुखी ஸுகீ²	=	ஸுகமுள்ளதாக ஆகிறது,
विपर्यये விபர்யயே	=	(விஷயங்கள்) மாறுதலாய் (பிரதிகூலமாய்) இருந்தால்,
दुःखी து³ःகீ²	=	துக்கமுள்ளதாக ஆகிறது. (ஆகையால்),
सुखं ஸுக²ம்	=	ஸுகமும்,
दुःखं च து³ःக²ம் ச	=	துக்கமும்,
तत्-धर्मः தத்-த⁴ர்மः	=	அந்த அஹங்காரத்தின் தர்மமே.
सदा-आनन्दस्य ஸதா³-ஆனந்த³ஸ்ய	=	எப்பொழுதும் ஆனந்த ஸ்வரூபியாயுள்ள,

आत्मनः = ஆத்மாவின் (தர்மம்),

ஆத்மனঃ

न = இல்லை.

ந

ஒரு காலத்தில் ஸுகத்தைக் கொடுத்த அதே பொருள் மற்றொரு காலத்தில் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. ஒருவனுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போதே அதே சமயத்தில் அதே பொருள் வேறொருவனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்த மாறுதலுக்கு விஷயங்களோ, காலமோ காரணமில்லை, ஆகவே இதற்கு மனஸ்தான் காரணம். மனஸ் விஷயத்தை அனுகூலமாக நினைக்கும் பொழுது ஸுகத்தைத்தருகிறது. பிரதிகூலமாக நினைக்கும்பொழுது துன்பத்தைத் தருகிறது. **(107)**

(**அவதாரிகை**) ஆத்மா எப்பொழுதும் ஆனந்த ஸ்வரூபியென்று சொன்னது எல்லா பிரமாணங்களினாலும் ஸித்தமான உண்மை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார்:-

आत्मार्थत्वेन हि प्रेयान्विषयो न स्वतः प्रियः ।
स्वत एव हि सर्वेषामात्मा प्रियतमो यतः ॥ १०८ ॥

ஆத்மார்த²த்வேன ஹி ப்ரேயான்விஷயோ ந ஸ்வதঃ ப்ரியঃ ।
ஸ்வத ஏவ ஹி ஸர்வேஷாமாத்மா ப்ரியதமோ யதঃ ॥ 108 ॥

तत आत्मा सदानन्दो नास्य दुःखं कदाचन ।

தத ஆத்மா ஸதா³னந்தோ³ நாஸ்ய து³ঃக²ம் கதா³சன ।

विषयः = (சப்தம் முதலிய) விஷயம்,

விஷயঃ

आत्मार्थत्वेन = ஆத்மாவிற்கு பிரயோஜனப்படுவதால்,

ஆத்மார்த²த்வேன

हि = அல்லவா,

ஹி

प्रेयान् = பிரீதிக்கு விஷயமாகிறது!

ப்ரேயான்

स्वतः = தானாகவே (ஆத்மாவிற்கு ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கையில்),

ஸ்வதঃ

न प्रियः = பிரியமாகிறதில்லை. (ஆனால்),

ந ப்ரியঃ

सर्वेषां = எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்,

ஸர்வேஷாம்

आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா
यतः = எந்த காரணத்தினுல்,
யத꞉
स्वत एव = தானுகவே,
ஸ்வத ஏவ
प्रियतमः = மேலான பிரிய பதார்த்தம் என்பது,
ப்ரியதம꞉
हि = பிரஸித்தமோ,
ஹி
ततः = அதிலிருந்து,
தத꞉
आत्मा = ஆத்மாவானது,
ஆத்மா
सदा आनन्दः = எப்பொழுதும் ஆனந்த ஸ்வரூபி (என்று
ஸதா³ ஆனந்த³꞉ ஏற்படுகிறது),
अस्य = இந்த ஆத்மாவிற்கு,
அஸ்ய
कदाचन = எப்பொழுதும் கூட,
கதா³சன
न दुःखं = துக்கம் கிடையாது.
ந து³꞉க²ம் (108)

यत्सुषुप्तौ निर्विषय आत्मानन्दोऽनुभूयते ।
श्रुतिः प्रत्यक्षमैतिह्यमनुमानं च जाग्रति ॥ १०९ ॥

யத்ஸுஷுப்தௌ நிர்விஷய ஆத்மானந்தோ³(அ)னுபூ⁴யதே ।
ஶ்ருதி꞉ ப்ரத்யக்ஷமைதித்³யமனுமானம் ச ஜாக்³ரதி ॥ 109 ॥

सुषुप्तौ = நல்ல தூக்கத்தில்,
ஸுஷுப்தௌ
निर्विषयः = (ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுவதாக ஸாமான்யமாய்
நிர்விஷய꞉ நிஜனக்கப்படும் சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் ஆகிய) விஷயங்களேயில்லாத,
आत्मानन्दः = ஆத்மாவின் ஆனந்தம்,
ஆத்மானந்த³꞉
अनुभूयते = அனுபவிக்கப்படுகிறது,
அனுபூ⁴யதே

यत् **யத்**	=	எதினலோ (அதினலேயே ஆத்மா ஆனந்த ஸ்வரூபன்என்று தெரிகிறது). (இவ்விஷயத்தில்),
श्रुतिः **ஶ்ருதி:**	=	(தைத்திரீயம், பிருஹதாரண்யகம் முதலிய) வேதமும்,
प्रत्यक्षं **ப்ரத்யக்ஷம்**	=	(ஸகல ஜனங்களாலும் நல்ல தூக்கத்தில் அனுபவிக்கப்படுகிறதான) பிரத்யக்ஷமும், (ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடைந்த பெரியோர்கள் இவ்விதம் இருக்கிறதென்று சொல்லும்) ஐதிஹ்யமும்,
अनुमानं च **அனுமானம் ச**	=	((முன் காட்டியுள்ள) அனுமானமும்,
जाग्रति **ஜாக்³ரதி**	=	பிரமாணங்களாயிருக்கின்றன.

விஷயங்கள் தானகவே பிரியமாயிருந்தால் எப்பொழுதும் பிரியமாக இருக்க வேண்டும் அப்படி இல்லை. தனக்கு பிரியம் என்று சேகரித்த பொருள்களைக்கூட சில சமயம் வெறுப்பினல் விலக்கிவிடுகிருர்கள். விரதோபவாஸங்களால் சரீரத்திற்கு கிலேசத்தை தானே உண்டுபண்ணுகிறுர்கள். யோகிகள் பிராணனை அடக்குகிறுர்கள். மனம் அடங்கும் தூக்கத்தைத் தானே விரும்புகிறுர்கள். தூக்கத்தில் கிடைக்கும் ஸ்வரூபானந்தம் துன்பக்கலப்பில்லாதது. அதனல்தான் எல்லா போகங்களும் நிறைந்த சக்ரவர்த்தியும் அவைகளை விட்டுவிட்டு தூக்கத்தையே விரும்புகிறன். **(109)**

12. மாயையும் அதன் கார்யங்களும்

(அவதாரிகை) இதுவரை அனத்மா என்ற பிரிவில் சேர்ந்த ஸ்தூல சரீரம், ஸூக்ஷ்ம சரீரம், அவைகளையொட்டிய விஷயங்கள், இவைகளைப்பற்றி சொல்லி விட்டு, இவைகளைவிட ஸூக்ஷ்மமாய் உள்ளதும் காரணமாயுள்ளதுமான காரண சரீரத்தைப்பற்றி சொல்வதற்கு ஆரம்பிக்கும்போது, எல்லாவற்றிற்கும் ஆதி காரணமாயுள்ள மாயையைப்பற்றி முதலில் சொல்கிறுர்: -

अव्यक्तनाम्नी परमेशशक्तिरनाद्यविद्या त्रिगुणात्मिका परा ।
कार्यानुमेया सुधियैव माया यया जगत्सर्वमिदं प्रसूयते ॥ ११० ॥

அவ்யக்தநாம்னீ பரமேஶஶக்திரநாத்³யவித்³யா த்ரிகு³ணாத்மிகா பரா ।
கார்யானுமேயா ஸுதி⁴யைவ மாயா யயா ஜக³த்ஸர்வமித³ம் ப்ரஸூயதே ॥110॥

इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
जगत् सर्वं **ஜக³த் ஸர்வம்**	=	உலகமெல்லாம்,

यया **யயா**	=	எதனுல்,
प्रसूयते **ப்ரஸூயதே**	=	உண்டாக்கப்படுகிறதோ அந்த,
माया **மாயா**	=	மாயை என்பது,
अव्यक्तनाम्नी **அவ்யக்தநாம்னீ**	=	(வ்யக்தமாகத் தெரியாததனுல்) அவ்யக்தம் என்ற பெயருள்ளது,
परमेश-शक्तिः **பரமேஶ-ஶக்தி꞉**	=	பரமேசுவரனுடைய சக்தியாயுள்ளது,
अनादि-अविद्या **அநாதி³-அவித்³யா**	=	ஆதியற்றதாயும், ஆனுல் ஒரு காலத்திலும் வாஸ்தவமாய் இல்லாத தாயுமுள்ளது,
त्रिगुणात्मिका **த்ரிகு³ணாத்மிகா**	=	(ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற) மூன்று குணங்களை ஸ்வரூபமாயுள்ளது,
परा **பரா**	=	எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருப்பதால்) (மேலாக உள்ளது,
सुधिवा एव **ஸுதி⁴வா ஏவ**	=	நல்ல பரிசுத்தமான புத்தியுள்ளவரால்மாத்திரம்,
कार्य-अनुमेया **கார்ய-அனுமேயா**	=	அதன் கார்யங்களிலிருந்து ஊஹிக்கக்கூடியது.

(110)

(அவதாரிகை) இதன் ஸ்வரூபம் எவ்விதமென்று எடுத்துச் சொல்ல முடியாது என்பதே இதன் ஸ்வரூபம் என்று சொல்கிறுர்: -

सन्नाप्यसन्नाप्युभयात्मिका नो भिन्नाप्यभिन्नाप्युभयात्मिका नो ।
साङ्गाप्यनङ्गाप्युभयात्मिका नो महाभुताऽनिर्वचनीयरूपा ॥ १११ ॥

ஸன்னுப்யஸன்னுப்யுப⁴யாத்மிகா நோ
பி⁴ன்னுப்யபி⁴ன்னுப்யுப⁴யாத்மிகா நோ ।
ஸாங்கா³ப்யனங்கா³ப்யுப⁴யாத்மிகா நோ
மஹாபு⁴தா(அ)நிர்வசனீயரூபா ॥ 111 ॥

(இருக்கிறது என்று ஒரு பதார்த்தத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானுல் அது எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும். எந்தக் காலத்திலும் இல்லாமல் போகக்கூடாது. இந்த மாயை ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டவுடன் இல்லாமல் போய்விடுவதால் இது)

सत् अपि **ஸத் அபி**	=	இருக்கிற வஸ்துவாகவும்,
न **ந**	=	இல்லை. (இல்லாமலேயிருக்கும் முயல் கொம்பு போலுள்ளவைகள் ஒருகாலத்திலும் தெரியக் கூடாது. இது தோன்றிக்கொண்டு இருப்பதுடன் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாயுமிருப்பதால் இது),
असत् अपि **அஸத் அபி**	=	இல்லாததாகவும்,
न **ந**	=	இல்லை. (இருக்கும் தன்மை இல்லாத்தன்மை இரண்டும் பரஸ்பர விரோதமாயிருப்பதால் ஒரே வஸ்துவில் இருக்கமுடியாததினுல் இது)
असत् अपि **அஸத் அபி**	=	இருவிதமாயுமுள்ள ஸ்வபாவமுள்ளதாகவும்,
नो **நோ**	=	இல்லை. (பிரஹ்மம் ஒரே வஸ்துதான் வாஸ்தவமாய் உள்ளதால் இது அதற்கு),
भिन्ना अपि **பி⁴ன்ன அபி**	=	வேருகவோ, (பிரஹ்மம் நித்யமாய் அழிவற்றதாயிருக்கையில் இது ஞானதசையில் அழிந்துவிடுவதால் இது அதற்கு)
अभिन्ना अपि **அபி⁴ன்ன அபி**	=	வேறல்லவென்றே, (வேருகவும்வேறு அல்லாமலும் ஒரே வஸ்து இருக்கமுடியாததினுல் இது)
उभयात्मिका **உப⁴யாத்மிகா**	=	இருவிதத்தன்மையுள்ளதென்றே,
नो **நோ**	=	ஆகாது. (இதற்கு ஆதியில்லாததால்),
साङ्गा अपि **ஸாங்கா³ அபி**	=	அவயவங்களுள்ளது என்றே, (இதிலிருந்து கார்யங்கள் ஏற்படுவதினுல்),
अनङ्गा अपि **அனங்கா³ அபி**	=	அவயவங்களற்றதென்றே, (அவயவங்கள் உள்ளதாகவும் இல்லாததாகவும் ஒரே வஸ்து இருக்க முடியாததினுல்)
उभयात्मिका **உப⁴யாத்மிகா**	=	இருவிதத் தன்மை உள்ளதாகவோ,
नो **நோ**	=	ஆகாது. (ஆகையால் இது),
महाभुता **மஹாபு⁴தா**	=	பெரிய ஆச்சர்யமான வஸ்து,
अनिर्वचनीय रूपा **அநிர்வசனீய ரூபா**	=	(இவ்விதமென்று) எடுத்துச் சொல்ல முடியாத ஸ்வரூபத்தை யுடையது. **(111)**

(அவதாரிகை) இதுதான் காரண சரீரம் என்று 122 வது சுலோகத்தில் தான் சொல்லப்போகிறுர். இதன் மத்தியில் மாயை மூன்று குணங்களுடன் கூடியது, அதன் கார்யங்களிஞல் ஊஹித்தறிய வேண்டியது, அதற்கு நாசமுண்டு, என்று சொன்ன தை விஸ்தரித்து அக்குணங்கஊயும் அவைகளின் தன்மைகஊயும் அக்கார்யங்கஊ யும் விவரமாக எடுத்துச் சொல்கிறுர்: -

शुद्धाद्वयब्रह्मविबोधनाश्या सर्पभ्रमो रज्जुविवेकतो यथा ।
रजस्तमःसत्त्वमिति प्रसिद्धा गुणास्तदीयाः प्रथितैः स्वकार्यैः ॥ ११२ ॥

ஶுத்³தா⁴த்³வயப்³ரஹ்மவிபோ³த⁴நாஶ்யா
ஸர்பப்⁴ரமோ ரஜ்ஜுவிவேகதோ யதா² ।
ரஜஸ்தம:ஸத்த்வமிதி ப்ரஸித்³தா⁴ கு³ணாஸ்ததீ³யா:
ப்ரதி²தை: ஸ்வகார்யை: ॥ 112 ॥

सर्प-भ्रम: = பாம்பு என்கிற பொய் தோற்றமானது,
ஸர்ப-ப்⁴ரம:
यथा = எப்படி,
யதா²
रज्जु-विवेकत: = (அதற்கு அதிஷ்டானமான) கயிற்றை பிரித்தறிவதி
ரஜ்ஜு-விவேகத: ஞல்(நாசத்தை யடைந்து விடுகிறதோ, அப்படியே),
शुद्ध-अद्वय ब्रह्म विबोध-नाश्या = சுத்தமான இரண்டற்ற பிரஹ்மத்தை நன்கு
ஶுத்³த⁴-அத்³வய ப்³ரஹ்ம அறிவதிஞல் நாசமடையக் கூடியது.
விபோ³த⁴-நாஶ்யா (இந்த மாயை)
तदीया: = அதைச் சேர்ந்த,
ததீ³யா:
गुणा: = குணங்கள்,
கு³ணா:
प्रथितै: = நன்கு தெரிகிற,
ப்ரதி²தை:
स्व-कार्यै: = அததன் கார்யங்களிஞல்,
ஸ்வ-கார்யை:
प्रसिद्धा: = பிரஸித்தமாயிருக்கும்,
ப்ரஸித்³தா⁴
रज: तम: सत्त्वं इति = ரஜஸ், தமஸ், ஸத்வம் என்பவை.
ரஜ: தம: ஸத்த்வம் இதி **(112)**

(அவதாரிகை) மாயையில் விக்ஷேப சக்தி, ஆவரண சக்தி, ஞான சக்தி என்று மூன்று சக்திகள் உள்ளன. இவற்றில் முதல் மோ இரண்டும் பந்தத்திற்குக் காரணம். மூன்றாவது இதில் காரணம். விக்ஷேப ரஜோகுணத்தின் கார்யமான சக்தியைப்பற்றி

இரண்டு சுலோகங்களாலும் (பின்னுல் வரும் 117 வது சுலோகத்தாலும்) வர்ணிக்கிருர். தமோகுணத்தின் கார்யமான ஆவரண சக்தியை இவைகளுக்குப்பின் வரும் சுலோகங்களில் சொல்கிருர்: -

विक्षेपशक्ती रजसः क्रियात्मिका यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ।
रागादयोऽस्याः प्रभवन्ति नित्यं दुःखादयो ये मनसो विकाराः ॥ ११३ ॥

விக்ஷேபஶக்தீ ரஜஸः க்ரியாத்மிகா யதः
ப்ரவ்ருத்திः ப்ரஸ்ருதா புராணீ ।
ராகா³த³யோ(அ)ஸ்யாः ப்ரப⁴வந்தி நித்யம்
து³ःகா²த³யோ யே மனஸோ விகாராः ॥ 113 ॥

रजसः ரஜஸः	=	ரஜோகுணத்தின்,
क्रियात्मिका க்ரியாத்மிகா	=	கார்யரூபமா யுள்ளது,
विक्षेपशक्तीः விக்ஷேபஶக்தீ:	=	விக்ஷேப (உஊலத்துவிடக்கூடிய) சக்தி,
यतः யதः	=	எதிலிருந்து (தான்),
पुराणी புராணீ	=	அநாதி காலம் முதற்கொண்டு,
प्रवृत्तिः ப்ரவ்ருத்திः	=	(ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான) பிரவிருத்தி யானது,
प्रसृता ப்ரஸ்ருதா	=	துடர்ந்து வந்திருக்கிறதோ,
अस्याः அஸ்யாः	=	இந்த விக்ஷேப சக்தியிலிருந்துதான்,
रागादयः ராகா³த³யः	=	ஆசை முதலானவைகளும்,
ये யே	=	எவை,
मनसः மனஸः	=	மனஸினுடைய,
विकाराः விகாராः	=	மாறுதல்களாயிருக்கிற,
दुःखादयः து³ःகா²த³யः	=	துக்கம் முதலானவைகளோ அவைகளும்,

नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுதும் தொடர்ந்து,
प्रभवन्ति **ப்ரப⁴வந்தி**	=	ஏற்படுகின்றன.

ஈசுவரனுடைய உபாதியான மாயை ரஜஸ் தமோ குணங்களால் தாக்கப்படாத சுத்தமான ஸத்வ குணத்தை பிரதானமாக உடையது. இது ஈசுவரனுக்குக் கட்டுப்பட்டது. ஆதலால் உபாதியான ஈசுவரனுக்கு பந்தமில்லை. ஜீவனுடைய உபாதியான அவித்யை மலினமான ஸத்வ குணத்தைக்கொண்டது. ரஜஸ் தமோ குணங்களால் ஞான சக்தி தாக்கப்பட்டது. அவித்யைக் துக்கம் குக்கட்டுப்பட்டவன் ஜீவன். இதனுல் பந்தமுண்டு. முதலியவை மனதின் விகாரம் என்று சொன்னதால் இவை ஒருக் காலும் நிர்விகாரமான ஆத்மாவுக்கு இல்லை என்று காட்டப்பட்டது. **(113)**

(**அவதாரிகை**) ரஜோகுணத்திலிருந்து ஆசை உண்டாகின்றன என்று சொன்ன தையே கொஞ்சம் விஸ்தரித்து, அவைகளால் ஏற்படும் பிரவிருத்தி தான்ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணம் என்பதைச் சொல்கிறுர்: -

कामः क्रोधो लोभदम्भाभ्यसूयाहंकारेर्ष्यामत्सराधास्तु घोराः ।
धर्मा एते राजसाः पुंप्रवृत्तिर्यस्मादेत्तद्जो बन्धहेतुः ॥ ११४ ॥

காம: க்ரோதோ⁴ லோப⁴த³ம்பா⁴ப்⁴யஸூயா
ஹங்காரேர்ஷ்யாமத்ஸராதா⁴ஸ்து கோ⁴ரா: ।
த⁴ர்மா ஏதே ராஜஸா: பும்ப்ரவ்ருத்திர்யஸ்மா
தே³த்தத்³ஜோ ப³ந்த⁴ஹேது: ॥ 114 ॥

कामः **காம:**	=	ஆசை,
कोधः **கோத⁴:**	=	கோபம்,
लोभ **லோப⁴**	=	லோபம்,
दम्भ **த³ம்ப⁴**	=	டம்பம்,
अभ्यसूया **அப்⁴யஸூயா**	=	அஸூயை,
अहंकार **அஹங்கார**	=	அஹங்காரம்,
ईर्ष्या **ஈர்ஷ்யா**	=	ஈர்ஷ்யை,

मत्सर மத்ஸர	=	மாத்ஸர்யம்,
आधा: ஆதா⁴:	=	முதலானவை,
घोरा: तु கோ⁴ரா: து	=	மிகவும் கெட்டவை,
एते ஏதே	=	இந்த,
धर्मा: த⁴ர்மா:	=	குணங்கள்,
राजसा: ராஜஸா:	=	ரஜோகுணத்தினுல் ஏற்படுபவை,
यस्मात् யஸ்மாத்	=	எதிலிருந்து,
पुंप्रवृत्ति: பும்ப்ரவ்ருத்தி:	=	ஜீவர்களுக்கு பிரவிருத்தியானது ஏற்படுகிறதோ,
एतत् ஏதத்	=	இந்த (எல்லாருக்கும் தெரிந்த),
तत् தத்	=	அந்த (மாயாகுணமாக சொல்லப்பட்ட),
रज: ரஜ:	=	ரஜோகுணமானது,
बन्ध-हेतु: ப³ந்த⁴-ஹேது:	=	ஸம்ஸார பந்தத்திற்கு காரணமாயிருக்கிறது.

தான் ஆசைப்பட்ட பொருள் தனக்குக் கிடைக்காமல் தடங்கல் ஏற்படும் பொழுது கோபம் ஏற்படும். தனக்குக் கிடைத்த வஸ்து தன்னிடமே இருக்கவேண்டும், பிறரிடம் போகக்கூடாது என்ற எண்ணம் லோபம். பிறரின் உயர்வைக் கண்டு மனம் தாங்காமல் இருப்பது அஸூயை. பிறரின் குணங்களையே தோஷமாக எடுத்துக் கூறுவது. ஈர்ஷ்யை. குறைவற்று வற்றுமல் நிறைந்திருந்தபோதிலும் அதைப் பிறர் அனுபவிக்க மனம் வராமை மாத்ஸர்யம். ராஜாவுக்குச் சொந்தமான வற்றுத நீர் நிறைந்த குளத்திலிருந்துக்கூட ஜலம் குடிக்கக்கூடாது என்று தடுத்தல். **(114)**

(அவதாரிகை) ஸம்ஸாரத்திற்கு மூலகாரணமான, ரஜோகுண கார்யமான விக்ஷேப சக்திக்கும் காரணமாயிருக்கும் ஆவரண சக்தி தமோ குணத்தினுல் ஏற்படு கிறதென்பதைக் குறிப்பிடுகிறுர்: -

एषाऽऽवृतिर्नाम तमोगुणस्य शक्तिर्यया वस्त्ववभासतेऽन्यथा ।
सैषा निदानं पुरुषस्य संसृतेः विक्षेपशक्तेः प्रवणस्य हेतुः ॥ ११५ ॥

ஏஷா(ஆ)வ்ருதிர்நாம தமோகு³ணஸ்ய ஶக்திர்யயா
வஸ்த்வவபா⁴ஸதே(அ)ன்யதா² ।
ஸைஷா நிதா³னம் புருஷஸ்ய ஸம்ஸ்ருதே:
விக்ஷேபஶக்தே: ப்ரவணஸ்ய ஹேது: ॥ 115 ॥

यया யயா	=	எதினல்,
वस्तु வஸ்து	=	(ஸத், சித், ஆனந்தமாயிருக்கும்) வஸ்துவாகிய ஆத்மா,
अन्यथा அன்யதா²	=	(சரீரம் முதலானதாக) வேறுவிதமாக
अवभासते அவபா⁴ஸதே	=	தோன்றுகிறதோ,
एषा ஏஷா	=	இது,
तमो गुणस्य தமோ கு³ணஸ்ய	=	தமோகுணத்தைச் சேர்ந்த,
शक्तिः ஶக்தி:	=	சக்தியாகும்,
अवृतिः नाम அவ்ருதி: நாம	=	ஆவரணம் என்று பிரஸித்தம்,
विक्षेप-शक्तेः விக்ஷேப-ஶக்தே:	=	விக்ஷேப சக்தியினுடைய,
प्रवणस्य ப்ரவணஸ்ய	=	வெளிக்கிளம்புதலுக்கு,
हेतुः ஹேது:	=	காரணமாய் இருந்துகொண்டு,
सा ஸா	=	அந்த,
एषा ஏஷா	=	இந்த ஆவரண சக்தி,
पुरुषस्य புருஷஸ்ய	=	புருஷனுடைய,
संसृतेः ஸம்ஸ்ருதே:	=	ஸம்ஸாரத்திற்கு,

निदानं = (விக்ஷேபசக்தி மூலமாய்) காரணமாயிருக்கிறது.
நிதா³னம்

ஸந்தேஹமோ, விபரீதஞானமோ ஒருவனுக்கு இருந்தால் தான் விக்ஷேபத்தால் மனம் கலங்கும். நிச்சயஞானம் ஏற்பட்டு விட்டால் மனம் கலங்காது. ஞானிக்கு ஆவரணம் நீங்கி விட்டதால் பிராரப்த கர்மாவினால் விக்ஷேபம் இருந்தாலும் பந்தத்தைக் கொடுக்காது. **(115)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விரண்டு சக்திகளுக்குள் ஆவரண சக்தியே அதிக பலமுள்ளதென்பதை விவரித்துக் காட்டுகிறர்: -

प्रज्ञावानपि पण्डितोऽपि चतुरोऽप्यत्यन्तसूक्ष्मार्थदृक्
व्यालीढस्तमसा न वेत्ति बहुधा संबोधितोऽपि स्फुटं ।
भ्रान्त्यारोपितमेव साधु कलयत्वालम्बते तद्गुणान्
हन्तासौ प्रबला दुरन्ततमसः शक्तिर्महत्यावृतिः ॥ ११६ ॥

ப்ரஜ்ஞாவானபி பண்டி³தோ(அ)பி சதுரோ(அ)ப்யத்யந்தஸூக்ஷ்மார்த²த்³ருக்
வ்யாலீட⁴ஸ்தமஸா ந தே³த்தி ப³ஹுதா⁴ ஸம்போ³தி⁴தோ(அ)பி ஸ்பு²டம் ।
ப்⁴ராந்த்யாரோபிதமேவ ஸாது⁴ கலயத்வாலம்ப³தே தத்³கு³ணன்
ஹந்தாஸௌ ப்ரப³லா து³ரந்ததமஸঃ ஶக்திர்மஹத்யாவ்ருதிঃ ॥ 116 ॥

प्रज्ञावान् अपि = நல்ல புத்திசாலியாய் இருந்தாலும்,
ப்ரஜ்ஞாவான் அபி
पण्डितः अपि = சாஸ்திர ஞானமுள்ளவனுய் இருந்தாலும்,
பண்டி³தঃ அபி
चतुरः अपि = ஸாமர்த்தியமுள்ளவனுய் இருந்தாலும்,
சதுரঃ அபி
अत्यन्तसूक्ष्म-अर्थ-दृक् = வெகு ஸூக்ஷ்மமான விஷயங்களையும்
அத்யந்தஸூக்ஷ்ம-அர்த²-த்³ருக் அறியக்கூடியவனுயிருந்தாலும்,
बहुधा = பலவிதமாய்,
ப³ஹுதா⁴
स्फुटं = தெளிவாக,
ஸ்பு²டம்
संबोधितः अपि = நன்கு அறிவூட்டப்பட்டவனுயிருந்தாலும்,
ஸம்போ³தி⁴தঃ அபி
तमसा = தமோகுணத்தினுல்,
தமஸா

व्यालीढः	=	நன்கு மூடப்பட்டவனுகிவிட்டால்,
வ்யாலீட⁴:		
न देत्ति	=	(தத்வத்தை) அறிவதில்லை.
ந தே³த்தி		
भ्रान्त्या	=	பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ராந்த்யா		
आरोपितं एव	=	கல்பிக்கப்படும் வஸ்துவையே,
ஆரோபிதம் ஏவ		
साधु	=	சரியென்று,
ஸாது⁴		
कलयति	=	எண்ணுகிருன்,
கலயதி		
तद्-गणान्	=	அதன் குணங்களையே,
தத்³-க³ணுன்		
आलम्बते	=	தழுவுகிருன்,
ஆலம்ப³தே		
हन्त	=	மிகவும் பரிதாபம்!
ஹந்த		
दुरन्ततमसः	=	போக்கடிப்பதற்கு மிகவும் சிரமமான தமோ குணத்தின்,
து³ரந்ததமஸ:		
शक्तिः	=	சக்தியான,
ஶக்தி:		
असौ	=	இந்த,
அஸௌ		
आवृतिः	=	ஆவரணம் என்பது,
ஆவ்ருதி:		
महति	=	பெரிது,
மஹதி		
प्रबला	=	மிகவும் பலமுள்ளது. (உபநிஷத்துக்களின் மூலம் ஆசார்ய உபதேசத்தால் ஆத்மா வைத்தவிற மற்றவை எல்லாம் பொய் என்று நன்கு அறிந்த போதிலும் பிராந்தி விலகுவதில்லை என்பதை அநுபவத்தில் காண்கிருேமல்லவா)
ப்ரப³லா		

(அவதாரிகை) ஆவரண சக்தி என்னவெல்லாம் செய்கிறதென்பதையும் அதற்கு உள்பட்டவனை விக்ஷேப சக்தி நன்கு கெடுத்துவிடு மென்பதையும் காட்டு கிருர்: -

अभावना वा विपरीतभावना संभावना विप्रतिपत्तिरस्याः ।
संसर्गयुक्तं न विमुञ्चति ध्रुवं विक्षेपशक्तिः क्षपयत्यजस्रम् ॥ ११७ ॥

அபா⁴வனு வா விபரீதபா⁴வனு ஸம்பா⁴வனு விப்ரதிபத்திரஸ்யா: ।
ஸம்ஸர்க³யுக்தம் ந விமுஞ்சதி த்⁴ருவம் விக்ஷேபஶக்தி: க்ஷபயத்யஜஸ்ரம் ॥117॥

अस्याः அஸ்யா:	=	இந்த ஆவரண சக்தியின்,
संसर्ग युक्तं ஸம்ஸர்க³யுக்தம்	=	சேர்க்கையுள்ளவனை,
अभावना அபா⁴வனு	=	(சாஸ்திரத்தில் உபதேசிக்கப்படும் தத்வம்) இருக்காது என்றோ இல்லை யென்றோ தோன்றுதல்,
विपरीत भावना விபரீத பா⁴வனு	=	நேர்மாறுதலாக (வேறு ஒன்றை தத்வமென்று) எண்ணுதல்,
विप्रतिपत्तिः ப்ரதிபத்தி:	=	(விருத்தமான குணங்களோடு கூடியிருக்கும் அது வோ இதுவோ என்று) பலவாறுக எண்ணுவதான,
संभावना ஸம்பா⁴வனு	=	ஸம்சயம், (ஆக இம்மூன்றும்),
ध्रुवं த்⁴ருவம்	=	நிச்சயமாக,
न विमुञ्चति ந விமுஞ்சதி	=	விட்டுவிலகாது. (அவனை),
विक्षेप शक्तिः விக்ஷேப ஶக்தி:	=	விக்ஷேபசக்தியானது,
अजस्रं அஜஸ்ரம்	=	இடைவிடாமல்,
क्षपयति பயதி	=	கெடுத்துவிடும்.

ஆவரண சக்தியானது ஜீவப்ரஹ்மைக்யம் பொருந்தாது என்ற அஸம்பாவனையையும், அநாத்மாவான சரீராதிகளில் விபரீத ஆத்மபாவனையையும், உபநிஷத்துக்களிலும் குரு வாக்யத்திலும் ஸம்சயபாவனையையும் உண்டுபண்ணி பலவிதமாக மனதில் விக்ஷேபத்தைக் கொடுத்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை விளங்காதபடி செய்து புருஷனையழித்துவிடுகிறது. இதில் சிரவணத்தால் ஸம்சயபாவனையும் மனனத்தால் அஸம்பாவனையும் நிதித்யாஸனத்தால் விபரீத பாவனையும் நீங்கியவுடன் ஞானம் ஏற்பட்டு அக்ஞானாவரணம் அழிந்து விக்ஷேபமும் நீங்கிவிடுகிறது. **(117)**

(அவதாரிகை) விக்ஷேய சக்தியினுல் காமம், க்ரோதம் முதலியது ஏற்படுவது போல ஆவரணத்தினுல் ஏற்படுகிறவைகளை எடுத்துச் சொல்கிறுர்: -

अज्ञानमालस्य जडत्व निद्राप्रमादमूढत्वमुखास्तमोगुणाः ।
एतैः प्रयुक्तो न हि वेत्ति किंचित् निद्रालुवत्स्तम्भवदेव तिष्ठति ॥ ११८ ॥

அஜ்ஞானமாலஸ்ய ஜட³த்வ நித்³ராப்ரமாத³
மூட⁴த்வமுகா²ஸ்தமோகு³ணா: ।
ஏதை: ப்ரயுக்தோ ந ஹி வேத்தி கிஞ்சித்
நித்³ராலுவத்ஸ்தம்ப⁴வதே³வ திஷ்ட²தி ॥ 118 ॥

अज्ञानं = அறிந்துகொள்ளாமை,
அஜ்ஞானம்
आलस्यं = சோம்பல்,
ஆலஸ்யம்
जडत्व = ஸாமர்த்தியமின்மை,
ஜட³த்வ
निद्रा = தூக்கம்,
நித்³ரா
प्रमाद = கவனக்குறைவு,
ப்ரமாத³
मूढत्वं = முட்டாள்தனம்,
மூட⁴த்வம்
मुखाः = முதலானவைகள்,
முகா²:
तमो-गुणाः = தமஸின் குணங்கள்,
தமோ-கு³ணா:
एतैः = இவைகளுடன்,
ஏதை:
प्रयुक्तः = நன்கு சேர்ந்தவன்,
ப்ரயுக்த:
किंचित् = எதையும்,
கிஞ்சித்
न हि वेत्ति = அறியமாட்டான் என்பது பிரஸித்தம். (அவன்),
ந ஹி வேத்தி
निद्रालुवत् = தூங்குகிறவனைப் போலவும்,
நித்³ராலுவத்
स्तम्भवत् = தூணைப் போலவும்,
ஸ்தம்ப⁴வத்
एव = தான்,
ஏவ

तिष्ठति = இருப்பான்.

திஷ்ட²தி

பிறர் சொல்லியும்கூட அறியாமலிருப்பது அக்ஞானம் அல்லது கீதையில் சொன்ன பிரகாரம் மானித்வம் (தற்பெருமை) முதலியவை அக்ஞானம். முயற்சிக்காமலிருப்பது சோம்பல். செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்ய சக்தி இருந்தும் செய்யாமலிருப்பது ப்ரமாதம். உள்ளது உள்ளபடி அறியாமலிருப்பது மௌட்யம். அவசியம் அறியவேண்டியதை அறியாமலிருப்பது ப்ரமாதம். அவசியம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை செய்யாமலிருப்பது ஆலஸ்யம். **(118)**

(**அவதாரிகை**) ரஜோ குணத்திற்கும் தமோ குணத்திற்கும் இடம் கொடுத்து விட்டால் மிகவும் கெடுதல் ஏற்படுமானதால் விலக்குவதற்காக அவைகளைப்பற்றி இதுவரை சொல்லிவிட்டு வாஸ்தவமாய் அவலம்பிக்க வேண்டியதாயுள்ள ஸத்வ குணத்தைப்பற்றி சொல்லவாரம்பிக்கிறுர். முன் 110 வது சுலோகத்தில் மூன்று குணங்களும் அடங்கிய மாயையே ஜகத் காரணம் என்று சொல்லியிருப்பதை யனுஸரித்து ஸம்ஸார தசையிலும் ஸத்வத்தின் கலப்பு இல்லாதபோனுல் அனுபவமே ஏற்படாது. ஆனுல் அவ்விதம் கலப்பதில் தமஸை கூடிய மட்டும் விலக்கி கொஞ்சம் ரஜோ குணமிருக்கும்வரை ஞான மார்க்கத்தில் போவதற்கு வேண்டிய யோக்கியதை ஏற்படு மென்றும், அவ்விரண்டையுமே விலக்கி சுத்தமான ஸத்வ குணத்தில் நிலைத்திருந்தால் ஞானமே ஸித்திக்கும் என்றும் எடுத்துக் காட்டுகிறுர்: -

सत्त्वं विशुद्धं जलवत्तथापि ताभ्यां मिलित्वा सरणाय कल्पते ।
यत्रात्मबिम्बः प्रतिबिम्बितः सन्प्रकाशयत्यर्क इवाखिलं जडम् ॥ ११९ ॥

ஸத்த்வம் விஶுத்³த⁴ம் ஜலவத்ததா²பி தாப்⁴யாம்
மிலித்வா ஸரணய கல்பதே ।
யத்ராத்மபி³ம்ப³: ப்ரதிபி³ம்பி³த: ஸன்ப்ரகாஶயத்யர்க
இவாகி²லம் ஜட³ம் ॥ 119 ॥

यत्र = எதனிடத்தில்,

யத்ர

आत्म-बिम्बः = ஆத்மாவாகிற பிம்பமானது,

ஆத்ம-பி³ம்ப³:

प्रतिबिम्बितः = பிரதிபிம்பமடைந்ததாக,

ப்ரதிபி³ம்பி³த:

सन् = இருந்துகொண்டு,

ஸன்

अर्कः इव = ஸூர்யன் போல,

அர்க: இவ

अखिलं **அகி²லம்**	=	எல்லா,
जडं **ஜட³ம்**	=	ஜடபதார்த்தத்தையும்,
प्रकाशयति **ப்ரகாஶயதி**	=	விளங்கச் செய்கிறதோ (அந்த),
सत्त्वं **ஸத்த்வம்**	=	ஸத்வகுணம்,
जलवत् **ஜலவத்**	=	ஜலம் போல,
विशुद्धं **விஶுத்³த⁴ம்**	=	நன்கு சுத்தமாயுள்ளது.
तथा अपि **ததா² அபி**	=	அப்படி யிருந்தபோதிலும்,
ताभ्यां **தாப்⁴யாம்**	=	(ரஜோகுணம் தமோகுணம் ஆகிய) அவ்விரண்டுடன்,
मिलित्वा **மிலித்வா**	=	கலந்துகொண்டு,
सरणाय **ஸரணாய**	=	ஸம்ஸாரத்தின் பொருட்டு,
कल्पते **கல்பதே**	=	ஏற்பட்டு விடுகிறது. **(119)**

(அவதாரிகை) ரஜோகுண தமோகுணங்களிருந்தாலும் அவைகளால் அடக்கப் படாத ஸத்வ குணத்தின் காரியங்களைக் கூறுகிறார்:

मिश्रस्य सत्त्वस्य भवन्ति धर्मास्त्वमानिताद्या नियमा यमाद्याः ।
श्रद्धा च भक्तिश्च मुमुक्षुता च दैवी च सम्पत्तिरसन्निवृत्तिः ॥ १२० ॥

மிஶ்ரஸ்ய ஸத்த்வஸ்ய ப⁴வந்தி த⁴ர்மாஸ்த்வமானிதாத்³யா
நியமா யமாத்³யா: ।
ஶ்ரத்³தா⁴ ச ப⁴க்திஶ்ச முமுக்ஷுதா ச தை³வீ ச
ஸம்பத்திரஸந்நிவ்ருத்தி: ॥ 120 ॥

अमानिताद्या **அமானிதாத்³யா**	=	அமானித்வம் முதலான ஞானஸாதனங்கள்,
नियमा: **நியமா:**	=	நியமங்கள்,

यमाद्याः **யமாத்³யாः**	=	யமங்கள் முதலான எட்டு யோகாங்கங்கள்,
श्रद्धा च **ஶ்ரத்³தா⁴ ச**	=	விசுவாசம்,
भक्तिः च **ப⁴க்திः ச**	=	(ஸாதனபக்தி, ஸாத்யபக்தி என்றுள்ள இரண்டுவித) பக்தி,
मुमुक्षुता च **முமுக்ஷுதா ச**	=	ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்ற ஆவல்,
दैवी च सम्पत्तिः **தை³வீ ச ஸம்பத்திः**	=	தைவீ ஸம்பத்து,
असन्निवृत्तिः **அஸந்நிவ்ருத்திः**	=	கெட்ட காரியங்களிலிருந்து விலகிக்கொள்ளல் (ஆகிய இவையெல்லாம்)
मिश्रस्य **மிஶ்ரஸ்ய**	=	(கொஞ்சம்) கலப்புள்ள
सत्त्वस्य **ஸத்த்வஸ்ய**	=	ஸத்வகுணத்தினுடைய,
धर्माः **த⁴ர்மாः**	=	தர்மங்களாக,
भवन्ति **ப⁴வந்தி**	=	இருக்கின்றன.

பகவத்கீதை 18 வது அத்யாயத்தில் ‘அமானித்வம்' முதலியவை (20) ஞானஸாதனமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றில்: -

தன்னிடம் உள்ளதும் இல்லாததுமான குணங்களைக் கொண்டு தானே தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்வது மானித்வம், இதை விலக்குவது அமானித்வம்.

புகழ், லாபம், மதிப்பு இவற்றிற்காகவே தர்மங்களைச் செய்வதுடன் இதை உலகில் பிரகடனம் செய்வது தம்பம். இதை விலக்குவது அதம்பித்வம்.

மனம், வாக்கு, உடல் என்னும் முக்கரணங்களாலும் பிறரைத் துன்புறுத்தா மலிருப்பது அஹிம்ஸை.

தன்னைப் பிறர் அவமதித்தபோதிலும் மனம் கலங்காமல் இருப்பது க்ஷாந்தி (பொறுமை.)

மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றும் ஒரேமாதிரி இருப்பது ஆர்ஜவம் (நேர்மை).

நமஸ்காரம், ஸேவை, பிரச்நம் இவைகள்மூலம் குருவை அண்டியிருப்பது ஆசார்யோபாஸனம்.

மண், தீர்த்தம் இவைகளால் சரீரத்தில் வெளியிலுள்ள அழுக்கையும், நட்பு முதலான நல் வாஸனைகளாலும், உலக விஷயங்களின் தோஷங்களைச் சிந்திப்ப தாலும் உள் அழுக்கான ஆசை முதலியவைகளையும் போக்குவது சௌசம் (தூய் மை).

மோக்ஷ உபாயங்களைக் கடைப்பிடிக்கும்பொழுது எத்தனை இடைஞ்சல்கள் வந்த போதிலும் அவைகளை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் திரும்பத் திரும்ப முயற்சிப்பது ஸ்தைர்யம் (நிலை நிறுத்தல்)

தேஹம் இந்திரியம் முதலியவைகள் முக்திக்கு எதிரான வழியில் செல்வ தைத் தடுத்து முக்திக்கு அனுகூலமான வழியில் போகும்படி செய்வது ஆத்மவிநி க்ரஹம் (தேஹேந்திரியாதிகளை அடக்குவது)

கண், காது முதலான புலன்களுக்கு விஷயமான, நேரில் பார்த்தும் கேட்டும் உள்ள ரூபம், சப்தம் முதலானவைகளில் பற்றின்மை வைராக்யம்.
நானே எல்லாவற்றிலும் பெரியவன் என்ற கர்வமில்லாமலிருப்பது அநஹங் காரம்.

கர்பத்தில் வஸித்து யோனி வழியாக வெளியே வருவது பிறப்பு, எல்லா மர்மஸ்தானங்களும் துண்டிக்கப்படுவது மரணம் புத்தி, பலம் சக்தி எல்லாம் அழிந்து எல்லோராலும் அவமதிக்கப்படும் நிலை மூப்பு, ஜ்வரம் முதலான வியாதிகள், வெறுக்கப்படும் பொருள் நம்மையடைவதாலும் விரும்பிய பொருள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதாலும் ஏற்படும் ஆத்யாத்மிகம் முதலான துன்பங்கள், வாத - பித்த ச்லேஷ்மங்களும் மலம், மூத்ரம் முதலான துர் நாற்றப்பொருள்களும் சரீரத்திலுள்ள தோஷங்கள், பிறவி முதல் தோஷம் வரையுள்ளவைகளில் தீமைகளை அடிக்கடி சிந்தித்தல்.

புத்ரன் முதலானவர்களில் பற்றை நீக்குதல் அஸக்தி.

புத்ரன் முதலானவர்கள் இன்பமடையும்பொழுது தானே இன்பமடைவதாக வும், அவர்கள் துன்பப்படும்பொழுது தானே துன்பப்படுவதாகவும் எண்ணுமலிருப் பது அநபிஷ்வங்கம்.

நமக்கு இஷ்டமான போகப்பொருள் கிடைத்தபொழுது ஸந்தோஷமும், இஷ்ட மில்லாத வஸ்து கிடைத்தபொழுது துன்பமும் அடையாமல் எப்பொழுதும் மனதை ஸ்மமான நிலையில் வைத்திருத்தல்.

ஈசுவரனைத் தன்னைக்காட்டிலும் வேறாக நினைக்காமல் தனது ஆத்ம ஸ்வரூப மாக எண்ணி 'நானே பகவான் வாஸுதேவன்' என்ற தீர்மானத்துடன் மாறாத நிலையான பக்தி கொள்ளல்.

பரிசுத்தமான, மனதிற்கு தெளிவை உண்டாக்கும் இடத்தில் வஸிப்பது.

உலக போகங்களில் ஈடுபடும் ஜனக்கூட்டத்துடன் சேர்ந்து வாழ்வதில் பிரீதியில்லாமை.

ஆத்மாவைக் குறித்ததான அதாவது ஆத்மா வேறு, அநாத்மா வேறு என்று பிரித்தறிவது அத்யாத்ம ஞானம். அதிலேயே நிலைத்திருத்தல். த்வம் பதார்த்தமான ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை சோதித்தல்.

மஹாவாக்யார்த்த ஞானம் என்ற தத்வ ஞானத்தின் பலனான மோக்ஷத்தைப் பற்றி ஆலோசித்தல்.

சௌசம், ஸந்தோஷம், தபஸ், ஸ்வாத்யாயம், ஈசுவர பிரணிதானம் இவ்வைந் தும் பிறவிக்குக் காரணமான காம்ய கர்மாக்களை விலக்கி மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான நிஷ்காம கர்மாவில் ஈடுபடும்படி நியமனம் செய்வதால் நியமங்கள் எனப்படும். இவற்றில் சௌசம் முன்னால் விவரிக்கப்பட்டது. கிடைத்ததில் திருப்தியடைவது ஸந்தோஷம். கிருச்ரம் சாந்த்ராயணம் முதலான விரதோபவா ஸாதிகளால் சரீரத்தை கிலேசப்படுத்துவது தவம். பிரணவம், காயத்ரீ முதலான மந்திரங்களை ஜபிப்பது ஸ்வாத்யாயம். தான் செய்யும் எல்லா கர்மாக்களையும் பலனை விரும்பாமல் ஈசுவரனிடம் அர்ப்பணம் செய்வது ஈசுவரப்ரணிதானம்.

அஹிம்ஸை, ஸத்யம், அஸ்தேயம், ப்ரஹ்மசர்யம், அபரிக்ரஹம் இந்த ஐந்தும் யமங்கள். இவற்றில் அஹிம்ஸை முன்னால் விவரிக்கப்பட்டது. பொய் பேசாதிருத்தல் ஸத்யம், பிறர்பொருளை அபஹரிக்காமை அஸ்தேயம் எட்டு விதமான ஸ்த்ரீ ஸம்பந்தத்தை விலக்குதல் ப்ரஹ்மசர்யம் சரீரம் ஜீவிப்பதற்கு அவசியமாக வேண்டியதைத் தவிர மற்ற போகப் பொருள்களை சேகரிக்காமை அபரிக்ரஹம். யம நியமங்கள் தவிர ஆஸனம், பிராணாயாமம் ப்ரத்யாஹாரம், தாரணை, த்யானம், ஸமாதி என்னும் யோகாங்கங்களையும் ஆதிபதத்தால் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஆஸ்திக்ய புத்தி சிரத்தை, சிரவணம் முதலான ஒன்பதும் அபரபக்தி. இது பரம பிரேமை என்னும் பரபக்திக்கு ஸாதனம். ஸ்வஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்தால் பந்தத்திலிருந்து விடுதலை அடையவேணுமென்ற தீவிரமான விருப்பம் முமுக்ஷு தை.

பகவத்கீதையில் 16 வது அத்யாயத்தில் கூறப்பட்ட அபயம் முதலான 26 ம் தைவ ஸம்பத்தாகும். அவற்றில் தன்னிடமிருந்து தனக்கு இஷ்டமான பொருள் பிரிந்து போவதையும் அநிஷ்டமான பொருள் வருவதையும் முன்னடியே காட்டக்

கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் அதைக்கண்டு துக்கமோ பயமோ அடையாமலிருப்பது அபயமாகும். அல்லது ஸந்தேகப்படாமல் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதில் ஈடுபடுவது அபயம்

மனதில் சிறிதும் அழுக்கில்லாமல் பகவத் தத்வம் நன்கு விளங்கும்படி சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வது ஸத்வஸம்சுத்தி, சாஸ்திரம் மூலமாகவும், ஆசார்யர் மூலமாகவும் ஆத்ம தத்வத்தை அறிவது ஞானம். மன ஒருமைப்பாடுடன் அறிந்த விஷயத்தை அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவருவது யோகம். இவ்விரண்டிலேயே எப்பொழுதும் ஈடுபடுவது ஞானயோக வ்யவஸ்திதி.

தன் சக்திக்குத் தக்கபடி ஸத்பாத்ரத்திற்குத் தன் பொருளை கொடுப்பது தானம். வெளிப்புலன்களை அடக்குவது தமம். வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட அக்னிஹோத்ரம், தர்ச பூர்ண மாஸம் முதலியவைகளும் ஸ்மிருதியில் கூறப்பட்ட தேவயஜ்ஞம் பித்ரு யஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், மனுஷ்ய யஜ்ஞம் இவைகளும் யஜ்ஞமாகும். அத்ருஷ்டார்த்தமாக வேதாத்யயன ரூபமான ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் ஸ்வாத்யாயம்.

தவம் சாரீரம், வாசிகம், மாநஸம் என்று மூன்றுவிதம். தேவதை, பிராமணர், ஆசாரியர், வித்வான் இவர்களைப் பூஜிப்பது, தூய்மை, நேர்மை, ப்ரஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸை இவை சாரீரமான தவம்.

பிறர் மனதிற்கு பயத்தைக்கொடுக்காதபடி உண்மையாகவும், பிரியமானதும், ஹிதமானதுமான வார்த்தைகளைப் பேசுவதும், வேதாப்யாஸமும் வாசிக தவம்.

மனதில் தெளிவு, ஸுமுகமாக இருத்தல், மௌனம், மனதை அடக்குதல், சித்தசுத்தி இவை மானஸமான தவம்.

மனம், வாக்கு, சரீரம் மூன்றிலும் ஒரேமாதிரியாக நடத்தல், நேர்மை - ஆர்ஜவமாகும். பிறரைத் துன்புறுத்தாமல் இருப்பது அஹிம்ஸை. தான் நேரில் கண்டதையே பேசுவது ஸத்யம். பிறர் திட்டினாலும் அடித்தாலும் உடனே தன் மனதில் ஏற்படும் கோபத்தை அந்த சமயத்தில் அடக்குவது அக்ரோதம். துக்கத்தின் ஸங்கத்தை விலக்குவது த்யாகம். உட்புலனான மனதையடக்குவது சாந்தி.

பிறரின் தோஷங்களை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பது அபைசுநம். பிறர் துன்பப்படுவதைக்கண்டு மனம் பொறுக்காமலிருப்பது தயை. போகப்பொருள்கள் அருகிலிருந்த போதிலும் அதைக்கண்டு மனதில் விகாரம் ஏற்படாமலிருப்பது அலோலுபத்வம். ஸாது ஜனங்களுடன் சேர்ந்து பழகுவதற்கு உள்ள தகுதி மார்தவம். கெட்ட காரியம் செய்வதில் வெட்கம், வீணான சேஷ்டைகளைச் செய்யாமலிருப்பது அசாபலம். பெண்கள், சிறுவர்கள், முட்டாள்கள் இவர்களால் அவமதிக்கப் படாமலிருப்பது தேஜஸ்.

தன்னையவமதித்தவர்களை அடக்குவதற்கு ஸாமர்த்யம் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் விஷயமாக மனதில் கோபம் ஏற்படாமலிருப்பது க்ஷமை (பொறுமை)

(மனதில் தோன்றிய கோபத்தை உடனேயடக்குவது அக்ரோதம்) துன்பம் ஏற்படும் பொழுது கலங்கும் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி நிலைநிறுத்துதல் த்ருதி. உள்ளும் வெளியும் தூய்மை சௌசம். பிறரை அடிக்க ஆயுதங்களை எடுக்காமலிருப்பது அத்ரோஹம். தன்னை எல்லோரும் கொண்டாட வேணும் என்ற எண்ணம் அதிகமாக இருப்பது அதிமானிதா. இது இல்லாமல் பெரியோர்களை வணங்குவது நாதிமானிதா.

பிறக்கும்பொழுது தேவர்களுக்குத் தக்கதான ஸாத்வீகமான நல்ல வாஸனை யாருக்கு வெளிப்படுகிறதோ, அவர்களிடம் அபயம் முதலான இந்த 26 குணங்களும் விளங்கும்.

கெட்ட காரியங்களை - பாபங்களை - விலக்குவது அல்லது ப்ரஹ்ம வ்யதிரிக்த மான எல்லாவற்றையும் விலக்குவது. அஸந்நிவிருத்தி. **(120)**

विशुद्धसत्वस्य गुणाः प्रसादः स्वात्मानुभूतिः परमा प्रशान्तिः ।
तृप्ति प्रहर्षः परमात्मनिष्ठा यया सदानन्दरसं समृच्छति ॥ १२१ ॥

விஶுத்3த4ஸத்வஸ்ய கு3ணா: ப்ரஸாத3: ஸ்வாத்மானுபூ4தி: பரமா ப்ரஶாந்தி: ।
த்ருப்தி ப்ரஹர்ஷ: பரமாத்மநிஷ்டா2 யயா ஸதா3னந்த3ரஸம் ஸம்ருச்ச2தி ॥121॥

विशुद्ध-सत्वस्य = நன்கு (ரஜஸ் தமஸ் கலப்பில்லாமல்)
விஶுத்3த4-ஸத்வஸ்ய சுத்தமாயுள்ள ஸத்வகுணத்தினுடைய,

गुणाः = குணங்கள்,
கு3ணா:

प्रसादः = மனஸின் தெளிவு,
ப்ரஸாத3:

स्व-आत्म-अनुभूतिः = தன் ஆத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரம்,
ஸ்வ-ஆத்ம-அனுபூ4தி:

परमा = உத்தமமான,
பரமா

प्रशान्तिः = நல்ல சாந்தி,
ப்ரஶாந்தி:

तृप्तिः = திருப்தி,
த்ருப்தி:

प्रहर्षः = ஆனந்தம்,
ப்ரஹர்ஷ:

यया = எதினால்,
யயா

सदानन्द-रसं = எப்பொழுதும் ஆனந்த ரஸத்தை,
ஸதா3னந்த3-ரஸம்

समृच्छति **ஸம்ருச்ச²தி**	=	நன்றாக அடைகிறானோ, அவ்வித,
परम-आत्म निष्ठा **பரம-ஆத்ம நிஷ்டா²**	=	ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான ஆத்மாவினிடத்திலேயே நிலைத்திருத்தல் (ஆகிய இவைகள்). **(121)**

13. காரண சரீரம்

(**அவதாரிகை**) 110 வது சுலோகம் முதல் இதுவரை முக்குணங்கள் உள்ள மாயை என்றும் அவ்யக்தம் என்றும் சொல்லிவந்தது தான் காரண சரீரம் எனப்படும். ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் முதலான ஸகல கார்யங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பதாலும் ஞானத்தால் அழிந்துபோவதாலும் இதற்கு காரண சரீரம் என்று பெயர். அது தனித்துத் தெரியக்கூடிய அவஸ்தை ஸுஷுப்தி என்கிறார்: -

अव्यक्तमेतत्त्रिगुणैर्निरुक्तं तत्कारणं नाम शरीरमात्मनः ।
सुषुप्तिरेतस्य विभक्त्यवस्था प्रलीनसर्वेन्द्रियवुद्धिवृत्तिः ॥ १२२ ॥

அவ்யக்தமேதத்ரிகு³ணைர்நிருக்தம் தத்காரணம் நாம ஶரீரமாத்மன: ।
ஸுஷுப்திரேதஸ்ய விப⁴க்த்யவஸ்தா² ப்ரலீனஸர்வேந்த்³ரியவுத்³தி⁴வ்ருத்தி:
॥ 122 ॥

त्रि-गुणैः **த்ரி-கு³ணை**	=	மூன்று குணங்களுடன் கூடியதாக,
निरुक्तं **நிருக்தம்**	=	நிர்வசனம் செய்யப்பட்ட,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
अव्यक्त **அவ்யக்த**	=	அவ்யக்தம் என்கிற,
तत् **தத்**	=	அது,
आत्मनः **ஆத்மன:**	=	ஆத்மாவிற்கு,
कारणं शरीरं **காரணம் ஶரீரம்**	=	காரணசரீரம் என்று (சாஸ்திரங்களில்) பிரஸித்தம்,.
एतस्य **ஏதஸ்ய**	=	இதன்,
विभवित अवस्था **விப⁴வித அவஸ்தா²**	=	பிரித்து அறியக்கூடிய அவஸ்தை,

प्रलीन-सर्व-इन्द्रिय-वुद्धि-वृत्तिः = எல்லா இந்திரியங்களுடையவும்,
ப்ரலீன-ஸர்வ-இந்த்³ரிய-வுத்³தி⁴-வ்ருத்திஃ (புத்தியினுடையவும் விருத்திகள் லயம் அடைந்திருப்பதான,
सुषुप्तिः = நல்ல தூக்கம்.
ஸுஷுப்திஃ

(அவதாரிகை) அந்த ஸமயத்தில் புத்திகூட அவ்யக்தத்தில் பீஜ ஸ்வரூபமாய் அடங்கியேயிருக்கிறதென்றும் அதிஞல்தான் அப்பொழுது எவ்வித அறிவும் தெரிகிற தில்ஜல யென்றும் விளக்குகிறுர்: -

सर्वप्रकारप्रमितिप्रशान्तिर्बी जात्मनावस्थितिरेव बुद्धेः ।
सुषुप्तिरत्रास्य किल प्रतीतिः किंचिन्न वेद्मीति जगत्प्रसिद्धेः ॥ १२३ ॥

ஸர்வப்ரகாரப்ரமிதிப்ரஶாந்திர்பீ³ ஜாத்மனாவஸ்தி²திரேவ பு³த்³தே⁴ஃ ।
ஸுஷுப்திரத்ராஸ்ய கில ப்ரதீதிஃ கிஞ்சின்ன வேத்³மீதி ஜக³த்ப்ரஸித்³தே⁴ஃ ॥123॥

सर्व-प्रकार-प्रमिति-प्रशान्तिः = எல்லாவிதமான (பிரத்யக்ஷம், அனுமானம்
ஸர்வ-ப்ரகார-ப்ரமிதி-ப்ரஶாந்திஃ முதலான) அறிவுகளும் நன்கு அடங்கி,
बुद्धेः = புத்தியின்,
பு³த்³தே⁴ஃ
बीज आत्मना = பீஜரூபமாக,
பீ³ஜ ஆத்மனு
अवस्थितिरेव = இருக்கும் தன்மைதான்,
அவஸ்தி²திரேவ
सुषुप्तिः = ஸுஷுப்தி (நல்ல தூக்கம்) என்பது,
ஸுஷுப்திஃ
अत्र = இவ்விஷயத்தில்,
அத்ர
किल = அல்லவா,
கில
अस्य = (தூங்கி எழுந்திருக்கும்) இவனுக்கு,
அஸ்ய
किंचित् = எதையும்,
கிஞ்சித்
न वेद्मी = நான் அறிவதில்ஜல,
ந வேத்³மீ
इति = என்று,
இதி

प्रतीतिः ப்ரதீதிঃ	=	ஞானமுண்டாகிறது என்று,
जगत्प्रसिद्धेः ஜக³த்ப்ரஸித்³தே⁴ঃ	=	உலகம் பூராவும் பிரஸித்தியிருப்பதால் (ஸுஷுப்தியை மறுக்கமுடியாது). **(123)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் 74-வது சுலோகத்தில் ஸ்தூல சரீரத்தை சொல்ல வாரம்பித்து, முன் சுலோகத்தில் காரண சரீரத்தில் முடித்து, மத்தியில் ஜகத் காரணமான அவ்யக்தம், மூன்று குணங்கள், சப்தம் முதலிய விஷயங்கள், அவைகளை கிரஹிக்கும் இந்திரியங்கள், அத்த: காணம், ஸுகதுக்க அனுபவங்கள், பஞ்சமஹாபூதங்கள் முதலிய ஜகத்திலுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களையும் சொல்லி விட்டு, இப்பொழுது இவை யெல்லாமே அனாத்மா, ஆத்மாவல்லாதது, என்று 'அனாத்மா எது?' என்று சிஷ்யன் 51-வது சுலோகத்தில் கேட்ட 5-வது கேள்விக்கு பதில் சொல்லி முடிக்கிறார்: -

देहेन्द्रियप्राणमनोऽहमादयः सर्वे विकारा विषयाः सुखादयः ।
व्योमादिभूतान्यखिलं च विश्वमव्यक्तपर्यन्तमिदं ह्यनात्मा ॥ १२४ ॥

தே³ஹேந்த்³ரியப்ராணமனோ(அ)ஹமாத³யঃ ஸர்வே
விகாரா விஷயாঃ ஸுகா²த³யঃ ।
வ்யோமாதி³பூ⁴தான்யகி²லம் ச விஶ்வமவ்யக்தபர்யந்தமித³ம்
ஹ்யனாத்மா ॥ 124 ॥

देहे-इन्द्रिय-प्राण-मनो-अहं-आदयः தே³ஹே-இந்த்³ரிய-ப்ராண-மனோ-அஹம்-ஆத³யঃ,	=	சரீரம், இந்திரியம்; பிராணன், மனஸ், அஹங்காரம் முதலியவைகளும்
सर्वे ஸர்வே	=	எல்லா,
विकाराः விகாரா:	=	மாறுபாடுகளும்,
विषयाः விஷயாঃ	=	(சப்த ஸ்பர்சாதி) விஷயங்களும்,
सुख-आदयः ஸுக²-ஆத³யঃ	=	ஸுகம் (துக்கம், காமம், குரோதம்) முதலியவைகளும்,
व्योम-आदि வ்யோம-ஆதி³	=	ஆகாசம் முதலான,
भूतानि பூ⁴தானி	=	பூதங்களும்,
अखिलं அகி²லம்	=	எல்லா;

विश्वं च **விஶ்வம் ச**	=	ஜகத்தும்,
अव्यक्तपर्यन्तं **அவ்யக்தபர்யந்தம்**	=	(மூலகாரணமாயிருக்கும்) அவ்யக்தம் (என்ற மாயை) முடியவுள்ள,
इदं **இத³ம்**	=	இது (எல்லாம்),
अनात्मा हि **அனாத்மா ஹி**	=	அனாத்மாதான்.

(124)

(அவதாரிகை) தேஹம் முதல் மாயை முடிய எல்லாம் அனாத்மா வென்று சொன்னதையே திரும்ப திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்கிறார்: -

माया मायाकार्यं सर्वं महदादि देहपर्यन्तम् ।
असदिदमनात्मतत्त्वं विद्धि त्वं मरुमरीचिकाकल्पम् ॥ १२५ ॥

மாயா மாயாகார்யம் ஸர்வம் மஹதா³தி³ தே³ஹபர்யந்தம் ।
அஸதி³த³மனாத்மதத்த்வம் வித்³தி⁴ த்வம் மருமரீசிகாகல்பம் ॥ 125 ॥

माया **மாயா**	=	மாயை,
महत्-आदि **மஹத்-ஆதி³**	=	மஹத் தத்வம் முதல்,
देह-पर्यन्तं **தே³ஹ-பர்யந்தம்**	=	தேஹம் முடியவுள்ள,
मायाकार्यं **மாயாகார்யம்**	=	மாயையினால் ஏற்பட்டிருப்பது ஆகிய,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
असत् **அஸத்**	=	வாஸ்தவமில்லாததாயும்,
मरु-मरीचिका-कल्पम् **மருமரீசிகாகல்பம்**	=	பொட்டல் பூமியில் தோன்றும் கானல்போலுள்ளதாயுமுள்ள,
अनात्म तत्त्वं **அனாத்ம தத்த்வம்**	=	அனாத்மத் தன்மையுடையதென்று,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,

विद्धि = அறிந்துகொள்.
வித்³தி⁴ (125)

14. ஆத்ம ஸ்வரூபம்

(**அவதாரிகை**) 51-வது சுலோகத்திலேயே ஆத்மா யார் என்று 6-வது கேள்வி யாகக் கேட்டதற்கு குருநாதர் பதில் சொல்ல வாரம்பிக்கிறுர்: -

अथ ते सम्प्रवक्ष्यामि स्वरूपं परमात्मनः ।
यद्विज्ञाय नरो बन्धान्मुक्तः कैवल्यमश्नुते ॥ १२६ ॥

அத² தே ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்வரூபம் பரமாத்மனঃ ।
யத்³விஜ்ஞாய நரோ ப³ந்தா⁴ன்முக்தঃ கைவல்யமஶ்னுதே ॥ 126 ॥

अथ = (அனுத்மாவைப் பற்றி சொல்லியானபிறகு)
அத² இனி,
नरः = மனுஷ்யன்,
நரঃ
यत् = எதை,
யத்
विज्ञाय = நன்கு அறிந்து,
விஜ்ஞாய
बन्धात् = ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து,
ப³ந்தா⁴த்
मुक्तः = விடுபட்டு,
முக்தঃ
कैवल्यं = தனித்து (ஸச்சிதாநந்தரூபமாய் ஏகமாய்)
கைவல்யம் இருக்கும் தன்மையை,
अश्नुते = அடைவாஞே (அந்த),
அஶ்னுதே
परमात्मनः = மேலான ஆத்மாவினுடைய,
பரமாத்மனঃ
स्वरूपं = ஸ்வரூபத்தை,
ஸ்வரூபம்
ते = உனக்கு,
தே
सम्प्रवक्ष्यामि = தெளிவாய் விஸ்தாரமாய் சொல்லுகிறேன்.
ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி (126)

(அவதாரிகை) அறிவிற்கு விஷயமாகாத ஒரு பதார்த்தத்தின் தன்மையைப் பற்றி சொல்வதென்றால், ஏற்கனவே அனுபவத்திற்கு விஷயமாயுள்ளதை எடுத்துக் கொண்டு அதன் மூலமாகவே உபதேசித்தால் தான் அத்தன்மை ஒருவாறு தெரிய வரும். இந்த நியாயத்தை அனுசரித்தே ஆத்மாவின் தன்மையைச் சொல்கிறுர். எல்லாப் பிராணிகளாலும் ஏகோபித்து 'நான்' 'நான்' என்று, இன்னொருவர் சொல்லித் தெரிவதற்கு அவசியமில்லாமல், தானே உணர்ந்துவரும் தத்வமே ஆத்மா. விழிப்பு, கனவு, தூக்கம் இம்மூன்று நிலைகளிலும் தான் வேறுபடாமலிருந்துகொண்டு அவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் ஆத்மா. சரீரம், பிராணன், மனஸ், புத்தி முதலியவைகளின் இருப்பையும், அவைகளின் வியாபாரங்களையும், அவைகளின் மறைவையும் அறிந்து கொண்டேயிருக்கும் தத்வம் ஆத்மா என்கிறுர்: -

अस्ति कश्चित्स्वयं नित्यमहम्प्रत्ययलम्बनः ।
अवस्थात्रयसाक्षी सन्पञ्चकोश विलक्षण ॥ १२७ ॥

அஸ்தி கஶ்சித்ஸ்வயம் நித்யமஹம்ப்ரத்யயலம்ப³ன: ।
அவஸ்தா²த்ரயஸாக்ஷீ ஸன்பஞ்சகோஶ விலக்ஷண ॥ 127 ॥

स्वयं ஸ்வயம்	=	தாஞகவே (வேறு எதையும் எதிர்பார்க்காமல்),
नित्यं நித்யம்	=	எப்பொழுதும்,
अहं- प्रत्यय-लम्बनः அஹம்- ப்ரத்யய-லம்ப³ன:	=	'நான்' என்கிற எண்ணத்திற்கு ஆசிரயமாய்,
अवस्था-त्रय-साक्षी அவஸ்தா²-த்ரய-ஸாக்ஷீ	=	(ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தியென்ற) அவஸ்தைகள் மூன்றுக்கும் ஸாக்ஷியாய்,
पञ्च-कोश विलक्षणः பஞ்ச-கோஶ விலக்ஷண:	=	(அன்னமயம், பிராணமயம், மனேமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்கிற) ஐந்து கோசங்களுக்கு விருத்தமான லக்ஷணத்துடன் வேறுபட்டதாய்,
सन् ஸன்	=	இருக்கிற,
कश्चित् கஶ்சித்	=	ஒரு பதார்த்தம்,
अस्ति அஸ்தி	=	இருக்கிறது. (அதுவே ஆத்மா). **(127)**

(அவதாரிகை) ஆத்மா அவஸ்தாத்ரயஸாக்ஷி என்பதைக் காட்டுகிறுர்: -

यो विजानाति सकलं जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
बुद्धितद्वृत्तिसद्भावमभावमहमित्ययम् ॥ १२८ ॥

யோ விஜாநாதி ஸகலம் ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ।
பு³த்³தி⁴தத்³வ்ருத்திஸத்³பா⁴வமபா⁴வமஹமித்யயம் ॥ 128 ॥

य:	=	எது,
ய:		
जाग्रत्-स्वन-सुषुप्तिषु	=	ஜாக்கிரத் (விழிப்பு), ஸ்வப்னம் (கனவு),
ஜாக்³ரத்-ஸ்வன-ஸுஷுப்திஷு		ஸுஷுபதி (நல்ல தூக்கம்) (ஆகிற மூன்று அவஸ்தை) களிலும்,
सकलं	=	(விழிப்பில் வெளியுலகத்திலுள்ள பதார்த்தங்கள்,
ஸகலம்		கனவில் வாஸனைகளால் கல்பிக்க ப்பட்டு உள்ளேயிருப்பதாய் தோன்றும் பதார்த்தங்கள், நல்ல தூக்கத்தில் ஒன்றையும் தெரிய வொட்டாமலடிக்கும் அக்ஞானம் ஆகிய இவை) எல்லாவற்றையும்,
बुद्धि-तद्वृत्ति-सद्भावं	=	(விழிப்பிலும் கனவிலும்) புத்தியினுடையவும்
பு³த்³தி⁴-தத்³வ்ருத்தி-ஸத்³பா⁴வம்		அதன் வியாபாரங்களுடையவும் இருக்கும் தன்மையையும்),
अभावं	=	(நல்ல தூக்கத்தில் அவைகள்)
அபா⁴வம்		லயத்தையடைந்திருக்கும் தன்மையையும்,
अहं	=	'நான்'
அஹம்		
इति	=	என்று (இருந்துகொண்டு),
இதி		
विजानाति	=	நன்கு அறிகிறதோ,
விஜாநாதி		
अयं	=	இது (ஆத்மா).
அயம்		**(128)**

(அவதாரிகை) இந்த ஞானஸ்வரூபமான ஆத்மா எல்லாவற்றையும் அறியுமே தவிர தான் மட்டும் வேறு எதினாலும் அறியப்படக் கூடியதில்லை. இது எல்லா பதார்த்தங்களிலும் ஊடுருவி வியாபித்திருக்குமே தவிர தான் மட்டும் வேறு எதினாலும் வியாபிக்கப்படுவதில்லை. இது எல்லா பதார்த்தங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்யுமே தவிர தான் மட்டும் வேறு எதினாலும் பிரகாசிக்கப்படுவதில்லை என்கிறார்:-

य: पश्यति स्वयं सर्वं यं न पश्यति किंचन ।
यश्चेतयति बुद्ध्यादि न तद्यं चेतयत्ययम् ॥ १२९ ॥

ய: பஶ்யதி ஸ்வயம் ஸர்வம் யம் ந பஶ்யதி கிஞ்சன ।
யஶ்சேதயதி பு3த்3த்4யாதி3 ந தத்3யம் சேதயத்யயம் ॥ 129 ॥

यः **ய:**	=	எவர்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே (எவ்வித ஸஹாயமோ, கருவியோ இல்லாமல்),
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாவற்றையும்,
पश्यति **பஶ்யதி**	=	பார்க்கிறாரோ (அறிகிறாரோ),
यं **யம்**	=	எவரை,
किंचन **கிஞ்சன**	=	எதுவும்,
न पश्यति **ந பஶ்யதி**	=	பார்ப்பது கிடையாதோ,
यः **ய:**	=	எவர்,
बुद्ध्यादि **பு3த்3த்4யாதி3**	=	புத்தி (மனஸ், பிராணன், இந்திரியங்கள், சரீரம்) முதலானவைகளை,
चेतयति **சேதயதி**	=	அறிவுள்ளதுபோல் செய்கிறாரோ,
यं **யம்**	=	எவரை,
तत् **தத்**	=	அவைகளில் யாதொன்றும்,
चेतयति **சேதயதி**	=	அறிவுள்ளதாகச் செய்ய,
न **ந**	=	முடியாதோ,
अयं **அயம்**	=	இவர் (ஆத்மா).

(129)

येन विश्वमिदं व्याप्तं यं न व्याप्नोति किंचन ।
अभारूपमिदं सर्वं यं भान्तमनुभात्ययम् ॥ १३० ॥

யேன விஶ்வமித³ம் வ்யாப்தம் யம் ந வ்யாப்னோதி கிஞ்சன ।
அபா⁴ரூபமித³ம் ஸர்வம் யம் பா⁴ந்தமனுபா⁴த்யயம் ॥ 130 ॥

येन **யேன**	=	எவரால்,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
विश्वं **விஶ்வம்**	=	ஜகத்,
व्याप्तं **வ்யாப்தம்**	=	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ,
यं **யம்**	=	எவரை,
किंचन **கிஞ்சன**	=	எதுவும்,
न व्याप्नोति **ந வ்யாப்னோதி**	=	வியாபிக்கிறதில்லையோ,
अभारूपं **அபா⁴ரூபம்**	=	பிரகாசத் தன்மையற்ற,
इदं **இத³ம்**	=	இது,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
भान्तं **பா⁴ந்தம்**	=	பிரகாசித் துக்கொண்டிருக்கிற,
यं **யம்**	=	எவரை,
अनु भाति **அனு பா⁴தி**	=	தழுவிப் பிரகாசிக்கிறதோ,
अयं **அயம்**	=	இவர் (ஆத்மா).

(130)

(**அவதாரிகை**) புத்தி முதலானதுகளை அறிவுள்ளவைபோல சேஷ்டிக்கச் செய்வதில் அவைகளை யஜமானன் வேலைக்காரர்களை ஏவுகிறதுபோல் அல்ல, தன்னுடைய இருப்பினுலேயே அவைகள் வேலை செய்கின்றன என்கிறுர்: -

यस्य संनिधिमात्रेण देहेन्द्रियमनोधियः ।
विषयेषु स्वकीयेषु वर्तन्ते प्रेरिता इव ॥ १३१ ॥

யஸ்ய ஸம்நிதி⁴மாத்ரேண தே³ஹேந்த்³ரியமனோதி⁴ய꞉ ।
விஷயேஷு ஸ்வகீயேஷு வர்தந்தே ப்ரேரிதா இவ ॥ 131 ॥

देहे-इन्द्रिय-मनः-धियः தே³ஹே-இந்த்³ரிய-மன꞉-தி⁴ய꞉	=	சரீரம், இந்திரியங்கள், மனஸ், புத்தி இவைகள்,
यस्य யஸ்ய	=	எவருடைய,
संनि-धिमात्रेण ஸம்நிதி⁴-மாத்ரேண	=	ஸன்னிதி (முன் இருப்பு) மாத்திரத்தால்,
स्वकीयेषु ஸ்வகீயேஷு	=	தங்கள் தங்களுக்கு உரிய,
विषयेषु விஷயேஷு	=	விஷயங்களில்,
प्रेरिता इव ப்ரேரிதா இவ	=	ஏவப்பட்டவைகள்போல,
वर्तन्ते வர்தந்தே	=	ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவோ (அவர் ஆத்மா). **(181)**

अहंकारादिदेहान्ता विषयाश्च सुखादयः ।
वेद्यन्ते घटवद्येन नित्यबोधस्वरूपिणा ॥ १३२ ॥

அஹங்காராதி³தே³ஹாந்தா விஷயாஸ்ச ஸுகா²த³ய꞉ ।
வேத்³யந்தே க⁴டவத்³யேன நித்யபோ³த⁴ஸ்வரூபிணா ॥ 132 ॥

अहंकारादि देहान्ताः அஹங்காராதி³ தே³ஹாந்தா	=	அஹங்காரம் முதல் தேஹம் வரை (ஐந்து கோசங்கள்) யாவும்,
विषयाः च விஷயா꞉ ச	=	(சப்தம், முதலிய) விஷயங்களும்,
सुखादयः ஸுகா²த³ய꞉	=	ஸுகம் (துக்கம், காமம், குரோதம்) முதலியவைகளும்,
नित्य-बोध-स्वरूपिणा நித்யபோ³த⁴ஸ்வரூபிணா	=	நித்யமாயுள்ள அறிவு ஸ்வரூபமாயிருக்கும்,
येन யேன	=	எவரால்,
घटवत् க⁴டவத்	=	(வெளியிலுள்ள ஜடமான) குடம் போலவே,

वेद्यन्ते **வேத்³யந்தே**	=	அறியப்படுகின்றனவோ, (அவர் ஆத்மா). (132)

एषोऽन्तरात्मा पुरुषः पुराणो निरन्तराखण्डसुखानुभूतिः ।
सदैकरूपः प्रतिबोधमात्रो येनेषिता वागसवश्चरन्ति ॥ १३३ ॥

ஏஷோ(அ)ந்தராத்மா புருஷ: புராணோ நிரந்தராக²ண்ட³ஸுகா²னுபூ⁴தி: ।
ஸதை³கரூப: ப்ரதிபோ³த⁴மாத்ரோ யேனேஷிதா வாக³ஸவஸ்சரந்தி ॥ 133 ॥

येन **யேன**	=	எவரால்,
इषिताः **இஷிதா:**	=	இச்சிக்கப்பட்டு,
वाक् **வாக்**	=	வாக்கு (முதலான இந்திரியங்கள்),
असवः **அஸவ:**	=	(பிராணன், அபானன் முதலான) பிராணன்கள்,
चरन्ति **சரந்தி**	=	சேஷ்டிக்கின்றனவோ,
एषः **ஏஷ:**	=	இவர் (தான்),
अन्तः-आत्मा **அந்த:-ஆத்மா**	=	(ஐந்து கோசங்களுக்கும்) உள்ளேயிருக்கும் ஆத்மா. (அவர்),
पुरुषः **புருஷ:**	=	(சரீராதிகளான) நகரத்தில் இருப்பவர்,
पुराणः **புராண:**	=	எப்பொழுதும் இருந்துவருகிறவர்,
निरन्तर-अखण्ड-सुखानुभूतिः **நிரந்தர-அக²ண்ட³-ஸுகா²னுபூ⁴தி:**	=	இடைவெளியன்னியில் பரிபூர்ணமான ஆனந்த அனுபவ ஸ்வரூபமாயுள்ளவர்,
सदा: **ஸதா³:**	=	எப்பொழுதும்,
एकरूपः **ஏகரூப:**	=	ஒரே (மாறுதலன்னியிலுள்ள) ஸ்வரூபமுள்ளவர்,
प्रतिबोध-मात्रः **ப்ரதிபோ³த⁴-மாத்ர:**	=	ஒவ்வொரு சிறு அறிவிலும் அறிவு ரூபமாய் அறியத்தகுந்தவர் (அல்லது அக்ஞானமாகிய தூக்கத்திலிருந்து விழித்தவுடன் அறியத் தகுந்தவர்). (133)

(அவதாரிகை) அவரைத் தேடுவதற்கு எங்கேயும் போகவேண்டாம் நமக்குள்ளேயேயிருக்கிறுர். ஏனெனில் பரமாத்மாதான் நம் சரீரத்தில் ஜீவாத்ம ரூபமாக விளங்குகிறுர். ஜீவஸ்வரூபத்தை நன்கு சோதித்துப் பார்த்தால் அதுவே தத்பதார்த்தமான பரமாத்மா என்கிறுர்: -

अत्रैव सत्त्वात्मनि धीगुहायामव्याकृताकाश उरुप्रकाशः ।
आकाश उच्चै रविवत्प्रकाशते स्वतेजसा विश्वमिदं प्रकाशयन् ॥ १३४ ॥

அத்ரைவ ஸத்த்வாத்மனி தீ⁴கு³ஹாயாமவ்யாக்ருதாகாஶ உருப்ரகாஶः ।
ஆகாஶ உச்சை ரவிவத்ப்ரகாஶதே ஸ்வதேஜஸா விஶ்வமித³ம் ப்ரகாஶயன் ॥134॥

अत्र एव = இங்கேயே (இந்த ஸ்தூலசரீரத்திற்கு உள்ளேயே),
அத்ர ஏவ
सत्त्वात्मनि = ஸத்வகுணப் பிரதானமாயிருக்கிற,
ஸத்த்வாத்மனி
धी गुहायां = புத்தியாகிற குஹைக்குள் (ஸூக்ஷ்ம
தீ⁴ கு³ஹாயாம் சரீரத்திற்கும் உள்ளே),
अव्याकृत-आकाशे = (அவ்விரண்டு சரீரங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும்)
அவ்யாக்ருத-ஆகாஶே அவ்யாகிருதமாகிய (அவ்யக்தம், மாயை, அவித்யை என்று சொல்லப்படும்) வெட்ட வெளியில் (காரண சரீரத்திற்கும் உள்ளே),
उरुप्रकाशः = வெகு பிரகாசமுள்ளவராய்,
உருப்ரகாஶः
आकाशः = எங்கும் (ஞானத்தினுல் வியாபித்து)
ஆகாஶ: பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆத்மா,
स्वतेजसा = தன்னுடைய தேஜஸினுல்,
ஸ்வதேஜஸா
इदं = இந்த,
இத³ம்
विश्वं = ஜகத்தை,
விஶ்வம்
प्रकाशयन् = பிரகாசிக்கும் படிச் செய்துகொண்டு,
ப்ரகாஶயன்
उच्चै = மேலானதாக,
உச்சை
रविवत् = ஸூர்யனைப் போல,
ரவிவத்

प्रकाशते **ப்ரகாஶதே**	=	பிரகாசிக்கிருர்.

ஸூர்யன் உயரவிருப்பதினுலேயே பதார்த்தங்கள் தாஞகவே விளங்குகின்றனவே தவிர, அவைகளை விளக்குவதற்காக ஸூர்யன் எவ்வித பிரவிருத்தியும் செய்வது கிடையாது. விளக்கப்படும் பதார்த்தங்களில் ஏற்படும் மாறுதலும் ஸூர்யஜன மாறுதலடையச் செய்யாது என்று தாத்பர்யம். **(134)**

(**அவதாரிகை**) அதே விஷயத்தை அக்னியை திருஷ்டாந்தமாகக் கூறி, ஆத்மாவிற்கு எவ்வித விகாரமும் கிடையாதென்பதை தெளிவுபடுத்துகிருர்: -

ज्ञाता मनोहंकृतिविक्रियाणां देहेन्द्रियप्राणकृतक्रियाणाम् ।
अयोग्निवत्तानानु वर्तमानो न चेष्टते नो विकरोति किंचन ॥ १३५ ॥

ஜ்ஞா²தா மஞேஹங்க்ருதிவிக்ரியாணும் தே³ஹேந்த்³
ரியப்ராணக்ருதக்ரியாணும் ।
அயோக்³னிவத்தானனு வர்தமாஞே ந சேஷ்டதே
நோ விகரோதி கிஞ்சன ॥ 135 ॥

मनः अहंकृति-विक्रियाणां **மனः அஹங்க்ருதி-விக்ரியாணும்**	=	மனஸ், அஹங்காரம் இவைகளின் மாறுதல்களையும்,
देहे-इन्द्रिय-प्राण-कृत-क्रियाणां **தே³ஹே-இந்த்³ரிய-ப்ராண-க்ருத-க்ரியாணும்**	=	தேஹம், இந்திரியங்கள், பிராணன் இவை செய்யும் வியாபாரங்களையும்,
ज्ञाता **ஜ்ஞா²தா**	=	(ஸாக்ஷியாய் இருந்து கொண்டு) அறிகிறவராய்,
तान् **தான்**	=	(மனஸ், தேஹம் முதலிய) அவைகளை,
अनु **அனு**	=	ஒட்டி,
वर्तमानः **வர்தமானः**	=	இருந்து கொண்டு,
अयोग्निवत् **அயோக்³னிவத்**	=	இரும்பில் தோன்றும் அக்னியைப் போலவே,
न चेष्टते **ந சேஷ்டதே**	=	எவ்வித வியாபாரமும் செய்வதில்லை,
किंचन **கிஞ்சன**	=	வேறு எதையும்,

नो विकरोति = மாறுதலடையச் செய்வதுமில்லை.

நோ விகரோதி

இரும்புக்கம்பியை பழுக்கப் பழுக்கக் காய்ச்சினால் அதில் தோன்றும் அக்னி அந்த கம்பி வளைவாயிருந்தால் வளைவாகவும் வட்டமாகவிருந்தால் வட்டமாகவும், தோன்றினபோதிலும் இவ்வித ரூபங்கள் வாஸ்தவத்தில் அக்னியிடத்தில் கிடையாது. அதேபோல தேஹாதிகளின் ஸம்பந்தத்தால் அவைகளிலுள்ள குணங்களும் ஆத்மாவிடத்தில் தோன்றினபோதிலும் அவை ஆத்மாவைச் சேர்ந்த தல்ல. **(135)**

(**அவதாரிகை**) மாறுதல்கள் எல்லாம் ஆத்மாவல்லாததற்குத் தான் உண்டே தவிர ஆத்மாவிற்குக் கிடையாது என்கிறார்: -

न जायते नो म्रियते न वर्धते न क्षीयते नो विकरोति नित्यः ।
विलीयमानेऽपि वपुष्यमुष्मिन्न लीयते कुम्भ इवाम्बरं स्वयम् ॥ १३६ ॥

ந ஜாயதே நோ ம்ரியதே ந வர்த⁴தே ந க்ஷீயதே நோ விகரோதி நித்யः ।
விலீயமானே(அ)பி வபுஷ்யமுஷ்மின்ன லீயதே கும்ப⁴ இவாம்ப³ரம் ஸ்வயம்
॥ 136 ॥

(இந்த ஆத்மா),

नित्यः = நித்யமாயிருப்பவர் (என்றைக்கும் ஒரே மாதிரியாயிருப்பவர்),

நித்யः

न जायते = அவர் பிறப்பதில்லை,

ந ஜாயதே

नो म्रियते = இறப்பதில்லை,

நோ ம்ரியதே

न वर्धते = வளர்வதில்லை,

ந வர்த⁴தே

न क्षीयते = குறைவதில்லை,

ந க்ஷீயதே

नो विकरोति = மாறுபடுவதில்லை,

நோ விகரோதி

अमुष्मिन् = இந்த,

அமுஷ்மின்

वपुषि = சரீரம்,

வபுஷி

विलीय-माने अपि = நன்கு நாசமடைந்தாலும்கூட,

விலீய-மானே அபி

कुम्भे = குடம் (நாசமடையும்போது) (அதிலுள்ள),
கும்பே⁴
अम्बरं = ஆகாசம் (எப்படி நாசமடைவதில்லையோ),
அம்ப³ரம்
इव = அதைப்போலவே, (ஆத்மாவும்),
இவ
स्वयं = தான்,
ஸ்வயம்
न लीयते = நாசமடைவது கிடையாது.
ந லீயதே **(136)**

(**அவதாரிகை**) அவர் சுத்தஞானஸ்வரூபர் என்பதைச் சொல்கிறுர்: -

प्रकृतिविकृतिभिन्नः शुद्धबोधस्वभावः
सदसदिदमशेषं भासयन्निर्विशेषः ।
विलसति परमात्मा जाग्रदादिष्ववस्था-
स्वहमहमिति साक्षात्साक्षिरूपेण बुद्धे ॥ १३७ ॥

ப்ரக்ருதிவிக்ருதிபி⁴ன்ன: ஶுத்³த⁴போ³த⁴ஸ்வபா⁴வ:
ஸத³ஸதி³த³மஶேஷம் பா⁴ஸயந்நிர்விஶேஷ: ।
விலஸதி பரமாத்மா ஜாக்³ரதா³தி³ஷ்வவஸ்தா²-
ஸ்வஹமஹமிதி ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷிரூபேண பு³த்³தே⁴ ॥ 137 ॥

परमात्मा = உத்தமமான ஆத்மாவானவர்,
பரமாத்மா
प्रकृति विकृतिभिन्नः = காரணம், கார்யம் இரண்டிற்கும்
ப்ரக்ருதி விக்ருதிபி⁴ன்ன: வேறுபட்டவராய்,
शुद्ध-बोध-स्वभावः = சுத்தமான அறிவையே ஸ்வரூபமாயுள்ளவராய்,
ஶுத்³த⁴போ³த⁴ஸ்வபா⁴வ:
सत् = வியக்தமாய் தெரியக்கூடிய தேஜஸ், ஜலம்,
ஸத் பிருதிவீ,
असत् = வியக்தமாய் தெரியக்கூடாததாயிருக்கிற
அஸத் ஆகாசம், வாயு முதலிய,
इदं = இது,
இத³ம்
अशेषं = பாக்கியன்னியில் எல்லாவற்றையும்,
அஶேஷம்

भासयन् = விளங்கும்படிச்செய்கிறவராய்,
பா⁴ஸயன் (ஆனால் தான் மாத்திரம்),
निर्विशेषः = எவ்வித குணமுமன்னியில் இருப்பவராய்,
நிர்விஶேஷ: (இருந்துகொண்டு),
जाग्रदादिषु = ஜாக்ரத் (ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி) முதலான,
ஜாக்³ரதா³தி³ஷு
अवस्थासु = அவஸ்தைகளில்,
அவஸ்தா²ஸு
साक्षात् = நேரிடையாய்,
ஸாக்ஷாத்
अहं अहं इति = 'நான்' 'நான்' என்று,
அஹம் அஹம் இதி
बुद्धे = புத்திக்கு,
பு³த்³தே⁴
साक्षि रूपेण = (எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற)
ஸாக்ஷி ரூபேண ஸாக்ஷியென்ற ரூபத்துடன்,
विलसति = நன்கு விளங்குகிறார்.
விலஸதி **(137)**

(**அவதாரிகை**) மனஸ் அலையற்று நின்று புத்தி தெளிவடையுமானால் இவ்வாத்மாவை நேரில் ஸாக்ஷாத்கரித்து ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்டு விடலாமென்று குரு சிஷ்யனுக்கு போதிக்கிறார்: -

नियमितमनसामुं त्वं स्वमात्मानमात्म-
न्ययमहमिति साक्षाद्विद्धि बुद्धिप्रसादात् ।
जनिमरणतरङ्गापारसंसारसिन्धुं
प्रतर भव कृतार्थो ब्रह्मरूपेण संस्थः ॥ १३८ ॥

நியமிதமனஸாமும் த்வம் ஸ்வமாத்மானமாத்ம-
ந்யயமஹமிதி ஸாக்ஷாத்³வித்³தி⁴ பு³த்³தி⁴ப்ரஸாதா³த் ।
ஜனிமரணதரங்கா³பாரஸம்ஸாரஸிந்து⁴ம்
ப்ரதர ப⁴வ க்ருதார்தோ² ப்³ரஹ்மரூபேண ஸம்ஸ்த²: ॥ 138 ॥

त्वं = நீ,
த்வம்
अमुं = இந்த,
அமும்

स्वं ஸ்வம்	=	உன்னுடைய,
आत्मानं ஆத்மானம்	=	ஆத்மாவை,
आत्मानि ஆத்மானி	=	தன்னிடத்திலேயே,
नियमित-मनसा நியமித-மனஸா	=	நன்கு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனஸினுல்,
बुद्धि प्रसादात् பு^{3}த்^{3}தி^{4} ப்ரஸாதா^{3}த்	=	(ஸம்சயம் முதலிய எவ்வித கலக்கமுமன்னியில்) புத்தி தெளிவடைந்துவிட்டால்,
अयं அயம்	=	'இவர்'
अहं அஹம்	=	'நான்,
इति இதி	=	என்று,
साक्षात् ஸாக்ஷாத்	=	நேரிடையாய்,
विद्वि வித்^{3}வி	=	அறிந்துகொள். (அவ்விதம் ஏற்படும் ஆத்மக்ஞானத்தினுல்)
जनि-मरण-तरङ्ग-अपार-संसार-सिन्धुं ஜனி-மரண-தரங்க^3-அபார-ஸம்ஸார-ஸிந்து^{4}ம்	=	பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய அலைகளுடன் கூடிய, கரையற்ற ஸம்ஸாரமாகிற கடலை,
प्रतर ப்ரதர	=	நன்கு தாண்டிவிடு,
कृतार्थः க்ருதார்த^2:	=	செய்யவேண்டியதை யெல்லாம் செய்தவனுக (வேறு எதையும் அடைய வேண்டாதவனுக)
भव ப^{4}வ	=	ஆகி விடு,
ब्रह्म-रूपेण ப்^{3}ரஹ்ம-ரூபேண	=	சுத்த சைதன்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகவே,
संस्थः ஸம்ஸ்த^2:	=	நன்கு நிலையுற்றவனுக,
भव ப^{4}வ	=	இருந்துவிடு.

(138)

15. பந்த ஸ்வரூபம்

(**அவதாரிகை**) 127 வது சுலோகம் முதல் இதுவரை ஆத்மா யார் என்று சிஷ்யன் 51 வது சுலோகத்தில் கேட்டிருந்த 6 வது கேள்விக்கு குரு பதில் சொல்லி விட்டு அவனுடைய முதல் கேள்வியான பந்தம் என்பது என்னவென்பதற்கு பதில் சொல்லவாரம்பிக்கிறார்: -

अत्रानात्मन्यहमिति मतिर्बन्ध एषोऽस्य पुंसः
प्राप्तोऽज्ञानाजननमरण क्लेशसंपातहेतुः ।
येनैवायं वपुरिदमसत्सत्यमित्यात्मबुद्ध्या
पुष्यत्युक्षत्यवति विषयैस्तन्तुभिः कोशकद्वत् ॥ १३९ ॥

அத்ராநாத்மன்யஹமிதி மதிர்ப³ந்த⁴ ஏஷோ(அ)ஸ்ய பும்ஸ:
ப்ராப்தோ(அ)ஜ்ஞாநாஜனனமரண க்லேஶஸம்பாதஹேது: ।
யேநைவாயம் வபுரித³மஸத்ஸத்யமித்யாத்மபு³த்³த⁴யா
புஷ்யத்யுக்ஷத்யவதி விஷயைஸ்தந்துபி⁴: கோஶகத்³வத் ॥ 139 ॥

अत्र = இந்த,
அத்ர
अनात्मनि = ஆத்மாவல்லாத சரீராதிகளில்,
அநாத்மனி
अहं = 'நான்',
அஹம்
इति = என்கிற,
இதி
मतिः = எண்ணம் (தான்),
மதி:
अस्य = இந்த,
அஸ்ய
पुंसः = புருஷனுக்கு,
பும்ஸ:
बन्धः = பந்தம் என்கிற,
ப³ந்த⁴:
एषः = இது. (இது),
ஏஷ:
अज्ञानात् = (ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை) அறியாததினால்,
அஜ்ஞாநாத்

प्राप्तः **ப்ராப்தः**	=	அடையப்பட்டிருக்கிறது. (இது தான்),
जनन-मरण क्लेश संपात-हेतुः **ஜனன-மரண க்லேஶ ஸம்பாத-ஹேதுः**	=	பிறப்பு, இறப்பு, துன்பங்கள் இவைகளில்: நன்கு விழுவதற்குக் காரணம்,
येन एव **யேன ஏவ**	=	எதிஞலேயே,
अयं **அயம்**	=	இவன்,
असत् **அஸத்**	=	வாஸ்தவமில்லாத,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
वपुः **வபு:**	=	சரீரத்தை,
सत्यं इति **ஸத்யம் இதி**	=	ஸத்யம் என்று,
आत्मबुद्ध्या **ஆத்மபு³த்³த⁴யா**	=	'தான்' என்ற எண்ணத்துடன்,
पुष्यति **புஷ்யதி**	=	போஷணம் செய்கிறுன்,
उक्षति **உக்ஷதி**	=	ஜலம் தெளித்து வளர்க்கிறுன்,
अवति **அவதி**	=	காப்பாற்றி வருகிறுன்,
कोशकद्वत् **கோஶகத்³வத்**	=	நூலால் கூடு கட்டும் பூச்சி எப்படி,
तन्तुभिः **தந்துபி⁴ः**	=	(தன் வாய் எச்சிலிஞல் செய்யப்படும்) நூஉலக்கொண்டே (கூடு கட்டிக்கொண்டு அதற்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு வெளியில் வரமுடியாமல் மடிகிறதோ) அதேபோல், சப்தம், ஸ்பர்சம் முதலான) விஷயங்கஊ தானே ஏற்படுத்திக் கொண்டு அவைகளாலேயே (தன்ஊ பந்தப்படுத்திக் கொள்கிறுன்.)

பந்தம் அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்டது என்று சொன்னதால் அக்ஞானம் விலகியவுடன் பந்தம் விலகிவிடும் என்று தெரிகிறது. அக்ஞானம் ஞானத்தால்தான் நீங்கும். ஆகவே ஞானத்தால் அக்ஞான மூலகமான பந்தம் நிவிருத்தியாகிறது. இதஞல்

பந்தம் பொய் என்பது தெரிகிறது. உண்மைப்பொருள் ஞானத்தால்மட்டும் அழியாது. கர்மாவால்தான் அழியும். **(139)**

(**அவதாரிகை**) அறியாமையினுல் ஏற்பட்டது என்பதினுல் ஆவரணத்தையும், ஆத்மாவல்லாததில் ஆத்ம புத்தியென்பதினுல் விக்ஷேபத்தையும் சொல்லியிருப்ப தை திருஷ்டாந்தத்தினுல் விளக்குகிருர். இவ்விரண்டும் சேர்ந்து பந்தத்தை உண்டு பண்ணுவதினுல் ஸகலவிதமான அனர்த்தங்களும் ஏற்படுகின்றனவென்றும் காட்டு கிருர்: -

अतस्मिंस्तद्बुद्धिः प्रभवति विमूढस्य तमसा
विवेकाभावाद्वै स्फुरति भुजगे रज्जुधिषणा ।
ततोऽनर्थव्रातो निपतति समादातुरधिक-
स्ततो योऽसद्ग्राह स हि भवति बन्धः शृणु सखे ॥ १४० ॥

அதஸ்மிம்ஸ்தத்^{3}பு^{3}த்^{3}தி^{4}: ப்ரப^{4}வதி விமூட^{4}ஸ்ய தமஸா
விவேகாபா^{4}வாத்^{3}வை ஸ்பு^{2}ரதி பு^{4}ஜகே^{3} ரஜ்ஜுதி^{4}ஷணா ।
ததோ(அ)னர்த^{2}வ்ராதோ நிபததி ஸமாதா^{3}துரதி^{4}க-
ஸ்ததோ யோ(அ)ஸத்^{3}க்^{3}ராஹ ஸ ஹி ப^{4}வதி ப^{3}ந்த^4: ஶ்ருணு ஸகே^{2} ॥ 140 ॥

तमसा = இருட்டினுல் (அறியாமையால்),
தமஸா
विमूढस्य = நன்கு (பகுத்தறிய சக்தியற்று)
விமூட^{4}ஸ்ய மோஹத்தையடைந்திருப்பவனுக்கு,
अतस्मिन् = 'அது' அல்லாததில்,
அதஸ்மின்
तद् बुद्धिः = 'அது' என்கிற எண்ணம்,
தத்^{3} பு^{3}த்^{3}தி^{4}:
प्रभवति = ஏற்படுகிறது,
ப்ரப^{4}வதி
विवेक-अभावात् वै = பகுத்தறிவு இல்லாததினுல்தான்,
விவேக-அபா^{4}வாத் வை
स्फुरति = முன்னுல் தென்படுகிற,
ஸ்பு^{2}ரதி
भुजगे = ஸர்ப்பத்தினிடத்தில்,
பு^{4}ஜகே^{3}
रज्जु-धिषणा = கயிறு என்கிற எண்ணம் ஏற்படுகிறது),
ரஜ்ஜு-தி^{4}ஷணு

तता ததா	=	அதிலிருந்து (கயிறுக எண்ணுவதிலிருந்து),
समादातुः ஸமாதா³து:	=	அதை எடுப்பவனுக்கு,
अधिकः அதி⁴க:	=	அதிகமான,
अनर्थव्रातः அனர்த²வ்ராத:	=	பலவித அனர்த்தங்களின் கூட்டம்,
निपतति நிபததி	=	ஏற்பட்டு விடுகிறது,
ततः தத:	=	ஆகையினுல்,
असद्-ग्रहः அஸத்³-க்³ரஹ:	=	வாஸ்தவ மல்லாததை (வாஸ்தவமென்று) எடுததுக்கொள்கிறது என்பது,
यः ய:	=	எதுவோ,
स हि ஸ ஹி	=	அதுவே,
बन्धः ப³ந்த⁴:	=	பந்தமாக,
भवति ப⁴வதி	=	இருக்கிறது,
सखे ஸகே²	=	ஹே ஸ்நேஹிதனே!
शृणु ஶ்ருணு	=	நன்கு கேட்டு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்,

ஸாதாரணமாக பிரமத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக பாதி இருட்டில் கிடக்கும் கயிற்றைப்பார்த்து பாம்பு என்று பயப்படுவதைச் சொல்வதே வழக்கம். இங்கு ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் அதை மாற்றி வாஸ்தவமாக இருக்கும் பாம்பை கயிறு என்று எடுக்கப் போனுல் பயத்துடன் நிற்காது மரணமே ஏற்பட்டுவிடும் என்று காட்டுகிருர். ஆத்மாவை அஸத் (கிடையவே கிடையாது) அசித் (வெறும் ஜடம் அறிவற்றது), அநாநந்தம் (ஆனந்த மற்றது) என்று நிஜைத்துவிட்டால்கூட அவ்வளவு பாதகமில்ஜல. தேஹாதிகளை ஸத் (சாசுவதமானது) சித் (அறிவுள்ளது), ஆனந்தம் (ஸுகத்தைக் கொடுப்பது) என்றெல்லாம் எண்ணி விட்டால் ஏமாந்து போவதுடன், அவைகளில் சிக்கிக் கொண்டு ஒருநாளும் க்ஷேமத்தையடைவதற்கு வழியில்லாமலே மேல் ஜனன மரண பிரவாஹத்தில் மூழ்கிக்கொண்டு துக்கங்களையே இந்த அனுபவிக்கும்படி ஏற்படும் என்பதை இந்த திருஷ்டாந்தத்தினுல் நன்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிருர்.

அதிஷ்டானமான பாம்பையும் அதில் ஆரோபிதமான கயிறையும் பிரித்துத் தெரிந்து விட்டால் அனர்த்தம் ஏற்படாது. ஆகவே உண்மைப்பொருளான பாம்பை அறியாமை என்ற அக்ஞானம் பாம்புக்கும் கயிறுக்கும் உள்ள மேல் விவேகத்தை மறைத்து அவிவேகத்தை உண்டுபண்ணி அதன்மூலம் பந்தத்திற்குக் காரணமாகிறது. **(140)**

(அவதாரிகை) இந்த பந்தம் எப்படி ஏற்பட்டதென்று 51 வது சுலோகத்தில் கேட்ட இரண்டாவது கேள்விக்கு ஒருவாறு முன்ஞலேயே 'அக்ஞானத்தினுல்' என்றும் 'ஆவரணம் விக்ஷேபம் இவைகளினுல்' என்றும் பதில் சொல்லியிருந்த போதிலும் மேல்வரும் எட்டு சுலோகங்களில் இன்னமும் தெளிவுபடுத்துகிறுர்: -

अखण्डनित्याद्वयबोधशक्त्या स्फुरन्तमात्मानमनन्तवैभवम् ।
समावृणोत्यावृतिशक्तिरेषा तमोमयी राहुरिवार्कबिम्बम् ॥ १४१ ॥

அக²ண்ட³நித்யாத்³வயபோ³த⁴ஶக்த்யா ஸ்பு²ரந்தமாத்மானமனந்தம்வைப⁴வம் ।
ஸமாவ்ருணோத்யாவ்ருதிஶக்திரேஷா தமோமயீ ராஹுரிவார்கபி³ம்ப³ம் ॥ 141 ॥

अखण्ड-नित्य-अद्वय-बोध-शक्त्या = பரிபூர்ணமாய், நித்யமாய், இரண்டற்றதாய்,
அக²ண்ட³-நித்ய-அத்³வய-போ³த⁴-ஶக்த்யா அறிவாய் இருக்கும் சக்தியுடன்,
स्फुरन्तं = பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதும்,
ஸ்பு²ரந்தம்
अनन्तवैभवं = எல்லையற்ற வைபவங்களுடையதுமான,
அனந்தம்வைப⁴வம்
आत्मानं = ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்
एषा = இந்த,
ஏஷா
तमोमयी = தமோ (இருட்டு) ரூபமான,
தமோமயீ
आवृतिशक्तिः = ஆவரண (மறைக்கும்) சக்தியானது,
ஆவ்ருதிஶக்தி:
अर्क-बिम्बं = ஸூர்யனுடைய பிம்பத்தை,
அர்க-பி³ம்ப³ம்
राहुः = ராகு (மறைப்பது),
ராஹு:
इव = போல,
இவ
समावृणोति = நன்கு மறைக்கிறது.
ஸமாவ்ருணோதி

மஹாப்ரகாசத்துடன் கூடிய ஸூரியனைக்கூட ராஹு மறைத்து பிரகாசம் தெரியாதபடி செய்துவிடுகிறுன். இது போல் நித்யமான ஸ்வயம் ஜோதியான ஆத்மாவை அக்ஞானம் மறைத்து அதன் பிரகாசம் தெரியாதபடி செய்து விடுகிறது. **(141)**

(அவதாரிகை) பதார்த்தத்தின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபம் மறைபட்டதும் அதை வேறு விதமாக நினைப்பதால் தான் துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன என்ற தத்வத்தை ஆத்மா விஷயத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிறார்: -

तिरोभूते स्वात्मन्यमलतरतेजोवति पुमान्
अनात्मानं मोहादहमिति शरीरं कलयति ।
ततः कामक्रोधप्रभृतिभिरमुं बन्धकगुणैः
परं विक्षेपाख्या रजस उरुशक्तिर्व्यथयति ॥ १४२ ॥

திரோபூ⁴தே ஸ்வாத்மன்யமலதரதேஜோவதி புமான்
அனுத்மானம் மோஹாத³ஹமிதி ஶரீரம் கலயதி ।
தத: காமக்ரோத⁴ப்ரப்⁴ருதிபி⁴ரமும் ப³ந்த⁴ககு³ணை:
பரம் விக்ஷேபாக்²யா ரஜஸ உருஶக்திர்வ்யத²யதி ॥ 142 ॥

अमलतर तेजोवति = மிகவும் நிர்மலமான பிரகாசத்தையுடைய,
அமலதர தேஜோவதி

स्व-आत्मनि = தன் ஆத்மஸ்வரூபம்,
ஸ்வ-ஆத்மனி

तिरोभूते = மறைபட்டவுடன்,
திரோபூ⁴தே

पुमान् = புருஷன்,
புமான்

अनात्मानं = ஆத்மாவல்லாத,
அனுத்மானம்

शरीरं = சரீரத்தை,
ஶரீரம்

मोहात् = மோஹத்தினுல்,
மோஹாத்

अहं = 'நான்'
அஹம்

इति = என்று,
இதி

कलयति = எண்ணுகிறன்,

கலயதி

ततः = அதன் பிறகு,

தத:

रजसः = ரஜோகுணத்தின்,

ரஜஸ:

उरु-शक्तिः = பிரபலமான சக்தியாகிய,

உரு-ஶக்தி:

विक्षेप-आख्या = விக்ஷேபம் என்று பெயருள்ளது,

விக்ஷேப-ஆக்²யா

अमुं = இந்த புருஷனை,

அமும்

काम कोध-प्रभृतिभिः = காமம், குரோதம் முதலான,

காம கோத⁴-ப்ரப்⁴ருதிபி⁴:

बन्धकगुणैः = கட்டுவிக்கும் குணங்களால்,

ப³ந்த⁴ககு³ணை:

परं = மிகவும்,

பரம்

उव्यथयति = துன்பப்படுத்துகிறது.

உவ்யத²யதி

சரீராபிமானம் உள்ளவனுக்குத்தான் சரீரத்திற்கு அனுகூலமான விஷயங்களில் ஆசையும், அது கிடைக்காவிட்டால் கோபமும், அது கிடைத்துவிட்டால் லோபமும் ஏற்படுகிறது. காம-க்ரோத-லோபங்கள் தான் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணம் என்பது கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. **(142)**

(**அவதாரிகை**) அவ்விதம் கட்டி ஸம்ஸாரமாகிற கடலில் மூழ்கவடித்து உழலும்படி செய்கிறதென்பதையும் விளக்குகிறுர்: -

महामोहग्राहग्रसनगलितात्मावगमनो
धियो नानावस्थाः स्वयमभिनयंस्तद्गुणतया ।
अपारे संसारे विषय विषपूरे जलनिधौ
निमज्योन्मज्यायं भ्रमति कुमतिः कुत्सितगतिः ॥ १४३ ॥

மஹாமோஹக்³ராஹக்³ரஸனக³லிதாத்மாவக³மனோ
தி⁴யோ நானுவஸ்தா²: ஸ்வயமபி⁴னயம்ஸ்தத்³கு³ணதயா ।
அபாரே ஸம்ஸாரே விஷய விஷபூரே ஜலநிதௌ⁴
நிமஜ்யோன்மஜ்யாயம் ப்⁴ரமதி குமதி: குத்ஸிதக³தி: ॥ 143 ॥

महा-मोह-ग्राह-ग्रसन-गलित-आत्मा-अवगमनः **மஹா-மோஹ-க்³ராஹ-க்³ரஸன-க³லித-ஆத்மா-அவக³மனः**	=	பெரிதான மோகமாகிய முதலையால் பிடிக்கப்பட்டதினுல் நழுவிப் போன ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் ஞானமுள்ளவனுய்,
अयं **அயம்**	=	இவன்,
धियः **தி⁴யः**	=	புத்தியினுடைய,
नाना **நானு**	=	பலவித,
अवस्थाः **அவஸ்தா²ः**	=	அவஸ்தைகளை,
तद्-गुणतया **தத்³-கு³ணதயா**	=	அந்த புத்தியின் குணங்களையுடையவனுக,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானும்,
अभिनयन् **அபி⁴நயன்**	=	எண்ணி நடந்து கொண்டு,
विषय-विष-पूरे **விஷய-விஷ-பூரே**	=	விஷயங்களாகிற விஷம் நிறைந்து,
अपारे **அபாரே**	=	கரையற்றதாயிருக்கும்,
संसारे **ஸம்ஸாரே**	=	ஸம்ஸார மென்ற,
जलनिधौ **ஜலநிதௌ⁴**	=	ஸமுத்திரத்தில்,
निमज्य **நிமஜ்ய**	=	நன்கு மூழ்கி,
उन्मज्य **உன்மஜ்ய**	=	கிளம்பி (மூழ்கி, கிளம்பி இவ்விதமாக),
कुमतिः **குமதிः**	=	மதிகெட்டவனுய்,
कुत्सित-गतिः **குத்ஸித-க³திः**	=	நிந்திக்கக்கூடிய அறிவுள்ளவனுய் அல்லது, (நரகம் முதலான கீழான கதியை யடைபவனுய்)
भ्रमति **ப்⁴ரமதி**	=	பிரமத்தை யடைகிறுன் (சுழன்றுகொண்டிருக்கிறுன்). **(143)**

(அவதாரிகை) ஆத்மாவின் இருப்பையும் பிரகாசத்தையும் ஒட்டியே அஹங்காரம் முதலியவை இருந்து பிரகாசிக்கும்போது, அவைகள் ஆத்மாவை மறைக்குமாவென்ற ஸந்தேஹத்தை மேக திருஷ்டாந்தத்தினல் நிவிருத்தி செய்கிறர்: -

भानुप्रभासञ्जनिताभ्रपङ्क्तिः भानुं तिरोधाय विजृम्भते यथा ।
आत्मोदिताहङ्कृतिरात्मतत्त्वं तथा तिरोधाय विजृम्भते स्वयम् ॥ १४४ ॥

பா⁴னுப்ரபா⁴ஸஞ்ஜனிதாப்⁴ரபங்க்திः பா⁴னும்
திரோதா⁴ய விஜ்ரும்ப⁴தே யதா² ।
ஆத்மோதி³தாஹங்க்ருதிராத்மதத்த்வம் ததா²
திரோதா⁴ய விஜ்ரும்ப⁴தே ஸ்வயம்॥ 144 ॥

भानु-प्रभा-सञ्जनित-अभ्र-पङ्क्तिः = ஸூர்யனுடைய கிரணங்களால் ஏற்படும்
பா⁴னு-ப்ரபா⁴-ஸஞ்ஜனித-அப்⁴ர-பங்க்திः மேக வரிசை
भानुं = ஸூர்யஜனயே,
பா⁴னும்
तिरोधाय = மறைத்துக்கொண்டு,
திரோதா⁴ய
यथा = எப்படி,
யதா²
विजृम्भते = (முன் நின்றுகொண்டு) நன்ருகத் தோன்றுகிறதோ,
விஜ்ரும்ப⁴தே
तथा = அப்படியே,
ததா²
आत्म-उदित-अहं कृतिः = ஆத்மாவிலிருந்து- ஏற்பட்ட அஹங்காரமானது,
ஆத்ம-உதி³த-அஹம் க்ருதிः
आत्मतत्त्वं = ஆத்மாவின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தை,
ஆத்மதத்த்வம்
तिरोधाय = மறைத்துக்கொண்டு,
திரோதா⁴ய
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
विजृम्भते = (முன் நின்றுகொண்டு) விளங்கி வருகிறது.
விஜ்ரும்ப⁴தே

கோடை காலத்தில் ஸூரிய கிரணத்தால் கடலிலுள்ள ஜலம் ஆவியாக மேலே போய் ஆகாயத்தில் மேகமாக ஆகிவிடுகிறது. அப்படியிருந்தாலும் மேகம் தன்னை உண்டு பண்ணின ஸூரியஜன மறைத்து தான் முன்ஞல் நிற்கிறது. இது

போல் ஆத்மாவிலிருந்து ஏற்பட்ட, அதாவது ஆத்ம ப்ரகாசத்தாலேயே விளங்குகிற அஹங்காரம் ஆத்மாவை மறைத்து தன்ஊனயே காட்டிக்கொள்கிறது. **(144)**

(அவதாரிகை) மறைப்பதுடன் இல்லாமல் அதற்குமேல் பலவித துக்கங்க ஊயும் உண்டாக்கிவிடுகிறதென்கிருர்: -

कवलितदिननाथे दुर्दिने सान्द्रमेघैः
व्यथयति हिमझझावायुरुग्रो यथैतान् ।
अविरततमसाऽऽत्मन्यावृते मूढबुद्धिं
क्षपयति बहुदुः खैस्तीत्रविक्षेपशक्तिः ॥ १४५ ॥

கவலிததி³னநாதே² து³ர்தி³னே ஸாந்த்³ரமேகை⁴:
வ்யத²யதி ஹிமஜ²ஜா²வாயுருக்³ரோ யதை²தான் ।
அவிரததமஸா(ஆ)த்மன்யாவ்ருதே மூட⁴பு³த்³தி⁴ம்
க்ஷபயதி ப³ஹுது³: கை²ஸ்தீத்ரவிக்ஷேபஶக்தி: ॥ 145 ॥

सान्द्र मेघैः = அடர்த்தியான மேகங்களால்,
ஸாந்த்³ர மேகை⁴:
कवलितदिननाथे = மறைக்கப்பட்ட ஸூர்யனேடு கூடிய,
கவலிததி³னநாதே²
दुर्दिने = வெளிச்சமில்லாத நாளில்,
து³ர்தி³னே
उग्रः = மிகவும் கடுமையான,
உக்³ர:
हिमझझा वायुः = பனி மழை கலந்த புயல் காற்று,
ஹிமஜ²ஜா² வாயு:
यथा = எப்படி,
யதா²
एतान् = (அதில் அகப்பட்டுக்கொண்ட) இவர்களூ,
ஏதான்
व्यथयति = துன்பப்படுத்துமோ, (அப்படியே),
வ்யத²யதி
अविरत तमसा = இடைவெளியில்லாத (நிற்காமல் இருந்து
அவிரத தமஸா கொண்டே (அறியாமையாகிற இருக்கிற) தமோகுணத்திஞல் ஆவரண சக்தியிஞல்),
आत्मनि = ஆத்மா,
ஆத்மனி

आवृते = மறைக்கப் பட்டிருக்கும்போது,
ஆவ்ருதே

मूढ बुद्धिं = மோஹமடைந்த புத்தியுடன் கூடியவனை,
மூட4 பு3த்3தி4ம்

तीव्रविक्षेपशक्तिः = பலம் வாய்ந்த விக்ஷேப சக்தியானது,
தீத்ரவிக்ஷேபஶக்தி:

बहु दुःखै = வெகு துக்கங்களைக் கொண்டு,
ப3ஹு து3ஃகை2

क्षपयति = கெடுத்துவிடுகிறது.
க்ஷபயதி (145)

एताभ्यामेव शक्तिभ्यां बन्धः पुंसः समागतः ।
याभ्यां विमोहितो देहं मत्वात्मानं भ्रमत्ययम् ॥ १४६ ॥

ஏதாப்4யாமேவ ஶக்திப்4யாம் ப3ந்த4ஃ பும்ஸஃ ஸமாக3தஃ ।
யாப்4யாம் விமோஹிதோ தே3ஹம் மத்வாத்மானம் ப்4ரமத்யயம் ॥ 146 ॥

अयं = இவன்,
அயம்

याभ्यां = எவைகளால்,
யாப்4யாம்

विमोहितः = மோஹத்தை யடைந்து,
விமோஹித:

देहं = சரீரத்தை,
தே3ஹம்

आत्मानं = ஆத்மாவாக,
ஆத்மானம்

मत्वा = நினைத்து,
மத்வா

भ्रमति = சுழலுகிறானே,
ப்4ரமதி

एताभ्यां = இவ்விரண்டு,
ஏதாப்4யாம்

शक्तिभ्यां = (ஆவரணம் விக்ஷேபம் என்ற) சக்திகளினால்,
ஶக்திப்4யாம்

एव = தான்,
ஏவ

पुंसः **பும்ஸஃ**	=	புருஷனுக்கு,
बन्धः **ப³ந்த⁴ஃ**	=	பந்தம்,
समागतः **ஸமாக³தஃ**	=	வந்திருக்கிறது.

(146)

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக ஸம்ஸாரபந்தம் ஏற்பட்ட காரணத்தை சொல்லி விட்டு, அந்த பந்தம் எப்படி, ஏன் நிலைத்திருக்கிறது என்று 51 வது சுலோகத்தில் கேட்ட 3 வது கேள்விக்கு குரு உத்தரம் சொல்கிறுர். இதில் ஸம்ஸாரத்தை விருக்ஷமாகக் காட்டுகிறுர்: -

बीजं संसृतिभूमिजस्य तु तमो देहात्मधीरङ्कुरो
रागः पल्लवमम्बु कर्म तु वपुः स्कन्धोऽसवः शाखिकाः ।
अग्रणीन्द्रिय संहतिश्च विषयाः पुष्पाणि दुःखं फलं
नानाकर्मसमुद्भवं बहुविधं भोक्तात्र जीवः खगः ॥ १४७ ॥

பீ³ஜம் ஸம்ஸ்ருதிபூ⁴மிஜஸ்ய து தமோ தே³ஹாத்மதீ⁴ரங்குரோ
ராக³ஃ பல்லவமம்பு³ கர்ம து வபுஃ ஸ்கந்தோ⁴(அ)ஸவஃ ஶாகி²காஃ ।
அக்³ரணீந்த்³ரிய ஸம்ஹதிஸ்ச விஷயாஃ புஷ்பாணி து³ஃக²ம் ப²லம்
நாநுகர்மஸமுத்³ப⁴வம் ப³ஹுவித⁴ம் போ⁴க்தாத்ர ஜீவஃ க²க³ஃ ॥ 147 ॥

संसृति भूमिजस्य **ஸம்ஸ்ருதி பூ⁴மிஜஸ்ய**	=	ஸம்ஸாரமாகிற விருக்ஷத்திற்கு,
तमः तु **தமஃ து**	=	அக்ஞானம் தான்,
बीजं **பீ³ஜம்**	=	விதை,
देह-आत्मधीः **தே³ஹ-ஆத்மதீ⁴ஃ**	=	சரீரத்தில் ஆத்மாவென்கிற எண்ணம்,
अंकुरः **அங்குரஃ**	=	முளை,
रागः **ராக³ஃ**	=	ஆசை,
पल्लवं **பல்லவம்**	=	துளிர்,
कर्म तु **கர்ம து**	=	(புண்ணிய பாபரூபமான) கர்மாதான்,

अम्बु **அம்பு³**	=	ஜலம்,
वपुः **வபு꞉**	=	(இந்த ஸ்தூல) சரீரம்,
स्कन्धः **ஸ்கந்த⁴꞉**	=	நடு மரம்,
असवः **அஸவ꞉**	=	(பிராணன் அபானன் முதலான ஐந்து) பிராணன்களும்
शाखिकाः **ஶாகி²கா꞉**	=	கிளைகள்,
अग्रणी **அக்³ரணீ**	=	(அக்கிளைகளின்) நுனிகள்,
इन्द्रिय संहतिः **இந்த்³ரிய ஸம்ஹதி꞉**	=	இந்திரியங்களின் ஸமுதாயமே,
पुष्पाणि **புஷ்பாணி**	=	(அந்த நுனிகளிலுள்ள) புஷ்பங்கள்,
विषयाः **விஷயா꞉**	=	(சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலிய) விஷயங்கள்,
फलं **ப²லம்**	=	(இவ்விருக்ஷத்தில் ஏற்படும்) பழம்,
नाना-कर्म-समुद्भवं **நாநாகர்மஸமுத்³ப⁴வம்**	=	பலவித கர்மாக்களால் ஏற்படுகிற,
बहुविधं **ப³ஹுவித⁴ம்**	=	பல விதமான,
दुःखं **து³꞉க²ம்**	=	துக்கம் (விஷய ஸுகங்களும் வாஸ்தவத்தில், ஏற்படுவதற்கு முன்பும், இருக்கும் போதும், தீர்ந்தபிறகும், துக்கத்தையே கொடுப்பதால் அவைகளையும் துக்கமாக பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது),
अत्र **அத்ர**	=	இந்த மரத்தில்,
भोक्ता **போ⁴க்தா**	=	(பழுக்கும் பழங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக் கும்,
खगः **க²க³꞉**	=	பக்ஷி,
जीवः **ஜீவ꞉**	=	ஜீவன்.

இந்த சுலோகத்தில் "कर्म' 'கர்ம' என்ற சொல் புண்யம், பாபம் இரண்டையும் குறிக்கும். ஆகவே புண்யகாரியமான ஸுகமும் பலன்தான். துக்கத்தை மட்டும் எப்படி பலனுகச் சொல்லலாம் என்று ஸந்தேஹம் ஏற்படலாம். ஆனுல் ஆசார்யாள் விஷயம் மூலமாக ஏற்படும் ஸுகத்தையும் துக்கமாகவே எண்ணுகிருர். விஷயங் களை சம்பாதிக்கும்போதும், அவை நம்மை விட்டு விலகும்போதும் துக்கம்தான் ஏற்படுகிறது. 'விஷயத்தின் சேர்க்கையால் ஏற்படும் போகம் துக்கத்திற்குக் காரணம்' என்று கீதையில் பகவான் கூறுகிருர். ந்யாய சாஸ்திரத்தில் 21 துக்கங்களில் விஷய ஸுகத்தையும் துக்கமாகவே கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. தேஹத்தை ஆத்மாவாக எண்ணுவதாகிற பந்தமானது ராகத்வேஷங்களையும் அதன்மூலம் புண்ய பாப கர்மாக் களையும் அதன் பயனுக தொடர்ந்து சரீரத்தையும் அதில் அபிமானத்தையும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நிலைத்து நிற்கிறது என்று கூறி 3 வது கேள்விக்கு ஸமாதானம் கூறினுர். **(147)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் ஸம்சாரபந்தத்தை ஒரு பெரிய விருக்ஷத்திற்கு ஸமானமாக வர்ணித்துவிட்டு அவ்விஷயத்தையே ரூபக மன்னியில் தெளிவாய் எடுத்துச்சொல்கிருர்: -

अज्ञानमूलोऽयमनात्मबन्धो नैसर्गिकोऽनादिरनन्त ईरितः ।
जन्माप्ययव्याधिजरादिदुः प्रवाहपातं जनयत्यमुष्य ॥ १४८ ॥

அஜ்ஞானமூலோ(அ)யமனுத்மப³ந்தோ⁴ நைஸர்கி³கோ(அ)நாதி³ரனந்த ஈரித꞉ ।
ஜன்மாப்யயவ்யாதி⁴ஜராதி³து³꞉க²ப்ரவாஹபாதம் ஜனயத்யமுஷ்ய ॥ 148 ॥

अयं அயம்	=	இந்த,
अनात्म-बन्धः அனுத்ம-ப³ந்த⁴꞉	=	ஆத்மாவல்லாததில் ஏற்படும் (ஸம்ஸாரமென்கிற) நான் என்னும் அபிமானமாகிற கட்டு,
अज्ञानमूलः அஜ்ஞானமூல꞉	=	தன் ஸ்வரூபத்தை அறியாததால் ஏற்பட்டது,
नैसर्गिकः நைஸர்கி³க꞉	=	ஸ்வபாவஸித்தம்,
अनादिः அநாதி³꞉	=	(அனுதியான அக்ஞானத்தினுல் ஏற்பட்டிருப்பதி னுல் இதுவும்) அனுதி,
अनन्तः அனந்த꞉	=	(ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படாதவரை) முடிவற் றது, (என்று பெரியோர்களால்),
ईरितः ஈரித꞉	=	சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. (இது),
अमुष्य அமுஷ்ய	=	இந்த ஜீவனுக்கு,

जन्म-अप्यय-व्याधि जरा-आदि-दुः प्रवाह पातं **ஜன்மம்-அப்யய-வ்யாதி⁴ ஜரா-ஆதி³-து³ः ப்ரவாஹ பாதம்**	=	பிறப்பு இறப்பு பிணி மூப்பு முதலிய துக்க பிரவாஹமாகிற தாபத்தை,
जनयति **ஜனயதி**	=	உண்டுபண்ணுகிறது,

प्रवाहपातं ப்ரவாஹபாதம் என்ற பாடத்தில் துன்பப்பிரவாஹத்தில் விழும்படி செய்கிறது என்று பொருள். **(148)**

16. ஆத்மாநாத்ம விவேசனம்

(**அவதாரிகை**) இதுவரை ஸம்ஸார பந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தை எடுத்துக் காட்டிவிட்டு 51 வது சுலோகத்தில் கேட்ட 4 வது கேள்வியான அந்த பந்தத்திலிருந்து எவ்விதம் விடுதலை யடைவது என்ற முக்கியமான விஷயத்திற்கு பதில் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் தான் ஸாதனமே தவிர வேறு எவ்வித வழியும் கிடையாது என்று சொல்கிறார்: -

नास्त्रैर्न शस्त्रैरनिलेन वह्निना
च्छेत्तुं न शक्यो न च कर्मकोटिभिः ।
विवेकविज्ञानमहासिना विना
धातुः प्रसादेन शितेन मञ्जुना ॥ १४९ ॥

நாஸ்த்ரைர்ன ஶஸ்த்ரைரனிலேன வஹ்னினா
ச்சே²த்தும் ந ஶக்யோ ந ச கர்மகோடிபி⁴ः ।
விவேகவிஜ்ஞானமஹாஸினா வினா
தா⁴துः ப்ரஸாதே³ன ஶிதேன மஞ்ஜுனா ॥ 149 ॥

(இந்த ஸம்ஸார பந்தமானது),

धातुः **தா⁴துः**	=	ஈசுவரனுடைய,
प्रसादेन **ப்ரஸாதே³ன**	=	அனுக்ரஹத்தினால் (ஏற்படும்),
शितेन **ஶிதேன**	=	கூர்மையான,
मञ्जुना **மஞ்ஜுனா**	=	ரமணியமான,

विवेकविज्ञानमहा-असिना विना = (ஆத்மா அனாத்மா இரண்டையும் **விவேகவிஜ்ஞானமஹா-அஸினா வினா** பிரித்தறிவதாகிய விவேகத்தினால் உண்டாகும் (ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்காரம் செய்வதாகிய) அனுபவ ஞானமாகிற பெரிய வாளினால் தவிர,

अस्त्रै = (ஆக்நேயம் முதலிய) அஸ்திரங்களினால்,
அஸ்த்ரை

न = (விலக்கிவிட) முடியாது,
ந

शस्त्रै: = (பாணம் முதலிய) ஆயுதங்களால்,
ஶஸ்த்ரை:

न = முடியாது,
ந

अनिलेन = காற்றினால் (தூக்கி எறியவோ உலர்த்தி நாசம் செய்யவோ),
அனிலேன

वह्निना = நெருப்பினால் (எரித்து சாம்பல் ஆக்கவோ எவ்விதத்திலும்),
வஹ்னினா

छेत्तुं = போக்கடிக்க,
சே²த்தும்

न शक्य: = முடியாது,
ந ஶக்ய:

कर्मकोटिभि: च = (வேத விஹிதமான) கர்மாக்களின் கோடிகளை செய்வதினாலும்கூட,
கர்மகோடிபி⁴: ச

न = முடியாது,
ந

ஈசுவரானுக்ரஹத்தால் கிடைக்கும் ஜீவப்ரஹ்மைக்ய ஸாக்ஷாத்காரத்தால் தான் பந்தம் விலகும்) **(149)**

(அவதாரிகை) இந்த ஆத்மஞானம் ஏற்படுவதற்குள்ள படிகளை வரிசையாகச் சொல்கிறார். வேதத்தில் திடமான விசுவாஸம் ஏற்பட்டு அதில் சொல்லியிருக்கிறபடி தனக்கு விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களை சரிவர அனுஷ்டித்து வந்து அதன் மூலமாய் சித்தத்திலுள்ள ஸகலவித தோஷங்களும் நிவிருத்தியாகி நன்கு பரிசுத்தமாயுள்ள சித்தத்தில் ஆத்மதத்வம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படும், அதினாலேதான் ஸம்ஸாரபந்தம் விலகும் என்று விளக்குகிறார்: -

श्रुतिप्रमाणैकमते: स्वधर्मनिष्ठा तयैवात्म विशुद्धिरस्य ।
विशुद्धबुद्धे: परमात्मवेदनं तेनैव संसारसमूलनाश: ॥ १५० ॥

ஶ்ருதிப்ரமாஊணகமதே: ஸ்வத⁴ர்மநிஷ்டா² தயைவாத்ம விஶுத்³தி⁴ரஸ்ய ।
விஶுத்³த⁴பு³த்³தே⁴: பரமாத்மவேத³னம் தேஊனவ ஸம்ஸாரஸமூலநாஶ: ॥ 150 ॥

श्रुतिप्रमाणैकमते: **ஶ்ருதிப்ரமாஊணகமதே:**	=	வேதம் தான் பிரமாணம் என்ற ஒரே தீர்மானமான எண்ணமுள்ளவனுக்கு (அதில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும்)
स्वधर्मनिष्ठा **ஸ்வத⁴ர்மநிஷ்டா²**	=	ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்திலேயே ஈடுபட்டிருத்தல் (ஸித்திக்கும்),
अस्य **அஸ்ய**	=	இவனுக்கு,
तया एव **தயா ஏவ**	=	அதினுலே (ஸ்வதர்மநிஷ்டையினுல்) தான்,
आत्मविशुद्धि: **ஆத்மவிஶுத்³தி⁴:**	=	சித்தம் நன்கு தெளிவு அடையும்,
विशुद्धबुद्धे: **விஶுத்³த⁴பு³த்³தே⁴:**	=	நன்கு பரிசுத்தமான புத்தியையுடையவனுக்கு,
परमात्मवेदनं **பரமாத்மவேத³னம்**	=	உத்தமமான ஆத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரம் (ஏற்படும்),
तेनैव **தேஊனவ**	=	அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தினால் தான்,
नाश: **நாஶ:**	=	ஸம்ஸாரபந்தத்திற்கு அதின் காரணமான அக்ஞானமுள்படட நாசமானது (ஏற்படும்).

न च कर्मकोटिभि ந ச கர்மகோடிபி⁴ என்று முன் சுலோகத்தில் கோடிக் கணக்கான கர்மாக்களாலும் பந்தம்விலகாது என்று கூறியதால் வைதிக கர்மாக்களுக்கு உபயோகமில்லாததால் எல்லோரும் அவைகஊ விட்டுவிடலாம் என்று எண்ணி விடக்கூடாது என்பதற்காக கர்மாக்களுக்கு முக்தியில் உபயோகமில்லாவிட்டாலும் அவை சித்த சுத்தியைக் கொடுப்பதன் மூலம் ஞானம் ஏற்பட உபகாரப்படுகிறது என்பதைக்கூறி முன் நிஊலயில் கட்டாயம் ஸ்வதர்மத்தை விடாமல் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சுலோகத்தில் காட்டுகிருர். **(150)**

(அவதாரிகை) இவ்வித பரம புருஷார்த்த ஸாதனமான ஆத்மக்ஞானம் ஆத்மாஞத்ம விவேகத்தினுல் ஏற்படுகிறதென்று முந்தின சுலோகத்தில் சொன்னதை திருஷ்டாந்தத்தினுல் விளக்கிக்காட்டுகிருர். ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரங்கஊ முன்னுல் விளக்கி இவை எல்லாம் அநாத்மா என்று கூறினதால் சுருக்கமாக ஆத்மாநாத்ம விவேகம் சொல்லப்பட்டது. அதையே மிக விஸ்தாரமாகக் கூறுகிருர்: --

कोशैरन्नमयाद्यैः पञ्चभिरात्मा न संवृतो भाति ।
निजशक्तिसमुत्पन्नैः शैवलपटलैरिवाम्बु वापीस्थम् ॥ १५१ ॥

கோஶைரன்னமயாத்³யைः பஞ்சபி⁴ராத்மா ந ஸம்வ்ருதோ பா⁴தி ।
நிஜஶக்திஸமுத்பன்னைः ஶைவலபடலைரிவாம்பு³ வாபீஸ்த²ம் ॥ 151 ॥

अन्नमयाद्यैः அன்னமயாத்³யைः	=	அன்னமயம் முதலான,
पञ्चभिः பஞ்சபி⁴:	=	ஐந்து,
कोशैः கோஶை:	=	கோசங்களினால்,
संवृतः ஸம்வ்ருத:	=	மூடப்பட்டவராக (இருப்பதால்),
आत्मा ஆத்மா	=	ஆத்மா,
न भाति ந பா⁴தி	=	பிரகாசிக்கவில்லை,
वापीस्थं வாபீஸ்த²ம்	=	குளத்திலுள்ள,
अम्बु அம்பு³	=	ஜலம்,
निजशक्तिसमुत्पन्नैः நிஜஶக்திஸமுத்பன்னைः	=	தன்னுடைய சக்தியினாலேயே ஏற்பட்டிருக்கும்,
शैवलपटलैः इव ஶைவலபடலைः இவ	=	பாசியின் வரிசைகளால் (எப்படி மறைக்கப்படுகிறதோ அதைப்) போல. **(151)**

तच्छैवालापनये सम्यक्सलिलं प्रतीयते शुद्धम् ।
तृष्णा संतापहरं सद्यः सौख्यप्रदं परं पुंसः ॥ १५२ ॥

தச்சை²வாலாபனயே ஸம்யக்ஸலிலம் ப்ரதீயதே ஶுத்³த⁴ம் ।
த்ருஷ்ணா ஸந்தாபஹரம் ஸத்³யः ஸௌக்²யப்ரத³ம் பரம் பும்ஸः ॥ 152 ॥

तच्छैवालापनये தச்சை²வாலாபனயே	=	அந்த பாசியை விலக்கிவிட்டால்,
सद्यः ஸத்³யः	=	உடனேயே,
पुंसः பும்ஸः	=	மனிதனுக்கு,

तृष्णा संतापहरं **த்ருஷ்ணு ஸந்தாபஹரம்**	=	தாஹத்திஞல் ஏற்படும் சிரமத்தை போக்கடிக்கக்கூடியதும்,
सौख्य-प्रदं **ஸௌக்²ய-ப்ரத³ம்**	=	ஸௌக்கியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதும்,
परं **பரம்**	=	உத்கிருஷ்டமானதும்,
शुद्धं **ஶுத்³த⁴ம்**	=	சுத்தமானதுமான,
सलिलं **ஸலிலம்**	=	ஜலம்,
सम्यक **ஸம்யக**	=	நன்ருய் (எவ்வித மறைவு மன்னியில்)
प्रतीयते **ப்ரதீயதே**	=	தெரியும்.

(152)

पञ्चानामपि कोशानामपवादे विभात्ययं शुद्धः ।
नित्यानन्दैकरसः प्रत्यग्रूपः परः स्वयंज्योतिः ॥ १५३ ॥

பஞ்சாநாமபி கோஶாநாமபவாதே³ விபா⁴த்யயம் ஶுத்³த⁴ः ।
நித்யாநந்தை³கரஸः ப்ரத்யக்³ரூபः பரः ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிः ॥ 153 ॥

அதே மாதிரி,

पञ्चानां **பஞ்சாஞம்**	=	ஐந்து,
कोशानां अपि **கோஶாஞம் அபி**	=	கோசங்களையும்,
अपवादे **அபவாதே³**	=	விலக்கிவிட்டால்,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
परः **பரः**	=	உத்கிருஷ்டமாயும்,
नित्य-आनन्द-एक-रसः **நித்ய-ஆனந்த³-ஏக-ரஸः**	=	நித்யமான ஆனந்தம் தானே ரஸமாயுள்ளதும்,
प्रत्यग्र-रूपः **ப்ரத்யக்³ர-ரூபः**	=	உள்ளேயிருக்கும் ஆத்ம ஸ்வரூபமாயுள்ளதும்,

स्वयं-ज्योति:	=	(வேறு எதையும் எதிர்பாராமல்) தானே
ஸ்வயஞ்-ஜ்யோதி꞉		பிரகாச (ஞான) ஸ்வரூபமாயுள்ளதுமான தத்வம்,
शुद्ध:	=	தெளிவாக (எவ்வித மறைவு மன்னியில்),
ஶுத்³த⁴꞉		
विभाति	=	நன்கு பிரகாசிக்கும்.
விபா⁴தி		**(153)**

आत्मानात्मविवेक: कर्तव्यो बन्धमुक्तये विदुषा ।
तेनैवानन्दी भवति स्वं विज्ञाय सच्चिदानन्दम् ॥ १५४ ॥

ஆத்மாஞத்மவிவேக꞉ கர்தவ்யோ ப³ந்த⁴முக்தயே விது³ஷா ।
தேஜனவானந்தீ³ ப⁴வதி ஸ்வம் விஜ்ஞாய ஸச்சிதா³னந்த³ம் ॥ 154 ॥

(ஆகையால்),

विदुषा	=	அறிவுள்ளவஞல்,
விது³ஷா		
बन्ध-मुक्तये	=	ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடவேண்டியத
ப³ந்த⁴-முக்தயே		ற்காக,
आत्म-अनात्म-विवेक:	=	ஆத்மா அநாத்மா இரண்டையும் பிரித்து அறிவது,
ஆத்ம-அஞத்ம-விவேக꞉		
कर्तव्य:	=	செய்யவேண்டியதாகும்,
கர்தவ்ய꞉		
तेनैव	=	அதிஞல் தான்,
தேஜனவ		
स्वं	=	தன்ஜன,
ஸ்வம்		
सत्-चित्-आनन्दं	=	(என்று மிருக்கும்) ஸத் ஞானம்
ஸத்-சித்-ஆனந்த³ம்		ஆனந்தம் என்று,
विज्ञाय	=	நன்கு அறிந்துகொண்டு,
விஜ்ஞாய		
आनन्दी	=	(எல்ஜலயற்ற) ஆனந்த முள்ளவஞக,
ஆனந்தீ³		
भवति	=	ஆகிறுன்.
ப⁴வதி		**(154)**

(அவதாரிகை) பாசியை விலக்கும் திருஷ்டாந்தம் சொன்னதுடன் வேறு திருஷ்டாந்தத்தையும் கூறி விவேசனத்துக்குப்பின் முக்தி யடைவதற்குச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் சொல்கிறுர்: -

मुञ्जादिषीकामिव दृश्यवर्गात् प्रत्यञ्चमात्मानमसङ्गमक्रियम् ।
विविच्य तत्र प्रविलाप्य सर्वं तदात्मना तिष्ठति यः स मुक्तः ॥ १५५ ॥

முஞ்ஜாதி³ஷீகாமிவ த்³ருஶ்யவர்கா³த் ப்ரத்யஞ்சமாத்மானமஸங்க³மக்ரியம் ।
விவிச்ய தத்ர ப்ரவிலாப்ய ஸர்வம் ததா³த்மனா திஷ்ட²தி யः ஸ முக்தः ॥ 155 ॥

मुञ्जात् = முஞ்ஜம் என்கிற புல்லிலிருந்து,
முஞ்ஜாத்

इषीकां = (அதன் மத்தியில் நெட்டிபோல் உள்ள)
இஷீகாம் இஷீகையை,

इव = (உறுவி எடுப்பது) போல,
இவ

असङ्गं = எவ்வித பற்றுதலுமில்லாததாயும்,
அஸங்க³ம்

अक्रियं = எவ்வித கிரியா ஸம்பந்தமுமில்லாததாயும்,
அக்ரியம்

प्रत्यञ्चं = உள்ளேயிருப்பதாயுமுள்ள,
ப்ரத்யஞ்சம்

आत्मानं = ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்

दृश्यवर्गात् = ஞானத்திற்கு விஷயமாகிற (எல்லா அநாத்ம)
த்³ருஶ்யவர்கா³த் பதார்த்த கூட்டத்திலிருந்து,

विविच्य = தனியாகப் பிரித்து அறிந்து,
விவிச்ய

तत्र = அந்த ஆத்மாவினிடத்திலேயே,
தத்ர

सर्वं = (அப்பதார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும்,
ஸர்வம்

प्रविलाप्य = (ஆத்மாவைத்தவிர அவை வேறில்லையென்று
ப்ரவிலாப்ய ஏற்படும்படி) நன்கு லயம் அடையும்படிச் செய்து,

तद्-आत्मना = அந்த ஆத்ம - ஸ்வரூபமாகவே,
தத்³-ஆத்மனா

यः = எவன்,
யः

तिष्ठति = நிலைத்து விடுகிறானோ,
திஷ்ட²தி

सः = அவன்,
ஸः

मुक्तः	=	(ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து) விடுதலையடைந்தவனுகிறுன்.
முக்தஃ		

இவ்விதம் விவேகத்தினுல் ஆத்மா வேறு அனுத்மா வேறு என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகு அவ்வனுத்மாவிற்கு தனியாக ஸத்தை கிடையாதென்று உணர்ந்து அதையும் ஆத்மாவிடத்திலேயே லயம் செய்துவிட்டால் ஆத்மா இரண்டற்றதாய் ஸ்வயம் பிரகாசமாய் விளங்குவதால், இரண்டாவது பதார்த்தமிருப்பதாய் நினைத்து அதினுல் ஏற்பட்டிருக்கும் ஸகலவித துன்பங்களும் நிவிருத்தியாகி நிரதிசயமான ஆனந்தரூபியாய் இருந்து வருவான் என்று கருத்து. **(155)**

17. அன்னமய கோசம்

(அவதாரிகை) இனி அனுத்மாவான ஐந்து கோசங்களையும் தனித்தனியே எடுத்துக்கொண்டு அவை ஏன் ஆத்மாவாகாது என்பதை நிர்வசனம் செய்து காட்டுகிறுர். அவ்வைந்திலும் எல்லாருக்கும் தெரிந்ததாய் ஸ்தூலமாயிருக்கும் இந்த மாம்ஸ மயமான சரீரத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கிறுர்: -

देहोऽयमन्नभवनोऽन्नमयस्तु कोशो श्चान्नेन जीवति विनश्यति तद्विहीनः ।
त्वक्चर्म मांस रुधिरास्थिपुरीषराशिनर्नायं स्वयं भवितुमर्हति नित्यशुद्धः ॥ १५६ ॥

தே³ஹோ(அ)யமன்னப⁴வனோ(அ)ன்னமயஸ்து கோஶோ
ஶ்சான்னேன ஜீவதி வினஶ்யதி தத்³விஹீனஃ ।
த்வக்சர்ம மாம்ஸ ருதி⁴ராஸ்தி²புரீஷராஶினர்னுயம்
ஸ்வயம் ப⁴விதுமர்ஹதி நித்யஶுத்³த⁴ஃ ॥ 156 ॥

अन्नमयः	=	அன்னமயம் என்கிற,
அன்னமயஃ		
कोशः तु	=	கோசமோ (அதாவது),
கோஶஃ து		
अय	=	இந்த,
அய		
देहः	=	ஸ்தூல சரீரம்,
தே³ஹஃ		
अन्न-भवनः	=	அன்னத்தினுல் (பெற்றோர்களால் புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தின் ரஸமாகிய சுக்லசோணிதத்தினுல்) உண்டானது,
அன்ன-ப⁴வனஃ		
अन्नेन हि	=	அன்னத்தினுலல்லவா,
அன்னேன ஹி		

जीवति = ஜீவித்திருக்கிறது?

ஜீவதி

तद्-विहीन: = அன்னம் இல்லையானால்,

தத்3-விஹீன:

विनश्यति = நாசத்தை அடைந்துவிடுகிறது,

வினஶ்யதி

त्वक्-चर्म-मांस-रुधिर-अस्थि-पुरीष-राशि: = உள்தோல், வெளித்தோல், மாம்ஸம், ரக்தம், எலும்பு, மலம் இவைகளின் கூட்டமாயிருக்கின்றது,

த்வக்-சர்ம-மாம்ஸ-ருதி4ர-அஸ்தி2-புரீஷ-ராஶி:

अयं = இந்த சரீரம்,

அயம்

स्वयं = தானே,

ஸ்வயம்

नित्य-शुद्ध: = நித்யமாய் (உண்டாகாததாயும் நாசமில்லாததாயும் எப்பொழுதுமிருப்பதாயும்) சுத்தமானதாக (எவ்வித தோஷமுமன்னியில் நிர்மலமாயும் இருக்கும் ஆத்மாவாக),

நித்ய-ஶுத்3த4:

भवितुं = இருப்பதற்கு,

ப4விதும்

न अर्हति = யோக்கியதையற்றது.

ந அர்ஹதி **(156)**

(**அவதாரிகை**) சரீரம் அநித்யமாயிருப்பதுடன், பலவாகவும், அறிவற்றதாகவும், அறியப்படும் தன்மையுள்ளதாகவும், இருப்பதால், எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மையுள்ளதும் இரண்டற்றதுமான ஆத்மாவாகாது என்கிறார்: -

पूर्वं जनेरपि मृतेरथ नायमस्ति जातक्षणक्षणगुणोऽनियतस्वभाव: ।
नैको जडश्च घटवत्परिदृश्यमान: स्वात्मा कथं भवति भावविकारवेत्ता ॥ १५७ ॥

பூர்வம் ஜனேரபி ம்ருதேரத2 நாயமஸ்தி ஜாதக்ஷணக்ஷணகு3
ணோ(அ)நியதஸ்வபா4வ: ।
நைகோ ஜட3ஶ்ச க4டவத்பரித்3ருஶ்யமான: ஸ்வாத்மா கத2ம் ப4வதி
பா4வவிகாரவேத்தா ॥ 157 ॥

अयं = இந்த சரீரம்,

அயம்

जने: ஜனேː	=	பிறப்பதற்கு,
पूर्वं अपि பூர்வம் அபி	=	முன்னும்,
मृते: ம்ருதேː	=	இறப்பதற்கு,
अथ அத²	=	பின்னும்,
न अस्ति ந அஸ்தி	=	இருப்பதில்லை,
जात क्षण-क्षण गुण: ஜாத க்ஷண-க்ஷண கு³ணː	=	க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் (விருத்தி, மாறுதல், க்ஷயம் ஆகிய) உண்டாகும் குணத்துடன் கூடியது,
अनियत-स्वभाव: அநியத-ஸ்வபா⁴வː	=	(இப்படித்தானிருக்கும் என்று) தீர்மானமில்லாத ஸ்வபாவத்துடன் கூடியது,
न एक: ந ஏகː	=	(பால்யம், யௌவனம் வார்தக்யம் என்று) பலவிதமாயிருக்கிறது,
घटवत् க⁴டவத்	=	(வெளியிலுள்ள) குடம் போலவே,
परिदृश्यमान: பரித்³ருஶ்யமானː	=	அறியப்படுவதாகவும்,
जड: च ஜட³ː ச	=	ஜடமாகவும் இருக்கிறது. (இது),
भाव-विकार-वेत्ता பா⁴வ-விகார-வேத்தா	=	(சரீரம் ஸ்தூலமாயிருக்கிறது மெலிந்திருக்கிறது என்ற) நிலைகளின் மாறுதல்களை யெல்லாம் அறிந்துகொண்டிருக்கிற,
स्व आत्मा ஸ்வ ஆத்மா	=	தன் ஆத்மாவாக,
कथ கத²	=	எப்படி,
भवति ப⁴வதி	=	ஆகும்.?

(அ)வதாரிகை) பல அங்கங்கள் சேர்ந்து சரீரம். அவ்வங்கங்களில் எதேனும் குறைந்தாலும் ஆத்மா குறைவதில்லை, வேறு ஸாதனங்களைக்கொண்டு அவ்விதம் இல்லாத அங்கத்தின் கார்யத்தை செய்துகொள்ள வல்லமையுள்ளவனுயிருக்கிறுன். எல்லா அங்கங்களுமுள்ள சரீரத்தை ஏவும் தன்மை வாய்ந்தவனுயிருக்கிறுன். இந்தக் காரணங்களினுலும் சரீரம் ஆத்மா வாகாது என்கிறுர்: -

पाणिपादादिमान्देहो नात्मा व्यङ्गेऽपि जीवनात् ।
तत्तच्छक्तेरनाशाच्च न नियम्यो नियामकः ॥ १५८ ॥

பாணிபாதா³தி³மாந்தே³ஹோ நாத்மா வ்யங்கே³(அ)பி ஜீவனுத் ।
தத்தச்ச²க்தேரநாஶாச்ச ந நியம்யோ நியாமக: ॥ 158 ॥

व्यङ्गेऽपि = அங்கஹீனனுய் இருந்தாலும் கூட,
வ்யங்கே³(அ)பி
जीवनात् = ஜீவித்திருப்பதினுலும்,
ஜீவனுத்
तत्-तत्-शक्तेः = அந்த அந்த அங்கங்களின் சக்தி,
தத்-தத்-ஶக்தே:
अनाशात् च = நாசமடையாததினுலும்,
அநாஶாத் ச
पाणिपादादिमान् = கை கால் முதலியவைகளுடன் கூடியிருக்கும்,
பாணிபாதா³தி³மான்
देहः = சரீரம்,
தே³ஹ:
आत्मा न = ஆத்மா ஆகாது,
ஆத்மா ந
नियम्यः = ஏவப்படக் கூடியது,
நியம்ய:
नियामकः = ஏவுகிறவனுக,
நியாமக:
न = இருக்கமுடியாது.
ந

(அவதாரிகை) 157-வது சுலோகத்தில் ஆத்மா எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் என்று சொன்னதையே அடுத்த சுலோகத்தில் கொஞ்சம் விஸ்தரித்து, இந்தக் காரணம் ஒன்றே போதும் சரீரம் ஆத்மாவாகாது என்பதற்கு என்று குறிப்பிடுகிருர்: -

देहतद्धर्मतत्कर्मतदवस्थादिसाक्षिणः ।
सत एव स्वतः सिद्धं तद्वैलक्षण्यमात्मनः ॥ १५९ ॥

தே³ஹதத்³த⁴ர்மதத்கர்மதத³வஸ்தா²தி³ஸாக்ஷிண: ।
ஸத ஏவ ஸ்வத: ஸித்³த⁴ம் தத்³வைலக்ஷண்யமாத்மன: ॥ 159 ॥

देह-तद्धर्म-तत्कर्म-तदवस्थादि-साक्षिण:	=	தேஹம் (கருப்பு சிவப்பு உயரம் குட்டை முதலிய) அதன் தர்மங்கள் (போதல்
தே³ஹ-தத்³த⁴மம்-தத்கர்ம-தத³வஸ்தா²தி³-ஸாக்ஷிணঃ		வருதல் முதலிய) அதன் கார்யங்கள், (உட்கார்ந்திருப்பது நிற்பது படுத்திருத்தல் முதலிய) அதன் நிலைகள் முதலானவைகளை யெல்லாம் ஸாக்ஷியாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டு,
सत एव	=	(முக்காலத்திலும்) இருந்துகொண்டே
ஸத ஏவ		யிருக்கிற,
आत्मन:	=	ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனঃ		
तत्-धैलक्षण्यं	=	அந்த சரீரத்தின் லக்ஷணங்களுக்கு
தத்-தை⁴லக்ஷண்யம்		வேறுபட்டு இருக்கும் லக்ஷணமுடைய தன்மையானது,
स्वत:	=	தானாகவே,
ஸ்வதঃ		
सिद्धं	=	ஸித்தமாகிறது.
ஸித்³த⁴ம்		**(159)**

(அவதாரிகை) 156 - வது சுலோகத்தில் ஆத்மா சுத்தர் என்று சொன்னதை அனுஸரித்து ஆத்மாவிற்கு நேர் விரோதமாக சரீரம் மிகவும் அது ஆத்மாவல்ல அசுத்தமாயிருப்பதால் என்பதை விளக்குகிறார்: -

शल्यराशिर्मांसलिप्तो मलपूर्णोऽतिकश्मल: ।
कथं भवेदयं वेत्ता स्वयमेतद्विलक्षण:॥ १६० ॥

ஶல்யராஶிர்மாம்ஸலிப்தோ மலபூர்ணோ(அ)திகஶ்மலঃ ।
கத²ம் ப⁴வேத³யம் வேத்தா ஸ்வயமேதத்³விலக்ஷணঃ ॥ 160 ॥

शल्य-राशि:	=	எலும்பு குவியலாய்,
ஶல்யராஶி:		
मांस-लिप्त:	=	மாம்ஸத்தினால் பூசப்பட்டதாய்,
மாம்ஸ-லிப்தঃ		
मल-पूर्ण:	=	மலம்நிறைந்ததாய்,
மல-பூர்ணঃ		
अतिकश्मल:	=	(வியர்வை, நாற்றம் முதலியதினால்)
அதிகஶ்மலঃ		வெகு அசுத்தமாயுள்ள,
अयं	=	இந்த சரீரம்,
அயம்		

कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தன் ஸ்வரூபத்திலேயே,
एतद् **ஏதத்³**	=	இந்த சரீரத்திற்கு விபரீதமான லக்ஷணத்தையுடைய,
वेत्ता **வேத்தா**	=	அறிகிறவனாகிய ஆத்மாவாக,
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	இருக்கமுடியும்? (160)

(**அவதாரிகை**) ஆகையால் இந்த அசுத்தமான சரீரத்தில் 'நான்' என்கிற எண்ணம் மிகவும் பிசகு என்கிறார்: -

त्वङ्मांसमेदोऽस्थिपुरीषराशावहम्मतिं मूढजनः करोति ।
विलक्षणं वेत्ति विचारशीलो निजस्वरूपं परमार्थभूतम् ॥ १६१ ॥

த்வங்மாம்ஸமேதோ³(அ)ஸ்தி²புரீஷராஶாவஹம்மதிம் மூட⁴ஜனঃ கரோதி ।
விலக்ஷணம் வேத்தி விசாரஶீலோ நிஜஸ்வரூபம் பரமார்த²பூ⁴தம் ॥ 161 ॥

त्वङ् मांस मेदो-आस्थि पुरीष-राशौ **த்வங் மாம்ஸ மேதோ³-ஆஸ்தி² புரீஷ-ராஶௌ**	=	தோல், மாம்ஸம், கொழுப்பு, எலும்பு, மலம் இவைகளின் கூட்டமான இந்த சரீரத்தில்,
मूढ-जनः **மூட⁴-ஜனঃ**	=	மோஹத்தையடைந்திருக்கும் ஜனம் (தான்),
अहं-मतिं **அஹம்-மதிம்**	=	நான் என்கிற எண்ணத்தை,
करोति **கரோதி**	=	செய்வான்,
विचार-शीलः **விசார-ஶீலঃ**	=	தத்வத்தை விசாரிப்பதில் ஈடுபட்டவன்,
विलक्षणं **விலக்ஷணம்**	=	சரீரத்திற்கு வேறான லக்ஷணமுடைய,
निज-स्वरूपं **நிஜ-ஸ்வரூபம்**	=	தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை,
परमार्थभूतम् **பரமார்த²பூ⁴தம்**	=	எப்பொழுதும் மாறுதலடையாமல் நித்யமாயிருக்கும் வஸ்துவாக,

वेत्ति	=	அறிகிறுன்.
வேத்தி		**(161)**

(**அவதாரிகை**) பாமரன் தேஹத்தையே நான் என்று எண்ணுகிறுன் தேஹம் தவிற வேறென்றும் அவனுக்குத் தெரியாது. சாஸ்திரம் படித்தவன் லௌகிக வியவஹாரங்களில் மூடஊைப் போலவும், வைதிக கர்மாக்கஊ அனுஷ்டிக்கும்போது தேஹத்திலிருந்து வேறாகிய ஜீவனிடத்தில் 'நான்' என்ற எண்ணமுள்ளவனுயும் இருப்பான், நன்கு விசாரம் செய்து ஆத்மக்ஞானம் ஏற்படும்போதுதான் நானே பிரஹ்மம் என்ற அறிவு ஏற்படும் என்கிறுர்: -

देहोऽहमित्येव जडस्य बुद्धिर्देहे च जीवे विदुषस्त्वहंधीः ।
विवेकविज्ञानवतो महात्मनो ब्रह्माहमित्येव मतिः सदात्मनि ॥ १६२ ॥

தே³ஹோ(அ)ஹமித்யேவ ஜட³ஸ்ய பு³த்³தி⁴ர்தே³ஹே
ச ஜீவே விது³ஷஸ்த்வஹந்தீ⁴ः ।
விவேகவிஜ்ஞானவதோ மஹாத்மனோ ப்³ரஹ்மாஹமித்யேவ
மதிः ஸதா³த்மனி ॥ 162 ॥

देहः	=	சரீரம்,
தே³ஹः		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
इति एव	=	என்றே,
இதி ஏவ		
जडस्य	=	அறிவற்றவனுடைய,
ஜட³ஸ்ய		
बुद्धिः	=	எண்ணம்,
பு³த்³தி⁴ः		
विदुषः तु	=	படிப்புள்ளவனுக்கோ,
விது³ஷः து		
देहे	=	தேஹத்தினிடத்திலும்,
தே³ஹே		
जीवे च	=	ஜீவனிடத்திலும்,
ஜீவே ச		
अहं धीः	=	'நான்' என்கிற எண்ணம்,
அஹம் தீ⁴ः		
विवेक-विज्ञानवतः	=	விவேகத்திஞல் ஏற்படும் அனுபவஞானமுள்ள,
விவேக-விஜ்ஞானவதः		

महात्मनः = மஹாத்மாவிற்கு,

மஹாத்மனঃ

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

आत्मनि = தன்னிடத்தில்,

ஆத்மனி

अहं = நான்,

அஹம்

ब्रह्म = பிரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

इति एव = என்றுதான்,

இதி ஏவ

मतिः = எண்ணம் (இருக்கும்).

மதிঃ (162)

(அவதாரிகை) ஆகையால் சரீரத்தில் நான் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்கிருர்: -

अत्रात्मबुद्धिं त्यज मूढबुद्धे त्वङ्मांसमेदोऽस्थिपुरीषराशौ ।
सर्वात्मनि ब्रह्मणि निर्विकल्पे कुरुष्व शान्तिं परमां भजस्व ॥ १६३ ॥

அத்ராத்மபு³த்³தி⁴ம் த்யஜ மூட⁴பு³த்³தே⁴ த்வங்மாம்ஸமேதோ³
(அ)ஸ்தி²புரீஷராஶௌ ।
ஸர்வாத்மனி ப்³ரஹ்மணி நிர்விகல்பே குருஷ்வ ஶாந்திம்
பரமாம் ப⁴ஜஸ்வ ॥ 163 ॥

मूढ बुद्धे = மூடர்களால் (நான் என்று) எண்ணப்பட்டு

மூட⁴ பு³த்³தே⁴ இருக்கிற,

त्वङ्-मांस-मेदो-अस्थि-पुरीष-राशौ = தோல் மாம்ஸம், கொழுப்பு, எலும்பு, மலம்

த்வங்-மாம்ஸ-மேதோ³-அஸ்தி²-புரீஷ-ராஶௌ இவைகளின் குவியலான,

अत्र = இந்த சரீரத்தில்,

அத்ர

आत्म बुद्धिं = ஆத்மா வென்கிற எண்ணத்தை,

ஆத்ம பு³த்³தி⁴ம்

त्यज = விட்டுவிடு,

த்யஜ

सर्व-आत्मनि = எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாய்,

ஸர்வ-ஆத்மனி

निर्विकल्पे = எவ்வித கல்பனைகளுக்கும் இடம் கொடுக்காத,

நிர்விகல்பே

ब्रह्मणि = பிரஹ்மத்தினிடத்தில் (ஆத்ம புத்தியை),

ப்³ரஹ்மணி

कुरुष्व = செய். (அவ்விதம் செய்வதால்),

குருஷ்வ

परमां = உத்தமமான,

பரமாம்

शान्तिं = சாந்தியை,

ஶாந்திம்

भजस्व = அடைவாயாக!

ப⁴ஜஸ்வ

(**मूढबुद्धे மூட⁴பு³த்³தே⁴**என்பதை ஸம்போதனமாகக்கொண்டு மோஹத்தால் ஆத்மா நாத்ம விவேகம் இல்லாத புத்தியுள்ளவனே! என்றும் அர்த்தம் சொல்லலாம்.) **(163)**

(அவதாரிகை) சாஸ்திரங்களை வாசித்து அறிவுபெற்றபோதிலும் தேஹாதிக ளில் நான் என்ற எண்ணம் நீங்காவிட்டால் முக்தி ஏற்படாது என்கிறார்: -

देहेन्द्रियादावसति भ्रमोदितां विद्वानहन्तां न जहाति यावत् ।
तावन्न तस्यास्ति विमुक्तिवार्ताप्यस्त्वेष वेदान्तनयान्तदर्शी ॥ १६४ ॥

தே³ஹேந்த்³ரியாதா³வஸதி ப்⁴ரமோதி³தாம்
வித்³வானஹந்தாம் ந ஜஹாதி யாவத் ।
தாவன்ன தஸ்யாஸ்தி விமுக்திவார்தாப்யஸ்த்வேஷ
வேதா³ந்தனயாந்தத³ர்ஶீ ॥ 164 ॥

अस्ति = வாஸ்தவமில்லாத,

அஸ்தி

देहेन्द्रियादौ = தேஹம் இந்திரியம் முதலியதில்,

தே³ஹேந்த்³ரியாதௌ³

भ्रम-उदितां = பிராந்தியினுல் ஏற்பட்டிருக்கும்,

ப்⁴ரம-உதி³தாம்

अहंतां = நான் என்ற எண்ணத்தை,

அஹந்தாம்

विद्वान् = அறிவாளி,

வித்³வான்

यावत् = எதுவரை,

யாவத்

न जहाति = விடுகிறதில்லையோ,

ந ஜஹாதி

तावत् = அதுவரை,

தாவத்

एषः = இவன்,

ஏஷः

वेदान्त-नय-अन्त-दर्शी = வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் முடிவுவரை

வேதா³ந்த-நய-அந்த-த³ர்ஶீ பார்த்திருந்தவனுகவே,

अस्तु = இருக்கட்டும்,

அஸ்து

तस्य = அவன் விஷயத்தில்,

தஸ்ய

विमुक्ति-वार्ता-अपि = மோக்ஷம் என்ற பேச்சுக்கூட,

விமுக்தி-வார்தா-அபி

न अस्ति = ஏற்படாது.

ந அஸ்தி **(164)**

(அவதாரிகை) இந்த சரீரம் வாஸ்தவமான ஆத்மாவாகாது என்பதற்கு பல திருஷ்டாந்தங்களைச் சொல்லி அதில் நான் என்ற எண்ணத்தை விடுவது சிரமமில்லை யென்று காட்டுகிருர்: -

छायाशरीरे प्रतिबिम्बगात्रे यत्स्वप्नदेहे हृदि कल्पिताङ्गे ।
यथात्मबुद्धिस्तव नास्ति काचिज्जीवच्छरीरे च तथैव मास्तु ॥ १६५ ॥

சா²யாஶரீரே ப்ரதிபி³ம்ப³கா³த்ரே யத்ஸ்வப்னதே³ஹே ஹ்ருதி³ கல்பிதாங்கே³ ।
யதா²த்மபு³த்³தி⁴ஸ்தவ நாஸ்தி காசிஜ்ஜீவச்ச²ரீரே ச ததை²வ மாஸ்து ॥ 165 ॥

यत् = எந்தக் காரணத்தினுல்,

யத்

छाया-शरीरे = நிழலாகத் தோன்றும் சரீரத்திலும்,

சா²யா-ஶரீரே

प्रतिबिम्ब-गात्रे = (கண்ணுடி முதலானதில் தோன்றும்)

ப்ரதிபி³ம்ப³-கா³த்ரே பிரதிபிம்பமான சரீரத்திலும்,

स्वप्न-देहे = ஸ்வப்ன காலத்தில் வியவஹரிக்கும் சரீரத்திலும்,

ஸ்வப்ன-தே³ஹே

हृदि = மனதிற்குள்ளேயே (மனேராஜ்யம் செய்யும்

ஹ்ருதி³ போது) தோன்றும்,

कल्पित-अङ्गे = கல்பிதமான சரீரத்திலும்,

கல்பித-அங்கே³

यथा = எப்படி,

யதா²

तव = உனக்கு,

தவ

काचित् = எவ்வித,

காசித்

आत्म-बुद्धिः = நான் என்ற எண்ணம்,

ஆத்ம-பு³த்³தி⁴:

न अस्ति = இல்லேயோ (அதே காரணத்திஞல்

ந அஸ்தி கல்பிதமென்ற காரணத்திஞல்),

तया एव = அப்படியே,

தயா ஏவ

जीवत्-शरीरे = ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த ஸ்தூல

ஜீப³த்-ஶரீரே சரீரத்திலும் (நான் என்ற எண்ணம்),

இருக்கவேண்டாம். (165)

देहात्मधीरेव नृणां असद्धियां जन्मादिदुःखप्रभवस्य बीजम् ।
यतः ततः त्वं जहि तां प्रयत्नात् त्यक्ते तु चित्ते न पुनर्भवाशा ॥ १६६ ॥

தே³ஹாத்மதீ⁴ரேவ ந்ருணும் அஸத்³தி⁴யாம்
ஜன்மாதி³து³:க²ப்ரப⁴வஸ்ய பீ³ஜம் ।
யத: தத: த்வம் ஜஹி தாம் ப்ரயத்ஞத் த்யக்தே
து சித்தே ந புனர்ப⁴வாஶா ॥ 166 ॥

असद्-धियां = வாஸ்தவமில்லாததில் நோக்கமுள்ள,

அஸத்³-தி⁴யாம்

नृणां = மனிதர்களுக்கு,

ந்ருணும்

जन्म-आदि-दुःख-प्रभवस्य = பிறப்பு முதலிய துக்கம் உண்டாவதற்கு,

ஜன்ம-ஆதி³-து³:க²-ப்ரப⁴வஸ்ய

बीजं = விதையாயிருப்பது,

பீ³ஜம்

देह-आत्म धीः एव = தேஹமே ஆத்மாவென்ற எண்ணம்தான்,

தே³ஹ-ஆத்ம தீ⁴: ஏவ

यतः = என்றிருப்பதிஞல்,

யத:

ततः	=	ஆகையால்,
ததः		
त्वं	=	நீ,
த்வம்		
तां	=	அந்த எண்ணத்தை,
தாம்		
प्रयत्नात्	=	பிரயாஸைப்பட்டு,
ப்ரயத்னாத்		
जहि	=	விட்டுவிடு,
ஜஹி		
चित्ते	=	அந்த எண்ணம்,
சித்தே		
त्यक्ते तु	=	விடப்பட்டு விட்டாலோ,
த்யக்தே து		
पुनर्भव-आशा	=	மறுபடியும் ஸம்ஸாரம் ஏற்படுமென்ற எண்ணம்,
புனர்ப⁴வ-ஆஶா		
न	=	கிடையாது.
ந		(166)

18. பிராணமய கோசம்

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் 156 முதல் 166 முடிய சுலோகங்களில் அன்னமய கோசமாகிய ஸ்தூல சரீரத்திலிருந்து ஆத்மாவை வேறுபடுத்திக் காட்டிவிட்டு, அதற்கு அடுத்தபடியாய் உள்ளே இருக்கிற ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் அடங்கிய பிராண மய கோசத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதுவும் ஆத்மாவாக இருக்கக்கூடியதில்லை என்று இரண்டு சுலோகங்களால் விளக்குகிறார்: -

कर्मेन्द्रियैः पञ्चभिरञ्चितोऽयं प्राणो भवेत् प्राणमयस्तु कोशः ।
येनात्मवान् अन्नमयोऽनुपूर्णः प्रवर्ततेऽसौ सकलक्रियासु ॥ १६७ ॥

கர்மேந்த்³ரியைः பஞ்சபி⁴ரஞ்சிதோ(அ)யம் ப்ராணோ
ப⁴வேத் ப்ராணமயஸ்து கோஶः ।
யேனாத்மவான் அன்னமயோ(அ)னுபூர்ணः
ப்ரவர்ததே(அ)ஸௌ ஸகலக்ரியாஸு ॥ 167 ॥

अयं	=	இந்த,
அயம்		
प्राणः	=	பிராணன்,
ப்ராணः		

पञ्चभिः **பஞ்சபி⁴**	=	ஐந்து,
कर्मेन्द्रियैः **கர்மேந்த்³ரியை:**	=	கர்மேந்திரியங்களுடன்,
अञ्चितः **அஞ்சித:**	=	சேர்ந்து,
तु **து**	=	பிராணமயமென்ற,
कोशः **கோஶ:**	=	கோசமாக,
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	ஆகிறது,
येन **யேன**	=	எதினலேயே,
अनु **அனு**	=	அனுஸரித்து,
पूर्णः **பூர்ண:**	=	நிறைந்ததாக,
अन्नमयः **அன்னமய:**	=	அன்னமய கோசமானது,
आत्मवान् **ஆத்மவான்**	=	ஆத்மத் தன்மையுள்ளதாக ஆகி,
असौ **அஸௌ**	=	அது,
सकलक्रियासु **ஸகலக்ரியாஸு**	=	எல்லா கார்யங்களிலேயும்,
प्रवर्तते **ப்ரவர்ததே**	=	பிரவிருத்திக்கிறதோ.

பிருதிவி முதலான ஐந்து பூதங்களும் சேர்ந்து அவற்றிலுள்ள ரஜோ குணத்தால் ஏற்பட்டது பிராணன். தனித்தனியாக பிருதிவி, ஜலம், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்னும் பூதங்களின் ரஜோ குணத்திலிருந்து முறையே வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் என்னும் ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் உண்டாயின. பேசுவது, எடுப்பது, நடப்பது, விடுவது, ஆனந்தம் இவை முறையே வாக் முதலான கர்மேந்திரியங்களின் கார்யங்கள். இந்த ஐந்து கர்மேந்திரியங்களுடன் சேர்ந்த பிராணன் பிராணமயகோசம் பசி, தாகம் இரண்டும் பிராணனைச் சேர்ந்தது, ஆத்மாவுக்கு கிடையாது. ஆனல் பிராணமயகோசம் ஆத்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை மறைத்து அவரிடம் பசி தாகங்களை ஏற்றி நான் பசி தாகங்களால் துன்புறுகிறேன்

என்ற எண்ணத்தை உண்டுபண்ணி விடுகிறது. பிராணனைப்போலவே கர்மேந்திரியங் களும் ரஜோ குண கார்யமானதால் பிராணமய கோசத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. **(167)**

(**அவதாரிகை**) இது அன்னமயமான சரீரத்தை சேஷ்டிக்கும்படிச் செய்த போதிலும் ஜடமேயானதால் ஆத்மாவல்ல என்கிறுர்: -

नैवात्माऽयं प्राणमयो वायुविकारो गन्ताऽऽगन्ता वायुवदन्तर्बहिरेषः ।
यस्मात् किंचित् कापि न वेत्तीष्टमनिष्टं स्वं वान्यं वा किंचन नित्यं परतन्त्रः ॥ १६८ ॥

நைவாத்மா(அ)யம் ப்ராணமயோ வாயுவிகாரோ
க³ந்தா(ஆ)க³ந்தா வாயுவத³ந்தர்ப³ஹிரேஷः ।
யஸ்மாத் கிஞ்சித் காபி ந வேத்தீஷ்டமநிஷ்டம் ஸ்வம்
வான்யம் வா கிஞ்சன நித்யம் பரதந்த்ரः ॥ 168 ॥

यस्मात् யஸ்மாத்	=	எதிஞல்,
अयं அயம்	=	இந்த,
प्राणमयः ப்ராணமயः	=	பிராணமய கோசமானது,
वायु-विकारः வாயு-விகாரः	=	வாயுவின் விகாரமோ,
वायुवत् வாயுவத்	=	வாயுவைப்போலவே,
अन्तः அந்தः	=	உள்ளேயும்,
बहि ப³ஹி	=	வெளியிலும்,
एषः ஏஷः	=	அது,
गन्ता க³ந்தா	=	போகிறதாயும்,
आगन्ता ஆக³ந்தா	=	வருகிறதாயுமிருக்கிறதோ,
किंचित् கிஞ்சித்	=	எதையும்,
कापि காபி	=	எக் காலத்திலும்,

इष्टं **இஷ்டம்**	=	வேண்டியதையோ,
अनिष्टं **அநிஷ்டம்**	=	வேண்டாததையோ,
स्वं वा **ஸ்வம் வா**	=	தன்ஊனயேயோ,
अन्यं **அன்யம்**	=	வேறு,
किंचन वा **கிஞ்சன வா**	=	எதையுமோ,
न वेत्ती **ந வேத்தீ**	=	அறிவதில்ஊலயோ,
नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுதும்,
परतन्त्रः **பரதந்த்ர:**	=	பாதந்திரமோ (ஸ்வாதீனமற்றதோ அதிஞல்) (இது),
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மாவாக,
न एव **ந ஏவ**	=	இல்லவேயில்ஊல.

வேஊல செய்கிறதாலும், குறுகியவஞனதாலும், அசேதனஞயும், பராதீனஞயும் இருப்பதாலும் பிராணன் ஆத்மாவல்ல. பிராணன் ஆத்மாவாகுமாஞல் இரவில் தூங்கும்பொழுது ஆத்மாவான பிராணன் விழித்துக் கொண்டிருப்பதால் திருடன் வருவது ஏன் தெரியவில்ஊல? மேலும் ஆத்மா பிரதானஞனதால் தன் வேஊலக்கா ரர்கள் தூங்கும்பொழுது யஜமானஞன் பிராஞத்மா விழித்துக்கொண்டிருப்பதும் உசிதமில்ஊல. இதஞலும் பிராணன் ஆத்மாவல்ல. **(168)**

19. மஞேமய கோசம்

(அவதாரிகை) இனி பிராணமய கோசத்தையும்விட ஸூக்ஷ்மமாய் உள்ளே யிருந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்திற்கெல்லாம் காரணமாய் இருந்துவருகிற மஞேமய கோசத்தைப்பற்றி 169 முதல் 185 சுலோகம்வரை வர்ணிக்கிருர். 169ல் அதிலுள்ளடக்க மான அம்சங்கஊளயும், 185ல் அதுவும் ஆத்மாவாகாது என்பதையும், மத்தியிலுள்ள சுலோகங்களில் அதிஞல் ஏற்படும் கெடுதல்கஊளயும், அதிலிருந்து ஆத்மாவைப் பிரித்து அறிய உபாயத்தையும், விஸ்தாரமாக உபதேசிக்கிருர்: -

ज्ञानेन्द्रियाणि च मनश्च मनोमयः स्यात्
कोशो ममाहमिति वस्तुविकल्पहेतुः ।
संज्ञादिभेदकलनाकलितो बलीयान्
तत्पूर्वकोशमनुपूर्य विजृम्भते यः ॥ १६९ ॥

ஜ்ஞானேந்த்³ரியாணி ச மனஶ்ச மனோமய: ஸ்யாத்
கோஶோ மமாஹமிதி வஸ்துவிகல்பஹேது: ।
ஸஞ்ஜ்ஞாதி³பே⁴த³கலனாகலிதோ ப³லீயான்
தத்பூர்வகோஶமனுபூர்ய விஜ்ரும்ப⁴தே ய: ॥ 169 ॥

ज्ञानेन्द्रियाणि च / **ஜ்ஞானேந்த்³ரியாணி ச**	=	ஞானேந்திரியங்களும்,
मनः च / **மன: ச**	=	மனஸும் சேர்ந்து,
मनोमयः कोशः स्यात् / **மனோமய: கோஶ: ஸ்யாத்**	=	மனோமய கோசமாகும்,
मम / **மம**	=	'என்னுடையது'
अहं / **அஹம்**	=	'நான்'
इति / **இதி**	=	என்று,
वस्तु-विकल्प-हेतुः / **வஸ்து-விகல்ப-ஹேது:**	=	ஒரு பதார்த்தத்தை பலவிதமாக எண்ணுவதற்கு காரணமாயுள்ளதும்,
संज्ञा-आदि-भेद-कलना-कलितः / **ஸஞ்ஜ்ஞா-ஆதி³-பே⁴த³-கலனா-கலித:**	=	நாமம் (ரூபம்) முதலான வேற்றுமைகளை செய்யும் தன்மையுடையதும்,
बलीयान् / **ப³லீயான்**	=	(அன்னமயம் பிராணமயம் இவைகளை ஆட்டிவைப்பதால் அவைகளைவிட) மிகவும் பலமுள்ளதுமான,
यः / **ய:**	=	எது,
तत्-पूर्व कोशं / **தத்-பூர்வ கோஶம்**	=	தனக்கு முந்தின (பிராணமய) கோசத்தை,
अनुपूर्य / **அனுபூர்ய**	=	அனுஸரித்து நிரப்பிக் கொண்டு,
विजृम्भते / **விஜ்ரும்ப⁴தே**	=	நன்கு சேஷ்டிக்கிறதோ,

ஆகாசம் முதலான ஐந்து பூதங்களின் ஸத்வாம்சங்களிலிருந்து முறையே உண்டான காது முதலான ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும், ஐந்து பூதங்களின் ஸத்வாம்சங்களும் சேர்ந்து உண்டான மனமும் சேர்ந்து மனோமயகோசம் எல்லா இந்திரியங்களும் மனதிற்கு அடங்கினபடியாலும் ஸ்வப்னத்தில் இந்திரியங்கள் இல்லாமல் மனம் இருக்கிறபடியாலும் மனமே பிரதானம். பந்தமோக்ஷங்கள் மனதை ஒட்டி ஏற்படுவதாலும் முன் கோசங்களில் ஞானசக்தி இல்லாததாலும் அவைகளைவிட மனோமயகோசம் பலமுள்ளது. **(169)**

(அவதாரிகை) இந்த மனோமய கோசத்தை அக்னிக்கு ஸமானமாகச் சொல்லி, அதுவே உலகத்தைப் பாழாக்குகிறதென்று காட்டுகிறார்: -

पञ्चेन्द्रियैः पञ्चभिरेव हेतुभिः प्रचीयमानो विषयाज्यधारया ।
जाज्वल्यमानो बहुवासनेन्धनैः मनोमयोऽग्निः दहति प्रपञ्चम् ॥ १७० ॥

பஞ்சேந்த்³ரியைঃ பஞ்சபி⁴ரேவ ஹேதுபி⁴ঃ
ப்ரசீயமானோ விஷயாஜ்யதா⁴ரயா ।
ஜாஜ்வல்யமானோ ப³ஹுவாஸனேந்த⁴னைঃ
மனோமயோ(அ)க்³னிঃ த³ஹதி ப்ரபஞ்சம் ॥ 170॥

पञ्च-इन्द्रियैः = ஐந்து (ஞான) இந்திரியங்களாகிற,
பஞ்ச-இந்த்³ரியைঃ
पञ्चभिः = ஐந்து,
பஞ்சபி⁴ঃ
हेतुभिः एव = ஹோதாக்களினாலேயே,
ஹேதுபி⁴ঃ ஏவ
विषय-आज्य-धारया = (சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலான) விஷயங்களாகிற
விஷய-ஆஜ்ய-தா⁴ரயா நெய்யின் தாரையினால்,
प्रचीयमानः = நன்றாக விருத்தி செய்யப்பட்டு,
ப்ரசீயமானঃ
बहु वासना इन्धनैः = பற்பல வாஸனைகளாகிற ஸமித்துக்களால்,
ப³ஹு வாஸனா இந்த⁴னைঃ
जाज्वल्यमानः = மிகவும் ஜ்வலிக்கிற,
ஜாஜ்வல்யமானঃ
मनोमयः = மனோமய கோசம் என்கிற,
மனோமயঃ
अग्निः = நெருப்பானது,
அக்³னிঃ
प्रपञ्चं = உலகத்தை,
ப்ரபஞ்சம்

दहति	=	எரிக்கிறது.
த³ஹதி		**(170)**

(அவதாரிகை) முன் 110 - வது சுலோகத்தில் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணம் அவித்யையென்று சொல்லியிருக்கையில், இப்பொழுது மனஸ்தான் காரணம் என்று சொல்வது நியாயமா என்று ஸந்தேஹம் ஏற்படக்கூடியதே. வெறும் அவித்யை மாத்திரமிருக்கும் ஸுஷுப்தி தசையில் ஸுக துக்கங்கள் அனுபவிக்கப் படுகிறதில்லை; ஜாக்கிரத் காலத்தில் மனஸ் இந்திரியங்களுடன் சேர்ந்தும், ஸ்வப்ன வேளையில் மனஸ் மட்டும் தனித்திருக்கும்பொழுதும் ஸுகதுக்க அனுபவம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் மனஸ் தான் ஸம்ஸாரத்திற்கு முக்கிய காரணம். அதற்கு காரணமாயிருக்கும் அவித்யையும் மனஸ் மூலமாய்தான் ஸம்ஸாரத்திற்கு காரண மாகிறது. ஆகையால் மனஸையே அவித்யையென்று சொல்லிவிடலாம் என்கிறார்:-

न ह्यस्त्यविद्या मनसोऽतिरिक्ता मनो ह्यविद्या भवबन्धहेतुः ।
तस्मिन् विनष्टे सकलं विनष्टं विजृम्भितेऽस्मिन् सकलं विजृम्भते ॥ १७१ ॥

ந ஹ்யஸ்த்யவித்³யா மனஸோ(அ)திரிக்தா மனோ
ஹ்யவித்³யா ப⁴வப³ந்த⁴ஹேது: ।
தஸ்மின் விநஷ்டே ஸகலம் விநஷ்டம்
விஜ்ரும்பி⁴தே(அ)ஸ்மின் ஸகலம் விஜ்ரும்ப⁴தே ॥ 171 ॥

अविद्या	=	அவித்யை என்பது,
அவித்³யா		
मनसः	=	மனஸைவிட,
மனஸ:		
अतिरिक्ता	=	வேறானது,
அதிரிக்தா		
न अस्ति हि	=	அல்லவல்லவா?
ந அஸ்தி ஹி		
भव-बन्धहेतुः	=	ஸம்ஸாரபந்தத்திற்கு காரணமான,
ப⁴வ-ப³ந்த⁴ஹேது:		
अविद्या	=	அவித்யை,
அவித்³யா		
मनः हि	=	மனஸ் தானே? (ஏனென்றால்)
மன: ஹி		
तस्मिन्	=	அந்த மனஸ்,
தஸ்மின்		
विनष्टे	=	நன்கு நாசமடைந்தால் (மறைந்தால்),
விநஷ்டே		

सकलं = எல்லாமே,

ஸகலம்

विनष्टं = நன்கு மறைந்துவிடுகிறது,

விநஷ்டம்

अस्मिन् = அந்த மனஸ்,

அஸ்மின்

विजृम्भिते = நன்கு வெளிக்கிளம்பினுல்,

விஜ்ரும்பி⁴தே

सकलं = எல்லாம்,

ஸகலம்

विजृम्भते = நன்கு தெரியவருகிறது.

விஜ்ரும்ப⁴தே **(171)**

(அவதாரிகை) மனஸிற்கு அவ்வளவு சக்தியுண்டாவென்றுல் ஸ்வப்னத்தில் அதன் சக்தி நன்றுய் தெரிகிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறுர்: -

स्वप्नेऽर्थशून्ये सृजति स्वशक्त्या भोक्त्रादि विश्वं मन एव सर्वम् ।
तथैव जाग्रत्यपि नो विशेषः तत् सर्वं एतत् मनसो विजृम्भणम् ॥ १७२ ॥

ஸ்வப்னே(அ)ர்த²ஶூன்யே ஸ்ருஜதி ஸ்வஶக்த்யா
போ⁴க்த்ராதி³ விஶ்வம் மன ஏவ ஸர்வம் ।
ததை²வ ஜாக்³ரத்யபி நோ விஶேஷ: தத் ஸர்வம்
ஏதத் மனஸோ விஜ்ரும்ப⁴ணம் ॥ 172 ॥

स्वप्ने = ஸவப்னம் காணும்போது,

ஸ்வப்னே

अर्थ-शून्ये = எவ்வித விஷயமும் இல்லாமலிருக்கையில்,

அர்த²-ஶூன்யே

मन: एव = மனஸேதான்,

மன: ஏவ

स्व-शक्त्या = தன்னுடைய சக்தியினுல்,

ஸ்வ-ஶக்த்யா

भोक्त्रादि = அனுபவிக்கிறவன் முதலான,

போ⁴க்த்ராதி³

सर्व = எல்லா,

ஸர்வ

विश्वं = உலகத்தையும்,

விஶ்வம்

सृजति = ஸ்ருஷ்டிக்கிறது,
ஸ்ருஜதி
तथा एव = அப்படியேதான்,
ததா² ஏவ
जाग्रति अपि = விழிப்பு ஸமயத்திலும் கூட
ஜாக்³ரதி அபி (மனஸே ஸ்ருஷ்டிக்கிறது),
विशेष: = வித்யாஸம்,
விஶேஷ:
नो = கிடையாது,
நோ
तत् = ஆகையால்,
தத்
एतत् = இது,
ஏதத்
सर्वं = எல்லாமே,
ஸர்வம்
मनस: = மனஸினுடைய,
மனஸ:
विजृम्भणम् = பகட்டுதல்.
விஜ்ரும்ப⁴ணம் (172)

सुषुप्तिकाले मनसि प्रलीने नैवास्ति किंचित् सकलप्रसिद्धेः ।
अतो मनःकल्पित एव पुंसः संसार एतस्य न वस्तुतोऽस्ति ॥ १७३ ॥

ஸுஷுப்திகாலே மனஸி ப்ரலீனே நைவாஸ்தி கிஞ்சித் ஸகலப்ரஸித்³தே⁴: ।
அதோ மன:கல்பித ஏவ பும்ஸ: ஸம்ஸார ஏதஸ்ய ந வஸ்துதோ(அ)ஸ்தி ॥ 173 ॥

सुषुप्ति-काले = நல்ல தூக்க ஸமயத்தில்,
ஸுஷுப்தி-காலே
मनसि = மனஸானது,
மனஸி
प्रलीने = (வாஸனையுள்பட) நன்கு லயமடைந்திருக்கும்
ப்ரலீனே போது,
किंचित् = எதுவும்,
கிஞ்சித்
न एव अस्ति = இல்லவேயில்லை என்பது,
ந ஏவ அஸ்தி

सकलप्रसिद्धेः = எல்லா பிராணிகளுக்கும் பிரஸித்தமாய்த்
ஸகலப்ரஸித்³தே⁴ः தெரிந்திருக்கும் விஷயமானதினுல்,
अतः = ஆகையினுல்,

அதः
एतस्य = இந்த,

ஏதஸ்ய
पुंसः = ஜீவனுக்கு,

பும்ஸः
संसार = ஸம்ஸாரமானது,

ஸம்ஸார
मनःकल्पित एव = மனஸினுல் கல்பிக்கப்பட்டதுதான்.
மனःகல்பித ஏவ (அந்த ஸம்ஸாரம்),
वस्तुतः = வாஸ்தவத்தில்,

வஸ்துதः
न अस्ति = கிடையாது.

ந அஸ்தி **(173)**

(**அவதாரிகை**) ஸம்ஸார பந்தத்திற்கு மாத்திரம் மனஸ் காரணம் என்பதில்லை, ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கும் அதுவேதான் காரணம். மனஸ் அசுத்தமாயிருந்தால் ஸம்ஸார பந்தத்திற்கும், சுத்தமாயிருந்தால் மோக்ஷத்திற்கும் காரணம். இவ்விதம் ஒரே மனத்திற்கு ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான இரண்டு கார்யங்கள் உண்டு என்பதை திருஷ்டாந்தம் மூலமாக எடுத்துக்காட்டுகிறுர்: -

वायुनाऽऽनीयते मेघः पुनस्तेनैव नीयते ।
मनसा कल्प्यते बन्धः मोक्षस्तेनैव कल्प्यते ॥ १७४ ॥

வாயுனு(ஆ)நீயதே மேக⁴ः புனஸ்தேனைவ நீயதே ।
மனஸா கல்ப்யதே ப³ந்த⁴ः மோக்ஷஸ்தேனைவ கல்ப்யதே ॥ 174 ॥

मेघः = மேகமானது,

மேக⁴ः
वायुना = காற்றினுல்,

வாயுனு
आनीयते = கொண்டுவரப்படுகிறது,

ஆனீயதே
पुनः = மறுபடியும்,

புனः
तेन एव = அந்த காற்றினுல்தான்,

தேன ஏவ

नीयते	=	கொண்டுபோகப்படுகிறது, (அதைப்போல),
நீயதே		
मनसा	=	மனஸினுல்,
மனஸா		
बन्धः	=	பந்தமானது,
ப³ந்த⁴:		
कल्प्यते	=	கல்பிக்கப் படுகிறது,
கல்ப்யதே		
मोक्षः	=	மோக்ஷமும்,
மோக்ஷ:		
तेन एव	=	அந்த மனஸினுலேயே,
தேன ஏவ		
कल्प्यते	=	கல்பிக்கப்படுகிறது.
கல்ப்யதே		

(அவதாரிகை) மனஸ் ஒன்றினுல் பந்தமும் மோக்ஷமும் எப்படி ஏற்படுகின்றன என்பதை விளக்கிக்காட்டுகிருர்: -

देहादिसर्वविषये परिकल्प्य रागं
बध्नाति तेन पुरुषं पशुवद् गुणेन ।
वैरस्यमत्र विषवत् सुविधाय पश्चात्
एनं विमोचयति तत्मन एव बन्धात् ॥ १७५ ॥

தே³ஹாதி³ஸர்வவிஷயே பரிகல்ப்ய ராக³ம்
ப³த்⁴னுதி தேன புருஷம் பஶுவத்³ கு³ணேன ।
வைரஸ்யமத்ர விஷவத் ஸுவிதா⁴ய பஶ்சாத்
ஏனம் விமோசயதி தத்மன ஏவ ப³ந்தா⁴த் ॥ 175 ॥

மனஸானது,

देह-आदि-सर्व-विषये	=	தேஹம் முதலான எல்லா விஷயங்களிலும்,
தே³ஹ-ஆதி³-ஸர்வ-விஷயே		
रागं	=	பற்றுதலை,
ராக³ம்		
परिकल्प्य	=	நன்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து,
பரிகல்ப்ய		
तेन	=	அந்தப் பற்றுதலைக் கொண்டே,
தேன		

गुणेन	=	கயிற்றினுல்,
கு³ணேன		
पशुवत्	=	பசுக்களைக் (கட்டுவதுபோல),
பஶுவத்		
पुरुषं	=	ஜீவனை,
புருஷம்		
बध्नाति	=	கட்டிவிடுகிறது,
ப³த்⁴னாதி		
अत्र	=	இந்த விஷயங்களிலேயே,
அத்ர		
पश्चात्	=	பிற்பாடு,
பஶ்சாத்		
वैरस्यं	=	விரஸத்தன்மையை,
வைரஸ்யம்		
विषवत्	=	விஷத்தைப் போல,
விஷவத்		
सुविधाय	=	நன்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்து,
ஸுவிதா⁴ய		
एनं	=	இந்த ஜீவனை,
ஏனம்		
बन्धात्	=	அந்தக் கட்டிலிருந்து,
ப³ந்தா⁴த்		
तद् मन एव	=	அந்த மனஸே,
தத்³ மன ஏவ		
विमोचयति	=	நன்கு விடுவித்துவிடுகிறது.
விமோசயதி		(175)

तस्मान्मनः कारणमस्य जन्तोर्बन्धस्य मोक्षस्य च वा विधाने ।
बन्धस्य हेतुर्मलिनं रजोगुणैर्मोक्षस्य शुद्धं विरजस्तमस्कम् ॥ १७६ ॥

தஸ்மான்மன: காரணமஸ்ய ஜந்தோர்ப³ந்த⁴ஸ்ய
மோக்ஷஸ்ய ச வா விதா⁴னே ।
ப³ந்த⁴ஸ்ய ஹேதுர்மலினம் ரஜோகு³ணைர்மோக்ஷஸ்ய
ஶுத்³த⁴ம் விரஜஸ்தமஸ்கம் ॥ 176 ॥

तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		

मन: **மன:**	=	மனஸ் (தான்),
अस्य **அஸ்ய**	=	இந்த,
जन्तो: **ஜந்தோ:**	=	ஜீவனுக்கு,
बन्धस्य **ப³ந்த⁴ஸ்ய**	=	பந்தத்தையோ,
मोक्षस्य च वा **மோக்ஷஸ்ய ச வா**	=	மோக்ஷத்தையோ,
विधाने **விதா⁴னே**	=	ஏற்படுத்துவதில்,
कारणं **காரணம்**	=	காரணம் (ஆனால்),
बन्धस्य **ப³ந்த⁴ஸ்ய**	=	பந்தத்திற்கு,
हेतु **ஹேது**	=	காரணமாயிருப்பது,
रजो-गुणै: **ரஜோ-கு³ணை:**	=	ரஜஸ்ஸின் குணங்களால் (ராகம், த்வேஷம் முதலியவைகளால்),
मलिनं **மலினம்**	=	அழுக்கடைந்து இருக்கிற (மனஸ்),
मोक्षस्य **மோக்ஷஸ்ய**	=	மோக்ஷத்திற்கு,
हेतु **ஹேது**	=	காரணமாயிருப்பது,
विरजस्तमस्कं **விரஜஸ்தமஸ்கம்**	=	கொஞ்சமேனும் ரஜஸோ தமஸோ இல்லாத (மனஸ் **(176)**

(அவதாரிகை) ஆகையால் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவன் மனஸை விவேகத்திஞலும் வைராக்கியத்திஞலும் நன்கு சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்பதை வற்புறுத்துகிறர்: -

विवेकवैराग्यगुणातिरेकाच्छुद्धत्वमासाद्य मनो विमुक्त्यै ।
भवत्यतो बुद्धिमतो मुमुक्षोस्ताभ्यां दृढाभ्यां भवितव्यमग्रे ॥ १७७ ॥

விவேகவைராக்³யகு³ணாதிரேகாச்சு²த்³த⁴த்வமாஸாத்³ய
மனோ விமுக்த்யை ।
ப⁴வத்யதோ பு³த்³தி⁴மதோ முமுக்ஷோஸ்தாப்⁴யாம்
த்³ருடா⁴ப்⁴யாம் ப⁴விதவ்யமக்³ரே ॥ 177 ॥

विवेक-वैराग्य-गुण-अतिरेकात् = விவேகம், வைராக்யம் ஆகிற குணங்கள்
விவேக-வைராக்³ய-கு³ண-அதிரேகாத் மேலிடுவதினால்,
मनः = மனஸானது,
மன:
शुद्धत्वं = நிர்மலமாயிருக்கும் தன்மையை,
ஶுத்³த⁴த்வம்
आसाद्य = அடைந்து,
ஆஸாத்³ய
विमुक्त्यै = மோக்ஷத்தின் பொருட்டு,
விமுக்த்யை
भवति = காரணமாகிறது,
ப⁴வதி
अतः = ஆகையால்,
அத:
बुद्धिमतः = நல்ல புத்தியுள்ள,
பு³த்³தி⁴மத:
मुमुक्षोः = மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு,
முமுக்ஷோ:
ताभ्यां = அவை யிரண்டும் (விவேகமும் வைராக்யமும்),
தாப்⁴யாம்
अग्रे = முதலிலேயே,
அக்³ரே
दृढाभ्यां = திடமாக,
த்³ருடா⁴ப்⁴யாம்
भवितव्यं = இருக்கவேண்டும்.
ப⁴விதவ்யம்

பிரஹ்மம் ஒன்றுதான் உண்மைப்பொருள். மற்றவை எல்லாம் பொய் என்ற நிச்சயம் ஏற்பட்டுவிட்டால் பொய்யான பொருளில் ஆசை ஏற்படாததால் உறுதியான வைராக்யம் ஏற்படுகிறது. உறுதியான விவேக வைராக்யங்களால் மனம் தூய்மை அடைகிறது. மனதில் ஆசையில்லாமலிருப்பதுதான். தூய்மை. மோக்ஷத்தில் தீவ்ர விருப்பமுள்ளவன் உறுதியான விவேக வைராக்யங்களை முதலில் சம்பாதித்து விட்டால் நிச்சயம் மோக்ஷ பலன் கிடைக்கும் என்று கருத்து. **(177)**

(**அவதாரிகை**) அவ்விதம் இல்லையானல் அதே மனஸ் இவனை ஸம்ஸாரத்தில் இழுத்து அமிழ்த்திவிடும் என்கிருர்: -

मनो नाम महाव्याघ्रो विषयारण्यभूमिषु ।
चरत्यत्र न गच्छन्तु साधवो ये मुमुक्षवः ॥ १७८ ॥

மனே நாம மஹாவ்யாக்⁴ரோ விஷயாரண்யபூ⁴மிஷு ।
சரத்யத்ர ந க³ச்ச²ந்து ஸாத⁴வோ யே முமுக்ஷவः ॥ 178 ॥

मनः = மனஸ்,
மனः
विषय-अरण्य-भूमिषु = விஷயங்களாகிறவன பிரதேசங்களில்,
விஷய-அரண்ய-பூ⁴மிஷு
महाव्याघ्रः = பெரிய வேங்கைப் புலியாக,
மஹாவ்யாக்⁴ரः
चरति = ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறது,
சரதி
नाम = என்பது பிரஸித்தம். (ஆகையால்),
நாம
ये = எவர்கள்,
யே
मुमुक्षवः = மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவர்களாய்,
முமுக்ஷவः
साधवः = ஸாதுக்களாய் இருக்கிருர்களோ (அவர்கள்),
ஸாத⁴வः
अत्र = இந்த காடுகளில்,
அத்ர
न गच्छन्तु = போகவேண்டாம்.
ந க³ச்ச²ந்து **(178)**

(**அவதாரிகை**) மனம் பந்தத்திற்கு காரணம் என்பதை விளக்கிக் காட்டுகிருர்: -

मनः प्रसूते विषयानशेषान्स्थूलात्मना सूक्ष्मतया च भोक्तुः ।
शरीरवर्णाश्रम जातिभेदान्गुणक्रिया हेतुफलानि नित्यम् ॥ १७९ ॥

மனः ப்ரஸூதே விஷயானஶேஷான்ஸ்தூ²லாத்மனு
ஸூக்ஷ்மதயா ச போ⁴க்துः ।
ஶரீரவர்ணுஶ்ரம ஜாதிபே⁴தா³ன்கு³ணக்ரியா
ஹேதுப²லானி நித்யம் ॥ 179 ॥

मनः மனः	=	மனஸானது,
भोक्तुः போ⁴க்துः	=	அனுபவிக்கும் ஜீவனுக்கு,
स्थूलात्मना ஸ்தூ²லாத்மனு	=	(ஜாக்கிரத் காலத்தில்) ஸ்தூலரூபமாயும்,
सूक्ष्मतया च ஸூக்ஷ்மதயா ச	=	(ஸ்வப்ன காலத்தில்) ஸூக்ஷ்ம ரூபமாயும் உள்ள,
अशेषान् அஶேஷான்	=	பாக்கியன்னியில் எல்லா,
विषयान् விஷயான்	=	விஷயங்களையும்,
शरीर-वर्ण-आश्रम-जाति-भेदान् ஶரீர-வர்ண-ஆஶ்ரம-ஜாதி-பே⁴தா³ன்	=	(பலவித) சரீரங்கள், (பிராஹ்மணன் முதலான) வர்ணங்கள் (பிரஹ்மசாரி முதலான) ஆசிரமங்கள், (தேவர், மனுஷ்யன், மிருகம் முதலான) பிறவிகள் ஆகிற வேற்றுமைகளையும்,
गुण-क्रिया-हेतु-फलानि கு³ண-க்ரியா-ஹேது-ப²லானி	=	(சப்தம் முதலிய) குணங்கள் (நடப்பது முதலிய) கிரியைகள் (மண் தர்மாதர்மங்கள் முதலிய) காரணங்கள் (குடம், ஸுக துக்கம் முதலிய) பலன்கள் எல்லாவற்றையும்,
नित्यं நித்யம்	=	எப்பொழுதும் இடைவிடாமல்,
प्रसूते ப்ரஸூதே	=	உண்டுபண்ணிக்கொண்டேயிருக்கிறது.

விழிப்பில் அந்தந்த இந்திரியங்கள் மூலமாக அனுபவம் ஏற்படுவதால் ஸ்தூலம். ஸ்வப்னத்தில் இந்திரியங்கள் அடங்கிப் போவதால் மனமே விஷயங்களாக மாறி ஸாக்ஷியால் அறியப்படுவதால் ஸூக்ஷ்மம். ஸுஷுப்தியில் மனமும் அடங்கிய பொழுது விஷயானுபவம் ஏற்படாததால் எல்லாம் மனதால் கல்பிக்கப் பட்டதென்று தெரிகிறது. **(179)**

असङ्गचिद्रूपममुं विमोह्य देहेन्द्रियप्राणगुणैर्निबध्य ।
अहं ममेति भ्रमयत्यजस्रं मनः स्वकृत्येषु फलोपभुक्तिषु ॥ १८० ॥

அஸங்க³சித்³ரூபமமும் விமோஹ்ய
தே³ஹேந்த்³ரியப்ராணகு³ணைர்நிப³த்⁴ய ।
அஹம் மமேதி ப்⁴ரமயத்யஜஸ்ரம் மனः
ஸ்த்ரக்ருத்யேஷு ப²லோபபு⁴க்திஷு ॥ 180 ॥

असङ्ग-चिद्-रूपं **அஸங்க³-சித்³-ரூபம்**	=	எவ்வித பற்றுதலில்லாமல் ஞான ஸ்வரூபனுயிருக்கும்,
अमुं **அமும்**	=	இந்த ஆத்மாவை,
विमोह्य **விமோஹ்ய**	=	நன்கு மோஹமடையச் செய்து,
देहे इन्द्रिय-प्राण-गुणैः **தே³ஹே இந்த்³ரிய-ப்ராண-கு³ணைஃ**	=	சரீரம் இந்திரியம், பிராணன் இவைகளின் குணங்களால் (கயிறுகளால்),
निबध्य **நிப³த்⁴ய**	=	நன்கு கட்டிவிட்டு,
अहं **அஹம்**	=	'நான்’
मम **மம**	=	‘என்னுடையது'
इति **இதி**	=	என்ற (எண்ணத்தை உண்டுபண்ணி),
स्व-कृत्येषु **ஸ்வ-க்ருத்யேஷு**	=	தன்னுடைய (வைதிக லௌகிக) கார்யங்களில் (ஈடுபடுத்தி),
फल-उपभुक्तिषु **ப²ல-உபபு⁴க்திஷு**	=	(ஸுக துக்க ரூபமான அக்கார்யங்களால் ஏற்படும்) பலன்களை அனுபவிக்குப்படி,
अजस्रं **அஜஸ்ரம்**	=	இடைவிடாமல்,
मनः **மனஃ**	=	மனஸானது,
भ्रमयति **ப்⁴ரமயதி**	=	உழலும்படிச் செய்கிறது.

‘நான் அஸங்கமான ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபன்’ என்று அறிந்த புருஷன் ஒன்றையும் விரும்புவதில்லை அதனுல் ஒரு காரியமும் செய்வதில்லை. ஆகையால் செய்கிற தன்மையும் அநுபவிக்கிற தன்மையும் தேஹாதிகளில் அபிமானத்தால் ஏற்பட்டது. இந்த அபிமானம் மனேமூலகம், ஸுஷுப்தியில் மனம் அடங்கிய பொழுது அபிமானம் இருப்பதில்லை ஆகையால் அவித்யை எப்பொழுதும் இருந்த போதிலும் மனமில்லாதபோது பந்தம் ஏற்படாததால் எல்லா பந்தங்களுக்கும் காரணம் மனம் தான். **(180)**

अध्यासयोगात्पुरुषस्य संसृतिरध्यासबन्धस्त्वमुनैव कल्पितः ।
रजस्तमो दोषवतोऽविवेकिनो जन्मादिदुःखस्य निदानमेतत् ॥ १८१ ॥

அத்⁴யாஸயோகா³த்புருஷஸ்ய ஸம்ஸ்ருதி
ரத்⁴யாஸப³ந்த⁴ஸ்த்வமுனைவ கல்பிதः ।
ரஜஸ்தமோ தோ³ஷவதோ(அ)விவேகினோ
ஜன்மாதி³து³ःக²ஸ்ய நிதா³னமேதத் ॥ 181 ॥

पुरुषस्य புருஷஸ்ய	=	புருஷனுக்கு,
अध्यास योगात् அத்⁴யாஸ யோகா³த்	=	(தான் அல்லாததில் தான் என்ற எண்ணமாகிற) அத்யாஸத்தின் ஸம்பந்தத்தினால் (தான்),
संसृतिः ஸம்ஸ்ருதிः	=	ஸம்ஸாரம் (ஏற்படுகிறது),
अध्यासबन्धः तु அத்⁴யாஸப³ந்த⁴ः து	=	அந்த அத்யாஸ ஸம்பந்தம்கூட,
अमुनैव அமுனைவ	=	இந்த மனஸினால் தான்,
कल्पितः கல்பிதः	=	கல்பிக்கப்படுகிறது,
रजस्तमो दोषवतः ரஜஸ்தமோ தோ³ஷவதः	=	ரஜோகுணம் தமோகுணம் ஆகிற தோஷங்களை யுடையவனாய்,
अविवेकिनः அவிவேகினः	=	(ஆத்மாவையும் அனாத்மாவையும்) பிரித்தறியாதவனாயுமுள்ளவனுக்கு,
जन्मादिदुःखस्य ஜன்மாதி³து³ःக²ஸ்ய	=	பிறப்பு (விருத்தி, மாறுதல், க்ஷயம், நாசம்) முதலான துக்கத்திற்கு,
एतद् ஏதத்³	=	இந்த மனஸ்தான்,
निदानं நிதா³னம்	=	காரணம்.

சரீரம் முதலான ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம விஷயங்கள் மனதால் கல்பிக்கப்பட்டதாக 179 - வது சுலோகத்தில்

मनः प्रसूते विषयानशेषान्
மன: ப்ரஸூதே விஷயானஶேஷான்

என்று கூறப்பட்டது. அவற்றில் அபிமானம் என்னும் அத்யாஸ பந்தமும் மனதால் ஏற்பட்டதாக இங்கு கூறுகிறார். **(181)**

(அவதாரிகை) ஆகையினுல் இந்த மனஸையே ஸம்ஸாரத்திற்கு காரணமாகிற அவித்யையென்றே முன் 171 - வது சுலோகத்தில் சொன்னது நியாயம்தான் என்கிறுர்: -

अतः प्राहुर्मनोऽविद्यां पण्डितास्तच्चदर्शिनः ।
येनैव भ्राम्यते विश्वं वायुनेवाभ्रमण्डलम् ॥ १८२ ॥

அத: ப்ராஹுர்மனோ(அ)வித்³யாம் பண்டி³தாஸ்தச்சத³ர்ஶினः ।
யேனைவ ப்⁴ராம்யதே விஶ்வம் வாயுனேவாப்⁴ரமண்ட³லம் ॥ 182 ॥

अतः **அத:**	=	ஆகையினுல்,
येन एव **யேன ஏவ**	=	எதினுலேயே,
विश्वं **விஶ்வம்**	=	பிரபஞ்சமானது,
वायुना **வாயுனு**	=	காற்றினுல்,
अभ्रमण्डलं **அப்⁴ரமண்ட³லம்**	=	மேக மண்டலம் (அஸைக்கப்படுகிறது),
इव **இவ**	=	போல,
भ्राम्यते **ப்⁴ராம்யதே**	=	சுழற்றப் படுகிறகோ (அந்த),
मनः **மன:**	=	மனஸை,
तच्चदर्शिनः **தச்சத³ர்ஶின:**	=	தத்வம் அறிந்த,
पण्डिताः **பண்டி³தா:**	=	பண்டிதர்கள்,
अविद्यां **அவித்³யாம்**	=	அவித்யை (என்றே),
प्राहुः **ப்ராஹு:**	=	சொல்கிறுர்கள்.

(182)

(அவதாரிகை) இதை நிர்மலமாக ஆக்கினுல்தான் மோக்ஷம் கை கூடும் என்பதை மறுபடியும் வற்புறுத்துகிறுர்: -

तन्मनःशोधनं कार्यं प्रयत्नेन मुमुक्षुणा ।
विशुद्धे सति चैतस्मिन्मुक्तिः करफलायते ॥ १८३ ॥

தன்மன:ஶோத⁴னம் கார்யம் ப்ரயத்னேன முமுக்ஷுணா ।
விஶுத்³தே⁴ ஸதி சைதஸ்மின்முக்தி: கரப²லாயதே ॥ 183 ॥

तत् = ஆகையால்,
தத்
मुमुक्षुणा = மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவனுல்,
முமுக்ஷுணு
मनःशोधनं = மனஸை சுத்தப்படுத்துதல்,
மன:ஶோத⁴னம்
प्रयत्नेन = வெகு பிரயாஸையெடுத்துக் கொண்டு,
ப்ரயத்னேன
कार्यं = அவசியம் செய்யவேண்டியது,
கார்யம்
एतस्मिन् = இந்த மனஸ்,
ஏதஸ்மின்
विशुद्धे = நன்கு சுத்தமாக,
விஶுத்³தே⁴
सति च = இருந்ததேயானுல்,
ஸதி ச
मुक्तिः = மோக்ஷமானது,
முக்தி:
करफलायते = கையில்கிடைத்துவிட்ட பழம் போலுள்ளதாகும்
கரப²லாயதே (நிச்சயமாய் கிடைக்கும்) **(183)**

(**அவதாரிகை**) மனம் சுத்தியடைவதற்கு உபாயம் சொல்கிறுர்: -

मोक्षैकसक्त्या विषयेषु रागं निर्मूल्य संन्यस्य च सर्वकर्म ।
सच्छ्रद्धया यः श्रवणादिनिष्ठो रजःस्वभावं स धुनोति बुद्धेः ॥ १८४ ॥

மோக்ஷைகஸக்த்யா விஷயேஷு ராக³ம்
நிர்மூல்ய ஸம்ந்யஸ்ய ச ஸர்வகர்ம ।
ஸச்ச்²ரத்³த⁴யா ய: ஶ்ரவணுதி³நிஷ்டோ²
ரஜ:ஸ்வபா⁴வம் ஸ து⁴னோதி பு³த்³தே⁴: ॥ 184 ॥

यः = எவன்,
ய:

मोक्ष एक सक्त्या = மோக்ஷம் ஒன்றிலேயே ஆஸக்தியுடன்,
மோக்ஷ ஏக ஸக்த்யா
विषयेषु = விஷயங்களிலுள்ள,
விஷயேஷு
रागं = பற்றுதலை,
ராக³ம்
निर्मूल्य = வேறுடன் எடுத்துவிட்டு,
நிர்மூல்ய
सर्वकर्म = எல்லாவித கர்மாக்களையும்,
ஸர்வகர்ம
संन्यस्य = நன்கு விட்டுவிட்டு,
ஸம்ந்யஸ்ய
च = அத்துடன்,
ச
सत् श्रद्धया = நல்ல திடமான சிரத்தையுடன்,
ஸத் ஶ்ரத்³த⁴யா
श्रवण-आदि निष्ठः = சிரவணம் (மனனம் நிதித்யாஸனம்)
ஶ்ரவண-ஆதி³ நிஷ்ட²ː முதலியதில் நிலைத்திருக்கிறானோ,
सः = அவன்,
ஸː
बुद्धेः = புத்தியினுடைய,
பு³த்³தே⁴ː
रजःस्वभावं = ரஜோகுணத்தின் ஸ்வபாவத்தை,
ரஜːஸ்வபா⁴வம்
धुनोति = உதறி விடுகிறான்.
து⁴னோதி **(184)**

(அவதாரிகை) இதுவரை சொல்லி வந்த மனோமய கோசமும் ஆத்மாவாகாது என்பதற்கு பலவித காரணங்கள் சொல்கிறார்: -

मनोमयो नापि भवेत् परात्मा ह्याद्यन्तवत्त्वात् परिणामिभावात् ।
दुःखात्मकत्वात् विषयत्वहेतोः द्रष्टा हि दृरात्मतया न दृष्टः ॥ १८५ ॥

மனோமயோ நாபி ப⁴வேத் பராத்மா ஹ்யாத்³யந்தவத்த்வாத்
பரிணாமிபா⁴வாத் ।
து³ːகா²த்மகத்வாத் விஷயத்வஹேதோː த்³ரஷ்டா ஹி
த்³ருராத்மதயா ந த்³ருஷ்டː ॥ 185 ॥

मनोमयः अपि = மனோமய கோசமும்கூட,
மனோமய: அபி
परात्मा = மேலான ஆத்மா,
பராத்மா
न भवेत् = ஆகாது,
ந ப⁴வேத்
हि = என்பது பிரஸித்தம்,
ஹி
आदि अन्तवत्त्वात् = (ஜாக்கிரத் முதலிய தசைகளில்)
ஆதி³ அந்தவத்த்வாத் உண்டாவதாலும் (நல்ல தூக்கத்தில்) லயமடைவதினாலும் (ஆதியும் அந்தமுமில்லாத ஆத்மாவாக இருக்க முடியாது,
परिणामि भावात् = மாறுதலடையும் தன்மையிருப்பதால்
பரிணாமி பா⁴வாத் (காமம் கோபம் முதலான மாறுதல்களை யடைவதால் எவ்வித மாறுதலுமற்ற ஒரேநிலையில் இருக்கும் ஆத்மாவாக ஆகாது),
दुःखात्मकत्वात् = துக்கஸ்வரூபமாக இருப்பதால் (நித்யாநந்த
து³:கா²த்மகத்வாத் ஸ்வரூபமான ஆத்மா வாகாது),
विषयत्व हेतोः = விஷயமாயிருக்கும் (அறியப்படும்) தன்மையு
விஷயத்வ ஹேதோ: ள்ளது என்றகாரணத்தினால் (விஷயியாய் அறிகிறவராயிருக்கும் ஆத்மாவாகாது,
द्रष्टा = அறிகிறவன்,
த்³ரஷ்டா
दृरात्मतया = அறியப்படும் விஷயரூபமாக,
த்³ருராத்மதயா
न दृष्टः = கண்டதில்லை,
ந த்³ருஷ்ட:
हि = என்பது பிரஸித்தம்.
ஹி

விழிப்பிலும் கனவிலும் மனம் இருப்பதும், தூக்கத்தில் மனம் மறைவதும் இரண்டு காலத்திலும் விளங்குகிற ஸாக்ஷியால் அறியப்படுகிறது. அறியப்படும் பொருள் அறிகிறவனாக இருக்க முடியாது ஆகையால் அறியப்படும் மனம் அறிகிற ஆத்மாவல்ல அநாத்மாதான். **(185)**

20. விக்ஞானமய கோசம்

(அவதாரிகை) இனி மனோமய கோசத்திற்கும் உள்ளேயிருக்கும் விக்ஞான மய கோசத்தைப்பற்றி 186 முதல் 208 சுலோகம் முடிய அதிலடங்கிய அம்சங்கள், அது செய்யும் கார்யங்கள், அதை எப்படி ஆத்மாவிலிருந்து வேறாக அறிகிறது, அது ஏன் ஆத்மாவல்ல என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறார்: -

बुद्धिः बुद्धीन्द्रियैः सार्धं सवृत्तिः कर्तृलक्षणः ।
विज्ञानमयकोशः स्यात् पुंसः संसारकारणम् ॥ १८६ ॥

பு³த்³தி⁴ঃ பு³த்³தீ⁴ந்த்³ரியைঃ ஸார்த⁴ம் ஸவ்ருத்திঃ கர்த்ருலக்ஷணঃ ।
விஜ்ஞானமயகோஶঃ ஸ்யாத் பும்ஸঃ ஸம்ஸாரகாரணம் ॥ 186 ॥

बुद्धिः इन्द्रियैः = ஞானேந்திரியங்களுடன்,
பு³த்³தி⁴ঃ இந்த்³ரியைঃ

सार्धं = கூடிக் கொண்டு,
ஸார்த⁴ம்

सवृत्तिः = (நிச்சயம் செய்தல் என்ற) விருத்தியுடன் சேர்ந்து,
ஸவ்ருத்திঃ

कर्तृलक्षणः = கர்த்தா (ஞானம், இச்சை, கிரியை இவைகளுடன்
கர்த்ருலக்ஷணঃ கூடியவன்) என்ற லக்ஷணத்தை யுடையதாயுள்ள,

बुद्धिः = புத்தி,
பு³த்³தி⁴ঃ

विज्ञानमय कोशः = விக்ஞானமய கோசம்,
விஜ்ஞானமய கோஶঃ

स्यात् = ஆகும். (அதுவே),
ஸ்யாத்

पुंसः = ஜீவனுக்கு,
பும்ஸঃ

संसारकारणं = ஸம்ஸாரத்திற்கு காரணம்.
ஸம்ஸாரகாரணம்

ஒரே அந்தக்கரணம் ஸந்தேஹ நிலையில் மனமென்றும், தீர்மானிக்கிற நிலையில் புத்தி என்றும் கூறப்படுகிறது. தீர்மானித்தபின் காரியத்தைச் செய்வதால் புத்தியை கர்த்தாவான விக்ஞானமய கோசமாகக் கூறுகிறார். மனம் கரணம், புத்தி கர்த்தா இதனால்தான் மனோமய கோசத்திற்குள் விக்ஞானமய கோசம். இந்த வேற்றுமையால்தான் மனதும் புத்தியும் தனித்தனி கோசமாகக் கூறப்படுகிறது. இரண்டிலும் ஞானேந்திரியங்கள் உள்ளன. **(186)**

(அவதாரிகை) இந்த விக்ஞானமய கோசத்தினுல்தான் சரீராதிகளில் 'நான்' என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டு, அவைகள் செய்யும் கார்யங்களை தான் செய்வதாக பாவித்து, அக்கார்யங்களின் பலனுகிய ஸுக துக்கத்தை ஜீவன் அனுபவிக்க நேரிடுவதினுல் தான், இந்த கோசம் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்லப் பட்டது என்று விவரிக்கிருர்: -

अनुव्रजच्चित्प्रतिबिम्वशक्तिः विज्ञानसंज्ञः प्रकृतेर्विकारः ।
ज्ञानक्रियावान् अहमित्यजस्रं देहेन्द्रियादिष्वभिमन्यते भृशम् ॥ १८७ ॥

அனுவ்ரஜச்சித்ப்ரதிபி³ம்வஶக்தி: விஜ்ஞானஸஞ்ஜ்ஞ:
ப்ரக்ருதேர்விகார: ।
ஜ்ஞானக்ரியாவான் அஹமித்யஜஸ்ரம்
தே³ஹேந்த்³ரியாதி³ஷ்வபி⁴மன்யதே ப்⁴ருஶம் ॥ 187 ॥

विज्ञान संज्ञः = விக்ஞானமென்ற பெயருடைய இந்த கோசம்,
விஜ்ஞான ஸஞ்ஜ்ஞ:
प्रकृतेः = மூல காரணமான அவித்யையின்,
ப்ரக்ருதே:
विकारः = கார்யம் (மாறுபாடு),
விகார:
अनुव्रजत् चित् प्रतिबिम्व शक्तिः = கூடவே வந்துள்ள சைதன்யத்தின்
அனுவ்ரஜத் சித் ப்ரதிபி³ம்வ ஶக்தி: பிரதிபிம்பத்தினுடைய சக்தியோடு கூடினது,
ज्ञान वियावान् = அறிவும் கிரியையும் உள்ளது,
ஜ்ஞான வியாவான்
देह इन्द्रिय आदिषु = சரீரம் இந்திரியம் முதலானவைகளில்,
தே³ஹ இந்த்³ரிய ஆதி³ஷு
अजस्रं = இடைவிடாமல்,
அஜஸ்ரம்
अहं = 'நான்'
அஹம்
इति = என்று,
இதி
भृशं = வெகு பலமாக,
ப்⁴ருஶம்
अभिमन्यते = அபிமானிக்கிறது.
அபி⁴மன்யதே

ஸூரிய பிரதிபிம்பத்துடன் கூடிய கண்ணுடி, ஒளியுள்ள ஸூரிய பிரதிபிம்பத்தை உள்ளே வைத்துக் கொண்டிருப்பதால், தனக்குச் சொந்தமாக ஒளி

யில்லாவிட்டாலும் பொருள்களை பிரகாசப்படுத்துகிறது. அதுபோல் பரமாத்மாவின் பிரதி பிம்பமான ஜீவனை உள்ளே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற புத்தியும் ஞானசக்தி யுடையதாக விக்ஞானம் என்ற பெயரையடைகிறது. **(187)**

अनादिकालोऽयमहंस्वभावो जीवः समस्तव्यवहारवोढा ।
करोति कर्माण्यनुपूर्ववासनः पुण्यान्यपुण्यानि च तत्फलानि ॥ १८८ ॥

அநாதி³காலோ(அ)யமஹம்ஸ்வபா⁴வோ ஜீவः ஸமஸ்தவ்யவஹாரவோடா⁴ ।
கரோதி கர்மாண்யனுபூர்வவாஸனः புண்யான்யபுண்யானி ச தத்ப²லானி ॥ 188 ॥

भुङ्क्ते विचित्रास्वपि योनिषु व्रजन्नायाति निर्यात्यध ऊर्ध्वमेषः ।
अस्यैव विज्ञानमयस्य जाग्रत्स्वप्नाद्यवस्थाः सुखदुःखभोगः ।
देहादिनिष्ठाश्रमधर्म कर्म गुणाभिमानः सततं ममेति ॥ १८९ ॥

பு⁴ங்க்தே விசித்ராஸ்வபி யோநிஷு வ்ரஜன்னுயாதி
நிர்யாத்யத⁴ ஊர்த்⁴வமேஷः ।
அஸ்யைவ விஜ்ஞானமயஸ்ய ஜாக்³ரத்ஸ்வப்நாத்³யவஸ்தாः
ஸுக²து³ःக²போ⁴க³ः ।
தே³ஹாதி³நிஷ்டா²ஶ்ரமத⁴ர்ம கர்ம கு³ணாபி⁴மானः
ஸததம் மமேதி ॥ 189 ॥

अहं स्वभावः **அஹம் ஸ்வபா⁴வः**	=	'நான்' என்று அபிமானிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
जीवः **ஜீவ**ः	=	ஜீவன்,
अनादिकालः **அநாதி³காலः**	=	ஆதியில்லாத காலம் முதல் இருப்பவன்,
समस्त व्यवहार वोढा **ஸமஸ்தவ்யவஹாரவோடா⁴**	=	எல்லா வியவஹாரங்களையும் நிர்வஹிப்பவன்,
अनुपूर्व वासनः **அனுபூர்வ வாஸனः**	=	முன் ஏற்பட்டுள்ள வாஸனைகளையனு ஸரிப்பவ ஞக,
पुण्यानि **புண்யானி**	=	புண்யமானவைகளும்,
अपुण्यानि **அபுண்யானி**	=	புண்ணியம் அல்லாதவைகளுமான (பாபங்களும் உதாஸீன கர்மாக்களும்),
कर्माणि **கர்மாணி**	=	கர்மாக்களை,

करोति கரோதி	=	செய்கிறுன்,
तत्फलानि தத்ப²லானி	=	அந்த கர்மாக்களின் பலன்களை (ஸுகதுக்கங்களை),
विचित्रासु விசித்ராஸு	=	பலவிதமான,
योनिषु अपि யோநிஷு அபி	=	பிறவிகளையும்,
वजन् வஜன்	=	அடைந்து,
भुङ्क्ते பு⁴ங்க்தே	=	அனுபவிக்கிறுன். (அவ்விதம் அனுபவிப்பதற்காக),
अध: அத⁴꞉	=	கீழேயும் (பாப கர்மாவின் பலனுக நரகம், மிருகாதி ஜன்மா இவைகளுக்காக),
ऊर्ध्वं ஊர்த்⁴வ	=	மேலேயும் (புண்ணிய கர்மாவின் பலனுக ஸ்வர்க்கம் தேவாதி ஜன்மா இவைகளுக்காக)
एष: ஏஷ꞉	=	இவன்,
आयाति ஆயாதி	=	வருகிறுன்,
निर्याति நிர்யாதி	=	போகிறுன்,
अस्य அஸ்ய	=	இந்த,
विज्ञानमयस्य விஜ்ஞானமயஸ்ய	=	விக்ஞானமயனுக்கு,
एव ஏவ	=	தான்,
आयाति ஆயாதி	=	விழிப்பு கனவு முதலிய தசைகள்,
सुख दुःख भोग: ஸுக² து³꞉க² போ⁴க³꞉	=	ஸுக துக்கங்களை அனுபவிப்பது (இந்த விக்ஞானமய கோசத்திற்குத்தான்),
देहादि निष्ठ-आश्रम धर्म कर्म गुण आभिमान: தே³ஹாதி³ நிஷ்ட²-ஆஶ்ரம த⁴ர்ம கர்ம கு³ண ஆபி⁴மான꞉	=	தேஹம் (இந்திரியம) முதலானவைகளில் ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் (பிரம்மசர்யம் முதலிய) ஆசிரமம் (மானுஷ்யம், பிராஹ்மண்யம்) முதலான தர்மங்கள் (லௌகிக வைதிகமான எல்லா கர்மாக்கள் (உயரம், பருமன், நல்லது,

		கெட்டது முதலிய) குணங்கள் இவைகளில் அபிமானம்,
मम **மம**	=	‘என்னைச் சேர்ந்தது'
इति **இதி**	=	என்று,
सततं **ஸததம்**	=	எப்பொழுதும் (இருந்து வருகிறது.)

ப்ரகிருதியின் காரியம் என்று சொல்லியிருப்பதால் ஆதியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஆனாலும் பிரளயகாலத்தில் காரணமான அவ்யக்த ரூபமாக இருந்து ஸிருஷ்டி காலத்தில் வியக்தமாவதால் முக்திவரை அடியோடு நாசமில்லாமல் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருப்பதால் அநாதி என்று கூறப்பட்டது. **(188-189)**

विज्ञानकोशोऽयमतिप्रकाशः प्रकृष्टसान्निध्यवशात्परात्मनः ।
अतो भवत्येष उपाधिरस्य यदात्मधीः संसरति भ्रमेण ॥ १९० ॥

விஜ்ஞானகோஶோ(அ)யமதிப்ரகாஶ: ப்ரக்ருஷ்டஸாந்நித்⁴யவஶாத்பராத்மன: ।
அதோ ப⁴வத்யேஷ உபாதி⁴ரஸ்ய யதா³த்மதீ⁴: ஸம்ஸரதி ப்⁴ரமேண ॥ 190 ॥

अयं **அயம்**	=	இந்த,
विज्ञान कोशः **விஜ்ஞான கோஶ:**	=	விக்ஞானமய கோசமானது,
पर आत्मनः **பர ஆத்மன:**	=	உத்கிருஷ்டமான ஆத்மாவிற்கு,
प्रकृष्ट सान्निध्य वशात् **ப்ரக்ருஷ்ட ஸாந்நித்⁴ய வஶாத்**	=	வெகு ஸமீபத்திலிருப்பது காரணமாக,
अति प्रकाशः **அதி ப்ரகாஶ:**	=	வெகு பிரகாசமுள்ளது,
भ्रमेण **ப்⁴ரமேண**	=	பிராந்தியினுல்,
यत् आत्मधीः **யத் ஆத்மதீ⁴:**	=	எதில் 'தான்' என்ற எண்ணத்தினுல் (ஜீவன்),
संसरति **ஸம்ஸரதி**	=	(ஸுக துக்காதியனுபவமாகிற) ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து வருகிறுனே,
एषः **ஏஷ:**	=	இந்த (விக்ஞானமய) கோசம்,

अतः **அத:**	=	ஆகையினுல்,
अस्य **அஸ்ய**	=	இந்த ஆத்மாவிற்கு,
उपाधिः **உபாதி⁴:**	=	(சிறியதாக வேருகக் காட்டும்) உபாதியாக,
भवति **ப⁴வதி**	=	இருந்துவருகிறது.

(அவதாரிகை) இந்த விக்ஞானமய கோசத்தை உபாதியாயுடைய ஆத்மா மோக்ஷமடையும்வரை அதை விட்டுப் பிரியாமலிருப்பதால் அந்த ஆத்மாவிற்கும் உபநிஷத்துக்களில் "விக்ஞான மயன்" என்ற வியவஹாரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவிற்கு அக்கோசத்திலுள்ள கர்த்தா போக்தா என்ற வியவஹா ரங்கள் கிடையாது, என்பதை குறிப்பிடுகிருர்: -

योऽयं विज्ञानमयः प्राणेषु हृदि स्फुरत्स्वयंज्योतिः ।
कूटस्थः सन्नात्मा कर्ता भोक्ता भवत्युपाधिस्थः ॥ १९१ ॥

யோ(அ)யம் விஜ்ஞானமய: ப்ராணேஷு ஹ்ருதி³ ஸ்பு²ரத்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி:।
கூடஸ்த²: ஸன்னாத்மா கர்தா போ⁴க்தா ப⁴வத்யுபாதி⁴ஸ்த²: ॥ 191 ॥

यः **ய:**	=	எவர்,
प्राणेषु **ப்ராணேஷு**	=	இந்திரியங்களிலும்,
हृदि **ஹ்ருதி³**	=	ஹ்ருதயத்திலும்,
स्फुरत् स्वयं ज्योतिः **ஸ்பு²ரத் ஸ்வயம் ஜ்யோதி:**	=	விளங்கும் ஸ்வயம் பிரகாசமாய்,
कूटस्थः **கூடஸ்த²:**	=	கூடஸ்தராய் (எவ்வித மாறுதலுமற்றவராய்),
सन् **ஸன்**	=	இருந்துகொண்டு இருக்கிருரோ,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
विज्ञानमयः **விஜ்ஞானமய:**	=	விக்ஞானமயனுன (மோக்ஷம் வரை புத்தியை விட்டுப் பிரியாத)

आत्मा = ஆத்மாவே,

ஆத்மா

उपाधिस्थः = (விக்ஞானமய கோசம் என்கிற) உபாதியில்

உபாதி⁴ஸ்த²: ('தான்' என்கிற எண்ணத்துடன்) இருப்பவராக,

कर्ता = (புண்ணிய பாப கர்மாக்களை) செய்கிறவர்,

கர்தா

भोक्ता = (அவைகளின் பலனாகிய ஸுக துக்கங்களை)

போ⁴க்தா அனுபவிக்கிறவர் என்று,

भवति = ஆகிறார்.

ப⁴வதி **(191)**

(**அவதாரிகை**) வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவைத்தவிர வேறு பதார்த்தமே இல்லாதபோது அவர் தன்னைத்தவிர வேறு பதார்த்தமிருப்பதாக நினைத்து அது விஷயமாக போகத்தை யனுபவிப்பது எப்படி ஸாத்தியம்? என்று ஏற்படக்கூடிய ஸந்தேஹத்திற்கு ஸமாதானமாக, மண்ணிலிருந்தே குடம் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் மண்ணையும் குடத்தையும் வேறுபட்டவைபோல ஸாமான்ய ஜனங்கள் நினைப்பதில்லையா? என்று சொல்கிறார்: -

स्वयं परिच्छेदमुपेत्य बुद्धेस्तादात्म्यदोषेण परं मृषात्मनः ।
सर्वात्मकः सन्नपि वीक्षते स्वयं स्वतः पृथक्त्वेन मृदो घटानिव ॥ १९२ ॥

ஸ்வயம் பரிச்சே²த³முபேத்ய பு³த்³தே⁴ஸ்தாதா³த்ம்யதோ³ஷேண
பரம் ம்ருஷாத்மன: ।
ஸர்வாத்மக: ஸன்னபி வீக்ஷதே ஸ்வயம் ஸ்வத:
ப்ருத²க்த்வேன ம்ருதோ³ க⁴டானிவ ॥ 192 ॥

मृषा आत्मनः = பொய் ஸ்வரூபத்தையுடைய,

ம்ருஷா ஆத்மன:

बुद्धेः = புத்தியோடு,

பு³த்³தே⁴:

तादात्म्य दोषेण = தானும் அந்த புத்தியும் ஒன்று என்று

தாதா³த்ம்ய தோ³ஷேண எண்ணுகிற தோஷத்தினால்,

परं = மாத்திரம்,

பரம்

स्वयं = தான்,

ஸ்வயம்

परिच्छेदं = குறுகிய தன்மையை,

பரிச்சே²த³ம்

उपेत्य = அடைந்து, (ஆத்மாவானவர்),

உபேத்ய

सर्व आत्मक: = எல்லா ஸ்வரூபமாக,

ஸர்வ ஆத்மகः

सन् अपि = இருந்தபோதிலும்,

ஸன் அபி

स्वयं = தானே,

ஸ்வயம்

स्वत: = தன்னிலிருந்து,

ஸ்வதः

पृथक्त्वेन = வேறுபட்டதாக,

ப்ருத²க்த்வேன

मृद: = மண்ணிலிருந்து,

ம்ருத³ः

घटान् = குடங்களை (வேறுபட்டதாக பார்ப்பது),

க⁴டான்

इव = போல,

இவ

वीक्षते = பார்க்கிறன்.

வீக்ஷதே **(192)**

(**அவதாரிகை**) தன்னிடத்தில் இல்லாததாயும் வேறு பதார்த்தத்தில் இருப்பது மான ஒரு குணம் அந்த பதார்த்தத்தின் ஸமபந்தத்திஞல் மாத்திரம் தன்னிடம் ஏற்பட்டுவிடுமா என்றல் ஏற்படாது என்பதே வாஸ்தவம், ஆஞல் ஏற்பட்டதாய் தோன்றக்கூடும் என்று முன் 135-வது சுலோகத்தில் சொன்ன அக்னி திருஷ்டாந்தத் தை இங்கேயும் சொல்கிறர்: -

उपाधिसंबन्धवशात्परात्माप्युपाधिधर्माननुभाति तद्गुण: ।
अयोविकारान विकारिवह्निवत्सदेकरूपोऽपि पर: स्वभावात् ॥ १९३ ॥

உபாதி⁴ஸம்ப³ந்த⁴வஶாத்பராத்மாப்யுபாதி⁴த⁴ர்மானனுபா⁴தி தத்³கு³ணः ।
அயோவிகாரான விகாரிவஹ்னிவத்ஸதே³கரூபோ(அ)பி பரः ஸ்வபா⁴வாத் ॥193॥

परात्मा = மேலான ஆத்மா,

பராத்மா

स्वभावात् = வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தில்,

ஸ்வபா⁴வாத்

परः பரः	=	மேலானதாகவும்,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
एकरूपः अपि ஏகரூபः அபி	=	(எவ்வித மாறுதலுமன்னியில்) ஒரே ஸ்வரூபத்துடன் கூடியவராக இருந்தபோதிலும்,
उपाधिसंबन्ध वशात् உபாதி⁴ஸம்ப³ந்த⁴ வஶாத்	=	உபாதியின் ஸம்பந்தம் காரணமாக,
उपाधिधर्मान् உபாதி⁴த⁴ர்மான்	=	உபாதியின் தர்மங்களை,
अनु அனு	=	அனுஸரித்து,
तद् गुणः தத்³ கு³ணः	=	அதன் குணங்களை உடையவராக,
अपि அபி	=	கூட,
भाति பா⁴தி	=	தோன்றுகிறார்,
अविकारि वह्निवत् அவிகாரி வஹ்னிவத்	=	எவ்வித மாறுதலையும் அடையாத அக்னி எப்படி (அத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும்),
अयो विकारान அயோ விகாரான	=	இரும்பின் மாறுதல்களை (அனுஸரித்துத் தோன்றுகிறதோ அப்படி). **(193)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் உபாதி ஸம்பந்தத்தினால்தான் ஆத்மாவிற்கு ஸம் ஸாரம் ஏற்படுகிறதென்று சொல்லிவருகையில், அவ்வுபாதிக்கு ஆதி கிடையாதென்று 188-வது சுலோகத்தில் சொல்லியிருப்பதினால், ஸாமான்யமாய் உலகத்தில் ஆதியுள்ள பதார்த்தத்திற்குத்தான் நாசம் உண்டென்று அனுபவ ஸித்தமாயிருக்க, இந்த உபாதிக்கும் நாசம் கிடையாதென்று ஏற்பட்டு விடாதா? அப்படியானால் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து எக்காலத்திலும் ஓய்வு ஏற்படவே முடியாதே என்று சிஷ்யன் ஸந்தேஹத்தால் கேட்கிறான்: -

शिष्य उवाचः -
भ्रमेणाप्यन्यथा वास्तु जीवभावः परात्मनः ।
तदुपाधेरनादित्वान्नानादेर्नाश इष्यते ॥ १९४ ॥

ஶிஷ்ய உவாச: -
ப்⁴ரமேணாப்யன்யதா² வாஸ்து ஜீவபா⁴வः பராத்மனः ।
தது³பாகே⁴ரநாதி³த்வான்னாநாதே³ர்நாஶ இஷ்யதே ॥ 194 ॥

अतोऽस्य जीवभावोऽपि नित्यो भवति संसृतिः ।
न निवर्तेत तन्मोक्षः कथं मे श्रीगुरो वद ॥ १९५ ॥

அதோ(அ)ஸ்ய ஜீவபா⁴வோ(அ)பி நித்யோ ப⁴வதி ஸம்ஸ்ருதி: ।
ந நிவர்தேத தன்மோக்ஷ: கத²ம் மே ஶ்ரீகு³ரோ வத³ ॥ 195 ॥

परात्मनः பராத்மன:	=	பரமாத்மாவிற்கு,
जीव भावः ஜீவ பா⁴வ:	=	ஜீவனுயிருக்கும் தன்மை,
भ्रमेण अपि ப்⁴ரமேண அபி	=	பிராந்தியினுலோ,
अन्यथा वा அன்யதா² வா	=	வேறு விதமாயோ (வாஸ்தவமாகவேயோ),
अस्तु அஸ்து	=	இருக்கட்டும்,
अनादेः அநாதே³:	=	ஆதியற்ற பதார்த்தத்திற்கு,
नाशः நாஶ:	=	நாசம்,
न इष्यते ந இஷ்யதே	=	ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறதில்லை,
तद् उपाधे தத்³ உபாகே⁴	=	ஆத்மாவிற்கு உபாதியாயிருக்கிற விக்ஞானமய கோசம்,
अनादित्वात् அநாதி³த்வாத்	=	ஆதியற்றதாயிருப்பதால் (அதற்கும் நாசம் ஏற்பட நியாயமில்லை),
अतः அத:	=	ஆகையினுல்,
अस्यः அஸ்ய:	=	இந்த ஆத்மாவிற்கு,
जीव भावः ஜீவ பா⁴வ:	=	ஜீவனுயிருக்கும் தன்மை,
अपि அபி	=	நித்யமாய் (நாசமற்றதாய்),
भवति ப⁴வதி	=	ஆகும், (அப்படியானுல்),
संसृतिः ஸம்ஸ்ருதி:	=	ஸம்ஸாரமானது,

न निवर्तेत = (எக்காலத்திலும்) விலகாது,

ந நிவர்தேத

तत् = ஆகையினுல்,

தத்

मोक्षः = ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுதலை என்பது,

மோக்ஷ:

मे = எனக்கு,

மே

कथं = எப்படி ஏற்படமுடியும்?,

கத²ம்

श्रीगुरो = மஹிமை தங்கிய குருநாதரே,

ஶ்ரீகு³ரோ

वद = சொல்லுங்கள்.

வத³ **(194-195)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யனுடைய கேள்வியை சிலாகித்துக்கொண்டு குரு பதில் சொல்லவாரம்பிக்கிறுர்: -

श्रीगुरुः उवाच-
सम्यक्पृष्टं त्वया विद्वन् सावधानेन तच्छृणु ।
प्रामाणिकी न भवति भ्रान्त्या मोहितकल्पना ॥ १९६ ॥

ஶ்ரீகு³ரு: உவாச-
ஸம்யக்ப்ருஷ்டம் த்வயா வித்³வன் ஸாவதா⁴னேன தச்ச்²ருணு ।
ப்ராமாணிகீ ந ப⁴வதி ப்⁴ராந்த்யா மோஹிதகல்பனு ॥ 196 ॥

विद्वन् = ஹே வித்வானே!

வித்³வன்

त्वया = உன்னுல்,

த்வயா

सम्यक् = நன்றுக,

ஸம்யக்

पृष्टं = கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ருஷ்டம்

तत् = அதை (அதற்கு நான் சொல்லும் ஸமாதானத்தை),

தத்

सावधानेन = வெகு கவனமாக,

ஸாவதா⁴னேன

छृणु **ச்²ருணு**	=	கேள்,
भ्रान्त्या **ப்⁴ராந்த்யா**	=	பிராந்தியினுல்,
मोहित कल्पना **மோஹித கல்பனு**	=	மோஹத்தை அடைந்திருப்பவனுல் கல்பிக்கப்படுவது,
प्रामाणिकी **ப்ராமாணிகீ**	=	பிரமாண ஸித்தமாக (வாஸ்தவமாக இருப்பதாக),
न भवति **ந ப⁴வதி**	=	ஆகாது.

(196)

(அவதாரிகை) சிஷ்யனுடைய கேள்வியில் "ஆத்மாவிற்கு ஜீவத்தன்மை பிராந்தியினுலே, வேறு விதத்தாலோ ஏற்பட்டிருக்கட்டும்" என்று கண்டிருப்பதில் வேறுவிதம் என்ற ஸந்தேஹமே வேண்டாம். பிராந்தியினுல் தான் என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறுர்: -

भ्रान्ति विना त्वसङ्गस्य निष्क्रियस्य निराकृतेः ।
न घटेतार्थ संबन्धो नमसो नीलवादिवत् ॥ १९७ ॥

ப்⁴ராந்திம் வினு த்வஸங்க³ஸ்ய நிஷ்க்ரியஸ்ய நிராக்ருதே: ।
ந க⁴டேதார்த² ஸம்ப³ந்தோ⁴ நப⁴ஸோ நீலதாதி³வத் ॥ 197 ॥

(வேறு எதனுடனும் பற்றற்று அசைவற்று ரூபமற்று இருக்கும்)

नमसः **நமஸ:**	=	ஆகாசத்திற்கு,
नीलवादिवत् **நீலதாதி³வத்**	=	நீலமாயிருக்கும் தன்மை (தளம்போல் தோன்றும் தன்மை) முதலியது (எப்படி பிராந்தியினுலேயே தோன்றுகிறதோ அதைப்) போலவே,
असङ्गस्य **அஸங்க³ஸ்ய**	=	எதினுடையவும் சேர்க்கையில்லாததும்,
निष्क्रियस्य **நிஷ்க்ரியஸ்ய**	=	எவ்வித கிரியை இல்லாததும்,
निराकृतेः **நிராக்ருதே:**	=	எவ்வித ரூபமில்லாததுமான (ஆத்மாவிற்கு),
अर्थ संबन्धः **அர்த² ஸம்ப³ந்த⁴:**	=	விஷயங்களுடன் ஸம்பந்தமானது,

भ्रान्ति विना	=	பிராந்தியன்னியில்,
ப்⁴ராந்திம் விஞ		
न तु घटेत	=	ஏற்படவே முடியாது.
ந து க⁴டேத		(197)

(**அவதாரிகை**) ஆத்மாவின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தைக்கூறி அதற்கு ஜீவத் தன்மை பிராந்தியால் ஏற்பட்டிருப்பதால் பிராந்தி விலகியதும் அது நீங்கிவிடு மென்று கூறுகிறுர்: -

स्वस्य द्रष्टुर्निर्गुणस्याक्रियस्य प्रत्यग्बोधानन्दरूपस्य बुद्धे।
भ्रान्त्या प्राप्तो जीवभावो न सत्यो मोहापाये नास्त्यवस्तु स्वभावात्॥ १९८॥

ஸ்வஸ்ய த்³ரஷ்டுர்நிர்கு³ணஸ்யாக்ரியஸ்ய
ப்ரத்யக்³போ³தா⁴னந்த³ரூபஸ்ய பு³த்³தே³ ।
ப்⁴ராந்த்யா ப்ராப்தோ ஜீவபா⁴வோ ந ஸத்யோ
மோஹாபாயே நாஸ்த்யவஸ்து ஸ்வபா⁴வாத் ॥ 198 ॥

निर्गुणस्य	=	எவ்வித குணமுமில்லாததாயும்,
நிர்கு³ணஸ்ய		
अक्रियस्य	=	எவ்வித கிரியா ஸம்பந்தமில்லாததாயும்,
அக்ரியஸ்ய		
प्रत्यग्बोध आनन्दरूपस्य	=	உள்ளேயுள்ள அறிவு ரூபமாயும்
ப்ரத்யக்³போ³த⁴ ஆனந்த³ரூபஸ்ய		ஆனந்த ஸ்வரூபமாயும்,
द्रष्टुः	=	எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறவனுயும் உள்ள,
த்³ரஷ்டு:		
स्वस्य	=	தனக்கு,
ஸ்வஸ்ய		
बुद्धेः	=	புத்தியினுடைய,
பு³த்³தே³:		
भ्रान्त्या	=	பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ராந்த்யா		
प्राप्तः	=	ஏற்பட்டிருக்கும்,
ப்ராப்த:		
जीव भावः	=	ஜீவத்தன்மை,
ஜீவ பா⁴வः		
न सत्यः	=	ஸத்யம் (எப்பொழுதும் இருக்கிற பதார்த்தம்)
ந ஸத்யः		ஆகாது,

मोह अपाये **மோஹ அபாயே**	=	மோஹம் விலகிவிட்டால்,
अवस्तु **அவஸ்து**	=	வாஸ்தவமில்லாதது (வெறும் தோற்றமாயிருப்பது),
स्वभावात् **ஸ்வபா⁴வாத்**	=	அதன் தன்மையினாலேயே,
न अस्ति **ந அஸ்தி**	=	இருக்காது (மறைந்துவிடும்). (198)

(அவதாரிகை) இவ்விஷயம் நன்கு மனதில் பதியவேண்டியதற்காக ரஜ்ஜு ஸர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தைச் சொல்கிறார்: -

यावद्भ्रान्तिस्तावदेवास्य सत्ता मिथ्याज्ञानोज्जृम्भितस्य प्रमादात् ।
रज्ज्वां सर्पो भ्रान्तिकालीन एव भ्रान्तेर्नाशे नैव सर्पोऽस्ति तद्वत् ॥ १९९ ॥

யாவத்³ப்⁴ராந்திஸ்தாவதே³வாஸ்ய ஸத்தா
மித்²யாஜ்ஞானோஜ்ஜ்ரும்பி⁴தஸ்ய ப்ரமாதா³த் ।
ரஜ்ஜ்வாம் ஸர்போ ப்⁴ராந்திகாலீன ஏவ
ப்⁴ராந்தேர்நாஶே நைவ ஸர்போ(அ)ஸ்தி தத்³வத் ॥ 199 ॥

रज्ज्वां **ரஜ்ஜ்வாம்**	=	கயிற்றினிடத்தில்,
सर्पः **ஸர்பः**	=	(தோன்றும்) ஸர்ப்பம்,
भ्रान्ति कालीन एव **ப்⁴ராந்தி காலீன ஏவ**	=	பிராந்தி ஸமயத்தில் தான் இருக்கும்,
भ्रान्तेः **ப்⁴ராந்தே:**	=	பிராந்திக்கு,
नाशे **நாஶே**	=	நாசம் ஏற்பட்டுவிட்டால்,
सर्पः **ஸர்பः**	=	ஸர்ப்பம்,
नैव अस्ति **நைவ அஸ்தி**	=	இல்லவேயில்லை என்பது எப்படியோ,
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதே போல,
मिथ्या अज्ञान उज्जृम्भितस्य **மித்²யா அஜ்ஞான உஜ்ஜ்ரும்பி⁴தஸ்ய**	=	பொய்யா யிருக்கும் அறியாமையினால் நன்கு தோன்றுகிற,

अस्य = இதற்கு,

அஸ்ய

भ्रान्तिः = பிராந்தி,

ப்⁴ராந்தி:

यावत् = எதுவரையுண்டோ,

யாவத்

तावत् एव = அதுவரை தான்,

தாவத் ஏவ

प्रमादात् = (சரியான அறிவிலிருந்து) பிசகுவதினுல்,

ப்ரமாதா³த்

सत्ता = இருக்கும் தன்மை (தோன்றுகிறது).

ஸத்தா

(அவதாரிகை) உபாதியாயிருக்கிற விக்ஞானமயகோசம் அநாதியானதினுல் அதற்கு நாசம் எப்படி ஏற்படும் என்று சிஷ்யன் கேட்ட கேள்விக்கு, அநாதியான பதார்த்தம் வாஸ்தவ பதார்த்தமாயிருந்தால் அதற்கு நாசம் கிடையாதென்பது வாஸ்தவம், வாஸ்தவமில்லாத பதார்த்தம் அநாதியாயிருந்தாலும் அது தோன்றின தற்குக் காரணமாகிய அறியாமை விலகிவிட்டால் அதுவும் நாசத்தையடைந்து விடுமென்று எடுத்துச்சொல்கிருர்: -

अनादित्वमविद्यायाः कार्यस्यापि तथेष्यते ॥ २०० ॥

அநாதி³த்வமவித்³யாயா: கார்யஸ்யாபி ததே²ஷ்யதே ॥ 200 ॥

उत्पन्नायां तु विद्यायामाविद्यकमनाद्यपि ।
प्रबोधे स्वप्नवत्सर्वं सहमूलं विनश्यति ॥ २०१ ॥

உத்பன்னாயாம் து வித்³யாயாமாவித்³யகமநாத்³யபி ।
ப்ரபோ³தே⁴ ஸ்வப்னவத்ஸர்வம் ஸஹமூலம் வினஶ்யதி ॥ 201 ॥

अविद्यायाः = அவித்யைக்கு,

அவித்³யாயா:

अनादित्वं = அநாதித்தன்மை (எப்படியோ),

அநாதி³த்வம்

तथा = அப்படியே,

ததா²

कार्यस्यापि = அதன் கார்ய (மான விக்ஞானமய கோச) த்திற்கும் (அநாதித் தன்மை),

கார்யஸ்யாபி

इष्यते = ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது,

இஷ்யதே

तु து	=	ஆனல்,
आविद्यकं ஆவித்³யகம்	=	அவித்யையினல் ஏற்பட்டது,
अनादि अपि அநாதி³ அபி	=	ஆதியற்றதாயிருந்தபோதிலும்,
विद्यायां வித்³யாயாம்	=	(அவித்யைக்கு நேர் விரோதமாய் அதைப் போக்கடிக்க வல்லமையுள்ள) வித்யை,
उत्पन्नायां உத்பன்னயாம்	=	ஏற்பட்டுவிட்டதேயானல்
प्रबोधे ப்ரபோ³தே⁴	=	(தூக்கத்திலிருந்து) நன்கு விழித்துக்கொண்டு விட்டால்,
स्वप्नवत् ஸ்வப்னவத்	=	ஸ்வப்னம் (ஸ்வப்னத்தில் தோன்றின வாஸ்தவமல்லாத பதார்த்தங்கள் எல்லாம் மறைந்துவிடுவது) போல,
सर्वं ஸர்வம்	=	எல்லாம்,
सहमूलं ஸஹமூலம்	=	காரணமான அவித்யை உள்பட,
विनश्यति வினஶ்யதி	=	நன்கு நாசத்தை அடைந்து விடுகிறது.

(200, 201)

பிரபஞ்சத்திற்குக்காரணமான அவித்யை ஒரேமாதிரியாயிருப்பதால் அதிலிருந்து தோன்றும் பிரபஞ்சமும் ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆகவே எல்லாவற்றையும் ஸமமாக எண்ணுகிற, பக்ஷபாதமில்லாத ஈசுவரன் அவித்யையைக்கொண்டு பல பல வேற்றுமைகளுள்ள இப்பிரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிப்பதற்கு பலவித கர்மாக்களுக்கு ஆச்ரயமான புத்தி என்ற உபாதிதான் காரணம் என்று சொல்லவேண்டும். ஆகையால் புத்தியும் (விக்ஞாநமய கோசமும்) அநாதி என்று ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். **(200, 201)**

(அவதாரிகை) ஆதியற்றதெல்லாம் நாசமற்றது என்று வைத்துக் கொள்ள அவசியமில்லையென்று தார்கிக மத ரீதியாகவே பதில் சொல்கிறுர். ஒரு குடம் உண்டவதற்கு முன் அதன் இல்லாமை ஆதியற்றது, குடம் உண்டானவுடன் அந்த அனுதியான இல்லாமை நாசத்தை அடைவதில்லையா என்கிறுர்: -

अनाद्यपीदं नो नित्यं प्रागभाव इव स्फुटम् ।
अनादेरपि विध्वंसः प्रागभावस्य वीक्षितः ॥ २०२ ॥

அநாத்³யபீத³ம் நோ நித்யம் ப்ராக³பா⁴வ இவ ஸ்பு²டம் ।
அநாதே³ரபி வித்⁴வம்ஸः ப்ராக³பா⁴வஸ்ய வீக்ஷிதः ॥ 202 ॥

इदं **இத³ம்**	=	இந்த விக்ஞானமய கோசமானது,
अनादि अपि **அநாதி³ அபி**	=	அனுதியாயிருந்தபோதிலும்,
नो नित्यं **நோ நித்யம்**	=	நித்யம் (நாசமற்றது) இல்லையென்பது,
प्रागभाव: इव **ப்ராக³பா⁴வ: இவ**	=	(உத்பத்தியாகும் பதார்த்தம் உத்பத்தியாவதற்கு முன் அது ஸம்பந்தமாயுள்ள) முன் இல்லாமை போலவே,
स्फुटम् **ஸ்பு²டம்**	=	தெளிவானது,
अनादे **அநாதே³**	=	ஆதியில்லாமலிருக்கும்,
प्रागभावस्य अपि **ப்ராக³பா⁴வஸ்ய அபி**	=	முன் இல்லாமைக்கும் கூட (பதார்த்தம் உண்டாகும்போது),
विध्वंस: **வித்⁴வம்ஸः**	=	நாசமானது,
वीक्षित: **வீக்ஷிதः**	=	பார்க்கப்படுகிறது. (202)

இவ்வளவுகாலமாக எனக்குப்புரியாத இந்த விஷயம் இப்பொழுதுதான் எனக்குத் தெரிந்தது என்று ஒருவன் சொல்கிறுன். இந்த அறியாமை எப்பொழுது ஏற்பட்டது என்று ஒருவரும் கேட்பதில்லை. அறியாமை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்குமாஞல் அதற்கு முன் அறியாமை இல்லாமல் அறிவு இருக்கும் பொழுது எப்படி அறியாமை ஏற்படும்? ஆகையால் அறியாமை அநாதிகாலமாக இருப்பதாகச் சொல்ல வேண்டும். அநாதியாயிருந்தாலும் ஞானம் வந்தவுடன் அறியாமை நீங்கிவிடுகிறது ஆகையால் அநாதியான வஸ்துவுக்கும் நாசம் ஏற்படலாம். **(202)**

(அவதாரிகை) கயிற்றில் பிராந்தியினுல் தோன்றும் பாம்பு எப்படி வாஸ்தவத்தில் கயிற்றைவிட வேறில்லையோ அதேமாதிரி ஆத்மாவினிடத்தில் புத்திதோஷத்தினுல் தோன்றும் ஜீவன் வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவைத்தவிர வேறில்லையென்பதைக் காட்டுகிறுர்: -

यद्बुद्ध्युपाधिसम्बन्धात्परिकल्पितमात्मनि ।
जीवत्वं न ततोऽन्यत्तु स्वरूपेण विलक्षणम् ॥ २०३ ॥

யத்3பு3த்3த்4யுபாதி4ஸம்ப3ந்தா4த்பரிகல்பிதமாத்மனி ।
ஜீவத்வம் ந ததோ(அ)ன்யத்து ஸ்வரூபேண விலக்ஷணம் ॥ 203 ॥

बुद्ध्युपाधिसम्बन्धात् = புத்தியாகிற உபரதியின் ஸம்பந்தத்தினுல்,
பு3த்3த்4யுபாதி4ஸம்ப3ந்தா4த்

आत्मनि = ஆத்மாவினிடத்தில்,
ஆத்மனி

परिकल्पितं = நன்கு கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற,
பரிகல்பிதம்

यत् = எந்த,
யத்

जीवत्वं = ஜீவத்தன்மையுண்டோ, அது,
ஜீவத்வம்

ततः = ஆத்மாவிலிருந்து,
ததঃ

स्वरूपेण = தன் ஸ்வரூபத்தினுல்,
ஸ்வரூபேண

विलक्षणं = வேறுபட்ட லக்ஷணத்தோடு கூடிய,
விலக்ஷணம்

अन्यत् = வேறு பதார்த்தம்,
அன்யத்

न तु = இல்லவே இல்லை.
ந து

(**அவதாரிகை**) இந்த ஸம்பந்தம் அறியாமையினுலேயே ஏற்பட்டு இருப்பதினுல், அறிவு ஏற்பட்டு அறியாமை விலகினவுடன் இந்த ஜீவத்தன்மையும் விலகி விடும்; அவ் விதம் விலக்க அறிவைத்தவிர வேறு வழி கிடையாது என்பதை விளக்குகிருர்: -

सम्बन्धः स्वात्मनो बुद्ध्या मिथ्याज्ञानपुरःसरः ।
विनिवृत्तिर्भवेत्तस्य सम्यग्ज्ञानेन नान्यथा ॥ २०४ ॥

ஸம்ப3ந்த4ঃ ஸ்வாத்மனோ பு3த்3த்4யா மித்2யாஜ்ஞானபுரঃஸரঃ ।
விநிவ்ருத்திர்ப4வேத்தஸ்ய ஸம்யக்3ஜ்ஞானேன நான்யதா2 ॥ 204 ॥

स्वात्मन: **ஸ்வாத்மன:**	=	தன் ஆத்மாவிற்கு,
बुद्ध्या **பு³த்³த⁴யா**	=	புத்தியுடன்,
सम्बन्ध: **ஸம்ப³ந்த⁴:**	=	ஸம்பந்தமானது,
मिथ्याज्ञानपुर:सर: **மித்²யாஜ்ஞானபுர:ஸர:**	=	பொய்யான அறியாமையை முன்னிட்டுக்கொண்டு (தான் ஏற்படுகிறது),
तस्य **தஸ்ய**	=	(அறியாமையால் ஏற்பட்டிருக்கும்) அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு,
विनिवृत्ति: **விநிவ்ருத்தி**	=	நன்கு விலகுவதானது,
सम्यग्ज्ञानेन **ஸம்யக்³ஜ்ஞானேன**	=	(ஆத்மதத்வ ஸாக்ஷாத்காரமாகிற) நன்கு அறிவதினலேதான்,
र्भवेत्त **ப⁴வேத்**	=	ஏற்படும்,
अन्यथा **அன்யதா²**	=	வேறு விதத்தில்,
न **ந**	=	ஏற்படாது.

(204)

(அவதாரிகை) அந்த "நல்ல அறிவு" என்பதின் ஸ்வரூபத்தைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்கிறுர்: -

ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानं सम्यग्ज्ञानं श्रुतेर्मवम् ।

ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வவிஜ்ஞானம் ஸம்யக்³ஜ்ஞானம் ஶ்ருதேர்மவம் ।

பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுதான் என்று நேரில் அனுபவரூபமாய் அனுபவிப்பது தான்,
நல்ல அறிவு என்று,
வேதத்தினுடைய,
தீர்மானம்.

(அவதாரிகை) இந்த அறிவு ஏற்படவேண்டுமானுல் ஆத்மாவையும் அனுத்மாவையும் நன்கு பிரித்து அறியவேண்டியது அவசியமென்பதை மறுபடியும் சொல்கிறுர்: -

तदात्मानात्मनोः सम्यग्विवेकेनैव सिद्ध्यति ।
ततो विवेकः कर्तव्यः प्रत्यगात्मासदात्मनोः ॥ २०५ ॥

ததா³த்மாஞத்மனோ꞉ ஸம்யக்³விவேகேஜைவ ஸித்³த்⁴யதி ।
ததோ விவேக꞉ கர்தவ்ய꞉ ப்ரத்யகா³த்மாஸதா³த்மனோ꞉ ॥ 205 ॥

तत् = அந்த அறிவு,
தத்

आत्मानात्मनोः = ஆத்மா ஆத்மாவல்லாதது இரண்டையும்,
ஆத்மானாத்மனோ꞉

सम्यग्विवेकेन = நன்கு பிரித்தறிவதினால்,
ஸம்யக்³விவேகேன

एव = தான்,
ஏவ

सिद्ध्यति = ஏற்படும்,
ஸித்³த்⁴யதி

ततः = ஆகையினால்,
தத꞉

प्रत्यगात्मासदात्मनोः = உள்ளேயிருக்கிற (வாஸ்தவமான) ஆத்மா,
ப்ரத்யகா³த்மாஸதா³த்மனோ꞉ வாஸ்தவமல்லாத (ஆத்மா மாதிரி தோன்றுகிற) ஆத்மா இவர்கள் விஷயமாய்,

विवेकः = பகுத்தறிதல்,
விவேக꞉

कर्तव्यः = செய்யவேண்டியது.
கர்தவ்ய꞉ **(205)**

(**அவதாரிகை**) அவ்விதம் செய்து ஆத்மாவல்லாததிலிருந்து ஆத்மாவைப் பிரித்து அறிந்துவிட்டால், அழுக்கு நீங்கின ஜலம் போல, ஆத்மா ஸ்பஷ்டமாகப் பிரகாசிக்கும் என்கிறார்: -

जलं पङ्कवदस्पष्टं पङ्कापाये जलं स्फुटम् ।
यथा भाति तथात्मापि दोषाभावे स्फुटप्रभः ॥ २०६ ॥

ஜலம் பங்கவத³ஸ்பஷ்டம் பங்காபாயே ஜலம் ஸ்பு²டம் ।
யதா² பா⁴தி ததா²த்மாபி தோ³ஷாபா⁴வே ஸ்பு²டப்ரப⁴꞉ ॥ 206 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²

जलं **ஜலம்**	=	ஜலம்,
पङ्कत् **பங்கத்**	=	சேறுடன் சேர்ந்து,
अस्पष्टं **அஸ்பஷ்டம்**	=	தெளிவில்லாமலிருக்கிறதோ,
पङ्कापाये **பங்காபாயே**	=	சேர் விலகினவுடன்,
जलं **ஜலம்**	=	ஜலம்,
स्फुटं **ஸ்பு²டம்**	=	தெளிந்து நன்ருக,
भाति **பா⁴தி**	=	விளங்குகிறதோ,
तथा **ததா²**	=	அதே மாதிரி,
आत्मापि अपि **ஆத்மாபி அபி**	=	ஆத்மாவும் கூட,
दोषाभावे **தோ³ஷாபா⁴வே**	=	(அதை மறைத்து அசுத்தப்படுத்திக்கொண்டிருந்த) தோஷம் விலகினவுடன்,
स्फुटप्रभः **ஸ்பு²டப்ரப⁴:**	=	தெளிவான பிரகாசமுள்ளதாக,
भाति **பா⁴தி**	=	விளங்குகிருர்.

(206)

(அவதாரிகை) ஆகையால் ஆத்ம ஸ்வரூபம் நன்கு பிரகாசிக்க வேண்டுமாஞல் அநாத்மாவின் ஸம்பந்தத்திஞல் ஏற்படும் தோஷத்தை விலக்கவேண்டுமென்கிருர்: -

असन्निवृत्तौ तु सदात्मनः स्फुटप्रतीतिरेतस्य भवेत्प्रतीचः ।
ततो निरासः करणीय एवासदात्मनः साध्वहमादिवस्तुनः ॥ २०७ ॥

அஸந்நிவ்ருத்தௌ து ஸதா³த்மன: ஸ்பு²டப்ரதீதிரேதஸ்ய ப⁴வேத்ப்ரதீச: ।
ததோ நிராஸ: கரணீய ஏவாஸதா³த்மன: ஸாத்⁴வஹமாதி³வஸ்துன: ॥ 207 ॥

असन्निवृत्तौ तु **அஸந்நிவ்ருத்தௌ து**	=	வாஸ்தவமில்லாதது நிவிருத்தியாகி விட்டால் தான்,

सदात्मनः = வாஸ்தவமான ஆத்மாவாகிய,
ஸதா³த்மன꞉
एतस्य = இந்த,
ஏதஸ்ய
प्रतीचः = உள்ளேயிருக்கும் வஸ்துவிற்கு,
ப்ரதீச꞉
स्फुटप्रतीतिः = நன்கு விளங்குதல்,
ஸ்பு²டப்ரதீதி꞉
भवेत् = ஏற்படும்,
ப⁴வேத்
ततः = ஆகையால்,
தத꞉
असदात्मनः = வாஸ்தவ ஆத்மாவல்லாத,
அஸதா³த்மன꞉
अहमादिवस्तुनः = அஹங்காரம் முதலான வஸ்துக்களுடைய,
அஹமாதி³வஸ்துன꞉
निरासः = விலக்குதல்,
நிராஸ꞉
साधु = நன்கு,
ஸாது⁴
करणीय एव = செய்தேயாக வேண்டும்.
கரணீய ஏவ **(207)**

(**அவதாரிகை**) இதுவரை வர்ணித்து வந்த விக்ஞானமயகோசம் ஏன் ஆத்மா வாகாது என்பதற்குள்ள காரணங்களையெல்லாம் சேர்த்துச்சொல்கிறுர்: -

अतो नायं परात्मा स्याद्विज्ञानमयशब्दभाक् ।
विकारित्वाज्जडत्वाच्च परिच्छिन्नत्वहेतुतः ।
दृश्यत्वाद्व्यभिचारित्वान्नानित्यो नित्य इष्यते ॥ २०८ ॥

அதோ நாயம் பராத்மா ஸ்யாத்³விஜ்ஞானமயஶப்³த³பா⁴க் ।
விகாரித்வாஜ்ஜட³த்வாச்ச பரிச்சி²ன்னத்வஹேதுத꞉ ।
த்³ருஶ்யத்வாத்³வ்யபி⁴சாரித்வான்னாநித்யோ நித்ய இஷ்யதே ॥ 208 ॥

अतः = ஆகையால்,
அத꞉
अयं = இந்த,
அயம்

विज्ञानमयशब्दभाक्	=	விக்ஞானமயம் என்ற பெயரை அடைந்திருக்கிற
விஜ்ஞானமயஶப்³த³பா⁴க்		கோசமானது,
परात्मा	=	மேலான ஆத்மா,
பராத்மா		
न स्यात्	=	ஆகாது,
ந ஸ்யாத்		
विकारित्वात्	=	(உத்பத்தி, நாசம் முதலிய) மாறுதல்களை
விகாரித்வாத்		உடையதாயிருப்பதாலும்,
जडत्वात्	=	(தானாகப் பிரகாசிக்க யோக்கியதையன்னியில்)
ஜட³த்வாத்		ஜடமாயிருப்பதாலும்,
परिच्छिन्नत्वहेतुत:	=	வரம்புக்குட்பட்டது என்ற காரணத்தினாலும்,
பரிச்சி²ன்னத்வஹேதுத:		
दृश्यत्वात्	=	அறியப்படுகிறபடியாலும்,
த்³ருஶ்யத்வாத்		
व्यभिचारित्वान्ना	=	(ஒரே நிலையிலில்லாமல் தூக்கத்தில்
வ்யபி⁴சாரித்வான்ன		லயமடைந்து விடுவதுபோலுள்ள) எப்பொழுதும் இருக்கும் தன்மையற்றிருப்பதினாலும்,
अनित्य:	=	நித்யமில்லையென்று ஏற்படுகிற (இந்த கோசம்),
அநித்ய:		
नित्य:	=	(எவ்வித மாறுதலையுமடையாமல் ஸ்வயம்பிரகாச
நித்ய:		மாய், ஸர்வவியாபகமாய், அறிகிறதாய், எப்பொழுதும் ஒரே நிலையிலிருப்பதாய்) நித்யமாயுள்ள (ஆத்மாவாக),
न इष्यते	=	ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.
ந இஷ்யதே		**(208)**

21. ஆனந்தமய கோசம்

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக விக்ஞானமய கோசமும் ஆத்மா நிர்வசனம் செய்துவிட்டு இனி அதற்கும் உள்ளேயுள்ள ஆனந்தமய கோசத்தைப் பற்றி சொல்ல வாரம்பிக்கிறார். அதன் ஸ்வரூபத்தையும் கார்யத்தையும் 209 வது சுலோகத்திலும், அது தெளிவாய்த் தெரியும் அவஸ்தை ஸுஷுப்தி என்று 210 வது சுலோகத்திலும் சொல்லி, 211 வது சுலோகத்தில் இந்த கோசமும் ஆத்மாவாகாது என்பதைக் காட்டுகிறார்: -

आनन्दप्रतिबिम्बचुम्बिततनुर्वृत्तिस्तमोजृम्भिता
स्यादानन्दमय: प्रियादिगुणक: स्वेष्टार्थलाभोदय: ।
पुण्यस्यानुभवे विभाति कृतिनामानन्दरूप: स्वयं
भूत्वा नन्दति यत्र साधु तनुभृन्मात्रा प्रयत्नं विना ॥ २०९ ॥

ஆனந்த³ப்ரதிபி³ம்ப³சும்பி³ததனுர்வ்ருத்திஸ்தமோஜ்ரும்பி⁴தா
ஸ்யாதா³னந்த³மய: ப்ரியாதி³கு³ணக: ஸ்வேஷ்டார்த²லாபோ⁴த³ய: ।
புண்யஸ்யானுப⁴வே விபா⁴தி க்ருதிநாமானந்த³ரூப: ஸ்வயம்
பூ⁴த்வா நந்த³தி யத்ர ஸாது⁴ தனுப்⁴ருன்மாத்ரா ப்ரயத்னம் வினா ॥ 209 ॥

आनन्दप्रतिबिम्बचुम्बिततनुः ஆனந்த³ப்ரதிபி³ம்ப³சும்பி³ததனு:	=	(ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமான) ஆனந்தத்தின் பிரதிபிம்பத்துடன் சேர்ந்த ஸ்வரூபத்துடன் கூடியதாய்,
तमोजृम्भिता தமோஜ்ரும்பி⁴தா	=	இருட்டு (அவித்யை) யிலிருந்து உண்டானதாய்,
प्रियादिगुणकः ப்ரியாதி³கு³ணக:	=	பிரியம் (மோதம், பிரமோதம்) முதலான அம்சங்களுடன் கூடியதாய்,
स्वेष्टार्थलाभोदयः ஸ்வேஷ்டார்த²லாபோ⁴த³ய:	=	தனக்கு இஷ்டமான பதார்த்தம் கிடைப்பதினால் ஏற்படுவதாய் உள்ள,
कृतिः க்ருதி:	=	விருத்தி,
आनन्दरूपः ஆனந்த³ரூப:	=	ஆனந்தமய கோசம்,
स्यात् ஸ்யாத்	=	ஆகும்,
कृतिनां க்ருதினாம்	=	புண்ணியம் செய்தவர்களுக்கு,
पुण्यस्य புண்யஸ்ய	=	புண்ணியத்தின்,
अनुभवे அனுப⁴வே	=	பலானுபவம் ஏற்படும்போது,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
आनन्दरूपः ஆனந்த³ரூப:	=	ஆனந்தரூபமாக,
भूत्वा பூ⁴த்வா	=	ஆகி,
विभाति விபா⁴தி	=	பிரகாசிக்கிறது,
यत्र யத்ர	=	எந்த ஸமயத்தில்,

तनुभृन्मात्रः = சரீரம் எடுத்திருக்கும் யாவரும்,

தனுப்⁴ருன்மாத்ர:

प्रयत्नं = (இப்பொழுது எவ்வித) பிரயத்தினமும்,

ப்ரயத்னம்

विना = இல்லாமலே,

விநா

साधु = நன்றாக,

ஸாது⁴

नन्दति = ஸந்தோஷப்படுகிறதோ (அப்பொழுது ஆனந்தமய

நந்த³தி கோசம் தெரிகிற தென்று அறியவும்). **(209)**

(அவதாரிகை) ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம் இவைகளிலும் புண்ணிய வசத்தினால் ஆனந்த ஸ்பூர்த்தி ஏற்பட்டபோதிலும் துக்கம் கலந்தே இருக்குமாதலால், இந்த கோசம் நன்கு தெரிவது ஸுஷுப்தியில்தான் என்கிறார்: -

आनन्दमयकोशस्य सुषुप्तौ स्फूर्तिरुत्कटा ।
स्वप्नजागरयोरीषदिष्ट संदर्शनादिना ॥ २१० ॥

ஆனந்த³மயகோஶஸ்ய ஸுஷுப்தௌ ஸ்பூ²ர்திருத்கடா ।
ஸ்வப்னஜாக³ரயோரீஷதி³ஷ்ட ஸந்த³ர்ஶநாதி³நா ॥ 210 ॥

आनन्दमयकोशस्य = ஆனந்தமய கோசத்திற்கு,

ஆனந்த³மயகோஶஸ்ய

उत्कटा = வெகு நன்றாக,

உத்கடா

स्फूर्ति = விளங்குதல்,

ஸ்பூ²ர்தி

सुषुप्तौ = நல்ல தூக்கத்தில்,

ஸுஷுப்தௌ

स्वप्नजागरयोः = கனவிலும் விழிப்பிலும்,

ஸ்வப்னஜாக³ரயோ:

इष्टसंदर्शनादिना = இஷ்டமான வஸ்துவை பார்ப்பது (அடைவது

இஷ்டஸந்த³ர்ஶநாதி³நா அனுபவிப்பது) முதலானதினால்,

ईषत् = கொஞ்சம் (விளங்குதல் இருக்கும்).

ஈஷத்

தாமஸமான ஸுகாகாரவிருத்தி ஆநந்தமயகோசம். ஸுஷுப்தியில் வேறு விருத்தியில்லாமல் துக்கக் கலப்பில்லாமல் ஆனந்தம் ஏற்படுகிறபடியால் ஆனந்தமய கோசத்தை ஸுஷுப்தி நிலையில் நன்கு காணலாம். ஆனாலும் அது

அவித்யையால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. விழிப்பிலும் கனவிலும் புண்யவசத்தால் ஏற்படும் ஸுகாகாரவிருத்தியும் ஆனந்தமயம் தான்; ஆனாலும் அங்கு வேறு விருத்திகள் ஏற்படுவதாலும் துன்பம் கலப்பதாலும் ஸுஷுப்தியில்போல் இங்கு வ்யக்தமாக இல்லை. **(210)**

नैवायमानन्दमयः परात्मा सोपाधिकत्वात् प्रकृतेर्विकारात् ।
कार्यत्वहेतोः सुकृतक्रियायाः विकार सङ्घातसमाहितत्वात् ॥ २११ ॥

நைவாயமானந்த³மயஃ பராத்மா ஸோபாதி⁴கத்வாத் ப்ரக்ருதேர்விகாராத் ।
கார்யத்வஹேதோः ஸுக்ருதக்ரியாயாः விகார ஸங்கா⁴தஸமாஹிதத்வாத் ॥211॥

अयं = இந்த,

அயம்

आनन्दमयः = ஆனந்தமய கோசமானது,

ஆனந்த³மயः

सोपाधिकत्वात् = (இஷ்ட வஸ்து லாபம் முதலிய)

ஸோபாதி⁴கத்வாத் நிமித்தங்களை அபேக்ஷிக்கிறபடியாலும்,

प्रकृते = மூல காரணமான அவித்யையின்,

ப்ரக்ருதே

विकारात् = பரிணாமமாயிருப்பதினாலும்,

விகாராத்

सुकृतक्रियायाः = புண்யகர்மாவின்,

ஸுக்ருதக்ரியாயாः

कार्यत्वहेतोः = கார்யமாயிருக்கும் தன்மையுடையது என்ற

கார்யத்வஹேதோः காரணத்தினாலும்,

विकार सङ्घातसमाहितत्वात् = (பிரியம், மோதம், பிரமோதம் முதலான)

விகார ஸங்கா⁴தஸமாஹிதத்வாத் விகாரங்களின் கூட்டத்தினால் சேர்ந்திருப்பதினாலும்,

परात्मा = மேலான ஆத்மா,

பராத்மா

न एव = ஆகவேயாகாது.

ந ஏவ **(211)**

22. ஆத்மா கோசங்களுக்கு அதீதர்

(அவதாரிகை) இதுவரை 155 முதல் 211 சுலோகம் முடிய ஐந்து கோசங்களையும் வர்ணித்துவிட்டு அவைகளிலிருந்து ஆத்மாவைப் பிரித்து அறிந்தால் அவ்வாத்மா ஸ்வயம் பிரகாசமாய் விளங்குமென்று 153-வது சுலோகத்தில் சொன்னதை இங்கு மறுபடியும் சொல்லி முடிக்கிறார்: -

पञ्चानामपि कोशानां निषेधे युक्तितः कृते ।
तन्निषेधावधिः साक्षी बोधरूपोऽवशिष्यते ॥ २१२ ॥

பஞ்சாநாமபி கோஶாநாம் நிஷேதே⁴ யுக்திதஃ க்ருதே ।
தந்நிஷேதா⁴வதி⁴ஃ ஸாக்ஷீ போ³த⁴ரூபோ(அ)வஶிஷ்யதே ॥ 212 ॥

पञ्चानां = ஐந்து,
பஞ்சாநாம்
कोशानां = கோசங்களையும்,
கோஶாநாம்
युक्तितः = (முன் கண்டிருக்கும்) காரணங்களினால்,
யுக்திதஃ
निषेधे = (வாஸ்தவமாக) இல்லையென்று,
நிஷேதே⁴
कृते = செய்துவிட்டால்,
க்ருதே
तन्निषेधावधिः = அந்த மறுப்புக்கு எல்லையாய்,
தந்நிஷேதா⁴வதி⁴ஃ
बोधरूपः = ஞானஸ்வரூபமாயிருக்கும்,
போ³த⁴ரூபஃ
साक्षी = எல்லாவற்றையும் (தான் ஸம்பந்தப்படாமல்)
ஸாக்ஷீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஆத்மா,
अवशिष्यते = மிஞ்சும்.
அவஶிஷ்யதே **(212)**

(அவதாரிகை) அப்படியே முன் 127 - வது சுலோகத்தில் சொன்ன ஆத்ம லக்ஷணங்களையும் ஞாபகப்படுத்துகிறார்: -

योऽयमात्मा स्वयंज्योतिः पञ्चकोशविलक्षणः ।
अवस्थात्रयसाक्षी सन् निर्विकारो निरञ्जनः ।
सदानन्दः स विज्ञेयः स्वात्मत्वेन विपश्चिता ॥ २१३ ॥

யோ(அ)யமாத்மா ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஃ பஞ்சகோஶவிலக்ஷணஃ ।
அவஸ்தா²த்ரயஸாக்ஷீ ஸன் நிர்விகாரோ நிரஞ்ஜனஃ ।
ஸதா³னந்த³ஃ ஸ விஜ்ஞேயஃ ஸ்வாத்மத்வேன விபஶ்சிதா ॥ 213 ॥

यः अयं आत्मा = எந்த இந்த ஆத்மா,
யஃ அயம் ஆத்மா

स्वयं ज्योति: ஸ்வயம் ஜ்யோதி:	=	(வேறு எதையும் அபேக்ஷிக்காமல்) தானே பிரகாசமாயும்,
पञ्चकोशविलक्षण: பஞ்சகோஶவிலக்ஷண:	=	ஐந்து கோசங்களுக்கும் வேறுபட்டவராயும்,
अवस्थात्रयसाक्षी அவஸ்தா²த்ரயஸாக்ஷீ	=	(ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற) தசைகள் மூன்றுக்கும் ஸாக்ஷியாயும்,
सन् ஸன்	=	(பாதிக்கப்படாமல் எப்பொழுதும்) இருக்கின்ற வராயும்,
निर्विकार: நிர்விகார:	=	எவ்வித மாறுதலற்றவராயும்,
निरञ्जन: நிரஞ்ஜன:	=	எவ்வித தோஷமற்றவராயும்;
सदा आनन्द: ஸதா³னந்த³:	=	எப்பொழுதும் ஆனந்த ஸ்வரூபியாகவும் இருக்கிறரோ,
स: ஸ:	=	அவர்,
विपश्चिता விபஶ்சிதா	=	நன்கு அறிவுள்ளவனுல்,
स्वात्मत्वे ஸ்வாத்மத்வேன	=	தன்னுடைய ஆத்மா என்றே,
विज्ञेय: விஜ்ஞேய:	=	நன்கு அறியத்தக்கவர். (213)

(**அவதாரிகை**) ஸாமான்யமாய் "நான்" "நான்" என்று நிஜனக்கப்படுகிற ஐந்து கோசங்கஊயும் "நான் அல்ல" என்று மறுதளித்துவிட்டால், வேறு "நான்" என்று எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்ஊலயேயென்று ஸந்தேஹித்து சிஷ்யன் கேட்கிருன்:-

शिष्य उवाच –

मिथ्यात्वेन निषिद्धेषु कोशेष्वेतेषु पञ्चसु ।
सर्वाभावं विना किञ्चित् न पश्याम्यत्र हे गुरो ।
विज्ञेयं किमु वस्त्वस्ति स्वात्मनाऽत्र विपश्चिता ॥ २१४ ॥

ஶிஷ்ய உவாச -

மித்⁴யாத்வேன நிஷித்³தே⁴ஷு கோஶேஷ்வேதேஷு பஞ்சஸு ।
ஸர்வாபா⁴வம் விஞ கிஞ்சித் ந பஶ்யாம்யத்ர ஹே கு³ரோ ।
விஜ்ஞேயம் கிமு வஸ்த்வஸ்தி ஸ்வாத்மஞ(அ)த்ர விபஶ்சிதா ॥ 214 ॥

एतेषु **ஏதேஷு**	=	இந்த,
पञ्चसु **பஞ்சஸு**	=	ஐந்து,
कोशेषु **கோஶேஷு**	=	கோசங்களும்,
मिथ्यात्वेन **மித்⁴யாத்வேன**	=	வாஸ்தவமில்லையென்று,
निषिद्धेषु **நிஷித்³தே⁴ஷு**	=	மறுக்கப்பட்டுவிட்டால்,
सर्वाभावं **ஸர்வாபா⁴வம்**	=	எல்லாவற்றின் இல்லாமையை (ஒன்றுமில்லை யென்பதை),
विना **விநா**	=	தவிர,
किंचित् **கிஞ்சித்**	=	எதையும்,
न पश्यामि **ந பஶ்யாமி**	=	நான் பார்க்கவில்லை,
हे गुरो **ஹே கு³ரோ**	=	ஹே குருநாதரே, (அப்படியானால்)
विपश्चिता **விபஶ்சிதா**	=	வித்வானால்,
स्वात्मना **ஸ்வாத்மநா**	=	தன்னுடைய ஆத்மாவாக,
अत्र **அத்ர**	=	இங்கே,
विज्ञेयं **விஜ்ஞேயம்**	=	அறியத்தக்கதான,
वस्तु **வஸ்து**	=	வஸ்து,
किमु **கிமு**	=	எதுதான்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது? **(214)**

(அவதாரிகை) இந்த கேள்வியையும் சிலாகித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ குரு பதில் சொல்கிறார்: -

श्रीगुरुरुवाच –

ஶ்ரீகு³ருருவாச -

सत्यमुक्तं त्वया विद्वन् निपुणोऽसि विचारणे ।
अहमादिविकारास्ते तदभावोऽयमप्यथ ॥ २१५ ॥

ஸத்யமுக்தம் த்வயா வித்³வன் நிபுணோ(அ)ஸி விசாரணே ।
அஹமாதி³விகாராஸ்தே தத³பா⁴வோ(அ)யமப்யத² ॥ 215 ॥

सर्वे येनानुभूयन्ते या स्वयं नानुभूयते ।
तमात्मानं वेदितारं विद्धि बुद्ध्या सुसूक्ष्मया ॥ २१६ ॥

ஸர்வே யேனானுபூ⁴யந்தே யா ஸ்வயம் நானுபூ⁴யதே ।
தமாத்மானம் வேதி³தாரம் வித்³தி⁴ பு³த்³த்⁴யா ஸுஸூக்ஷ்மயா ॥ 216 ॥

विद्वन् **வித்³வன்**	=	ஹே வித்வானே!
त्वया **த்வயா**	=	உன்னால்,
उक्तं **உக்தம்**	=	சொல்லப்பட்டிருப்பது,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	வாஸ்தவமே,
विचारणे **விசாரணே**	=	(தத்வத்தைப்பற்றி) விசாரிப்பதில்,
निपुण: **நிபுண:**	=	ஸாமர்த்யசாலியாய்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறாய்,
ते अहमादिविकारा: **தே அஹமாதி³விகாரா:**	=	அந்த அஹங்காரம் முதலான விகாரங்களும்,
अथ **அத²**	=	அதன்பிறகு,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
तदभाव: अपि **தத³பா⁴வ: அபி**	=	அவைகளின் இல்லாமையும்,

सर्वे = இவை எல்லாம்,

ஸர்வே

येन = எவரால்,

யேன

अनुभूयन्ते = அனுபவிக்கப்படுகின்றனவோ,

ந அனுபூ⁴யந்தே

यः = எவர்,

ய:

स्वयं = தான் மாத்திரம் (எதனுலேயும்),

ஸ்வயம்

न अनुभूयते = அனுபவிக்கப்படுகிறதில்லயோ,

ந அனுபூ⁴யதே

तं = அந்த,

தம்

वेदितारं = அறிகிறவரை,

வேதி³தாரம்

आत्मानं = ஆத்மாவென்று,

ஆத்மானம்

सुसूक्ष्मया = வெகு கூர்மையான (சுத்தமான),

ஸுஸூக்ஷ்மயா

बुद्ध्या = புத்தியினுல்,

பு³த்³த⁴யா

विद्धि = அறிந்துகொள்.

வித்³தி⁴ **(215-216)**

(அவதாரிகை) முன் 213-வது சுலோகத்தில் ஆத்மாவை 'ஸாக்ஷி' என்றும், இந்த சுலோகத்தில் "எவரால் எல்லாம் அனுபவிக்கப்படுகிறதோ" என்றும், சொன்ன தற்கு தாத்பர்யம் ஒன்றே என்று தெளிவுபடுத்துகிருர்: -

तत्साक्षिकं भवेत् तत् तत् यत् यत् येनानुभूयते ।
कस्याप्यननुभूतार्थे साक्षित्वं नोपपद्यते ॥ २१७ ॥

தத்ஸாக்ஷிகம் ப⁴வேத் தத் தத் யத் யத் யேனானுபூ⁴யதே ।
கஸ்யாப்யனனுபூ⁴தார்தே² ஸாக்ஷித்வம் நோபபத்³யதே ॥ 217 ॥

यत् यत् = எது எது,

யத் யத்

येन **யேன**	=	எவரால்,
अनुभूयते **அனுபூ⁴யதே**	=	அனுபவிக்கப்படுகிறதோ,
तत् तत् **தத் தத்**	=	அது அது,
तत्साक्षिकं **தத்ஸாக்ஷிகம்**	=	அவரை ஸாக்ஷியாக உடையதாக,
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	இருக்கும்,
कस्यापि **கஸ்யாபி**	=	யாதொருவருக்கும் கூட,
अनुभूतार्थे **அனுபூ⁴தார்தே²**	=	அனுபவிக்கப்படாத பதார்த்தவிஷயமாக,
साक्षित्वं **ஸாக்ஷித்வம்**	=	ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை,
नोपपद्यते **நோபபத்³யதே**	=	பொருத்தமாகாது. (217)

(**அவதாரிகை**) சிஷ்யன் கேட்கும்போது "ஐந்து கோசங்களையும் ஆத்மா வல்லவென்று மறுத்துவிட்டால் எல்லாவற்றின் இல்லாமையைத்தவிர வேறு எதையும் காணவில்லை" என்று சொன்னதிலிருந்தே "எல்லாவற்றின் இல்லாமை" காணப்படுகிறதென்பது தெரிகிறது. அதைக்காண்பவரே ஆத்மா, அவரைப் பார்க்க வேறு எதுவும் தேவையில்லை, அவர் ஸ்வயம் பிரகாசமாயிருப்பதால், என்கிருர்: -

असौ स्वसाक्षिको भावो यतः स्वेनानुभूयते ।
अतः परं स्वयं साक्षात्प्रत्यगात्मा न चेतरः ॥ २१८ ॥

அஸௌ ஸ்வஸாக்ஷிகோ பா⁴வோ யத: ஸ்வேனானுபூ⁴யதே ।
அத: பரம் ஸ்வயம் ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யகா³த்மா ந சேதர: ॥ 218 ॥

असौ **அஸௌ**	=	அந்த,
अभावः **அபா⁴வ:**	=	(எல்லாவற்றின்) இல்லாமை,
स्वेन **ஸ்வேன**	=	தன்னுல் (ஆத்மாவால்),

यतः = எந்தக் காரணத்தினுல்,

யதः
अनुभूयते = அனுபவிக்கப்படுகிறதோ, (அதனுல்)

அனுபூ⁴யதே
स्वसाक्षिकः = தன்னை (ஆத்மாவை) ஸர்க்ஷியாக உடையது

ஸ்வஸாக்ஷிகः (என்பது ஸித்தம்),
अतः = ஆகையினுலேயே,

அதः
प्रत्यगात्मा = உள்ளேயிருக்கும் ஆத்மா,

ப்ரத்யகா³த்மா
स्वयं = தானே,

ஸ்வயம்
साक्षात् = நேராக,

ஸாக்ஷாத்
परं = உத்க்ருஷ்டமான ப்ரஹ்மமேதான்,

பரம்
इतरः = வேறு,

இதரः
न च = இல்லவேயில்லை.

ந ச (218)

(அவதாரிகை) அஹங்காரம் முதலியவைகளின் மாறுதலையெல்லாம் அனுபவிப்பவர் ஆத்மாவென்று 215-வது சுலோகத்தில் சொன்னதையே விஸ்தாரமாக சொல்கிறுர்: -

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु स्फुटतरं योऽसौ समुज्जृम्भते
प्रत्यग्रूपतया सदाऽहमहमित्यन्तः स्फुरन्नेकधा ।
नानाकारविकारभाजिन इमान्पश्यन्नहन्धीमुखा-
नित्यानन्दचिदात्मना स्फुरति तं विद्धि स्वमेतं हृदि ॥ २१९ ॥

ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ஸ்பு²டதரம் யோ(அ)ஸௌ ஸமுஜ்ஜ்ரும்ப⁴தே
ப்ரத்யக்³ரூபதயா ஸதா³(அ)ஹமஹமித்யந்தः ஸ்பு²ரன்னேகதா⁴ ।
நாஞகாரவிகாரபா⁴ஜின இமான்பஶ்யன்னஹந்தீ⁴முகா²-
நித்யானந்த³சிதா³த்மஞ ஸ்பு²ரதி தம் வித்³தி⁴ ஸ்வமேதம் ஹ்ருதி³ ॥ 219 ॥

यः = எந்த,

யः

असौ அஸௌ	=	இவர்,
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு	=	ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி ஆகிய மூன்று தசைகளிலும்,
सदा ஸதா³	=	இடைவிடாமல்,
अहं अहं इति அஹம் அஹம் இதி	=	‘நான்’ 'நான்' என்று,
अन्तः அந்த:	=	உள்ளே,
प्रत्यग्रूपतया ப்ரத்யக்³ரூபதயா	=	உள்ளேயிருக்கும் ஸ்வரூபமாக,
स्फुटतरं ஸ்பு²டதரம்	=	வெகு ஸ்பஷ்டமாக,
समुज्जृम्भते ஸமுஜ்ஜ்ரும்ப⁴தே	=	நன்கு விளங்குகிறுரோ,
नानाकारविकारभाजिनः நாஞகாரவிகாரபா⁴ஜின:	=	பலவிதமான ரூபங்களையும், மாறுதல்களையும் அடையக்கூடிய,
इमान् இமான்	=	இவைகளை (அதாவது),
अहं धीमुखान् அஹம் தீ⁴முகா²ன்	=	அஹங்காரம், புத்தி முதலானதுகளை,
एकधा ஏகதா⁴	=	ஒரேவிதமாய் இருந்து கொண்டு (தான் எவ்வித மாறுதலையும் அடையாமல்),
स्फुरन् ஸ்பு²ரன்	=	பிரகாசித்துக்கொண்டு,
पश्यन् பஶ்யன்	=	பார்த்துக்கொண்டு,
नित्यानन्दचिदात्मना நித்யானந்த³சிதா³த்மஞ	=	நித்யமாய், ஆனந்தமாய், ஞானமாய் இருக்கும் தன்மையுடன்,
इदि இதி³	=	ஹ்ருதயத்தில்,
स्फुरति ஸ்பு²ரதி	=	விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறுரோ,
तं தம்	=	அந்த,

एतं = இவரை,
ஏதம்
स्वं = 'தான்' (ஆத்மா) என்று,
ஸ்வம்
विद्धि = அறிந்துகொள்.
ஹ்ருதி³ (219)

(**அவதாரிகை**) "வெகு ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிறுர்" என்றிருந்தால், புத்தி முதலானதுகளில் “நான்” என்ற எண்ணம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்னவென்று கவனித்தால் மூடத்தனத்தைத்தவிர வேறு எதையும் சொல்வதற்கில்ஜலயென்கிறுர்: -

घटोदके बिम्बितमर्कबिम्बमालोक्य मूढो रविमेव मन्यते ।
तथा चिदाभासमुपाधि संस्थं भ्रान्त्याहमित्येव जडोऽभिमन्यते ॥ २२० ॥

க⁴டோத³கே பி³ம்பி³தமர்கபி³ம்ப³மாலோக்ய
மூடோ⁴ ரவிமேவ மன்யதே ।
ததா² சிதா³பா⁴ஸமுபாதி⁴ ஸம்ஸ்த²ம் ப்⁴ராந்த்யாஹமித்யேவ
ஜடோ³(அ)பி⁴மன்யதே ॥ 220 ॥

घटोदके = குடத்திலுள்ள ஜலத்தில்,
க⁴டோத³கே
बिम्बितं = பிரதிபிம்பித்திருக்கும்,
பி³ம்பி³தம்
अर्कबिम्बं = ஸூர்ய மண்டலத்தை,
அர்கபி³ம்ப³ம்
आलोक्य = பார்த்துவிட்டு,
ஆலோக்ய
मूढः = மூடனுயிருப்பவன்,
மூட⁴:
रविं = ஸூர்யன்,
ரவிம்
एव = தான் என்று,
ஏவ
मन्यते = எண்ணுகிறுன்,
மன்யதே
तथा = அதே விதமாக,
ததா²
उपाधि संस्थं = உபாதியில் இருக்கும்,
உபாதி⁴ ஸம்ஸ்த²ம்

चिदाभासं = சைதன்யத்தின் பிரதிபிம்பத்தை,
சிதா³பா⁴ஸம்

भ्रान्त्या = பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ராந்த்யா

जडः = அறிவில்லாதவன்,
ஜட³:

अहं इति एव = 'நான்' என்றே,
அஹம் இதி ஏவ

अभिमन्यते = அபிமானிக்கிறுன்.
அபி⁴மன்யதே (220)

घटं जलं तद्गतमर्कबिम्बं विहाय सर्वं दिवि वीक्ष्यतेऽर्कः ।
तटस्थितस्तत्त्रितयावभासकः स्वयंप्रकाशो विदुषा यथा तथा ॥ २२१ ॥

க⁴டம் ஜலம் தத்³க³தமர்கபி³ம்ப³ம் விஹாய
ஸர்வம் தி³வி வீக்ஷ்யதே(அ)ர்க: ।
தடஸ்தி²தஸ்தத்த்ரிதயாவபா⁴ஸக: ஸ்வயம்ப்ரகாஶோ
விது³ஷா யதா² ததா² ॥ 221 ॥

घटं = குடம்,
க⁴டம்

जलं = (அதிலுள்ள) ஜலம்,
ஜலம்

तद्गतं = அந்த ஜலத்திலுள்ள,
தத்³க³தம்

अर्कबिम्बं = ஸூர்யனுடைய பிம்பம்,
அர்கபி³ம்ப³ம்

सर्वं = இவை யெல்லாவற்றையும்,
ஸர்வம்

विहाय = விட்டுவிட்டு,
விஹாய

तटस्थितः = இவைகளில் ஸம்பந்தப்படாமல் தனியே இருந்து கொண்டு,
தடஸ்தி²த:

तत्त्रितयावभासकः = அம்மூன்றையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்துகொண்டு,
தத்த்ரிதயாவபா⁴ஸக:

स्वयंप्रकाशः = தானே பிரகாமாயுள்ள,
ஸ்வயம்ப்ரகாஶ:

अर्कः அர்கঃ	=	ஸூர்யன்,
दिवि தி³வி	=	மேல் ஆகாசத்தில்,
विदुषा விது³ஷா	=	அறிவாளியால்,
यथा யதா²	=	எப்படி,
वीक्ष्यते வீக்ஷ்யதே	=	காணப்படுகிறரோ,
तथा ததா²	=	அப்படியே.

(221)

देहं धियं चित्प्रतिबिम्बमेतं विसृज्य बुद्धौ निहितं गुहायाम् ।
द्रष्टारमात्मानमखण्डबोधं सर्वप्रकाशं सदसद्विलक्षणम् ॥ २२२ ॥

தே³ஹம் தி⁴யம் சித்ப்ரதிபி³ம்ப³மேதம் விஸ்ருஜ்ய
பு³த்³தௌ⁴ நிஹிதம் கு³ஹாயாம் ।
த்³ரஷ்டாரமாத்மானமக²ண்ட³போ³த⁴ம் ஸர்வப்ரகாஶம்
ஸத³ஸத்³விலக்ஷணம் ॥ 222 ॥

नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्ममन्तर्बहिः शून्यमनन्यमात्मनः ।
विज्ञाय सम्यङ्निजरूपमेतत्त पुमान् विपाप्मा विरजा विमृत्युः ॥ २२३ ॥

நித்யம் விபு⁴ம் ஸர்வக³தம் ஸுஸூக்ஷ்மமந்தர்ப³ஹிঃ
ஶூன்யமனன்யமாத்மனঃ ।
விஜ்ஞாய ஸம்யங்நிஜரூபமேதத்த புமான்
விபாப்மா விரஜா விம்ருத்யுঃ ॥ 223 ॥

देहं தே³ஹம்	=	(குடம் போலுள்ள) தேஹத்தையும்,
धियं தி⁴யம்	=	(ஜலம் போலுள்ள) புத்தியையும்,
एतं ஏதம்	=	இந்த,
चित्प्रतिबिम्बं சித்ப்ரதிபி³ம்ப³ம்	=	(அதில் பிரதிபலிக்கிற) சைதன்யத்தின் பிரதிபிம்பத்தையும்,
विसृज्य விஸ்ருஜ்ய	=	விட்டுவிட்டு,

गुहायां	=	குஹைபோலிருக்கிற,
கு3ஹாயாம்		
बुद्धौ	=	புத்தியில்,
பு3த்3தௌ4		
निहितं	=	உள்ளே வைக்கப்பட்டதுபோலிருக்கிற,
நிஹிதம்		
द्रष्टारं	=	(எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷியாக) பார்த்துக்
த்3ரஷ்டாரம்		கொண்டிருப்பவரும்,
अखण्डबोधं	=	துண்டுபடாத ஞான ஸ்வரூபராயு,
அக2ண்ட3போ3த4ம்		
सर्वप्रकाशं	=	எல்லாவற்றையும் பிரகாசப்படுத்துகிறவராயும்,
ஸர்வப்ரகாஶம்		
सदसद्विलक्षणं	=	(பிருத்வீ, அப்பு, தேஜஸ் ஆகிய) தெரிகிற
ஸத3ஸத்3விலக்ஷணம்		வஸ்துக்களுக்கும் (அல்லது தோன்றுகிற கார்யமான வஸ்துக்களுக்கும் (வாயு, ஆகாசம் ஆகிய) தெரியாத வஸ்துக்களுக்கும் (அல்லது வ்யக்தமாயில்லாத காரணவஸ்துவிற்கும்) வேறுபட்டவராயும்,
नित्यं	=	(காலத்தினுல் வரையறுக்கப்படாமல்)
நித்யம்		எப்பொழுதுமிருப்பவராயும்,
विभुं	=	(தேசத்தினுல் வரையறுக்கப்படாமல்)
விபு4ம்		எங்கும் வ்யாபித்தவராயும்,
सर्वगतं	=	(வஸ்துவினுல் வரையறுக்கப்படாமல்)
ஸர்வக3தம்		எல்லர வஸ்துக்களிலும் காரணமாய் இருப்பவராயும்,
सुसूक्ष्मं	=	(ஸுலபமாய் அறிவதற்கில்லாமல்)
ஸுஸூக்ஷ்மம்		வெகு ஸூஷ்மராயும்,
अन्तर्बहिः शून्यं	=	உள், வெளி அற்றவராயும்,
அந்தர்ப3ஹி: ஶூன்யம்		
आत्मनः	=	பரப்ஹ்மத்தினிடத்திலிருந்து,
ஆத்மன:		
अनन्यं	=	வேறுபடாதவராயும் உள்ள,
அனன்யம்		
आत्मानं	=	ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்		
एतत्	=	இந்த,
ஏதத்		

निजरूपं **நிஜரூபம்**	=	தன் ஸ்வரூபமென்று,
सम्यक् **ஸம்யக்**	=	நன்றாக,
विज्ञाय **விஜ்ஞாய**	=	அறிந்துகொண்டதற்குப் பிறகு,
पुमान् **புமான்**	=	ஜீவன்,
विपाप्मा **விபாப்மா**	=	எவ்வித பாபமும் (தோஷமும்) இல்லாதவனாகவும்,
विरजा: **விரஜா:**	=	எவ்வித ரஜோகுணம் (அழுக்கு) இல்லாதவனாகவும்,
विमृत्यु: **விம்ருத்யு:**	=	மரணமற்றவனாகவும் (ஆகிவிடுகிறான்). **(222, 223)**

विशोक आनन्दघनो विपश्चित्स्वयं कुतश्चि बिभेति कश्चित् ।
नान्योऽस्ति पन्था भवबन्धमुक्तेर्विना स्वतत्वावगमं मुमुक्षोः ॥ २२४ ॥

விஶோக ஆனந்த³க⁴னோ விபஶ்சித்ஸ்வயம்
குதஶ்சி பி³பே⁴தி கஶ்சித் ।
நான்யோ(அ)ஸ்தி பந்தா² ப⁴வப³ந்த⁴முக்தேர்வினா
ஸ்வதத்வாவக³மம் முமுக்ஷோ: ॥ 224 ॥

विशोक **விஶோக**	=	துக்கமற்றவனாகவும்,
आनन्दघन: **ஆனந்த³க⁴ன:**	=	(நிரதிசயமான) ஆனந்த ஸ்வரூபனாகவும்,
विपश्चित् **விபஶ்சித்**	=	(எல்லாவற்றையும்) அறிந்தவனாகவும் ஆகி,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தான்,
कुतश्चित् **குதஶ்சித்**	=	எதிலிருந்தும்,
न बिभेति **ந பி³பே⁴தி**	=	பயப்படுவதில்லை. (தன்னைத் தவிர வேறு இரண்டாவது வஸ்துவே இல்லாததால்) (ஆகையால்),
मुमुक्षो: **முமுக்ஷோ:**	=	மோக்ஷமடைய விரும்புவோருக்கு,

स्वतत्वावगमं = தன்னுடைய வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தை அறிவதை,

ஸ்வதத்வாவக³மம்

विना = விட,

வினா

भवबन्धमुक्तेः = ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு,

ப⁴வப³ந்த⁴முக்தேः

अन्यः = வேறு,

அன்யः

कश्चित् = எந்த,

கஶ்சித்

पन्थाः = வழியும்,

பந்தா²

नास्ति = கிடையாது.

நாஸ்தி **(224)**

(அவதாரிகை) ஆத்மாவின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபம் பிரஹ்மத்தைத் தவிர வேறில்லை என்கிறார்: -

ब्रह्माभिन्नत्व विज्ञानं भवमोक्षस्य कारणम् ।
येनाद्वितीयमानन्दं ब्रह्म संपद्यते बुधः ॥ २२५ ॥

ப்³ரஹ்மாபி⁴ன்னத்வ விஜ்ஞானம் ப⁴வமோக்ஷஸ்ய காரணம் ।
யேனாத்³விதீயமானந்த³ம் ப்³ரஹ்ம ஸம்பத்³யதே பு³த⁴ः ॥ 225 ॥

येन = எதனால்,

யேன

अद्वितीयं = இரண்டாவதற்ற,

அத்³விதீயம்

आनन्दं = ஆனந்த ஸ்வருபமான,

ஆனந்த³ம்

ब्रह्म = பிரஹ்மமாக,

ப்³ரஹ்ம

बुधः = அறிந்தவன்,

பு³த⁴ः

संपद्यते = ஆகிவிடுகிறானே, (அந்த),

ஸம்பத்³யதே

ब्रह्माभिन्नत्व विज्ञानं = பிரஹ்மத்திலிருந்து வேறுபடாத் தன்மையை

ப்³ரஹ்மாபி⁴ன்னத்வ விஜ்ஞானம் நன்கு அறிந்து அனுபவிப்பதே,

भवमोक्षस्य = ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு,
ப⁴வமோக்ஷஸ்ய
कारणं = காரணம்.
காரணம் (225)

(**அவதாரிகை**) அவ்விதம் அறிந்து விடுபட்டவன் மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திற் குத் திரும்புவதில்ஂல என்பதைச்சொல்கிறுர்: -

ब्रह्मभूतस्तु संसृत्यै विद्वान्नावर्तते पुनः ।
विज्ञातव्यमतः सम्यग्ब्रह्माभिनत्वमात्मनः ॥ २२६ ॥

ப்³ரஹ்மபூ⁴தஸ்து ஸம்ஸ்ருத்யை வித்³வான்ஞவர்ததே புன: ।
விஜ்ஞாதவ்யமத: ஸம்யக்³ப்³ரஹ்மாபி⁴னத்வமாத்மன: ॥ 226 ॥

विद्वान् = அறிந்தவன்,
வித்³வான்
ब्रह्मभूतस्तु = பிரம்மமாகவே இருந்து விடுவதால்,
ப்³ரஹ்மபூ⁴தஸ்து
संसृत्यै = ஸம்ஸாரத்தின் பொருட்டு,
ஸம்ஸ்ருத்யை
पुनः = மறுபடியும்,
புன:
नावर्तते = திரும்புவது கிடையாது,
நாவர்ததே
अतः = ஆகையினுல்,
அத:
आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மன:
ब्रह्माभिनत्वं = பிரஹ்மத்திலிருந்து வேறுபடாதிருக்கும் தன்மை,
ப்³ரஹ்மாபி⁴னத்வம்
सम्यक् = நன்ருக,
ஸம்யக்
विज्ञातव्यं = அறிந்துகொள்ள வேண்டியது.
விஜ்ஞாதவ்யம் (226)

(**அவதாரிகை**) அந்த பிரஹ்மம் எத்தகையது என்பதை விளக்குகிறுர்: -

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म विशुद्धं परं स्वतः सिद्धम्।
नित्यानन्दैकरसं प्रत्यगभिन्नं निरन्तरं जयति ॥ २२७ ॥

ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம விஶுத்³த⁴ம் பரம் ஸ்வத꞉ ஸித்³த⁴ம் ।
நித்யானந்தை³கரஸம் ப்ரத்யக³பி⁴ன்னம் நிரந்தரம் ஜயதி ॥ 227 ॥

ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மம் என்பது,
सत्यं ஸத்யம்	=	(ஒரு காலத்திலும் பாதிக்கப்படாமல் எப்பொழுதும்) இருக்கும் வஸ்து,
ज्ञानं ஜ்ஞானம்	=	(எவ்விதகருவியையோ, விஷயத்தையோ நிமித்தத்தையோ அபேக்ஷிக்காமல்) அறிவாகவே யுள்ளது,
अनन्तं அனந்தம்	=	(காலத்தினுலோ, தேசத்தினுலோ, வஸ்து வினுலோ) வரையறுக்கப்படாதது,
विशुद्धं விஶுத்³த⁴ம்	=	(எவ்வித தோஷமுமன்னியில்) பரிசுத்தமானது,
परं பரம்	=	(எல்லாவற்றையும் விட) மேலானது,
स्वतः सिद्धम् ஸ்வத꞉ ஸித்³த⁴ம்	=	(பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களினுல் இருக்கிறதென்று காட்டுவதற்கு அவசிய மன்னியில்), தானே ஸித்தமாயிருந்து வருவது,
नित्यानन्दैकरसं நித்யானந்தை³கரஸம்	=	(குறைவு, அழிவு அற்று) எப்பொழுதும் நித்யமா யுள்ள ஆனந்தம் ஒன்றையே ரஸமாயுள்ளது,
प्रत्यगभिन्नं ப்ரத்யக³பி⁴ன்னம்	=	உள்ளேயிருக்கும் ஆத்மாவிலிருந்து வேறுபடாதது,
निरन्तरं நிரந்தரம்	=	எவ்வித இடைவெளியு மில்லாதது (அல்லது, இடைவிடாமல்),
जयति ஜயதி	=	ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாக விளங்குகிறது.

(227)

23 பிரஹ்மமும் ஜகத்தும்

(அவதாரிகை) பிரஹ்மமானது எவ்வித பதார்த்தத்தினுலும் வரையறுக்கப் படவில்லையென்றுல், இதற்கு முன் அனுத்ம பதார்த்தத்திலிருந்து ஆத்மாவை பிரித்து அறிந்து பிரஹ்மத்தன்மையை அடையவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே? அப்படியானுல் அனுத்ம பதார்த்தம் பிரஹ்மத்தைவிட வேறு என்று ஏற்படுமே? பிரஹ்மம் அதினுல் வரையறுக்கப்பட்டுவிட்டதே? அப்படியிருக்க பிரஹ்மத்திற்கு இரண்டாவது கிடையாது என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று கேட்கக் கூடியதால், அனுத்மாவாகத் தோன்றும் உலகமும் வாஸ்தவத்தில் பிரஹ்மத்திலிருந்து வேறு

பட்டதில்லை, எப்படி குடம் என்பது மண்ணைத்தவிர வேறில்லையோ, அப்படியே பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மத்தைத்தவிர வேறில்லையென்று 228 முதல் 238 முடிய சுலோகங்களில் காட்டுகிறார்: -

सदिदं परमाद्वैतं स्वस्मादन्यस्य वस्तुनोऽभावात् ।
न ह्यन्यदस्ति किञ्चित् सम्यक् परमार्थतत्त्वबोधदशायाम् ॥ २२८ ॥

ஸதி³த³ம் பரமாத்³வைதம் ஸ்வஸ்மாத³ன்யஸ்ய வஸ்துனோ(அ)பா⁴வாத் ।
ந ஹ்யன்யத³ஸ்தி கிஞ்சித் ஸம்யக் பரமார்த²தத்த்வபோ³த⁴த³ஶாயாம் ॥ 228 ॥

इदं = இந்த ப்ரஹ்மம்,
இத³ம்
सत् = எப்பொழுதும் இருக்கிற வஸ்து,
ஸத்
स्वस्मात् = தன்னைத் தவிர,
ஸ்வஸ்மாத்
अन्यस्य = வேறு எவ்வித,
அன்யஸ்ய
वस्तुनः = வஸ்துவும்,
வஸ்துன:
अभावात् = இல்லாததினாலே,
அபா⁴வாத்
परमाद्वैतं = மிகவும் மேலானதான இரண்டற்ற தன்மை
பரமாத்³வைதம் யுள்ளது,
सम्यक्परतत्त्वबोधसुदशायां = நன்றாக மேலான தத்வத்தை அறியும்
ஸம்யக்பரதத்த்வபோ³த⁴ஸுத³ஶாயாம் உத்தமமான தசையில்,
अन्यत् = வேறு,
அன்யத்
किञ्चित् = எதுவும்,
கிஞ்சித்
नास्ति = கிடையாது என்பது,
நாஸ்தி
हि = (ஞானிகளுக்கு) பிரஸித்தம்.
ஹி **(228)**

(அவதாரிகை) தத்வக்ஞான தசையில்தான் பிரபஞ்சம் ஸத்யம் இல்லையென்று நினைக்கவேண்டாம். அக்ஞான தசையிலும் கூட அது ப்ரஹமத்தைவிட வேறு பதார்த்தமாகாது என்கிறார்: -

यदिदं सकलं विश्वं नानारूपं प्रतीतमज्ञानात् ।
तत्सर्वं ब्रह्मैव प्रत्यस्ताशेषभावनादोषम् ॥ २२९ ॥

யதி³த³ம் ஸகலம் விஶ்வம் நாநாரூபம் ப்ரதீதமஜ்ஞாநாத் ।
தத்ஸர்வம் ப்³ரஹ்மைவ ப்ரத்யஸ்தாஶேஷபா⁴வநாதோ³ஷம் ॥ 229 ॥

यत् = எது,
யத்
अज्ञानात् = அக்ஞானத்தினால்,
அஜ்ஞாநாத்
नानारूपं = பலவித ரூபங்களுடன்,
நாநாரூபம்
इदं = இந்த,
இத³ம்
सकलं = எல்லா,
ஸகலம்
विश्वं = பிரபஞ்சமாக,
விஶ்வம்
प्रतीतं = தோன்றுகிறதோ,
ப்ரதீதம்
तत् = அது,
தத்
सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்
प्रत्यस्ताशेषभावनादोषं = பாக்கியன்னியில் எல்லாவித கல்பனைகளாகிற
ப்ரத்யஸ்தாஶேஷபா⁴வநாதோ³ஷம் தோஷமற்றதாயுள்ள,
ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமேதான்.
ப்³ரஹ்மைவ

(**அவதாரிகை**) எப்படியென்று மண் குட திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுகிறார்: -

मृत्कार्यभूतोऽपि मृदो न भिन्नः कुम्भोऽस्ति सर्वत्र तु मृत्स्वरूपात् ।
न कुम्भरूपं पृथगस्ति कुम्भः कुतो मृषा कल्पितनाममात्रः ॥ २३० ॥

ம்ருத்கார்யபூ⁴தோ(அ)பி ம்ருதோ³ ந பி⁴ன்னः
கும்போ⁴(அ)ஸ்தி ஸர்வத்ர து ம்ருத்ஸ்வரூபாத் ।
ந கும்ப⁴ரூபம் ப்ருத²க³ஸ்தி கும்ப⁴ः குதோ
ம்ருஷா கல்பிதநாமமாத்ரः ॥ 230 ॥

मृत्कार्यभूतोऽपि **ம்ருத்கார்யபூ⁴தோ(அ)பி**	=	மண்ணிலிருந்து ஏற்பட்ட கார்யமாக இருந்த போதிலும்,
कुम्भः **கும்ப⁴ः**	=	குடம் என்பது,
मृदः **ம்ருத³ः**	=	மண்ணைவிட,
न भिन्नः अस्ति **ந பி⁴ன்னः அஸ்தி**	=	வேறுபட்டதாக இல்லை. (ஏனென்றால்)
सर्वत्र **ஸர்வத்ர**	=	(குடத்தின்) எந்தவிடத்திலும்,
मृत्स्वरूपात् तु **ம்ருத்ஸ்வரூபாத் து**	=	மண் ஸ்வரூபமாகவே யிருந்துவருவதால் (அல்லது, அந்த மண் ஸ்வரூபத்திலிருந்து),
पृथक् **ப்ருத²க்**	=	தனியாக,
कुम्भरूपं **கும்ப⁴ரூபம்**	=	குடத்திற்கு உருவம்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	கிடையாது,
मृषा **ம்ருஷா**	=	பொய்யாக (வியவஹாரத்திற்காக மாத்திரம்),
कल्पितनाममात्रः **கல்பிதநாமமாத்ரः**	=	கல்பிக்கப்பட்ட பெயரை மாத்திரம் உடைய,
कुम्भः **கும்ப⁴ः**	=	குடம் என்பது,
कुतः **குதः**	=	எப்படி இருக்கமுடியும்? **(230)**

(அவதாரிகை) குடம் என்கிற பெயர் எப்படி கல்பிதமாகுமென்றால் காலை நீட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறவனுக்கும் காலை மடக்கிக்கொண்டு உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறவனுக்கும் எப்படி நிலையின் வித்யாஸத்தினால் வேற்றுமை ஏற்பட்டு விடாதோ அதேமாதிரி உருட்டிவைத்திருக்கும் மண்ணுக்கும் குடமாய்த் தோன்றுகிற மண்ணுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் வித்யாஸம் கிடையாது என்கிறார்: -

केनापि मृद्भिन्नतया स्वरूपं घटस्य संदर्शयितुं न शक्यते ।
अतो घटः कल्पित एव मोहान्मृदेव सत्यं परमार्थभूतम् ॥ २३१ ॥

கேனாபி ம்ருத்³பி⁴ன்னதயா ஸ்வரூபம் க⁴டஸ்ய ஸந்த³ர்ஶயிதும் ந ஶக்யதே ।
அதோ க⁴டः கல்பித ஏவ மோஹான்ம்ருதே³வ ஸத்யம் பரமார்த²பூ⁴தம் ॥ 231 ॥

मृद्भिन्नतया **ம்ருத்³பி⁴ன்னதயா**	=	மண்ணுக்கு வேறுபட்டதாக,
घटस्य **க⁴டஸ்ய**	=	குடத்தின்,
स्वरूपं **ஸ்வரூபம்**	=	ஸ்வரூபத்தை,
संदर्शयितुं **ஸந்த³ர்ஶயிதும்**	=	நன்கு எடுத்துக்காட்ட,
केनापि **கேனபி**	=	எவராலேயும் (நான்முகனாலேயும்),
न शक्यते **ந ஶக்யதே**	=	முடியாது,
अत: **அதঃ**	=	ஆகையால்,
घट: **க⁴ட:**	=	குடம் என்பது,
मोहात् **மோஹாத்**	=	அறியாமையால்,
कल्पित: **கல்பிதঃ**	=	(வேறுபோல) கல்பிக்கப்பட்டது,
एव **ஏவ**	=	தான்,
मृदेव **ம்ருதே³வ**	=	மண் தான்,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	(மூன்று காலத்திலும்) இருந்துவரும்,
परमार्थभूतं **பரமார்த²பூ⁴தம்**	=	வாஸ்தவமாக இருக்கும் வஸ்து. **(231)**

(அவதாரிகை) அதேமாதிரி பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மத்தின் கார்யமாயிருப்பதால் அது பிரஹ்மத்தைவிட வேறுபடாது, அதற்குத் தனியாக இருப்புக் கிடையாது, அதுவும் கல்பிதம்தான் என்கிறார்: -

सद्ब्रह्मकार्यं सकलं सदैव सन्मात्रमेतन्न ततोऽन्यदस्ति ।
अस्तीति यो वक्ति न तस्य मोहो विनिर्गतो निद्रितवत्प्रजल्पः ॥ २३२ ॥

ஸத்³ப்³ரஹ்மகார்யம் ஸகலம் ஸதை³வ
ஸன்மாத்ரமேதன்ன ததோ(அ)ன்யத³ஸ்தி ।

அஸ்தீதி யோ வக்தி ந தஸ்ய மோஹோ
விநிர்க³தோ நித்³ரிதவத்ப்ரஜல்ப: ॥ 232 ॥

सद्ब्रह्मकार्यं = ஸத்தாயிருக்கிற பிரஹ்மத்தின் கார்யமாகிய,
ஸத்³ப்³ரஹ்மகார்யம்
सकलं = எல்லாம்,
ஸகலம்
सदैव = எப்பொழுதும்கூட,
ஸதை³வ
सन्मात्रं = ஸத் மாத்திரம் தான்,
ஸன்மாத்ரம்
एतत् = இது (கார்யமான பிரபஞ்சம்),
ஏதத்
ततः = அதை (பிரஹ்மத்தை) விட,
தத:
अन्यत् = வேறுக,
அன்யத்
नास्ति = இருப்பதில்லை,
நாஸ்தி
यः = எவனுவது,
ய:
अस्ति = (வேறுக) இருக்கிறது,
அஸ்தி
इति = என்று,
இதி
वक्ति = சொன்னுனேயானுல்,
வக்தி
तस्य = அவனிடமுள்ள,
தஸ்ய
मोहः = அறியாமை,
மோஹ:
न विनिर्गतः = வெளியில் போய்விடவில்லை. (அவன் சொல்வது),
ந விநிர்க³த:
निद्रितवत् = தூங்குகிறவனுடையது (ஸ்வப்னம் கண்டு
நித்³ரிதவத் பிதற்றுகிறவனுடையது) போலவே,
प्रजल्पः = நல்ல பிதற்றல் (தான்)
ப்ரஜல்ப: **(232)**

(அவதாரிகை) மண் திருஷ்டாந்தம் ஸாமவேதத்தைச் சேர்ந்த சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருப்பதை அனுஸரித்து அதர்வ வேதத்தைச் சேர்ந்த முண்டக் உபநிஷத்தும் சொல்லியிருக்கிறதென்பதைச் சொல்கிறுர்: -

ब्रह्मैवेदं विश्वमित्येव वाणी श्रौती ब्रूतेऽथर्वनिष्ठा वरिष्ठा ।
तस्मादेतद् ब्रह्ममात्रं हि विश्वं नाधिष्ठानाद्भिन्नतारोपितस्य ॥ २३३ ॥

ப்³ரஹ்மைவேத³ம் விஶ்வமித்யேவ வாணீ ஶ்ரௌதீ
ப்³ரூதே(அ)த²ர்வநிஷ்டா² வரிஷ்டா² ।
தஸ்மாதே³தத்³ ப்³ரஹ்மமாத்ரம் ஹி விஶ்வம்
நாதி⁴ஷ்டா²நாத்³பி⁴ன்னதாரோபிதஸ்ய ॥ 233 ॥

ब्रह्म = பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம
एव = தான்,
ஏவ
इदं = இந்த,
இத³ம்
विश्वं = ஜகத்,
விஶ்வம்
इति एव = என்றே,
இதி ஏவ
अथर्वनिष्ठा = அதர்வாவிற்கு (பிரஹ்மதேவனுல்)
அத²ர்வநிஷ்டா² உபதேசிக்கப்பட்ட,
श्रौती = வேதத்திலுள்ள,
ஶ்ரௌதீ
वरिष्ठा = மிகவும் சிலாக்கியமான,
வரிஷ்டா²
वाणी = வார்த்தை,
வாணீ
ब्रूते = சொல்கிறது,
ப்³ரூதே
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
एतत् = இந்த,
ஏதத்
विश्वं = ஜகத்,
விஶ்வம்

ब्रह्ममात्रं हि **ப்3ரஹ்மமாத்ரம் ஹி**	=	பிரஹ்மம் தானல்லவா?,
अधिष्ठानात् **அதி4ஷ்டா2ணத்**	=	அதிஷ்டானத்திலிருந்து (அடிப்படையிலிருந்து)
भिन्नता **பி4ன்னதா**	=	வேறுபட்டிருக்கும் தன்மை,
आरोपितस्य **ஆரோபிதஸ்ய**	=	ஆரோபிக்கப்படும் பதார்த்தத்திற்கு (மேல் ஏற்றப்பட்டுத் தோன்றும் பதார்த்தத்திற்கு)
न **ந**	=	கிடையாது.

(233)

(அவதாரிகை) ஜகத் தனி ஸத்தையுள்ளதாகவிருந்தால் பிரஹ்மம் அனந்தம் (வரையறுக்கப்படாதது) என்பது ஸாத்யமில்லை. அவ்விதம் சொல்லும் வேதமும் பிரமாணமில்லை. பகவத்கீதையில் பகவான் சொன்னதும் பொய்யென்று ஏற்பட்டு விடும். இவ்விதம் ஏற்பட எந்த ஆஸ்திகனும் ஸம்மதிக்கமாட்டான் என்கிறர்: -

सत्यं यदि स्याज्जगदेतदात्मनोऽनन्तत्वहानिर्निगमाप्रमाणता ।
असत्यवादित्वमपीशितुः स्यान्नैतत्त्रयं साधु हितं महात्मनाम् ॥ २३४ ॥

ஸத்யம் யதி3 ஸ்யாஜ்ஜக3தே3ததா3த்மனோ(அ)னந்தத்வஹாநிர்நிக3
மாப்ரமாணதா ।
அஸத்யவாதி3த்வமபீஶிது: ஸ்யான்னைதத்த்ரயம்
ஸாது4 ஹிதம் மஹாத்மனாம் ॥ 234 ॥

एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
जगत् **ஜக3த்**	=	ஜகத்தானது,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	ஸத்யமாக (பிரஹ்மத்தைபோல் எப்பொழுதுமிருக்கும் வஸ்துவாக),
सत्यं यदि **ஸத்யம் யதி3**	=	இருக்குமேயானல்,
आत्मनः **ஆத்மன:**	=	ஆத்மாவிற்கு (பிரஹ்மத்திற்கு),
अनन्तत्वहानि **அனந்தத்வஹானி**	=	அனந்தமாயிருக்கும் தன்மைக்கு ஹானி ஏற்படும். (அவ்விதம் ஏற்படட்டுமே யென்றல், பிரஹ்மத்தை ஆனந்தம் என்று சொல்கிற)
निगमाप्रमाणता **நிக3மாப்ரமாணதா**	=	வேதத்திற்கு பிரமாணமில்லாத் தன்மை ஏற்படும். (அத்துடன்),

ईशितुरपि ஈஶிதுரபி	=	பகவானுக்குக்கூட,
असत्यवादित्वं **அஸத்யவாதி³த்வம்**	=	வாஸ்தவமில்லாததைச் சொல்கிறவர் என்று,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	ஏற்படும்,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
त्रयं **த்ரயம்**	=	மூன்றும்,
महात्मनां **மஹாத்மனாம்**	=	பெரியோர்களுக்கு,
साधु **ஸாது⁴**	=	நியாயமாகவாவது,
हितं **ஹிதம்**	=	ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதாகவாவது,
न **ந**	=	ஆகாது. **(284)**

(**அவதாரிகை**) அப்படி பகவான் என்ன சொல்லியிருக்கிறுர் என்றுல் பகவத் கீதையிலுள்ள வாக்யத்தைக் குறிப்பிடுகிறுர்: -

ईश्वरो वस्तुतत्वज्ञो न चाहं तेष्ववस्थितः ।
न च मत्स्यानि भूतानीत्येवमेव व्यचीकथत् ॥ २३५ ॥

ஈஶ்வரோ வஸ்துதத்வஜ்ஞோ ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தி²த: ।
ந ச மத்ஸ்யானி பூ⁴தானீத்யேவமேவ வ்யசீகத²த் ॥ 235 ॥

वस्तुतत्वज्ञः **வஸ்துதத்வஜ்ஞ:**	=	பதார்த்தங்களுடைய வாஸ்தவமான தன்மையை நன்கு அறிந்திருக்கும்,
ईश्वरः **ஈஶ்வர:**	=	ஶ்ரீ கிருஷ்ண பகவான்,
तेषु **தேஷு**	=	அந்த உண்டாயிருக்கும் பதார்த்தங்களில்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
न चावस्थितः **ந சாவஸ்தி²த:**	=	இருப்பது இல்லை,

भूतानी = உண்டாகும் பதார்த்தங்கள்,

பூ⁴தானீ

न च मत्स्यानि = என்னிடத்திலும் இல்லை,

ந ச மத்ஸ்யானி

इति = என்று,

இதி

एवमेव = இவ்விதமாகவே,

ஏவமேவ

व्यचीकथत् = வியக்தமாக சொல்லியிருக்கிறார்.

வ்யசீகத²த்

அந்த கீதா வாக்கியத்தில் முதலில்

मत्स्थानि सर्वभूतानि

மத்ஸ்தா²னி ஸர்வபூ⁴தானி

உண்டான எல்லா பதார்த்தங்களும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன என்று சொல்லி விட்டு, அடுத்தபடியாக அதற்கு நேர் விரோதமாக

न च मत्स्थानि भूतानि

ந ச மத்ஸ்தா²னி பூ⁴தானி

உண்டாயிருப்பவைகள். என்னிடத்தில் இல்லை' என்று சொல்கிறார்.

न च अहं तेषु

ந ச அஹம் தேஷு

நானும் அவைகளில் இல்லை 'என்றும் சொல்கிறார், இதன் தாத்பர்யம் நன்கு புரிந்தால், ஜகத் வெறும் தோற்றமே தவிர வாஸ்தவமாயிருக்கும் வஸ்துவாகாதென்று ஏற்படும். கயிற்றில் பிராந்தியினால் தோன்றும் பாம்பைப்பற்றி ஒருவன் 'பாம்பு எங்கேயிருக்கிறது?' கேட்டால், இங்கே (கயிற்றில்) என்று பதில் சொல்வது உசித மாகும். அவனே மறுபடியும் 'கயிற்றில் பாம்பு இருக்கிறதா?' என்று கேட்டால், 'இல்லை' என்று சொல்லவேண்டும். முதல் கேள்வியில் பாம்பு இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டு அது தோன்றுவதற்குள்ள ஆதாரம் கேட்க்கப்பட்டது. இரண்டாவது கேள்வி யில் பாம்பு இருக்கிறதா என்றே கேட்க்கப்படுகிறபடியால், 'இல்லை' என்று சொல்ல வேண்டி வருகிறது. இம்முறையில்தான் ஜகத்திற்கு ஆதாரம் யார்? என்றால் 'பகவான்', 'பகவானிடத்தில் ஜகத் இருக்கிறதா? என்றால் 'இல்லை' என்று சொல்லும் படி ஏற்படுகிறது. பாம்பே வாஸ்தவமில்லாததினால் அது கயிற்றிற்கு ஆதாரமாய் ஒருபொழுதுமிருக்கக் கூடியதில்லை. அம்முறையிலேயே பகவானுக்கு ஆதாரமாக ஜகத் இல்லை என்பதை 'நான் அவைகளில் இல்லை' என்கிறார். **(235)**

(அவதாரிகை) பகவானுடைய வாக்கியத்துடன் பிராணிகளுடைய அனுபவத்தையொட்டிய யுக்தியினுலும் ஜகத் வாஸ்தவமில்லை என்று காட்டுகிறுர்: -

यदि सत्यं भवेद्विश्वं सुषुप्तावुपलभ्यताम् ।
यन्नोपलभ्यते किञ्चिदतोऽसत्स्वप्नवन्मृषा ॥ २३६ ॥

யதி³ ஸத்யம் ப⁴வேத்³விஶ்வம் ஸுஷுப்தாவுபலப்⁴யதாம் ।
யன்னோபலப்⁴யதே கிஞ்சித³தோ(அ)ஸத்ஸ்வப்னவன்ம்ருஷா ॥ 236 ॥

विश्वं விஶ்வம்	=	ஜகத்தானது,
सत्यं ஸத்யம்	=	ஸத்யமாக,
यदि भवेत् யதி³ ப⁴வேத்	=	இருக்குமேயானுல்,
सुषुप्तौ ஸுஷுப்தௌ	=	நல்ல தூக்கத்தில்,
उपलभ्यतां உபலப்⁴யதாம்	=	காணப்படட்டுமே?,
यत् யத்	=	எந்தக் காரணத்தினுல் (அப்பொழுது),
किंचित् கிஞ்சித்	=	எதுவும்,
नोपलभ्यते நோபலப்⁴யதே	=	காணப்படவில்லையோ,
अतः அத:	=	அந்த காரணத்தினுல் (அது),
असत् அஸத்	=	வாஸ்தவமில்லாதது,
स्वप्नवत् ஸ்வப்னவத்	=	(ஜாக்கிரத் காலத்தில் தோன்றுமல் ஸ்வப்ன காலத்தில் மாத்திரம் தோன்றுகிற) ஸ்வப்னம் (எப்படி பொய்யோ அதே) போல (நல்ல தூக்கத்தில் தோன்றுமல் ஜாக்கிரத்தில் மாத்திரம் தோன்றும் ஜகத்தும்),
मृषा ம்ருஷா	=	பொய்தான்.

(236)

अतः पृथङ्नास्ति जगत्परात्मनः पृथक्प्रतीतिस्तु मृषा गुणाहिवत् ।
आरोपितस्यास्ति किमर्थवत्ताऽधिष्ठानमाभाति तथा भ्रमेण ॥ २३७ ॥

அத꞉ ப்ருத²ங்னாஸ்தி ஜக³த்பராத்மன꞉ ப்ருத²க்ப்ரதீதிஸ்து
ம்ருஷா கு³ணாஹிவத் ।
ஆரோபிதஸ்யாஸ்தி கிமர்த²வத்தா(அ)தி⁴ஷ்டா²னமாபா⁴தி
ததா² ப்⁴ரமேண ॥ 237 ॥

अतः = ஆகையால்,
அத꞉

जगत् = ஜகத் என்பது,
ஜக³த்

परात्मनः = பரமாத்மாவைத் தவிர,
பராத்மன꞉

पृथक् = தனியாக,
ப்ருத²க்

नास्ति = கிடையாது,
நாஸ்தி

पृथक्प्रतीतिस्तु = தனியாக தோன்றுவதோ,
ப்ருத²க்ப்ரதீதிஸ்து

गुणाहिवत् = கயிற்றில் (தோன்றும்) பாம்புபோல,
கு³ணாஹிவத்

मृषा = பொய்தான்,
ம்ருஷா

आरोपितस्य = மேலால் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வஸ்துவிற்கு,
ஆரோபிதஸ்ய

अर्थवत्ता = பிரயோஜனத்துடனிருக்கும் தன்மை,
அர்த²வத்தா

किं अस्ति = உண்டா?,
கிம் அஸ்தி

अधिष्ठानं = அடிப்படையான அதிஷ்டானம் தான்,
அதி⁴ஷ்டா²னம்

भ्रमेण = பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ரமேண

तथा = அவ்விதம் (கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்து போல),
ததா²

आभाति = பிரகாசிக்கிறது.
ஆபா⁴தி **(237)**

भ्रान्तस्य यद्यद्भ्रमतः प्रतीतं ब्रह्मैव तत्तद्रजतं हि शुक्तिः ।
इदन्तया ब्रह्म सदैव रूप्यते त्वारोपितं ब्रह्मणि नाममात्रम् ॥ २३८ ॥

ப்⁴ராந்தஸ்ய யத்³யத்³ப்⁴ரமத: ப்ரதீதம்
ப்³ரஹ்மைவ தத்தத்³ரஜதம் ஹி ஶுக்தி: ।
இத³ந்தயா ப்³ரஹ்ம ஸதை³வ ரூப்யதே
த்வாரோபிதம் ப்³ரஹ்மணி நாமமாத்ரம் ॥ 238 ॥

भ्रान्तस्य = பிராந்தனுயிருப்பவனுக்கு,
ப்⁴ராந்தஸ்ய
भ्रमतः = பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ரமத:
यत् यत् = எது எது,
யத் யத்
ब्रह्मैव = தெரிகிறதோ,
ப்³ரஹ்மைவ
तत् तत् = அது அது,
தத் தத்
ब्रह्मैव = பிரஹ்மமேதான்,
ப்³ரஹ்மைவ
रजतं = (கிளிஞ்சலில் தோன்றும்) வெள்ளி,
ரஜதம்
शुक्तिः हि = கிளிஞ்சல் தானே?,
ஶுக்தி: ஹி
सत् = வாஸ்தவமாய் இருந்து வருகிற,
ஸத்
ब्रह्मैव = பிரஹ்மம் தான்,
ப்³ரஹ்மைவ
इदन्तया = 'இது' என்று,
இத³ந்தயா
रूप्यते = காட்டப்படுகிறது,
ரூப்யதே
ब्रह्मणि = பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி
आरोपितं = கல்பிக்கப்பட்டது,
ஆரோபிதம்
नाममात्रं तु = வெறும் பெயர் மாத்திரம் தான்.
நாமமாத்ரம் து (238)

24. ப்ரஹ்ம லக்ஷணம்

(அவதாரிகை) ஜகத் தோன்றுவதற்குக் காரணமாய் அதிஷ்டானமான பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களைச் சொல்கிறார்: -

अतः परं ब्रह्म सदद्वितीयं विशुद्धविज्ञानघनं निरञ्जनम् ।
प्रशान्तमाद्यन्तविहीनमक्रियं निरन्तरानन्दरसस्वरूपम् ॥ २३९ ॥

அத: பரம் ப்3ரஹ்ம ஸத3த்3விதீயம் விஶுத்3த4விஜ்ஞானக4னம் நிரஞ்ஜனம் ।
ப்ரஶாந்தமாத்3யந்தவிஹீனமக்ரியம் நிரந்தரானந்த3ரஸஸ்வரூபம் ॥ 239 ॥

अतः / **அத:**	=	ஆகையினால் (ஜகத்திற்குத் தனியான இருப்புக் கிடையாது என்று ஏற்பட்டுவிட்டதினால்),
परं ब्रह्म / **பரம் ப்3ரஹ்ம**	=	பரப்பிரஹ்மமானது,
सत् / **ஸத்**	=	எப்பொழுதும் (பாதிக்கப்படாமல்) இருக்கும்,
अद्वितीयं / **அத்3விதீயம்**	=	இரண்டாவதற்ற வஸ்து,
विशुद्धविज्ञानघनं / **விஶுத்3த4விஜ்ஞானக4னம்**	=	நிர்மலமான ஞானமே ஸ்வரூபமாக உள்ளது,
निरञ्जनं / **நிரஞ்ஜனம்**	=	எவ்வித தோஷமுமற்றது,
प्रशान्तं / **ப்ரஶாந்தம்**	=	நன்கு அடங்கியுள்ளது,
आद्यन्तविहीनं / **ஆத்3யந்தவிஹீனம்**	=	ஆதி அந்தம் இரண்டுமற்றது,
अक्रियं / **அக்ரியம்**	=	எவ்வித சேஷ்டையுமற்றது,
निरन्तरानन्दरसस्वरूपं / **நிரந்தரானந்த3ரஸஸ்வரூபம்**	=	இடையில்லாத (பரிபூர்ணமான) ஆனந்தரஸத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடையதாய். **(239)**

निरस्तमायाकृतसर्वभेदं नित्यं ध्रुवं निष्कलमप्रमेयम् ।
अरूपमव्यक्तमनाख्यमव्ययं ज्योतिः स्वयं किंचिदिदं चकास्ति ॥ २४० ॥

நிரஸ்தமாயாக்ருதஸர்வபே4த3ம் நித்யம்
த்4ருவம் நிஷ்கலமப்ரமேயம் ।
அரூபமவ்யக்தமனாக்2யமவ்யயம் ஜ்யோதி:
ஸ்வயம் கிஞ்சிதி3த3ம் சகாஸ்தி ॥ 240 ॥

निरस्तमायाकृतसर्वभेदं = மாயையினுல் ஏற்படுகிற எல்லாவித
நிரஸ்தமாயாக்ருதஸர்வபே⁴த³ம் வேற்றுமைகளும் விலகினதாய்,
नित्यं = எப்பொழுது மிருப்பதாய்,
நித்யம்
ध्रुवं = (மாறுதலன்னியில்) ஒரே நிலையிலிருப்பதாய்,
த்⁴ருவம்
निष्कलं = அவயவங்களற்றதாய்,
நிஷ்கலம்
अप्रमेयं = (பிரத்யக்ஷம் முதலான) பிரமாணங்களுக்கு
அப்ரமேயம் விஷயமாகாததாய்,
अरूपं = உருவமற்றதாய்,
அரூபம்
अव्यक्तं = வியக்தமில்லாததாய்,
அவ்யக்தம்
अनाख्यं = பெயரற்றதாய்,
அனுக்²யம்
अव्ययं = எவ்வித குறைவுமற்றதாய்,
அவ்யயம்
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
ज्योतिः = பிரகாசரூபமாய்,
ஜ்யோதி:
किंचित् = வர்ணிக்க முடியாதாய்,
கிஞ்சித்
इदं = இவ்வாறு (அபரோக்ஷமாக),
இத³ம்
चकास्ति = விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.
சகாஸ்தி **(240)**

(அவதாரிகை) எவ்வித பிரமாணத்திற்கும் விஷயமில்லையென்றுல் பிரஹ்மத்தை அறியவே முடியாதோ என்றுல்; அப்படியல்ல அதை அறிந்தவர்கள் அதை அறியப்படும் பதார்த்தமாக அறிவதில்லை, அறிவாகவே அறிகிருர்கள் என்கிருர்: -

ज्ञातृज्ञानज्ञेयशून्यमनन्तं निर्विकल्पकम् ।
केवलाखण्डचिन्मात्रं परं तत्त्वं विदुर्बुधाः ॥ २४९ ॥

ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞானஜ்ஞேயஶூன்யமனந்தம் நிர்விகல்பகம் ।
கேவலாக²ண்ட³சின்மாத்ரம் பரம் தத்த்வம் விது³ர்பு³தா⁴: ॥ 249 ॥

ज्ञातृज्ञानज्ञेयशून्यं ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞானஜ்ஞேயஶூன்யம்	=	(ஸாமான்யமாய் பிரமாணங்களின் மூலமாய் ஏற்படும் அறிவுகளில் உள்ள திரிபுடி என்ற மூன்று அம்சங்களாகிற) அறிகிறவன், அறிகிறதென்ற கிரியை, அறியப்படும் வஸ்து என் வேற்றுமை (பிரஹ்மத்தில்) கிடையாது,
अनन्तं அனந்தம்	=	அது (காலத்திஞலோ, தேசத்திஞலோ, வஸ்துவிஞலோ) வரம்பற்றது,
निर्विकल्पकं நிர்விகல்பகம்	=	(அப்படியோ இப்படியோ என்று) கல்பனை செய்வதற்கு இடம் கொடுக்காதது,
केवलाखण्डचिन्मात्रं கேவலாக²ண்ட³சின்மாத்ரம்	=	(எவ்வித கலப்புமன்னியில்) சுத்தமாய் எவ்விதத்திலும் துண்டுபடாமல் (பரிபூர்ணமாய்) உள்ள அறிவு ஸ்வரூபம் மாத்திரம் தான் என்று,
बुधाः பு³தா⁴꞉	=	(பிரஹ்மஸாக்ஷாத்காரமடைந்த) அறிவாளிகள்,
परं பரம்	=	உத்தமமான,
तत्त्वं தத்த்வம்	=	தத்வமான பிரஹ்மத்தை,
विदुः விது³꞉	=	அறிந்திருக்கிறுர்கள். **(241)**

अहेयमनुपादेयं मनोवाचामगोचरम् ।
अप्रमेयमनाद्यन्तं ब्रह्म पूर्णं महन्महः ॥ २४२ ॥

அஹேயமனுபாதே³யம் மனேவாசாமகோ³சரம் ।
அப்ரமேயமநாத்³யந்தம் ப்³ரஹ்ம பூர்ணம் மஹன்மஹ꞉ ॥ 242 ॥

ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மமானது,
अहेयं அஹேயம்	=	(ஆத்மஸ்வரூபமாயே யிருப்பதால்) தள்ளக்கூடியதில்ஐல,
अनुपादेयं அனுபாதே³யம்	=	(ஆத்மாவை தவிர வேறில்லாததால்) எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதுமில்ஐல.
मनोवाचां மனேவாசாம்	=	மனேவிருத்திகளுக்கோ, வார்த்தைகளுக்கோ,
अगोचरं அகோ³சரம்	=	விஷயமாகாதது,

अप्रमेयं **அப்ரமேயம்**	=	(அறிகிறவனின் ஸ்வரூபமாயே யிருப்பதால்) அறியப்படும் வஸ்துவாகாது,
अनाद्यन्तं **அநாத்³யந்தம்**	=	(எப்பொழுதும் இருந்துவருவதால்) உத்பத்தியோ நாசமோ இல்லாதது,
पूर्णं **பூர்ணம்**	=	எங்கும் நிறைந்தது,
महन्महः **மஹன்மஹः**	=	(ஸூர்யன்முதலானவைகளுக்குக் கூட பிரகாசம் கொடுக்கக்கூடிய) பெரிய பிரகாசம். **(242)**

25. பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும்

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக 215 முதல் 227 வரை சுலோகங்களில் உள்ளேயிருக்கும் ஆத்மாவும் பிரஹ்மமும் ஒன்றுதான் என்றும், 228 முதல் 238 வரை சுலோகங்களில் ஜகத்தும் பிரஹ்மத்தைத் தவிர வேறில்லையென்றும் காட்டி, 239 முதல் 242 முடிய அந்த பிரஹ்மத்தை வர்ணித்திருக்கிறார். இனி இந்த தத்வத்தை உபதேசிக்கும் உபநிஷத்திலுள்ள மஹாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை தெளிவுபடுத்த ஆரம்பிக்கிறார்: -

तत्त्वंपदाभ्यामभिधीयमानयोर्ब्रह्मात्मनोः शोधितयोर्यदित्थम् ।
श्रुत्या तयोस्तत्त्वमसीति सम्यगेकत्वमेव प्रतिपाद्यते मुहुः॥ २४३ ॥

தத்த்வம்பதா³ப்⁴யாமபி⁴தீ⁴யமானயோர்ப்³ரஹ்மாத்மனோः
ஶோதி⁴தயோர்யதி³த்த²ம் ।
ஶ்ருத்யா தயோஸ்தச்சமஸீதி ஸம்யகே³கத்வமேவ
ப்ரதிபாத்³யதே முஹுः ॥ 243 ॥

(சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் உள்ள மஹாவாக்கியமாகிய 'தத்த்வம் அஸி' என்பதில் காணுகிற),

तत्त्वंपदाभ्यां **தத்த்வம்பதா³ப்⁴யாம்**	=	'தத்' (அது) 'த்வம்' (நீ) என்ற இரண்டு வார்த்தைகளினால்
अभिधीयमानयोः **அபி⁴தீ⁴யமானயோः**	=	சொல்லப்படுகிற,
ब्रह्मात्मनोः **ப்³ரஹ்மாத்மனோः**	=	(முறையே) பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும்,
इत्थं **இத்த²ம்**	=	இவ்விதம் (இதுவரை வர்ணித்த பிரகாரம்),
शोधितयोः **ஶோதி⁴தயோः**	=	நன்கு சோதிக்கப்பட்ட,

तयोः = அவ்விருவருக்குமுள்ள,

தயோ:

यत् = (ஒன்றுயிருத்தல்) எதுவோ, அந்த,

யத்

एकत्वं = (ஒன்றுயிருத்தல்),

ஏகத்வம்

एव = தான்,

ஏவ

श्रुत्या = வேதத்திஞல்,

ஶ்ருத்யா

तत् त्वं असि = 'அதுவாகவே நீ இருக்கிறுய்',

தத் த்வம் அஸி

इति = என்று,

இதி

सम्यक् = நன்றுக,

ஸம்யக்

मुहुः = பல தடவை,

முஹு:

प्रतिपाद्यते = எடுத்துச்சொல்லப்படுகிறது.

ப்ரதிபாத்³யதே **(243)**

(அவதாரிகை) 'அது' என்று சொல்லப்படும் ஜகத்காரணமாய் ஸர்வவியாபகமாய் ஸர்வக்ஞுமாயுள்ள பிரஹ்மமும் வெகு சிறியதாய் சிற்றறிவோடு கூடியதாயுள்ள 'நீ' என்ற ஆத்மாவும் ஒன்று என்றல் பொருந்தாதேயென்றல், அவை இரண்டிலும் விருத்தப்படும் அம்சங்களை விலக்கிவிட்டு, இரண்டிலும் பொதுவாயுள்ள சைதன்யமாகிற அம்சத்தில்தான் ஐக்கியம்; ஆகையால் வார்த்தைகளை அப்படியே அர்த்தம் செய்து கொள்ளக்கூடாது; லக்ஷணையாலேயே அர்த்தம் செய்து கொள்ளவேண்டும், என்பதைச் சொல்கிறார்: -

ऐक्यं तयोर्लक्षितयोर्न वाच्य योर्निगद्यतेऽन्योन्यविरुद्ध धर्मिणोः ।
खद्योतमान्वोरिव राजभृत्ययोः कूपाम्बुराश्योः परमाणुमेर्वोः ॥ २४४ ॥

ஐக்யம் தயோர்லக்ஷிதயோர்ன வாச்யயோர்னிக³த்³யதே
(அ)ன்யோன்யவிருத்³த⁴ த⁴ர்மிணோ: ।
க²த்³யோதமான்வோரிவ ராஜப்⁴ருத்யயோ: கூபாம்பு³ராஶ்யோ:
பரமாணுமேர்வோ: ॥ 244 ॥

खद्योतमान्वोः	=	(ஞானப்பிரகாசம் என்ற அம்சத்தில்) மினுமினுப்
க²த்³யோதமான்வோः		பூச்சியினுடையதும் ஸூர்யனுடையதும் போலவும்,
राजभृत्ययोः	=	(சக்தியில்) ஸேவகனுடையதும் அரசனுடையதும்
ராஜப்⁴ருத்யயோः		போலவும்,
कूपाम्बुराश्योः	=	(ஆனந்தாம் சத்தில்) கிணற்றினுடையதும்
கூபாம்பு³ராஶ்யோः		ஸமுத்திரத்தினுடையதும் போலவும், (வியாபக அம்சத்தில்),
परमाणुमेर्वोः	=	பரமாணுவினுடையதும் மேருபர்வதத்தினுடை
கூபாம்பு³ராஶ்யோः		யது,
इव	=	போலவும்,
இவ		
अन्योन्यविरुद्ध धर्मिणोः	=	ஒன்றுக்கொன்று நேர்விரோதமான
அன்யோன்யவிருத்³த⁴ த⁴ர்மிணோः		தர்மங்களோடு கூடிய,
तयोः	=	அவை (ஆத்மா, பிரஹ்மம்) இரண்டையும்
தயோः		குறிக்கும் வார்த்தைகளுக்கு,
लक्षितयोः	=	அவைகளால் லக்ஷணையால் காட்டப்படும்
லக்ஷிதயோः		அர்த்தங்களுக்குத்தான்,
ऐक्यं	=	ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையே தவிர,
ஐக்யம்		
वाच्ययोः	=	நேர் அர்த்தமாயிருப்பவைகளுக்கு,
வாச்யயோः		
ऐक्यं	=	ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை,
ஐக்யம்		
न निगद्यते	=	சொல்லப்படவில்லை.
ந நிக³த்³யதே		**(244)**

(அவதாரிகை) விரோதமாயிருக்கும் அம்சங்கள் உபாதிகளேயே சேர்ந்தவைகளானதினுல் அவைகளை விலக்கிப் பார்ப்பதினுல் ஸ்வரூபத்திற்கு எவ்வித கெடுதலும் இல்லை, பிரஹ்மம் மாயை என்ற உபாதியால் ஈசுவரன் ஆகிறுர்; ஆத்மா ஐந்து கோசங்கள் என்ற உபாதியால் ஜீவன் ஆகிறுன், என்கிறுர்: -

तयोर्विराधोऽयमुपाधिकल्पितो न वास्तवः कश्चिदुपाधिरेषः ।
ईशस्य माया महदादिकारणं जीवस्य कार्यं शृणु पञ्च कोशाः ॥ २४५ ॥

தயோர்விராதோ⁴(அ)யமுபாதி⁴கல்பிதோ ந
வாஸ்தவः கஶ்சிது³பாதி⁴ரேஷः ।
ஈஶஸ்ய மாயா மஹதா³தி³காரணம் ஜீவஸ்ய
கார்ய ஶ்ருணு பஞ்ச கோஶाः ॥ 245 ॥

तयोः **தயோ:**	=	அவ்விரண்டிற்கும் உள்ள,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
विरोधः **விரோத⁴:**	=	விரோதமானது,
उपाधिकल्पितः **உபாதி⁴கல்பித:**	=	உபாதிகளால் கல்பிக்கப்பட்டது,
कश्चित् **கஶ்சித்**	=	எதுவும்,
वास्तवः **வாஸ்தவ:**	=	வாஸ்தவமாய் ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்தது,
न **ந**	=	இல்லை,
उपाधिः **உபாதி⁴:**	=	உபாதி,
एषः **ஏஷ:**	=	இது,
ईशस्य **ஈஶஸ்ய**	=	ஈசுவரனுக்கு (உபாதி),
महदादिकारणं **மஹதா³தி³காரணம்**	=	மஹத்தத்வம் (அஹங்காரம், தன்மாத்திரைகள்) முதலானவைகளின் காரணமாயிருக்கும்,
माया **மாயா**	=	மாயை,
जीवस्य **ஜீவஸ்ய**	=	ஜீவனுக்கு (உபாதியாயிருப்பது),
शृणु **ஶ்ருணு**	=	கேளு,
कार्यं **கார்யம்**	=	(மாயையின்) கார்யமாகிய,
पञ्च **பஞ்ச**	=	ஐந்து,
कोशाः **கோஶா:**	=	கோசங்கள்.

(245)

एतावुपाधी परजीवयोस्तयोः सम्यङ् निरासे न परो न जीवः ।
राज्यं नरेन्द्रस्य भटस्य खेट कस्तयोरपोहे न भटो न राजा ॥ २४६ ॥

ஏதாவுபாதீ⁴ பரஜீவயோஸ்தயோः ஸம்யங்
நிராஸே ந பரோ ந ஜீவः ।
ராஜ்யம் நரேந்த்³ரஸ்ய ப⁴டஸ்ய கே²ட கஸ்தயோரபோஹே
ந ப⁴டோ ந ராஜா ॥ 246 ॥

एतौ = (மாயை, பஞ்சகோசங்கள் ஆகிய) இரண்டும்,
ஏதௌ

तयोः = அந்த,
தயோः

परजीवयोः = ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்குமுள்ள,
பரஜீவயோः

उपाधी = உபாதிகள் (அவை இரண்டையும்),
உபாதீ⁴

सम्यक् = நன்றாக,
ஸம்யக்

निरासे = விலக்கிவிட்டால்,
நிராஸே

न परः = ஈசுவரன் என்பதும் கிடையாது,
ந பரः

न जीवः = ஜீவன் என்பதும் கிடையாது,
ந ஜீவः

नरेन्द्रस्य = அரசனுக்கு,
நரேந்த்³ரஸ்ய

राज्यं = அரசாங்கம் (உபாதி),
ராஜ்யம்

भटस्य = ஸைநிகனுக்கு,
ப⁴டஸ்ய

खेटकः = கேடகம் என்ற ஆயுதம் (உபாதி),
கே²டகः

तयोः = அவ்விரண்டும்,
தயோः

अपोहे = விலகிவிட்டால்,
அபோஹே

न भटः = ஸைநிகனுமில்லை,
ந ப⁴டः

न राजा = ராஜாவுமில்லை.

ந ராஜா (246)

अथात प्रदेश इति श्रुतिः स्वयं निषेधति ब्रह्मणि कल्पितं द्वयम् ।
श्रुतिप्रमाणानुगृहीतयुक्त्या तयोर्निरासः करणीय इत्थम् ॥ २४७ ॥

அதா²த ஆதே³ஶ இதி ஶ்ருதி: ஸ்வயம் நிஷேத⁴தி ப்³ரஹ்மணி
கல்பிதம் த்³வயம் ।
ஶ்ருதிப்ரமாணானுக்³ருஹீதயுக்த்யா தயோர்நிராஸ:
கரணீய இத்த²ம் ॥ 247 ॥

ब्रह्मणि = பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,

ப்³ரஹ்மணி
कल्पितं = கல்பிதமாயிருக்கும்,

கல்பிதம்
द्वयं = இரண்டு உபாதிகளையும்,

த்³வயம்
श्रुतिः = வேதம்,

ஶ்ருதி:
स्वयं = நேரிலேயே,

ஸ்வயம்
'अथ अतः आदेशः नेति नेति' = 'இது அல்ல, இது அல்ல'என்று,

'அத² அத: ஆதே³ஶ: நேதி நேதி'
निषेधति = மறுக்கிறது. (ஆகையால்),

நிஷேத⁴தி
श्रुतिप्रमाणानुगृहीतयुक्त्या = வேதமாகிற பிரமாணத்துடன் ஒத்திருக்கிற

ஶ்ருதிப்ரமாணானுக்³ருஹீதயுக்த்யா யுக்தியினால்,
तयोः = அவ்விரண்டு உபாதிகளையும்,

தயோ:
निरासः = விலக்குதல்,

நிராஸ:
इत्थं = இவ்விதம் (மேலால் சொல்லப்போகிற பிரகாரம்),

இத்த²ம்
करणीयः = அவசியம் செய்ய வேண்டியது.

கரணீய: (247)

नेदं नेदं कल्पितत्वान्न सत्यं रज्जौ दृष्टव्यालवत्स्वप्नवच्च ।
इत्थं दृश्यं साधु युक्त्या व्यपोह्य ज्ञेयः पश्चादेकभावस्तयोर्यः. ॥ २४८ ॥

நேத³ம் நேத³ம் கல்பிதத்வான்ன ஸத்யம் ரஜ்ஜௌ
த்³ருஷ்டவ்யாலவத்ஸ்வப்னவச்ச ।
இத்த²ம் த்³ருஶ்யம் ஸாது⁴ யுக்த்யா வ்யபோஹ்ய
ஜ்ஞேயः பஶ்சாதே³கபா⁴வஸ்தயோர்யः। ॥ 248 ॥

न इदं **ந இத³ம்**	=	இது (ஈசுவரனுடைய உபாதியான மாயை, வாஸ்தவமாக) இல்லை,
न इदं **ந இத³ம்**	=	இது (ஜீவனுடைய உபாதியான பஞ்சகோசங்களும், வாஸ்தவமாக) இல்லை, (இரண்டும்),
कल्पितत्वात् **கல்பிதத்வாத்**	=	(பிராந்தியினுல்) கல்பிக்கப்பட்டதேயானதினுல்,
न सत्यं **ந ஸத்யம்**	=	ஸத்யமான பதார்த்தம் இல்லை,
रज्जौ **ரஜ்ஜௌ**	=	கயிற்றில்,
दृष्टव्यालवत् **த்³ருஷ்டவ்யாலவத்**	=	பார்க்கப்படும் பாம்பு போலவும்,
स्वप्नवत् च **ஸ்வப்னவத் ச**	=	ஸ்வப்னம் (ஸ்வப்னத்தில் பார்க்கப்படும் வஸ்து) போலவும் தான்'
इत्थं **இத்த²ம்**	=	இவ்விதமாக,
साधु युक्त्या **ஸாது⁴ யுக்த்யா**	=	நல்ல யுக்தியினுல்,
दृश्यं **த்³ருஶ்யம்**	=	பார்க்கப்படுவதை யெல்லாம்,
व्यपोह्य **வ்யபோஹ்ய**	=	நன்கு விலக்கிவிட்டு,
तयोः **தயோः**	=	(ஈசுவரன், ஜீவன் ஆகிய) இருவர்களுக்குமுள்ள,
यः **யः**	=	எந்த,
एकभावः **ஏகபா⁴வः**	=	ஒன்ருயிருக்கும் தன்மை (உண்டோ, அது),
पश्चात् **பஶ்சாத்**	=	(பார்க்கப்படுவதை விலக்குவதற்கு) பிற்பாடு,
ज्ञेयः **ஜ்ஞேயः**	=	அறியவேண்டியது (இரண்டும் ஒரே சைதன்ய ஸ்வரூபம் தான் என்று.) **(248)**

(அவதாரிகை) ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்குமுள்ள ஒன்ருயிருக்கும் தன்மையை அறிவதென்ருல் அவ்விருவரையும் சொல்லும் வார்த்தைகளான தத் (அது) த்வம் (நீ) என்ற பதங்களின் நேரான அர்த்தத்தை கிரஹிக்கக்கூடாதென்றும், லக்ஷணையால் ஏற்படும் அர்த்தத்தையே கிரஹிக்கவேண்டுமென்றும், 244வது சுலோகத்தில் சொல்ல ப்பட்டது. அதற்கு என்ன அவசியமென்ருல் நேர் அர்த்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஈசுவரனுடைய தன்மையும் ஜீவனுடைய தன்மையும் ஒன்ருக முடியாமல் விருத்தமாகவே இருக்கின்றன வென்றும், பல திருஷ்டாந்தங்களால் அதே சுலோகத்தில் காட்டப்பட்டது. நேர் அர்த்தம் ஒருவிதமிருக்க அதை விட்டு விட்டு வேறு விதமாய் அர்த்தம் செய்வது நியாயமா என்று தோன்றலாம். உலகத்தில் வார்த்தைகளை உபயோகிக்கும்போது எப்பொழுதும் நேர் அர்த்தத்தில்தான் உபயோ கப்படுத்த வேண்டும் என்பது கிடையாது, லக்ஷணையாகவும் உபயோகிப்பதுண்டு, ‘கங்கையில் இடைச்சேரி இருக்கிறது' என்கிறேம். கங்கையென்பது ஜலப்பிரவா ஹத்தை நேரில் குறிக்கும். அந்த பிரவாஹத்தில இடைச்சேரி இருக்கமுடியாது. ஆகையால் ‘கங்கையில்’ என்பதற்கு 'கங்கைக் கரையில்' என்று அர்த்தம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இங்கே பிரவாஹம் என்கிற நேர் அர்த்தத்தை விட்டுவிடுவதால் இதை ஜஹத் (விட்ட) லக்ஷணை என்கிருர்கள். அப்படியே ஒரு குதிரைப் பந்தயத்தில் 'சிவப்பு ஓடுகிறது' என்று சொன்னல் சிவப்பு என்ற வர்ணம்தான் நேர் அர்த்தமாகும். ஆனால் வர்ணம் தனித்து ஓடமுடியாது. ஆகையால் ‘சிவப்புக் குதிரை' செய்து என்று அர்த்தம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இங்கே சிவப்பு என்பதை விடாமலே அர்த்தம் செய்வதால் இதை அஜஹத் (விடாத) லக்ஷணை என்கிருர்கள். 'மதுரையில் சென்ற வருஷம் பார்த்த அவனே தான் இப்பொழுது ஸ்ரீரங்கத்தில் இருக்கும் இவன்’ என்று சொல்லும்போது 'அவன்' என்பதற்கு அடைமொழிகளாகிற இடமும் காலமும் 'இவன்' என்பதற்கு அடைமொழிகளாகிற இடமும் காலமும் வேறுபடுவதால் ‘அவன்' ‘இவன்’ ஆக இருக்கமுடியாது. ஆகையால் விரோதப்படுகிற அவ்வடை மொழிகளை விலக்கி விட்டு ‘அவன்’ ‘இவன்' இரண்டிலும் பொதுவாயிருந்துவரும் மனிதனை கிரஹிக் கிறேம். இங்கே விருத்தமான அம்சங்களை விட்டுவிட்டு விருத்தமில்லாத அம்சத்தை எடுத்துக்கொள்வதால் இது ஜஹத் - அஜஹத் (விட்டும் விடாததுமான) லக்ஷணை என்கிருர்கள்.

இந்த ரீதியில் ஈசுவரனுடையவும் ஜீவனுடையவும் நேர் அர்த்தத்திலிருந்து விரோதப்படும் அம்சங்களை விட்டு விட்டு விரோதப்படாமலிருக்கும் சைதன்யத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு பேர்களுக்கும் ஒன்ருயிருக்கும் தன்மையை சொல்வதால் இங்கு உபயோகப்படுவது மேலே கண்ட மூன்ருவது விதமான ஜஹத் - அஜஹத் (விட்டும் விடாததுமான) லக்ஷணை என்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் எடுத்துச் சொல்கிருர்: -

ततस्तु तौ लक्षणया सुलक्ष्यौ तयोरखण्डैकरसत्वसिद्धये।
नाल जहत्या न तथा जहत्या किं तूभयार्थैकतयैव भाव्यम्॥ २४९॥

ததஸ்து தௌ லக்ஷணயா ஸுலக்ஷ்யௌ
தயோரக²ண்டை³கரஸத்வஸித்³த்⁴யே ।
நால ஜஹத்யா ந ததா² ஜஹத்யா கிம்
தூஜ்²யாயைகதயைவ பா⁴வ்யம் ॥ 249 ॥

तयो: **தயோ:**	=	(ஈசுவரன் ஜீவன் ஆக) இருவருக்கு,
अखण्डैकरसत्वसिद्धये **அக²ண்டை³கரஸத்வஸித்³த⁴யே**	=	வேறுபடாமல் ஒரே ஸ்வபாவத்துடனிருக்கும் தன்மை ஸித்திக்கவேண்டியதற்காக,
ततस्तु **ததஸ்து**	=	(முன் சொன்ன) அந்தக் காரணத்தினுலேயே (உபாதிகளே விலக்கிப் பார்க்க வேண்டியதாயிருப்பதினுல்),
तौ **தௌ**	=	அவ்விருவரும்,
लक्षणया **லக்ஷணயா**	=	லக்ஷணேயினுல் தான்,
सुलक्ष्यौ **ஸுலக்ஷ்யௌ**	=	நன்கு குறிப்பிட வேண்டியவர்களாக இருக்கிருர்கள். (லக்ஷணேயிலும்)
जहत्या **ஜஹத்யா**	=	ஜஹத் (விட்ட) லக்ஷணேயினுல்,
न अलं **ந அலம்**	=	போதாது,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
अजहत्या **அஜஹத்யா**	=	(விடாத) லக்ஷணேயினுலும்,
न **ந**	=	போதாது,
किं तू **கிம் து**	=	ஆனுல்,
उभयार्थैकतया **உப⁴யார்தை²கதயா**	=	இரண்டு பதங்களின் அர்த்தங்களும் ஒன்றுக ஏற்படும் தன்மையைக் கொடுக்கக்கூடிய லக்ஷணேயினுல் (அதாவது, விட்டுவிடாத லக்ஷணேயினுல்),
एव **ஏவ**	=	தான்,
भाव्यम् **பா⁴வ்யம்**	=	இருக்கவேண்டும்.

(249)

(அவதாரிகை) திருஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லி இதை தெளிவுபடுத்துகிருர்: -

स देवदत्तोऽयमितीह चैकता विरुद्धधर्मांशमपास्य कथ्यते ।
यथा तथा तत्त्वमसीति वाक्ये विरुद्धधर्मानुभयत्र हित्वा ।
संलक्ष्य चिन्मात्रतया सदात्मनोरखण्डमाव: परिचीयते बुधैः ॥ २५० ॥

ஸ தே³வத³த்தோ(அ)யமிதீஹ சைகதா விருத்³த⁴த⁴ர்மாம்ஶமபாஸ்ய கத்²யதே ।
யதா² ததா² தத்த்வமஸீதி வாக்யே விருத்³த⁴த⁴ர்மானுப⁴யத்ர ஹித்வா ।
ஸம்லக்ஷ்ய சின்மாத்ரதயா ஸதா³த்மனோரக²ண்ட³மாவ꞉ பரிசீயதே பு³தை⁴꞉ ॥250॥

सः = அந்த,
ஸ꞉
देवदत्तः = தேவதத்தன்,
தே³வத³த்த꞉
अयं = இவன்,
அயம்
इति = என்கிற,
இதி
इह = இந்தவிடத்தில்,
இஹ
विरुद्धधर्मांशं = விருத்தமாயிருக்கும் தர்மமாகிற பாகத்தை,
விருத்³த⁴த⁴ர்மாம்ஶம்
अपास्य = விலக்கிவிட்டு,
அபாஸ்ய
एकता च = ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையே,
ஏகதா ச
यथा = எப்படி,
யதா²
कथ्यते = சொல்லப்படுகிறதோ,
கத்²யதே
तथा = அப்படியே,
ததா²
तत् त्वं असि = அதுவாக நீ இருக்கிறுய்,
தத் த்வம் அஸி
इति = என்ற,
இதி
वाक्ये = வாக்கியத்தில்,
வாக்யே
उभयत्र = இரண்டிலுமுள்ள,
உப⁴யத்ர

विरुद्धधर्मान् விருத்³த⁴த⁴ர்மான்	=	விருத்தமாயிருக்கும் தர்மங்களை,
हित्वा ஹித்வா	=	விட்டுவிட்டு,
चिन्मात्रतया சின்மாத்ரதயா	=	(ஈசுவரனையும் ஜீவனையும்) சைதன்யம் மாத்திரமாகவே,
संलक्ष्य ஸம்லக்ஷ்ய	=	நன்கு லக்ஷணையால் அறிந்துகொண்டு,
सदात्मनोः ஸதா³த்மனோः	=	ஸத்வஸ்துவான பிரம்மத்திற்கும் பிரத்யகாத்மாவிற்கும்,
अखण्डमावः அக²ண்ட³மாவः	=	வேறுபடாத் தன்மையானது,
बुधैः பு³தை⁴ः	=	அறிவாளிகளால்,
परिचीयते பரிசீயதே	=	அனுபவிக்கப்படுகிறது. (250)

(**அவதாரிகை**) சாந்தோக்ய உபநிஷத்திலுள்ள "தத்த்வம் அஸி" என்ற வாக்கியத்தினுல் மாத்திரம் இந்த தத்வம் போதிக்கப்படுகிறதென்பதில்லை. உபநிஷத்துக்களில் நூற்றுக்கணக்கான வாக்கியங்களும் இவ்விஷயத்தை போதிக்கின்றன என்கிறுர்: -

एवं महावाक्यशतेन कथ्यते ब्रह्मात्मनोरेक्यमखण्डभावः ।

ஏவம் மஹாவாக்யஶதேன கத்²யதே ப்³ரஹ்மாத்மனோரேக்யமக²ண்ட³பா⁴வः ।

एवं ஏவம்	=	இப்படியே,
ब्रह्मात्मनोः ப்³ரஹ்மாத்மனோः	=	பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும்,
ऐक्यं ஐக்யம்	=	ஐக்கியம்,
अखण्डभावः அக²ண்ட³பா⁴வः	=	வேறுபடாத் தன்மை
महावाक्यशतेन மஹாவாக்யஶதேன	=	நூறு மஹாவாக்கியங்களினுல்,
कथ्यते கத்²யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

अस्थूलमित्येतदसन्निरस्य सिद्धं स्वतो व्योमवदप्रतर्क्यम् ॥ २५१॥

அஸ்தூ²லமித்யேதத³ஸந்நிரஸ்ய ஸித்³த⁴ம்
ஸ்வதோ வ்யோமவத³ப்ரதர்க்யம் ॥ 251 ॥

अस्थूलं = ஸ்தூலமில்லாதது,
அஸ்தூ²லம்
इति = என்ற வாக்கியத்தினுல்,
இதி
एतत् = இந்த (பார்க்கப்படுகிற),
ஏதத்
असत् = வாஸ்தவமல்லாத அனுத்ம பதார்த்தத்தை,
அஸத்
निरस्य = தள்ளிவிட்டால் (பிரஹ்மமானது),
நிரஸ்ய
स्वतः = தானுகவே,
ஸ்வதঃ
व्योमवत् = ஆகாசம் போல,
வ்யோமவத்
अप्रतर्क्यं = ஆக்ஷேபிக்க முடியாமல் (யுக்திக்கு உள்படாமல்),
அப்ரதர்க்யம்
सिद्धं = நிலைத்துவிடும்.
ஸித்³த⁴ம் (251)

अतो मृषामात्रमिदं प्रतीतं जहीहि यत्स्वात्मतया गृहीतम् ।
ब्रह्माहमित्येव विशुद्धबुद्ध्या विद्धि स्वमात्मानमखण्डबोध ॥ २५२ ॥

அதோ ம்ருஷாமாத்ரமித³ம் ப்ரதீதம்
ஜஹீஹி யத்ஸ்வாத்மதயா க்³ருஹீதம் ।
ப்³ரஹ்மாஹமித்யேவ விஶுத்³த⁴பு³த்³த்⁴யா
வித்³தி⁴ ஸ்வமாத்மானமக²ண்ட³போ³த⁴ ॥ 252 ॥

अतः = ஆகையினுல்,
அதঃ
यत्स्वात्मतया = தன் ஸ்வரூபமாக,
யத்ஸ்வாத்மதயா
यत् = எது,
யத்

गृहीतं க்³ருஹீதம்	=	எண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ,
प्रतीतं ப்ரதீதம்	=	தோன்றுகிற,
मृषामात्रं ம்ருஷாமாத்ரம்	=	பொய்யாகவே இருக்கிற,
इदं இத³ம்	=	இதை,
जहीहि ஜஹீஹி	=	விட்டு விடு,
विशुद्धबुद्धया விஶுத்³த⁴பு³த்³த⁴யா	=	நன்கு தெளிந்த புத்தியினுல்,
ब्रह्माहं ப்³ரஹ்மாஹம்	=	'பிரஹ்மம் நான்',
इत्येव இத்யேவ	=	என்றே,
स्वं ஸ்வம்	=	தன்,
आत्मानं ஆத்மானம்	=	ஆத்மாவை,
अखण्डबोधं அக²ண்ட³போ³த⁴ம்	=	பரிபூர்ண ஞானஸ்வரூபராய்,
विद्धि வித்³தி⁴	=	அறிந்துகொள். (252)

(அவதாரிகை) முன் 230, 231, 232 சுலோகங்களில் எடுத்துச் சொன்ன விஷயத்தையே வேறு விதமாக மஹாவாக்யத்துடன் அன்வயப்படுத்தி மறுபடியும் சொல்கிருர்: -

मृत्कार्यं सकलं घटादि सततं मृन्मात्रमेवाभित-
स्तद्वत्सज्जनितं सदात्मकमिदं सन्मात्रमेवाखिलम् ।
यस्मान्नास्ति सतः परं किमपि तत्सत्यं स आत्मा स्वयं
तस्मात्तत्त्वमसि प्रशान्तममलं ब्रह्माद्वयं यत्परम् ॥ २५३ ॥

ம்ருத்கார்யம் ஸகலம் க⁴டாதி³ ஸததம் ம்ருன்மாத்ரமேவாபி⁴த-
ஸ்தத்³வத்ஸஞ்ஜனிதம் ஸதா³த்மகமித³ம் ஸன்மாத்ரமேவாகி²லம் ।
யஸ்மான்னாஸ்தி ஸத: பரம் கிமபி தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா ஸ்வயம்
தஸ்மாத்தத்த்வமஸி ப்ரஶாந்தமமலம் ப்³ரஹ்மாத்³வயம் யத்பரம் ॥ 253 ॥

मृत्कार्यं ம்ருத்கார்யம்	=	மண்ணினுல் செய்யப்பட்டிருக்கும்,
घटादि க⁴டாதி³	=	குடம் முதலியது,
सकलं ஸகலம்	=	எல்லாம்,
सततं ஸததம்	=	எப்பொழுதும்,
अभित: அபி⁴தঃ	=	எல்லாப் பக்கத்திலும்,
मृन्मात्रं ம்ருன்மாத்ரம்	=	மண் மாத்திரம்,
एव ஏவ	=	தான்,
तद्वत् தத்³வத்	=	அதைப்போலவே,
सञ्जनितं ஸஞ்ஜனிதம்	=	ஸத்தான பிரஹ்மத்திலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கும்,
इदं இத³ம்	=	இந்த பிரபஞ்சம்,
अखिलं அகி²லம்	=	எல்லாமே,
सदात्मकं ஸதா³த்மகம்	=	ஸத்தையே தன்மையாயுடையது,
सन्मात्रं ஸன்மாத்ரம்	=	ஸத் மாத்திரம்,
एव ஏவ	=	தான்,
यस्मात् யஸ்மாத்	=	எந்த காரணத்தினுல்,
सत: ஸதঃ	=	ஸத்தைவிட,
परं பரம்	=	வேறு,
किमपि கிமபி	=	எதுவும்,

नास्ति **நாஸ்தி**	=	கிடையாதோ,
तत् **தத்**	=	அதுவே,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	ஸத்யமோ (முக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் வஸ்துவோ),
सः **ஸ:**	=	அவர்,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மா,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தான்,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	அந்த காரணத்திஞல்,
यत् **யத்**	=	எது,
प्रशान्तं **ப்ரஶாந்தம்**	=	நன்கு அடங்கினதாய்,
अमलं **அமலம்**	=	நிர்மலமாய்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டாவதற்றதாய்,
परं **பரம்**	=	மேலானதாய் இருக்கும்,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மமோ,
तत् **தத்**	=	அதாகவே,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறுய்.

(253)

निद्राकल्पितकालदेशविषयज्ञात्रादि सर्वं यथा
मिथ्या तद्वदिहापि जाग्रति जगत्स्वाज्ञान कार्यत्वतः ।
यस्मादेव मिदं शरीरकरणप्राणाहमाधप्पसत्
तस्मात्तत्वमसि प्रशान्तममलं ब्रह्माद्वयं यत्परम् ॥ २५४ ॥

நித்³ராகல்பிதகாலதே³ஶவிஷயஜ்ஞாத்ராதி³ ஸர்வம் யதா²
மித்²யா தத்³வதி³ஹாபி ஜாக்³ரதி ஜக³த்ஸ்வாஜ்ஞான கார்யத்வத: ।
யஸ்மாதே³வ மித³ம் ஶரீரகரணப்ராணாஹமாத⁴ப்பஸத்
தஸ்மாத்தத்வமஸி ப்ரஶாந்தமமலம் ப்³ரஹ்மாத்³வயம் யத்பரம் ॥ 254 ॥

निद्राकल्पितकालदेशविषयज्ञात्रादि = நித்திரையினுல் கல்பிக்கப்படும் இடம்,
நித்³ராகல்பிதகாலதே³ஶவிஷயஜ்ஞாத்ராதி³ காலம், விஷயங்கள் அறிகிறவன் முதலானது,

सर्वं = எல்லாமே,
ஸர்வம்

यथा = எப்படி,
யதா²

मिथ्या = பொய்யோ,
மித்²யா

तद्वत् = அதைப்போலவே,
தத்³வத்

इह = இப்பொழுது,
இஹ

जाग्रति = விழிப்பு ஸமயத்திலும்,
ஜாக்³ரதி

अपि = கூட,
அபி

जगत् = பிரபஞ்சமானது,
ஜக³த்

स्वाज्ञान कार्यत्वतः = தன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியாததின் கார்யமா
ஸ்வாஜ்ஞான கார்யத்வத: யிருப்பதால் (இதிலும் இடம் காலம் விஷயங்கள் எல்லாம் தோன்றினுலும் பொய் தான்.),

यस्मात् = எந்தக் காரணத்தினுல்,
யஸ்மாத்

एवं = இவ்விதமாக,
ஏவம்

इदं = இந்த,
இத³ம்

शरीरकरणप्राणाहमादि = சரீரம் இந்திரியங்கள் பிராணன் அஹங்காரம்
ஶரீரகரணப்ராணாஹமாதி³ முதலியது,

अपि = வாஸ்தவமல்லாததோ,
அபி

तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	அந்த காரணத்தினுல்,
यत् **யத்**	=	எது,
प्रशान्तं **ப்ரஶாந்தம்**	=	நன்கு அடங்கினதாய்,
अमलं **அமலம்**	=	நிர்மலமாய்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்றதாய்,
परं **பரம்**	=	மேலானதாயுள்ள,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மமோ,
तत् **தத்**	=	அதாகவே,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
असि **அஸி**	=	இருக்கிருய்.

(254)

26. தத்வாநுஸந்தானம்

(அவதாரிகை) பிரஹ்மாத்மைக்யக்ஞானம் மனஸில் நன்ருக ஏற்பட வேண்டியதற்காக மறுபடியும் அம்மஹாவாக்யத்தையே சைத்து இன்னும் 50 சுலோகங்கள் சொல்கிருர்: -

जातिनीतिकुलगोत्रदूरगं नामरूपगुणदोषवर्जितम् ।
देशकालविषयातिवर्ति यद् ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २५५ ॥

ஜாதிநீதிகுலகோ³த்ரதூ³ரக³ம் நாமரூபகு³ணதோ³ஷவர்ஜிதம் ।
தே³ஶகாலவிஷயாதிவர்தி யத்³ ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥ 255 ॥

यत् **யத்**	=	எது,
जातिनीतिकुलगोत्रदूरगं **ஜாதிநீதிகுலகோ³த்ரதூ³ரக³ம்**	=	ஜாதி நீதி குலம் கோத்ரம் இவைகளுக்கெல்லாம் தூரத்தில் இருப்பதாயும்,

नामरूपगुणदोषवर्जितम्	=	பெயர் ரூபம் குணம் தோஷம் எதுவும்
நாமரூபகு³ணதோ³ஷவர்ஜிதம்		அற்றதாயும்,
देशकालविषयातिवर्ति	=	இடம் காலம் விஷயம் இவைகளை
தே³ஶகாலவிஷயாதிவர்தி		யெல்லாம் மீறினதாயும் இருக்கிறதோ,
तत्	=	அந்த,
தத்		
ब्रह्म	=	பிரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்ம		
त्वं	=	நீ,
த்வம்		
असि	=	இருக்கிறாய் (என்று),
அஸி		
आत्मनि	=	தன்னிடத்தில்,
ஆத்மனி		
भावय	=	அனுஸந்தானம் செய் (அதாவது, நான் பிரஹ்மம்
பா⁴வய		என்று இடைவிடாமல் பாவிக்க வேண்டும்). **(255)**

यत्परं सकलवागगोचरं गोचरं विमलबोधचक्षुषः ।
शुद्धचिद्घनमनादि वस्तु यद् ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २५६ ॥

யத்பரம் ஸகலவாக³கோ³சரம் கோ³சரம் விமலபோ³த⁴சக்ஷுஷ: ।
ஶுத்³த⁴சித்³க⁴னமநாதி³ வஸ்து யத்³ ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥256॥

यत्	=	எது,
யத்		
परं	=	மேலானதாயும்,
பரம்		
सकलवागगोचरं	=	எல்லா வாக்குகளுக்கும் விஷயமாகாததும்,
ஸகலவாக³கோ³சரம்		
विमलबोधचक्षुषः	=	நிர்மலமான ஞானமாகிய கண்ணுக்கு (மாத்திரம்),
விமலபோ³த⁴சக்ஷுஷ:		
गोचरं	=	விஷயமாகக் கூடியதாயும் இருக்கிறதோ,
கோ³சரம்		
यत्	=	எது,
யத்		
शुद्धचिद्घनं	=	சுத்தமான அறிவு ஸ்வரூபமாயும்,
ஶுத்³த⁴சித்³க⁴னம்		

अनादि = ஆதியற்றதாயும்,

அநாதி³

वस्तु = வாஸ்தவமாய் இருக்கிற வஸ்துவாயும்

வஸ்து இருக்கிறதோ,

तत् = அந்த,

தத்

ब्रह्म = பிரஹ்மமாகவே,

ப்³ரஹ்ம

त्वं = நீ,

த்வம்

असि = இருக்கிறய். (அப்படியே),

அஸி

आत्मनि = தன்னிடத்தில்,

ஆத்மனி

भावय = அனுஸந்தானம் செய்.

பா⁴வய **(256)**

षड्भिरूर्मिभिरयोगि योगिहृद्भावितं न करणैर्विभावितम् ।
बुद्ध्यवेद्यमनवद्यभूति यद्ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २५७ ॥

ஷட்³பி⁴ரூர்மிபி⁴ரயோகி³ யோகி³ஹ்ருத்³
பா⁴விதம் ந கரணைர்விபா⁴விதம் ।
பு³த்³த்⁴யவேத்³யமனவத்³யபூ⁴தி யத்³ப்³ரஹ்ம
தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥ 257 ॥

षड्भिः = (பசி, தாஹம், சோகம், மோஹம், ஜரை,

ஷட்³பி⁴: மரணம் ஆகிய) ஆறு,

ऊर्मिभिं = அலைகளுடன்,

ஊர்மிபி⁴ம்

अयोगि = ஸம்பந்தப்படாததாயும்,

அயோகி³

योगिहृद्भावितं = யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் அனுஸந்தானம்

யோகி³ஹ்ருத்³பா⁴விதம் செய்யப்பட்டதாயும்,

करणैः = இந்திரியங்களினல்,

கரணைः

न विभावितं = அறியக்கூடாததாயும்,

ந விபா⁴விதம்

बुद्ध्यवेद्यं = (கூர்மையாயும் பரிசுத்தமாயுமில்லாத)
பு^{3}த்^{3}த^{4}யவேத்^{3}யம் புத்தியினுல் அறியத்தகாததாயும்,
अनवद्यभूति = எவ்வித தோஷமுமற்ற ஐசுவர்யத்தோடு
அனவத்^{3}யபூ^{4}தி கூடியதாயும்,
यत् = இருக்கிறதோ,
யத்
तत् = அந்த,
தத்
ब्रह्म = பிரஹ்மமாகவே,
ப்^{3}ரஹ்ம
त्वं = நீ,
த்வம்
असि = இருக்கிருய். (அப்படியே),
அஸி
आत्मनि = தன்னிடத்தில்,
ஆத்மனி
भावय = அனுஸந்தானம் செய்.
பா^{4}வய **(257)**

भ्रान्तिकल्पितजगत्कलाश्रयं स्वाश्रयं च सदसद्विलक्षणम् ।
निष्कलं निरुपमानमृद्धिमत् ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २५८ ॥

ப்^{4}ராந்திகல்பிதஜக^{3}த்கலாஶ்ரயம் ஸ்வாஶ்ரயம் ச ஸத^{3}ஸத்^{3}விலக்ஷணம் ।
நிஷ்கலம் நிருபமானம்ருத்^{3}தி^{4}மத் ப்^{3}ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா^{4}வயாத்மனி ॥ 258 ॥

भ्रान्तिकल्पितजगत्कलाश्रयं = பிராந்தியினுல் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற ஜகத்தாகிற
ப்^{4}ராந்திகல்பிதஜக^{3}த்கலாஶ்ரயம் அம்சத்திற்கு ஆசிரயமாயும் அதிஷ்டானமாயும்),
स्वाश्रयं च = (தனக்கு வேறு ஆசிரயமில்லாமல்) தானே தனக்கு
ஸ்வாஶ்ரயம் ச ஆசிரயமாயிருப்பதாயும்,
सदसद्विलक्षणं = இருப்பதாய் தெரிகிற (பிருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ்),
ஸத^{3}ஸத்^{3}விலக்ஷணம் இருப்பதாய் தெரியாமலிருக்கிற (வாயு, ஆகாசம்) பூதங்களுக்கு மாறுபட்டதாயும்,
निष्कलं = அவயவங்களற்றதாயும்,
நிஷ்கலம்
निरुपमानं = உபமானமற்றதாயும்,
நிருபமானம்

मृद्धिमत् ம்ருத்³தி⁴மத்	=	எல்லா ஐசுவரியமும் பொருந்தியதாயும் இருக்கிற,
तत् தத்	=	அந்த,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மமாகவே,
त्वं த்வம்	=	நீ,
असि அஸி	=	இருக்கிறுய். (அப்படியே),
आत्मनि ஆத்மனி	=	தன்னிடத்தில்,
भावय பா⁴வய	=	அனுஸந்தானம் செய்.

(258)

जन्मवृद्धिपरिणत्यपक्षयव्याधिनाशनविहीनमव्ययम् ।
विश्वसृष्टयवनघातकारणं ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २५९ ॥

ஜன்மவ்ருத்³தி⁴பரிணத்யபக்ஷயவ்யாதி⁴நாஶனவிஹீனமவ்யயம் ।
விஶ்வஸ்ருஷ்டயவனகா⁴தகாரணம் ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥259॥

जन्मवृद्धिपरिणत्यपक्षयव्याधिनाशनविहीनं ஜன்மவ்ருத்³தி⁴பரிணத்யபக்ஷயவ்யாதி⁴நாஶனவிஹீனம்	=	பிறப்பு, வளர்ச்சி, மாறுதல், குறைவு, வியாதி, நாசம் இவைகள் அற்றதாயும்,
अव्ययं அவ்யயம்	=	(தாஞகவேயோ வேறு எதிஞலேயோ) அழிக்க முடியாததாயும்,
विश्वसृष्टयवनघातकारणं விஶ்வஸ்ருஷ்டயவனகா⁴தகாரணம்	=	ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி, ரக்ஷணம், அழித்தல் இவைகளுக்கு காரணமாயும் இருக்கிற,
तत् தத்	=	அந்த,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மமாகவே,
त्वं த்வம்	=	நீ,
असि அஸி	=	இருக்கிறுய். (அப்படியே),

आत्मनि ஆத்மனி	=	தன்னிடத்தில்,
भावय பா⁴வய	=	அனுஸந்தானம் செய்.

(259)

अस्तभेदमनपास्तलक्षणं निस्तरङ्गजलराशिनिश्चलम् ।
नित्यमुक्तमविभक्तमूर्ति यद्ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २६० ॥

அஸ்தபே⁴த³மனபாஸ்தலக்ஷணம் நிஸ்தரங்க³ஜலராஶிநிஶ்சலம் ।
நித்யமுக்தமவிப⁴க்தமூர்தி யத்³ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥ 260 ॥

यत् யத்	=	எது,
अस्तभेदं அஸ்தபே⁴த³ம்	=	வேற்றுமையற்றதாயும்,
अनपास्तलक्षणं அனபாஸ்தலக்ஷணம்	=	(ஸத்சித் ஆனந்தமாகிய) லக்ஷணம் (எக்காலத்திலும்) விலகாததாயும்,
निस्तरङ्गजलराशिनिश्चलं நிஸ்தரங்க³ஜலராஶிநிஶ்சலம்	=	அலையில்லாத ஸமுத்திரம்போல் அசைவற்றதாயும்,
नित्यमुक्तं நித்யமுக்தம்	=	எப்பொழுதும் விடுபட்டதாயும் (ஒரு காலத்திலும் ஸம்ஸார பந்தத்திற்கு உள்படாததாயும்),
अविभक्तमूर्ति அவிப⁴க்தமூர்தி	=	பிரிக்கப்படாத ஸ்வரூபமுள்ளதாயும் இருக்கிறதோ,
तत् தத்	=	அந்த,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மமாகவே,
त्वं த்வம்	=	நீ,
असि அஸி	=	இருக்கிறாய். (அப்படியே),
आत्मनि ஆத்மனி	=	தன்னிடத்தில்,
भावय பா⁴வய	=	அனுஸந்தானம் செய்.

(260)

एकमेव सदनेककारणं कारणान्तरनिरासकारणम् ।
कार्यकारणविलक्षणं स्वयं ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २६१ ॥

ஏகமேவ ஸத³னேககாரணம் காரணாந்தரநிராஸகாரணம் ।
கார்யகாரணவிலக்ஷணம் ஸ்வயம் ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥ 261 ॥

एकं एव = ஒன்ருகவே,
ஏகம் ஏவ

सत् = இருந்துகொண்டு (தன்னிடத்தில் கல்பிக்கப்படும்),
ஸத்

अनेक कारणं = அநேக பதார்த்தங்களுக்கு காரணமாயும் (அதிஷ்டானமாயும்),
அனேக காரணம்

कारणान्तर निरास कारणं = (தனக்கு) வேறு காரணத்தை அபேக்ஷிக்காத காரணமாயும் (அல்லது, காரணமென்று சொல்லப்படும் ஆகாசம் முதலான மற்ற காரணங்களை யெல்லாம் இல்லையென்று மறுப்பதற்கு காரணமாயும்),
காரணாந்தர நிராஸ காரணம்

स्वयं = (ஆனல்) தன் வாஸ்தவ நிலையில்,
ஸ்வயம்

कार्य कारण विलक्षणं = கார்யமென்பதற்கும் (ஜகத்திற்கும்) காரணமென்பதற்கும் (மாயைக்கும்) வேறுபட்டதாயும் இருக்கும்,
கார்ய காரண விலக்ஷணம்

तत् = அந்த,
தத்

ब्रह्म = பிரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்ம

त्वं = நீ,
த்வம்

असि = இருக்கிருய். (அப்படியே),
அஸி

आत्मनि = தன்னிடத்தில்,
ஆத்மனி

भावय = அனுஸந்தானம் செய்.
பா⁴வய

இங்கு முதலில் ப்ரஹ்மத்தைக் காரணம் என்று சொல்லி விட்டு பின்னல் அது காரணமல்ல என்று சொல்கிருர். இதன் கருத்து யாதெனில் பிரஹ்மத்தைத் தவிற வேறு காரண மில்லாததால் பிரபஞ்சத்திற்கு பிரஹ்மத்தைக் காரணமாகக்

கூறப்பட்டது. பிரபஞ்சம் பொய்யானதால் அதைக்குறித்து பிரஹ்மத்திற்கு காரணத் தன்மையும் பொய்தான். வாஸ்தவத்தில் பிரஹ்மம் காரணமல்ல. வாஸ்தவத்தில் எப்பொழுதும் பிரஹ்மத்திற்கு காரணத்தன்மை இல்லாமல் போனாலும் மற்றதை விலக்குகிறபடியால் தான் காரணத்தன்மை தடஸ்த லக்ஷணம் என்று கூறப்படு கிறது. வாஸ்தவத்தில் பிரபஞ்சம் இல்லை என்று பிரபஞ்சத்தின் இல்லாமையை நேரில் அறியும் ஸாக்ஷியாக பிரம்மம் இருப்பதால் ஆகாசம் முதலான வேறு காரணங்களை மறுப்பதற்கும் பிரம்மம் காரணம் என்று கூறப்பட்டது. **(261)**

निर्विकल्पकमनल्पमक्षरं यत्क्षराक्षरविलक्षणं परम् ।
नित्यमव्ययसुखं निरञ्जनं ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २६२॥

நிர்விகல்பகமனல்பமக்ஷரம் யத்க்ஷராக்ஷரவிலக்ஷணம் பரம் ।
நித்யமவ்யயஸுக²ம் நிரஞ்ஜனம் ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥ 262॥

यत् = எது,
யத்

निर्विकल्पकं = விகல்பம் அற்றதாய்,
நிர்விகல்பகம்

अनल्पं = சிறியதில்லாததாய்,
அனல்பம்

अक्षरं = நாசமற்றதாய்,
அக்ஷரம்

क्षर अक्षरविलक्षणं = (ஜகத்தாகிய) க்ஷரம், (மாயையாகிற) அக்ஷரம்,
க்ஷர அக்ஷரவிலக்ஷணம் இரண்டிற்கும் வேறுபட்டதாய்,

परं = எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாய்,
பரம்

नित्यं = சாசுவதமாய்,
நித்யம்

अव्यय सुखं = குறைவு இல்லாத ஸுகஸ்வரூபமாய்,
அவ்யய ஸுக²ம்

निरञ्जनं = தோஷமற்றதாய் இருக்கிறதோ,
நிரஞ்ஜனம்

तत् = அந்த,
தத்

ब्रह्म = பிரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்ம

त्वं = நீ,
த்வம்

असि அஸி	=	இருக்கிறுய். (அப்படியே),
आत्मनि ஆத்மனி	=	தன்னிடத்தில்,
भावय பா⁴வய	=	அனுஸந்தானம் செய்.

(262)

यद्विभाति सदनेकधा भ्रमान्नामरूपगुणविक्रियात्मना ।
हेमवत्स्वयमविक्रियं सदा ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २६३ ॥

யத்³விபா⁴தி ஸத³னேகதா⁴ ப்⁴ரமாந்நாமரூபகு³ணவிக்ரியாத்மனா ।
ஹேமவத்ஸ்வயமவிக்ரியம் ஸதா³ ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥ 263 ॥

यत् யத்	=	எது,
सत् ஸத்	=	ஸத் பதார்த்தமாய்,
हेभवत् ஹேப⁴வத்	=	தங்கம் போல,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தன் நிஜலயில்,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
अविक्रियं அவிக்ரியம்	=	எவ்வித மாறுதலுமன்னியில் இருந்துகொண்டே,
भ्रमात् ப்⁴ரமாத்	=	பிராந்தியிஞல்,
नाम रूप गुण विक्रियात्मना நாம ரூப கு³ண விக்ரியாத்மஞ	=	பெயர், உருவம், குணம், மாறுபடுதல் தன்மையுடன்,
अनेकधा அனேகதா⁴	=	பலவிதமாக,
विभाति விபா⁴தி	=	தோன்றுகிறதோ,
तत् தத்	=	அந்த,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மமாகவே,
त्वं	=	நீ,

த்வம்

असि	=	இருக்கிறாய். (அப்படியே),
அஸி		
आत्मनि	=	தன்னிடத்தில்,
ஆத்மனி		
भावय	=	அனுஸந்தானம் செய்.
பா⁴வய		(263)

यच्चकास्त्यनपरं परात्परं प्रत्यगेकरसमात्मलक्षणम् ।
सत्यचित्सुखमनन्तमव्ययं ब्रह्म तत्त्वमसि भावयात्मनि ॥ २६४ ॥

யச்சகாஸ்த்யனபரம் பராத்பரம் ப்ரத்யகே³கரஸமாத்மலக்ஷணம் ।
ஸத்யசித்ஸுக²மனந்தமவ்யயம் ப்³ரஹ்ம தத்த்வமஸி பா⁴வயாத்மனி ॥ 264 ॥

यत्	=	எது,
யத்		
अनपरं	=	தன்னைத் தவிர வேறில்லாததாய்,
அனபரம்		
परात् परं	=	மேலானதிற்கும் மேலாய்,
பராத் பரம்		
प्रत्यग एक रसं	=	உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவுடன் ஒரே
ப்ரத்யக³ ஏக ரஸம்		ஸ்வபாவத்தையுடையதாய்,
आत्म लक्षणं	=	ஆத்மாவிற்குள்ள லக்ஷணங்களோடு கூடியதாய்,
ஆத்ம லக்ஷணம்		
सत्य चित् सुखं	=	ஸத்யமாய் ஞானஸ்வரூபமாய் ஆனந்த
ஸத்ய சித் ஸுக²ம்		ஸ்வரூபமாய் இருப்பதாய்,
अनन्तं	=	எல்லையற்றதாய்,
அனந்தம்		
अव्ययं	=	அழிவற்றதாய்,
அவ்யயம்		
चकास्ति	=	விளங்குகிறதோ,
சகாஸ்தி		
तत्	=	அந்த,
தத்		
ब्रह्म	=	பிரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்ம		

त्वं **த்வம்**	=	நீ,
असि **அஸி**	=	இருக்கிருய். (அப்படியே),
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	தன்னிடத்தில்,
भावय **பா⁴வய**	=	அனுஸந்தானம் செய்.

(264)

(அவதாரிகை) 255 முதல் 264 வரை சுலோகங்களில் சொல்லிய முறைப்படி நன்கு யுக்திகளைக்கொண்டு எவ்வித ஸம்சயமுமன்னியில் அனுஸந்தானம் செய்து வந்தால் ஆத்மதத்வம் வெகு தெளிவாகத் தெரியவரும் என்கிருர்: -

उक्तमर्थमिममात्मनि स्वयं भावय प्रथितयुक्तिभिर्धिया ।
संशयादिरहितं कराम्बुवत्तेन तत्त्वनिगमो भविष्यति ॥ २६५ ॥

உக்தமர்த²மிமமாத்மனி ஸ்வயம் பா⁴வய ப்ரதி²தயுக்திபி⁴ர்தி⁴யா ।
ஸம்ஶயாதி³ரஹிதம் கராம்பு³வத்தேன தத்த்வநிக³மோ ப⁴விஷ்யதி ॥ 265 ॥

उक्तं **உக்தம்**	=	இதுவரை சொல்லப்பட்ட,
इमं **இமம்**	=	இந்த விஷயத்தை,
प्रथित युक्तिभिः **ப்ரதி²த யுக்திபி⁴:**	=	(உபநிஷத்துக்களை அனுஸரித்த) பிரஸித்தமான யுக்திகளைக் கொண்டு,
धिया **தி⁴யா**	=	புத்தியினுல்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தாஞகவே,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	தன்னிடத்தில்,
भावय **பா⁴வய**	=	அனுஸந்தானம் செய்,
तेन **தேன**	=	அதினுல் (அவ்விதம் அனுஸந்தானம் செய்வதால்),
संशय आदि रहितं **ஸம்ஶய ஆதி³ ரஹிதம்**	=	ஸந்தேஹம் (விபரீதக்ஞானம்) முதலானது இல்லாமல்,

कर अम्बुवत्	=	உள்ளங்கையிலுள்ள ஜலம்போல,
கர அம்பு³வத்		(தெளிவாய் தெரியக்கூடியதாய்),
तत्त्व निगमः	=	ஆத்மாவின் வாஸ்தவத்தன்மை விஷயமான
தத்த்வ நிக³மः		நிச்சயம்,
भविष्यति	=	ஏற்பட்டுவிடும்.
ப⁴விஷ்யதி		**(265)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக சரீரம், இந்திரியம், புத்தி முதலியவைகளுடன் கலந்திருக்கும் ஆத்மதத்வத்தைத் தனித்துப் பிரித்துப்பார்க்கும் யோக்கியதை ஏற்பட்டுவிட்டால், அதிலேயே நிலைத்திருந்து ஆத்மாவல்லாததாகத் தோன்றும் எல்லா அம்சங்களையும் விசாரித்து அவைகள் பிரஹ்மத்தின் கார்யமாகவே இருப்ப தால் அவைகள் பிரஹ்மத்தைவிட வேறு பட்டதில்லையென்று உணரவேண்டும் என்கிறார்: -

स्वं बोधमात्रं परिशुद्धतत्त्वं विज्ञाय सङ्घे नृपवच्च सैन्ये ।
तदात्मनैवात्मनि सर्वदा स्थितो विलापय ब्रह्मणि दृश्यजातम् ॥ २६६ ॥

ஸ்வம் போ³த⁴மாத்ரம் பரிஶுத்³த⁴தத்த்வம் விஜ்ஞாய
ஸங்கே⁴ ந்ருபவச்ச ஸைன்யே ।
ததா³த்மனைவாத்மனி ஸர்வதா³ ஸ்தி²தோ விலாபய
ப்³ரஹ்மணி த்³ருஶ்யஜாதம் ॥ 266 ॥

सैन्ये	=	ஸைன்யத்தின் மத்தியிலுள்ள,
ஸைன்யே		
नृपवत्	=	அரசனை (அரசனுக்குள்ள அடையாளங்களால்
		பிரித்து அறிவதை) ப்போல,
सङ्घे	=	(சரீரம், இந்திரியம், பிராணன், அஹங்காரம்
ஸங்கே⁴		முதலானவை சேர்ந்த) கூட்டத்தில்,
स्वं	=	தன்னை (ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை),
ஸ்வம்		
बोधमात्रं	=	அறிவேயாகிற,
போ³த⁴மாத்ரம்		
परिशुद्धतत्त्वं	=	வெகு சுத்தமான வாஸ்தவஸ்வரூபமாக,
பரிஶுத்³த⁴தத்த்வம்		
विज्ञाय	=	நன்கு அறிந்துகொண்டு,
விஜ்ஞாய		
तदात्मनैव	=	அந்த தத்வ ஸ்வரூபமாகவே,
ததா³த்மனைவ		

आत्मनि	=	தன்னிடத்தில்,
ஆத்மனி		
सर्वदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா³		
स्थित:	=	நிஜலத்தவஞுக,
ஸ்தி²த:		
दृश्यजातं	=	தோன்றுவது எல்லாவற்றையும்,
த்³ருஶ்யஜாதம்		
ब्रह्मणि	=	பிரஹ்மத்திினிடத்திலேயே,
ப்³ரஹ்மணி		
विलापय	=	நன்கு லயம் செய்துவிடு
விலாபய		(266)

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் ஜகத்தை லயம் செய்து தன்னிடத்தில் பிரஹ்மத் தையே பார்க்கும் நிஜல ஸித்தித்துவிட்டால், மறுபடியும் ஜனன, மரண ரூபமான, ஸம்ஸாரம் ஏற்படாது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறுர்: -

बुद्धौ गुहायां सदसद्विलक्षणं ब्रह्मास्ति सत्यं परमद्वितीयम् ।
तदात्मना योऽत्र वसेद्गुहायां पुनर्न तस्याङ्गगुहाप्रवेशः ॥ २६७ ॥

பு³த்³தௌ⁴ கு³ஹாயாம் ஸத³ஸத்³விலக்ஷணம்
ப்³ரஹ்மாஸ்தி ஸத்யம் பரமத்³விதீயம் ।
ததா³த்மனு யோ(அ)த்ர வஸேத்³கு³ஹாயாம்
புனர்ன தஸ்யாங்க³கு³ஹாப்ரவேஶ: ॥ 267 ॥

बुद्धौ	=	புத்திரூபமான,
பு³த்³தௌ⁴		
गुहायां	=	குஹைக்குள்,
கு³ஹாயாம்		
सदसद्विलक्षणं	=	கார்யத்திற்கும் காரணத்திற்கும் (அல்லது,
ஸத³ஸத்³விலக்ஷணம்		பிருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் இவைகளுக்கு) வேறுபட்டதாய்
सत्यं	=	ஸத்யமாய் (எக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாமல்
ஸத்யம்		இருக்கும் வஸ்துவாய்),
परं	=	(எல்லாவற்றிற்கும்) மேலானதாய்,
பரம்		
अद्वितीय	=	இரண்டாவது பதார்த்தமற்றதாய் உள்ள,
அத்³விதீய		

,

ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது,
तदात्मना **ததா³த்மநா**	=	அந்த பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே,
यः **ய꞉**	=	எவன்,
अत्र **அத்ர**	=	இந்த,
गुहायां **கு³ஹாயாம்**	=	ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சரீரரூபமான குஹையில்,
वसेत् **வஸேத்**	=	வஸிப்பானோ,
तस्य **தஸ்ய**	=	அவனுக்கு,
पुनः **புந꞉**	=	மறுபடியும்,
अङ्गगुहाप्रवेशः **அங்க³கு³ஹாப்ரவேஶ꞉**	=	சரீரமாகிற குஹைக்குள் நுழைதல் (சரீரத்தில் நான் என்ற அபிமானம்),
न **ந**	=	இருக்காது.

ஐந்து கோசங்களுக்கும் 'குஹை' என்ற பெயர் உள்ள போதிலும் அன்னமயம், ப்ராணமயம், மனோமயம் என்னும் மூன்று குஹைகளுக்குப் புத்தி மூலமாகவே ஆத்மஸம்பந்தம் ஏற்படுவதாலும், ஸுஷுப்தியில் புத்தியில்லாததால் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியமுடியாதபடியாலும், விக்ஞானமயகோசம் என்னும் புத்தி குஹையில் ஆத்மஸ்வரூபம் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. ஆத்மா எங்கு உள்ளபோதிலும் மற்ற இடத்தில் ஆத்மாவை அறிய வழியில்லாததாலும் கண்ணாடி முகத்தைக் காட்டுவது போல் ஸத்வகுணப் பிரதானமான புத்தியின் வ்ருத்தியினால் மறைவு நீங்கியதும் ஆத்மஸ்வரூபம் விளங்குவதால் புத்தியில் ஆத்மா இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது.

(पाषाणे वृक्षः) பாஷாணே வ்ருக்ஷ꞉

பாறையில் (அருகில்) மரம் இருக்கிறது என்பது போல

बुद्धौ ब्रह्म अस्ति பு³த்³தௌ⁴ ப்³ரஹ்ம அஸ்தி

புத்தியில் (அருகில்) ஆத்மா விளங்குகிறது என்று கருத்து. இந்த சுலோகத்தில் **अङ्ग अங்க³** என்ற பதத்தை ஸம்போதனமாகத் தனிப்பதமாக வைத்து 'அப்பா! குஹாப் பிரவேசம் கிடையாது' என்றும் பொருள் கூறலாம். பிரஹ்மத்தை ஆத்மாவாக அறிந்தவன் ஜீவன்முக்தி நிலையில் சரீரத்தில் வஸித்தாலும் அதை ஆத்மாவாக எண்ண மாட்டான். விதேஹமுக்தனுக்கு சரீரமே இருக்காது. **(267)**

27. வாஸனைகளைக் குறை

(அவதாரிகை) இதுவரை சொல்லிவந்த பிரகாரம் அனாத்மாவிலிருந்து ஆத்ம தத்வத்தை நன்கு பிரித்து அறிந்து அந்த பிரஹ்மத்தைத்தவிர வேறில்லையென்ற நிச்சயம் ஏற்பட்ட போதிலும், அனாதிகாலமாய் சரீராதிகளில் 'தான்' என்ற எண்ணம் இருந்துவந்திருப்பதால் அவ்வெண்ணத்தை நன்கு நிவ்ருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பிரயத்னம் அவசியம் செய்யவேண்டும் என்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் எடுத்துச் சொல் கிறார். இரண்டாவது சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட

आत्मानात्मविवेचनं स्वनुभवः

ஆத்மானாத்மவிவேசனம் ஸ்வனுபு⁴வ:

என்ற பகுதி இதுவரை விவரிக்கப்பட்டது. இனி

ब्रह्मात्मना संस्थितिः मुक्तिः

ப்³ரஹ்மாத்மனா ஸம்ஸ்தி²தி: முக்தி:

என்ற பகுதி விவரிக்கப்படுகிறது: -

ज्ञाते वस्तुन्यपि बलवती वासनाऽनादिरेषा
कर्ता भोक्ताऽप्यहमिति दृढा याऽस्य संसारहेतुः ।
प्रत्यग्दृष्ट्याऽऽत्मनि निवसता साऽपनेया प्रयत्ना-
न्मुक्तिं प्राहुस्तदिह मुनयो वासनातानवं यत् ॥ २६८ ॥

ஜ்ஞாதே வஸ்துன்யபி ப³லவதீ வாஸனா(அ)நாதி³ரேஷா
கர்தா போ⁴க்தா(அ)ப்யஹமிதி த்³ருடா⁴ யா(அ)ஸ்ய ஸம்ஸாரஹேது: ।
ப்ரத்யக்³த்³ருஷ்ட்யா(ஆ)த்மனி நிவஸதா ஸா(அ)பனேயா ப்ரயத்னா-
ந்முக்திம் ப்ராஹுஸ்ததி³ஹ முனயோ வாஸனாதானவம் யத் ॥ 268 ॥

वस्तुनि வஸ்துனி	=	வாஸ்தவமாயுள்ள தத்வம்,
ज्ञाते अपि ஜ்ஞாதே அபி	=	அறியப்பட்டுவிட்டபோதிலும்,

या **யா**	=	எது,
कर्ता **கர்தா**	=	கர்த்தா (புண்ணிய, பாபங்களை செய்கிறவன்),
भोक्ता **போ⁴க்தா**	=	போக்தா (அவைகளின் பலனாகிய ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறவன்),
अपि **அபி**	=	இரண்டும்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
इति **இதி**	=	என்று,
अनादिः **அநாதி³:**	=	அனாதிகாலம் தொட்டு இருப்பதாய்,
दृढा **த்³ருடா⁴**	=	மிகவும் திடமாய்,
अस्य **அஸ்ய**	=	இவனுக்கு (ஜீவனுக்கு),
संसारहेतुः **ஸம்ஸாரஹேது:**	=	ஸம்ஸாரத்திற்கு காரணமாய் உள்ளதோ,
एषा **ஏஷா**	=	இந்த,
वासना **வாஸனா**	=	வாஸனை,
बलवती **ப³லவதீ**	=	மிகவும் பலமுள்ளது,
सा **ஸா**	=	அந்த வாஸனை,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ப்ரஹ்மத்தில்,
प्रत्यग्दृष्ट्या **ப்ரத்யக்³த்³ருஷ்ட்யா**	=	அந்தர்முகமாக ஆத்மாபேத ஞானத்துடன்,
निवसता **நிவஸதா**	=	நிலைத்திருக்கின்றவனால்,
प्रयत्नात् **ப்ரயத்னாத்**	=	வெகு பிரயாஸையுடன்,

अपनेया	=	விலக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது,
அபனேயா		
यत्	=	எது,
யத்		
वासनातानवं	=	வாஸனைகளை குறைப்பது என்பதோ,
வாஸனாதானவம்		
तत्	=	அதையே,
தத்		
इह	=	இங்கே (உலகத்தில்),
இஹ		
मुनयः	=	(மனனம் செய்து தத்வ ஸாக்ஷாத்காரமடைந்த)
முனய:		முனி சிரேஷ்டர்கள்,
मुक्तिं	=	மோக்ஷமாக,
முக்திம்		
प्राहु	=	சொல்கிறார்கள்
ப்ராஹு		**(268)**

(அவதாரிகை) ஆத்மாவிற்கு சரீராதிகளில் கர்த்தாவென்றும் போக்தாவென்றும் வாஸனை ஏற்படுவதற்குக்காரணம், எவ்வித கிரியா ஸம்பந்தமுமில்லாத தன்னை அவைகளுடன் பிராந்தியினால் ஒன்றாக நினைத்து, தானே கிரியை செய்வதாகவும் அந்தக் கிரியையின் பலனையனுபவிப்பதாகவும் நினைத்துக் கொள்வதுதான். இந்தத் தவறான நினைப்பே அத்யாஸம் எனப்படும். இவ்வெண்ணத்தை நன்கு போக்கினால்தான் ஆத்மாவின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபம் தெளிவுபடும் என்கிறார்: -

अहं ममेति यो भावो देहाक्षादावनात्मनि ।
अध्यासोऽयं निरस्तव्यो विदुषा स्वात्मनिष्ठया ॥ २६९ ॥

அஹம் மமேதி யோ பா⁴வோ தே³ஹாக்ஷாதா³வனாத்மனி ।
அத்⁴யாஸோ(அ)யம் நிரஸ்தவ்யோ விது³ஷா ஸ்வாத்மநிஷ்ட²யா ॥ 269 ॥

अनात्मनि	=	ஆத்மாவல்லாத,
அனாத்மனி		
देहाक्षादौ	=	சரீரம் இந்திரியம் முதலியதில்,
தே³ஹாக்ஷாதௌ³		
अहं	=	'நான்'
அஹம்		
मम	=	'என்னுடையது'
மம		

इति **இதி**	=	என்று,
यः **யः**	=	எந்த,
भावः **பா⁴வः**	=	எண்ணம் உண்டோ,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
अध्यासः **அத்⁴யாஸः**	=	அத்யாஸமானது,
विदुषा **விது³ஷா**	=	அறிவாளியால்,
स्वात्मनिष्ठया **ஸ்வாத்மநிஷ்ட²யா**	=	தன் ஆத்மாவில் நன்கு நிலைத்திருப்பது மூலமாய்,
निरस्तव्यः **நிரஸ்தவ்யः**	=	விலக்கப்படவேண்டும்.

(269)

ज्ञात्वा स्वं प्रत्यगात्मानं बुद्धितद्वृत्तिसाक्षिणम् ।
सोऽहमित्येव सद्वृच्याऽनात्मन्यात्ममतिं जहि ॥ २७० ॥

ஜ்ஞாத்வா ஸ்வம் ப்ரத்யகா³த்மானம் பு³த்³தி⁴தத்³வ்ருத்திஸாக்ஷிணம் ।
ஸோ(அ)ஹமித்யேவ ஸத்³வ்ருச்யா(அ)னாத்மன்யாத்மமதிம் ஜஹி ॥ 270 ॥

बुद्धितद्वृत्तिसाक्षिणं **பு³த்³தி⁴தத்³வ்ருத்திஸாக்ஷிணம்**	=	புத்திக்கும் அதன் விருத்திகளுக்கும் ஸாக்ஷியாக விருக்கும்,
प्रत्यगात्मानं **ப்ரத்யகா³த்மானம்**	=	உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாக,
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்னை,
ज्ञात्वा **ஜ்ஞாத்வா**	=	அறிந்துகொண்டு,
सः **ஸः**	=	அவர் தான்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
इत्येव **இத்யேவ**	=	என்றே (எப்பொழுதும் எவ்விதமாயும் பாதிக்கப்படாமல்) இருந்து வருகிற பிரஹ்மா பேத விஷயமான விருத்தியினால்,

अनात्मनि **அனுத்மனி**	=	ஆத்மாவல்லாததில் வைத்திருக்கும்,
आत्ममतिं **ஆத்மமதிம்**	=	'நான்' என்கிற எண்ணத்தை,
जहि **ஜஹி**	=	விட்டுவிடு.

(அவதாரிகை) ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட வாஸனை மூன்றுவிதம் என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார்: -

लोकानुवर्तनं त्यक्त्वा त्यक्त्वा देहानुवर्तनम् ।
शास्त्रानुवर्तनं त्यक्त्वा स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २७१ ॥

லோகானுவர்தனம் த்யக்த்வா த்யக்த்வா தே³ஹானுவர்தனம் ।
ஶாஸ்த்ரானுவர்தனம் த்யக்த்வா ஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 271 ॥

लोकानुवर्तनं **லோகானுவர்தனம்**	=	உலகப்போக்கை அனுஸரித்து நடப்பது என்பதை,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டுவிட்டு,
देहानुवर्तनं **தே³ஹானுவர்தனம்**	=	சரீரத்தின் போக்கை அனுஸரித்து நடப்பது என்பதையும்,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டுவிட்டு,
शास्त्रानुवर्तनं **ஶாஸ்த்ரானுவர்தனம்**	=	(ஆத்மக்ஞானத்திற்குப் பிரயோஜனப்படாத) சாஸ்திரத்தை அனுஸரித்து நடப்பது என்பதையும்,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டுவிட்டு,
स्वाध्यासापनयं **ஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம்**	=	தன்னிடத்திலுள்ள (தன் விஷயமாயுள்ள) அத்யாஸத்தின் விலக்குதல் என்பதை,
कुरु **குரு**	=	செய். **(271)**

(அவதாரிகை) இந்த மூன்றுவித வாஸனைகளை அனுபவித்துக் சரியானபடி ஞானம் ஏற்படாது கொண்டேயிருந்தால் என்பதைச் சொல்கிறார்: -

लोकवासनया जन्तोः शास्त्रवासनयापि च ।
देहवासनया ज्ञानं यथावन्नैव जायते ॥ २७२ ॥

லோகவாஸனயா ஜந்தோঃ ஶாஸ்த்ரவாஸனயாபி ச ।
தே³ஹவாஸனயா ஜ்ஞானம் யதா²வன்னைவ ஜாயதே ॥ 272 ॥

लोकवासनया **லோகவாஸனயா**	=	உலகத்தார் ஒப்புக்கொள்ளும்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற வாஸனையிருந்தாலும்,
शास्त्रवासनयापि च **ஶாஸ்த்ரவாஸனயாபி ச**	=	பலவித சாஸ்திரங்களை வாசித்துத் தெரிந்து அவைகளின்படி நடக்கவேண்டு மென்கிற வாஸனையிருந்தாலும்,
देहवासनया **தே³ஹவாஸனயா**	=	சரீரம் அபேக்ஷிக்கிற படியே நடக்கவேண்டு மென்கிற வாஸனையிருந்தாலும்,
जन्तोः **ஜந்தோঃ**	=	ஜீவனுக்கு,
ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	ஆத்மக்ஞானமானது,
यथावत् **யதா²வத்**	=	உள்ளபடி,
नैव जायते **நைவ ஜாயதே**	=	ஏற்படவே ஏற்படாது.

"உலகில் யாரும் என்னைக் குறை கூற முடியாமல் எல்லோரும் என்னைப் போற்றும்படி நடந்துகொள்வேன்" என்ற அபிமானம் லோகவாஸனை. இது ஞான வழியில் செல்வதற்குப் பெரிய இடையூறு. ஏனெனில் இம்மாதிரி உலகில் யாரும் வாழமுடியாது. எவன்தான் உலகைத் திருப்திப்படுத்த முடியும்? எல்லா ஜனங்களுக்கும் திருப்தியை உண்டுபண்ணும்படியான உபாயம் ஒன்றுமில்லை. நமக்கு நன்மை தரும் காரியத்தைத்தான் நாம் செய்யவேண்டும். இதுபற்றி உலகில் பலர் பலவாறு பேசுவதால் நமக்கு லாபமும் இல்லை; நஷ்டமுமில்லை.

को लोकमाराधयितुं समर्थः
विद्यते न खलु कश्चिदुपायः सर्वलोकपरितोषकरो यः ।
सर्वया स्वहितमा चरणीयं किं करिष्यति जनो बहुजरूपः ॥

கோ லோகமாராத⁴யிதும் ஸமர்த²ঃ
வித்³யதே ந க²லு கஶ்சிது³பாயঃ ஸர்வலோகபரிதோஷகரோ யঃ ।
ஸர்வயா ஸ்வஹிதமா சரணீயம் கிம் கரிஷ்யதி ஜனோ ப³ஹுஜரூபঃ ॥

"உலகம் போற்றினாலும் தூற்றினாலும் ஸமமாக எண்ண வேண்டும். **'तुल्यनिन्दास्तुतिः'** **'துல்யநிந்தா³ஸ்துதிঃ'** என்று கீதையில் பகவான் சொல்கிறார்.

எப்பொழுதும் படித்துக்கொண்டே இருப்பது, எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிந்துகொள்வதில் ஈடுபடுவது, அனுஷ்டானத்திலேயே ஈடுபட்டிருப்பது இவை சாஸ்திர வாஸனையாகும். தேஹத்தில் தான் என்ற எண்ணம் வேரூன்றியிருப்பது, தேஹ தோஷங்களை மூடி மறைப்பது, பிராந்தி இவை தேஹ வாஸனையாகும். இவைபற்றி விரிவாக ஜீவன்முக்தி விவேகத்தில் காணலாம். **(272)**

संसारकारागृहमोक्षमिच्छोरयोमयं पादनिबद्धमृङ्खलम् ।
वदन्ति तज्ज्ञाः पटुवासनात्रयं योऽस्माद्विमुक्तः समुपैति मुक्तिम् ॥ २७३ ॥

ஸம்ஸாரகாராக்³ருஹமோக்ஷமிச்சோ²ரயோமயம்
பாத³நிப³த்³த⁴ம்ருங்க²லம் ।
வத³ந்தி தஜ்ஜ்ஞா: படுவாஸனாத்ரயம் யோ(அ)ஸ்மாத்³விமுக்த:
ஸமுபைதி முக்திம் ॥ 273 ॥

पटुवासनात्रयं = திடமாயிருக்கும் வாஸனைகள் மூன்றையும்,
படுவாஸனாத்ரயம்
संसारकारागृहमोक्षं = ஸம்ஸாரமாகிற காராக்கிருஹத்திலிருந்து
ஸம்ஸாரகாராக்³ருஹமோக்ஷம் விடுதலையடைவதை,
इच्छोः = விரும்புபவனுக்கு,
இச்சோ²:
अयोमयं = இரும்பினால் செய்திருக்கும்,
அயோமயம்
पादनिबद्धमृङ्खलं = கால்களில் நன்கு பூட்டப்பட்டிருக்கும்
பாத³நிப³த்³த⁴ம்ருங்க²லம் விலங்கு என்று,
तज्ज्ञाः = அதன் தன்மையை அறிந்தவர்கள்,
தஜ்ஜ்ஞா:
वदन्ति = சொல்கிறார்கள்,
வத³ந்தி
यः = எவன்,
ய:
अस्मात् = இதிலிருந்து,
அஸ்மாத்
विमुक्तः = விடுபட்டவனே (அவன் தான்),
விமுக்த:
मुक्तिं = மோக்ஷத்தை,
முக்திம்
समुपैति = நன்கு அடைவான்.
ஸமுபைதி **(273)**

(அவதாரிகை) இந்த ஞான ப்ரதிபந்தக வாஸனை விலகி ஆத்ம வாஸனை எழுச்சி பெற உபாயத்தை திருஷ்டாந்த புரஸ்ஸரமாக விளக்கிச் சொல்கிறார்: -

जलादिसंपर्कवशात्प्रभूत दुर्गन्धधूता गरुदिव्यवासना ।
संघर्षणेनैव विभाति सम्यग्विधूयमाने सति बाह्यगन्धे ॥ २७४ ॥

ஜலாதி³ஸம்பர்கவஶாத்ப்ரப்⁴ருத து³ர்க³ந்த⁴தூ⁴தா
க³ருதி³வ்யவாஸனா ।
ஸங்க⁴ர்ஷணேனைவ விபா⁴தி ஸம்யக்³விதூ⁴யமானே
ஸதி பா³ஹ்யக³ந்தே⁴ ॥ 274 ॥

जलादिसंपर्कवशात् ஜலாதி³ஸம்பர்கவஶாத்	=	ஜலம் முதலானவைகளின் சேர்க்கை (காரணமாய்) ஏற்பட்டிருக்கும்,
प्रभूतदुर्गन्धधूता गरुदिव्यवासना ப்ரபூ⁴தது³ர்க³ந்த⁴தூ⁴தா க³ருதி³வ்யவாஸனா	=	ஏராளமான துர்நாற்றத்தினால் விரட்டப்பட்டிருக்கிற அகில் கட்டையின் மனோஹரமான வாஸனையானது,
संघर्षणेन ஸங்க⁴ர்ஷணேன	=	(அக்கட்டையை) நன்கு அறைத்துத் தேய்ப்பதினால்,
बाह्यगन्धे பா³ஹ்யக³ந்தே⁴	=	மேலுள்ள நாற்றம்,
विधूयमाने सति விதூ⁴யமானே ஸதி	=	நன்கு விலக்கப்பட்டால்,
एव ஏவ	=	தான்,
सम्यक् ஸம்யக்	=	நன்றாக,
विभाति விபா⁴தி	=	விளங்கும்.

(274)

अन्तःश्रितानन्तदुरन्तवासना धूलीविलिप्ता परमात्मवासना ।
प्रज्ञातिसंघर्षणतो विशुद्धा प्रतीयते चन्दनगन्धवत्स्फुटा ॥ २७५ ॥

அந்த:ஶ்ரிதானந்தது³ரந்தவாஸனா தூ⁴லீவிலிப்தா
பரமாத்மவாஸனா ।
ப்ரஜ்ஞாதிஸங்க⁴ர்ஷணதோ விஶுத்³தா⁴ ப்ரதீயதே
சந்த³னக³ந்த⁴வத்ஸ்பு²டா ॥ 275 ॥

अन्तःश्रितानन्तदुरन्तवासना धूलीविलिप्ता அந்த:ஶ்ரிதானந்தது³ரந்தவாஸனா தூ⁴லீவிலிப்தா	=	(மனஸிற்கு) உள்ளே ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்

கணக்கில்லாத ஸூலபமாய் போக்க முடியாத வாஸனைகளாகிற அழுக்கினுல் நன்கு பூசப்பட்டதாயிருக்கும்,

परमात्मवासना பரமாத்மவாஸனு	=	பரமாத்மாவின் வாஸனை,
प्रज्ञातिसंघर्षणत: ப்ரஜ்ஞாதிஸங்க⁴ர்ஷணத:	=	நல்ல அறிவினுல் நன்ருக உறைத்துத் தேய்ப்பதினுல்,
विशुद्धा விஶுத்³தா⁴	=	நன்கு சுத்தமாகி,
चन्दनगन्धवत् சந்த³னக³ந்த⁴வத்	=	சந்தனத்தின் கந்தம்போல,
स्फुटा ஸ்பு²டா	=	தெளிவாக,
प्रतीयते ப்ரதீயதே	=	அறியப்படும்.

(275)

अनात्मवासना जालैस्तिरोभूतात्मवासना ।
नित्यात्मनिष्ठया तेषां नाशे भाति स्वयं स्फुटा ॥ २७६ ॥

அனுத்மவாஸனு ஜாலைஸ்திரோபூ⁴தாத்மவாஸனு ।
நித்யாத்மநிஷ்ட²யா தேஷாம் நாஶே பா⁴தி ஸ்வயம் ஸ்பு²டா ॥ 276 ॥

अनात्म-वासना-जालै: அனுத்ம-வாஸனா-ஜாலை:	=	அநாத்ம விஷயமான வாஸனைகளின் கூட்டங்களால்,
तिरोभूत-आत्म-वासना திரோபூ⁴த-ஆத்ம-வாஸனு	=	மறைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆத்ம விஷயமான வாஸனையானது,
तेषां தேஷாம்	=	அந்த அநாத்ம வாஸனைகளுக்கு,
नित्य-आत्म निष्ठया நித்ய-ஆத்ம நிஷ்ட²யா	=	எப்பொழுதும் - ஆத்மாவிலேயே - நிலைத்திருப்பதினுல்,
नाशे நாஶே	=	நாசமேற்பட்டுவிட்டால்,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
स्फुटा ஸ்பு²டா	=	தெளிவாக,
भाति பா⁴தி	=	விளங்கும்.

லோகவாஸனை, தேஹவாஸனை, சாஸ்த்ரவாஸனை, கீதையில் தம்பம், தர்ப்பம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ள ஆஸுர ஸம்பத் இவை அநாத்ம வாஸனைகளாகும். **(276)**

(அவதாரிகை) ஆத்ம வாஸனை அதிகமாக அதிகமாக அநாத்ம வாஸனை குறைந்து வரும்; அநாத்ம வாஸனை பூராவும் விலகி- விட்டால் எவ்வித இடஞ்சலுமன்னியில் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படும் என்கிறுர்: -

यथा यथा प्रत्यगवस्थितं मनस्तथा तथा मुञ्चति बाह्यवासनाः ।
निःशेषमोक्षे सति वासनानामात्मानुभूतिः प्रतिबन्धशून्या ॥ २७७ ॥

யதா² யதா² ப்ரத்யக³வஸ்தி²தம் மனஸ்ததா² ததா²
முஞ்சதி பா³ஹ்யவாஸனா: ।
நிःஶேஷமோக்ஷே ஸதி வாஸனாநாமாத்மானுபூ⁴திः
ப்ரதிப³ந்த⁴ஶூன்யா ॥ 277 ॥

मनः மனः	=	மனஸானது,
यथा यथा யதா² யதா²	=	எவ்வளவுக்கெவ்வளவு,
प्रत्यक्-अवस्थितं ப்ரத்யக்-அவஸ்தி²தம்	=	உள்ளேயுள்ள ஆத்ம தத்வத்தில் நிலைத்திருக்கிறதோ,
तथा तथा ததா² ததா²	=	அவ்வளவுக்கவ்வளவு,
बाह्यवासनाः பா³ஹ்யவாஸனா:	=	வெளி வாஸனைகளை,
मुञ्चति முஞ்சதி	=	விட்டுவிடுகிறுன்,
वासनानां வாஸனைனும்	=	அந்த வெளி வாஸனைகளுக்கு,
निःशेष-मोक्षे நிःஶேஷ-மோக்ஷே	=	பாக்கியன்னியில் விலக்குதல்,
सति ஸதி	=	ஏற்பட்டுவிட்டதேயானுல்,
आत्म-अनुभूतिः ஆத்ம-அனுபூ⁴திः	=	ஆத்ம தத்வத்தின் அனுபவம்,
प्रतिबन्ध शून्या ப்ரதிப³ந்த⁴ ஶூன்யா	=	எவ்வித தடையும் அற்றதாக (இருக்கும்). **(277)**

28. அத்யாஸத்தைப்போக்கு

(அவதாரிகை) வெளி வாஸனைகளை எப்படி குறைத்துக்கொண்டு வந்து இல்லாமலே செய்து விடுகிறது என்பதை 9 சுலோகங்களில் எடுத்துச்சொல்கிறுர். காரியத்தையழிப்பதன் மூலம் காரணத்தையழிக்கமுடியும் என்ற நியாயப்படி, வாஸனாகாரிய மான பிராந்தியின் நாசத்தை வாஸனாக்ஷயத்திற்குக் காரண மாகக் கூறுகிறார்: -

स्वात्मन्येव सदा स्थित्या मनो नश्यति योगिनः ।
वासनानां क्षयश्चातः स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २७८ ॥

ஸ்வாத்மன்யேவ ஸதா³ ஸ்தி²த்யா மனோ நஶ்யதி யோகி³ன: ।
வாஸனானாம் க்ஷயஶ்சாத: ஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 278 ॥

स्व-आत्मनि एव **ஸ்வ-ஆத்மனி ஏவ**	=	தன் ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
स्थित्या **ஸ்தி²த்யா**	=	நிலைப்பதால்,
योगिनः **யோகி³ன:**	=	யோகியினுடைய,
मनः **மன:**	=	மனஸானது,
नश्यति **நஶ்யதி**	=	அடங்கிவிடுகிறது. (வெளியில் கிளம்பாமல் இருந்துவிடுகிறது),
अतः **அத:**	=	அதனுல் (மனஸ் அடங்குவதினுல்),
वासनानां च **வாஸனானாம் ச**	=	வெளி வாஸனைகளுக்கும்,
क्षय **க்ஷய**	=	(இடமில்லாததினுல்) ஓய்வு (ஏற்பட்டு விடுகிறது),
अतः **அத:**	=	ஆகையால், (இந்த விதமாய்),
स्व-अध्यास-उपनयं **ஸ்வ-அத்⁴யாஸ-உபனயம்**	=	தன்னிடத்திலுள்ள அத்யாஸத்தின் - விலக்குதலை,
कुरु **குரு**	=	செய்.

ரஜஸ் தமோ விருத்திகள் அடங்கி ஸத்வகுணம் மேலிட்டு ப்ரஹ்மத்யானம் செய்பவனுக்கு மனம் வேகமிழந்து கட்டுப்படுகிறது. அவனுக்கு சுத்தவாஸனைகள் உறுதிப்பட்டிருப்பதால் முன்பின் ஆலோசியாமல் திடீரென கோபம் முதலியவை ஏற்படுவதற்கு காரணமான மனதிலுள்ள வாஸனை அழிந்து, போவதால் வெளிப்படை யான காரணம் இருந்தபோதிலும், கோபம் முதலியவை ஏற்படுவதில்லை. இதுதான் வாஸனாக்ஷயம் என்பது. **(278)**

(**அவதாரிகை**) ராஜஸ தாமஸ வ்ருத்திகளை யடக்குவதற்கு உபாயம் சொல்கிறார்: -

तमो द्वाभ्यां रजः सत्त्वात्सत्त्वं शुद्धेन नश्यति ।
तस्मात्सत्त्वमवष्टभ्य स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २७९ ॥

தமோ த்³வாப்⁴யாம் ரஜ: ஸத்த்வாத்ஸத்த்வம் ஶுத்³தே⁴ன நஶ்யதி ।
தஸ்மாத்ஸத்த்வமவஷ்டப்⁴ய ஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 279 ॥

तमः = தமஸ் (தமோகுணம் மேலிடுவதினால்
தம: ஒற்படக் கூடிய மனோவிருத்திகள்),
द्वाभ्यां = (ஸத்வம், ரஜஸ் ஆகிய) இரண்டினாலும்,
த்³வாப்⁴யாம்
रजः = ரஜஸ் (ரஜோகுணம் மேலிடும்போதுள்ள
ரஜ: விருத்திகள்),
सत्त्वात् = ஸத்வத்தினாலும்,
ஸத்த்வாத்
सत्त्वं = ஸத்வம் (ஸத்வகுணம் மேலிடுவதினால்
ஸத்த்வம் ஏற்படும் விருத்திகள்கூட),
शुद्धेन = சுத்தத்தினால், (குணமற்ற மேலான
ஶுத்³தே⁴ன நிலையடைவதினால்),
नश्यति = அடங்கிவிடும்,
நஶ்யதி
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
सत्त्वं = (அப்பியாஸ காலத்தில்) ஸத்வத்தை,
ஸத்த்வம்
अवष्टभ्य = நன்றாக கைக்கொண்டு,
அவஷ்டப்⁴ய
स्व-अध्यास अपनयं = தன்னிடமுள்ள அத்யாஸத்தின் விலக்குதலை,
ஸ்வ-அத்⁴யாஸ அபனயம்

कुरु = செய்.
குரு

தேஹப்பயிற்சியாலும், காவ்யசாஸ்திரங்களை வாசிப்பதாலும் சோம்பல் தூக்கம் முதலான தமோகுண காரியம் நீங்குகிறது. மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவது என்ற ஸத்வ காரியத்தால் கர்மாவைச் செய்வது என்ற ரஜோகுண காரியம் நீங்கி விடுகிறது. நிர்குண த்யானத்தால் ஸத்வகுண காரியமான ஞானமும் ஏற்படுவதில்லை. ஆதவே தமோகுணத்தால் ஆவரணம் ஏற்பட்டு ரஜோகுணத்தால் ஏற்படும் விக்ஷேப ரூபமான பிரமங்களை, ஸத்வகுணத்தைக் கைக்கொண்டு நீக்க வேண்டும். **(279)**

(அவதாரிகை) இவ்வித அப்யாஸத்திலேயே ஈடுபட்டுவிட்டால் அப்பியாஸம், செய்வதற்குக்கூட அவசியமாயிருக்கும் இந்த சரீரத்தை காப்பாற்றிக்கொள்வதற்குப் பிரயத்தினம் செய்ய வேண்டாமா என்றல் இந்த சரீரத்தை உண்டுபண்ணின முன் செய்த கர்மாவே இது இருக்கும் வரை போஷணம் செய்யும் என்று நன்றுக நம்பி தைர்யமாக இருக்கலாம் என்கிறுர்: -

प्रारब्धं पुष्यति वपुरिति निश्चित्य निश्चलः ।
धैर्यमालम्ब्य यत्नेन स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २८० ॥

ப்ராரப்³த⁴ம் புஷ்யதி வபுரிதி நிஶ்சித்ய நிஶ்சல: ।
தை⁴ர்யமாலம்ப்³ய யத்தேன ஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 280 ॥

प्रारब्धं = (முன்செய்திருக்கும் கர்மாக்களில் இப்பொழுது
ப்ராரப்³த⁴ம் இந்த சரீரத்தில் பலன் கொடுக்க) ஆரம்பித்திருக்கும் கர்மாவே,
वपुः = சரீரத்தை,
வபு:
पुष्यति = போஷணம் செய்கிறது,
புஷ்யதி
इति = என்று,
இதி
निश्चित्य = தீர்மானமாய் அறிந்து கொண்டு,
நிஶ்சித்ய
निश्चलः = (அதற்காகவென்று எவ்வித) கார்யமும்
நிஶ்சல: செய்யாமல்,
धैर्य = தைர்யத்தை,
தை⁴ர்ய

आलम्ब्य = நன்கு பிடித்துக்கொண்டு,

ஆலம்ப்³ய

यत्तेन = பிரயாஸையோடு,

யத்தேன

स्व-अध्यास-अपनयं = தன்னிடம் உள்ள அத்யாஸத்தின் விலக்குதலை,

ஸ்வ-அத்⁴யாஸ-அபனயம்

कुरु = செய்.

குரு **(280)**

(அவதாரிகை) அந்த பிரயாஸை எவ்விதமிருக்கவேண்டுமென்பதையும் காட்டுகிறார்: -

नाहं जीवः परं ब्रह्मेत्यतद्व्यावृत्तिपूर्वकम् ।
वासनावेगतः प्राप्तस्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २८१ ॥

நாஹம் ஜீவः பரம் ப்³ரஹ்மேத்யதத்³வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் ।
வாஸனாவேக³தः ப்ராப்தஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 281 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

जीवः = ஜீவன்,

ஜீவः

न = இல்லை,

ந

परं ब्रह्म = மேலான பிரஹ்மமே,

பரம் ப்³ரஹ்ம

इति = என்று,

இதி

अतत्-द्व्यावृत्ति पूर्वकं = அது அல்லாத (பிரஹ்மமல்லாத) அம்சத்தை

அதத்-த்³வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் - விலக்கிவிடுவதை முன்னிட்டுக் கொண்டு,

वासना वेगतः = (அனாத்ம ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கும்)

வாஸனா வேக³தः வாஸனைகளின் வேகத்தினால்,

प्राप्त-स्व-अध्यास-अपनयं = வந்திருக்கிற தன்னிடமுள்ள அத்யாஸத்தின்

ப்ராப்த-ஸ்வ-அத்⁴யாஸ-அபனயம் விலக்குதலை,

कुरु = செய்.

குரு **(281)**

(அவதாரிகை) எந்த பலத்தைக்கொண்டு அநாத்மாவை விலக்க முடியும், எந்த பலத்தைக்கொண்டு ப்ரஹ்மமே நான் என்று பாவிக்கமுடியும் என்றல், வேதம், யுக்தி, அநுபவம் மூன்றுமே பலம் கொடுக்கும். அந்த பலத்தைக்கொண்டு, சில ஸமயம் தோன்றக்கூடிய அத்யாஸத்தை விலக்கிவிடலாம் என்கிறர்: -

श्रुत्या युक्त्या स्वानुभूत्या ज्ञात्वा सार्वात्म्यमात्मनः ।
क्वचिदाभासतः प्राप्तस्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २८२ ॥

ஶ்ருத்யா யுக்த்யா ஸ்வானுபூ⁴த்யா ஜ்ஞாத்வா ஸார்வாத்ம்யமாத்மனः ।
க்வசிதா³பா⁴ஸதः ப்ராப்தஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 282 ॥

श्रुत्या / **ஶ்ருத்யா** = வேதத்திஞலும் (உபநிஷத் வாக்யங்களாலும்),
युक्त्या / **யுக்த்யா** = (வேதத்தையனுஸரித்த) யுக்தியிஞலும்,
स्व-अनु-भूत्या / **ஸ்வ-அனு-பூ⁴த்யா** = (அவ்விரண்டையும் அனுஸரித்த) தன்னுடைய அனுபவத்திஞலும்,
आत्मनः / **ஆத்மனः** = ஆத்மாவின்,
सार्वात्म्यं / **ஸார்வாத்ம்யம்** = (கல்பிதமாயிருக்கும்) எல்லா பதார்த்தங்களுடையவும் வாஸ்தவமான ஸ்வரூபமாயிருக்கும் தன்மையை,
ज्ञात्वा / **ஜ்ஞாத்வா** = அறிந்து கொண்டு,
क्वचित् / **க்வசித்** = எப்பொழுதாவது (வாஸனைகளின் வேகத்திஞல்),
आभासतः / **ஆபா⁴ஸதः** = தோன்றுவது காரணமாக,
प्राप्तस्व-अध्यास-अपनयं / **ப்ராப்தஸ்வ-அத்⁴யாஸ-அபனயம்** = வந்திருக்கிற தன்னிடமுள்ள அத்யாஸத்தின் - விலக்குதஃல,
कुरु / **குரு** = செய்.

'आत्मैवेदं सर्वम्' **'ஆத்மைவேத³ம் ஸர்வம்'** (இது எல்லாம் ஆத்மஸ்வரூபம் தான்) என்பது ச்ருதி ஆத்மப்ரகாசத்தாலேயே எல்லாம் விளங்குகிறபடியாலும் ஆத்மப்ரகாசமில்லாமல் விளங்காத படியாலும், ஆத்மாவைக்காட்டிலும் ப்ரபஞ்சம் வேறு அல்ல. மேலும் எல்லாவற்றிற்கும்'ஆத்மா அதிஷ்டானமானதாலும் இதைக் காட்டிலும் ஆரோபிதமான ப்ரபஞ்சம் வேறு அல்ல என்பது யுக்தி. இவைகஃள யொட்டிய அனுபவம் இவை மூலம் உண்மையான ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்து,

ஆத்மச் சாயையைக்கொண்டு கோசங்களையும் ஆத்மாவென எண்ணி அத்யாஸத்தால் ஏற்படும் நான் என்ற நினைப்பை விட்டுவிட வேண்டும். **(282)**

अन्नादानविसर्गाभ्यामीषन्नास्ति क्रिया मुनेः ।
तदेकनिष्ठया नित्यं स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २८३ ॥

அந்நாதா3னவிஸர்கா3ப்4யாமீஷன்னாஸ்தி க்ரியா முனே: ।
ததே3கநிஷ்ட2யா நித்யம் ஸ்வாத்4யாஸாபனயம் குரு ॥ 283 ॥

अन्न-आदान-विसर्गाभ्यां **அன்ன-ஆதா3ன-விஸர்கா3ப்4யாம்**	=	(பிராரப்த கர்மாவினாலேயே ஏற்படும்) அன்னம் எடுத்துக் கொள்ளல் மலவிஸர்ஜனம் இவைகளைத்தவிர,
मुनेः **முனே:**	=	எப்பொழுதும் மனனம் செய்து கொண்டிருப்பவருக்கு,
ईषत् **ஈஷத்**	=	கொஞ்சம்கூட,
क्रिया **க்ரியா**	=	கார்யம்,
न अस्ति **ந அஸ்தி**	=	கிடையாது,
तत्-एक-निष्ठया **தத்-ஏக-நிஷ்ட2யா**	=	அது (பிரஹ்மம்) ஒன்றிலேயேநிலையுடன்,
नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுதும்,
स्व-अध्यास-अपनयं **ஸ்வ-அத்4யாஸ-அபனயம்**	=	தன்னிடமுள்ள அத்யாஸத்தின் விலக்குதலை,
कुरु **குரு**	=	செய்.

(283)

(அவதாரிகை) அத்யாஸத்தைப் போக்குவதற்கு வேதத்தின் பலத்தினால், ஸாத்யமென்று முந்தின சுலோகத்தில் சொன்னதையனுசரித்து அவ்வேத வாக்கியங்கள் “தத்த்வம் அஸி” முதலான மஹாவாக்கியங்கள் என்கிறார்: -

तत्वमस्यादिवाक्योत्थब्रह्मात्मैकत्वबोधतः ।
ब्रह्मण्यात्मत्वदार्ढ्याय स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २८४ ॥

தத்வமஸ்யாதி3வாக்யோத்த2ப்3ரஹ்மாத்மைகத்வபோ3த4த: ।
ப்3ரஹ்மண்யாத்மத்வதா3ர்ட்4யாய ஸ்வாத்4யாஸாபனயம் குரு ॥ 284 ॥

'तत् त्वं असि' आदि-वाक्य-उत्थ-ब्रह्म-आत्म-एकत्य-बोधतः-

'தத் த்வம் அஸி' ஆதி³-வாக்ய-உத்த²-ப்³ரஹ்ம-ஆத்ம-ஏகத்ய-போ³த⁴தः-

'பிரஹ்மமாகவே நீ இருக்கிறுய்' என்பது முதலான வாக்கியங்களிஞல் உண்டாகும் பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை விஷயமான ஞானத்தைக் கொண்டு,

ब्रह्मणि **ப்³ரஹ்மணி**	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
आत्मत्व-दार्ढ्याय **ஆத்மத்வ-தா³ர்ட்⁴யாய**	=	ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மை நன்கு திடமாய் (நேரில் அனுபவிக்கும்படி) ஏற்படுவதற்காக,
स्व-अध्यास-अपनयं **ஸ்வ-அத்⁴யாஸ-அபனயம்**	=	தன்னிடமுள்ள - அத்யாஸத்தின் - நீக்குதலை,
कुरु **குரு**	=	செய்.

அக்ஞானிகளுக்கு தேஹத்தில் நான் என்ற எண்ணம் உறுதியாயிருப்பதுபோல் ப்ரஹ்மத்தில் நான் என்ற எண்ணம் உறுதிப்படவேண்டும். **(284)**

(**அவதாரிகை**) 'திடமாய்' என்று சொன்னது சரீராதிகளில் 'நான்' என்கிற எண்ணம் பூராவும் விலகி பிரஹ்மம் தான் நான் என்கிற அனுபவம் வரை யென்று தாத்பர்யம் என்கிருர்: -

अहंभावस्य देहेऽस्मिन्निःशेषविलयावधि ।
सावधानेन युक्तात्मा स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २८५ ॥

அஹம்பா⁴வஸ்ய தே³ஹே(அ)ஸ்மிந்நிःஶேஷவிலயாவதி⁴ ।
ஸாவதா⁴னேன யுக்தாத்மா ஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 285 ॥

अस्मिन् **அஸ்மின்**	=	இந்த,
देहे **தே³ஹே**	=	சரீரத்தில் (உள்ள),
अहंभावस्य **அஹம்பா⁴வஸ்ய**	=	"நான்" என்கிற எண்ணத்திற்கு,
निशेष विलय अवधि **நிஶேஷ விலய அவதி⁴**	=	பாக்கியன்னியில் நாசம் ஏற்படும் வரையில்,
सावधानेन **ஸாவதா⁴னேன**	=	வெகு கவனத்துடன்,

युक्त आत्मा **யுக்த ஆத்மா**	=	பிசகாமல் ஏகாக்ரமான சித்தமுள்ளவனுக இருந்துகொண்டு,
स्व अध्यास अपनयं **ஸ்வ அத்⁴யாஸ அபனயம்**	=	தன்னிடமுள்ள அத்யாஸத்தின் நீக்குதஉல,
कुरु **குரு**	=	செய்.

(285)

(**அவதாரிகை**) இதுமாத்திரம் போதாது இரண்டாவதாகத் தோன்றும் ஜகத் வாஸ்தவமல்லவென்ற அனுபவமும் ஏற்பட வேண்டும் என்கிருர்: -

प्रतीतिर्जीवजगतोः स्वप्नवद्भाति यावता ।
तावन्निरन्तरं विद्वन् स्वाध्यासापनयं कुरु ॥ २८६ ॥

ப்ரதீதிர்ஜீவஜக³தோ: ஸ்வப்னவத்³பா⁴தி யாவதா ।
தாவந்நிரந்தரம் வித்³வன் ஸ்வாத்⁴யாஸாபனயம் குரு ॥ 286 ॥

स्वप्रवत् **ஸ்வப்ரவத்**	=	(தூங்கி விழித்துக்கொண்டவனுக்கு பொய்யாகவே தெரிகிற) ஸ்வப்னம்போல,
जीव जगतोः **ஜீவ ஜக³தோ:**	=	ஜீவன் விஷயமாயும் ஜகத் விஷயமாயும்,
प्रतीतिः **ப்ரதீதி:**	=	(பொய்தான் என்ற) எண்ணம்,
यावता **யாவதா**	=	எப்பொழுது,
भाति **பா⁴தி**	=	நன்கு பிரகாசிக்கிறதோ,
तावत् **தாவத்**	=	அதுவரையில்,
निरन्तरं **நிரந்தரம்**	=	இடைவிடாமல்,
विद्वन् **வித்³வன்**	=	ஹே வித்வானே,
स्व अध्यास अपनयं **ஸ்வ அத்⁴யாஸ அபனயம்**	=	தன்னிடமுள்ள அத்யாஸத்தின் நீக்குதஉல,
कुरु **குரு**	=	செய்.

(286)

(அவதாரிகை) 'இடைவிடாமல்' என்றல் ஆத்மானுஸந்தானத்தை கெடுக்கக் கூடிய எதற்கும் அவகாசம் கொடுக்காமல் தாத்பர்யம் என்பதை விளக்குகிறார்: -

निद्राया लोकवार्तायाः शब्दादेरपि विस्मृतेः ।
क्वचिन्नावसरं दत्त्वा चिन्तयात्मानमात्मनि ॥ २८७ ॥

நித்³ராயா லோகவார்தாயா꞉ ஶப்³தா³தே³ரபி விஸ்ம்ருதே꞉ ।
க்வசின்னாவஸரம் த³த்த்வா சிந்தயாத்மானமாத்மனி ॥ 287 ॥

निद्राया = தூக்கத்திற்கும்,
நித்³ராயா
लोकवार्तायाः = உலக விஷயமான பேச்சுக்கும்,
லோகவார்தாயா꞉
शब्दादेः = சப்தம் (ஸ்பர்சம்) முதலிய விஷயங்களுக்கும்,
ஶப்³தா³தே³:
अपि = அப்படியே,
அபி
विस्मृतेः = மறதிக்கும்,
விஸ்ம்ருதே꞉
क्वचित् = எக்காலத்திலும்,
க்வசித்
अवसरं = இடம்,
அவஸரம்
न दत्त्वा = கொடுக்காமல்,
ந த³த்த்வா
आत्मनि = புத்தியில்,
ஆத்மனி
आत्मानं = ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை,
ஆத்மானம்
चिन्तय = சிந்தித்துக்கொண்டிரு.
சிந்தய

தூக்கம், உலகப்பேச்சு, சப்தாதி விஷயங்கள் இவைகளில் ஈடுபட்டால் ஆத்மதத்வம் மறந்துபோகும் ஆகையால் இவைகளால் ஏற்படும் ஆத்மவிஸ்மரண த்திற்கு இடம் கொடுக்காதே என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். **(287)**

இடைஞ்சல்களெல்லாம் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் சரீரத்திலுள்ள அபிமானமேயானதால் அதன் வாஸ்தவ தன்மையை நினைத்துப்பார்த்து அவ்வபிமா னத்தை விட்டுவிடச் சொல்கிறர்: -

(**அவதாரிகை**) இவ்வித இடைஞ்சல்களெல்லாம் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் சரீரத்திலுள்ள அபிமானமேயானதால் அத வஸ்தவ தன்மையை நிஜனத்துப் பார்த்து அவ்வபிமானத்தை விட்டுவிடச் சொல்கிறுர்: -

मातापित्रोर्मलोद्भूतं मलमांसमयं वपुः ।
त्यक्त्वा चाण्डालवद्दूरं ब्रह्मीभूय कृती भव ॥ २८७॥

மாதாபித்ரோர்மலோத்³பூ⁴தம் மலமாம்ஸமயம் வபு: ।
த்யக்த்வா சாண்டா³லவத்³தூ³ரம் ப்³ரஹ்மீபூ⁴ய க்ருதீ ப⁴வ ॥ 287॥

मातापित्रोः = தாயார் தகப்பஞர் இருவர்களுடைய,
மாதாபித்ரோ:
मल उद्भूतं = மலத்திஞலேயே உண்டானதாயும்,
மல உத்³பூ⁴தம்
मलमांसमयं = மலமும் மாம்ஸமுமே உருவெடுத்ததான,
மலமாம்ஸமயம்
वपुः = சரீரத்தை,
வபு:
चाण्डालवत् = சண்டாளஜன விட்டு தூர விலகுவதுபோல,
சாண்டா³லவத்
दूरं = தூரத்திலேயே,
தூ³ரம்
त्यक्त्वा = விட்டு விட்டு (சரீரம் வெகு அசுத்தமானதிஞல்
த்யக்த்வா சுத்தமான ஆத்மாவுடன் சேர்ந்து கொள்ள யோக்கியதையற்றதென்ற பாவஜனயுடன் அதில் வைத்திருக்கும் அபிமானத்தை விட்டு),
ब्रह्मीभूय = (அறியாமையால் நான் பிரஹ்மமில்ஜல யென்று
ப்³ரஹ்மீபூ⁴ய தோன்றுவதை விலக்கி) பிரஹ்மமாக விருந்துகொண்டு,
कृती = கிருதகிருத்யஞக,
க்ருதீ
भव = ஆகுக.
ப⁴வ

(288)

(**அவதாரிகை**) ஸர்வ வியாபகமான ஆத்மாவை சிறியதாகத் தோன்றும்படிச் செய்கிற சரீராதிகஜள விலக்கிவிட்டால், அது தாஞகவே வியாபகமாய் இருந்து விடும் என்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்கிறுர்: -

घटाकाशं महाकाश इवात्मानं परात्मनि ।
विलाप्याखण्डभावेन तूष्णीं भव सदा मुने ॥ २८९ ॥

க⁴டாகாஶம் மஹாகாஶ இவாத்மானம் பராத்மனி ।
விலாப்யாக²ண்ட³பா⁴வேன தூஷ்ணீம் ப⁴வ ஸதா³ முனே ॥ 289 ॥

घटाकाशं **க⁴டாகாஶம்**	=	குடத்திலுள்ள ஆகாசத்தை (குடத்தை கவனிக்காதபோது),
महाकाशे इव **மஹாகாஶே இவ**	=	வியாபகமான பெரிய ஆகாசத்தில் போல (லயம் செய்து இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று பார்ப்பதுபோல),
आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	(சரீராதி உபாதிகளினால் சிறியதாய்த் தோன்றும்) ஜீவாத்மாவை,
परात्मनि **பராத்மனி**	=	வியாபகமான பரமாத்மாவில்,
विलाप्यं **விலாப்யம்**	=	நன்கு லயம் செய்து (உபாதிகளை விலக்கி இரண்டு ஆத்மாக்களும் ஒன்றேயென்று அறிந்து),
अखण्डभावेन **அக²ண்ட³பா⁴வேன**	=	துண்டுபடாத் தன்மையுடன்,
मुने **முனே**	=	ஹே மனனத்தில் ஈடுபடுபவரே!
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
तूष्णीं **தூஷ்ணீம்**	=	(அதற்குமேல் செய்ய வேண்டியது யாதொன்றுமில்லாததினால்) சும்மா,
भव **ப⁴வ**	=	இருப்பாயாக.

"एतद् बुद्ध्वा बुद्धिमान् स्यात् कृतकृत्यश्च भारत"
"ஏதத்³ பு³த்³த்⁴வா பு³த்³தி⁴மான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பா⁴ரத"

(இதையறிந்து க்ருதக்ருத்யனாக (செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லாதவனாக) ஆகிறான்) என்று கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளது, **(289)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் ஜீவாத்மாவைப் பரமாத்மாவில் லயம் செய்வது போல அந்தப் பரமாத்மாவில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜகத்தையும் அதற்கு அதிஷ்டானமான பரமாத்மாவிலேயே லயம் செய்துவிட வேண்டும் என்பதை சொல்கிறார்: -

स्वप्रकाशमधिष्ठानं स्वयंभूय सदात्मना ।
ब्रह्माण्डमपि पिण्डाण्डं त्यज्यतां मलभाण्डवत् ॥ २९० ॥

ஸ்வப்ரகாஶமதி⁴ஷ்டா²னம் ஸ்வயம்பூ⁴ய ஸதா³த்மனா ।
ப்³ரஹ்மாண்ட³மபி பிண்டா³ண்ட³ம் த்யஜ்யதாம் மலபா⁴ண்ட³வத் ॥ 290 ॥

स्वप्रकाशं = ஸ்வயம் பிரகாசமாயுள்ள,
ஸ்வப்ரகாஶம்

अधिष्ठानं = (எல்லாவித கல்பனைகளுக்கும் அடிப்படையாயிருக்கிற) அதிஷ்டானமாக (பிரஹ்மமாக),
அதி⁴ஷ்டா²னம்

स्वयंभूय = தானே ஆகி,
ஸ்வயம்பூ⁴ய

सत् आत्मना = ஸத்தாக (எப்பொழுதும் இருக்கும் தன்மையுள்ளதாக) விருக்கும் பிரஹ்ம ஸ்வரூப மாகவே (பாவித்து),
ஸத் ஆத்மனா

ब्रह्माण्डं = உலகம்,
ப்³ரஹ்மாண்ட³ம்

अपि = அப்படியே,
அபி

पिण्डाण्डं = சரீரமும்,
பிண்டா³ண்ட³ம்

मलभाण्डवत् = மலமுள்ளபாத்திரத்தைப்போல,
மலபா⁴ண்ட³வத்

त्यज्यतां = தள்ளப்படவேண்டியது (அவை பரிசுத்தமான ஆத்மாவாகாது என்றும் அவைகளுக்கு ஆத்மாவை விட்டு இருப்புக் கிடையாது என்றும் அறிய வேண்டும்). **(290)**
த்யஜ்யதாம்

29. அஹங்காரத்தை விலக்கு

(அவதாரிகை) ஸ்தூல சரீரத்திலுள்ள "நான்" என்கிற எண்ணத்தை விட்டுவிடுவது போலவே, இந்திரியங்கள் பிராணன் அந்த: கரணம் சேர்ந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திலும் அவ்வெண்ணத்தை விட்டுவிடவேண்டும் என்கிறார்: -

चिदात्मनि सदानन्दे देहारूढा महंधियम् ।
निवेश्य लिङ्गमुत्सृज्य केवलो भव सर्वदा ॥ २९१ ॥

சிதா³த்மனி ஸதா³னந்தே³ தே³ஹாரூடா⁴ மஹந்தி⁴யம் ।
நிவேஶ்ய லிங்க³முத்ஸ்ருஜ்ய கேவலோ ப⁴வ ஸர்வதா³ ॥ 291 ॥

देह आरूढां தே³ஹ ஆரூடா⁴ம்	=	சரீரத்தில் ஏறியிருக்கிற,
अहंधियं அஹந்தி⁴யம்	=	“நான்” என்கிற பாவனையை. (சரீரத்திலிருந்து எடுத்து),
चित् आत्मनि சித் ஆத்மனி	=	ஞான ஸ்வரூபமாயும்,
सदानन्दे ஸதா³னந்தே³	=	நித்யமான ஆனந்த ஸ்வரூபமாயும் உள்ள ஆத்ம தத்வத்தில்,
निवेश्य நிவேஶ்ய	=	நன்கு வைத்து,
लिङ्गं லிங்க³ம்	=	ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை,
उत्सृज्य உத்ஸ்ருஜ்ய	=	நன்கு எறிந்துவிட்டு (அதுவும் ஆத்மாவல்ல என்று உணர்ந்து),
सर्वदा ஸர்வதா³	=	எப்பொழுதும்,
केवलः கேவலː	=	தனித்து (உபாதிகளெல்லாம் விலகி சுத்தமாய்),
भव ப⁴வ	=	இருந்து வா.

केवलो भव கேவலோ ப⁴வ என்பதற்கு ஒன்றிலும் ஸம்பந்தமில்லாமல் அஸங்கனாக இரு என்று பொருள். அல்லது ஸஜாதீயம், விஜாதீயம், ஸ்வாகதம் என்ற மூன்றுவித வேற்றுமைகளும் அற்றவனாக இரு என்றும் பொருள் கூறலாம். இதுதான் கைவல்யம். வேற்றுமை அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்டது. நான் பரமாத்மா என்ற ஞானம் ஏற்பட்டதும் அக்ஞானம் விலகி அதனுல் ஏற்பட்ட வேற்றுமைகளும் மறைந்துவிடுகின்றன. அப்பொழுது ஸ்வதஸ்ஸித்தமான கைவல்யம் வியக்தமாகிறது. **(291)**

यत्रैष जगदाभासो दर्पणान्तः पुरं यथा ।
तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भविष्यसि ॥ २९२ ॥

யத்ரைஷ ஜக³தா³பா⁴ஸோ த³ர்பணாந்தː புரம் யதா² ।
தத்³ப்³ரஹ்மாஹமிதி ஜ்ஞாத்வா க்ருதக்ருத்யோ ப⁴விஷ்யஸி ॥ 292 ॥

दर्पण अन्तः த³ர்பண அந்தː	=	(உள்ளே இடைவெளி இல்லாத ஸ்வச்சமான) கண்ணுடிக்கு உள்ளே,
पुरं புரம்	=	(வாஸ்தவமாயில்லாத போனுலும்) நகரமானது,

यथा	=	எப்படி (உள்ளே இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறதோ
யதா²		அப்படியே),
एष	=	இந்த,
ஏஷ		
जगत् आभासः	=	ஜகத்தின் தோற்றமானது,
ஜக³த் ஆபா⁴ஸ꞉		
यत्र	=	எதில் (இருப்பதாகத்) தோன்றுகிறதோ,
யத்ர		
तत्	=	அந்த,
தத்		
ब्रह्म	=	பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
इति	=	என்று,
இதி		
ज्ञात्वा	=	அறிந்துகொண்டு,
ஜ்ஞாத்வா		
कृतकृत्यः	=	கிருத கிருத்யுனுக (இனி செய்யவேண்டியது
க்ருதக்ருத்ய:		யாதொன்றும் இல்லாதவனுக)
भविष्यसि	=	ஆகிவிடுவாய்.
ப⁴விஷ்யஸி		

यत्सत्यभूतं निजरूपमाद्यं चिदद्वयानन्दमरूपमक्रियम् ।
तदेत्य मिथ्यावपुरुत्सृजैतच्छे लूषवद्वेषमुपात्तमात्मनः ॥ २९३ ॥

யத்ஸத்யபூ⁴தம் நிஜரூபமாத்³யம் சித³த்³வயானந்த³மரூபமக்ரியம் ।
ததே³த்ய மித்⁴யாவபுருத்ஸ்ருஜைதச்சே² லூஷவத்³வேஷமுபாத்தமாத்மன꞉ ॥293॥

सत्यभूतं	=	ஸத்யமாய் (ஒரு காலத்திலும் பாதிக்கப்படாமல்)
ஸத்யபூ⁴தம்		இருப்பதாயும்,
आद्यं	=	முதலிலேயே (ஆதியற்று) இருப்பதாயும்,
ஆத்³யம்		
चित् अद्वय आनन्दं	=	ஞான ஸ்வரூபமாய்,. இரண்டற்றதாய்
சித் அத்³வய ஆனந்த³ம்		ஆனந்தஸ்வரூபமாய் உள்ளதாயும்,
अरूपं	=	ரூபமற்றதாயும்,
அரூபம்		

अक्रियं **அக்ரியம்**	=	எவ்வித கிரியையுமற்றதாயும் உள்ள,
निजरूपं **நிஜரூபம்**	=	தன் ஸ்வரூபமாகிய,
तत् **தத்**	=	அதை,
एस्य **ஏஸ்ய**	=	அடைந்து,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
मिध्या वपु: **மித்⁴யா வபு:**	=	பொய்யான சரீரம்,
आत्मन: **ஆத்மனः**	=	தனக்கு,
उपात्तं **உபாத்தம்**	=	வந்திருப்பதை,
देषं **தே³ஷம்**	=	(நாடகத்தில் போட்டுக்கொள்ளும்) வேஷத்தை,
शैलूषवत् **ஶைலூஷவத்**	=	(நடனமான பிறகு எப்படி எடுத்து விடுவானோ அது) போல,
उत्सृज **உத்ஸ்ருஜ**	=	விலக்கிவிடு.

இங்கு நிஜஸ்வரூபத்தை அறிவதுதான் அதையடைவது என்பது. தன்னிடமில்லாததைப் புதிதாக அடைவதில்லை. கழுத்தில் சங்கிலி இருந்தபோதிலும் அதை கவனியாமல் அக்ஞானத்தால் இழந்துவிட்டதாக நினைத்து பிறகு கழுத்தில் இருப்பதைக் கண்ணால் பார்த்ததும் அதை அடைந்ததுபோல் நினைக்கிறான் அல்லவா? இதுபோலவே தான். இங்கு சரீரத்தில் அபிமானத்தை துறப்பதுதான் சரீரத்தை விடுவது என்பது.

(**அவதாரிகை**) அஹம்பதார்த்தமான ஆத்மாவை சரீரம் முதலியவற்றினின்று பிரித்துக்காட்டுகிறார்: -

सर्वात्मना दृश्यमिदं मृषैव नैवाहमर्थः क्षणिकत्वदर्शनात् ।
जानाम्यहं सर्वमिति प्रतीतिः कुतोऽहमादेः क्षणिकस्य सिध्येत् ॥ २९४ ॥

ஸர்வாத்மனா த்³ருஶ்யமித³ம் ம்ருஷைவ நைவாஹமர்த²ः
க்ஷணிகத்வத³ர்ஶனாத் ।
ஜானாம்யஹம் ஸர்வமிதி ப்ரதீதிः குதோ(அ)ஹமாதே³ः
க்ஷணிகஸ்ய ஸித்⁴யேத் ॥ 294 ॥

इदं	=	இந்த,
இத³ம்		
दृश्यं	=	அனுபவிக்கப்படும் பொருள் (எல்லாம்),
த்³ருஶ்யம்		
क्षणिकत्व दर्शनात्	=	க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் வேறுபடும் தன்மையுள்ள
க்ஷணிகத்வ த³ர்ஶனாத்		தாகத் தெரிகிறபடியால்,
सर्वात्मना	=	எந்த பிரகாரம் கவனித்தாலும்,
ஸர்வாத்மனா		
मृषा एव	=	பொய்தான்,
ம்ருஷா ஏவ		
अहमर्थः	=	"நான்" என்ற சப்தத்தின் அர்த்தமாக,
அஹமர்த²ः		
न एव	=	ஆகவே ஆகாது,
ந ஏவ		
क्षणिकस्य	=	க்ஷணிகமாயிருக்கிற,
க்ஷணிகஸ்ய		
अहमादेः	=	அஹங்காரம் முதலியவைகளுக்கு,
அஹமாதே³ः		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
सर्वं	=	எல்லாவற்றையும்,
ஸர்வம்		
जानामि	=	அறிகிறேன்,
ஜானாமி		
इति	=	என்ற,
இதி		
प्रतीतिः	=	தோற்றம்,
ப்ரதீதிः		
कुतः	=	எப்படி,
குதः		
सिध्येत्	=	ஏற்பட முடியும்?
ஸித்⁴யேத்		**(294)**

(**அவதாரிகை**) கண் பார்ப்பதினால் ஏற்படும் அறிவை மாத்திரம் கொடுக்கும், காது கேட்பதினால் ஏற்படும் அறிவை மாத்திரம் கொடுக்கும், அப்படியே மற்ற இந்திரியங்களும் அவையவைகளின் கார்யத்தைமாத்திரம் செய்யுமே தவிர எல்லா வித அறிவையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வல்லமையற்றவைகளேயாகும். அந்தந்த சிற்றறிவை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதும் கூட, தான் ஜடமாகயிருப்பதினால் ஆத்மாவின்

சைதன்ய வியாப்தியின் பலத்தினுலேதான். ஆகையால் வாஸ்தவமாக எல்லா அறிவையும் உடையதாய் இந்திரியாதிகளுக்கெல்லாம் தன்னுடைய ஸன்னிதி விசேஷத்தினுலேயே சக்தியைக் கொடுப்பதாயுமுள்ள ஆத்மாதான் வாஸ்தவமாக "நான்" என்ற பதார்த்தம் என்கிருர்: -

अहंपदार्थस्त्वहमादिसाक्षी नित्यं सुषुप्तावपि भावदर्शनात् ।
ब्रूते ह्यजो नित्य इति श्रुतिः स्वयं तत्प्रत्यगात्मा सदसद्विलक्षणः ॥ २९५ ॥

அஹம்பதா³ர்த²ஸ்த்வஹமா தி³ஸாக்ஷீ நித்யம்
ஸுஷுப்தாவபி பா⁴வத³ர்ஶனுத் ।
பூ³தே ஹ்யஜோ நித்ய இதி ஶ்ருதி꞉ ஸ்வயம்
தத்ப்ரத்யகா³த்மா ஸத³ஸத்³விலக்ஷண꞉ ॥ 295 ॥

नित्यं நித்யம்	=	எப்பொழுதும்,
सुषुप्तौ अपि ஸுஷுப்தௌ அபி	=	நல்ல தூக்கத்தில் கூட,
भावदर्शनात् பா⁴வத³ர்ஶனுத்	=	இருப்பதாகத் தெரிவதினுல்,
अहमादिसाक्षी அஹமாதி³ஸாக்ஷீ	=	அஹங்கார முதலானவைகளுக்கும் ஸாக்ஷியாயிருப்பது (ஆத்மா),
तु து	=	தான்,
अहंपदार्थः அஹம்பதா³ர்த²	=	'நான்' என்கிற வார்த்தைக்கு அர்த்தம்,
श्रुतिः ஶ்ருதி꞉	=	வேதமானது,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
हि ஹி	=	அல்லவா (இந்த ஆத்மாவை)
अजः அஜ꞉	=	உத்பத்தியற்றது,
नित्यः நித்ய꞉	=	என்றைக்குமிருப்பது,
इति இதி	=	என்று,

ब्रूते = சொல்கிறது,
ப்³ரூதே
तत् = ஆகையால்,
தத்
प्रत्यगात्मा = உள்ளேயிருக்கும் ஆத்ம தத்வம்,
ப்ரத்யகா³த்மா
सत् असत्-विलक्षणः = ஸத்திற்கும் (வியக்தமாயிருக்கும் கார்யத்திற்கும்)
ஸத் அஸத்-விலக்ஷணः அஸத்திற்கும் (வியத்தமில்லாமலிருக்கும் காரணத்திற்கும்) வேறுபட்டதேயாகும். **(295)**

(அவதாரிகை) ஆத்மா எப்படி ஸாக்ஷி, எப்படி நித்யர், என்று விளக்கிச் சொல்கிறர்: -

विकारिणां सर्वविकारवेत्ता नित्योऽविकारों भवितुं समर्हति ।
मनोरथस्वमसुषुप्तिषु स्फुटं पुनः पुनर्हष्टमसमेतयोः ॥ २९६ ॥

விகாரிணும் ஸர்வவிகாரவேத்தா நித்யோ(அ)விகாரோம் ப⁴விதும் ஸமர்ஹதி ।
மனேரத²ஸ்வமஸுஷுப்திஷு ஸ்பு²டம் புனः புனர்ஹஷ்டமஸமேதயோः ॥ 296 ॥

विकारिणां = மாறுதலடைகிற எல்லா பதார்த்தங்களுடைய,
விகாரிணும்
सर्व विकार वेत्ता = எல்லாவித மாறுதல்களையும் (ஸாக்ஷியாயிருந்து)
ஸர்வ விகார வேத்தா அறிகிறது எதுவோ அது,
नित्यः = எப்பொழுதும் இருப்பதாயும்,
நித்ய:
अविकारः = தான் மாறுதலடையாததாயும்,
அவிகாரः
भवितुं = இருக்கவேண்டியதே,
ப⁴விதும்
समर्हति = மிகவும் நியாயம்,
ஸமர்ஹதி
एतयोः = இந்த (மாறுதலடையும் சரீரம் முதலானது,
ஏதயோः அதில் நான் என்று அபிமானிக்கும் ஜீவன்) இருவர்களுடைய,
असत्वं = வாஸ்தவமாக இல்லாத்தன்மையானது,
அஸத்வம்
मनोरथ स्वम सुषुप्तिषु = மனக்கோட்டை கட்டும் போதும் ஸ்வப்னம்
மனேரத² ஸ்வம ஸுஷுப்திஷு காணும்போதும், நல்ல தூக்கத்திலும்,

पुनः पुनः **புனः புனः**	=	அடிக்கடி,
स्फुटं **ஸ்பு²டம்**	=	தெளிவாக,
दृष्ट **த்⁴ஷ்ட**	=	அனுபவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(296)

(அவதாரிகை) ஆகையால் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறுர்: -

अतोऽभिमानं त्यज मांसपिण्डे पिण्डाभिमानिन्यपि बुद्धिकल्पिते ।
कालत्रयात्रा ध्यमखण्डबोधं ज्ञात्वा स्वमात्मानमुपैहि शान्तिम् ॥ २९७ ॥

அதோ(அ)பி⁴மானம் த்யஜ மாம்ஸபிண்டே³
பிண்டா³பி⁴மானின்யபி பு³த்³தி⁴கல்பிதே ।
காலத்ரயாத்ரா த்⁴யமக²ண்ட³போ³த⁴ம் ஜ்ஞாத்வா
ஸ்வமாத்மானமுபைஹி ஶாந்திம் ॥ 297 ॥

अतः **அத:**	=	மேலே சொன்ன காரணங்களினுல்,
मांसपिण्डे **மாம்ஸபிண்டே³**	=	மாம்ஸ பிண்டமாகிற இந்த சரீரத்திலும்,
बुद्धिकल्पिते **பு³த்³தி⁴கல்பிதே**	=	புத்தியினுல் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற,
पिण्डाभिमानिनि **பிண்டா³பி⁴மானினி**	=	அப்பிண்டத்தை தானென்று நிஜனக்கிற ஜீவனிடத்திலும்,
अपि **அபி**	=	கூட,
अभिमानं **அபி⁴மானம்**	=	'நான்' என்று எண்ணுவதை,
त्यज **த்யஜ**	=	விட்டுவிடு,
कालत्रया-अबाध्यं **காலத்ரயா-அபா³த்⁴யம்**	=	முக்காலத்திலும் பாதிக்க முடியாததாய்,
अखण्ड बोधं **அக²ண்ட³-போ³த⁴ம்**	=	துண்டுபடாத அறிவு ஸ்வரூபமாயிருப்பதை,
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்னுடைய,

आत्मानं	=	ஆத்மாவாக,
ஆத்மானம்		
ज्ञात्वा	=	அறிந்து கொண்டு,
ஜ்ஞாத்வா		
शान्तिं	=	சாந்தியை,
ஶாந்திம்		
उपैहि	=	அடைவாயாக.
உபைஹி		(297)

(**அவதாரிகை**) இந்த அபிமானத்தின் லக்ஷணத்தை கொஞ்சம் விஸ்தரித்துச் சொல்லி அதை விட்டுவிட்டால் நித்யமாயுள்ள ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே யிருக்கலா மென்பதைக் காட்டுகிறுர்: -

त्यजाभिमानं कुलगोत्रनामरूपाश्रमेष्वार्द्रशवाश्रितेषु ।
लिङ्गस्य धर्मानपि कर्तृतादींस्त्यक्त्वा भवाखण्डसुखस्वरूपः ॥ २९८ ॥

த்யஜாபி⁴மானம் குலகோ³த்ரநாமரூபாஶ்ரமேஷ்வார்த்³ ரஶவாஶ்ரிதேஷு ।
லிங்க³ஸ்ய த⁴ர்மானபி கர்த்ருதாதீ³ம்ஸ்த்யக்த்வா ப⁴வாக²ண்ட³ஸுக²ஸ்வரூப: ॥ 298 ॥

आर्द्र-शवा-आश्रितेषु	=	ஈரமாயிருக்கிற பிரேதமாகிய இந்த
ஆர்த்³ர-ஶவா-ஆஶ்ரிதேஷு		சரீரத்தை ஒட்டினதாயுள்ள,
कुल-गोत्र-नाम-रूप-आश्रमेषु	=	குலம் கோத்ரம்- பெயர் -ரூபம் - ஆசிரமம்
குல-கோ³த்ர-நாம-ரூப-ஆஶ்ரமேஷு		இவைகளில்,
अभिमानं	=	அபிமானத்தை,
அபி⁴மானம்		
त्यज	=	விட்டுவிடு,
த்யஜ		
लिङ्गस्य	=	ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தினுடைய,
லிங்க³ஸ்ய		
धर्मान्	=	தர்மங்களாகிற,
த⁴ர்மான்		
कर्तृतादीन्	=	கர்த்தாவாயிருக்கும் தன்மை (போக்தாவாயிரு
கர்த்ருதாதீ³ன்		க்கும் தன்மை) முதலியதுகளையும்,
अपि	=	கூட,
அபி		

त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டுவிட்டு,
अखण्ड-सुखस्वरूपः **அக²ண்ட³-ஸுக²ஸ்வரூபः**	=	(இந்த சரீரங்களுக்கெல்லாம் வேறு பட்டதாயுள்ள) பரிபூர்ணமான - ஆனந்த - ஸ்வரூபனாய்,
भव **ப⁴வ**	=	இருந்து வா.

(298)

(அவதாரிகை) ஆத்மஞானம் ஏற்படவிடாமல் தடுக்கும் எல்லா காரணங்களுக்கும் மூலகாரணமாயிருப்பது அஹங்காரமேயாவதால் அதற்கு இடமே கொடுக்காமல் வெகு ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டுமென்று 299 முதல் 311 சுலோகங்கள் முடிய வற்புறுத்திச்சொல்கிறார்: -

सन्त्यन्ये प्रतिबन्धाः पुंसः संसारहेतवो दृष्टाः ।
तेषामेषां मूलं प्रथमविकारो भवत्यहङ्कारः ॥ २९९ ॥

ஸந்த்யன்யே ப்ரதிப³ந்தா⁴ः பும்ஸः ஸம்ஸாரஹேதவோ த்³ருஷ்டாः ।
தேஷாமேஷாம் மூலம் ப்ரத²மவிகாரோ ப⁴வத்யஹங்காரः ॥ 299 ॥

पुंसः **பும்ஸः**	=	புருஷனுக்கு,
संसार-हेतवः **ஸம்ஸார-ஹேதவः**	=	ஸம்ஸாரத்திற்கு - காரணங்களாக,
दृष्टाः **த்³ருஷ்டாः**	=	காணப்படும்,
प्रतिबन्धाः **ப்ரதிப³ந்தா⁴ः**	=	இடைஞ்சல்கள்,
अन्ये **அன்யே**	=	வேறு,
सन्ति **ஸந்தி**	=	இருக்கின்றன,
एषां **ஏஷாம்**	=	இந்த,
तेषां **தேஷாம்**	=	அந்த இடைஞ்சல்களுக்கெல்லாம்,
मूलं **மூலம்**	=	மூலமாக,
प्रथमविकारः **ப்ரத²மவிகாரः**	=	(அவித்யையின்) முதல் விகாரமான,

अहङ्कार:	=	அஹங்காரமே,
அஹங்காரர:		
भवति	=	இருக்கிறது.
ப⁴வதி		**(299)**

यावत्स्यात्स्वस्य संबन्धोऽहंकारेण दुरात्मना ।
तावन्न लेशमात्रापि मुक्तिवार्ता विलक्षणा ॥ ३०० ॥

யாவத்ஸ்யாத்ஸ்வஸ்ய ஸம்ப³ந்தோ⁴(அ)ஹங்காரேண து³ராத்மனா ।
தாவன்ன லேஶமாத்ராபி முக்திவார்தா விலக்ஷணா ॥ 300 ॥

स्वस्य	=	தனக்கு,
ஸ்வஸ்ய		
यावत्	=	எதுவரை,
யாவத்		
दुरात्मना	=	துஷ்டஸ்வபாவமுள்ள,
து³ராத்மனா		
अहंकारेण	=	அஹங்காரத்துடன்,
அஹங்காரேண		
संबन्ध:	=	ஸம்பந்தம்,
ஸம்ப³ந்த⁴:		
स्यात्	=	இருக்குமோ,
ஸ்யாத்		
तावत्	=	அதுவரையில்,
தாவத்		
विलक्षणा	=	அதற்கு நேர்எதிரிடையான,
விலக்ஷணா		
मुक्ति वार्ता	=	மோக்ஷம் என்கிற பேச்சு,
முக்திவார்தா		
लेशमात्रापि	=	கொஞ்சங்கூட,
லேஶமாத்ராபி		
न	=	ஸாத்திய மில்லை.
ந		**(300)**

अहंकारग्रहान्मुक्त: स्वरूपमुपपद्यते
चन्द्रवद्विमल: पूर्ण: सदानन्द: स्वयंप्रभ: ॥ ३०१ ॥

அஹங்காரக்³ரஹான்முக்த: ஸ்வரூபமுபபத்³யதே
சந்த்³ரவத்³விமல: பூர்ண: ஸதா³னந்த³: ஸ்வயம்ப்ரப⁴: ॥ 301 ॥

अहंकार-ग्रहात्	=	அஹங்காரமாகிற கிரஹத்திலிருந்து
அஹங்கார-க்³ரஹாத்		(ராகுவிலிருந்து),
मुक्तः	=	விடுபட்டவனுய்,
முக்த꞉		
चन्द्रवत्	=	(ராகுவிலிருந்து விடுபட்ட) சந்திரன் போல,
சந்த்³ரவத்		
विमलः	=	நிர்மலமாய்,
விமல꞉		
पूर्णः	=	பரிபூர்ணமாய்,
பூர்ண꞉		
सदा-आनन्दः	=	எப்பொழுதும் ஆனந்த ரூபியாய்,
ஸதா³-ஆனந்த³꞉		
स्वयंप्रभः	=	(வேறு எதையும் அபேக்ஷிக்காமல்)
ஸ்வயம்ப்ரப⁴꞉		தானே - பிரகாசமாய் (இருந்துகொண்டு),
स्वरूपं	=	தன்னுடைய வாஸ்தவமான ஸ்வரூபத்தை,
ஸ்வரூபம்		
उपपद्यते	=	அடைகிறுன்.
உபபத்³யதே		**(301)**

यो वा पुरैषोऽहमिति प्रतीतो बुद्ध्याऽविविक्तस्तमसातिमूढया ।
तस्यैव निःशेषतया विनाशे ब्रह्मात्मभावः प्रतिबन्धशून्यः ॥ ३०२ ॥

யோ வா புரைஷோ(அ)ஹமிதி ப்ரதீதோ பு³த்³
த்⁴யா(அ)விவிக்தஸ்தமஸாதிமூட⁴யா ।
தஸ்யைவ நி꞉ஶேஷதயா விநாஶே ப்³ரஹ்மாத்மபா⁴வ꞉
ப்ரதிப³ந்த⁴ஶூன்ய꞉ ॥ 302 ॥

तमसा	=	அக்ஞானத்திஞல்,
தமஸா		
अतिमूढया	=	மிகவும் மோஹத்தையடைந்திருக்கும்,
அதிமூட⁴யா		
बुद्ध्या	=	புத்தியுடன்,
பு³த்³த்⁴யா		
अविविक्तः	=	தனித்துப் பிரித்து அறியாமல்,
அவிவிக்த꞉		
पुरा	=	முன்ஞல்,
புரா		

एषः	=	இவன்,
ஏஷः		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
इति	=	என்று,
இதி		
यो वा प्रतीतः	=	எது பரிச்சின்னமாகத் தெரிந்து கொண்டிருந்ததோ,
யோ வா ப்ரதீதः		
तस्य	=	அதற்கு,
தஸ்ய		
निःशेषतया	=	கொஞ்சமேனும் மிச்சமன்னியில்,
நிःஶேஷதயா		
विनाशे	=	நாசம் ஏற்பட்டுவிட்டால்,
விநாஶே		
एव	=	தான்,
ஏவ		
प्रतिबन्धशून्यः	=	எவ்விதடங்கலுமில்லாமல்,
ப்ரதிப³ந்த⁴ஶூன்யः		
ब्रह्म आत्म भावः	=	பிரஹ்மம்தான் ஆத்மா - என்கிற -
ப்³ரஹ்ம ஆத்ம பா⁴வः		பாவனை (ஏற்பட்டுவிடும்). (302)

(அவதாரிகை) அந்த அஹங்காரத்தை எப்படி நாசம் செய்வதென்று திருஷ்டாந்தம் மூலமாக விளக்குகிறுர்: -

ब्रह्मानन्दनिधिर्महाबलवताहंकार घोराहिना
संवेष्टयात्मनि रक्ष्यते गुणमयैश्चण्डैस्त्रिभिर्मस्तकैः।
विज्ञानाख्य महासिना द्युतिमता विच्छिद्य शीर्षत्रयं
निर्मूल्याहिमिमं निधिं सुखकरं धीरोऽनुमोक्तुं क्षमः ॥ ३०३ ॥

ப்³ரஹ்மாநந்த³நிதி⁴ர்மஹாப³லவதாஹங்கார கோ⁴ராஹினா
ஸம்வேஷ்டயாத்மனி ரக்ஷ்யதே கு³ணமயைஶ்சண்டை³ஸ்த்ரிபி⁴ர்மஸ்தகைः।
விஜ்ஞாஞக்²ய மஹாஸிஞ த்³யுதிமதா விச்சி²த்³ய ஶீர்ஷத்ரயம்
நிர்மூல்யாஹிமிமம் நிதி⁴ம் ஸுக²கரம் தீ⁴ரோ(அ)நுமோக்தும் க்ஷமः ॥ 303 ॥

ब्रह्मानन्द-निधिः	=	பிரஹ்மாநந்தமாகிற புதையல்,
ப்³ரஹ்மானந்த³-நிதி⁴ः		

महाबलवता	=	(விஷயங்களாகிற பாலை நிறைய சாப்பிட்டு)
மஹாப³லவதா		மிகவும் பலசாலியான,
अहंकार घोर-अहिना	=	அஹங்காரமாகிற மிகவும் பயங்கரமான
அஹங்கார கோ⁴ர-அஹினை		ஸர்ப்பத்தினுல்,
गुणमयैः	=	(ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிற) குணங்களாகிற,
கு³ணமயை:		
चण्डैः	=	பயங்கரமான,
சண்டை³:		
त्रिभिः	=	மூன்று,
த்ரிபி⁴:		
मस्तकैः	=	தலைகளால்,
மஸ்தகை:		
आत्मनि	=	தன்னிடத்தில்,
ஆத்மனி		
संवेष्टय	=	நன்கு சுற்றிக்கொண்டு,
ஸம்வேஷ்டய		
रक्ष्यते	=	(பிறர் அனுபவிக்க முடியாமல்)
ரக்ஷ்யதே		ரக்ஷிக்கப்பட்டு வருகிறது,
द्युतिमता	=	நன்கு பிரகாசிக்கிற,
த்³யுதிமதா		
विज्ञानाख्य महासिना	=	சிறந்த அறிவாகிய அனுபவம் என்கிற
விஜ்ஞானக்²ய மஹாஸினை		- பெரிய வாளால்,
शीर्ष त्रयं	=	(அந்த) தலைகள் முன்றையும்,
ஶீர்ஷ த்ரயம்		
विच्छिद्य	=	நன்கு வெட்டி விட்டு,
விச்சி²த்³ய		
अहिं	=	(அந்த) ஸர்ப்பத்தை,
அஹிம்		
निर्मूल्य	=	நன்கு நாசம் செய்து விட்டு,
நிர்மூல்ய		
सुखकरं	=	ஸுகத்தைத் தருகிற,
ஸுக²கரம்		
इमं	=	இந்த,
இமம்		
निधिं	=	புதையலை,
நிதி⁴ம்		

अनुमोक्तुं	=	அனுபவிப்பதற்கு,
அனுமோக்தும்		
धीरः	=	நல்ல தீரனுயிருப்பவன் (தெளிந்த
தீ⁴ரः		புத்தியுடனிருப்பவன்),
क्षमः	=	தகுதியுள்ளவனாவான்.
க்ஷமः		**(303)**

यावद्वा यत्किञ्चिद्विषदोषस्फूर्तिरस्ति चेद्देहे ।
कथमारोग्याय भवेत्तद्वदहंतापि योगिनो मुक्त्यै ॥ ३०४ ॥

யாவத்³வா யத்கிஞ்சித்³விஷதோ³ஷஸ்பூ²ர்திரஸ்தி சேத்³தே³ஹே ।
கத²மாரோக்³யாய ப⁴வேத்தத்³வத³ஹந்தாபி யோகி³னோ முக்த்யை ॥ 304 ॥

विष-दोष-स्फूर्तिः	=	விஷத்திஞல் ஏற்படும் - தோஷத்தின் ஸம்பந்தம்,
விஷ-தோ³ஷ-ஸ்பூ²ர்திः		
देहे	=	சரீரத்தில்,
தே³ஹே		
यावत् वा	=	எதுவரையிலாவது,
யாவத் வா		
यत्किचित्	=	கொஞ்சமேனுமாவது,
யத்கிசித்		
अस्ति चेत्	=	இருக்குமேயாஞல்,
அஸ்தி சேத்		
कथं	=	எப்படி,
கத²ம்		
आरोग्याय	=	ஆரோக்கியத்தின் பொருட்டு,
ஆரோக்³யாய		
भवेत्	=	ஏற்படமுடியும்?
ப⁴வேத்		
तद्वत्	=	அதைப்போலவே,
தத்³வத்		
योगिनः	=	யோகிக்கு,
யோகி³னः		
अहंता अपि	=	அஹங்காரமும் (எதுவரையிலாவது
அஹந்தா அபி		கொஞ்சமாவது வாஸனுருபமாகவாவது இருந்துவந்தால்),
मुक्त्यै	=	மோக்ஷத்தின் பொருட்டு இடையூறுதான்),
முக்த்யை		வாஸஊைகூட இல்லாதபடி அஹந்தையை

அடியோடு விலக்கவேண்டும். **(304)**

अहमो ऽत्यन्तनिवृत्त्या तत्कृतनानाविकल्पसंहृत्या ।
प्रत्यक्तत्व विवेकादयमहमस्मीति विन्दते तत्त्वम् ॥ ३०५ ॥

அஹமோ (அ)த்யந்தநிவ்ருத்யா தத்க்ருதனானாவிகல்பஸம்ஹ்ருத்யா ।
ப்ரத்யக்தத்வ விவேகாத³யமஹமஸ்மீதி விந்த³தே தத்த்வம் ॥ 305 ॥

अहमः = அஹங்காரத்தை,
அஹமः
अत्यन्त-निवृत्त्या = பூராவும் போக்கடிப்பதினுல்,
அத்யந்த-நிவ்ருத்யா
तत्-कृत नाना-विकल्प-संहृत्या = அதனுல் ஏற்படும் பலவித தோஷங்களை
தத்-க்ருத நானா-விகல்ப-ஸம்ஹ்ருத்யா - நாசம் செய்வதால்,
प्रत्यक्-तत्व-विवेकात् = உள்ளிருக்கிற ஆத்மதத்வத்தைப் பிரித்து
ப்ரத்யக்-தத்வ-விவேகாத் அறிவதினுல்,
अयं = இதுவாகத்தான்,
அயம்
अहं = நான்,
அஹம்
अस्मि = இருக்கிறேன்,
அஸ்மி
इति = என்று,
இதி
तत्त्वं = உண்மையை,
தத்த்வம்
विन्दते = நேரில் அனுபவிக்கிறுன்.
விந்த³தே **(305)**

अहंकर्तयस्मिन्नहमिति मतिं मुञ्च सहसा
विकारात्मन्यात्मप्रतिफलजुषि स्वस्थितिमुषि ।
यदध्यासात्प्राप्ता जनिमृतिजरादुःखबहुला
प्रतीचश्चिन्मूर्तेस्तव सुखतनोः संसृतिरियम् ॥ ३०६ ॥

அஹங்கர்தயஸ்மின்னஹமிதி மதிம் முஞ்ச ஸஹஸா
விகாராத்மன்யாத்மப்ரதிப²லஜுஷி ஸ்வஸ்தி²திமுஷி ।
யத³த்⁴யாஸாத்ப்ராப்தா ஜனிம்ருதிஜராது³:க²ப³ஹுலா
ப்ரதீசஶ்சின்மூர்தேஸ்தவ ஸுக²தனோ: ஸம்ஸ்ருதிரியம் ॥ 306 ॥

चिन्मूर्तेः = ஞான ஸ்வரூபியாய்,
சின்மூர்தே:

सुखतनोः = ஆனந்த ஸ்வரூபியாய்,
ஸுக²தனோ:

प्रतीचः = உள்ளே இருக்கிறதான,
ப்ரதீச:

तव = உனக்கு (ஆத்ம தத்வமாயிருக்கிற உனக்கு),
தவ

जनि-मृति-जरा-दुःख-बहुला = பிறப்பு இறப்பு மூப்பு துக்கங்கள் நிறைந்த,
ஜனிம்ருதிஜராது³:க²ப³ஹுலா

इयं = இந்த,
இயம்

संसृतिः = ஸம்ஸாரமானது,
ஸம்ஸ்ருதி:

यत्-अध्यासात् = எதில் நான் என்று அத்யாஸம் ஏற்பட்டிருப்பதனுல்,
யத்-அத்⁴யாஸாத்

प्राप्ता = வந்திருக்கிறதோ,
ப்ராப்தா

अस्मिन् = இந்த,
அஸ்மின்

विकार आत्मनि = (ஸூக்ஷ்ம பூதங்களின்) கார்யமாயிருக்கும் தன்மையுடையதாயும்,
விகார ஆத்மனி

आत्म-प्रतिफलजुषि = ஆத்மாவின் பிரதிபிம்பத்துடன் - கூடியதாயும்,
ஆத்ம-ப்ரதிப²லஜுஷி

स्वस्थिति-मुषि = தன்னுடைய (ஆத்மாவினுடைய வாஸ்தவமான ஞான ஆனந்த) ஸ்வரூபத்தைத் திருடிக் கொண்டதாயும் உள்ள,
ஸ்வஸ்தி²தி-முஷி

अहंकर्तरि = அஹங்காரத்தில்,
அஹங்கர்தரி

अहं-इति-मति = 'நான்' என்ற எண்ணத்தை,
அஹம்-இதி-மதி

सहसा = உடனே,
ஸஹஸா

मुञ्च = விட்டுவிடு.
முஞ்ச **(306)**

(**அவதாரிகை**) அஹங்காரத்தில் வைத்த அத்யாஸத்திஞல்தான் ஆத்மா விற்கு ஸம்ஸாரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்ன விஷயத்தையே நன்கு உறுதிப்படுத்தி அந்த அத்யாஸமில்லையாஞல் ஸம்ஸாரம் ஏற்படாது என்பதையும் சொல்கிறுர்: -

सदैकरूपस्य चिदात्मनो विभोरानन्दमूर्तेरनवद्यकीर्तेः ।
नैवान्यथा क्वाप्यविकारिणस्ते विनाहमध्यासममुष्य संसृतिः ॥ ३०७ ॥

ஸதை³கரூபஸ்ய சிதா³த்மனோ விபோ⁴ரானந்த³
மூர்தேரனவத்³யகீர்தே: ।
நைவான்யதா² க்வாப்யவிகாரிணஸ்தே
விஞஹமத்⁴யாஸமமுஷ்ய ஸம்ஸ்ருதி: ॥ 307 ॥

सदा-एक-रूपस्य ஸதா³-ஏக-ரூபஸ்ய	=	எப்பொழுதும் ஒரே ஸ்வரூபத்துடனிருப்பதாயும்,
चित् आत्मनः சித் ஆத்மன:	=	ஞான ஸ்வரூபமாயும்,
विभोः விபோ⁴:	=	வியாபகமாயும்,
आनन्द मूर्तेः ஆனந்த³ மூர்தே:	=	ஆனந்தஸ்வரூபமாயும்,
अनवद्य कीर्तेः அனவத்³ய கீர்தே:	=	எவ்வித தோஷமும் சொல்வதற்கிடமில்லாமல் கீர்த்தி பெற்றதாயும்,
अविकारिणः அவிகாரிண:	=	எவ்வித மாறுதலற்றதாயும் இருக்கும்,
ते தே	=	உனக்கு,
अमुष्य அமுஷ்ய	=	அதனுடன் (அஹங்காரத்துடன்),
अहं-अध्यासं विना அஹம்-அத்⁴யாஸம் விஞ	=	'நான்' என்ற அத்யாஸமில்லாமல்,
अन्यथा அன்யதா²	=	வேறு எவ்விதமாகவும்,
क्वापि க்வாபி	=	எக்காலத்திலும்,
संसृतिः ஸம்ஸ்ருதி:	=	ஸம்ஸாரமானது,
न एव ந ஏவ	=	ஏற்படவே ஏற்படாது.

सदेकरूपस्य ஸதே³கரூபஸ்ய என்ற பாடத்தில் ஸத்தாக, முக்காலத்திலும் மாறுமல் ஒரே ஸ்வரூபமாக இருக்கிற என்று பொருள். அத்யாஸத்தால் தான் ஆத்மாவுக்கு பல ஸ்வரூபம், ஜடத்தன்மை, குறுகிய தன்மை, துன்பம், அபகீர்த்தி எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது கருத்து. **(307)**

तस्मादहंकारमिमं स्वशत्रुं भोक्तुर्गले कण्टकवत्प्रतीतम् ।
विच्छिद्य विज्ञानमहासिना स्फुटं भुङ्क्ष्वात्मसाम्राज्यसुखं यथेष्टम् ॥ ३०८ ॥

தஸ்மாத³ஹங்காரமிமம் ஸ்வஶத்ரும்
போ⁴க்துர்க³லே கண்டகவத்ப்ரதீதம் ।
விச்சி²த்³ய விஜ்ஞானமஹாஸினா ஸ்பு²டம்
பு⁴ங்க்ஷ்வாத்மஸாம்ராஜ்யஸுக²ம் யதே²ஷ்டம் ॥ 308 ॥

तस्मात् தஸ்மாத்	=	ஆகையால்,
भोक्तुः போ⁴க்து:	=	சாப்பிடுகிறவனுடைய,
गले க³லே	=	தொண்டையில்,
कण्टकवत् கண்டகவத்	=	(அகப்பட்டுக்கொண்டு சிரமப்படுத்தும்) முள்ளைப்போல,
प्रतीतं ப்ரதீதம்	=	ஏற்பட்டிருக்கிற,
इमं இமம்	=	இந்த,
स्वशत्रुं ஸ்வஶத்ரும்	=	தனக்கு சத்ருவாயிருக்கும்,
अहंकारं அஹங்காரம்	=	அஹங்காரம் என்பதை,
विज्ञान महासिना விஜ்ஞான மஹாஸினு	=	அனுபவ ஞானமாகிற பெரியவாளால்,
विच्छिद्य விச்சி²த்³ய	=	நன்கு வெட்டிவிட்டு,
आत्म साम्राज्य सुखं ஆத்ம ஸாம்ராஜ்ய ஸுக²ம்	=	ஆத்மாவிற்குள்ள (வேறு எதற்கும் உள்பட வேண்டியதில்லாமல் இருக்கும் தன்மையான) ஸாம் ராஜ்யமான ஆனந்தத்தை,
स्फुटं ஸ்பு²டம்	=	நன்கு (எவ்வித தடையு மன்னியில்),

यथा इष्टं **யதா² இஷ்டம்**	=	விருப்பப்படி,
भुङ्क्ष्व **பு⁴ங்க்ஷ்வ**	=	அனுபவித்துக் கொள்.

(308)

ततोऽहमादेर्विनिवर्त्य वृत्तिं संत्यक्तरागः परमार्थलाभात् ।
तूष्णीं समास्स्वात्मसुखानुभूत्या पूर्णात्मना ब्रह्मणि निर्विकल्पः ॥ ३०९ ॥

ததோ(அ)ஹமாதே³ர்விநிவர்த்ய வ்ருத்திம்
ஸந்த்யக்தராக³ः பரமார்த²லாபா⁴த் ।
தூஷ்ணீம் ஸமாஸ்ஸ்வாத்மஸுகா²னுபூ⁴த்யா
பூர்ணாத்மனா ப்³ரஹ்மணி நிர்விகல்பः ॥ 309 ॥

ततः **ததः**	=	அதன்பிறகு,
अहमादे **அஹமாதே³**	=	அஹங்காரம் முதலானதிலிருந்து,
वृत्तिं **வ்ருத்திம்**	=	மனோவிருத்தியை,
विनिवर्त्य **விநிவர்த்ய**	=	நன்கு திருப்பி,
संत्यक्तरागः **ஸந்த்யக்தராக³ः**	=	ஆசையை நன்கு விட்டுவிட்டவனாக,
परमार्थलाभात् **பரமார்த²லாபா⁴த்**	=	உத்தமமான பிரயோஜனம் கிடைத்துவிட்டபடியால் (இனி வேறு எதையும் அபேக்ஷித்து பிரயத்னம் செய்ய அவசியமில்லாததினால்),
आत्म सुख-अनुभूत्या **ஆத்ம ஸுக²-அனுபூ⁴த்யா**	=	ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு,
पूर्णात्मना **பூர்ணாத்மனா**	=	(எவ்விதக் குறைவுமன்னியில்) பரிபூர்ணஸ்வரூபமாயிருந்துகொண்டு,
निर्विकल्पः **நிர்விகல்பः**	=	(எவ்வித ஸந்தேஹம் முதலிய) விகல்பங்கள் அற்றவனாய்,
ब्रह्मणि **ப்³ரஹ்மணி**	=	ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலேயே,
तूष्णीं **தூஷ்ணீம்**	=	(வேறு எவ்விதப் பிரவிருத்தியுமில்லாமல்) சும்மா,
समास्स्व **ஸமாஸ்ஸ்வ**	=	நன்கு இருந்து கொள்.

(309)

30. ஜகாக்ரியம் அவசியம்

**समूलकृत्तोऽपि महानहं पुनः व्युल्लेखितः स्याद्यदि चेतसा क्षणम् ।
संजीव्य विक्षेपशतं करोति नभस्वता प्रावृषि वारिदो यथा ॥ ३१० ॥**

**ஸமூலக்ருத்தோ(அ)பி மஹானஹம் புன: வ்யுல்லேகி²த:
ஸ்யாத்³யதி³ சேதஸா க்ஷணம் ।
ஸஞ்ஜீவ்ய விக்ஷேபஶதம் கரோதி நப⁴ஸ்வதா
ப்ராவ்ருஷி வாரிதோ³ யதா² ॥ 310 ॥**

महान् **மஹான்**	=	மிகவும் பெரிதாயிருக்கிற,
अहं **அஹம்**	=	அஹங்காரமானது,
समूल कृत्तोऽपि **ஸமூல க்ருத்தோ(அ)பி**	=	வேருடன் அறுக்கப்பட்டபோதிலும்,
पुनः **புன:**	=	மறுபடியும்,
चेतसा **சேதஸா**	=	மனஸினுல்,
क्षणं **க்ஷணம்**	=	ஒரு க்ஷணம்,
व्युल्लेखितः स्यात् यदि **வ்யுல்லேகி²த: ஸ்யாத் யதி³**	=	நினைத்துப்பார்க்க நேரிட்டாலும்கூட,
प्रावृषि **ப்ராவ்ருஷி**	=	மழைக் காலத்தில்,
नभस्वता **நப⁴ஸ்வதா**	=	காற்றினுல் (கொண்டு வரப்பட்ட),
वारिदः **வாரித³:**	=	மேகம்,
यथा **யதா²**	=	எப்படி (ஏராளமாக நீரைப் பொழிகிறதோ) அப்படியே,
संजीव्य **ஸஞ்ஜீவ்ய**	=	மறுபடியும் உயிர் பெற்றதாய் ஏற்பட்டு,
विक्षेप **விக்ஷேப**	=	நூற்றுக்கணக்கான விக்ஷேபங்களை,
करोति **கரோதி**	=	ஏற்படுத்திவிடும்.

சரத்காலத்தில் மேகம் இருப்பதே தெரியாமலிருந்தும் பின்னுல் எங்கிருந்தோ மழை காலத்தில் காற்று மேகங்களை திரட்டிக்கொண்டு வந்து மழை பெய்யும்படி, செய்வதுபோல, அஹங்காரத்தில் வைத்திருந்த அத்யாஸம். ஆத்மஞானத்தினுல் போய்விட்டதாக நினைக்கும்போதே அவ்வத்யாஸத்தை நினைத்துப்பார்த்தாலும் போதும், உடனே அதற்கு உயிர் வந்து மேல் மேல் விக்ஷேபங்களுக்குக் காரணமாகு மென்று தாத்பர்யம். **(310)**

(**அவதாரிகை**) சரத்காலத்தில் வேறுடன் அறுக்கப்பட்டபுல்லெல்லாம் இருக்கி றவிடம் தெரியாமல் போயிருந்தபோதிலும் மழை பெய்தவுடன் எப்படி மறுபடியும் பூமியிலிருந்து முளைத்து தலைதூக்குகிறதோ அதே மாதிரி அத்யாஸத்திற்கு கொஞ்சம் இடம் கொடுத்தாலும் மறுபடியும் ஆபத்துதான் என்பதை விளக்குகிறுர்: -

निगृह्य शत्रोरहमोऽवकाशः क्वचिन्न देयो विषयानुचिन्तया ।
स एव संजीवनहेतुरस्य प्रक्षीण जम्बीरतरोरिवाम्बु ॥ ३११ ॥

நிக்³ருஹ்ய ஶத்ரோரஹமோ(அ)வகாஶঃ க்வசின்ன
தே³யோ விஷயானுசிந்தயா ।
ஸ ஏவ ஸஞ்ஜீவனஹேதுரஸ்ய ப்ரக்ஷீண
ஜம்பீ³ரதரோரிவாம்பு³ ॥ 311 ॥

शत्रोः = சத்ருவாயிருக்கும்,
ஶத்ரோঃ
अहमः = அஹங்காரத்திற்கு,
அஹமঃ
निगृह्य = நிக்ரஹம் செய்த பிறகு,
நிக்³ருஹ்ய
क्वचित् = ஒரு ஸமயத்திலும்,
க்வசித்
विषय अनुचिन्तया = விஷயங்களை நினைத்துப் பார்ப்பதின் மூலமாய்,
விஷய அனுசிந்தயா
अवकाशः = இடம்,
அவகாஶঃ
न देयः = கொடுக்கக்கூடாது,
ந தே³யঃ
स एव = அவ்விதம் இடம் கொடுப்பதே,
ஸ ஏவ
अस्य = இந்த அஹங்காரத்திற்கு,
அஸ்ய

प्रक्षीण जम्बीर तरोः = நன்கு வாடின எலுமிச்சம் செடிக்கு,
ப்ரக்ஷீண ஜம்பீ³ர தரோ:

अम्बु = ஜலம்,
அம்பு³

इव = (எப்படி மறுபடியும் புத்துயிர் உண்டுபண்ணுமோ அது) போல,
இவ

संजीवन हेतुः = மறுபடியும் உயிருடன் கிளம்பக் காரணமாகும்.
ஸஞ்ஜீவன ஹேது:

விவேக விக்ஞானத்தால் அஹங்காரம் அழிந்தபோதிலும் விஷயத்தை நினைக்க் ஆரம்பித்தால் மறுபடியும் உயிர்பெற்று இவனை ஸம்ஸாரத்தில் ஆழ்த்தி விடும். எப்படியெனில் விஷயத்தை நினைக்க ஆரம்பித்தால் ஸ்வஸ்வரூபம் மறைந்து விடும். சரீரம், மனம், இந்திரியம் முதலானவைகளையே 'நான்' என்று எண்ணுவான். அப்பொழுது அஹங்காரம் உயிர்பெற்று வலுவடையும். ஸ்வஸ்வரூ பானந்தம் மறைந்து விட்டதால் விஷயம்மூலம் மனதிற்கு ஆனந்தம் ஏற்படும் என்று எண்ணி விஷயத்தை ஸங்கல்பிப்பான். அதாவது விஷயம் எனக்கு மிகவும் நல்லது என்று நினைப்பான். இந்த ஸங்கல்பத்தால் விஷயங்களில் காமம் - ஆசை - உண்டாகும். ஆசையினுல் விஷயங்களை அடைய பிரவர்த்திப்பான் இதன்மூலம் ஸ்வஸ்வரூபத்திலிருந்து வெகுதூரம் விலகிச்சென்று அதோகதியை அடைவான். விஷயத்தை நினைக்காமல், அஹங்காரத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் ஸ்வ ஸ்வரூப த்திலேயே நிலைத்து நின்றுல் அவனுக்கு ஸங்கல்பம், காமம், பிரவ்ருத்தி ஒன்றும் ஏற்படாது. இவன் ஸம்ஸார கதியை அடையமாட்டான். **(311)**

देहात्मना संस्थित एव कामी विलक्षणः कामयिता कथं स्यात् ।
अतोऽर्थसंधानपरत्वमेव भेदप्रसक्त्या भवबन्धहेतुः ॥ ३१२ ॥

தே³ஹாத்மனு ஸம்ஸ்தி²த ஏவ காமீ விலக்ஷணঃ காமயிதா கத²ம் ஸ்யாத் ।
அதோ(அ)ர்த²ஸந்தா⁴னபரத்வமேவ பே⁴த³ப்ரஸக்த்யா ப⁴வப³ந்த⁴ஹேது: ॥ 312 ॥

देह-आत्मना = தேஹமே தான் தான் என்று (நினைத்துக் கொண்டு),
தே³ஹ-ஆத்மனு

संस्थित = இருப்பவன்,
ஸம்ஸ்தி²த

एव = தான்,
ஏவ

कामी = ஆசையுள்ளவனுக இருப்பான்,
காமீ

विलक्षणः = வேறுபட்டவன் (நான் தேஹமல்லவென்று உறுதியுடனிருப்பவன்)
விலக்ஷணঃ

कामयिता **காமயிதா**	=	ஆசைப்படுகிறவனுக,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	இருக்க முடியும்?,
अत: **அத:**	=	ஆகையால்,
अर्थ-संधान-परत्वं **அர்த²-ஸந்தா⁴ன-பரத்வம்**	=	விஷயங்களை சிந்தனை பண்ணுவதில் ஈடுபடுவது,
एव **ஏவ**	=	தான்,
भेदप्रसक्त्या **பே⁴த³ப்ரஸக்த்யா**	=	(ஆசைப்படுகிறவன், ஆசைப்படும் விஷயம் என்ற விதமாக) வேற்றுமையை உண்டு பண்ணுவது மூலமாக,
भवबन्धहेतु: **ப⁴வப³ந்த⁴ஹேது:**	=	ஸம்ஸாரமாகிற பந்தத்திற்கு காரணமாயிருக்கிறது. **(312)**

(**அவதாரிகை**) பூமியில் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு விதை முளைத்து துளிர் விட்டு செடியாகி மரமாக இடமே கொடுக்காமல் முதலிலேயே தடுத்துவிட்டால், தானே பிரயோஜனமற்று மண்ணுடன் மண்ணுகப்போய்விடும். அவ்விதழ் தடுக்காமல் இடம் கொடுத்துக்கொண்டே வந்தால் நன்கு வேறூன்றி அவ்விதையே மிகவும் பெரிதாகிவிடும். அதுபோலவே அஹங்காரமாகிற விதை ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாக விடாமல் தடுக்கவேண்டுமானுல் அதிலிருந்து முதலில் ஏற்படும் விஷய - அனுசிந்தனையென்பதை நன்கு தடுத்தாக வேண்டும் என்கிருர்: -

कार्यप्रवर्धनाद्बीजप्रवृद्धिः परिदृश्यते ।
कार्यनाशाद्बीजनाशस्तस्मात्कार्यं निरोधयेत् ॥ ३१३ ॥

கார்யப்ரவர்த⁴நாத்³பீ³ஜப்ரவ்ருத்³தி⁴: பரித்³ருஶ்யதே ।
கார்யநாஶாத்³பீ³ஜநாஶஸ்தஸ்மாத்கார்யம் நிரோத⁴யேத் ॥ 313 ॥

वासनावृद्धितः कार्यं कार्यवृद्ध्या च वासना ।
वर्धते सर्वथा पुंसः संसारो न निवर्तते ॥ ३१४ ॥

வாஸனுவ்ருத்³தி⁴த: கார்யம் கார்யவ்ருத்³த்⁴யா ச வாஸனு ।
வர்த⁴தே ஸர்வதா² பும்ஸ: ஸம்ஸாரோ ந நிவர்ததே ॥ 314 ॥

कार्यप्रवर्धनात्	=	கார்யம் நன்கு விருத்தியடைவதினுல்,
கார்யப்ரவர்த4னுத்		
वीज प्रवृद्धिः	=	விதை நன்குவிருத்தியடைகிறதென்பது,
வீஜ ப்ரவ்ருத்3தி4:		
परिदृश्यते	=	காணப்படுகிறது. (அப்படியே),
பரித்3ருஶ்யதே		
कार्य-नाशात्	=	கார்யத்திற்கு நாசமேற்பட்டால்,
கார்ய-நாஶாத்		
बीज नाशः	=	விதையின் நாசம் (ஏற்படுகிறதென்பதும்
பீ3ஜ நாஶ:		காணப்படுகிறது),
तस्मात्	=	ஆகையினுல்,
தஸ்மாத்		
कार्यं	=	கார்யத்தை,
கார்யம்		
निरोधयेत्	=	உண்டாகாமல் தடுக்கவேண்டும்.
நிரோத4யேத்		(இந்த நியாயப்படி) **(313)**
वासना-वृद्धितः	=	(அஹங்காரத்தில் அடங்கியுள்ள) விஷயவாஸனை
வாஸனு-வ்ருத்3தி4த:		விருத்தியடைந்ததேயானுல்,
कार्यं	=	அதிலிருந்து (விஷய அனுசிந்தனம், ஆசை,
கார்யம்		பிரவிருத்தி, தர்மாதர்மம், ஸுகதுக்கம் முதலிய) கார்யம் ஏற்படுகிறது,
कार्य-वृद्ध्या	=	அக்காரியங்கள் விருத்தியடைவதினுல்,
கார்ய-வ்ருத்3த்4யா		
वासना च	=	வாஸனையும்,
வாஸனு ச		
वर्धते	=	விருத்தியடைகிறது,
வர்த4தே		
सर्वथा	=	எல்லாவிதமாகவும்,
ஸர்வதா2		
पुंसः	=	புருஷனுக்கு,
பும்ஸ:		
संसारः	=	ஸம்ஸாரமானது,
ஸம்ஸார:		
न निवर्तते	=	விலகுவதேயில்லை.
ந நிவர்ததே		**(314)**

ஸ்வரூபானந்தத்தை மறந்ததால், ஆனந்தத்தைத்தரும் என்ற பிரமத்தால் வெளி விஷயங்களைத் தேட முயற்சி கிடைக்காவிட்டால் துக்கம் கிடைத்தால் ஸந்தோஷம். அதனால் கர்வம், தர்மத்தை மீறிச் செல்லல், புத்தியில் அசுத்தி, ஆத்மாவை அறியும் சக்தியில்லாமை தேஹத்தையே ஆத்மா என எண்ணுதல் இதனால் மூப்பு, மரணம் பிறவி முதலியவை (ஸம்ஸாரம்) தொடர்ந்துவரும். **(314)**

(அவதாரிகை) ஆகையால் உள்ளடங்கியிருக்கும் வாஸனையை வெளிக்கிள ம்பவிடாமல் தடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம்; விஷயத்தைப்பற்றி சிந்தனை செய்யாமலிருந்தால் வாஸனை குறையும்; வாஸனையின் கார்யமான் சிந்தனை ஆசையாக பரிணமித்து பிரவிருத்தியில் கொண்டுவிடாமலிருப்பதற்கு அந்த சிந்தனை யை நிரோதம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்: -

संसारबन्धविच्छित्त्यै तद् द्वयं प्रदहेद्यतिः ।
वासना प्रेर्यते ह्यन्तः चिन्तया क्रियया बहिः ॥ ३१५ ॥

ஸம்ஸாரப³ந்த⁴விச்சி²த்த்யை தத்³ த்³வயம் ப்ரத³ஹேத்³யதிঃ ।
வாஸனா ப்ரேர்யதே ஹ்யந்தঃ சிந்தயா க்ரியயா ப³ஹிঃ ॥ 315 ॥

संसार बन्ध विच्छित्त्यै = ஸம்ஸாரமாகிற கட்டை நன்கு அறுத்து
ஸம்ஸார ப³ந்த⁴ விச்சி²த்த்யை விடுவதற்கு,

यतिः = யதியானவர் (பிரயத்தினம் செய்பவர்),
யதிঃ

तत् = அந்த,
தத்

द्वयं = (வாஸனை, அதன் கார்யம், ஆகிய) இரண்டையும்,
த்³வயம்

प्रदहेत् = நன்கு எரித்துவிட வேண்டும்,
ப்ரத³ஹேத்

वासना हि = வாஸனையோ,
வாஸனா ஹி

अन्तः = உள்ளே (மனஸில்),
அந்தঃ

चिन्तया = விஷயங்களை சிந்திப்பதினாலும்,
சிந்தயா

बहिः = வெளியில்,
ப³ஹிঃ

क्रियया = அதையனுஸரித்து சரீராதிகளால் செய்யப்படும்
க்ரியயா கிரியையினாலும்,

प्रेर्यते **ப்ரேர்யதே**	=	ஏவப்படுகிறது (விருத்தியடைகிறது). (315)

ताभ्यां प्रवर्धमाना सा सूते संसृति आत्मनः ।
त्रयाणां च क्षयोपायः सर्वावस्थासु सर्वदा ॥ ३१६ ॥

தாப்⁴யாம் ப்ரவர்த⁴மாநா ஸா ஸூதே ஸம்ஸ்ருதி ஆத்மனঃ ।
த்ரயாணாம் ச க்ஷயோபாயঃ ஸர்வாவஸ்தா²ஸு ஸர்வதா³ ॥ 316 ॥

सर्वत्र सर्वतः सर्वब्रह्ममात्रावलोकनम् ।
सद्भाववासनादार्ढ्या तत् त्रयं लयमश्नुते ॥ ३१७ ॥

ஸர்வத்ர ஸர்வதঃ ஸர்வப்³ரஹ்மமாத்ராவலோகனம் ।
ஸத்³பா⁴வவாஸநாதா³ர்ட்⁴யா தத் த்ரயம் லயமஶ்னுதே ॥ 317 ॥

ताभ्यां **தாப்⁴யாம்**	=	(சிந்தனை, கிரியை ஆகிய) அந்த இரண்டினாலும்,
प्रवर्धमाना **ப்ரவர்த⁴மாநா**	=	நன்கு விருத்தியடையும்
सा **ஸா**	=	அந்த வாஸனையானது,
आत्मनः **ஆத்மனঃ**	=	ஆத்மாவிற்கு,
संसृति **ஸம்ஸ்ருதி**	=	ஸம்ஸாரத்தை,
सूते **ஸூதே**	=	ஏற்படுத்துகிறது,
त्रयाणां च **த்ரயாணாம் ச**	=	(சிந்தனை, கிரியை, வாஸனை, ஆகிய இந்த) மூன்றுக்கும்,
क्षय उपायः **க்ஷய உபாயঃ**	=	நாசத்தை யுண்டுபண்ணும் உபாயம் (ஸாதனம்),
सर्व अवस्थासु **ஸர்வ அவஸ்தா²ஸு**	=	(ஜாக்கிரத் முதலிய) எல்லா நிலைகளிலும்,
सर्वदा **ஸர்வதா³**	=	எப்பொழுதும்,
सर्वत्र **ஸர்வத்ர**	=	எல்லாவிடத்திலும்,

सर्वत: = எல்லா விஷயத்திலும்,

ஸர்வத:

सर्व ब्रह्म मात्र अवलोकनं = எல்லாம் பிரஹ்மமே தான் என்று பார்ப்பது

ஸர்வ ப்³ரஹ்ம மாத்ர அவலோகனம் என்பது தான் (இவ்விதம்),

सत् भाव वासना दार्ढ्या = ஸத்தாகிய பிரஹ்மம் தான் இருக்கிறது என்ற

ஸத் பா⁴வ வாஸனா தா³ர்ட்⁴யா வாஸஊெ உறுதிப்பட்டு விட்டால்,

तत् = அந்த,

தத்

त्रयं = (சிந்தஊெ, கிரியை, வாஸஊெ ஆகிய) மூன்றும்,

த்ரயம்

लयं = நாசத்தை,

லயம்

अश्नुते = அடைந்து விடும்.

அஶ்னுதே **(316, 317)**

(அவதாரிகை) இம்மூன்றும் லயமடைவதை அவரவர்களே அறிந்து கொள்ள லாம். வெளிப்பிரவிருத்தி குறைந்தால் உள் சிந்தஊெ குறைந்திருக்கவேண்டும். உள் சிந்தஊெ குறைந்தால் வாஸஊெ குறைந்து வருகிறதென்று அறியலாம்; வாஸஊெயே யில்லாமல் இருப்பதே ஜீவன் முக்திநிஊெ என்கிறுர்: -

क्रियानाशे भवेत् चिन्तानाशोऽस्मात् वासनाक्षयः ।
वासनाप्रक्षयो मोक्षः स जीवन्मुक्तिरिष्यते ॥ ३१८ ॥

க்ரியாநாஶே ப⁴வேத் சிந்தாநாஶோ(அ)ஸ்மாத் வாஸனுக்ஷய: ।
வாஸனுப்ரக்ஷயோ மோக்ஷ: ஸ ஜீவன்முக்திரிஷ்யதே ॥ 318 ॥

क्रिया नाशे = கிரியைக்கு நாசமேற்பட்டால்,

க்ரியா நாஶே

चिन्ता नाश: = விஷய சிந்தஊெக்கு நாசம்,

சிந்தா நாஶ:

भवेत् = ஏற்பட்டிருக்கும்,

ப⁴வேத்

अस्मात् = இது இருந்தால் (விஷய சிந்தஊெ நாசமடைந்தால்),

அஸ்மாத்

वासना क्षय: = வாஸஊெக்கு நாசம் இருக்கும்,

வாஸனு க்ஷய:

वासना प्रक्षय: = வாஸஊெகள் நன்கு நாசத்தை யடைவதுதான,

வாஸனு ப்ரக்ஷய:

प्रक्षय: ப்ரக்ஷயः	=	(ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுதஜலயாகிற) மோக்ஷம் எனப்படுவது,
स: ஸ:	=	அந்த மோக்ஷமே,
जीवन्मुक्ति: ஜீவன்முக்தி:	=	ஜீவன் முக்தி (சரீரம் ஜீவித்திருக்கும்போதே விடுதஜல) என்று,
इष्यते இஷ்யதே	=	கருதப்படுகிறது.

(318)

सद्वासनास्फूर्तिविजृम्भणे सति सौ विलीना त्वमादिवासना ।
अतिप्रकृष्टाऽप्यरुणप्रभायां विलीयते साधु यथा तमिस्रा ॥ ३१९ ॥

ஸத்³வாஸஞஸ்பூ²ர்திவிஜ்ரும்ப⁴ணே ஸதி ஸௌ
விலீஞ த்வமாதி³வாஸஞ ।
அதிப்ரக்ருஷ்டா(அ)ப்யருணப்ரபா⁴யாம் விலீயதே
ஸாது⁴ யதா² தமிஸ்ரா ॥ 319 ॥

अति प्रकृष्टा அதி ப்ரக்ருஷ்டா(	=	மிகவும் அதிகமாயிருக்கும்,
तमिस्रा தமிஸ்ரா	=	இருட்டு,
अपि அபி	=	அருஞேதயமாகி ஏற்படும் வெளிச்சம் வரும் போது,
यथा யதா²	=	எப்படி,
साधु ஸாது⁴	=	நன்ருக,
विलीयते விலீயதே	=	போய் விடுகிறதோ (அப்படியே),
सद् वासनास्फूर्ति विजृम्भणे ஸத்³ வாஸனாஸ்பூ²ர்தி விஜ்ரும்ப⁴ணே	=	பிரஹ்ம வாஸஊயின் வெளிப்படல் நன்கு விருத்தியுடன்,
सति ஸதி	=	இருந்ததேயாஞல்,
हि ஹி	=	ஸந்தேஹமன்னியில்,
असौ அஸௌ	=	இந்த,

अहमादिवासना = (சரீராதிகளில்) நான் (என்னுடையது)

அஹமாதி³வாஸனா முதலான வாஸனை,

विलीना तु = லயத்தையே யடைந்து விடும்.

விலீனா து (319)

(**அவதாரிகை**) நான் பிரஹ்மம் என்கிற திடமான வாஸனையே விஷய வாஸனைகளை நாசம் செய்துவிடுமேயானால், ஸாக்ஷாத்தாகவே அந்த பிரஹ்மத்தை நான் என்றே அறிகிறவனுக்கு அவ்வாஸனைகளால் ஏற்படக்கூடிய ஸம்ஸாரபந்தம் கிடையாதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அருணோதயத்தினாலேயே இருட்டுப் போகுமேயானால் ஸூர்யன் உதித்தபிறகு இருட்டிற்கு இடம் ஏது என்கிறார்: -

तमस्तमः कार्यमनर्थजालं न दृश्यते सत्युदिते दिनेशे ।
तथाद्वयानन्दरसानुभूतौ नैवास्ति बन्धो न च दुःखगन्धः ॥ ३२० ॥

தமஸ்தமः கார்யமனர்த²ஜாலம் ந த்³ருஶ்யதே
ஸத்யுதி³தே தி³னேஶே ।
ததா²த்³வயானந்த³ரஸானுபூ⁴தௌ நைவாஸ்தி
ப³ந்தோ⁴ ந ச து³:க²க³ந்த⁴: ॥ 320 ॥

दिनेशे = பகலுக்கு அதிபதியான ஸூர்யன்,

தி³னேஶே

उदिते सति = உதயமாகிவிட்டால்,

உதி³தே ஸதி

तमः = இருட்டும்,

தம:

तमः कार्यं = இருட்டினால் ஏற்படுகிற,

தம: கார்யம்

अनर्थजालं = அனர்த்தக் கூட்டமும்,

அனர்த²ஜாலம்

न दृश्यते = காணப்படுவதில்லை,

ந த்³ருஶ்யதே

तथा = அதைப்போலவே,

ததா²

अद्वय आनन्दरसा अनुभूतौ = இரண்டற்ற பிரஹ்மானந்தத்தின் ரஸத்தை

அத்³வய ஆனந்த³ரஸா அனுபூ⁴தௌ அனுபவிக்கும்போது,

बन्धः = ஸம்ஸாரபந்தம்,

ப³ந்த⁴:

न एव अस्ति = இருக்கவே இருக்காது,

ந ஏவ அஸ்தி

दुःखगन्धः च து³:க²க³ந்த⁴: ச	=	(அந்த பந்தத்தினுல் ஏற்படும்) துக்கங்களின் கந்தம் கூட,
न ந	=	இராது

(320)

(**அவதாரிகை**) பிராரப்த கர்மர தீனமாக ஆத்மாவைத் தவிர இரண்டாவதாக வெளியில் ஜகத்தும். உள்ளே அஹங்காரம் முதலியதும் தோன்றுமேயாஞல் அவைகஊயும் ஆத்மாவில் லயம் செய்து எல்லாவற்றையும் ஆத்மாவாகவே பார்க்க வேண்டும் என்கிருர்: -

दृश्यं प्रतीतं प्रविलापयन्स्वयं सन्मात्रमानन्दघनं विभावयन् ।
समाहितः सन्बहिरन्तरं वा कालं नयेथाः सति कर्मबन्धे ॥ ३२१ ॥

த்³ருஶ்யம் ப்ரதீதம் ப்ரவிலாபயன்ஸ்வயம்
ஸன்மாத்ரமானந்த³க⁴னம் விபா⁴வயன் ।
ஸமாஹித: ஸன்ப³ஹிரந்தரம் வா காலம்
நயேதா²: ஸதி கர்மப³ந்தே⁴ ॥ 321 ॥

कर्मबन्धे கர்மப³ந்தே⁴	=	(பிராரப்த) கர்மாவின் பந்தம்,
सति ஸதி	=	இருக்கும் போது,
प्रतीतं ப்ரதீதம்	=	தோன்றுகிற,
दृश्यं த்³ருஶ்யம்	=	பார்க்கப்படும் பதார்த்தத்தை யெல்லாம் (அதன் அதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மத்தில்) நன்கு லயம் செய்தும்,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தன்ஊ (தன் ஆத்மஸ்வரூபத்தை),
सन्मात्रं ஸன்மாத்ரம்	=	ஸத்தாகிய பிரஹ்மமே என்றும்,
आनन्दघनं ஆனந்த³க⁴னம்	=	ஆனந்தஸ்வரூபம் என்றும்,
विभावयन् விபா⁴வயன்	=	நன்கு பாவித்துக்கொண்டும்,
बहि ப³ஹி	=	வெளியிலும்,
अन्तरं वा அந்தரம் வா	=	உள்ளேயும்,

समाहितः ஸமாஹிதः	=	நன்கு (ஸமாதியில்) நிலை நிறுத்தப்பட்ட மனஸுள்ளவனுக,
सन् ஸன்	=	இருந்துகொண்டு,
कालं காலம்	=	வாழ் நாளை,
नयेथाः நயேதா²ः	=	போக்குவாயாக.

(321)

31. ஆத்மநிலை நழுவாதே

(அவதாரிகை) அவ்விதம் மனஸை நிறுத்துவதில் கொஞ்சமேனும் ஜாக்கிரதைக்குறைவு ஏற்பட்டால் மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு இழுத்துவிடுமானதினுல் மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருந்துவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிருர்: -

प्रमादो ब्रह्मनिष्ठायां न कर्तव्यः कदाचन ।
प्रमादो मृत्युरित्याह भगवान्ब्रह्मणः सुतः ॥ ३२२ ॥

ப்ரமாதோ³ ப்³ரஹ்மநிஷ்டா²யாம் ந கர்தவ்யः கதா³சன ।
ப்ரமாதோ³ ம்ருத்யுரித்யாஹ ப⁴க³வான்ப்³ரஹ்மணः ஸுதः ॥ 322 ॥

ब्रह्मनिष्ठायां ப்³ரஹ்மநிஷ்டா²யாம்	=	பிரஹ்மத்தில் நிலைத்திருப்பதில்,
कदाचन கதா³சன	=	ஒருக்காலும்,
प्रमादः ப்ரமாத³:	=	நழுவுதல்,
न कर्तव्यः ந கர்தவ்யः	=	செய்யக்கூடாது,
ब्रह्मणः ப்³ரஹ்மணः	=	பிரஹ்மாவின்,
सुतः ஸுதः	=	குமாரர் (ஸனத்ஸுஜாதர்) ஆகிய,
भगवान् ப⁴க³வான்	=	ஸர்வக்ஞான ஸம்பன்னர்,
प्रमादः ப்ரமாத³:	=	நழுவுதல்,

मृत्युः ம்ருத்யு:	=	மிருத்யு (நாசத்திற்குக் கரணம்),
इति இதி	=	என்று (திருதராஷ்டிரருக்கு உபதேசிக்கும்போது),
आह ஆஹ	=	சொல்லியிருக்கிறுர். (322)

न प्रमादादनर्थोऽन्यो ज्ञानिनः स्वस्वरूपतः ।
ततो मोहस्ततोऽहंधीस्ततो बन्धस्ततो व्यथा ॥ ३२३ ॥

ந ப்ரமாதா³த³னர்தோ²(அ)ன்யோ ஜ்ஞானினः ஸ்வஸ்வரூபதः ।
ததோ மோஹஸ்ததோ(அ)ஹந்தீ⁴ஸ்ததோ ப³ந்த⁴ஸ்ததோ வ்யதா² ॥ 323 ॥

ज्ञानिनः ஜ்ஞானினः	=	ஞானிக்கு,
स्वस्वरूपतः ஸ்வஸ்வரூபதः	=	தன் ஸ்வரூபத்திலிருந்து,
प्रमादात् ப்ரமாதா³த்	=	நழுவுதலைவிட,
अन्यः அன்யः	=	வேறு,
अनर्थः அனர்த²ः	=	கெடுதலானது,
न ந	=	கிடையாது. (ஏனென்றுல்),
ततः ததः	=	அதிஞல் (ஸ்வரூபத்திலிருந்து நழுவுவதால்),
मोहः மோஹः	=	மோஹம் (ஸ்வரூபத்தை மறந்துவிடுதல்) ஏற்படும்,
ततः ததः	=	அதிலிருந்து (ஸ்வரூபமறதியிஞல்),
अहंधी அஹந்தீ⁴	=	('நான்' அல்லாத தேஹம் முதலான அஞத்மாக்களில்) 'நான்' என்ற எண்ணம் ஏற்படும்.
ततः ததः	=	அதிலிருந்து (அஞத்மாவில் ஆத்மபுத்தியிஞல்),
बन्धः ப³ந்த⁴ः	=	ஸம்ஸாரபந்தம் ஏற்படும்,

ततः	=	அதினுல் (பந்தம் ஏற்படுவதினுல் அதன்
ததঃ		கார்யமான),
व्यथा	=	துக்கம் ஏற்படும்.
வ்யதா²		**(323)**

विषयाभिमुखं दृष्ट्वा विद्वांसमपि विस्मृतिः ।
विक्षेपयति धीदोषैर्योषा जारमिव प्रियम् ॥ ३२४ ॥

விஷயாபி⁴முக²ம் த்³ருஷ்ட்வா வித்³வாம்ஸமபி விஸ்ம்ருதிঃ ।
விக்ஷேபயதி தீ⁴தோ³ஷைர்யோஷா ஜாரமிவ ப்ரியம் ॥ 324 ॥

विद्वांसं	=	வித்வானுய் (விவேகமுள்ளவனுய்)
வித்³வாம்ஸம்		
अपि	=	இருந்தும்கூட,
அபி		
विषय अभिमुखं	=	வெளிவிஷயங்களில் நோக்கமுள்ளவனுயிருக்கிறு
விஷய அபி⁴முக²ம்		னென்று,
दृष्ट्वा	=	தெரிந்து கொண்டு,
த்³ருஷ்ட்வா		
विस्मृतिः	=	மறதியானது (அவனை),
விஸ்ம்ருதிঃ		
जारं	=	ஜாரனுயும்,
ஜாரம்		
प्रियं	=	பிரியனுயும் இருக்கும் அன்ய புருஷனை,
ப்ரியம்		
योषा	=	ஒரு ஸ்திரீ (எப்படிக் கலங்கச் செய்வாளோ),
யோஷா		
इव	=	அதைப் போலவே,
இவ		
धीदोषैः	=	புத்தியின் தோஷங்களைக் கொண்டு,
தீ⁴தோ³ஷைঃ		
विक्षेपयति	=	பலவிதமாக ஆட்டிவைக்கும்.
விக்ஷேபயதி		

जारं - **ஜாரம்** வேறு ஸ்திரீயினிடத்தில் ஆஸக்தியுள்ள **प्रियं** - **ப்ரியம்** பர்த்தாவை அந்த ஆஸக்தியினுல் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்களை எடுத்துக் காட்டி எப்படி **योषा** - **யோஷா** பத்னியானவள் அந்த ஆஸக்தியிலிருந்து அவனைக் கலைத்து

விடுவாளோ அவ்விதம் - என்றும் பொருள் கொள்ளலாமென்பது ஸ்ரீமத் ஜகத்குரு ஆசார்யாரவர்களின் அபிப்பிராயம். **(324)**

(**அவதாரிகை**) முன் 151,152 சுலோகங்களில் சொன்ன பாசி திருஷ்டாந்தத்தை இவ்விஷயத்திலும் உதாஹரிக்கிறுர்: -

यथाऽपकृष्टं शैवालं क्षणमात्रं न तिष्ठति ।
आवृणोति तथा माया प्राज्ञं वापि पराङ्मुखम् ॥ ३२५ ॥

யதா²(அ)பக்ருஷ்டம் ஶைவாலம் க்ஷணமாத்ரம் ந திஷ்ட²தி ।
ஆவ்ருணோதி ததா² மாயா ப்ராஜ்ஞம் வாபி பராங்முக²ம் ॥ 325 ॥

यथा = எவ்விதம்,
யதா²
अपकृष्टं = ஒதுக்கப்பட்ட,
அபக்ருஷ்டம்
शैवालं = பாசியானது,
ஶைவாலம்
क्षणमात्रं = ஒரு க்ஷணம்கூட,
க்ஷணமாத்ரம்
न तिष्ठति = ஒதுங்கி நிற்பதில்லையோ (மறுபடியும்
ந திஷ்ட²தி பரவிக்கொண்டு மூடி விடுகிறதோ),
तथा = அவ்விதமே,
ததா²
माया = மாயையானது,
மாயா
पराङ्मुखम् = வெளிப்பார்வை யுள்ளவனை,
பராங்முக²ம்
प्राज्ञं वा अपि = அறிவாளியாக விருந்தாலும் கூட,
ப்ராஜ்ஞம் வா அபி
आवृणोति = மூடிக்கொள்கிறது. (ஆத்மஸ்வரூபம்
ஆவ்ருணோதி தெரியவொட்டாமல் மறைத்து விடுகிறது.) **(325)**

(**அவதாரிகை**) மறைப்பது மாத்திரமில்லை, மேலால் ஸம்ஸாரத்தில் இழுத்து விட்டு துக்கத்தை அனுபவிக்கும்படிச் செய்கிறது என்பதை படிக்கட்டில் மேல்படியில் நிற்கும்போது கைதவறி விழுந்த பந்து, தனக்கு விருப்பமில்லாவிட்டாலும் எப்படி ஒவ்வொரு படியாய் தட்டித் தட்டி கீழே அடித்தலத்துக்குப் போய் எடுக்கமுடியாமல் போய்விடுமோ அதைப்போல என்று திருஷ்டாந்தத்தினுல் விளக்குகிறுர்: -

लक्ष्यच्युतं चेद्यदि चित्तमीषद् बहिर्मुखं सन्निपतेत्ततस्ततः ।
प्रमादतः प्रच्युतकेलिकन्दुकः सोपानपङ्क्तौ पतितो यथा तथा ॥ ३२६ ॥

லக்ஷ்யச்யுதம் சேத்³யதி³ சித்தமீஷத்³
ப³ஹிர்முக²ம் ஸன்னிபதேத்ததஸ்ததः ।
ப்ரமாத³தः ப்ரச்யுதகேலிகந்து³கः ஸோபானபங்க்தௌ
பதிதோ யதா² ததா² ॥ 326 ॥

प्रमादतः = அஜாக்கிரதையினுல்,
ப்ரமாத³தः
प्रच्युतकेलिकन्दुकः = நழுவி விழுந்த விளையாட்டுப் பந்து,
ப்ரச்யுதகேலிகந்து³கः
सोपानपङ्क्तौ = படிக்கட்டு வரிசையில்,
ஸோபானபங்க்தௌ
पतितः = விழுந்தது,
பதிதः
यथा = எப்படியோ (படிப்படியாய் கீழேயே போய்விடுமோ),
யதா²
तथा = அப்படியே,
ததா²
चित्तं = மனஸானது,
சித்தம்
ईषत् = கொஞ்சமேனும்,
ஈஷத்
लक्ष्यच्युतं चेत् यदि = (பிரஹ்மமாகிற) குறி தவறிவிட்டதே யாஞல்,
லக்ஷ்யச்யுதம் சேத் யதி³
बहिर्मुखं = வெளியில் நோக்கமுள்ளதாக,
ப³ஹிர்முக²ம்
सत् = ஏற்பட்டு,
ஸத்
ततः ततः = ஒன்றிலிருந்து மற்றென்று, அதிலிருந்து
ததः ததः மற்றென்று என்று (படிப்படியாய்),
निपतेत् = (அஹங்காரம், புத்தி, மனஸ், பிராணன், தேஹம்,
நிபதேத் விஷயங்கள் இவைகளில்) இறங்கி விழுந்துவிடும்.

(326)

(அவதாரிகை) சித்தமானது கீழே இறங்கி விழும் கிரமத்தை எடுத்துக் காட்டுகிருர்: -

विषयेष्वाविशच्चेतः सङ्कल्पयति तद्गुणान् ।
सम्यक्सङ्कल्पनात्कामः कामात्पुंसः प्रवर्तनम् ॥ ३२७ ॥

விஷயேஷ்வாவிஶச்சேதः ஸங்கல்பயதி தத்³கு³ணான் ।
ஸம்யக்ஸங்கல்பனாத்காமः காமாத்பும்ஸः ப்ரவர்தனம் ॥ 327 ॥

ततः स्वरूपविभ्रंशो विभ्रष्टस्तु पतत्यधः ।
पतितस्य विना नाशं पुनर्नारोह ईक्ष्यते ॥ ३२८ ॥

ததः ஸ்வரூபவிப்⁴ரம்ஶோ விப்⁴ரஷ்டஸ்து பதத்யத⁴ः ।
பதிதஸ்ய வினா நாஶம் புனர்னாரோஹ ஈக்ஷ்யதே ॥ 328 ॥

विषयेषु **விஷயேஷு** = (சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலான) விஷயங்களில்,

आविशत् **ஆவிஶத்** = ஆஸக்தியை வைக்கும்,

चेतः **சேதः** = மனஸானது,

तद्गुणान् **தத்³கு³ணான்** = அந்த விஷயங்களிலுள்ள குணங்களை,

संङ्कल्पयति **ஸம்ங்கல்பயதி** = நன்கு நினைத்துப் பார்க்கிறது.

सम्यक् संकल्पनात् **ஸம்யக் ஸங்கல்பனாத்** = வெகுவாக நன்கு நினைத்துப் பார்ப்பதினால்,

कामः **காமः** = ஆசை (ஏற்படுகிறது),

कामात् **காமாத்** = ஆசையிலிருந்து,

पुंसः **பும்ஸः** = புருஷனுக்கு,

प्रवर्तनं **ப்ரவர்தனம்** = (ஆசைக்கு விஷயமான பதார்த்தத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காக) பிரவிருத்தி ஏற்படுகிறது.

(327)

ततः **ததः** = அதினால் (பிரவிருத்தியில் ஈடுபடுவதால்)

स्वरूप विभ्रंशः **ஸ்வரூப விப்⁴ரம்ஶः** = ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலிருந்து நழுவுதல் (ஆத்மஸ்வரூபத்தை விட்டு அநாத்ம பதார்த்தங்களில் ஆத்மாவென்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது).

विभ्रष्टः तु **விப்⁴ரஷ்ட: து**	=	அவ்விதம் நழுவி விட்டவனோ,
अधः **அத⁴:**	=	கீழேயே (ஸம்ஸாரத்தில்),
पतति **பததி**	=	விழுந்து விடுகிறான்,
पतितस्य **பதிதஸ்ய**	=	அவ்விதம் கீழே விழுந்தவனுக்கு,
नाशं विना **நாஶம் வினா**	=	நாசத்தை (எப்பொழுதும் ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றுகொண்டிருப்பதை) தவிர,
पुनः **புன:**	=	மறுபடியும்,
आरोहः **ஆரோஹ:**	=	ஏறுவது (ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் கிடைப்பது),
न ईक्ष्यते **ந ஈக்ஷ்யதே**	=	எதிர்பார்க்கமுடியாது.

संकल्पं वर्जयेत्तस्मात्सर्वानर्थस्य कारणम् ।
[1] अपथ्यानि हि वस्तूनि व्याधिग्रस्तो यथोत्सृजे ॥ ३२९ ॥

ஸங்கல்பம் வர்ஜயேத்தஸ்மாத்ஸர்வானர்த²ஸ்ய காரணம் ।
அபத்²யானி ஹி வஸ்தூனி வ்யாதி⁴க்³ரஸ்தோ யதோ²த்ஸ்ருஜே ॥ 329 ॥

---

[1] இந்தப் பாதி சுலோகம் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவாணீ விலாஸ் பதிப்பில் காணப்படவில்லை.

व्याधि ग्रस्तः **வ்யாதி⁴ க்³ரஸ்த:**	=	வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பவன்,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
अपथ्यानि **அபத்²யானி**	=	அபத்தியமான,
वस्तूनि **வஸ்தூனி**	=	வஸ்துக்களை
उत्सृजेत् **உத்ஸ்ருஜேத்**	=	விலக்கிவிடுவான்,
हि **ஹி**	=	என்பது பிரஸித்தமோ (அப்படியே),

तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால் (முன் சொன்ன காரணங்களினுல்),
सर्व अनर्थस्य **ஸர்வ அனர்த²ஸ்ய**	=	எல்லா அனர்த்தத்திற்கும்,
कारणं **காரணம்**	=	காரணமாயிருக்கிற,
संकल्पं **ஸங்கல்பம்**	=	விஷயங்களைப் பற்றி நினைப்பதென்பதை,
वर्जयेत् **வர்ஜயேத்**	=	விலக்கிவிட வேண்டும். **(329)**

अतः प्रमादान्न परोऽस्ति मृत्युर्विवेकिनो ब्रह्मविदः समाधौ ।
समाहितः सिद्धिमुपैति सम्यक्समाहितात्मा भव सावधानः ॥ ३३० ॥

அத: ப்ரமாதா³ன்ன பரோ(அ)ஸ்தி ம்ருத்யுர்விவேகினோ
ப்³ரஹ்மவித³: ஸமாதௌ⁴ ।
ஸமாஹித: ஸித்³தி⁴முபைதி ஸம்யக்ஸமாஹிதாத்மா
ப⁴வ ஸாவதா⁴ன: ॥ 330 ॥

अतः **அத:**	=	ஆகையினுல்,
विवेकिनः **விவேகின:**	=	விவேகமுள்ளவனுய்,
ब्रह्मविदः **ப்³ரஹ்மவித³:**	=	பிரஹ்மத்தை அறிந்தவராய் உள்ளவருக்கு,
समाधौ **ஸமாதௌ⁴**	=	ஸமாதி விஷயத்தில் (பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே நிலைத்திருப்பதில்),
प्रमादात् **ப்ரமாதா³த்**	=	நழுவுதல் ஏற்படுவதைக் காட்டிலும்,
परः **பர:**	=	வேறு,
मृत्युः **ம்ருத்யு:**	=	மிருத்யு,
न अस्ति **ந அஸ்தி**	=	கிடையாது,
समाहितः **ஸமாஹித:**	=	ஸமாதியில் நிலைத்திருப்பவர்,

सिद्धिं **ஸித்³தி⁴ம்**	=	ஸித்தியை (மோக்ஷத்தை),
उपैति **உபைதி**	=	அடைவார். (ஆகையால் நீயும்),
सम्यक् **ஸம்யக்**	=	உறுதியாக,
समाहित आत्मा **ஸமாஹித ஆத்மா**	=	பிரஹ்மத்தில் நிலைத்த மனஸுள்ளவனாக,
सावधानः **ஸாவதா⁴ன:**	=	வெகு ஜாக்கிரதையுடன் (நழுவுவதற்கிடமில்லாமல்),
भव **ப⁴வ**	=	இருந்து வா.

(330)

जीवतो यस्य कैवल्यं विदेहे च स केवलः ।
यत्किञ्चित् पश्यतो भेदं भयं ब्रूते यजुः श्रुतिः ॥ ३३१ ॥

ஜீவதோ யஸ்ய கைவல்யம் விதே³ஹே ச ஸ கேவல: ।
யத்கிஞ்சித் பஶ்யதோ பே⁴த³ம் ப⁴யம் ப்³ரூதே யஜு: ஶ்ருதி: ॥ 331 ॥

यस्य **யஸ்ய**	=	எவருக்கு,
जीवतः **ஜீவத:**	=	உயிருடனிருக்கும்போதே,
कैवल्यं **கைவல்யம்**	=	(தேஹம் முதலான எல்லா உபாதிகளின் ஸம்பந்த மில்லாமல்) தனித்திருக்கும் தன்மை உள்ளதோ,
सः **ஸ:**	=	அவர்,
विदेहे च **விதே³ஹே ச**	=	சரீரம் விலகின பிறகும்,
केवलः **கேவல:**	=	தனித்தவரே,
यत्किञ्चित् **யத்கிஞ்சித்**	=	ஏதேனும் சிறிதளவு,
भेदं **பே⁴த³ம்**	=	வேற்றுமையை,
पश्यतः **பஶ்யத:**	=	பார்ப்பவனுக்கு,

भयं = பயம் உண்டென்று,

ப⁴யம்

यजुः श्रुतिः = யஜுர்வேதம் (தைத்திரீய உபநிஷத்து),

யஜு³: ஶ்ருதி:

ब्रूते = சொல்கிறது.

ப்³ரூதே **(331)**

(அவதாரிகை) அந்த உபநிஷத் வாக்கியத்தின் தாத்பர்யத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார்: -

यदाकदा वापि विपश्चिदेष ब्रह्मण्यनन्तेऽप्यणुमात्र भेदम् ।
पश्यत्ययामुष्य भयं तदैव यद्वीक्षितं भिन्नतया प्रमादात् ॥ ३३२ ॥

யதா³கதா³ வாபி விபஶ்சிதே³ஷ
ப்³ரஹ்மண்யனந்தே(அ)ப்யணுமாத்ர பே⁴த³ம் ।
பஶ்யத்யயாமுஷ்ய ப⁴யம் ததை³வ
யத்³வீக்ஷிதம் பி⁴ன்னதயா ப்ரமாதா³த் ॥ 332 ॥

एषः = இந்த,

ஏஷ:

विपश्चित् = வித்வான்,

விபஶ்சித்

कदा वा अपि = ஏதேனும் ஒரு ஸமயத்தில்,

கதா³ வா அபி

अनन्ते = எல்லை யற்றதாகிய,

அனந்தே

ब्रह्मणि = பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,

ப்³ரஹ்மணி

अणुमात्र भेदं अपि = அணுமாத்திரம் வேற்றுமையையேனும்,

அணுமாத்ர பே⁴த³ம் அபி

पश्यति यदा = பார்க்கிறானுனால்,

பஶ்யதி யதா³

अथ = அப்பொழுது,

அத²

प्रदादात् = தவறுதலாக,

ப்ரதா³தா³த்

भिन्नतया = பிரஹ்மத்தை விட்டு வேறுபட்டதாக,

பி⁴ன்னதயா

यत्	=	எது,
யத்		
क्षितं	=	பார்க்கப்பட்டதோ,
க்ஷிதம்		
तत् एव	=	அதுவே,
தத் ஏவ		
अमुष्य	=	அவனுக்கு,
அமுஷ்ய		
भयं	=	பயம் (பயத்தை உண்டுபண்ணும்)
ப⁴யம்		**(332)**

श्रुतिस्मृतिन्यायशतैर्निषिद्धे दृश्येऽत्र यः स्वात्ममतिं करोति । उपैति दुःखोपरि दुःखजातं निषिद्धकर्ता स मलिम्लुचो यथा ॥ ३३३ ॥

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிந்யாயஶதைர்நிஷித்³தே⁴ த்³ருஶ்யே(அ)த்ர
யஃ ஸ்வாத்மமதிம் கரோதி ।
உபைதி து³꞉கோ²பரி து³꞉க²ஜாதம் நிஷித்³த⁴கர்தா
ஸ மலிம்லுசோ யதா² ॥ 333 ॥

श्रुति स्मृति न्याय शतैः	=	நூற்றுக் கணக்கான வேத வாக்கியங்களாலும்
ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ந்யாய ஶதைஃ		ஸ்மிருதி வாக்கியங்களாலும் யுக்திகளாலும்,
निषिद्धे	=	(ஆத்மாவல்ல, ஆத்மாவல்லவென்று)
நிஷித்³தே⁴		மறுக்கப்பட்டிருக்கிற,
अत्र	=	இந்த,
அத்ர		
दृश्ये	=	(தேஹம் முதலான) பார்க்கப்படும் பதார்த்தங்க
த்³ருஶ்யே		ளில்,
यः	=	எவன்,
யஃ		
स्व आत्म मतिं	=	தன் ஆத்மா வென்ற எண்ணத்தை,
ஸ்வ ஆத்ம மதிம்		
करोति	=	கொள்ளுகிறுனே,
கரோதி		
सः	=	அவன்,
ஸஃ		
मलिम्लुचः	=	திருடன்,
மலிம்லுசஃ		

यथा	=	எப்படியோ (அப்படியே),
யதா²		
निषिद्धकर्ता	=	தடுக்கப்பட்டிருப்பதை செய்கிறவனுதலால்,
நிஷித்³த⁴கர்தா		
दुःख उपरि	=	துக்கத்திற்கு மேல்,
து³ːக² உபரி		
दुःखजातं	=	துக்கக் கூட்டத்தை,
து³ːக²ஜாதம்		
उपैति	=	அடைவான்.
உபைதி		**(333)**

'திருடன் போல' என்று சொன்னதற்கு சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் உள்ள பிரமாண வாக்கியத்தின் தாத்பர்யத்தை ஆதாரமாக உதாஹரிக்கிறார் -'பழுக்கப் பழுக்க இரும்பைக் காய்ச்சி கையால் பிடிக்கும்படிக் கொடுத்தால் 'நான் திருடன் இல்லை' என்று ஸத்யமாய் சொல்பவனை சுடாது, பொய்யாக சொன்னுல் சுட்டுவிடும்.'

सत्याभिसंधानरतो विमुक्तो महत्वमात्मीयमुपैति नित्यम् ।
मिथ्याभिसंधानरतस्तु नश्येद्दृष्टं तदेतद्यदचोरचोरयोः ॥ ३३४ ॥

ஸத்யாபி⁴ஸந்தா⁴னரதோ விமுக்தோ
மஹத்வமாத்மீயமுபைதி நித்யம் ।
மித்²யாபி⁴ஸந்தா⁴னரதஸ்து நஶ்யேத்³ருஷ்டம்
ததே³தத்³யத³சோரசோரயோː ॥ 334 ॥

सत्य अभिसंधान रतः	=	ஸத்யத்திலேயே பிடிமானம் உள்ளவன்,
ஸத்ய அபி⁴ஸந்தா⁴ன ரதː		
विमुक्तः	=	(தீயினுல் சுடப்படாமல் குற்றவாளியல்லவென்று,)
விமுக்தː		விடுபட்டவன்,
आत्मीयं	=	தனக்கு ஸ்வபாவமான,
ஆத்மீயம்		
महत्वं	=	பெருமையை,
மஹத்வம்		
नित्यं	=	எப்பொழுதும்,
நித்யம்		
उपैति	=	அடைவான்,
உபைதி		
मिथ्या अभिसंधान रतः तु	=	பொய்யில் பிடிமானம் உள்ளவனே,
மித்²யா அபி⁴ஸந்தா⁴ன ரதː து		

नश्येत्	=	(தீயினுல் சுடப்பட்டவனுக குற்றவாளியென்று
நஶ்யேத்		அகப்பட்டுக் கொண்டு) நாசத்தை அடைவான்,
अचोर चोरयो:	=	திருடனல்லாதவன் விஷயத்திலும் திருடன்
அசோர சோரயோः		விஷயத்திலும்,
यत्	=	எந்த நியாயமிருக்கிறதோ,
யத்		
तत् एतत्	=	அதே இந்த நியாயம்,
தத் ஏதத்		
दृष्टं	=	நன்கு தெரிந்ததே.
த்³ருஷ்டம்		**(334)**

(**அவதாரிகை**) ஆகையால் ஆத்மாவல்லாததில் உள்ள பிடிமானத்தை நன்கு விலக்கிவிட்டு வாஸ்தவமாயுள்ள ஆத்மதத்வத்திலேயே நிஜலத்திருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிருர்: -

यतिरसदनुसंधि बन्धहेतुं विहाय स्वयमय महमस्मीत्यात्मदृष्टयैव तिष्ठेत् ।
सुखयति ननु निष्ठा ब्रह्मणि स्वानुभूत्या हरति परमविद्याकार्यदुःखं प्रतीतम् ॥ ३३५ ॥

யதிரஸத³னுஸந்தி⁴ ப³ந்த⁴ஹேதும் விஹாய ஸ்வயமய
மஹமஸ்மீத்யாத்மத்³ருஷ்டயைவ திஷ்டே²த் ।
ஸுக²யதி நனு நிஷ்டா² ப்³ரஹ்மணி ஸ்வானுபூ⁴த்யா
ஹரதி பரமவித்³யாகார்யது³ःக²ம் ப்ரதீதம் ॥ 335 ॥

यति:	=	ஸன்னியாஸியாயிருப்பவர்,
யதிः		
बन्ध हेतुं	=	ஸம்ஸார பந்தத்திற்கு காரணமாயிருக்கும்,
ப³ந்த⁴ ஹேதும்		
असद् अनुसंधि	=	(ஆத்மா வல்லாத தேஹாதிகளாகிற) அஸத்
அஸத்³ அனுஸந்தி⁴		பதார்த்தங்களில் பிடிமானத்தை (நான் என்கிற எண்ணத்தை),
विहाय	=	விட்டு விட்டு,
விஹாய		
स्वयं	=	தான்,
ஸ்வயம்		
अयं	=	இதாக,
அயம்		
अहं	=	நான்,
அஹம்		

अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
इति	=	என்று,
இதி		
आत्म दृष्टया एव	=	ஆத்மாவை பார்ப்பதிலேயே,
ஆத்ம த்³ருஷ்டயா ஏவ		
तिष्ठेत्	=	நிலைத்து நிற்கவேண்டும்,
திஷ்டே²த்		
ब्रह्मणि	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி		
स्व अनुभूत्या	=	"தான்" என்ற அனுபவத்துடன்,
ஸ்வ அனுபூ⁴த்யா		
निष्ठा	=	நிலைத்திருப்பது,
நிஷ்டா²		
सुखयति	=	ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும்,
ஸுக²யதி		
ननु	=	ஸந்தேஹமன்னியில். (மேலும்),
நனு		
अविद्या कार्य दुःखं	=	அவித்யையினால் ஏற்பட்டிருக்கும் துக்கம் அல்லது
அவித்³யா கார்ய து³꞉க²ம்		அவித்யை, அதன் காரியங்கள் இவைகளால் ஏற்பட்டிருக்கும் துக்கம்,
प्रतीतं	=	தோன்றிக் கொண்டிருப்பதை,
ப்ரதீதம்		
परं	=	நன்றாக,
பரம்		
हरति	=	விலக்கிவிடும்.
ஹரதி		**(335)**

बाह्याभिसंधिः परिवर्धयेत्फलं दुर्वासनामेव ततस्ततोऽधिकाम् ।
ज्ञात्वा विवेकैः परिहृत्य बाह्यं स्वात्मानुसंधिं विदधीत नित्यम् ॥ ३३६ ॥

பா³ஹ்யாபி⁴ஸந்தி⁴꞉ பரிவர்த⁴யேத்ப²லம் து³ர்வாஸநாமேவ
ததஸ்ததோ(அ)தி⁴காம் ।
ஜ்ஞாத்வா விவேகை꞉ பரிஹ்ருத்ய பா³ஹ்யம்
ஸ்வாத்மானுஸந்தி⁴ம் வித³தீ⁴த நித்யம் ॥ 336 ॥

बाह्याभिसंधिः பா³ஹ்யாபி⁴ஸந்தி⁴:	=	வெளி விஷயங்களில் பற்றுவைப்பது,
फलं ப²லம்	=	அதன் பலனாகிய,
दुर्वासनां एव து³ர்வாஸனாம் ஏவ	=	(பிறவிக்குக் காரணமான) கெட்ட வாஸனையையே,
ततः ततः தத: தத:	=	அதைவிட, அதைவிட,
अधिकां அதி⁴காம்	=	மேலுக்கு மேலாக,
परिवर्धयेत् பரிவர்த⁴யேத்	=	நன்கு வளரச் செய்யும். (ஆகையால் அதற்கு இடம் கொடுக்காமல்)
ज्ञात्वा ஜ்ஞாத்வா	=	(வாஸனை வளருமென்பதை) அறிந்து கொண்டு,
विवेकैः விவேகை:	=	திரும்பத் திரும்ப விவேசனம் செய்வதினால்,
बाह्यं பா³ஹ்யம்	=	வெளிப் பதார்த்தங்களை (எண்ணிக் கொண்டிருப்பதை),
परिहृत्य பரிஹ்ருத்ய	=	தள்ளிவிட்டு,
नित्यं நித்யம்	=	எப்பொழுதும்,
स्व आत्म अनुसंधिं ஸ்வ ஆத்ம அனுஸந்தி⁴ம்	=	தன்னுடைய ஆத்ம தத்வத்தின் அனுஸந்தானத்தை,
विदधीत வித³தீ⁴த	=	செய்ய வேண்டும். (336)

बाह्ये निरुद्धे मनसः प्रसन्नता मनःप्रसादे परमात्मदर्शनम् ।
तस्मिन्सुदृष्टे भवबन्धनाशो बहिर्निरोधः पदवी विमुक्तेः ॥ ३३७ ॥

பா³ஹ்யே நிருத்³தே⁴ மனஸ: ப்ரஸன்னதா
மன:ப்ரஸாதே³ பரமாத்மத³ர்ஶனம் ।
தஸ்மின்ஸுத்³ருஷ்டே ப⁴வப³ந்த⁴நாஶோ
ப³ஹிர்நிரோத⁴: பத³வீ விமுக்தே: ॥ 337 ॥

बाह्ये பா³ஹ்யே	=	வெளி வியாபாரங்கள்,

निरुद्धे = தடுக்கப்பட்டு விட்டால்,
நிருத்³தே⁴
मनसः = மனஸிற்கு,
மனஸ:
प्रसन्नता = தெளிவு (ஏற்படும்),
ப்ரஸன்னதா
मनःप्रसादे = மனஸ் தெளிவடைந்தால்,
மன:ப்ரஸாதே³
परमात्मदर्शनं = பரமாத்மாவின் தர்சனம் (ஏற்படும்),
பரமாத்மத³ர்ஶனம்
तस्मिन् = பரமாத்மா,
தஸ்மின்
सुदृष्टे = நன்கு பார்க்கப்பட்டால்,
ஸுத்³ருஷ்டே
भव बन्ध नाशः = ஸம்ஸார பந்தத்திற்கு நாசம் (ஏற்படும்),
ப⁴வ ப³ந்த⁴ நாஶ: (ஆகையால் இவ்விதமாக),
बहिः र्निरोधः = வெளி வியாபாரங்களை தடுப்பதே,
ப³ஹிர்நிரோத⁴:
विमुक्तेः = (ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து) விடுதலையடைவதற்கு,
விமுக்தே:
पदवी = வழி.
பத³வீ

உலக வியவஹாரங்களில் அதிகமாக ஈடுபட்டவனுக்குக்கூட தூங்கிவிழித்ததும் மனம் தெளிந்து இருக்கும். ஏனெனில் தூக்கத்தில் வெளிப் பதார்த்தங்களின் எண்ணமில்லை. அதனால் தான் தூக்கத்திற்கு '**ஸம்ப்ரஸாதம்**' என்று பெயர். நம் முயற்சியில்லாமலேயே தூக்கத்தில் தானாகவே வெளிப் பொருள்களின் எண்ணம் நீங்கியபொழுது மனம் ப்ரஸன்ன மாக இருக்குமானால் மிகுந்த முயற்சியுடன் வெளி எண்ணங்களை அடியோடு விலக்கியபொழுது மனம் ப்ரஸன்னமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? மனம் பிரஸன்னமாக ஆனால்தான். ஐகாக்ர்யம் (ஒன்றிலேயே நிலைத்திருக்கும் தன்மை) ஏற்பட்டு ஆத்மதர்சனம் பெறத் தகுதியுள்ள தாக ஆகும். **(337)**

कः पण्डितः सन्सदसद्विवेकी श्रुतिप्रमाणः परमार्थदर्शी ।
जानन्हि कुर्यादसतोऽवलम्बं स्वपातहेतोः शिशुवन्मुमुक्षुः ॥ ३३८ ॥

க: பண்டி³த: ஸன்ஸத³ஸத்³விவேகீ ஶ்ருதிப்ரமாண:
பரமார்த²த³ர்ஶீ ।
ஜானன்ஹி குர்யாத³ஸதோ(அ)வலம்ப³ம் ஸ்வபாதஹேதோ ।
ஶிஶுவன்முமுக்ஷு: ॥ 338 ॥

श्रुति प्रमाणः = வேகத்தை பிரமாணமாகக் கொண்டவனும்,
ஶ்ருதி ப்ரமாணঃ
परमार्थ दर्शी = மேலான புருஷார்த்தம் (மோக்ஷம் என்று)
பரமார்த² த³ர்ஶீ அறிந்தவனாய்,
सत् असत् विवेकी = எது எப்பொழுதும் இருக்கிற ஸத் பதார்த்தம்,
ஸத் அஸத் விவேகீ எது ஸ்த் அல்லாதது என்ற பகுத்தறிவு உடையவனாய்,
मुमुक्षुः = (ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து) விடுதலையடைய
முமுக்ஷுঃ ஆவல் உள்ளவனாய்,
पण्डितः = (பிரஹ்மமே ஸத்யம், ஜகத் மித்யை, என்று)
பண்டி³தঃ அறிவுள்ளவனாய்,
सन् = இருந்து கொண்டு,
ஸன்
जानन् = (ஸத் அல்லாததை ஆசிரயித்தால் கெடுதல்
ஜானன் என்பதை) அறிந்திருக்கும்,
कः = எவன்,
கঃ
शिशुवत् = (ஒன்றும் தெரியாத) சிறு குழந்தையைப் போல்,
ஶிஶுவத்
स्वपातहेतोः = தான் கீழே விழுவதற்கு காரணமாயிருக்கும்,
ஸ்வபாதஹேதோ
असतः = ஸ்த் அல்லாததின்,
அஸதঃ
अवलम्बं = அவலம்பத்தை (பிடித்துக் கொள்வதை),
அவலம்ப³ம்
कुर्यात् = செய்வான்?
குர்யாத்

சிறு குழந்தை அறியாமையால் மேலேயிருந்து கீழே விழுந்துவிடும் தனக்குத் துன்பம் ஏற்படுமென்பதை அறியாமல் கையால் பாம்பைப் பிடிக்கும். நெருப்பைக் கையால் தொடும். இதுபோல் அறிவாளியாயிருந்த போதிலும் ஆத்மாவல்லாததை ஆத்மாவென எண்ணி அதற்காக தன்னை ஸம்ஸாரத்தில் உழலும்படிச் செய்யும் காரியங்களைச் செய்வானேயானால் அவன் சிறு குழந்தைதான். **(338)**

(அவதாரிகை) முமுக்ஷுவுக்கு தேஹாதி அஸத் வஸ்துக்களின் பிடிமானம் கூடாது சொன்னதுடன் அப்பிடிமானம் இருக்கும் வரை முக்தி ஏற்படாதென்றும் முக்தியேற்பட்டால் அப்பிடிமானம் இருக்காது என்றும் சொல்லி, முக்திதசை எப்படியிருக்குமென்று வர்ணிக்கிறார்: -

देहादिसंसक्तिमतो न मुक्तिःमुक्तस्य देहाद्यभिमत्यभावः ।
सुप्तस्य नो जागरणं न जाग्रतःस्वप्नस्तयोर्भिन्नगुणाश्रयत्वात् ॥ ३३९ ॥

தே³ஹாதி³ஸம்ஸக்திமதோ ந முக்தி:
முக்தஸ்ய தே³ஹாத்³யபி⁴மத்யபா⁴வ: ।
ஸுப்தஸ்ய நோ ஜாக³ரணம் ந ஜாக்³ரத:
ஸ்வப்னஸ்தயோர்பி⁴ன்னகு³ணாஶ்ரயத்வாத் ॥ 339 ॥

सुप्तस्य = தூங்கிக்கொண்டிருப்பவனுக்கு,
ஸுப்தஸ்ய
जागरणं = விழிப்பு,
ஜாக³ரணம்
नो = இருக்காது,
நோ
जाग्रतः = விழித்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கு,
ஜாக்³ரத:
स्वप्नः = தூக்கம்,
ஸ்வப்ன:
न = இருக்காது,
ந
तयोः = (விழிப்பு, தூக்கம் ஆகிய) இரண்டும்,
தயோ:
भिन्न गुण आश्रयत्वात् = மாறுபட்ட ஸ்வபாவங்களுக்கு ஆசிரயமாயிருப்
பி⁴ன்ன கு³ண ஆஶ்ரயத்வாத் பதால். (அதேவிதமாக)
देहादि संसक्तिमतः = தேஹம் முதலானதில் அபிமானமுள்ளவனுக்கு,
தே³ஹாதி³ ஸம்ஸக்திமத:
मुक्तिः = முக்தி,
முக்தி:
न = கிடையாது,
ந
मुक्तस्य = முக்தனுக்கு,
முக்தஸ்ய
देहादि अभिमति अभावः = தேஹம் முதலானதில் அபிமானம் இராது.
தே³ஹாதி³ அபி⁴மதி அபா⁴வ: (339)

अन्तर्बहिः स्वं स्थिरजङ्गमेषु ज्ञानात्मनाधारतया विलोक्य ।
त्यक्ताखिलोपाधिरखण्डरूपः पूर्णात्मना यः स्थित एष मुक्तः ॥ ३४० ॥

அந்தர்ப³ஹிः ஸ்வம் ஸ்தி²ரஜங்க³மேஷு ஜ்ஞாநாத்மநாதா⁴ரதயா விலோக்ய ।
த்யக்தாகி²லோபாதி⁴ரக²ண்ட³ரூபः பூர்ணாத்மநா யः ஸ்தி²த ஏஷ முக்தः ॥ 340 ॥

स्थिर जङ्गमेषु **ஸ்தி²ர ஜங்க³மேஷு**	=	அசையாப் பொருள் அசையும் பொருள் எல்லாவற்றிலும்,
अन्तः **அந்தः**	=	உள்ளேயும்,
बहिः **ப³ஹிः**	=	வெளியிலும்,
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்னையே,
ज्ञान आत्मना **ஜ்ஞான ஆத்மனா**	=	ஞான ஸ்வரூபத்துடன்,
आधारतया **ஆதா⁴ரதயா**	=	ஆதாரமாயிருப்பதாக,
विलोक्य **விலோக்ய**	=	பார்த்துக் கொண்டு,
त्यक्त अखिल उपाधिः **த்யக்த அகி²ல உபாதி⁴ः**	=	எல்லா உபாதிகளையும் (நான் அல்லவென்று) விலக்கிவிட்டவராய்,
अखण्डरूपः **அக²ண்ட³ரூபः**	=	எவ்விதத்திலும் துண்டுபடாத ஸ்வரூபமுள்ளவராய்,
यः **யः**	=	எவர்,
पूर्ण आत्मना **பூர்ண ஆத்மனா**	=	எங்கும் நிறைந்த ஆத்மஸ்வரூபமாகவே
स्थित **ஸ்தி²த**	=	இருக்கிறாரோ,
एष **ஏஷ**	=	இவர்,
मुक्तः **முக்தः**	=	முக்தர் ஆவார்.

(340)

(அவதாரிகை) தன்னைவிட வேறு பதார்த்தம் கிடையாது, வேறாகத்தோன்றுவதெல்லாம் வாஸ்தவத்தில் தன்னைத் தவிர வேறில்லை, என்று எல்லாவற்றையும் தானாகவே அனுபவிக்கும் நிலையேற்பட்டால்தான் முக்தி என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறார்.

सर्वात्मना बन्धविमुक्तिहेतुः सर्वात्मभावान्न परोऽस्ति कश्चित् ।
दृश्याग्रहे सत्युपपद्यतेऽसौ सर्वात्मभावोऽस्य सदात्मनिष्ठया ॥ ३४१ ॥

ஸர்வாத்மனா ப³ந்த⁴விமுக்திஹேது: ஸர்வாத்மபா⁴வான்ன
பரோ(அ)ஸ்தி கஶ்சித் ।
த்³ருஶ்யாக்³ரஹே ஸத்யுபபத்³யதே(அ)ஸௌ
ஸர்வாத்மபா⁴வோ(அ)ஸ்ய ஸதா³த்மநிஷ்டா²யா ॥ 341 ॥

बन्ध विमुक्ति हेतुः / **ப³ந்த⁴ விமுக்தி ஹேது:**	=	ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுதலை யடைவதற்கு காரணமாயிருப்பது,
सर्वात्मभावात् / **ஸர்வாத்மபா⁴வாத்**	=	எல்லாம் தானே (ஆத்மாவே) என்கிற நிலையைத் தவிர,
परः / **பர:**	=	வேறு,
कश्चित् / **கஶ்சித்**	=	எதுவும்,
सर्वात्मना / **ஸர்வாத்மனா**	=	எவ்வித முறையிலும்,
न अस्ति / **ந அஸ்தி**	=	கிடையாது,
अस्य / **அஸ்ய**	=	இந்த ஜீவனுக்கு,
असौ / **அஸௌ**	=	அந்த,
सर्वात्मभावः / **ஸர்வாத்மபா⁴வ:**	=	எல்லாமாக இருக்கும் நிலை,
सदा / **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
आत्मनिष्ठया / **ஆத்மநிஷ்டா²யா**	=	ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே நிலைத்திருப்பதினால்,
दृश्य अग्रहे / **த்³ருஶ்ய அக்³ரஹே**	=	(இரண்டாவதான பார்க்கப்படுவதெல்லாம் தோன்றாமல்,
सति / **ஸதி**	=	இருக்கும்போது,
उपपद्यते / **உபபத்³யதே**	=	ஏற்படும்.

(341)

விஷயங்களை தன்னைக் காட்டிலும் வேறாக பார்ப்பவனுக்குத் அவை பந்தத்தைக் கொடுக்கும். தானே தனக்கு பந்தத்தைக் கொடுக்கமுடியாது. நெருப்பு தன்னைப் பொசுக்குவதில்லை. நடனத்தில் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த போதிலும் தன் தோளில் தான் ஏறமுடியாது. ஆனால் விஷயம் முதல் எல்லாவற்றையும் தனது ஆத்மஸ்வரூபமாகப் பார்க்கும் ஞானிக்கு விஷயம் வேறாகத் தோன்றாததால் அவனுக்கு பந்தத்தைக் கொடுக்க முடியாது. **(341)**

(**அவதாரிகை**) ஆத்ம நிஷ்டையில் இருந்தாலொழிய இரண்டாவது பதார்த்தம் தோன்றாமலிராது, ஆகையால் ஸமாதி மூலமாய் பிரயத்தினம் செய்து அந்த நிஷ்டையை ஸம்பாதித்து ஆகவேண்டுமென்கிறார்: -

दृश्यस्याग्रहणं कथं नु घटते देहात्मनातिष्ठतो
बाह्यार्थानुभवप्रसक्तमनसस्त त्तत्क्रियां कुर्वतः ।
संन्यस्ता खिलधर्म कर्म विषयैर्नित्यात्मनिष्ठापरैः
तत्त्वज्ञैः करणीयमात्मनि सदानन्देच्छुभिर्यत्नतः ॥ ३४२ ॥

த்³ருஶ்யஸ்யாக்³ரஹணம் கத²ம் நு க⁴டதே தே³ஹாத்மனாதிஷ்ட²தோ
பா³ஹ்யார்தா²னுப⁴வப்ரஸக்தமனஸஸ்த த்தத்க்ரியாம் குர்வத: ।
ஸம்ந்யஸ்தா கி²லத⁴ர்ம கர்ம விஷயைர்நித்யாத்மநிஷ்டா²பரை:
தத்த்வஜ்ஞை: கரணீயமாத்மனி ஸதா³னந்தே³ச்சு²பி⁴ர்யத்னத: ॥ 342 ॥

देह आत्मना **தே³ஹ ஆத்மனா**	=	தேஹமே ஆத்மாவென்று,
तिष्ठतः **திஷ்ட²த:**	=	இருந்து கொண்டு,
बाह्य अर्थ अनुभव प्रसक्त मनसः **பா³ஹ்ய அர்த² அனுப⁴வ ப்ரஸக்த மனஸ:**	=	வெளியிலுள்ள விஷயங்களை அனுபவிப்பதில் ஈடுபட்ட மனஸுள்ளவனாய்,
तत् तत् कियां **தத் தத் கியாம்**	=	அததற்குரிய கார்யங்களை,
कुर्वतः **குர்வத:**	=	செய்து கொண்டிருப்பவனுக்கு,
दृश्यस्य **த்³ருஶ்யஸ்ய**	=	பார்க்கப்படும் பதார்த்தத்தினுடைய,
अग्रहणं **அக்³ரஹணம்**	=	தோன்றாதிருத்தல்,
कथं नु **கத²ம் நு**	=	எப்படித்தான்,

घटते = ஏற்படமுடியும்? (ஆகையால்),

க⁴டதே

तत्त्वज्ञैः = தத்வம் அறிந்தவர்களாய்,

தத்த்வஜ்ஞை:

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

आनन्द इच्छुभिः = ஆனந்தத்தை விரும்புகிறவர்களாயிருப்பவர்களால்,

ஆனந்த³ இச்சு²பி⁴:

संन्यस्त अखिल धर्म कर्म विषयैः = எல்லா வைதிக தர்மானுஷ்டானங்களேயும்

ஸம்ந்யஸ்த அகி²ல த⁴ர்ம கர்ம விஷயை: வெளிக் கார்யங்களேயும் (சப்தம் ஸ்பர்சம் முதலான) விஷயங்களேயும் நன்கு விட்டு விட்டவர்களாக இருந்து கொண்டு,

नित्य आत्म निष्ठा परैः = எப்பொழுதும் ஆத்ம நிஷ்டையில் ஈடுபட்டவர்களாக,

நித்ய ஆத்ம நிஷ்டா² பரை:

यत्नतः = மிகவும் பிரயாஸை எடுத்துக்கொண்டு,

யத்னத:

आत्मनि = தன்னிடத்தில் (வெளி பதார்த்தங்களின் தோற்றம் ஏற்படாமல்),

ஆத்மனி

करणीयं = செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

கரணீயம் (342)

32. நிர்விகல்ப ஸ்மாதி

(அவதாரிகை) இந்த ஆத்ம நிஷ்டைதான் ஸமாதி என்பது. அதுதான் ஸர்வாத்ம பாவநிலேக்கு ஸாதனம். அந்த ஸமாதியும் இரண்டுவிதம். ஒன்றில் அறிகிற நான், அறியப்படும் பிரஹ்மம், இரண்டையும் ஒன்ருக அறியும் அறிவு, ஆகிய மூன்று அம்சங்களும் இருக்கும். அப்பொழுது அதை “ஸவிகல்பக ஸமாதி" என்பார்கள். இந்த வேற்றுமையும் அற்று பிரஹ்மாகாரமாக மாத்திரம் விருத்தியிருக்கும்போது “நிர்விகல்பக ஸமாதி” என்பார்கள். மண்ணுல் செய்யப்பட்டிருக்கும் யானே உருவத்தைப் பார்க்கும்பொழுது இது மண்தான் என்று தெரிந்தபோதிலும் யானே உருவமும் தோன்றிக் கொண்டுதானிருக்கும். இதுபோல ஸவிகல்ப ஸமாதியில் எல்லாம் ஸத்ரூபமாகத் தோன்றியபோதிலும் த்ரிபுடியும் தோன்றிக் கொண்டுதானிருக்கும். ஆனுல் தண்ணீரில் உப்பைக் கரைத்துவிட்டால் அங்கு தண்ணீர் தான் தெரியுமே தவிற தனியாக உப்பு தோன்ருது. அது போல நிர்விகல்ப ஸமாதியில் ஸத்ரூபம்தான் தெரியுமே தவிற த்ரிபுடி தோன்ருது. இவ்விரண்டில் அந்த நிர்விகல்பக ஸமாதிதான் அஹங்காரத்தை பூராவும் நாசம் செய்யும். இந்த நிர்விகல்ப ஸமாதியின் அவசியத்தைப் பற்றி 343 முதல் 368 முடிய விஸ்தாரமாக எடுத்துச் சொல்கிருர்: -

सार्वात्म्यसिद्धये भिक्षोः कृतश्रवणकर्मणः I
समाधिं विदधात्येषा शान्तो दान्त इतिः श्रुतिः ॥ ३४३ ॥

ஸார்வாத்ம்யஸித்³த⁴யே பி⁴க்ஷோः க்ருதஶ்ரவணகர்மணः
ஸமாதி⁴ம் வித³தா⁴த்யேஷா ஶாந்தோ தா³ந்த இதிः ஶ்ருதிः ॥ 343 ॥

कृत श्रवण कर्मणः = (குருமுகமாய் வேதாந்த வாக்கியத்தை)
க்ருத ஶ்ரவண கர்மணः கேட்டறிவதாகிய கார்யத்தை செய்தவராகிய
भिक्षोः = ஸன்னியாஸிக்கு,
பி⁴க்ஷோः
सार्वात्म्य सिद्धये = ஸர்வாத்ம பாவம் ஸித்திப்பதற்காக,
ஸார்வாத்ம்ய ஸித்³த⁴யே
'शान्तो दान्त उपरतः तितिश्रुः समाहित'
'ஶாந்தோ தா³ந்த உபரதः திதிஶ்ருः ஸமாஹித'
इतिः = என்ற,
இதிः
एषा = இந்த,
ஏஷா
श्रुतिः = (பிருஹதாரண்யக) உபநிஷத்தானது,
ஶ்ருதிः
समाधिं = ஸமாதியை,
ஸமாதி⁴ம்
विदधाति = விதிக்கிறது.
வித³தா⁴தி (343)

आरूढशक्तेरहमो विनाशः कर्तुं न शक्यः सहसापि पण्डितैः
ये निर्विकल्पाख्यसमाधिनिश्चलाः तानन्तराऽनन्तभवा हि वासनाः ॥ ३४४ ॥

ஆரூட⁴ஶக்தேரஹமோ விநாஶः கர்தும் ந
ஶக்யः ஸஹஸாபி பண்டி³தைः
யே நிர்விகல்பாக்²யஸமாதி⁴நிஶ்சலாः
தானந்தரா(அ)னந்தப⁴வா ஹி வாஸனाः ॥ 344 ॥

ये = எவர்கள்,
யே
निर्विकल्प आख्य समाधि निश्चलाः = நிர்விகல்பம் என்று பெயருள்ள ஸமாதி
நிர்விகல்ப ஆக்²ய ஸமாதி⁴ நிஶ்சலாः யில் அசைவற்றிருக்கிறுர்களோ,

तान् தான்	=	அவர்களை,
अन्तरा அந்தரா	=	தவிர,
पण्डितैः பண்டி³தை:	=	(வேதாந்தம் கேட்டறிந்த) பண்டிதர்களால்,
अपि அபி	=	கூட,
आरूढ शक्तेः ஆரூட⁴ ஶக்தே:	=	நன்கு வலுத்த சக்தியுடைய,
अहमः அஹம:	=	அஹங்காரத்தை,
विनाशः விநாஶ:	=	நாசம்,
कर्तुं கர்தும்	=	செய்வதற்கு,
सहसा ஸஹஸா	=	திடீரென,
न शक्यः ந ஶக்ய:	=	ஸாத்யப்படாது,
वासनाः வாஸனா:	=	வாஸனைகள்,
अनन्तभवाः அனந்தப⁴வா:	=	எல்லையற்றதாய் ஏற்படுபவை,
हि ஹி	=	அல்லவா?

(344)

(அவதாரிகை) முன்னால் 142 முதல் 146 வரை அவித்யையானது ஆவரண சக்தியினால் ஆத்மதத்வம் தெரியவொட்டாமல் செய்து விக்ஷேப சக்தியினால் ஸம்ஸார துக்கத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறது என்று சொன்னதை இந்த ஸந்தர்பத்தில் ஞாபகப்படுத்துகிறார்: -

अहम्बुद्ध्यैव मोहिन्या योजयित्वाऽऽवृतेर्बलात् ।
विक्षेपशक्तिः पुरुषं विक्षेपयति तद्गुणैः ॥ ३४५ ॥

அஹம்பு³த்³த்⁴யைவ மோஹின்யா யோஜயித்வா(ஆ)வ்ருதேர்ப³லாத் ।
விக்ஷேபஶக்தி: புருஷம் விக்ஷேபயதி தத்³கு³ணை: ॥ 345 ॥

आवृतेः = (ஆத்மஸ்வரூபத்தை மறைக்கும்) ஆவரண
ஆவ்ருதேः சக்தியின்,
बलात् = பலத்தைக் கொண்டு,
ப³லாத்
विक्षेपशक्तिः = விக்ஷேப சக்தியானது,
விக்ஷேபஶக்திः
मोहिन्या = மோஹத்தை யுண்டு பண்ணக்கூடிய,
மோஹின்யா
अहं बुद्ध्या एव = 'நான்' என்கிற எண்ணத்துடனேயே,
அஹம் பு³த்³த்⁴யா ஏவ
पुरुषं = புருஷனை,
புருஷம்
योजयित्वा = சேர்த்து விட்டு,
யோஜயித்வா
तद्गुणैः = அதினுடைய (ஸங்கல்பம், காமம், பிரவிருத்தி
தத்³கு³ணைः முதலான) குணங்களால்,
विक्षेपयति = பலவிதமாய் அலைக்கிறது.
விக்ஷேபயதி **(345)**

विक्षेपशक्तिविजयो विषमो विधातुं
निःशेषमावरणशक्ति निवृत्यभावे ।
दृग्दृश्ययोः स्फुटपयोजलवद्विभागे
नश्येत्तदावरणमात्मनि च स्वभावात् ।

निःसंशयेन भवति प्रतिबन्धशून्यो
निक्षेपणं न हि तदा यदि चेन्मृषार्थे ॥ ३४६ ॥

விக்ஷேபஶக்திவிஜயோ விஷமோ விதா⁴தும்
நிःஶேஷமாவரணஶக்தி நிவ்ருத்யபா⁴வே ।
த்³ருக்³த்³ருஶ்யயோः ஸ்பு²டபயோஜலவத்³விபா⁴கே³
நஶ்யேத்ததா³வரணமாத்மனி ச ஸ்வபா⁴வாத் ।

நிःஸம்ஶயேன ப⁴வதி ப்ரதிப³ந்த⁴ஶூன்யோ
நிக்ஷேபணம் ந ஹி ததா³ யதி³ சேன்ம்ருஷார்தே² ॥ 346 ॥

निःशेषं = பாக்கியன்னியில்,
நிःஶேஷம்

आवरणशक्ति निवृत्यभावे	=	ஆவரணசக்தி நிவிருத்தியாகாமலிருந்தால்,
ஆவரணஶக்தி நிவ்ருத்யபா⁴வே		
विक्षेपशक्तिविजय:	=	விக்ஷேப சக்தியின் ஜயம்,
விக்ஷேபஶக்திவிஜய꞉		
विधातुं विषम:	=	செய்வதற்கு மிகவும் சிரமம்,
விதா⁴தும் விஷம꞉		
स्फुटपयोजलवत्	=	நன்கு பாலையும் ஜலத்தையும் (ஹம்ஸபக்ஷி
ஸ்பு²டபயோஜலவத்		பிரித்துவிடுவது) போல,
दृक् दृश्ययो:	=	பார்க்கும் ஆத்மாவையும் பார்க்கப்படும்
த்³ருக் த்³ருஶ்யயோ꞉		அநாத்மாவையும்,
विभागे	=	நன்கு பிரித்துவிட்டால்,
விபா⁴கே³		
तदा	=	அப்பொழுது,
ததா³		
आवरणं	=	ஆவரணமானது,
ஆவரணம்		
स्वभावात्	=	தானாகவே,
ஸ்வபா⁴வாத்		
आत्मनि	=	ஆத்மாவிடத்தில்,
ஆத்மனி		
नश्येत् च	=	நாசத்தை யடைந்துவிடும்,
நஶ்யேத் ச		
मृषार्थे	=	பொய்யான (அனாத்ம) பதார்த்தத்தில்,
ம்ருஷார்தே²		
निक्षेपणं	=	மனஸை வைப்பது,
நிக்ஷேபணம்		
यदि चेत् न	=	இல்லையானால்,
யதி³ சேத் ந		
तदा हि	=	அப்பொழுதே (விக்ஷேப சக்தியை ஜயிப்பதானது),
ததா³ ஹி		
नि:संशयेन	=	ஸந்தேஹமன்னியில்,
நி꞉ஸம்ஶயேன		
प्रतिबन्धशून्य:	=	தடங்கலில்லாமல்,
ப்ரதிப³ந்த⁴ஶூன்ய꞉		
भवति	=	ஏற்பட்டுவிடும்.
ப⁴வதி		**(346)**

सम्यग्विवेकः स्फुटबोधजन्यो विभज्य दृग्दृश्य पदार्थतत्वम् ।
छिनत्ति मायाकृतमोहबन्धं यस्माद्विमुक्तस्य पुनर्न संसृतिः ॥ ३४७ ॥

ஸம்யக்³விவேக꞉ ஸ்பு²டபோ³த⁴ஜன்யோ விப⁴ஜ்ய
த்³ருக்³த்³ருஶ்ய பதா³ர்த²தத்வம் ।
சி²னத்தி மாயாக்ருதமோஹப³ந்த⁴ம் யஸ்மாத்³விமுக்தஸ்ய
புனர்ன ஸம்ஸ்ருதி꞉ ॥ 347 ॥

स्फुटबोधजन्यः ஸ்பு²டபோ³த⁴ஜன்ய꞉	=	தெளிவான (ஸந்தேஹம் விபரீதமில்லாத உபநிஷத்தாலும் குருவின் அநுக்ரஹத்தாலும் ஏற்பட்ட) அறிவினுல் ஏற்படும்,
सम्यग्विवेकः ஸம்யக்³விவேக꞉	=	திடமான பகுத்தறிவு,
दृग्दृश्य पदार्थतत्वं த்³ருக்³த்³ருஶ்ய பதா³ர்த²தத்வம்	=	ஆத்மா அனுத்மாவாகிற பதார்த்தங்களுடைய வாஸ்தவமான் தன்மையை (ஆத்மா ஸத்யம், அனுத்மா மிதயை என்பதை),
विभज्य விப⁴ஜ்ய	=	நன்கு பிரித்துக் காட்டி,
यस्मात् யஸ்மாத்	=	எதிலிருந்து,
विमुक्तस्य விமுக்தஸ்ய	=	விடுபட்டவனுக்கு,
पुनः புன꞉	=	மறுபடியும்,
संसृतिः ஸம்ஸ்ருதி꞉	=	ஸம்ஸாரம்,
न ந	=	கிடையாதோ (அந்த),
मायाकृतमोहबन्धं மாயாக்ருதமோஹப³ந்த⁴ம்	=	மாயையினுல் செய்யப்பட்டிருக்கும் மோஹமாகிற கட்டை,
छिनत्ति சி²னத்தி	=	அறுத்துவிடும்.

பால் தயிருகி, வெண்ணெயாகி, நெய்யாக ஆன பிறகு மறுபடியும் நெய் பாலாக ஆவதில்லை. அதுபோல் ஸ்வப்ரகாச ஆநந்த ஸ்வரூபமாக ஆன மனம் அநாத்ம விஷயங்களில் ஒட்டுவதில்லை. **(347)**

(அவதாரிகை) இதே விஷயத்தை வேறு திருஷ்டாந்தத்தினுல் மேலும் தெளிவுபடுத்துகிறுர்: -

परावरैकत्वविवेकवह्निर्दहत्य विद्यागहनं ह्यशेषम् ।
किं स्यात्पुनः संसरणस्य बीजमद्वैतभावं समुपेयुषोऽस्य ॥ ३४८ ॥

பராவரைகத்வவிவேகவஹ்நிர்த³ஹத்ய
வித்³யாக³ஹனம் ஹ்யஶேஷம் ।
கிம் ஸ்யாத்புன: ஸம்ஸரணஸ்ய பீ³ஜமத்³வைதபா⁴வம்
ஸமுபேயுஷோ(அ)ஸ்ய ॥ 348 ॥

पर अवर एकत्व विवेक वह्निः = மேலான ஈசுவரன் கீழ்பட்ட ஜீவன்
பர அவர ஏகத்வ விவேக வஹ்னி: இருவருக்குமுள்ள ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை விஷயமான அறிவாகிய நெருப்பு,
अविद्या गहनं = அவித்யையாகிற காட்டை,
அவித்³யா க³ஹனம்
अशेषं = பாக்கியன்னியில்,
அஶேஷம்
दहति हि = எரித்துவிடுமல்லவா?,
த³ஹதி ஹி
अद्वैत भावं = இரண்டற்ற தன்மையை,
அத்³வைத பா⁴வம்
समुपेयुषः = மறுபடியும்,
ஸமுபேயுஷ:
संसरणस्य = ஸம்ஸாரத்தில் ஈடுபடுவதற்கு,
ஸம்ஸரணஸ்ய
बीजं = விதை,
பீ³ஜம்
किं = எது,
கிம்
स्यात् = இருக்க முடியும்?
ஸ்யாத் **(348)**

(அவதாரிகை) ஆத்மஞானம் திடமாயேற்பட்டால், ஆவரணம், வீக்ஷேபம், அதினுல் ஏற்படும் துக்கம், ஆகிய மூன்றுமே விலகிவிடும் என்று திருஷ்டாந்தம் மூலமாய் காண்பிக்கிறுர்: -

आवरणस्य निवृत्तिर्भवति च सम्यक पदार्थदर्शनतः ।
मिथ्याज्ञानविनाशस्तद्वद्विक्षेपजनितदुःखनिवृत्तिः ॥ ३४९ ॥

एतत्त्रितयं दृष्टं सम्यग्रज्जुस्वरूपविज्ञानात ।

ஆவரணஸ்ய நிவ்ருத்திர்ப⁴வதி ச ஸம்யக பதா³ர்த²த³ர்ஶனதঃ ।
மித்²யாஜ்ஞானவிநாஶஸ்தத்³வத்³விக்ஷேபஜனிதது³ঃக²நிவ்ருத்திঃ ॥ 349 ॥

ஏதத்த்ரிதயம் த்³ருஷ்டம் ஸம்யக்³ரஜ்ஜுஸ்வரூபவிஜ்ஞானாத

सम्यक पदार्थ दर्शनतः **ஸம்யக பதா³ர்த²த³ர்ஶனதঃ**	=	நன்கு பதார்த்தத்தை அறிவதினுல்,
आवरणस्य **ஆவரணஸ்ய**	=	ஆவரணத்தினுடைய (மறைவினுடைய)
निवृत्तिः **நிவ்ருத்திঃ**	=	நிவிருத்தி,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஏற்படுகிறது,
मिथ्या अज्ञानविनाशः **மித்²யா அஜ்ஞானவிநாஶঃ**	=	பொய்யான அக்ஞானம் (வேறுவிதமாய் தோன்றும் விக்ஷேபம்) இதன் நாசம்,
च **ச**	=	கூட ஏற்படுகிறது,
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அப்படியே,
विक्षेपजनितदुःखनिवृत्तिः **விக்ஷேபஜனிதது³ঃக²நிவ்ருத்திঃ**	=	விக்ஷேபத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கும் துக்கத்தின் நிவிருத்தியும் (ஏற்படுகிறது),
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
त्रितयं **த்ரிதயம்**	=	மூன்றும்,
सम्यक् रज्जु स्वरूपविज्ञानात् **ஸம்யக் ரஜ்ஜு ஸ்வரூபவிஜ்ஞானுத்**	=	நன்ருக கயிற்றின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து விடுவதால் (ஏற்படுகிறதென்பது),
दृष्टं **த்³ருஷ்டம்**	=	(எல்லோராலேயும்) அனுபவித்து அறியப்பட்டிருக்கிறது.

இது கயிறுதான் என்று உண்மையான கயிறை நன்கு அறிந்தவுடன், கயிறைத் தெரியவொட்டாமல் அதை மறைத்திருந்த ஆவரணம் விலகி, அதன்மூலம் இது பாம்பு என்ற எண்ணத்தைக் கொடுத்த ஸர்பபிராந்தியும் விலகி, பாம்பாகப் பார்த்ததால் ஏற்பட்ட பயமும் உடல் நடுக்கமும் நீங்கி விடுகிறது.

तस्माद्वस्तुसतत्त्वं ज्ञातव्यं बन्धमुक्तये विदुषा ॥ ३५० ॥

தஸ்மாத்³வஸ்துஸதத்த்வம் ஜ்ஞாதவ்யம் ப³ந்த⁴முக்தயே விது³ஷா ॥ 350 ॥

तस्मात् தஸ்மாத்	=	ஆகையால்,
विदुषा விது³ஷா	=	அறிவுள்ளவனால்,
बन्धमुक्तये ப³ந்த⁴முக்தயே	=	ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடவேண்டியதற்காக,
वस्तुसतत्त्वं வஸ்துஸதத்த்வம்	=	வஸ்துவினுடைய ஆத்மாவினுடைய வாஸ்தவமான ஸ்வரூபம்,
ज्ञातव्यं ஜ்ஞாதவ்யம்	=	அறியப்படவேண்டியது.

(350)

अयोऽग्नियोगादिव सत्समन्वयान् मात्रादिरूपेण विजृम्भते धीः ।
तत्कार्यमेतद्द्वितयं यतो मृषा दृष्टं भ्रमस्वप्नमनोरथेषु ॥ ३५१ ॥

அயோ(அ)க்³நியோகா³தி³வ ஸத்ஸமன்வயான்
மாத்ராதி³ரூபேண விஜ்ரும்ப⁴தே தீ⁴ஃ ।
தத்கார்யமேதத்³த்³விதயம் யதோ ம்ருஷா த்³ருஷ்டம்
ப்⁴ரமஸ்வப்னமனோரதே²ஷு ॥ 351 ॥

अग्नि योगात् அக்³னி யோகா³த்	=	அக்னியின் சேர்க்கையினால்,
अयः அயஃ	=	இரும்பு (எப்படிப் பொய்யாக சுடுவதாகத் தோன்றுகிறதோ அதை),
इव இவ	=	போல,
सत् समन्वयात् ஸத் ஸமன்வயாத்	=	ஸத்தான ஆத்மாவின் சேர்க்கையினால்,
धीः தீ⁴ஃ	=	புத்தியானது,
मात्रादि रूपेण மாத்ராதி³ ரூபேண	=	அறிகிறவன் (அறிவு, அறியப்படும் வஸ்து) முதலான ரூபத்துடன்,
विजृम्भते விஜ்ரும்ப⁴தே	=	பலவிதமாகத் தோன்றுகிறது,
तत् कार्यं தத் கார்யம்	=	அதினால் ஏற்பட்ட,

एतत् त्रितयं = இம்மூன்றும் (பார்க்கிறவன், பார்வை,
ஏதத் த்ரிதயம் பார்க்கப்படுவது ஆகிய மூன்றும்),
भ्रम स्वप्नमनोरथेषु = பிராந்தி ஸ்தலத்திலும், ஸ்வப்னம் காண்பதிலும்,
ப்4ரம ஸ்வப்னமனோரதே2ஷு மனக்கோட்டை கட்டுவதிலும்,
मृषा = பொய்தான் என்று,
ம்ருஷா
यत: = எதினால்,
யத:
दृष्टं = அறியப்பட்டிருக்கிறதோ (அதேகாரணத்தினால்
த்3ருஷ்டம் புத்தியின் ஸ்ருஷ்டியான ஜாக்கிரத்தும்
பொய்யே) **(351)**

ततो विकारा: प्रकृतेरहम्मुखा देहावसाना विषयाश्च सर्वे ।
क्षणेऽन्यथाभाविन एष आत्मा नोदेति नाप्येति कदापि नान्यथा ॥ ३५२ ॥

ததோ விகாரா: ப்ரக்ருதேரஹம்முகா2 தே3ஹாவஸானா
விஷயாஶ்ச ஸர்வே ।
க்ஷணே(அ)ன்யதா2பா4வி ஏஷ ஆத்மா நோதே3தி நாப்யேதி
கதா3பி நான்யதா2 ॥ 352 ॥

तत: = ஆகையால்,
தத:
प्रकृते: = மூலகாரணமான அவித்யையினுடைய,
ப்ரக்ருதே:
विकारा: = மாறுதல்கள் (கார்யங்கள்) ஆகிய,
விகாரா:
अहम्मुखा = அஹங்காரம் முதல்,
அஹம்முகா2
देहावसाना: = சரீரம் முடிய உள்ளவைகளும்,
தே3ஹாவஸானா:
विषया: च = (சப்தம் முதலிய) விஷயங்களும்,
விஷயா: ச
सर्वे = எல்லாமே,
ஸர்வே
क्षणे = ஒரு க்ஷணத்தில்,
க்ஷணே
अन्यथाभाविन: = வேறு படக்கூடிய தன்மையுடையவைகள்,
அன்யதா2பா4வின:

एषः = இந்த,
ஏஷ:
आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா
कदा अपि = ஒரு பொழுதும்,
கதா³ அபி
न उदेति = உண்டாவதில்லை,
ந உதே³தி
न अप्येति = நாசமடைவதுமில்லை,
ந அப்யேதி
न अन्यथा = வேறுவிதமாக மாறுவதுமில்லை.
ந அன்யதா² (352)

नित्याद्वयाखण्ड चिदेकरूपो बुद्ध्यादिसाक्षी सदसद्विलक्षणः ।
अहम्पदप्रत्ययलक्षितार्थः प्रत्यक्सदानन्दघनः परात्मा ॥ ३५३ ॥

நித்யாத்³வயாக²ண்ட³ சிதே³கரூபோ பு³த்³த⁴யாதி³ஸாக்ஷீ
ஸத³ஸத்³விலக்ஷண: ।
அஹம்பத³ப்ரத்யயலக்ஷிதார்த²: ப்ரத்யக்ஸதா³னந்த³க⁴ன:
பராத்மா ॥ 353 ॥

नित्याद्वयाखण्ड चिदेकरूपः = நித்யமாய் (உத்பத்தி விநாசமில்லாததாய்)
நித்யாத்³வயாக²ண்ட³ சிதே³கரூப: இரண்டற்றதாய் (தன்னைக்காட்டிலும் வேறான உண்மையான வஸ்து இல்லாதகாய்) துண்டுபடாததாய் (தேச கால வஸ்துக்களின் எல்லைக்கு உட்படாததாய்) சைதன்யம் ஒன்றையே ஸ்வரூபமா யுடையதாயும்,
बुद्धि आदि साक्षी = புத்தி முதலானவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாயும்,
பு³த்³தி⁴ ஆதி³ ஸாக்ஷீ
सत् असत् द्विलक्षणः = ஸத் (கார்யம், அல்லது பிருதிவீ அப்பு, தேஜஸ்)
ஸத் அஸத்³ விலக்ஷண: அஸத் (காரணம், அல்லது வாயு ஆகாசம்) இவைகளுக்கு வேறுபட்டதாயும்,
अहं पदप्रत्यय लक्षितार्थः = 'நான்' என்ற பதத்தினாலும் பாவனையாலும்
அஹம் பத³ப்ரத்யய லக்ஷிதார்த²: லக்ஷணையால் குறிக்கப்படும் பொருளாகவும் உள்ள,
प्रत्यक् = உள்ளேயுள்ள வஸ்து,
ப்ரத்யக்
सदानन्द घनः = (எங்கும் எப்பொழுதும்) இருப்புள்ள ஆனந்தக்
ஸதா³னந்த³ க⁴ன: கட்டியாகிய,

परात्मा **பராத்மா**	=	(எல்லாவற்றிற்கும்) மேலாலுள்ள ஆத்மா (பிரபிரஹ்மமே). **(353)**

इत्थं विपश्चित्सदसद्विभज्य निश्चित्य तत्त्वं निजबोधदृष्टया ।
ज्ञात्वा स्वमात्मानमखण्डबोधं तेभ्यो विमुक्तः स्वयमेव शाम्पति ॥ ३५४ ॥

இத்த²ம் விபஶ்சித்ஸத³ஸத்³விப⁴ஜ்ய நிஶ்சித்ய தத்த்வம்
நிஜபோ³த⁴த்³ருஷ்டயா ।
ஜ்ஞாத்வா ஸ்வமாத்மானமக²ண்ட³போ³த⁴ம் தேப்⁴யோ
விமுக்த: ஸ்வயமேவ ஶாம்பதி ॥ 354॥

इत्थं **இத்த²ம்**	=	இவ்விதமாக,
विपश्चित् **விபஶ்சித்**	=	அறிவுள்ளவன்,
सत् **ஸத்**	=	ஸத்தாகிய ஆத்மாவையும்,
असत् **அஸத்**	=	அஸத்தாகிய அனாத்மாவையும்,
विभज्य **விப⁴ஜ்ய**	=	நன்கு வேறுபடுத்தி,
निजबोधदृष्टया **நிஜபோ³த⁴த்³ருஷ்டயா**	=	தன்னுடைய ஞானமாகிற கண்ணினால்,
तत्त्वं **தத்த்வம்**	=	வாஸ்தவத்தன்மையை,
निश्चित्य **நிஶ்சித்ய**	=	தீர்மானித்துக் கொண்டு,
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்னுடைய,
आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	ஆத்மாவை,
अखण्डबोधं **அக²ண்ட³போ³த⁴ம்**	=	துண்டுபடாத அறிவு ஸ்வரூபமென்று,
ज्ञात्वा **ஜ்ஞாத்வா**	=	அறிந்து,
तेभ्यः **தேப்⁴ய:**	=	அனாத்ம பதார்த்தங்களிலிருந்து,

विमुक्तः விமுக்த:	=	நன்கு விடுபட்டவனாய்,
स्वयं एव ஸ்வயம் ஏவ	=	தானாகவே,
शाम्पति ஶாம்பதி	=	அடங்கிவிடுகிறான்.

(354)

अज्ञानहृदयग्रन्थेर्निःशेषविलयस्तदा ।
समाधिनाऽविकल्पेन यदाऽद्वैतात्मदर्शनम् ॥ ३५५ ॥

அஜ்ஞானஹ்ருத³யக்³ரந்தே²ர்நி:ஶேஷவிலயஸ்ததா³ ।
ஸமாதி⁴னா(அ)விகல்பேன யதா³(அ)த்³வைதாத்மத³ர்ஶனம் ॥ 355 ॥

यदा யதா³	=	எப்பொழுது,
अविकल्पेन அவிகல்பேன	=	நிர்விகல்பமான,
समाधिना ஸமாதி⁴னா	=	ஸமாதியினால்,
अद्वैतात्मदर्शनं அத்³வைதாத்மத³ர்ஶனம்	=	இரண்டற்ற ஆத்மஸ்வரூபத்தின் ஸாக்ஷாத்காரம் (ஏற்படுகிறதோ),
तदा ததா³	=	அப்பொழுதுதான்,
अज्ञान हृदय ग्रन्थेः அஜ்ஞான ஹ்ருத³ய க்³ரந்தே²:	=	அக்ஞானத்தினால் ஏற்பட்ட ஹ்ருதயத்தில் உள்ள (ஆத்மாவையும் அனாத்மாவையும் சேர்த்து வைத்திருக்கும்) முடிச்சுக்கு,
निश्शेषविलयः நிஶ்ஶேஷவிலய:	=	பாக்கியன்னியில் நிவிருத்தி (ஏற்படும்.)

(355)

त्वमहमिदमितीयं कल्पना बुद्धिदोषात्
प्रभवति परमात्मन्यद्वये निर्विशेषे ।
प्रविलसति समाधावस्य सर्वो विकल्पो
विलयनमुपगच्छेद्वस्तुतच्चावधृत्या ॥ ३५६ ॥

த்வமஹமித³மிதீயம் கல்பனா பு³த்³தி⁴தோ³ஷாத்
ப்ரப⁴வதி பரமாத்மன்யத்³வயே நிர்விஶேஷே ।
ப்ரவிலஸதி ஸமாதா⁴வஸ்ய ஸர்வோ விகல்போ
விலயனமுபக³ச்சே²த்³வஸ்துதச்சாவத்⁴ருத்யா ॥ 356 ॥

त्वं = 'நீ' 'நான்' 'இது',
த்வம்
इदं = என்ற,
இத³ம்
इयं = இந்த,
இயம்
कल्पना = கல்பனையானது,
கல்பனா
अद्वये = இரண்டற்றதாய்,
அத்³வயே
निर्विशेषे = எவ்வித விசேஷமுமில்லாத,
நிர்விஶேஷே
परमात्मनि = பரமாத்மாவினிடத்தில்,
பரமாத்மனி
बुद्धि दोषात् = புத்தியின் தோஷத்தினால்,
பு³த்³தி⁴ தோ³ஷாத்
प्रभवति = ஏற்படுகிறது,
ப்ரப⁴வதி
समाधौ = ஸமாதி நிலையானது,
ஸமாதௌ⁴
प्रविलसति = நன்கு பிரகாசிக்கும்போது,
ப்ரவிலஸதி
वस्तु-तच्च-अवधृत्या = வஸ்துவின் (ஆத்மாவின்) வாஸ்தவத்தன்மை
வஸ்து-தச்ச-அவத்⁴ருத்யா விஷயமாயுள்ள நிச்சய ஞானத்தினால்,
सर्व: = எல்லா,
ஸர்வ:
विकल्प: = விகல்பங்களும்,
விகல்ப:
विलयनं = நாசத்தை,
விலயனம்
उपगच्छेत् = அடைந்து விடும்.
உபக³ச்சே²த் (356)

(**அவதாரிகை**) இதுவரை சொல்லிக்கொண்டு வந்ததையெல்லாம் சேர்த்து ஸமாதியின் பூர்வாங்கங்கள் ஸமாதி நிலையின் தன்மை, ஸமாதி நிலையின் பலன் எல்லாவற்றையும் ஒரே சுலோகத்தில் ஸங்கிரஹித்துச் சொல்கிறார்: -

शान्तो दान्तः परमुपरतः क्षान्तियुक्तः समाधिं
कुर्वन्नित्यं कलयति यतिः स्वस्य सर्वात्मभावम्।
तेनाविद्यातिमिरजनितान्साधु दग्ध्वा विकल्पान्
ब्रह्माकृत्या निवसति सुखं निष्क्रियो निर्विकल्पः ॥ ३५७ ॥

ஶாந்தோ தா³ந்த: பரமுபரத: க்ஷாந்தியுக்த: ஸமாதி⁴ம்
குர்வந்நித்யம் கலயதி யதி: ஸ்வஸ்ய ஸர்வாத்மபா⁴வம் ।
தேநாவித்³யாதிமிரஜனிதான்ஸாது⁴ த³க்³த்⁴வா விகல்பான்
ப்³ரஹ்மாக்ருத்யா நிவஸதி ஸுக²ம் நிஷ்க்ரியோ நிர்விகல்ப: ॥ 357 ॥

शान्तः ஶாந்த:	=	மனஸை அடக்கினவராய்,
दान्तः தா³ந்த:	=	இந்திரியங்களை அடக்கினவராய்,
परं பரம்	=	நன்றாக,
उपरतः உபரத:	=	வெளிபிரவிருத்திகளிலிருந்து விலகினவராய்,
क्षान्ति युक्तः க்ஷாந்தி யுக்த:	=	(சீதோஷ்ணாதிகளை) பொறுத்துக்கொள்ளும் தன்மை உடையவராய் இருந்துகொண்டு,
समाधिं ஸமாதி⁴ம்	=	ஸமாதியை,
नित्यं நித்யம்	=	எப்பொழுதும்,
कुर्वन् குர்வன்	=	செய்துகொண்டிருக்கும்,
यतिः யதி:	=	ஸன்னியாஸியானவர்,
स्वस्य ஸ்வஸ்ய	=	தன்னுடைய,
सर्वात्मभावं ஸர்வாத்மபா⁴வம்	=	எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கும் தன்மையை (எல்லாவற்றையும் தன்னிடத்திலேயே லயம் செய்து தனித்திருக்கும் நிலையை),
कलयति கலயதி	=	அனுபவிக்கிறார்,
तेन தேன	=	அதினால் (அவ்விதம் ஸமாதி நிலையிலிருப்பதினால்)

अविद्या तिमिर जनितान् **அவித்³யா திமிர ஜனிதான்**	=	அவித்யையாகிற இருட்டினுல் ஏற்படும்,
विकल्पान् **விகல்பான்**	=	பலவித கல்பனைகளையெல்லாம்,
साधु **ஸாது⁴**	=	நன்ருக,
दग्ध्वा **த³க்³த்⁴வா**	=	எரித்துவிட்டு,
निष्क्रिय: **நிஷ்க்ரிய꞉**	=	எவ்வித வியாபாரமுமன்னியிலும்,
निर्विकल्प: **நிர்விகல்ப꞉**	=	எவ்வித விகல்பமன்னியிலும்,
ब्रह्माकृत्या **ப்³ரஹ்மாக்ருத்யா**	=	பிரஹ்மஸ்வரூபமாகவே,
सुखं **ஸுக²ம்**	=	ஆனந்தமாக,
निवसति **நிவஸதி**	=	இருந்துவிடுகிருர். **(357)**

(**அவதாரிகை**) இவ்வித அனுபவம் ஏற்பட்டால்தான் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடமுடியும், அனுபவமில்லாத வெறும் ஞானம் போதாது என்பதைத் துலக்குகிருர்: -

समाहिता ये प्रविलाप्य बाह्यं श्रोत्रादि चेत: स्वमहं चिदात्मनि ।
त एव मुक्ता भवपाशबन्धै: नान्ये तु पारोक्ष्यकथाभिधायिन: ॥ ३५८ ॥

ஸமாஹிதா யே ப்ரவிலாப்ய பா³ஹ்யம் ஶ்ரோத்ராதி³
சேத꞉ ஸ்வமஹம் சிதா³த்மனி ।
த ஏவ முக்தா ப⁴வபாஶப³ந்தை⁴꞉ நான்யே து
பாரோக்ஷ்யகதா²பி⁴தா⁴யின꞉ ॥ 358 ॥

ये **யே**	=	எவர்கள்,
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்னுடைய,
बाह्यं **பா³ஹ்யம்**	=	வெளியிலுள்ள,

श्रोत्रादि = சுரோத்திரம் முதலிய இந்திரியங்களையும்

ஶ்ரோத்ராதி³ (ஐந்து பூதங்களையும்) (உள்ளேயுள்ள),

चेत: = மனஸ்,

சேத:

अहं = அஹங்காரம் இவைகளையும்,

அஹம்

चिदात्मनि = ஞானஸ்வரூபமாயுள்ள ஆத்மாவினிடத்தில்,

சிதா³த்மனி

प्रविलाप्य = நன்கு லயம் செய்து,

ப்ரவிலாப்ய

समाहिता = ஸமாதி நிலையிலிருக்கிறார்களோ,

ஸமாஹிதா

ते एव = அவர்கள் தான்,

தே ஏவ

भव पाश बन्धै: = ஸம்ஸாரமாகிற கயிற்றினால்

ப⁴வ பாஶ ப³ந்தை⁴: கட்டப்பட்டிருப்பதிலிருந்து,

मुक्ता: = விடுபட்டவர்களாவார்கள்,

முக்தா:

पारोक्ष्य कथा अभिधायिव: = (நானே பிரஹ்மம் என்று) வெளிப்பேச்சு

பாரோக்ஷ்ய கதா² அபி⁴தா⁴யிவ: சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்,

अन्ये तु = மற்றவர்களோ,

அன்யே து

न = விடுபட்டவர்களாக மாட்டார்கள்.

ந

उपाधियोगात्स्वयमेव भिद्यते चोपाध्यपोहे स्वयमेव केवल: ।
तस्मादुपाधेर्विलयाय विद्वान् वसेत्सदाऽकल्पसमाधिनिष्ठया ॥ ३५९ ॥

உபாதி⁴யோகா³த்ஸ்வயமேவ பி⁴த்³யதே சோபாத்⁴யபோஹே
ஸ்வயமேவ கேவல: ।
தஸ்மாது³பாதே⁴ர்விலயாய வித்³வான் வஸேத்ஸதா³
(அ)கல்பஸமாதி⁴நிஷ்ட²யா ॥ 359 ॥

(ஆத்மா),

उपाधि योगादेव = (மாயை, அவித்யை, பஞ்சகோசங்கள் ஆகிய)

உபாதி⁴ யோகா³தே³வ உபாதிகளின் சேர்க்கையால் தான்,

स्वयं = தானும்,

ஸ்வயம்

भिद्यते = வேற்றுமையடைகிறர்,
பி4த்3யதே
उपाधि अपोहे = அவ்வுபாதி விலகிவிட்டாலோ,
உபாதி4 அபோஹே
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
केवलः एव = தனித்திருப்பவரேயாவார்,
கேவலঃ ஏவ
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
विद्वान् = அறிவுள்ளவர்,
வித்3வான்
उपाधेः = உபாதியினுடைய (முக்யமாக அஹங்காரத்தின்),
உபாதே4ঃ
विलयाय = நன்கு லயத்தை யுத்தேசித்து,
விலயாய
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா3
अकल्प समाधि निष्ठया = நிர்விகல்ப ஸமாதியில் நிலைத்திருப்பதுடன்,
அகல்ப ஸமாதி4 நிஷ்ட2யா
वसेत् = இருந்துவர் வேண்டியது.
வஸேத் (359)

सति शक्तो नरो याति सद्भावं ह्येकनिष्ठया ।
कीटको भ्रमरं ध्यायन्भ्रमरत्वाय कल्पते ॥ ३६० ॥

ஸதி ஶக்தோ நரோ யாதி ஸத்3பா4வம் ஹ்யேகநிஷ்ட2யா ।
கீடகோ ப்4ரமரம் த்4யாயன்ப்4ரமரத்வாய கல்பதே ॥ 360 ॥

कीटकः = ஒரு சிறு புழு,
கீடகঃ
भ्रमरं = வண்டை,
ப்4ரமரம்
ध्यायन् = நினைத்துக் கொண்டிருந்து,
த்4யாயன்
भ्रमरत्वाय = வண்டின் தன்மையை அடைய,
ப்4ரமரத்வாய

कल्पते	=	முடிகிறது, (அதைப் போலவே),
கல்பதே		
सति	=	பிரஹ்மத்தில்,
ஸதி		
सक्तः	=	ஈடுபட்டிருக்கும்,
ஸக்த:		
नरः	=	மனுஷ்யன்,
நர:		
एकनिष्ठया	=	அது ஒன்றிலேயே நிலைத்திருப்பதினால்,
ஏகநிஷ்ட²யா		
सद्भावं	=	பிரஹ்மத் தன்மையை,
ஸத்³பா⁴வம்		
याति हि	=	அடையவே அடைவான்.
யாதி ஹி		**(360)**

(அவதாரிகை) தியானம் செய்யும் புழு தியானம் செய்யப்பட்ட வண்டாக ஆகிறதில்லை, வேறு வண்டாகவல்லவா ஆகிறது? அதுபோல் இங்கேயும் ஸமாதியில் ஈடுபடும் ஜீவன் வேறொரு பிரஹ்மமாக ஆகலாமே தவிர அதே பிரஹ்மமாக ஆக முடியாதே? என்று தோன்றலாம். வண்டுகள் பல உள்ளதால் வேறு வண்டாக புழு ஆகிறது. பிரஹ்மம் ஒன்றேதான் உள்ளது, அதில் ஏதேனும் வேற்றுமை தோன்றினாலும் அது அறியாமையினாலேயே தோன்றுவதால் வாஸ்தவமில்லை. ஆகையால் வேறு பிரஹ்மமாவதற்கு இங்கே இடமில்லை, அதே பிரஹ்மமாகத்தான் ஆகமுடியும் என்பதையும் வண்டாக இல்லாத, வண்டைக் காட்டிலும் வேறான புழு வண்டை தியானம் செய்து வண்டாக ஆகலாமானால், பிரஹ்மமாகவேயிருக்கும் ஜீவன் பிரஹ்மத்தைத் தியானம் செய்து பிரஹ்மமாக ஆவதில் என்ன சிரமம் என்பதையும் காட்டுகிறார்: -

क्रियान्तरासक्तिमपास्य कीटको ध्यायन्यथालिं ह्यलिभावमृच्छति ।
तथैव योगी परमात्मतत्त्वं ध्यात्वा समायाति तदेकनिष्ठया ॥ ३६१ ॥

க்ரியாந்தராஸக்திமபாஸ்ய கீடகோ த்⁴யாயன்யதா²லிம் ஹாலிபா⁴வம்ருச்ச²தி ।
ததை²வ யோகீ³ பரமாத்மதத்த்வம் த்⁴யாத்வா ஸமாயாதி ததே³கநிஷ்ட²யா ॥361॥

कीटकः	=	சிறு புழுவானது,
கீடக:		
क्रियान्तरासक्तिं	=	வேறு எவ்வித கார்யத்தில் ஈடுபடுவதையும்,
க்ரியாந்தராஸக்திம்		
अपास्य	=	விட்டு விட்டு (தன்னைக் கொட்டிவிடுமே
அபாஸ்ய		என்ற பயத்தினாலே)

अलिं = வண்டையே,
அலிம்

ध्यायन् = எண்ணிக் கொண்டிருந்து,
த்4யாயன்

अलिभावं = வண்டின் தன்மையை,
அலிபா4வம்

यथा = எப்படி,
யதா2

त्रच्छति हि = அடைகிறது என்பது பிரஸித்தமோ,
த்ர்ருச்ச2தி ஹி

तथा एव = அப்படிப் போலவே,
ததா2 ஏவ

योगी = யோகியானவர்,
யோகீ3

तदेकनिष्ठया = (பரமாத்ம தத்வமாகிற) அதில் ஒன்றிலேயே
ததே3கநிஷ்ட2யா நிலைத்திருப்பதுடன்,

ध्यात्वा = தியானம் செய்து,
த்4யாத்வா

परमात्मतत्त्वं = பரமாத்மாவின் வாஸ்தவ ஸ்வருபத்தை,
பரமாத்மதத்த்வம்

समायाति = நன்கு (எவ்வித வேற்றுமையுமன்னியில்)
ஸமாயாதி அடைந்து விடுகிறுர். **(361)**

अतीव सूक्ष्मं परमात्मतत्त्वं न स्थूलदृष्ट्या प्रतिपत्तुमर्हति ।
समाधिनात्यन्त सुसूक्ष्मवृत्त्या ज्ञातव्यमार्यैरतिशुद्धबुद्धिभिः ॥ ३६२ ॥

அதீவ ஸூக்ஷ்மம் பரமாத்மதத்த்வம் ந ஸ்தூ2லத்3ருஷ்ட்யா
ப்ரதிபத்துமர்ஹதி ।
ஸமாதி4நாத்யந்த ஸுஸூக்ஷ்மவ்ருத்த்யா
ஜ்ஞாதவ்யமார்யைரதிஶுத்3த4பு3த்3தி4பி4ః ॥ 362 ॥

परं = மேலான (பஞ்சகோச விலக்ஷணமான),
பரம்

आत्मतत्त्वं = (ஸச்சிதானந்தரூபமான) ஆத்மாவின் வாஸ்தவ
ஆத்மதத்த்வம் ஸ்வரூபம் (குணங்களில்லாததால்),

अतीव = மிகவும்,
அதீவ

सूक्ष्मं **ஸூக்ஷ்மம்**	=	ஸூக்ஷ்மமானது,
स्थूलदृष्ट्या **ஸ்தூ²லத்³ருஷ்ட்யா**	=	ஸ்தூல பதார்த்தங்களிலேயே பழகியுள்ள மனோவிருத்தியினுல்,
प्रतिपत्तु **ப்ரதிபத்து**	=	அறிவதற்கு,
न अर्हति **ந அர்ஹதி**	=	ஸாத்தியப்படாதது. (ஆகையால்),
अतिशुद्धबुद्धिभिः **அதிஶுத்³த⁴பு³த்³தி⁴பி⁴:**	=	வெகு நிர்மலமான புத்தியையுடைய,
आर्यैः **ஆர்யை:**	=	ஆர்யர்களினுல் (சுருதி, ஸ்மிருதிகளில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஸாதனங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களால்),
अत्यन्तसुसूक्ष्मवृत्त्या **அத்யந்தஸுஸூக்ஷ்மவ்ருத்த்யா**	=	வெகு நன்ருகவும் ஸக்ஷ்யமாகவுமிருக்கிற மனோவிருத்தியாகிற,
समाधिना **ஸமாதி⁴னு**	=	ஸமாதியினுல் (தான்),
ज्ञातव्यं **ஜ்ஞாதவ்யம்**	=	அறியத்தக்கது.

(362)

(**அவதாரிகை**) மனஸிற்கு நிர்மலத்தன்மை எவ்விதம் ஏற்படு மென்பதை இரண்டு சுலோகங்களால் காட்டுகிருர்: -

यथा सुवर्णं पुटपाकशोधितं त्यक्त्वा मलं स्वात्मगुणं समृच्छति ।
तथा मनः सत्वरजस्तमोमलं ध्यानेन संत्यज्य समेति तत्त्वम् ॥ ३६३ ॥

யதா² ஸுவர்ணம் புடபாகஶோதி⁴தம் த்யக்த்வா மலம்
ஸ்வாத்மகு³ணம் ஸம்ருச்ச²தி ।
ததா² மன: ஸத்வரஜஸ்தமோமலம் த்⁴யானேன ஸந்த்யஜ்ய
ஸமேதி தத்த்வம் ॥ 363 ॥

पुटपाक शोधितं **புடபாக ஶோதி⁴தம்**	=	புடம்போட்டு சுத்திசெய்யப்பட்ட,
सुवर्णं **ஸுவர்ணம்**	=	தங்கம்,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
मलं **மலம்**	=	அழுக்கையெல்லாம்,

त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	தள்ளிவிட்டு,
स्व आत्म गुणं **ஸ்வ ஆத்ம கு³ணம்**	=	தனக்கு சொந்தமான குணத்தை,
समृच्छति **ஸம்ருச்ச²தி**	=	நன்கு அடைகிறதோ,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
मनः **மனঃ**	=	மனஸானது,
ध्यानेन **த்⁴யானேன**	=	தியானத்தினுல்,
सत्व रजः तमः मलं **ஸத்வ ரஜঃ தமঃ மலம்**	=	(ஆத்மாவை அசுத்தப்படுத்துகிற மாயையின் கார்யங்களான) ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் (என்ற மூன்று குணங்களாகிற) அழுக்கை,
संत्यज्य **ஸந்த்யஜ்ய**	=	நன்கு விலக்கிவிட்டு,
तत्त्वं **தத்த்வம்**	=	ஆத்மாவின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தை (பிரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மையை),
समेति **ஸமேதி**	=	நன்கு அடைகிறது.

தங்கத்தின் ஸ்வபாவமான ஒளியையும் நிறத்தையும் மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் அழுக்கைப் போக்குவதற்காக தங்கத்தை புடத்தில் போட்டு நெருப்பில் வைத்து சுத்தப் படுத்துவது வழக்கம். இதுவே புடபாகம். இதனுல் அழுக்கு நீங்கி தங்கம் ஒளியுடன் விளங்கும். இதுபோல் த்யானத்தால் மனதிலுள்ள ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்கள் என்ற அழுக்கு நீங்கியதும் ப்ரஹ்மமாக ஆய்விடுகிறது "ரஜோகுணமும் தமோ குணமும் தானே மலமாகும், ஸத்வகுணம் மலமாகாதே! 'ரஜஸ் தமோ மலங்களை நீக்குவதற்காக ஸத்வகுணத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும், ஸத்வகுணத்தைக்கொண்டு அத்யாஸத்தைப் போக்கவேண்டும்' என்றெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கிறதே" என்று கேட்கலாம். ஆனுலும் முக்குணங்களையும் கடந்தவன்தான் பிரஹ்மத்தையடைகிறுன் என்றும் 'சுத்த ஸத்வபிரதானமான மாயை விலகுகிறது' என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதாலும் சுத்த ஸத்வமும் மித்யையானபடியாலும் அதுவும் விலக்க வேண்டிய மலம்தான் 'எந்த சுத்த ஸத்வகுணத்தைக்கொண்டு ரஜஸ் தமோகுணங்களை விலக்குகிறுயோ அதையும் விலக்கவேண்டும்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸத்வகுணம் மிஞ்சியிருந்தால் நிர்குணமான பிரஹ்மத்தை அடையமுடியாது மூலாக்ஞானத்தைப்போக்கும் ஸாத்விகமான அகண்டாகார விருத்தியும் தானுகவே அழிந்து விடுகிறது. ஆதலால் ஸத்வகுணமும் மலம்தான். **(363)**

निरन्तराभ्यासवशात्तदित्थं पक्वं मनो ब्रह्मणि लीयते यदा ।
ददा समाधिः स विकल्पवर्जितः स्वतोऽद्वयानन्दरसानुभावकः ॥ ३६४ ॥

நிரந்தராப்4யாஸவஶாத்ததி3த்த2ம் பக்வம் மனோ
ப்3ரஹ்மணி லீயதே யதா3 ।
த3தா3 ஸமாதி4ঃ ஸ விகல்பவர்ஜிதঃ
ஸ்வதோ(அ)த்3வயானந்த3ரஸானுபா4வகঃ ॥ 364 ॥

निरन्तर अभ्यास वशात् = இடைவிடாமல் அப்பியாஸம் செய்வது
நிரந்தர அப்4யாஸ வஶாத் காரணமாக,

इत्थं = இவ்விதம்,
இத்த2ம்

तत् = அந்த,
தத்

मनः = மனஸ்,
மனঃ

पक्वं = பக்குவமாகி,
பக்வம்

ब्रह्मणि = பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
ப்3ரஹ்மணி

यदा = எப்பொழுது,
யதா3

लीयते = லயிக்கிறதோ,
லீயதே

तदा = அப்பொழுது,
ததா3

स्वतः = தாஞகவே (வேறு பிரயத்தினத்திற்கு
ஸ்வதঃ அவசியமில்லாமல்),

अद्वय आनन्द रसा अनुभावकः = இரண்டற்ற ஆனந்த ரஸத்தை
அத்3வய ஆனந்த3 ரஸா அனுபா4வகঃ அனுபவிக்கும்படிச் செய்யும்,

सः = அந்த,
ஸঃ

समाधिः = ஸமாதி,
ஸமாதி4ঃ

विकल्प वर्जितः = எவ்வித கல்பஞயுமற்றது,
விகல்ப வர்ஜிதঃ நிர்விகல்ப ஸமாதி (எனப்படும்)

இங்கு மனதின் பக்வமென்பது விபரீத பாவனை முதலான தோஷங்கள் நீங்குவது மனதிற்கு ப்ரஹ்மத்தில் லயமென்பது ஒரு விருத்தியுமில்லாமல் ப்ரஹ்ம மாத்ரமாக இருப்பது. **(364)**

समाधिनानेन समस्तवासनाग्रन्धेर्विनाशोऽखिलकर्मनाशः ।
अन्तर्बहिः सर्वत एव सर्वदा स्वरूपविस्फूर्तिश्यत्नतःस्यात् ॥ ३६५ ॥

ஸமாதி⁴னானேன ஸமஸ்தவாஸநாக்³ரந்தே⁴ர்விநாஶோ(அ)கி²லகர்மநாஶঃ ।
அந்தர்ப³ஹிঃ ஸர்வத ஏவ ஸர்வதா³ ஸ்வரூபவிஸ்பூ²ர்திஶ்யத்னதঃ ஸ்யாத் ॥365॥

अनेन **அனேன**	=	இந்த (நிர்விகல்ப),
समाधिना **ஸமாதி⁴னா**	=	ஸமாதியினால்,
समस्त वासना ग्रथेः **ஸமஸ்த வாஸனா க்³ரதே²ঃ**	=	(அவித்யையினால் ஏற்பட்ட) எல்லாவித வாஸனைகளாகிற முடிச்சிற்கு,
विनाशः **விநாஶঃ**	=	பூராவும் நாசமும்,
अखिल कर्म नाशः **அகி²ல கர்ம நாஶঃ**	=	(முன் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள) எல்லா கர்மாக்களின் நாசமும்,
अन्तः **அந்தঃ**	=	உள்ளேயும்,
बहिः **ப³ஹிঃ**	=	வெளியிலும்,
सर्वतः **ஸர்வதঃ**	=	எல்லாவற்றிலும்,
सर्वदा **ஸர்வதா³**	=	எப்பொழுதும்,
एव **ஏவ**	=	கூட,
स्वरूप विस्फूर्तिः **ஸ்வரூப விஸ்பூ²ர்திঃ**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தின் நன்கு பிரகாசமும்,
अयत्नतः **அயத்னதঃ**	=	எவ்வித யத்தினமுமன்னியில்,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	ஏற்படும்.

(365)

श्रुतेः शतगुणं विद्यान्मननं मननादपि ।
निदिध्यासं लक्षगुणमनन्तं निर्विकल्पकम् ॥ ३६६ ॥

ஶ்ருதேঃ ஶதகு³ணம் வித்³யான்மனனம் மனநாத³பி ।
நிதி³த்⁴யாஸம் லக்ஷகு³ணமனந்தம் நிர்விகல்பகம் ॥ 366 ॥

श्रुतेः ஶ்ருதேঃ	=	சிரவணத்தைவிட,
मननं மனனம்	=	மனனமானது,
शतगुणं ஶதகு³ணம்	=	நூறுபங்கு (பிரயோஜனமுள்ளது என்று),
विद्यात् வித்³யாத்	=	அறிந்து கொள்ள வேண்டும்,
मननात् மனனுத்	=	மனத்தைக்காட்டிலும்,
अपि அபி	=	நிதித்யாஸனத்தை,
लक्षगुणं லக்ஷகு³ணம்	=	லக்ஷம் பங்கு (பிரயோஜன முள்ளது என்றும்),
निर्विकल्पकं நிர்விகல்பகம்	=	நிர்விகல்பக ஸமாதியை,
अनन्तं அனந்தம்	=	எண்ணற்ற பங்கு (பிரயோஜன முள்ளது என்றும் அறியவேண்டும்) (366)

निर्विकल्पक समाधिना स्फुटं ब्रह्मतत्वमवगम्यते ध्रुवम् ।
नान्यथा चलतया मनोगतेः प्रत्ययान्तरविमिश्रितं भवेत् ॥ ३६७ ॥

நிர்விகல்பக ஸமாதி⁴னு ஸ்பு²டம் ப்³ரஹ்மதத்வமவக³ம்யதே த்⁴ருவம் ।
நான்யதா² சலதயா மனேக³தேঃ ப்ரத்யயாந்தரவிமிஸ்ரிதம் ப⁴வேத் ॥ 367 ॥

निर्विकल्पक समाधिना நிர்விகல்பக ஸமாதி⁴னு	=	நிர்விகல்பக ஸமாதியினுல்,
ब्रह्मतत्वं ப்³ரஹ்மதத்வம்	=	பிரஹ்மத்தின் தத்வம்,
स्फुटं ஸ்பு²டம்	=	தெளிவாக,
अवगम्यते அவக³ம்யதே	=	அறியப்படுகிறது,

ध्रुवं த்⁴ருவம்	=	இது நிச்சயம்,
अन्यथा அன்யதா²	=	வேறு பிரகாரமாக,
न ந	=	அறியமுடியாது,
मनोगतेः மனோக³தே꞉	=	மனஸின் போக்கு,
चलतया சலதயா	=	சஞ்சலமாயிருப்பதால் (அந்த தத்வம்),
प्रत्ययान्तर विमिश्रितं ப்ரத்யயாந்தர விமிஶ்ரிதம்	=	வேறுவித எண்ணங்களுடன் (தேஹம் முதலானது நான் என்பதுபோலுள்ள தோற்றங்களுடன்) நன்கு கலங்கியே,
भवेत् ப⁴வேத்	=	இருக்கும்.

(367)

(அவதாரிகை) ஆகையால் நிர்விகல்பஸமாதியை அவசியம் அப்யாஸம் செய்ய வேண்டுமென்று முடிக்கிறார்: -

अतः समाधत्स्व यतेन्द्रियः सन् निरन्तरं शान्तमनाः प्रतीचि ।
विध्वंसय ध्वान्तमनाद्यविद्यया कृतं सदेकत्वविलोकनेन ॥ ३६८ ॥

அத꞉ ஸமாத⁴த்ஸ்வ யதேந்த்³ரிய꞉ ஸன்
நிரந்தரம் ஶாந்தமனா꞉ ப்ரதீசி ।
விஷ்வம்ஸய த்⁴வாந்தமநாத்³யவித்³யயா
க்ருதம் ஸதே³கத்வவிலோகனேன ॥ 368 ॥

अतः அத꞉	=	மேலே சொன்ன காரணங்களினால்,
यतेन्द्रियः யதேந்த்³ரிய꞉	=	கட்டுப்படுத்தின இந்திரியங்களுடையவனாய்,
शान्तमनाः ஶாந்தமனா꞉	=	விருத்திகள் அடங்கின மனஸுள்ளவனாய்,
सन् ஸன்	=	இருந்து கொண்டு,
प्रतीचि ப்ரதீசி	=	உள்ளேயிருக்கும் ஆத்மாவினிடத்தில்,

निरन्तरं	=	இடைவிடாமல்,
நிரந்தரம்		
समाधत्स्व	=	மனஸை நிலைநிறுத்து,
ஸமாத⁴த்ஸ்வ		
अनादि अविधया	=	அனாதியான அவித்யையினால்,
அநாதி³ அவித⁴யா		
कृतं	=	உண்டு பண்ணப்பட்டிருக்கும்,
க்ருதம்		
ध्वान्त	=	இருட்டை,
த்⁴வாந்த		
सत् एकत्व विलोकनेन	=	ஸத் ஒன்றுதான் உள்ளது என்று
ஸத் ஏகத்வ விலோகனேன		ஸாக்ஷாத் தரிப்பதினால்,
विष्वंसय	=	நன்கு போக்கிவிடு.
விஷ்வம்ஸய		**(368)**

33. ஸமாதிக்கு ஸாதனங்கள்

(அவதாரிகை) அவ்வித நிர்விகல்பக ஸமாதி ஏற்படுவதற்குள்ள ஸாதனங்களை எடுத்துச்சொல்கிறார்: -

योगस्य प्रथमं द्वारं वाङ्निरोधोऽपरिग्रहः ।
निराशा च निरीहा च नित्यमेकान्तशीलता ॥ ३६९ ॥

யோக³ஸ்ய ப்ரத²மம் த்³வாரம் வாங்நிரோதோ⁴(அ)பரிக்³ரஹ꞉ ।
நிராஶா ச நிரீஹா ச நித்யமேகாந்தஶீலதா ॥ 369 ॥

योगस्य	=	(மனோவிருத்திகளை அடக்குவதான) யோகத்திற்கு,
யோக³ஸ்ய		
प्रथमं	=	முதலாவது,
ப்ரத²மம்		
द्वारं	=	வாயிலாயிருப்பது,
த்³வாரம்		
वाक् निरोध:	=	பேச்சைக் கட்டுப்படுத்துவது,
வாக் நிரோத⁴꞉		
अपरिग्रह:	=	(சரீர ஸ்திதிக்கு அவசியமானதைத் தவிர வேறு)
அபரிக்³ரஹ꞉		எந்த பதார்த்தத்தையும் வைத்துக் கொள்ளாமலிருப்பதும்,

निराशा च	=	ஆசையற்றிருப்பதும்,
நிராஶா ச		
निरीहा च	=	எவ்வித வெளி வியாபாரமற்றிருப்பதும்,
நிரீஹா ச		
नित्यं	=	எப்பொழுதும்,
நித்யம்		
एकान्तशीलता	=	(ஜனங்களில்லாத இடத்தில்) தனித்தேயிருக்கும்
ஏகாந்தஶீலதா		பழக்கத்துடனிருப்பதும். (யோகத்திற்கு ஸாதனங்கள்)

மௌனத்தைக் கைக்கொள்ளாமல் அதிகமாகப் பேசினுல் அடக்கமுடியாமல் மனோவிருத்திகள் வளரும். தேவைக்கு அதிகமாக பொருள்களை சேகரித்தால் அதை காப்பாற்றுவதிலேயே மனம் ஈடுபடும். ஆசையும் கர்மாக்களும் ஜனக் கூட்டமும் மனதிற்கு விக்ஷேபத்தைக்கொடுக்கும். **(369)**

(அவதாரிகை) ஏகாந்த வாஸத்தில் சப்தம் முதலான விஷயங்களில்லா மையால் காது முதலான இந்திரியங்கள் வெளியில் போகாமல் அடங்கும். இந்திரியங்கள் அடங்கினுல் மனஸ் ஒடுங்கி ஆத்மாபிமுகமாக ஆகும் அதனுல் நான் என்ற வாஸனைகள் குறையும், வாஸனையற்றுப்போனுல் ஆனந்தானுபவம் ஏற்படும், என்பதை வர்ணிக்கிறுர்: -

एकान्तस्थितिरिन्द्रियो परमणे हेतुर्दमश्चेतसः
संरोधे करणं शमेन विलयं यायादहंवासना |
तेनानन्दरसानुभूतिरचला ब्राह्मी सदा योगिन-
स्तस्माच्चित्तनिरोध एव सततं कार्यः प्रयत्नान्मुनेः ॥ ३७० ॥

ஏகாந்தஸ்தி²திரிந்த்³ரியோ பரமணே ஹேதுர்த³மஶ்சேதஸ:
ஸம்ரோதே⁴ கரணம் ஶமேன விலயம் யாயாத³ஹம்வாஸனு ।
தேனுனந்த³ரஸானுபூ⁴திரசலா ப்³ராஹ்மீ ஸதா³ யோகி³ன-
ஸ்தஸ்மாச்சித்தநிரோத⁴ ஏவ ஸததம் கார்ய: ப்ரயத்னுன்முனே: ॥ 370 ॥

एकान्त स्थितिः	=	தனித்து இருப்பது,
ஏகாந்த ஸ்தி²தி:		
इन्द्रिय उपरमणे	=	இந்திரியங்கள் அடங்குவதில்,
இந்த்³ரிய உபரமணே		
हेतुः	=	காரணமாகும்,
ஹேது:		
दमः	=	இந்திரியங்களை அடக்குதல்,
த³ம:		

चेतसः **சேதஸ:**	=	மனஸை,
संरोधे **ஸம்ரோதே⁴**	=	அடக்குவதில்,
करणं **கரணம்**	=	உபயோகப்படும் கருவி,
शमेन **ஶமேன**	=	மனஸ் அடங்குவதினுல்,
अहं वासना **அஹம் வாஸனு**	=	(தேஹம் முதலானதுகளில்) "நான்" என்ற வாஸஊன,
विलयं **விலயம்**	=	லயத்தை,
यायात् **யாயாத்**	=	அடையும்,
तेन **தேன**	=	அதினுல் (அப்படி வாஸஊன லயமடைவதால்),
ब्राह्मी **ப்³ராஹ்மீ**	=	பிரஹ்ம விஷயமான,
आनन्द रसा अनुभूतिः **ஆனந்த³ ரஸா அனுபூ⁴தி:**	=	ஆனந்த ரஸத்தின் அனுபவம்,
योगिनः **யோகி³ன:**	=	யோகிக்கு,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
अचला **அசலா**	=	அசைவற்று ஸ்திரமாக (ஏற்படும்),
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
चित्त निरोधः **சித்த நிரோத⁴:**	=	மனஸை அடக்குவது,
एव **ஏவ**	=	தான்,
मुनेः **முனே:**	=	யோகிக்கு,
सततं **ஸததம்**	=	எப்பொழுதும்,

प्रयत्नात् ப்ரயத்னாத்	=	பிரயாஸை எடுத்துக்கொண்டு,
कार्यः கார்ய:	=	செய்யவேண்டிய கார்யம்.

(370)

(**அவதாரிகை**) பேச்சை அடக்குவதிலிருந்து ஆரம்பித்து செய்ய வேண்டிய அப்பியாஸத்தை கடோபநிஷத்தில் கண்ட முறையை அனுஸரித்து எடுத்துச் சொல்கிறர்: -

वाचं नियच्छात्मनि तं नियच्छ बुद्धौ धियं यच्छ च बुद्धिसाक्षिणि ।
तं चापि पूर्णात्मनि निर्विकल्पे विलाप्य शान्तिं परमां भजस्व ॥ ३७१ ॥

வாசம் நியச்சா²த்மனி தம் நியச்ச² பு³த்³தௌ⁴ தி⁴யம் யச்ச²
ச பு³த்³தி⁴ஸாக்ஷிணி ।
தம் சாபி பூர்ணாத்மனி நிர்விகல்பே விலாப்ய ஶாந்திம்
பரமாம் ப⁴ஜஸ்வ ॥ 371 ॥

वाचं வாசம்	=	வாக் இந்திரியத்தை,
आत्मनि ஆத்மனி	=	மனஸிற்குள்,
नियच्छ நியச்ச²	=	அடக்கிக்கொள். (பேசுவதை நிறுத்திக்கொண்டு மனஸில் எண்ணுவதோடு இருந்து வா, அதன் பிறகு),
तं தம்	=	அந்த மனஸை,
बुद्धौ பு³த்³தௌ⁴	=	புத்தியில்,
नियच्छ நியச்ச²	=	அடக்கிக் கொள் (பலவிதமாக ஆலோசிப்பதை விட்டு தீர்மானத்துடன் நின்றுவிடு. அதன் பிறகு)
धियं च தி⁴யம் ச	=	புத்தியையும்,
बुद्धि साक्षिणि பு³த்³தி⁴ ஸாக்ஷிணி	=	புத்திக்கும் ஸாக்ஷியான ('த்வம்' பதத்தின் லக்ஷ்யார்த்தமான) பிரத்யகாத்ம சைதன்யத்தில்,
यच्छ யச்ச²	=	அடக்கிவிடு,
तं च अपि தம் ச அபி	=	அந்த ஸாக்ஷி சைதன்யத்தையும் கூட,

निर्विकल्पे **நிர்விகல்பே**	=	எல்லா கல்பனையுமற்றதான,
पूर्ण आत्मनि **பூர்ண ஆத்மனி**	=	நிறைந்ததான ('தத்' பதத்தின் லக்ஷ்யமான) பிரஹ்ம சைதன்யத்தில்,
विलाप्य **விலாப்ய**	=	நன்கு லயம் செய்து (இரண்டு சைதன்யங்களும் வெவ்வேறல்ல, ஒன்றுதான் என்று அறிந்து),
परमां **பரமாம்**	=	உத்தமமான,
शान्तिं **ஶாந்திம்**	=	(ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுதலையாகிற) சாந்தியை,
भजस्व **ப⁴ஜஸ்வ**	=	அடைந்துவிடு.

பசு முதலான பிராணிகளுக்குப்போல் மௌனம் உறுதிப்பட்டபின் மனதை புத்தியில் அடக்கவேண்டும். கையில் உளி இல்லாத சமயம் தச்சன் வேலை செய்யாமல் சும்மா இருப்பதுபோல் வேலை செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள போதிலும் புத்தி மனோவியாபாரம் என்ற கருவி இல்லாததால் வெளி வியாபாரங்களிலிருந்து ஒதுங்கி சாந்தமாகிவிடுகிறது. **(371)**

देहप्राणेन्द्रियमनोबुद्ध्यादिभिरुपाधिभिः ।
यैर्यैर्वृत्तेः समायोगस्तत्तद्भावोऽस्य योगिनः ॥ ३७२ ॥

தே³ஹப்ராணேந்த்³ரியமனோபு³த்³த⁴யாதி³பி⁴ருபாதி⁴பி⁴: ।
யையைர்வ்ருத்தே: ஸமாயோக³ஸ்தத்தத்³பா⁴வோ(அ)ஸ்ய யோகி³ன: ॥ 372 ॥

तन्निवृत्या मुनेः सम्यक्सर्वोपरमणं सुखम् ।
सन्दृश्यते सदानन्दरसानुभवविप्लवः ॥ ३७३ ॥

தந்நிவ்ருத்யா முனே: ஸம்யக்ஸர்வோபரமணம் ஸுக²ம் ।
ஸந்த்³ருஶ்யதே ஸதா³னந்த³ரஸானுப⁴வவிப்லவ: ॥ 373 ॥

अस्य **அஸ்ய**	=	இந்த ஆத்மாவிற்கு,
देह प्राण इन्द्रिय मनोबुद्ध्यादिभिः **தே³ஹ ப்ராண இந்த்³ரிய மனோபு³த்³த⁴யாதி³பி⁴:**	=	தேஹம் (அன்னமயகோசம்) பிராணன் (பிராணமய கோசம்) இந்திரியம் (கர்மேந்திரியங்கள் பிராணமய கோசத்திலும், ஞானேந்திரியங்கள் மனோமய விக்ஞானமய கோசங்களிலும் சேரும்) மனஸ் (மனோமயகோசம்) - புத்தி (விக்ஞானமய கோசம்) (ஆனந்தமயகோசம்) முதலான,

उपाधिभिः **உபாதி⁴பி⁴:**	=	உபாதிகளுடன்,
यैः यैः **யை: யை:**	=	எந்த எந்த கோசங்களுடன்,
वृत्तेः **வ்ருத்தே:**	=	மனோ விருத்திக்கு,
समायोगः **ஸமாயோக³:**	=	ஸம்பந்தம் (ஏற்படுகிறதோ),
तत् तत् भावः **தத் தத் பா⁴வ:**	=	அது அதுவாக இருக்கும் தன்மை (ஏற்பட்டு விடுகிறது),
मुनेः **முனே:**	=	ஐந்து கோசங்களும் ஆத்மாவல்ல என்று யுக்திகளால் சிந்தனம் செய்கின்ற,
योगिनः **யோகி³ன:**	=	மனோ விருத்திகளை யடக்கும் யோகிக்கு,
तत् निवृत्या **தத் நிவ்ருத்யா**	=	அது (உபாதியாகிற கோசம்) விலகிவிடுவதினால்,
सर्व उपरमणं **ஸர்வ உபரமணம்**	=	(அவைகளுடன் ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்படும் ஸுக துக்கம்) எல்லாம் அடங்கும் நிலையான,
सुखं **ஸுக²ம்**	=	ஸ்வரூப ஆனந்தம்,
सम्यक् **ஸம்யக்**	=	நன்கு (ஆவிர்பவிக்கும்),
सत् आनन्दरस अनुभवविप्लवः **ஸத் ஆனந்த³ரஸ அனுப⁴வவிப்லவ:**	=	எப்பொழுதும். இருக்கக்கூடிய ஆனந்த ரஸத்தின் அனுபவத்தினுடைய பெறுக்கு,
सन्दृश्यते **ஸந்த்³ருஸ்யதே**	=	நன்கு விளங்கும்.

ஸ்படிகம் ஸ்வச்சமாக வெளுப்பாக இருந்தபோதிலும் பக்கத்திலுள்ள பொருள்களின் நிறத்தையொட்டி அந்தந்த நிறமுள்ளதாகக் காணப்படுகிறது இதுபோல ஆத்மாவுக்கும் அன்னமயம் முதலான கோசங்களுடன் மனோவிருத்திகளின் மூலமாக ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டு கோச தர்மங்களை தன்னிடமிருப்பதாக எண்ணி பலவித துன்பங்களை யனுபவிக்கிறது. மனோவிருத்திகளையடக்கும் யோகிக்கு கோசங்களுடன் ஸம்பந்தமில்லாததால் அவைகளில் நான் என்ற எண்ணம் நீங்கி எல்லாத் துன்பங்களும் விலகி ஸதா ஆநந்தரஸானுபவத்தில் மூழ்குகிறான் கடும் கோடையில் ஆழமுள்ள கங்காநதியில் மூழ்குபவனுக்கு தாபமெல்லாம் விலகி உள்ளும் வெளியும் ஸுகம் ஏற்படுவதுபோல் யோகிக்கும் ஆனந்தானுபவம் நிறைந்திருக்கும். **(372-373)**

(அவதாரிகை) 369 - வது சுலோகத்தில் 'நிராசா' (ஆசையற்றிருத்தல்) என்ற வைராக்யத்தை யோகத்திற்கு முக்ய ஸாதனமாகக் கூறினர் 177 - வது சுலோகத்தில் தீவ்ரதமமான, உறுதியான வைராக்யம் மனசுத்திக்கு காரணமென்று கூறப்பட்டது. இத்தகைய அந்தரங்கஸாதனமான வைராக்யத்தை 6 சுலோகங்களால் நிரூபணம் செய்கிறுர்: -

अन्तस्त्यागो बहिस्त्यागो विरक्तस्यैव युज्यते ।
त्यजत्यन्तर्बहि:सङ्गं विरक्तस्तु मुमुक्षया ॥ ३७४ ॥

அந்தஸ்த்யாகோ³ ப³ஹிஸ்த்யாகோ³ விரக்தஸ்யைவ யுஜ்யதே ।
த்யஜத்யந்தர்ப³ஹிঃஸங்க³ம் விரக்தஸ்து முமுக்ஷயா ॥ 374 ॥

विरक्तस्य = ஆசையற்றவனுக்கு,
விரக்தஸ்ய
एव = தான்,
ஏவ
अन्तस्त्याग: = உள்ளிருப்பவைகளின் (அஹங்காரம் முதல்
அந்தஸ்த்யாக³ঃ தேஹம் வரையுள்ளவைகளில் 'நான்' என்கிற எண்ணத்தின்) பரித்யாகமோ,
बहिस्त्याग: = வெளியிலிருப்பவைகளின் (புத்திரமித்ராதி
ப³ஹிஸ்த்யாக³ঃ விஷயங்களில் "என்னுடையது" என்கிற எண்ணத்தின்) பரித்யாகமோ,
युज्यते = ஏற்படக் கூடியதாகும்,
யுஜ்யதே
विरक्त: तु = ஆசையற்றவன் தான்,
விரக்தঃ து
मुमुक्षया = மோக்ஷமடைய வேண்டுமென்ற ஆவலினுல்,
முமுக்ஷயா
अन्तः र्बहिः सङ्गं = உள்ளேயும் வெளியிலும் பற்றுதலை,
அந்தঃ ர்ப³ஹிঃ ஸங்க³ம்
त्यजति = விட்டு விடுவான்.
த்யஜதி **(314)**

(அவதாரிகை) இவ்விஷயத்தையே இன்னமும் தெளிவாகச் சொல்கிறுர்: -

बहिस्तु विषयैसङ्गस्तथाऽन्तरहमादिभि: ।
विरक्त एव शक्नोति त्यक्तुं ब्रह्मणि निष्ठित: ॥ ३७५ ॥

ப³ஹிஸ்து விஷயைஸங்க³ஸ்ததா²(அ)ந்தரஹமாதி³பி⁴ঃ ।
விரக்த ஏவ ஶக்னோதி த்யக்தும் ப்³ரஹ்மணி நிஷ்டி²தঃ ॥ 375 ॥

सङ्गः	=	பற்றுதல் என்பது,
ஸங்க³꞉		
बहिः तु	=	வெளியிலோ,
ப³ஹிஸ்து		
विषयैः	=	விஷயங்களுடன்,
விஷயை꞉		
तथा	=	அப்படியே,
ததா²		
अन्तः	=	உள்ளே,
அந்த꞉		
अहं आदिभिः	=	அஹங்காரம் முதலானவைகளுடன். (இவ்வித பற்றுதலை)
அஹம் ஆதி³பி⁴꞉		
त्यक्तुं	=	விட்டுவிடுவதற்கு,
த்யக்தும்		
ब्रह्मणि	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி		
निष्ठितः	=	நிலைத்திருக்கும்,
நிஷ்டி²த꞉		
विरक्तः	=	வைராக்யமுள்ளவன்,
விரக்த꞉		
एव	=	தான்,
ஏவ		
शक्नोति	=	சக்தியுள்ளவனாவான்.
ஶக்னோதி		

(**அவதாரிகை**) பிரஹ்மத்தில் நிலைத்திருப்பதற்கு வைராக்கியம் அவசியமே யானாலும் அதுமாத்திரம் போதாது. ஆத்ம அநாத்ம விவேசனம் செய்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன்கு அறிந்து அனுபவிக்கும் தன்மையும் அவசியம் என்பதை, கீழே இருக்கும் ஒரு பக்ஷி மேல் மாடிக்குப் பறந்துபோக வேண்டுமானால் எப்படி ஒரு இரக்கையுடன் இருந்தால் போதாது, இரண்டு இரக்கைகளையும் உபயோகப் படுத்தினால் தான் ஸாத்தியப்படுமோ அது போல என்ற திருஷ்டாந்தத்தை சொல்லி விளக்கிக் காட்டுகிறார்: -

वैराग्यबोधौ पुरुषस्य पक्षिवत्पक्षौ विजानीहि विचक्षण त्वम् ।
विमुक्तिसौधाग्रलताधिरोहणं ताभ्यां विना नान्यतरेण सिध्यति ॥ ३७६ ॥

வைராக்³யபோ³தௌ⁴ புருஷஸ்ய பக்ஷிவத்பக்ஷௌ
விஜானீஹி விசக்ஷண த்வம் ।
விமுக்திஸௌதா⁴க்³ரலதாதி⁴ரோஹணம் தாப்⁴யாம்
வினா நான்யதரேண ஸித்⁴யதி ॥ 376 ॥

पक्षौ **பக்ஷௌ**	=	இரண்டு இரக்கைகளும்,
पक्षिवत् **பக்ஷிவத்**	=	பக்ஷிக்கு எப்படியோ அதேபோல,
पुरुषस्य **புருஷஸ்ய**	=	மோக்ஷமடைய விரும்பும் மனிதனுக்கு,
वैराग्य बोधौ **வைராக்³ய போ³தௌ⁴**	=	வைராக்கியமும் ஆத்மானுபவ ஞானமும் என்று,
विचक्षण **விசக்ஷண**	=	ஸாமர்த்திய முள்ளவனே,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
विजानीहि **விஜானீஹி**	=	நன்கு தெரிந்துகொள்,
ताभ्यां **தாப்⁴யாம்**	=	அவ்விரண்டும்,
विना **வினா**	=	சேர்ந்திராமல்,
अन्यतरेण **அன்யதரேண**	=	அவைகளில் ஒன்றினால் மாத்திரம்,
विमुक्ति सौधाग्रल आधिरोहणं **விமுக்தி ஸௌதா⁴க்³ரல ஆதி⁴ரோஹணம்**	=	மோக்ஷமாகிற மாளிகையின் உச்சியிலுள்ள தளத்தை ஏறியடைவது,
न सिध्यति **ந ஸித்⁴யதி**	=	ஸாத்தியப்படாது.

अत्यन्तवैराग्यवतः समाधिः समाहितस्यैव दृढप्रबोधः ।
प्रबुद्धतत्त्वस्य हि बन्धमुक्तिर्मुक्तात्मनो नित्यसुखानुभूतिः ॥ ३७७ ॥

அத்யந்தவைராக்³யவத: ஸமாதி⁴: ஸமாஹிதஸ்யைவ
த்³ருட⁴ப்ரபோ³த⁴: ।
ப்ரபு³த்³த⁴தத்த்வஸ்ய ஹி ப³ந்த⁴முக்திர்முக்தாத்மனோ
நித்யஸுகா²னுபூ⁴தி: ॥ 377 ॥

अत्यन्तवैराग्यवतः **அத்யந்தவைராக்³யவத:**	=	(மறுபடியும் அநாத்ம பதார்த்தங்ளால் இழுக்கமுடியாதபடி) தீவிரமான வைராக்கியத்தை யுடையவனுக்குத்தான்),
समाधिः **ஸமாதி⁴:**	=	ஸமாதி (பிரஹ்மத்தில் நன்கு நிலைத்தல்) (ஸித்திக்கும்),

समाहितस्य = பிரஹ்மத்தில் நன்கு நிலைத்த மனஸுள்ளவனுக்கு,
ஸமாஹிதஸ்ய
एव = தான்,
ஏவ
दृढप्रबोध: = (பிரஹ்மத்தைத் தவிர விஷயங்களில் போகாமல்)
த்³ருட⁴ப்ரபோ³த⁴: திடமான நல்ல ஞானம் (ஏற்படும்),
प्रबुद्ध तत्त्वस्य = பிரஹ்மதத்வத்தை நன்கு அறிந்தவனுக்கு,
ப்ரபு³த்³த⁴ தத்த்வஸ்ய
हि = அல்லவா,
ஹி
बन्धमुक्ति: = (அனாத்மாக்களுடன் சேர்ந்து) கட்டுப்படுவதிலி
ப³ந்த⁴முக்தி: ருந்து விடுதலை (ஏற்படும்),
मुक्त आत्मन: = அவ்விதம் விடுபட்ட மனஸை யுடையவனுக்கு
முக்த ஆத்மன: (த்தான்),
नित्यसुख अनुभूति: = சாசுவதமான ஆனந்தத்தின் அனுபவம் ஏற்படும்.
நித்யஸுக² அனுபூ⁴தி: **(377)**

वैराग्यान्न परं सुखस्य जनकं पश्यामि वश्यात्मन-
स्तच्चेच्छुद्धतरात्मबोधसहितं स्वाराज्यसाम्राज्यधुक् ।
एतद्द्वारमजस्रमुक्तियुवतेर्यस्मात्त्वमस्मात्परं
सर्वत्रास्पृहया सदात्मनि सदा प्रज्ञां कुरु श्रेयसे ॥ ३७८ ॥

வைராக்³யான்ன பரம் ஸுக²ஸ்ய ஜனகம் பஶ்யாமி வஶ்யாத்மன-
ஸ்தச்சேச்சு²த்³த⁴தராத்மபோ³த⁴ஸஹிதம் ஸ்வாராஜ்யஸாம்ராஜ்யது⁴க் ।
ஏதத்³த்³வாரமஜஸ்ரமுக்தியுவதேர்யஸ்மாத்த்வமஸ்மாத்பரம்
ஸர்வத்ராஸ்ப்ருஹயா ஸதா³த்மனி ஸதா³ ப்ரஜ்ஞாம் குரு ஶ்ரேயஸே ॥ 378 ॥

वश्यात्मन: = தேஹம், இந்திரியம், மனஸ் இவைகளை நன்கு
வஶ்யாத்மன: வசப்படுத்திக்கொண்டிருப்பவருக்கு,
सुखस्य = ஸுகத்தை,
ஸுக²ஸ்ய
जनकं = உண்டுபண்ணக் கூடியது,
ஜனகம்
वैराग्यात् = வைராக்கியத்தைவிட,
வைராக்³யாத்
परं = வேறு (இருப்பதாக),
பரம்

न पश्यामि **ந பஶ்யாமி**	=	நான் காணவில்ஐல,
तत् **தத்**	=	அந்த வைராக்கியம்,
शुतर आत्मबोध सहितं चेत् **ஶுதர ஆத்மபோ³த⁴ ஸஹிதம் சேத்**	=	(அஞுத்மாவுடன் கலக்காமல்) வெகு சுத்தமான ஆத்மதத்வ ஞானத்துடன் சேர்ந்திருக்கக் கூடுமாஞல்,
स्वाराज्य सांराज्यधुक् **ஸ்வாராஜ்ய ஸாம்ராஜ்யது⁴க்**	=	தனக்குத் தானே அரசஞுயிருக்கும் தன்மை (பிறருக்குக் கட்டுப்படாது இருத்தல்) எல்லாருக்கும் மேல் அரசஞுயிருக்கும் தன்மை (எல்லோரையும் தான் அடக்கியாள் வது) இவைகஐக் கறக்கும் (உண்டுபண்ணும்). ஆசையுள்ளவன் விஷயங்க ஐத் தேடிச்சென்று பிறருக்குக் கட்டுப்படுவான் வைராக்யமுள்ளவன் தேவையில்லாததால் யாருக்கும் கட்டுப்படமாட்டான்,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த வைராக்கியமானது,
अजस्रमुक्ति युवतेः **அஜஸ்ரமுக்தி யுவதேः**	=	நித்தியமான முக்தியென்ற ஸ்திரீயை அடைவதற்கு,
द्वारं **த்³வாரம்**	=	வாசற்படி என்பது,
यस्मात् **யஸ்மாத்**	=	எதிஞலோ,
अस्मात् **அஸ்மாத்**	=	அதிஞல்,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
श्रेयसे **ஶ்ரேயஸே**	=	உன்னுடைய உத்தமமான நன்மையின் பொருட்டு,
सर्वत्र **ஸர்வத்ர**	=	எல்லா பதார்த்தங்களிலும்,
परं **பரம்**	=	மிகவும்,
अस्पृहया **அஸ்ப்ருஹயா**	=	ஆசையற்று,
सत् आत्मनि **ஸத் ஆத்மனி**	=	ஸத்தாகிய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்,

सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
प्रज्ञां **ப்ரஜ்ஞாம்**	=	(ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய) நிர்விகல்பக ஸமாதியை,
कुरु **குரு**	=	செய்.

ஆஸநம், பிராணுயாமம் முதலான ஹடயோக முறைகளைச் செய்து சரீரத்தை வசப்படுத்தியபோதிலும் வைராக்கியம் இல்லாவிடில் ஸுகம் ஏற்படாது. யோகிகளும்கூட அணிமா முதலான ஸித்திகளில் மனதைச் செலுத்திஞல் பந்தம்தான் உறுதியாகும். ஹிரண்யகசிபு முதலான அஸுரர்கள் முதலில் சரீரம், இந்திரியம், மனம் முதலானவைகளை அடக்கி கடும் தவம் செய்தபோதிலும் வைராக்கியம் இல்லாததால் விஷய போகங்களில் ஈடுபட்டு அழிந்துபோனுர்கள் என்பதைப் புராணங்களில் காண்கிறேம். பசி, தாகத்தை மறந்து உடல் அஸ்தி மாத்ரமாக ஆகி அதில் எறும்பு ஊறின போதிலும் பக்ஷிகள் கூடுகட்டியபோதிலும் அதைக்கண்டு கலங்காமல் தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்றுல் அவர்கள் சரீரத்தை வசப்படுத்தியவர்கள் என்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்? தேஹத்தை வசப்படு த்தாதவனுக்கு ஒருக்காலும் வைராக்யம் ஏற்படாது. **(378)**

आशां छिन्धि विषोपमेषु विषयेष्वेषैव मृत्योः सृति-
स्त्यक्त्वा जातिकुलाश्रमेष्वभिमतिं मुञ्चातिदूरात्क्रियाः ।
देहादावसति त्यजात्मधिषणां प्रज्ञां कुरुष्वात्मनि
त्वं द्रष्टास्यमलोऽसि निर्द्वयपरब्रह्मासि यद्वस्तुतः ॥ ३७९ ॥

ஆஶாம் சி²ந்தி⁴ விஷோபமேஷு விஷயேஷ்வேஷைவ ம்ருத்யோ꞉ ஸ்ருதி-
ஸ்த்யக்த்வா ஜாதிகுலாஶ்ரமேஷ்வபி⁴மதிம் முஞ்சாதிதூ³ராத்க்ரியா꞉ ।
தே³ஹாதா³வஸதி த்யஜாத்மதி⁴ஷணாம் ப்ரஜ்ஞாம் குருஷ்வாத்மனி
த்வம் த்³ரஷ்டாஸ்யமலோ(அ)ஸி நிர்த்³வயபரப்³ரஹ்மாஸி யத்³வஸ்துத꞉ ॥ 379 ॥

विषोपमेषु **விஷோபமேஷு**	=	விஷத்திற்கு ஸமானமாயிருக்கிற,
विषयेषु **விஷயேஷு**	=	விஷயங்களில்,
आशां **ஆஶாம்**	=	ஆசையை,
छिन्धि **சி²ந்தி⁴**	=	அறுத்துவிடு,
एषा **ஏஷா**	=	இந்த ஆசை,

एव **ஏவ**	=	தான்,
मृत्योः **ம்ருத்யோ:**	=	ஸ்வஸ்வரூபத்திலிருந்து நழுவிவிடுவது என்ற மிருத்யுவிற்கு,
सृतिः **ஸ்ருதி:**	=	மார்க்கம்,
जाति कुल आश्रमेषु **ஜாதி குல ஆஶ்ரமேஷு**	=	(சரீரத்தையொட்டியிருக்கும்) ஜாதி குலம் ஆசிரமம் இவைகளில்,
अभिमतिं **அபி⁴மதிம்**	=	அபிமானத்தை,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டுவிட்டு (அவ்வபிமானத்தினுல் ஏற்பட்டிருக்கும் எல்லாவித),
क्रियाः **கியா:**	=	கார்யங்களையும்,
अतिदूरात् **அதிதூ³ராத்**	=	வெகு தூரத்திலேயே,
मुञ्च **முஞ்ச**	=	விட்டுவிடு,
असति **அஸதி**	=	ஸத் இல்லாத (பொய்யான),
देहादौ **தே³ஹாதௌ³**	=	தேஹம் முதலானதில்,
आत्मधिषणां **ஆத்மதி⁴ஷணும்**	=	ஆத்மாவென்கிற எண்ணத்தை,
त्यज **த்யஜ**	=	விட்டுவிடு,
यत् **யத்**	=	எந்தக் காரணத்தினுல்,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
वस्तुतः **வஸ்துத:**	=	வாஸ்தவமாய்,
द्रष्टा **த்³ரஷ்டா**	=	பார்க்கிறவனுக,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறுயோ,

अमल: = எவ்வித தோஷமுமற்றவனுய்,
அமல:
असि = இருக்கிருயோ,
அஸி
निर्द्वय परब्रह्म = இரண்டற்ற மேலான பிரஹ்மமாக,
நிர்த்³வய பரப்³ரஹ்ம
असि = இருக்கிறாயோ (அதினால்),
அஸி
आत्मनि = ஆத்மாவினிடத்திலேயே,
ஆத்மனி
प्रज्ञां = திடமான ஞானத்தை ((ஸமாதி நிஜலயை),
ப்ரஜ்ஞாம்
कुरुष्व = செய்துகொள்.
குருஷ்வ **(379)**

(அவதாரிகை) அவ்வித ஆத்ம நிஷ்டை ஏற்பட்டால் பிரஹ்மானந்த அனுபவம் ஏற்படுமென்பதைச் சொல்கிறுர்: -

लक्ष्ये ब्रह्मणि मानसं दृढतरं संस्थाप्य बाह्येन्द्रियं
स्वस्थाने विनिवेश्य निश्चलतनुश्चोपेक्ष्य देहस्थितिम् ।
ब्रह्मात्मैक्यमुपेत्य तन्मयतया चाखण्डवृत्त्याऽनिशं
ब्रह्मानन्दरसं पिबात्मनि मुदा शून्यैः किमन्यैर्भ्रमैः ॥ ३८० ॥

லக்ஷ்யே ப்³ரஹ்மணி மானஸம் த்³ருட⁴தரம் ஸம்ஸ்தா²ப்ய பா³ஹ்யேந்த்³ரியம்
ஸ்வஸ்தா²னே விநிவேஶ்ய நிஶ்சலதனுஶ்சோபேக்ஷ்ய தே³ஹஸ்தி²திம் ।
ப்³ரஹ்மாத்மைக்யமுபேத்ய தன்மயதயா சாக²ண்ட³வ்ருத்த்யா(அ)நிஶம்
ப்³ரஹ்மானந்த³ரஸம் பிபா³த்மனி முதா³ ஶூன்யை: கிமன்யைர்ப்⁴ரமை: ॥ 380 ॥

लक्ष्ये = உத்தேசமான,
லக்ஷ்யே
ब्रह्मणि = பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி
मानसं = மனஸை,
மானஸம்
दृढतरं = வெகு திடமாக,
த்³ருட⁴தரம்
संस्थाप्य = நன்கு நிறுத்தி,
ஸம்ஸ்தா²ப்ய

बाह्येन्द्रियं பா³ஹ்யேந்த்³ரியம்	=	(கர்மேந்திரியங்கள், ஞானேந்திரியங்கள் ஆகிய) வெளி இந்திரியங்களை,
स्वस्थाने ஸ்வஸ்தா²னே	=	அததற்கு சொந்தமான இடமாகிய கோளகங்களிலேயே,
विनिवेश्य விநிவேஶ்ய	=	(வெளியில் போகவிடாமல்) நன்கு இருக்கும்படிச் செய்து,
देहस्थितिं தே³ஹஸ்தி²திம்	=	பிராரப்தகர்மா சரீரத்தைக் காப்பாற்றும் என்ற உறுதியால் தேஹத்தினுடைய ஸம்ரக்ஷணையை,
उपेक्ष्य च உபேக்ஷ்ய ச	=	கவனிக்காமலும்,
निश्चल तनुः நிஶ்சல தனு꞉	=	(ஸ்திர ஸுகமான ஆஸனத்தில் அமர்ந்து) அசையாத சரீரமுடையவனாய்,
तन्मयतया தன்மயதயா	=	அதுவாகவே (பிரஹ்ம மாகவே) இருக்கும் தன்மையினால்,
ब्रह्म आत्म ऐक्यं ப்³ரஹ்ம ஆத்ம ஐக்யம்	=	பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றேதான் என்ற நிலையை,
उपेत्य உபேத்ய	=	அடைந்து (ஸாக்ஷாத்காரம் செய்து),
अखण्डवृत्त्या அக²ண்ட³வ்ருத்த்யா	=	இடையில்லாத விருத்தியினால்,
अनिशं च அநிஶம் ச	=	எப்பொழுதுமே,
ब्रह्मानन्द रसं ப்³ரஹ்மானந்த³ ரஸம்	=	பிரஹ்மானந்தத்தின் ரஸத்தை,
आत्मनि ஆத்மனி	=	தன்னிடத்திலேயே,
मुदा முதா³	=	ஸந்தோஷமாக,
पिब பிப³	=	அருந்து,
शून्यैः ஶூன்யை꞉	=	பிரயோஜனமற்றதான,
अन्यैः அன்யை꞉	=	(அனாத்ம விஷயமாயுள்ள) வேறு,
भ्रमैः ப்⁴ரமை꞉	=	பிராந்திக்ஞானங்களினால்,

किं = என்ன பிரயோஜனம்?

கிம் (380)

अनात्मचिन्तनं त्यक्त्वा कश्मलं दुःखकारणम् ।
चिन्तयात्मानमानन्दरूपं यन्मुक्तिकारणम् ॥ ३८१ ॥

அனுத்மசிந்தனம் த்யக்த்வா கஶ்மலம் து³:க²காரணம் ।
சிந்தயாத்மானமானந்த³ரூபம் யன்முக்திகாரணம் ॥ 381 ॥

कश्मलं = அசுத்தமாயும்,

கஶ்மலம்

दुःखकारणं = துக்கத்திற்குக் காரணமாயுமுள்ள,

து³:க²காரணம்

अनात्म चिन्तनं = அனுத்மவிஷயமான சிந்தனையை,

அனுத்ம சிந்தனம்

त्यक्त्वा = விட்டு விட்டு,

த்யக்த்வா

यत् = எது,

யத்

मुक्ति कारणं = முக்திக்கு காரணமாயிருக்கிறதோ (அந்த),

முக்தி காரணம்

आनन्द रूपं = ஆனந்த ஸ்வரூபமான,

ஆனந்த³ ரூபம்

आत्मानं = ஆத்மாவை,

ஆத்மானம்

चिन्तय = சிந்தனை செய்.

சிந்தய (381)

एष स्वयंज्योतिरशेषसाक्षी विज्ञानकोशे विलसत्यजस्रम् ।
लक्ष्यं विधायैनमसद्विलक्षणमखण्डवृत्त्याऽऽत्मतयाऽनुभावय ॥ ३८२ ॥

ஏஷ ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரஶேஷஸாக்ஷீ விஜ்ஞானகோஶே
விலஸத்யஜஸ்ரம் ।
லக்ஷ்யம் விதா⁴யைனமஸத்³விலக்ஷணமக²ண்ட³
வ்ருத்த்யா(ஆ)த்மதயா(அ)னுபா⁴வய ॥ 382 ॥

एष = இவர்,

ஏஷ

स्वयं ज्योति: **ஸ்வயஞ் ஜ்யோதி:**	=	(வேறு எதையும் அபேக்ஷிக்காமல்) தானே பிரகாசிப்பவர்,
अशेष साक्षी **அஶேஷ ஸாக்ஷீ**	=	எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷியாயிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்,
विज्ञानकोशे **விஜ்ஞானகோஶே**	=	விக்ஞான கோசத்தில் (புக்தியில்),
अजस्रं **அஜஸ்ரம்**	=	இடைவிடாமல்,
विलसति **விலஸதி**	=	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். (அதனால்),
असद् विलक्षणं **அஸத்³ விலக்ஷணம்**	=	அஸத் பதார்த்தத்திற்கு (ஜடமாயும் அறியப்படுகிறதாயுமுள்ள புத்தி முதலான அனாத்மாவிற்கு) நேர்மாறுதலான லக்ஷணத்தையுடைய,
एनं **ஏனம்**	=	இவரை,
लक्ष्यं **லக்ஷ்யம்**	=	லக்ஷ்யமாக,
विधाय **விதா⁴ய**	=	வைத்துக்கொண்டு,
अखण्ड वृत्त्या **அக²ண்ட³ வ்ருத்த்யா**	=	துண்டு விழாத விருத்தியுடன்,
आत्मतया **ஆத்மதயா**	=	ஆத்ம ஸ்வரூபமாக,
अनुभावय **அனுபா⁴வய**	=	ஸாக்ஷாத்காரம் செய்.

(382)

(அவதாரிகை) 'துண்டு விழாத விருத்தி' என்றால் எப்படி என்பதை விளக்குகிறார்: -

एतमच्छिनया वृच्या प्रत्ययान्तरशून्यया ।
उल्लेखयन्विजानीयात्स्वस्वरूपतया स्फुटम् ॥ ३८३ ॥

ஏதமச்சி²னயா வ்ருச்யா ப்ரத்யயாந்தரஶூன்யயா ।
உல்லேக²யன்விஜானீயாத்ஸ்வஸ்வரூபதயா ஸ்பு²டம் ॥ 383 ॥

अच्छिनया **அச்சி²னயா**	=	(அழுக்கற்ற திரியுடனும் எண்ணெயுடனும் கூடிய தீபத்தின் ஜ்வாலை போலும் தைலதாரை போலும்) இடைவிடாமல் துடர்ந்ததாயும்,

प्रत्ययान्तरशून्यया ப்ரத்யயாந்தரஶூன்யயா	=	(ஆத்மாவைத்தவிர) வேறு எண்ணங்கள ற்றதாயும் உள்ள,
वृच्या வ்ருச்யா	=	விருத்தியினுல்,
एतं ஏதம்	=	இவரை (ஆத்மாவை),
उल्लेखयन् உல்லேக²யன்	=	எண்ணிக்கொண்டு,
स्वस्वरूपतया ஸ்வஸ்வரூபதயா	=	தன்னுடைய ஸ்வரூபம் என்பதாக,
स्फुटं ஸ்பு²டம்	=	தெளிவாக,
विजानीयात् விஜானீயாத்	=	அறிந்துகொள்ள வேண்டும். (383)

अत्रात्मत्वं दृढीकुर्वन्नहमादिषु संत्यजन् ।
उदासीनतया तेषु तिष्ठेद्घटपटादिवत् ॥ ३८४ ॥

அத்ராத்மத்வம் த்³ருடீ⁴குர்வன்னஹமாதி³ஷு ஸந்த்யஜன் ।
உதா³ஸீனதயா தேஷு திஷ்டே²த்³க⁴டபடாதி³வத் ॥ 384 ॥

अत्र அத்ர	=	இதனிடத்தில் (ஆத்மாவினிடத்தில்),
आत्मत्वं ஆத்மத்வம்	=	'தான்' என்ற தன்மையை,
दृढीकुर्वन् த்³ருடீ⁴குர்வன்	=	திடமாக (தீர்மானமாக) செய்துகொண்டு,
अहमादिषु அஹமாதி³ஷு	=	அஹங்காரம் முதலானவைகளில் ("தான்" என்ற தன்மையை),
संत्यजन् ஸந்த்யஜன்	=	பூராவும் விட்டுவிட்டு,
तेषु தேஷு	=	அவைகளில்,
घट पटादिवत् க⁴ட படாதி³வத்	=	குடம் வஸ்திரம் முதலியவைகளில் (எப்படி "தான்" என்று எண்ணுவது கிடையாதோ அதைப்) போல,
उदासीनतया உதா³ஸீனதயா	=	உதாஸீனமாக ("நான்" என்ற பாவனையில்லாமல்),

तिष्ठेत्	=	இருக்கவேண்டும்.
திஷ்டே²த்		**(384)**

(அவதாரிகை) முன் 371 வது சுலோகத்தில் இவ்விதம் புத்தி முதலான வைகளுக்கெல்லாம் ஸாக்ஷியாக இருக்கிற ஆத்மாவையும் விகல்பமற்று பரிபூர்ண மாயுள்ள பிரஹ்மத்தில் லயப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னதை எவ்விதம் செய்வ தென்று மூன்று சுலோகங்களில் காட்டுகிறார்: -

विशुद्धमन्तःकरणं स्वरूपे निवेश्य साक्षिण्यवबोधमात्रे
शनैः शनैर्निश्चलतामुपानयन्पूर्णत्वमेवानुविलोकयेत्ततः ॥ ३८५ ॥

விஶுத்³த⁴மந்த:கரணம் ஸ்வரூபே நிவேஶ்ய ஸாக்ஷிண்யவபோ³த⁴மாத்ரே
ஶனை: ஶனைர்நிஶ்சலதாமுபாநயன்பூர்ணத்வமேவானுவிலோகயேத்தத: ॥ 385 ॥

विशुद्धं	=	(ரஜோ குணம் தமோ குணம் நீங்கி)
விஶுத்³த⁴ம்		நன்கு சுத்தமாயிருக்கும்,
अन्तःकरणं	=	அந்த:கரணத்தை,
அந்த:கரணம்		
अवबोधमात्रे	=	(உபாதிகளற்ற) ஞானஸ்வரூபமாகமட்டுமிருக்கும்,
அவபோ³த⁴மாத்ரே		
साक्षिणि	=	ஸாக்ஷியாகிய,
ஸாக்ஷிணி		
स्वरूपे	=	ஸ்வரூபத்தில்,
ஸ்வரூபே		
निवेश्य	=	நன்கு வைத்து,
நிவேஶ்ய		
शनैः शनैः	=	மெள்ளமெள்ள,
ஶனை: ஶனை:		
निश्चलतां	=	அசைவற்ற தன்மையை,
நிஶ்சலதாம்		
उपानयन्	=	ஏற்படுத்திக்கொண்டு,
உபாநயன்		
ततः	=	அதன் பிறகு,
தத:		
पूर्णत्वं एव	=	பரிபூர்ணமாயிருக்கும் தன்மையையே,
பூர்ணத்வம் ஏவ		
अनुविलोकयेत्	=	ஸாக்ஷாத்கரிக்க வேண்டும்.
அனுவிலோகயேத்		

கண்ணுடிக்கெதிரில் நின்று பார்க்கும்பொழுது நம் முகத்தைக்காட்டிலும் வேறுகக் கண்ணுடிக்குள் பிரதிபிம்பம் தெரிகிறது. கண்ணுடியை யகற்றிவிட்டால் அந்த பிரதி பிம்பம் பிம்பமான முகத்துடன் ஒன்ருகச் சேர்ந்துவிடுகிறது. இதுபோல் பிரஹ்மம் மனதில் பிரதிபிம்பித்து சிதாபாஸனுக தனியாகத் தோன்றிக் கொண்டிரு ந்தது. எல்லா விருத்திகளையும் அடக்கியவுடன் உபாதி நீங்கிவிட்டபடியால் பிரதி பிம்பமான சிதாபாஸன் பிம்பமான பிரஹ்மத்துடன் ஒன்றிவிடுகிறது. **(385)**

देहेन्द्रियप्राणमनोऽहमादिभिः स्वाज्ञानक्लृप्तैरखिलैरुपाधिभिः ।
विमुक्तमात्मानमखण्डरूपं पूर्णं महाकाशमिवावलोकयेत् ॥ ३८६ ॥

தே³ஹேந்த்³ரியப்ராணமனோ(அ)ஹமாதி³பி⁴:
ஸ்வாஜ்ஞானக்ல்ருப்தைரகி² லைருபாதி⁴பி⁴: ।
விமுக்தமாத்மானமக²ண்ட³ரூபம் பூர்ணம்
மஹாகாஶமிவாவலோகயேத் ॥ 386 ॥

स्वाज्ञान क्लृप्तैः = தன் ஸ்வரூபத்தை அறியாததினுல்
ஸ்வாஜ்ஞான க்ல்ருப்தை: ஏற்பட்டிருக்கும்,
देह इन्द्रिय प्राण मनो अहं आदिभिः = தேஹம் இந்திரியம் பிராணன் மனஸ்
தே³ஹ இந்த்³ரிய ப்ராண அஹங்காரம் முதலான,
மனே அஹம் ஆதி³பி⁴:
अखिलैः = எல்லா,
அகி²லை:
उपाधिभिः = உபாதிகளால்,
உபாதி⁴பி⁴:
विमुक्तं = நன்கு விடப்பட்டிருக்கிற,
விமுக்தம்
आत्मानं = ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்
महाकाशं इव = வியாபகமான ஆகாசத்தைப்போல,
மஹாகாஶம் இவ
अखण्डरूपं = துண்டு படாத ஸ்வரூபமாய்,
அக²ண்ட³ரூபம்
पूर्णं = நிறைந்ததாக,
பூர்ணம்
अवलोकयेत् = ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேண்டும்.
அவலோகயேத் **(386)**

(அவதாரிகை) 'ஆகாசத்தைப்போல' என்பதை தெளிவு படுத்துகிறர்: -

घटकलशकुसूलसूचिमुख्यैः गगनमुपाधिशतैर्विमुक्तमेकम् ।
भवति न विविधं तथैव शुद्धं परमहमादिविमुक्तमेकमेव ॥ ३८७ ॥

க⁴டகலஶகுஸூலஸூசிமுக்²யை: க³க³னமுபாதி⁴ஶதைர்விமுக்தமேகம் ।
ப⁴வதி ந விவித⁴ம் ததை²வ ஶுத்³த⁴ம் பரமஹமாதி³விமுக்தமேகமேவ ॥ 387 ॥

घट कलश कुसूल सूचि मुख्यैः **க⁴டகலஶகுஸூலஸூசிமுக்²யை:**	=	குடம், கலசம், குதிர், ஊசி முதலான,
उपाधिशतैः **உபாதி⁴ஶதை:**	=	(சிறிதும் பெரியதுமான, பலவாகத் தோற்றத்திற்குக் காரணமான) நூற்றுக்கணக்கான உபாதிகளினுல்,
विमुक्तं **விமுக்தம்**	=	நன்கு விடப்பட்டிருக்கும்,
गगनं **க³க³னம்**	=	ஆகாசம்,
एकं **ஏகம்**	=	ஒன்ருகவே,
भवति **ப⁴வதி**	=	இருக்கிறது,
विविधं **விவித⁴ம்**	=	பலவிதமாக,
न **ந**	=	இருப்பதில்லை,
तथा एव **ததா² ஏவ**	=	அவ்விதமே,
अहमादि विमुक्तं **அஹமாதி³ விமுக்தம்**	=	அஹங்காரம் முதலானவைகளிலிருந்து நன்கு விடப்பட்ட,
शुद्धं **ஶுத்³த⁴ம்**	=	சுத்தமான,
परं **பரம்**	=	மேலான வஸ்துவான ஆத்மா,
एकं एव **ஏகம் ஏவ**	=	ஒன்றே தான். **(387)**

(அவதாரிகை) ஆகாச திருஷ்டாந்தத்தில். உபாதிகளாகக்கண்ட குடம் முதலியவைகளுக்கு ஆகாசத்தைப்போலவே வியாவஹாரிகஸத்தையுண்டு; ஆத்மாவிற்கு ஏற்பட்ட உபாதிகள் வெறும் தோற்றமாயே இருப்பதால் ஆத்மாவின் ஏகமாயிருக்கும் தன்மையை உணர்வது சிரமமில்லையென்ற கருத்துடன் சொல்கிருர்: -

ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्ता मृषामात्रा उपाधयः ।
ततः पूर्णं स्वमात्मानं पश्येदेकात्मना स्थितम् ॥ ३८८ ॥

ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தா ம்ருஷாமாத்ரா உபாத⁴ய: ।
தத: பூர்ணம் ஸ்வமாத்மானம் பஶ்யேதே³காத்மனா ஸ்தி²தம் ॥ 388 ॥

ब्रह्मा आधा: = ஹிரண்ய கர்ப்பர் முதல்,
ப்³ரஹ்மா ஆதா⁴:
स्तम्ब पर्यन्ता: = ஸ்தம்பமென்ற சிறு பூச்சி வரையாகிற,
ஸ்தம்ப³பர்யந்தா
उपाधय: = உபாதிகள்,
உபாத⁴ய:
मृषामात्रा: = மித்யையே,
ம்ருஷாமாத்ரா:
ततः = ஆகையால்,
தத:
स्वं = தன்னுடைய,
ஸ்வம்
आत्मानं = ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்
एकात्मना = ஓரேவிதமாக,
ஏகாத்மனு
स्थितं = இருக்கும்,
ஸ்தி²தம்
पूर्णं = பரிபூர்ண வஸ்துவாக,
பூர்ணம்
पश्येत् = பார்க்கவேண்டும்.
பஶ்யேத் **(388)**

यत्र भ्रान्त्या कल्पितं तद्विवेके तत्तन्मात्रं नैव तस्माद्विभिन्नम् ।
भ्रान्तेर्नाशे भ्रान्तिदृष्टाहितत्त्वं रज्जुस्तद्वद्विश्वमात्मस्वरूपम् ॥ ३८९ ॥

யத்ர ப்⁴ராந்த்யா கல்பிதம் தத்³விவேகே தத்தன்மாத்ரம்
நைவ தஸ்மாத்³விபி⁴ன்னம் ।
ப்⁴ராந்தேர்நாஶே ப்⁴ராந்தித்³ருஷ்டாஹிதத்த்வம்
ரஜ்ஜுஸ்தத்³வத்³விஶ்வமாத்மஸ்வரூபம் ॥ 389 ॥

यत्र = எதினிடத்தில்,
யத்ர

यत् = எது,
யத்
भ्रान्त्या = பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ராந்த்யா
कल्पितं = கல்பிக்கப்பட்டதோ,
கல்பிதம்
तत् = அது,
தத்
विवेके = விசாரித்துப் பார்க்கும்போது,
விவேகே
तत् मात्रं = அந்த அதிஷ்டானமாகவே தானிருக்கும்;
தத் மாத்ரம்
तस्मात् = அதிலிருந்து,
தஸ்மாத்
विभिन्नं = வேறுபட்டது,
விபி⁴ன்னம்
न एव = இல்லவே யில்லை,
ந ஏவ
भ्रान्तेः = இது பாம்பு என்ற பிராந்திக்கு (இது பாம்பு அல்ல,
ப்⁴ராந்தே: கயிறுதான் என்ற ஞானத்தால்)
नाशे = நாசமேற்பட்டால்,
நாஶே
भ्रान्ति दृष्ट अहि तत्त्वं = பிராந்தியினால் காணப்பட்ட ஸர்ப்பத்தின்
ப்⁴ராந்தி த்³ருஷ்ட அஹி தத்த்வம் வாஸ்தவத்தன்மை,
रज्जुः = கயிறுதான்,
ரஜ்ஜு:
तद्वत् = அதுபோல்,
தத்³வத்
विश्वं = (அக்ஞானத்தினுல் தோன்றும்) ஜகத்,
விஶ்வம்
आत्मस्वरूपं = (அதன் அதிஷ்டானமான) ஆத்ம
ஆத்மஸ்வரூபம் ஸ்வரூபமேயாகும்.

கயிறு தெரிந்தவுடன் பாம்பு மறைவதுபோல் அதிஷ்டானமான ஆத்மஸ்வரூபம் தெரிந்தவுடன் உலகத்தோற்றம் மறைந்துவிடும். **(389)**

स्वयं ब्रह्मा स्वयं विष्णु स्वयमिन्द्रा स्वयं शिवः ।
स्वयं विश्वमिदं सर्वं स्वस्मादन्यन्न किञ्चन ॥ ३९० ॥

ஸ்வயம் ப்³ரஹ்மா ஸ்வயம் விஷ்ணு ஸ்வயமிந்த்³ரா ஸ்வயம் ஶிவ꞉ ।
ஸ்வயம் விஶ்வமித³ம் ஸர்வம் ஸ்வஸ்மாத³ன்யன்ன கிஞ்சன ॥ 390 ॥

स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
ब्रह्मा ப்³ரஹ்மா	=	பிரஹ்மா,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
विष्णु விஷ்ணு	=	விஷ்ணு,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
इन्द्राः இந்த்³ரா꞉	=	இந்திரன்,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
शिवः ஶிவ꞉	=	சிவன்,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானே,
इदं இத³ம்	=	இந்த,
सर्वं ஸர்வம்	=	எல்லா,
विश्वं விஶ்வம்	=	ஜகத்தும்,
स्वस्मात् ஸ்வஸ்மாத்	=	தன்னைவிட,
अन्यत् அன்யத்	=	வேறு,
किञ्चन கிஞ்சன	=	எதுவும்,
न ந	=	கிடையாது.

अन्तः स्वयं चापि बहिः स्वयं च
स्वयं पुरस्तात्स्वयमेव पश्चात् ।
स्वयं ह्यवाच्या स्वयमप्युदीच्यां
तथोपरिष्टात्स्वयमप्यधस्तात् ॥ ३९१ ॥

அந்த꞉ ஸ்வயம் சாபி ப³ஹி꞉ ஸ்வயம் ச
ஸ்வயம் புரஸ்தாத்ஸ்வயமேவ பஶ்சாத் ।
ஸ்வயம் ஹ்யவாச்யா ஸ்வயமப்யுதீ³ச்யாம்
ததோ²பரிஷ்டாத்ஸ்வயமப்யத⁴ஸ்தாத் ॥ 391 ॥

अन्तः च अपि = உள்ளேயும் கூட,
அந்த꞉ ச அபி
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
बहिः च = வெளியிலும்,
ப³ஹி꞉ ச
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
पुरस्तात् = முன்னால் (கிழக்கில்),
புரஸ்தாத்
स्वयं एव = தான் தான்,
ஸ்வயம் ஏவ
पश्चात् = பின்னால் (மேற்கில்),
பஶ்சாத்
स्वयं हि = தான் தான்,
ஸ்வயம் ஹி
अवाच्यां = தெற்கில்,
அவாச்யாம்
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
उदीच्यां अपि = வடக்கிலும்,
உதீ³ச்யாம் அபி
तथा = அப்படியே,
ததா²

उपरिष्टात् = மேலேயும்,

உபரிஷ்டாத்

अपि = கீழேயும்,**அபி**

स्वयं = தானே,

ஸ்வயம் **(391)**

(**அவதாரிகை**) தனித்தனியாகத் தோன்றும் பதார்த்தங்கள் எல்லாம் ஸ்வரூப த்தில் ஒன்றுகவே இருக்கமுடியுமாவென்றல், ஒரே ஜலம் அலையாகவும், நுரையாக வும், சுழலாகவும் தோன்றவில்லையா என்கிறுர்: -

तरङ्गफेनभ्रमबुद्बुदादि सर्वं स्वरूपेण जलं यथा तथा ।
चिदेव देहाद्यहमन्तमेतत् सर्वं चिदेवैकरसं विशुद्धम् ॥ ३९२ ॥

தரங்க³பே²னப்⁴ரமபு³த்³பு³தா³தி³ ஸர்வம் ஸ்வரூபேண
ஜலம் யதா² ததா² ।
சிதே³வ தே³ஹாத்³யஹமந்தமேதத் ஸர்வம்
சிதே³வைகரஸம் விஶுத்³த⁴ம் ॥ 392 ॥

तरङ्ग फेन भ्रम बुद्बुदादि = அலை, நுரை, சுழல், நீர்குமிழி முதலியது,

தரங்க³பே²னப்⁴ரமபு³த்³பு³தா³தி³

सर्वं = எல்லாம்,

ஸர்வம்

स्वरूपेण = ஸ்வரூபத்தில்,

ஸ்வரூபேண

यथा = எப்படி,

யதா²

जलं = ஜலமேதானே,

ஜலம்

तथा = அப்படியே,

ததா²

देहादि = தேஹம் முதல்,

தே³ஹாதி³

अहमन्तं = அஹங்காரம் முடிய,

அஹமந்தம்

एतत् = இது,

ஏதத்

सर्वं = எல்லாம்,

ஸர்வம்

एकरसं = ஒரே ரஸமாயும்,
ஏகரஸம்

विशुद्धं = சுத்தமாயும் உள்ள,
விஶுத்³த⁴ம்

चित् एव = சைதன்யம் தான்.
சித் ஏவ **(392)**

(**அவதாரிகை**) இந்த அனுபவம் பிரஹ்மத்தில் நிலைத்தவருக்குத் தான் ஏற்படுமே தவிர, மாயைக்கு உள்பட்டவருக்கு ஏற்படாது என்பதைச் சொல்கிறுர்: -

सदेवेदं सर्वं जगद्वगतं वाङ्मनसयोः
सतोऽन्यन्नास्त्येव प्रकृतिपरसीम्नि स्थितवतः ।
पृथक्किं मृत्स्नायाः कलशघटकुम्भाद्यवगतं
वदत्येष भ्रान्तस्त्वमहमिति मायामदिरया ॥ ३९३ ॥

ஸதே³வேத³ம் ஸர்வம் ஜக³த்³வக³தம் வாங்மனஸயோ:
ஸதோ(அ)ன்யன்னாஸ்த்யேவ ப்ரக்ருதிபரஸீம்னி ஸ்தி²தவத: ।
ப்ருத²க்கிம் ம்ருத்ஸ்னயா: கலஶக⁴டகும்பா⁴த்³யவக³தம்
வத³த்யேஷ ப்⁴ராந்தஸ்த்வமஹமிதி மாயாமதி³ரயா ॥ 393 ॥

इदं = இந்த,
இத³ம்

सर्वं = எல்லா,
ஸர்வம்

जगत् = ஜகத்தும்,
ஜக³த்

सत् एव = ஸத் (பிரஹ்மம்) தான் என்று,
ஸத் ஏவ

वाङ्मनसयोः = (உபநிஷத்) வாக்கியத்தினாலும் (அதையனுஸரித்த
வாங்மனஸயோ: யுக்தியோடு கூடிய) புத்தியினுலும்,

अवगतं = அறியப்பட்டதாக ஆகிறது,
அவக³தம்

प्रकृति पर सीम्नि = காரணங்களுக்குள் மேலான (பிரஹ்மமாகிற)
ப்ரக்ருதி பர ஸீம்னி எல்லையில்,

स्थितवतः = நிற்பவருக்கு,
ஸ்தி²தவத:

सतः = ஸத்தைத் தவிர,
ஸத:

अन्यत् = வேறு எதுவும்,
அன்யத்
न अस्ति एव = கிடையவே கிடையாது தான்,
ந அஸ்தி ஏவ
कलश घट कुम्भादि = கலசம், குடம், கும்பம் முதலியது,
கலஶ க⁴ட கும்பா⁴தி³
मृत्स्नाया: = மண்ணை விட்டு,
ம்ருத்ஸ்னயாः
पृथक् = வேறாக,
ப்ருத²க்
किं अवगतं = அறியப்படுகிறதா?
கிம் அவக³தம்
मायामदिरया = மாயையாகிற கள்ளினால்,
மாயாமதி³ரயா
भ्रान्त: = பிராந்தியடைந்தவனாய்,
ப்⁴ராந்த:
एष: = இவன்,
ஏஷ:
त्वं = 'நீ',
த்வம்
अहं = 'நான்',
அஹம்
इति = என்று,
இதி
वदति = சொல்லி வருகிறான்.
வத³தி

இந்த சுலோகத்தில் 'வாக்' என்பது

सन् घटः सन् पटः

ஸன் க⁴டः ஸன் படः

இது முதலான ஒரே பொருளைக் குறிக்கிற ஸமானாதிகரண பதங்களுடன் கூடிய வாக்யத்தைக் குறிக்கிறது. அல்லது

'ऐतदात्म्यमिदं सर्व वाचारम्भणं विकारो नामधेयं'

'ஐததா³த்ம்யமித³ம் ஸர்வ வாசாரம்ப⁴ணம் விகாரோ நாமதே⁴யம்'

(இது எல்லாம் பிரஹ்மம். பிரபஞ்சம் பொய்). இது முதலான உபநிஷக் வாக்யத்தைக் குறிக்கிறது. 'மனஸ்' என்பது ஸமானுதிகரண வாக்யங்களால் ஏற்படும் 'இந்த ஜகத் எல்லாம் ஸத் ஸ்வரூபம் தான்' என்ற ஞானத்தைக் குறிக்கிறது. அல்லது உபநிஷத் வாக்யங்களால் ஏற்படும் அதிஷ்டான மாத்திர விஷயமான அகண்டாகார விருத்தியைக் குறிக்கிறது.

'यः चोरः स स्थाणुः'

'யঃ சோரঃ ஸ ஸ்தா2ணுঃ'

'திருடனுக என் கண்ணுக்குப் புலப்பட்ட இது திருடனல்ல, மரக்கட்டைதான்' என்பது போல் இதுவரை பிரபஞ்சமாகத் தோன்றிக்கொண்டிருந்த இது பிரபஞ்சமல்ல ஸத்ரூபமான பிரஹ்மம்தான் என்ற ஞானம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. **(393)**

क्रियासमभिहारेण यत्र नान्यदिति श्रुतिः ।
ब्रवीति द्वैतराहित्यं मिथ्याध्यासनिवृत्तये ॥ ३९४ ॥

க்ரியாஸமபி4ஹாரேண யத்ர நான்யதி3தி ஶ்ருதிঃ ।
ப்3ரவீதி த்3வைதராஹித்யம் மித்2யாத்4யாஸநிவ்ருத்தயே ॥ 394 ॥

यत्र नान्यत् / **யத்ர நான்யத்**	=	எதில் வேறு எதுவும் கிடையாதோ",
इति / **இதி**	=	என்ற,
श्रुतिः / **ஶ்ருதிঃ**	=	(பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்) சுருதியானது,
क्रियासमभिहारेण / **க்ரியாஸமபி4ஹாரேண**	=	திரும்பத்திரும்ப,
द्वैत राहित्यं / **த்3வைத ராஹித்யம்**	=	இரண்டாயிருக்கும் தன்மை கிடையாது என்று,
मिथ्याध्यासनिवृत्तये / **மித்2யாத்4யாஸநிவ்ருத்தயே**	=	பொய்யாயிருக்கும் அத்யாஸத்தை விலக்குவதற்காக,
ब्रवीति / **ப்3ரவீதி**	=	சொல்லுகிறது. (இங்கு 'அத்யாஸம்' என்பது பேத ஞானத்தையும், பிரபஞ்சத்தையும் குறிக்கிறது.)

(394)

आकाशवन्निर्मलनिर्विकल्पनिसीमनिस्पन्दन निर्विकारम् ।
अन्तर्बहिःशून्यमनन्यमद्वयं स्वयं परं ब्रह्म किमस्ति बोध्यम् ॥ ३९५ ॥

ஆகாஶவந்நிர்மலநிர்விகல்பநிஸீமநிஸ்பந்த3ன நிர்விகாரம் ।
அந்தர்ப3ஹிঃஶூன்யமனன்யமத்3வயம் ஸ்வயம்
பரம் ப்3ரஹ்ம கிமஸ்தி போ3த்4யம் ॥ 395 ॥

आकाशवत् **ஆகாஶவத்**	=	ஆகாசத்தைப்போல,
निर्मल **நிர்மல**	=	அழுக்கற்றதாய்,
निर्विकल्प **நிர்விகல்ப**	=	(அப்படி இப்படியென்று சொல்வதற்கில்லாமல்) ஒரேவிதமாய்,
निस्सीम **நிஸ்ஸீம**	=	எல்லையற்றதாய்,
निस्स्पन्दन **நிஸ்ஸ்பந்த³ன**	=	அசைவற்றதாய்,
निर्विकारं **நிர்விகாரம்**	=	எவ்வித மாறுதலுமற்றகாயும்,
अन्तर्बहिः शून्यं **அந்தர்ப³ஹி:ஶூன்யம்**	=	உள்ளே யென்றோ வெளியென்றோ கிடையாததாயும் (இருக்கிறது),
अनन्यत् **அனன்யத்**	=	(பிரத்யகாத்மாவைவிட) வேறு இல்லாததாய்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்றகாய்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தாஞகவேயிருப்பதாய்,
परं **பரம்**	=	(எல்லாவற்றிற்கும்) மேலானதாய்,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம் (இருக்கிறது). (அது அறியப்பட்டு விட்டால்),
किं **கிம்**	=	(வேறு) எது,
बोध्यं **போ³த்⁴யம்**	=	அறியவேண்டியதாக,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கும்?

பிரஹ்மத்திற்கு திருஷ்டாந்தமே கிடையாதபோதிலும் நமக்கு அதன் தன்மை கொஞ்சமாவது மனசில் படவேண்டுமே என்று ஆகாசம் திருஷ்டாந்தமாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. **अन्तर्बहिश्शून्यं அந்தர்ப³ஹிஶ்ஶூன்யம்** என்பதால் ஸ்வகதபேதம் (தன் ஸ்வரூபத்தில் வேற்றுமை) இல்லையென்றும் **अनन्यत् அனன்யத்** என்பதால் ஸஜாதீய பேதமில்லையென்றும் **अद्वयं அத்³வயம்** என்பதால் விஜாதீய பேதம் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றை அறிந்தால் எல்லாம் அறிந்ததாக ஆகும் என்ற

நியாயப்படி எல்லாமாக இருக்கும் பிரஹ்மத்தை யறிந்துவிட்டால் எல்லாம் அறிந்ததாக ஆகிறபடியால் அறியவேண்டியது ஒன்றும் பாக்கியில்லை. **(395)**

वक्तव्यं किमु विद्यतेऽत्र बहुधा ब्रह्मैव जीवः स्वयं
जगदापराणु सकलं ब्रह्माद्वितीयं श्रुतेः ।
ब्रह्मैवाहमिति प्रबुद्धमतयः संत्यक्तवाह्याः स्फुटं
ब्रह्मीभूय वसन्ति संततचिदानन्दात्मनैव ध्रुवम् ॥ ३९६ ॥

வக்தவ்யம் கிமு வித்³யதே(அ)த்ர ப³ஹுதா⁴ ப்³ரஹ்மைவ ஜீவꞏ ஸ்வயம்
ஜக³தா³பராணு ஸகலம் ப்³ரஹ்மாத்³விதீயம் ஶ்ருதேꞏ ।
ப்³ரஹ்மைவாஹமிதி ப்ரபு³த்³த⁴மதயꞏ ஸந்த்யக்தவாஹ்யாꞏ ஸ்பு²டம்
ப்³ரஹ்மீபூ⁴ய வஸந்தி ஸந்ததசிதா³னந்தா³த்மனைவ த்⁴ருவம் ॥ 396 ॥

अत्र **அத்ர**	=	இவ்விஷயத்தில் (பிரஹ்மம் ஒன்று தான் உள்ளது என்பதில்),
बहुधा **ப³ஹுதா⁴**	=	பலவிதமாக,
वक्तव्यं **வக்தவ்யம்**	=	சொல்ல வேண்டியது,
किमु **கிமு**	=	எது வேனும்,
विद्यते **வித்³யதே**	=	உண்டா?
ब्रह्म एव **ப்³ரஹ்ம ஏவ**	=	பிரஹ்மம் தான்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
जीवः **ஜீவꞏ**	=	(உபாதியோடு சேரும் போது) ஜீவன் (எனப்படுகிறது.)
आपराणु **ஆபராணு**	=	பரமாணுவரை,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
जगत् **ஜக³த்**	=	ஜகத்,
सकलं **ஸகலம்**	=	எல்லாம் (ப்ரஹ்மத்திலிருந்து உண்டாகி அதிலேயே இருந்து அதிலேயே லயத்தை யடைகிறபடியால்),

ब्रह्म	=	பிரஹ்மமே (பிரஹ்மத்தைத் தவிர வேறில்லை).
ப்³ரஹ்ம		(ஜீவனும் பிரஹ்மம், ஜத்தும் பிரஹ்மம் என்றிருப்பதினால்),
श्रुतेः	=	உபநிஷத் பிரமாணத்தினால்,
ஶ்ருதே꞉		
ब्रह्म	=	பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம		
अद्वितीयं	=	இரண்டாவதற்றது,
அத்³விதீயம்		
ब्रह्म एव	=	பிரஹ்மம் தான்,
ப்³ரஹ்ம ஏவ		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
इति	=	என்று,
இதி		
प्रबुद्धमतयः	=	நன்கு அறிந்துகொண்ட புத்தி யுள்ளவர்கள்,
ப்ரபு³த்³த⁴மதய꞉		
स्फुटं	=	பூராவாக (வாஸனையுள்பட),
ஸ்பு²டம்		
संत्यक्तवाह्याः	=	வெளி (அனாத்ம) பதார்த்தங்களை நன்கு
ஸந்த்யக்தவாஹ்யா꞉		விட்டு விட்டவர்களாக,
ब्रह्मीभूय	=	பிரஹ்மமாக ஆகி,
ப்³ரஹ்மீபூ⁴ய		
संतत चिदानन्दात्मना एव	=	இடைவிடாமல் ஞான ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே
ஸந்தத சிதா³னந்தா³த்மனா ஏவ		தான்,
ध्रुवम्	=	நிச்சயமாக,
த்⁴ருவம்		
वसन्ति	=	இருப்பார்கள்.
வஸந்தி		

जहि मलमयकोशेऽहंधियोत्थापिताशां
प्रसभमलिकल्पे लिङ्गदेहेऽपि पश्चात् ।
निगमगदितकीर्तिं नित्यमानन्दमूर्तिं
स्वयमिति परिचीय ब्रह्मरूपेण तिष्ठ ॥ ३९७ ॥

ஜஹி மலமயகோஶே(அ)ஹந்தி⁴யோத்தா²பிதாஶாம்
ப்ரஸப⁴மலிகல்பே லிங்க³தே³ஹே(அ)பி பஶ்சாத் ।
நிக³மக³தி³தகீர்திம் நித்யமானந்த³மூர்திம்
ஸ்வயமிதி பரிசீய ப்³ரஹ்மரூபேண திஷ்ட² ॥ 397 ॥

मलमय कोशे மலமய கோஶே	=	மலம் நிறைந்த (அன்னமய) கோசத்தில்,
अहं धिया அஹம் தி⁴யா	=	'நான்' என்ற எண்ணத்தினுல்,
उत्थापिताशां உத்தா²பிதாஶாம்	=	கிளப்பப்பட்டிருக்கும் ஆசையை,
प्रसभं ப்ரஸப⁴ம்	=	பலாத்காரமாக,
जहि ஜஹி	=	போக்கடித்து விடு,
पश्चात् பஶ்சாத்	=	(ஸ்தூலதேஹ ஸம்பந்தமான ஆசை நீங்கிய) பிறகு,
अनिकल्पे அனிகல்பே	=	காற்றுப்போலுள்ள (கண்ணுக்குத் தெரியாமல் எப்பொழுதும் சலித்துக் கொண்டிருக்கிற),
लिङ्गदेहे லிங்க³தே³ஹே	=	(பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம் என்கிற மூன்று கோசங்கள் அடங்கிய) ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திலும்,
अपि அபி	=	கூட (நான் என்ற எண்ணத்தையும் அதினுல் ஏற்படும் அபிமானத்தையும் விட்டு விடு. அநித்ய மாயுள்ள ஆனந்தமய கோசத்தில் அபிமானம் தானுகவே நிவிருத்தி யாகிவிடும். பிறகு),
निगम गदित कीर्तिं நிக³ம க³தி³த கீர்திம்	=	வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட (ஸத், சித் ஆனந்தம், என்றெல்லாம் பலவாறுக) கீர்த்தி யுள்ளதான,
नित्यं आनन्द मूर्तिं நித்யம் ஆனந்த³ மூர்திம்	=	எப்பொழுதும் ஆனந்த ஸ்வரூபமான பிரஹ்மத்தை,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தான்,
इति இதி	=	என்று,
परिचीय பரிசீய	=	அறிந்து அனுபவித்து,
ब्रह्मरूपेण ப்³ரஹ்மரூபேண	=	பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே,

तिष्ठ = நிலைத்திரு.
திஷ்ட² (397)

शवाकारं यावद् भजति मनुजः तावदशुचिः
परेभ्यः स्यात् क्लेशो जननमरणव्याधिनिरयाः ।
यदाऽऽत्मानं शुद्धं कलयति शिवाकारं अचलं
तदा तेभ्यो मुक्तो भवति हि तदाह श्रुतिरपि ॥ ३९८ ॥

ஶவாகாரம் யாவத்³ ப⁴ஜதி மனுஜ: தாவத³ஶுசி:
பரேப்⁴ய: ஸ்யாத் க்லேஶோ ஜனனமரணவ்யாதி⁴நிரயா: ।
யதா³(ஆ)த்மானம் ஶுத்³த⁴ம் கலயதி ஶிவாகாரம் அசலம்
ததா³ தேப்⁴யோ முக்தோ ப⁴வதி ஹி ததா³ஹ ஶ்ருதிரபி ॥ 398 ॥

मनुजः = மனுஷ்யன்,
மனுஜ:
यावत् = எதுவரையில்,
யாவத்
शव आकारं = பிணமாக உள்ளதை (இந்த ஸ்தூல சரீரத்தை)
ஶவ ஆகாரம் தன் ஸ்வரூபமாக,
भजति = எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறானோ,
ப⁴ஜதி
तावत् = அதுவரை (அவன்),
தாவத்
अशुचिः = அசுத்தமானவன் தான்,
அஶுசி:
परेभ्यः = பிறர்களிடமிருந்து,
பரேப்⁴ய:
क्लेशः = துன்பம்,
க்லேஶ:
स्यात् = ஏற்படும்,
ஸ்யாத்
जनन मरणव्याधि निरयाः = (இந்த லோகத்தில்) பிறப்பு, இறப்பு, பிணி,
ஜனன மரண வ்யாதி⁴நிரயா: (மறு லோகத்தில்) நரகம் இவைகளும் (ஏற்படும்),
यदा = எப்பொழுது (ஸாதன சதுஷ்டயத்தைக் கை
யதா³ கொண்டு ஸத்குருவை யண்டி வேதாந்த சிரவண மனனங்களால்),
आत्मानं = தன்னை,
ஆத்மானம்

शुद्धं ஶுத்³த⁴ம்	=	சுத்தமாக (ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மர், காரணம் என்னும் மூன்று சரீரங்களுக்கும் அப்பால் பட்டதாக),
शिवाकारं ஶிவாகாரம்	=	ஆனந்த ஸ்வரூபமாக,
अचलं அசலம்	=	அசைவற்றதாக அல்லது நன்கு கவனமாக,
कलयति கலயதி	=	அறிகிறுனே,
तदा ததா³	=	அப்பொழுது,
तेभ्यो தேப்⁴யோ	=	அவைகளிடமிருந்து (துன்பம், பிறப்பு முதலியவைகளிடமிருந்து),
मुक्तः முக்த:	=	விடுபட்டவனுக,
भवति ப⁴வதி	=	ஆகிவிடுகிறுன்,
हि ஹி	=	என்பது பிரஸித்தம்,
तत् தத்	=	அந்த விஷயத்தை,
श्रुतिः ஶ்ருதி:	=	(சாந்தோக்ய உபநிஷத்) சுருதியும்,
अपि அபி	=	கூட,
आह ஆஹ	=	சொல்கிறது.

ஸ்தூல சரீரம் தனிப்பட்ட முறையில் சைதன்ய ஸ்வரூபமாக இல்லாததால் பிணம்தான். மலம் நிறைந்த அசுத்தமான சரீரத்தை நான் என்று எண்ணுகிறவனும் அசுத்தன்தான். சுருதியும் என்பதால் அநுபவமும் ஆசார்யர்களும் சொல்கிறுர்கள் என்ற அர்த்தம் கிடைக்கிறது **तदपि श्रुतिराह தத³பி ஶ்ருதிராஹ** அதையும் சுருதி சொல்கிறது என்றும் அர்த்தம் கொள்ளலாம். **(398)**

34. இரண்டற்ற நிலை

(அவதாரிகை) 'சுத்தமாக' என்று சொன்னதை விஸ்தரிக்கிறுர்:

स्वात्मन्यारो पिताशेषाभासवस्तु निरासतः ।
स्वयमेव परं ब्रह्म पूर्ण अद्वयं अक्रियम् ॥ ३९९ ॥

ஸ்வாத்மன்யாரோ பிதாஶேஷாபா⁴ஸவஸ்து நிராஸத꞉ ।
ஸ்வயமேவ பரம் ப்³ரஹ்ம பூர்ண அத்³வயம் அக்ரியம் ॥ 399 ॥

स्वात्मनि ஸ்வாத்மனி	=	தன் ஆத்மாவினிடத்தில்,
आरोपित ஆரோபித	=	ஏற்றிய (கல்பிக்கப்பட்ட)
अशेष அஶேஷ	=	எல்லா,
आभास ஆபா⁴ஸ	=	வெறும் தோற்றமான,
वस्तु வஸ்து	=	(அஹங்காரம் முதலிய) வஸ்துக்களை,
निरासतः நிராஸத꞉	=	விலக்கி விடுவதினால்,
स्वयं एव ஸ்வயம் ஏவ	=	தான் தானே,
परं பரம்	=	மேலானதாய்,
पूर्णं பூர்ணம்	=	நிறைந்ததாய்,
अद्वयं அத்³வயம்	=	இரண்டற்றதாய்,
अक्रियं அக்ரியம்	=	எவ்வித கிரியையும் அற்றதாயுமுள்ள,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மம் (தான் என்ற அனுபவம் ஏற்படும்) (399)

(அவதாரிகை) முதலில் மிகுந்த பிரயாஸை எடுத்துக்கொண்டு பிரபஞ்சத் தோற்றத்தை விலக்கி ஸமாதியை அப்யஸித்து வந்தால் அதிலேயே நிலைத்தபின் தானாகவே பிரபஞ்சத் தோற்றம் முயல் கொம்பு போலாகிவிடும் என்பதை கூறுகிறார்:-

समाहितायां सति चित्तवृत्तौ परात्मनि ब्रह्मणि निर्विकल्पे ।
न दृश्यते कश्चिदयं विकल्पः प्रजल्पमात्रः परिशिष्यते ततः ॥ ४०० ॥

**ஸமாஹிதாயாம் ஸதி சித்தவ்ருத்தௌ பராத்மனி ப்³ரஹ்மணி நிர்விகல்பே ।
ந த்³ருஶ்யதே கஶ்சித³யம் விகல்ப: ப்ரஜல்பமாத்ர: பரிஶிஷ்யதே தத: ॥ 400 ॥**

परात्मनि பராத்மனி	=	பரமாத்மாவாயுள்ள,
निर्विकल्पे நிர்விகல்பே	=	எவ்வித விகல்பமுமற்ற,
ब्रह्मणि ப்³ரஹ்மணி	=	பிரஹ்மமாகிற,
सति ஸதி	=	ஸத்பதார்த்தத்தில்,
चित्तवृत्तौ சித்தவ்ருத்தௌ	=	மனதின் விருத்தி,
समाहितायां ஸமாஹிதாயாம்	=	நன்கு வைக்கப்பட்டதேயானால் (அதாவது நிர்விகல்ப ஸமாதி நிலை ஏற்பட்டதே யானல்),
अयं அயம்	=	இந்த (அக்ஞான் தசையில் காணப்படுகிற),
विकल्प: விகல்ப:	=	விகல்பம்,
कश्चित् கஶ்சித்	=	எதுவும்,
न दृश्यते ந த்³ருஶ்யதே	=	காணப்படுவதில்லை,
तत: தத:	=	பிறகு (அந்த விகல்பமெல்லாம்),
प्रजल्पमात्रं ப்ரஜல்பமாத்ரம்	=	வெறும் பேச்சாக மாத்திரம்,
परिशिष्यते பரிஶிஷ்யதே	=	மிஞ்சிவிடுகிறது. (ஒன்றும் செய்ய சக்தியற்றதாகிவிடுகிறது.)

முன்னல் ஸுகதுக்கங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த பிரபஞ்சம், பிரஹ்ம நிஷ்டனுக்குத் தோன்றியபோதிலும் ஆகாசத்தாமரைபோலும், விஷப்பல்லைப் பிடுங்கிய பாம்பு போலும், ஒரு காரியத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில்லை. வஸ்து இல்லாமல் சொல்லும் ஞானமும் ஏற்படுவது விகல்பம் என்று யோக ஸூத்ரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுபோலாகிவிடும். **(400)**

असत्कल्पो विकल्पोऽयं विश्वमित्येकवस्तुनि |
निर्विकारे निराकारे निर्विशेषे भिदा कुतः ॥ ४०१ ॥

அஸத்கல்போ விகல்போ(அ)யம் விஶ்வமித்யேகவஸ்துனி |
நிர்விகாரே நிராகாரே நிர்விஶேஷே பி⁴தா³ குதஃ ॥ 401 ॥

विश्वं = ஜகத்,
விஶ்வம்
इति = என்ற,
இதி
अयं = இது,
அயம்
असत्कल्पः = இல்லாத வஸ்துவிற்கு ஸமானமான,
அஸத்கல்பஃ
विकल्पः = விகல்பமாயிருக்கிறது,
விகல்பஃ
निर्विकारे = எவ்வித மாறுதலுமில்லாத,
நிர்விகாரே
निराकारे = எவ்வித ரூபமுமில்லாத,
நிராகாரே
निर्विशेषे = எவ்வித விசேஷமுமில்லாத,
நிர்விஶேஷே
एक वस्तुनि = ஒரே வஸ்துவான பிரஹ்மத்தில்,
ஏக வஸ்துனி
भिदा = வேற்றுமை,
பி⁴தா³
कुतः = எங்கிருந்து ஏற்பட முடியும்?
குதஃ

எப்பொழுதும் பிரஹ்மஸ்வரூபத்திலேயே மனம் நன்கு நிலைத்து நிர்விகல்ப ஸமாதியிலிருப்பவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் உலகம் தோன்றுவதில்லை. ஆனாலும் மற்றவர்களுக்கு உலகம் தோன்றுகிறது. இவர்களுக்கும் கிளிஞ்சலில் தோன்றும் வெள்ளி போல ஞானம வந்ததும் மறைந்துவிடுகிறது. இதனால் தான் பிரபஞ்சத்தை முயல் கொம்புபோல அஸத் என்று சொல்லாமல் அஸத் கல்பம் (அஸத்தைப் போன்றது) என்று கூறுகிறார். தோன்றி மறைவதால் பிரபஞ்சம் மித்யை (பொய்யானது). மித்யையான பிரபஞ்சத்தால் பிரஹ்மம் அத்வைதம் என்பதற்கு பாதகமில்லை. ஆகையால் வாஸ்தவத்தில் பிரஹ்மஸ்வரூபததைக்காட்டிலும் வேறு வஸ்து இல்லை. பிரஹ்மஸ்வரூபத்திலும் வேற்றுமை இல்லை. **(401)**

द्रष्टुदर्शनदृश्यादिभावशून्यैकवस्तुनि ।
निर्विकारे निराकारे निर्विशेषे भिदा कुतः ॥ ४०२ ॥

த்³ரஷ்டுத³ர்ஶனத்³ருஶ்யாதி³பா⁴வஶூன்யைகவஸ்துனி ।
நிர்விகாரே நிராகாரே நிர்விஶேஷே பி⁴தா³ குதः ॥ 402 ॥

(அக்ஞானம் விலகிவிட்டபடியால் தன்மூலகமான),

द्रष्टु = பார்க்கிறவன்,
த்³ரஷ்டு
दर्शन = பார்வை,
த³ர்ஶன
दृश्य = பார்க்கப்படும். வஸ்து,
த்³ருஶ்ய
आदि = (பார்க்கும் கருவி) முதலான,
ஆதி³
भाव = வஸ்துக்கள்,
பா⁴வ
शून्य = இல்லாத,
ஶூன்ய
एक = ஒரே,
ஏக
वस्तुनि = வஸ்துவாயும்,
வஸ்துனி
निर्विकारे = விகாரமற்றதாயும்,
நிர்விகாரே
निराकारे = ரூபமற்றதாயும்,
நிராகாரே
निर्विशेषे = விசேஷமற்றதாயும் உள்ள பிரஹ்மத்தில்,
நிர்விஶேஷே
भिदा = வேற்றுமை,
பி⁴தா³
कुतः = எங்கிருந்துவரும்?
குதः **(402)**

कल्पार्णव इवात्यन्तपरिपूर्णैकवस्तुनि ।
निर्विकारे निराकारे निर्विशेषे भिदा कुतः ॥ ४०३ ॥

கல்பார்ணவ இவாத்யந்தபரிபூர்ணைகவஸ்துனி ।
நிர்விகாரே நிராகாரே நிர்விஶேஷே பி⁴தா³ குதः ॥ 403 ॥

कल्पार्णवे **கல்பார்ணவே**	=	கல்பம் முடிந்து பிரளயம் ஏற்படும் போதுள்ள ஸமுத்திரத்தில்,
इव **இவ**	=	போல,
अत्यन्त **அத்யந்த**	=	எல்லைமீறி,
परिपूर्ण **பரிபூர்ண**	=	எங்கும் நிறைந்து,
एक **ஏக**	=	ஒன்றுயிருக்கும்,
वस्तुनि **வஸ்துனி**	=	வஸ்துவாயும்,
निर्विकारे **நிர்விகாரே**	=	விகாரமற்றதாயும்,
निराकारे **நிராகாரே**	=	ரூபமற்றதாயும்,
निर्विशेषे **நிர்விஶேஷே**	=	விசேஷமற்றதாயும் உள்ள பிரஹ்மத்தில்,
भिदा **பி⁴தா³**	=	வேற்றுமை,
कुतः **குத꞉**	=	எங்கிருந்துவரும்?

(403)

तेजसीव तमो यत्र विलीनं भ्रान्तिकारणम् ।
अद्वितीये परे तत्त्वे निर्विशेषे भिदा कुतः ॥ ४०४ ॥

தேஜஸீவ தமோ யத்ர விலீனம் ப்⁴ராந்திகாரணம் ।
அத்³விதீயே பரே தத்த்வே நிர்விஶேஷே பி⁴தா³ குத꞉ ॥ 404 ॥

भ्रान्तिकारणं **ப்⁴ராந்திகாரணம்**	=	பிராந்திக்குக்காரணமான,
तमः **தம꞉**	=	அக்ஞானமாகிற இருட்டு,
यत्र **யத்ர**	=	எதினிடத்தில்,
तमः **தம꞉**	=	இருட்டு,

तेजसी **தேஜஸீ**	=	பிரகாசத்தில் (லயித்துவிடுவது),
इव **இவ**	=	போல,
विलीनं **விலீனம்**	=	நன்கு லயமடைந்துவிடுகிறதோ (அந்த),
अद्वितीये **அத்³விதீயே**	=	இரண்டாவதற்ற,
परे **பரே**	=	உத்தமமான,
तत्त्वे **தத்த்வே**	=	வாஸ்தவமான,
निर्विशेषे **நிர்விஶேஷே**	=	விசேஷமில்லாததான பிரஹ்மத்தில்,
भिदा **பி⁴தா³**	=	வேற்றுமை,
कुतः **குத:**	=	எங்கிருந்துவரும்? **(404)**

(**அவதாரிகை**) எல்லாம் ஒன்றுகத்தெரியும்போது வேற்றுமைக்கு இடமில்லை யென்பதை நல்ல தூக்கத்தை திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லி தெளிவுபடுத்துகிறார்: -

एकात्मके परे तत्त्वे भेदवार्ता कथं भवेत् ।
सुषुप्तौ सुखमात्रायां भेदः केनावलोकितः ॥ ४०५ ॥

ஏகாத்மகே பரே தத்த்வே பே⁴த³வார்தா கத²ம் ப⁴வேத் ।
ஸுஷுப்தௌ ஸுக²மாத்ராயாம் பே⁴த³: கேனாவலோகித: ॥ 405 ॥

एकात्मके **ஏகாத்மகே**	=	ஒரே ஸ்வரூபமாயுள்ள,
परे **பரே**	=	மேலான,
तत्त्वे **தத்த்வே**	=	தத்வத்தில்,
भेदवार्ता **பே⁴த³வார்தா**	=	வேற்றுமை என்ற பேச்சு,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,

भवेत् = இருக்கமுடியும்?

ப⁴வேத்

सुखमात्रायां = ஸுகம் மாத்திரமாயிருக்கும்,

ஸுக²மாத்ராயாம்

सुषुप्तौ = நல்ல தூக்கத்தில்,

ஸுஷுப்தௌ

भेदः = வேற்றுமையானது,

பே⁴த³ः

केन = எவனுலாவது,

கேன

अवलोकितः = அனுபவிக்கப்பட்டதுண்டா?

அவலோகிதः

ஸுஷுப்தியில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் மனம் அடங்கிவிட்டபடியால், ஆத்மா ஜடமானபடியால் ஞானம் ஏற்படுவதில்லை என்பது தார்க்கிகரின் கொள்கை. இது சரியல்ல நித்ய ஞான ஸ்வரூபனுன ஸ்வயம் பிரகாச ஆத்மா ஸுஷுப்தி யிலும் விளங்கிக்கொண்டுதான் இருக்கிறுன். ஆனுல் அறியப்படும் விஷயம் இல்லா ததால்தான் ஸுஷுப்தியில் ஞானம் ஏற்படுவதில்லை. இரண்டாவதுவஸ்து இருக்கு மாகில் அவசியம் பார்ப்பான் "ஆத்மா ஸ்வயம் ப்ரகாச நித்ய ஞான ஸ்வரூபனுக இருந்தாலும் இதைக்காட்டிலும் வேருக இரண்டாவது வஸ்து இல்லாததால் தான் ஆத்மா ஸுஷுப்தியில் அறிகிறதில்லை" என்ற இக்கருத்தை சுருதி கூறுகிறது

यदै तन्न पश्यति पश्यन् वै तन्न पश्यति न तु तद्बितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्तं यत्पश्येत् ॥

யதை³ தன்ன பஶ்யதி பஶ்யன் வை தன்ன பஶ்யதி ந து தத்³தி⁴தீயமஸ்தி ததோ(அ)ன்யத்³விப⁴க்தம் யத்பஶ்யேத் ॥

ஸுஷுப்தியில் அக்ஞான மிருந்தாலும் அது ஆத்மசக்தி யானதாலும் அதிஷ் டானமான ஆத்மாவில் கல்பிதமானதாலும் ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறல்ல எல்லா நிலைகளிலும் ஆத்மா இவ்வாருக இருந்தபோதிலும் எல்லாம் அடங்கியுள்ள ஸுஷுப்தியில் அத்வைதத்தை சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடும் என்பது சுருதி யின் கருத்து ஒரு உத்தம அதிகாரி ஜாக்ரத் நிலையிலேயே ஸுஷுப்தி நிலையை நன்கு சிந்திப்பானேயானுல் அவனுக்கு ஸமாதி கைகூடி அந்தக்கரண விருத்தியைக் கொண்டே அக்ஞானத்தைப்போக்கி நிஷ்ப்ரபஞ்ச ப்ரஹ்மமாக ஆய்விடுவான். ஸுஷுப்தி, ஸமாதி இரண்டிலும் விக்ஷேப்மில்லை, ஆனுல் ஸுஷுப்தியில் ஆவரணம் உள்ளது ஸமாதியில் அதுவுமில்லை வாஸ்தவத்தில் த்வைத பிரபஞ்சம் இருக்குமானுல் ஸுஷுப்தியில் காணப்படும் அது இல்லாததால்தான் காணப்பட வில்லை. ஸுஷுப்தியில் அக்ஞானம் இருந்தபோதிலும் ஸமாதியில் நீங்கிவிடுகிற படியால் அதுவும் வாஸ்தவமல்ல. **(405)**

न ह्यस्ति विश्वं परतत्त्वबोधात् सदात्मनि ब्रह्मणि निर्विकल्पे ।
कालत्रये नाप्यहिरीक्षितो गुणे न ह्यम्बुबिन्दुर्मृगतृष्णिकायाम् ॥ ४०६ ॥

ந ஹ்யஸ்தி விஶ்வம் பரதத்த்வபோ³தா⁴த் ஸதா³த்மனி
ப்³ரஹ்மணி நிர்விகல்பே ।
காலத்ரயே நாப்யஹிரீக்ஷிதோ கு³ணே ந
ஹ்யம்பு³பி³ந்து³ர்ம்ருக³த்ருஷ்ணிகாயாம் ॥ 406 ॥

परतत्त्वबोधात् **பரதத்த்வபோ³தா⁴த்**	=	உத்தமமான தத்வத்தின் அறிவு (அனுபவம்) ஏற்பட்டுவிட்டால் (அக்ஞானம் அடியோடு நீங்கி விடுகிறபடியால்)
सदात्मनि **ஸதா³த்மனி**	=	ஸத் ஸ்வரூபமாயும்,
निर्विकल्पे **நிர்விகல்பே**	=	விகல்பமற்றதாயுமுள்ள,
ब्रह्मणि **ப்³ரஹ்மணி**	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
विश्वं **விஶ்வம்**	=	ஜகத்,
न अस्ति हि **ந அஸ்தி ஹி**	=	இல்லேதான்,
गुणे **கு³ணே**	=	கயிற்றில்,
ईक्षितः **ஈக்ஷிதঃ**	=	பார்க்கப்பட்ட,
अहिः **அஹிঃ**	=	பாம்பானது,
कालत्रये अपि **காலத்ரயே அபி**	=	(பார்ப்பதற்கு முன்னுலும், மறைந்தபிறகும், பார்க்கப்படும் காலத்திலும் ஆக) மூன்று காலங்களிலும்கூட,
न **ந**	=	இல்லவே இல்லே. (அப்படியே)
मृगतृष्णिकायां **ம்ருக³த்ருஷ்ணிகாயாம்**	=	(மானுக்கு தாஹத்தை யுண்டுபண்ணும் பொய்யான) கானல் ஜலத்தில்,
अम्बुबिन्दुः **அம்பு³பி³ந்து³ঃ**	=	துளி ஜலம்கூட,
न **ந**	=	கிடையாது என்பது,

हि = பிரஸித்தம்.

ஹி

நல்ல அறிவைக்கொண்டுதான் ஒரு வஸ்து இருப்பதையும் இல்லாததையும் தீர்மானிக்கவேண்டும். அக்ஞானத்தால் முன்னுல் தோன்றிக்கொண்டிருந்த பிரபஞ்சம் தத்வஞானத்தால் அக்ஞானம் விலகியதும் மறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே அக்ஞானம் மூலமான பிரபஞ்சம் வாஸ்தவத்தில் முக்காலுமில்லெ ப்ரஹ்மம்தான் முக்காலுமுள்ளது என்பது தீர்மானம் இதுவரை எனக்கு கிளிஞ்சல் வெள்ளியாக தோன்றிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு சந்திரன் இரண்டாகத் தோன்றியது என்று சொல்லும் இடத்தில் தோன்றியபோதிலும் கிளிஞ்சலும், இரு சந்திரர்களும் முக்காலுமில்லெ என்பதை அனுபவத்தில் தீர்மானிக்கிறேம்.

(**அவதாரிகை**) இதுவரை சொல்லிவந்த விஷயத்திற்கு யுக்தி, அனுபவம் மாத்திரம் பிரமாணமென்பதில்லை, வேதமே பிரமாணம்; அதையனுஸரித்துத்தான் யுக்தியும் அனுபவமும் இருக்கிறது என்கிறுர்: -

मायामात्रमिदं द्वैतमद्वैतं परमार्थतः ।
इति ब्रूते श्रुतिः साक्षात्सुषुप्तावनुभूयते ॥ ४०५॥

மாயாமாத்ரமித³ம் த்³வைதமத்³வைதம் பரமார்த²த: ।
இதி ப்³ரூதே ஶ்ருதி: ஸாக்ஷாத்ஸுஷுப்தாவனுபூ⁴யதே ॥ 405॥

इदं = இந்த (பார்க்கப்படுகிற),

இத³ம்

द्वैतं = இரண்டாயிருக்கும் தன்மை,

த்³வைதம்

मायामात्रं = வெறும் மாயைதான்,

மாயாமாத்ரம்

अद्वैतं = இரண்டற்று இருக்கும் தன்மைதான்,

அத்³வைதம்

परमार्थतः = வாஸ்தவமாயுள்ளது,

பரமார்த²த:

इति = என்று,

இதி

श्रुतिः = வேதம்,

ஶ்ருதி:

साक्षात् = நேராகவே,

ஸாக்ஷாத்

ब्रूते **ப்³ரூதே**	=	சொல்கிறது. (அதுவேதான்),
सुषुप्तौ **ஸுஷுப்தௌ**	=	நல்ல தூக்கத்தில்,
अनुभूयते **அனுபூ⁴யதே**	=	அனுபவிக்கப்படுகிறது. (புருஷனால் இயற்றப் படாமல் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான நித்யமான வேதத்தையொட்டி நம் அனுபவம் இருக்கிற படியால் இதுபற்றி விவாதத்திற்கு இடமில்லை.)

(அவதாரிகை) ஸுஷுப்தியில் எல்லாம் மறைந்தபோதிலும் அங்கு அக்ஞானம் இருப்பதாக,

सुषुप्तिकाले सकले विलीने तमोऽभिभूतः सुखरूपमेति ॥

ஸுஷுப்திகாலே ஸகலே விலீனே தமோ(அ)பி⁴பூ⁴த: ஸுக²ரூபமேதி ॥

என்று கைவல்யோபநிஷத்தில் கூறியிருப்பதால் ஸுஷுப்தியில் அத்வைதம் எப்படி தீர்மானிக்கமுடியும் என்ற கேள்விக்கு அந்த அக்ஞானம் அதிஷ்டானமான பிரஹ்மத்தில் கல்பிதமானதால் அதிஷ்டானத்தைக்காட்டிலும் ஆரோபித வஸ்து வேறல்லவாதலாலும் ஸமாதியில் அந்த அக்ஞானம் இல்லாத படியாலும், அத்வைதத்திற்கு விரோதமில்லை என்பதைக் கூறுகிறார்: -

अनन्यत्वमधिष्ठानादारोप्यस्य निरीक्षितम् ।
पण्डितै रज्जुसर्पादौ विकल्पो भ्रान्तिजीवनः ॥ ४०८ ॥

அனன்யத்வமதி⁴ஷ்டா²நாதா³ரோப்யஸ்ய நிரீக்ஷிதம் ।
பண்டி³தை ரஜ்ஜுஸர்பாதௌ³ விகல்போ ப்⁴ராந்திஜீவன: ॥ 408 ॥

आरोप्यस्य **ஆரோப்யஸ்ய**	=	மேல் ஏற்றப்பட்ட (கல்பிக்கப்பட்ட) வஸ்துவிற்கு,
अधिष्ठानात् **அதி⁴ஷ்டா²னத்**	=	அடிப்டை (அதிஷ்டான) பதார்த்தத்திலிருந்து,
अनन्यत्वं **அனன்யத்வம்**	=	வேறுபடாத் தன்மையானது,
पण्डितैः **பண்டி³தை:**	=	பண்டிதர்களால்,
रज्जुसर्पादौ **ரஜ்ஜுஸர்பாதௌ³**	=	கயிற்றில் தோன்றும் பாம்பு முதலிய விடங்களில்,
निरीक्षितं **நிரீக்ஷிதம்**	=	நன்கு பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது,

विकल्पः விகல்ப:	=	விகல்பம் (தோற்றம்) என்பது,
भ्रान्तिजीवनः ப்⁴ராந்திஜீவன:	=	பிராந்தியினுலேயே உயிரேற்பட்டுப் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. (408)

चित्तमूलो विकल्पोऽयं चित्ताभावे न कश्चन ।
अतश्चित्तं समाधेहि प्रत्यग्रूपे परात्मनि ॥ ४०९ ॥

சித்தமூலோ விகல்போ(அ)யம் சித்தாபா⁴வே ந கஶ்சன ।
அதஶ்சித்தம் ஸமாதே⁴ஹி ப்ரத்யக்³ரூபே பராத்மனி ॥ 409 ॥

अयं அயம்	=	இந்த,
विकल्पः விகல்ப:	=	விகல்பமானது,
चित्तमूलः சித்தமூல:	=	சித்தத்தை மூலமாக (வேராக) உடையது,
चित्ताभावे சித்தாபா⁴வே	=	சித்தம் இல்லையானுல் (வேலை செய்யவில்லை யானுல்),
कश्चन கஶ்சன	=	எவ்வித விகல்பமும்,
न ந	=	கிடையாது,
अतः அத:	=	ஆகையால்,
प्रत्यग्रूपे ப்ரத்யக்³ரூபே	=	உள்ளுள்ள ஆத்மஸ்வரூபமாயிருக்கும்,
परात्मनि பராத்மனி	=	பரபிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
चित्तं சித்தம்	=	சித்தத்தை,
समाधेहि ஸமாதே⁴ஹி	=	நன்கு வை (ஸமாதிநிலையில் இரு). (409)

(**அவதாரிகை**) அவ்விதம் ஏற்படக்கூடிய ஸமாதி நிலையை வர்ணிக்கிறுர். இதுவரை சொல்லிவந்த ஸமாதியில் இரண்டாவது வஸ்து தோன்றும், ஆனுல் அது வாஸ்தவமில்லையென்ற ஞானமும் கூடவேயிருக்குமாதலால், அந்த ஸமாதியை "திருச்யானு வித்தம்" என்பார்கள். இப்பொழுது சொல்லும் ஸமாதியில் இரண்டாவது தோன்றுமல் ஆத்ம ஸ்வரூபானு ஸந்தானம் மாத்திரமிருப்பதால், இதை

"சப்தானுவித்தம்" என்பார்கள். இரண்டுவித ஸமாதிகளின் ஸ்வரூபம், பிரயோஜனம், இவை எல்லாம் **"ஸர்வ வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸாரஸங்கிரஹம்"** என்கிற பிரகரண த்தில் 829 முதல் 872 வரை சுலோகங்களில் விஸ்தாரமாக ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரவர்களே வர்ணித்திருக்கிறுர்கள்: -

किमपि सततबोधं केवलानन्दरूपं
निरुपममतिवेलं नित्यमुक्तं निरीहम् ।
निरवधि गगनाभं निष्कलं निर्विकल्पं
हृदि कलयति विद्वान्ब्रह्म पूर्णं समाधौ ॥ ४१० ॥

கிமபி ஸததபோ³த⁴ம் கேவலானந்த³ரூபம்
நிருபமமதிவேலம் நித்யமுக்தம் நிரீஹம் ।
நிரவதி⁴ க³க³நாப⁴ம் நிஷ்கலம் நிர்விகல்பம்
ஹ்ருதி³ கலயதி வித்³வான்ப்³ரஹ்ம பூர்ணம் ஸமாதௌ⁴ ॥ 410 ॥

किं अपि = ஏதோவொரு (வர்ணிக்கமுடியாததாய்),
கிம் அபி
सततबोधं = நித்யமான ஞான ஸ்வரூபமாய்,
ஸததபோ³த⁴ம்
केवल आनन्दरूपं = (துக்கக்கலப்பில்லாத) தனித்த ஆனந்த
கேவல ஆனந்த³ரூபம் ஸ்வருபமாய்,
निरुपमं = உபமானமற்றதாய்,
நிருபமம்
आतिवेलं = கரை கடந்ததாய் (பிரபஞ்சத்திற்கு மேல்பட்டதாய்),
ஆதிவேலம்
नित्यमुक्तं = எப்பொழுதும் (ஸம்ஸாரத்திலிருந்து)
நித்யமுக்தம் விடுபட்டதாய்,
निरीहं = (செயற்கையற்றதாய்) ஆசையற்றதாய்,
நிரீஹம்
निरवधि = (தேசம், காலம், வஸ்து என்னும் மூவித)
நிரவதி⁴ எல்ஐலயற்றதாய்,
गगनाभं = ஆகாசம்போல் அஸங்கமாயும் நிர்மலமாயும்
க³க³நாப⁴ம் உள்ளதாய்,
निष्कलं = அவயவங்கள் அற்றதாய்,
நிஷ்கலம்
निर्विकल्पं = விகல்பங்களற்றதாய்,
நிர்விகல்பம்

पूर्णं = நிறைந்ததாய் உள்ள,

பூர்ணம்

ब्रह्म = பிரஹ்மத்தை,

ப்³ரஹ்ம

विद्वान् = அறிந்தவர்,

வித்³வான்

समाधौ = ஸமாதிநிஜலயில்,

ஸமாதௌ⁴

हृदि = ஹ்ருதயத்தில்,

ஹ்ருதி³

कलयति = அனுபவிக்கிறுர்.

கலயதி **(410)**

प्रकृतिविकृतिशून्यं भावनातीतभावं
समरसं असमानं मानसंबन्धदूरम् ।
निगमवचनसिद्धं नित्यं अस्मत्प्रसिद्धं
हृदि कलयति विद्वान् ब्रह्म पूर्णं समाधौ ॥ ४११ ॥

ப்ரக்ருதிவிக்ருதிஶூன்யம் பா⁴வனுதீதபா⁴வம்
ஸமரஸம் அஸமானம் மானஸம்ப³ந்த⁴தூ³ரம் ।
நிக³மவசனஸித்³த⁴ம் நித்யம் அஸ்மத்ப்ரஸித்³த⁴ம்
ஹ்ருதி³ கலயதி வித்³வான் ப்³ரஹ்ம பூர்ணம் ஸமாதௌ⁴ ॥ 411 ॥

प्रकृतिविकृतिशून्यं = காரணத்திற்கும் கார்யத்திற்கும் வேறுய்,

ப்ரக்ருதிவிக்ருதிஶூன்யம்

भावनातीतभावं = பாவஜனக்குமேல் போன ஸ்வபாவமுள்ளதாய்

பா⁴வனுதீதபா⁴வம் (தர்க்கத்திஞல் மட்டும் அறியமுடியாததாய்),

समरसं = ஸமரஸமாய் (எப்பொழுதும் ஒரே

ஸமரஸம் நிஜலயிலிருப்பதாய்)

असमानं = ஈடற்றதாய்,

அஸமானம்

मानसंबन्धदूरं = (பிரத்யக்ஷம் முதலான) பிரமாணங்களின்

மானஸம்ப³ந்த⁴தூ³ரம் ஸம்பந்தத்திலிருந்து வெகு தூரத்திலிருப்பதாய்,

निगमवचनसिद्धं = வேதத்தின் வாக்கியங்களிஞலேயே இருப்பதாக

நிக³மவசனஸித்³த⁴ம் தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதாய்,

नित्यं = எப்பொழுதும் (அல்லது, நித்யமாய்),

நித்யம்

अस्मत्प्रसिद्धं = 'நான்' என்று பிரஸித்தமாய்,

அஸ்மத்ப்ரஸித்³த⁴ம்

पूर्णं = நிறைந்ததாய் உள்ள,

பூர்ணம்

ब्रह्म = பிரஹ்மத்தை,

ப்³ரஹ்ம

विद्वान् = அறிந்தவர்,

வித்³வான்

समाधौ = ஸமாதி தசையில்,

ஸமாதௌ⁴

हृदि = ஹ்ருதயத்தில்,

ஹ்ருதி³

कलयति = அனுபவிக்கிறுர்.

கலயதி **(411)**

अजरममरमस्ताभास वस्तुस्वरूपं
स्तिमितसलिलराशि प्रख्य माख्याविहीनम् ।
शमितगुणविकारं शाश्वतं शान्तमेकं
हृदि कलयति विद्वान्ब्रह्म पूर्णं समाधौ ॥ ४१२ ॥

அஜரமமரமஸ்தாபா⁴ஸ வஸ்துஸ்வரூபம்
ஸ்திமிதஸலிலராஶி ப்ரக்²ய மாக்²யாவிஹீனம் ।
ஶமிதகு³ணவிகாரம் ஶாஶ்வதம் ஶாந்தமேகம்
ஹ்ருதி³ கலயதி வித்³வான்ப்³ரஹ்ம பூர்ணம் ஸமாதௌ⁴ ॥ 412 ॥

अजरं = ஜரை (குறைவு) இல்லாததாய்,

அஜரம்

अमरं = மரணமில்லாததாய்,

அமரம்

अस्ताभासवस्तुस्वरूपं = தோற்றமெல்லாம் நீங்கி வாஸ்தவமாய்

அஸ்தாபா⁴ஸவஸ்துஸ்வரூபம் இருக்கும் ஸ்வரூபத்தை யுடையதாய்

स्तिमितसलिलराशि प्रख्यं = அசைவற்றிருக்கும் ஸமுத்திரத்தைப்

ஸ்திமிதஸலிலராஶி ப்ரக்²யம் போலுள்ளதாய்,

आख्याविहीनं = எவ்வித பெயரும் அற்றதாய்,

ஆக்²யாவிஹீனம்

शमितगुणविकारं = குணமும் மாறுதலும் விலகினதாய்,

ஶமிதகு³ணவிகாரம்

शाश्वतं = என்றுமிருப்பதாய்,

ஶாஶ்வதம்

शान्तं = அடங்கினதாய்,

ஶாந்தம்

एकं = ஒன்ருகவே யிருப்பதாய்,

ஏகம்

पूर्णं = நிறைந்ததாய் உள்ள,

பூர்ணம்

ब्रह्म = பிரஹ்மத்தை,

ப்³ரஹ்ம

समाधौ = ஸமாதிநிஜலயில்,

ஸமாதௌ⁴

विद्वान् = ஞானியானவர்,

வித்³வான்

हृदि = ஹ்ருதயத்தில்,

ஹ்ருதி³

कलयति = அனுபவிக்கிருர்.

கலயதி **(412)**

(அவதாரிகை) வித்வான் இவ்விதம் அனுபவிப்பதுபோல் நீயும் ஸமாதி செய்து அனுபவிக்கலாமென்று சிஷ்யனை சொல்கிருர்: -

समाहितान्तःकरणः स्वरूपे विलोकयात्मानमखण्डवैभवम् ।
विच्छिन्द्धि बन्धं भवगन्धगन्धिलं यत्तेन पुंस्त्वं सफली कुरुष्व ॥ ४१३ ॥

ஸமாஹிதாந்த꞉கரண꞉ ஸ்வரூபே
விலோகயாத்மானமக²ண்ட³வைப⁴வம் ।
விச்சி²ந்த்³தி⁴ ப³ந்த⁴ம் ப⁴வக³ந்த⁴க³ந்தி⁴லம்
யத்தேன பும்ஸ்த்வம் ஸப²லீ குருஷ்வ ॥ 413 ॥

स्वरूपे = ஸ்வஸ்வரூபத்தில்,

ஸ்வரூபே

समाहितान्तःकरणः = அசைவில்லாமல் நன்கு நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட

ஸமாஹிதாந்த꞉கரண꞉ அந்த꞉கரணத்தை யுடையவனுய்,

अखण्डवैभवं = துண்டுபடாத மேன்மையுடைய,

அக²ண்ட³வைப⁴வம்

आत्मानं = ஆத்மதத்வத்தை,

ஆத்மானம்

विलोकय	=	நன்கு பார்த்து அனுபவி,
விலோகய		
भवगन्धगन्धिलं	=	ஸம்ஸார வாஸனையோடு கூடிய,
ப³ந்த⁴ம் ப⁴வக³ந்த⁴க³ந்தி⁴லம்		
बन्धं	=	பந்தத்தை,
ப³ந்த⁴ம்		
विच्छिन्द्धि	=	நன்கு அறுத்து விடு,
விச்சி²ந்த்³தி⁴		
पुंस्त्वं	=	(முன் 2, 4, 5 சுலோகங்களில் சொன்னபடி
பும்ஸ்த்வம்		எவ்வளவோ புண்ணியம் செய்து சிரமப்பட்டு ஸம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற) புருஷத்தன்மையை,
यत्तेन	=	பிரயாஸை எடுத்துக்கொண்டு,
யத்தேன		
सफली कुरुष्व	=	பிரயோஜனமுள்ளதாகச் செய்துகொள்.
ஸப²லீ குருஷ்வ		**(413)**

सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं सच्चिदानन्दमद्वयम् ।
भावयात्मानमात्मस्थं न भूयः कल्पसेऽध्वने ॥ ४१४ ॥

ஸர்வோபாதி⁴விநிர்முக்தம் ஸச்சிதா³னந்த³மத்³வயம் ।
பா⁴வயாத்மானமாத்மஸ்த²ம் ந பூ⁴ய꞉ கல்பஸே(அ)த்⁴வனே ॥ 414 ॥

सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं	=	(காரண சரீரம், ஸூக்ஷ்மசரீரம், ஸ்தூல சரீரம்
ஸர்வோபாதி⁴விநிர்முக்தம்		ஆகிய) எல்லா உபாதிகளிலிருந்தும் (அவைகளின் வாஸனைகளிலிருந்தும்) நன்கு விடுபட்டதாய்,
सत् चित् आनन्दं	=	ஸத் (எப்பொழுதுமுள்ளதாய்) சித்
ஸத் சித் ஆனந்த³ம்		(ஞானஸ்வரூபமாய்) ஆனந்தம் (துக்கமே கலக்காத ஆனந்தமாய்) உள்ள,
अद्वयं	=	இரண்டற்ற,
அத்³வயம்		
आत्मानं	=	ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்		
आत्मस्थं	=	தன்னிடத்திலேயே இருப்பதாக,
ஆத்மஸ்த²ம்		
भावय	=	தெரிந்து அனுபவி,
பா⁴வய		
भूयः	=	மறுபடியும்,
பூ⁴ய꞉		

अध्वने = ஸம்ஸாரவழிக்கு,

அத்⁴வனே

न कल्पसे = வரமாட்டாய்.

ந கல்பஸே **(414)**

34. சரீரத்தை கவனிக்காதே

(**அவதாரிகை**) இவ்வித ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டபிறகும் பிராரப்த கர்மத்தினுல் சரீரம் இருக்கத்தான் இருக்கும். ஆனுல் ஒருவன் வெளிச்சத்தில் நிற்கும்போது கீழே விழும் நிழல் அவஜனப்போலவே கை கால் உள்ளதாகத் தோன்றின போதிலும் அந்த நிழலில் "நான்" என்ற எண்ணம் கொள்வதில்ஜல. அதுபோல ஞானி இந்த சரீரத்தில் கொஞ்சமேனும் அபிமானம் வைக்கமாட்டான் என்று 5 சுலோகங்களில் எடுத்துக் காட்டுகிருர்: -

छायेव पुंसः परिदृश्यमानमाभासरूपेण फलानुभूत्या ।
शरीरमाराच्छववन्निरस्तं पुनर्न संधत्त इदं महात्मा ॥ ४१५ ॥

சா²யேவ பும்ஸః பரித்³ருஶ்யமானமாபா⁴ஸரூபேண ப²லானுபூ⁴த்யா ।
ஶரீரமாராச்ச²வவந்நிரஸ்தம் புனர்ன ஸந்த⁴த்த இத³ம் மஹாத்மா ॥ 415 ॥

महात्मा = (ஆத்ம ஸாக்ஷாத்கார மடைந்திருக்கும்) மஹான்,

மஹாத்மா

फलानुभूत्या = உத்தமபலஞகிய ஸ்வரூப சைதன்யத்தை

ப²லானுபூ⁴த்யா அனுபவித்துவரும் காரணத்தினுல்,

पुंसः = மனிதனுடைய,

பும்ஸः

छाया इव = நிழஜலப்போல,

சா²யா இவ

आभासरूपेण = வெறும் தோற்றமான ரூபத்துடன்,

ஆபா⁴ஸரூபேண

परिदृश्यमानं = தோன்றி காணப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதும்,

பரித்³ருஶ்யமானம்

शववत् = சவம் போலவே,

ஶவவத்

आरात् = தூரத்திலேயே,

ஆராத்

निरस्तं = போட்டுவிடப்பட்டதாயுமுள்ள,

நிரஸ்தம்

इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
शरीरं **ஶரீரம்**	=	சரீரத்தை,
पुनः **புன:**	=	மறுபடியும்,
न संधत्ते **ந ஸந்த⁴த்தே**	=	('நான்' என்று) நினைத்துப் பார்க்கமாட்டார்.

பிராரப்த கர்மா முடிந்து சரீரம் விழும் வரை சரீரம் தோன்றிக் கொண்டிருந்த போதிலும். பாம்பால கழட்டப்பட்ட பாம்புச் சட்டையைப் போலும் நிழலைப்போலும் அதில் ஞானிக்கு அபிமானம் இருக்காது. **(415)**

सततविमलबोधानन्दरूपं स्वमेत्य त्यज जडमलरूपोपाधिमेतं सुदूरे ।
अथ पुनरपि नैव स्मर्यतां वान्तवस्तु स्मरण विषयभूतं कल्पते कुत्सनाय ॥ ४१६ ॥

ஸததவிமலபோ³தா⁴னந்த³ரூபம் ஸ்வமேத்ய த்யஜ
ஜட³மலரூபோபாதி⁴மேதம் ஸுதூ³ரே ।
அத² புனரபி நைவ ஸ்மர்யதாம் வாந்தவஸ்து ஸ்மரண
விஷயபூ⁴தம் கல்பதே குத்ஸனாய ॥ 416 ॥

सततविमलबोधानन्दरूपं **ஸததவிமலபோ³தா⁴னந்த³ரூபம்**	=	எப்பொழுதும் நிர்மலமாயுள்ள ஞான ஸ்வரூபமாயும் ஆனந்தஸ்வரூபமாயுமுள்ள,
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்னை,
एत्य **ஏத்ய**	=	அடைந்து (அறிந்து),
जडमलरूपोपाधिं **ஜட³மலரூபோபாதி⁴ம்**	=	மாம் மலமாய் இருக்கும் தன்மையுள்ள உபாதியாகிய,
एतं **ஏதம்**	=	இந்த சரீரத்தை,
सुदूरे **ஸுதூ³ரே**	=	வெகு தூரத்திலேயே,
त्यज **த்யஜ**	=	விட்டுவிடு,
अथ **அத²**	=	அதன் பிறகு,

पुनः अपि **புன: அபி**	=	மறுபடியும் (அது),
न एव स्मर्यतां **ந ஏவ ஸ்மர்யதாம்**	=	நினைக்கப்படவே கூடாது,
वान्तवस्तु **வாந்தவஸ்து**	=	(தானோ, வேறொருவரோ) வாயிலெடுத்த பதார்த்தம்,
स्मरण विषयभूतं **ஸ்மரண விஷயபூ⁴தம்**	=	ஞாபகத்திற்கு விஷயமாக ஆனால்,
कुत्सनाय **குத்ஸனாய**	=	வெறுப்புக்கே,
कल्पते **கல்பதே**	=	காரணமாகும்.

சரீரத்தில் நான் என்றோ, என்னுடையது என்றோ சிறிதும் அபிமானமில்லாமல் இதைப்பற்றிய நினைவேயில்லாமல் இருக்க வேண்டும். **(416)**

(அவதாரிகை) ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் மேலும், பலப்பட்டு பிரஹ்மவித் வரிஷ்ட நிலை ஏற்படும்போது அவர் பிரஹ்மத்திலேயே லயித்திருப்பதினால் இந்த சரீரம் இருந்தபோதிலும் அவருக்கு இருப்பதாகவே தோன்றாது என்கிறார்: -

समूलमेतं परिदाह्य वह्नौ सदात्मनि ब्रह्मणि निर्विकल्पे ।
ततः स्वयं नित्यविशुद्धबोधानन्दात्मना तिष्ठति विद्वरिष्ठः ॥ ४१७ ॥

ஸமூலமேதம் பரிதா³ஹ்ய வஹ்னௌ ஸதா³த்மனி
ப்³ரஹ்மணி நிர்விகல்பே ।
தத: ஸ்வயம் நித்யவிஶுத்³த⁴போ³தா⁴னந்தா³த்மனா
திஷ்ட²தி வித்³வரிஷ்ட²: ॥ 417 ॥

सदात्मनि **ஸதா³த்மனி**	=	எக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் தன்மையுள்ள,
निर्विकल्पे **நிர்விகல்பே**	=	எவ்வித விகல்பமற்ற,
ब्रह्मणि **ப்³ரஹ்மணி**	=	ப்ரஹ்மமாகிற,
वह्नौ **வஹ்னௌ**	=	அக்னியில்,
एतं **ஏதம்**	=	இந்த சரீரத்தை,

समूलं **ஸமூலம்**	=	(அக்ஞான மாகிற) வேருடன்,
परिदाह्य **பரிதா³ஹ்ய**	=	நன்கு எரித்துவிட்டு,
ततः **ததः**	=	அதன்பிறகு,
नित्यविशुद्वबोधानन्दात्मना **நித்யவிஶுத்³வபோ³தா⁴னந்தா³த்மனு**	=	நித்யமாய் நன்கு சுத்தமாயுள்ள ஞான ஆனந்தஸ்வரூபமாகவே,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
विद्वरिष्ठः **வித்³வரிஷ்ட²ः**	=	பிரஹ்மவித்துக்களுக்குள் மிகவும் மேலானவர்,
तिष्ठति **திஷ்ட²தி**	=	நிலைத்திருப்பார்.

(417)

प्रारब्धसूत्रग्रथितं शरीरं प्रयातु वा तिष्ठतु गोवि स्रक् ।
न तत्पुनः पश्यति तत्त्ववेत्ताऽऽनन्दात्मना ब्रह्मणि लीनवृत्तिः ॥ ४१८ ॥

ப்ராரப்³த⁴ஸூத்ரக்³ரதி²தம் ஶரீரம் ப்ரயாது வா
திஷ்ட²து கோ³வி ஸ்ரக் ।
ந தத்புனः பஶ்யதி தத்த்வவேத்தா(ஆ) நந்தா³த்மனு
ப்³ரஹ்மணி லீனவ்ருத்திः ॥ 418 ॥

गोः **கோ³ः**	=	பசுமாட்டுக்கு,
स्रक् **ஸ்ரக்**	=	தும்பு (அல்லது அலங்காரத்திற்காக கழுத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் மாலை) எப்படியோ,
इव **இவ**	=	அதைப்போல,
प्रारब्ध सूत्र ग्रथितं **ப்ராரப்³த⁴ ஸூத்ர க்³ரதி²தம்**	=	பிராரப்த கர்மாவாகிற கயிற்றில் கட்டப்பட்டிருக்கிற,
शरीरं **ஶரீரம்**	=	சரீரமானது,
प्रयातु **ப்ரயாது**	=	போகட்டும் (மரணமடையட்டும்),
तिष्ठतु वा **திஷ்ட²து வா**	=	அல்லது இருக்கட்டும் (ஜீவித்திருக்கட்டும்),

तत्	=	அதை,
தத்		
तत्त्व वेत्ता	=	தத்வத்தை அறிந்தவராய்,
தத்த்வ வேத்தா		
आनन्दात्मना	=	ஆனந்தஸ்வரூபமாய்,
ஆனந்தா³த்மனு		
ब्रह्मणि	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி		
लीनवृत्तिः	=	லயமடைந்த விருத்தியுள்ளவராயிருப்பவர்,
லீனவ்ருத்தி꞉		
पुनः	=	மறுபடியும்,
புன꞉		
न पश्यति	=	பார்க்கமாட்டார்.
ந பஶ்யதி		

பசுமாடு தன் கழுத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் கயிறையோ அலங்கார மாலைகளையோ, தன்னுடையதாக எண்ணுது இது போல ஞானி பிராரப்தகர்மாவினுல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த சரீரம் இருந்தாலும், போனுலும் இதை கவனிக்க மாட்டான். ஆனுல் உலகத்தார் இந்த சரீரத்தை ஞானியைச் சேர்ந்ததாகவும் இதனுல் அவன் ஸுகதுக்கங்களையடைவதாகவும் எண்ணுவார்கள். ஸுகத்தையடைவதற்காகத்தான் மனம் வெளியில் செல்கிறது. ஞானிக்கு நித்ய ஸுகம் கிடைத்து ஆனந்தஸ்வரூபமாகவே விளங்குவதால் அவன் மனம் வெளியில் செல்லாது. **(418)**

अखण्डानन्दमात्मानं विज्ञाय स्वस्वरूपतः ।
किमिच्छत्कस्य वा हेतोर्देहं पुष्णाति तत्त्ववित् ॥ ४१९ ॥

அக²ண்டா³னந்த³மாத்மானம் விஜ்ஞாய ஸ்வஸ்வரூபத꞉ ।
கிமிச்ச²த்கஸ்ய வா ஹேதோர்தே³ஹம் புஷ்ணுதி தத்த்வவித் ॥ 419 ॥

अखण्डानन्दं	=	பரிபூர்ண ஆனந்தரூபமான,
அக²ண்டா³னந்த³ம்		
आत्मानं	=	ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்		
स्वस्वरूपतः	=	தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக,
ஸ்வஸ்வரூபத꞉		
विज्ञाय	=	நன்கு அறிந்துகொண்ட பிறகு,
விஜ்ஞாய		

तत्त्ववित् **தத்த்வவித்**	=	வாஸ்தவத் தன்மையை அறிந்தவர்,
किं **கிம்**	=	எதை,
इच्छन् **இச்ச²ன்**	=	விரும்பி,
कस्य **கஸ்ய**	=	எந்த,
हेतोर्बा **ஹேதோர்பா³**	=	காரணத்திற்காக (பிரயோஜனத்தை உததேசித்துத்) தான்,
देहं **தே³ஹம்**	=	சரீரத்தை,
पुष्णाति **புஷ்ணாதி த**	=	போஷணை செய்வார்?

அக்ஞானி ஸுகத்தையடைய சரீரத்தைக்கொண்டே முயற்சிக்கவேண்டியிருப்பதனுல் சரீரத்தை போஷிப்பான். ஞானி ஸுகத்தை அடைந்துவிட்டபடியால் முயற்சிக்கு தேவையில்லை. இதனுல் ஞானி சரீரத்தை போஷிக்க மாட்டான். **(419)**

36. ஜீவன்முக்த லக்ஷணம்

संसिद्धस्य फलं त्वेतज्जीवन्मुक्तस्य योगिनः ।
बहिरन्तः सदानन्दरसास्वादनमात्मनि ॥ ४२० ॥

ஸம்ஸித்³த⁴ஸ்ய ப²லம் த்வேதஜ்ஜீவன்முக்தஸ்ய யோகி³னঃ ।
ப³ஹிரந்தঃ ஸதா³னந்த³ரஸாஸ்வாத³னமாத்மனி ॥ 420 ॥

योगिनः **யோகி³னঃ**	=	ஸாதனங்களை கிரமப்படி அனுஷ்டித்து வந்தவராய்,
संसिद्धस्य **ஸம்ஸித்³த⁴ஸ்ய**	=	நன்கு ஸித்தியடைந்திருக்கும்,
जीवन्मुक्तस्य **ஜீவன்முக்தஸ்ய**	=	ஜீவித்திருக்கும்போதே முக்தியடைந்திருப்பவருக்கு,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	தன்னிடத்தில்,
बहिः **ப³ஹிঃ**	=	வெளியிலும் (ஸமாதி நிலையிலிருந்து வெளியில் வந்தபோதும்),

अन्तः = உள்ளேயும் (ஸமாதி நிலையிலிருக்கும் போதும்),

அந்தঃ

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

आनन्दरसास्वादनं = ஆனந்த ரஸத்தை அனுபவிப்பதாகிய,

ஆனந்த³ரஸாஸ்வாத³னம்

एतत् तु = இதுவே,

ஏதத் து

फलं = பலன்.

ப²லம்

விவேகம் வைராக்யம் முதலான நான்கு ஸாதனங்களையும் கைக்கொண்டு குருவையண்டி வேதாந்த சிரவண மன்ன நிதித்யாஸனங்களை அனுஷ்டித்து ஆத்மானுபவம் பெற்று அதிலேயே மனதை நிலைநிறுத்தி ஜீவித்துக்கொண்டு இருக்கும்பொழுதே முக்தனான ஞானிக்கு எப்பொழுதும் ஸமாதியிலும் வியுத்தான நிலையிலும் ஆனந்தானுபவம் இருக்கும். அக்ஞானம் நீங்கிவிட்டபடியால் அவனுக்கு வியுத்தான நிலையிலும் ஆனந்தம் மறையாது. உலகத்தாரும் அவனைக்கண்டு புன்சிரிப்பு, பார்வை முதலியவைகளைக் கொண்டு பூர்ணானந்தம் அனுபவிப்பதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள். **(420)**

(**அவதாரிகை**) முன் 376, 377, 378 சுலோகங்களில் வைராக்கியமும் ஞானமும், பக்ஷிக்கு இரண்டு இரக்கைகள்போல, மோக்ஷமடைவதற்கு முக்கிய ஸாதனங்கள் என்றும் 379ல் அவ்விரண்டும் ஏற்பட்டால் ஸகலவிதமான கிரியைகளையும் விட்டு விட்டிருக்கும் நிலை ஏற்படுமென்றும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இம் மூன்றும் தனித்தனியான ஸமமான காரணம் அல்லவென்பதையும், இம் மூன்றுக்குள்ளும் ஒன்றுக்கொன்று காரியகாரணபாவம் உள்ளது என்பதையும் இங்கு தெளிவாய்ச் சொல்லி, அந்த கிரியைகளிலிருந்து நிவிருத்தியினால் மேலே கண்ட ஆனந்தானுப வம் ஏற்பட்டு உத்கிருஷ்டமான சாந்தியேற்படுகிறது என்கிறார்: -

वैराग्यस्य फलं बोधो बोधस्योपरतिः फलम् ।
स्वानन्दानुभवाच्छान्तिरेषैवोपरतेः फलम् ॥ ४२१ ॥

வைராக்³யஸ்ய ப²லம் போ³தோ⁴ போ³த⁴ஸ்யோபரதிঃ ப²லம் ।
ஸ்வானந்தா³னுப⁴வாச்சா²ந்திரேஷைவோபரதேঃ ப²லம் ॥ 421 ॥

वैराग्यस्य = வைராக்கியத்தினுடைய,

வைராக்³யஸ்ய

फलं = பலன் (பிரயோஜனம்),

ப²லம்

बोधः போ³த⁴:	=	ஆத்மதத்வ ஞானம்,
बोधस्य போ³த⁴ஸ்ய	=	ஞானத்தினுடைய,
फलं ப²லம்	=	பலன்,
उपरतिः உபரதி:	=	வெளி விஷயங்களிலிருந்து நிவிருத்தியாதல்,
उपरतेः உபரதே:	=	அந்த நிவிருத்தியின்,
फलं ப²லம்	=	பலன்,
स्वानन्दानुभवात् ஸ்வானந்தா³னுப⁴வாத்	=	தன் ஸ்வரூப ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதனுல் ஏற்படும்,
एषा ஏஷா	=	இந்த,
शान्तिः ஶாந்தி:	=	சாந்தி (அடங்குதல்),
एव ஏவ	=	தான்.

ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்ட விவேகம் முதலான ஸாதன சதுஷ்டயத்திலும் வைராக்யம், உபரதி, சாந்தி இவை காணப்படுகிறது. ஆனுல் ப்ரஹ்மவிசாரத்திற்கு ஸாதனமான அந்த வைராக்யமும் உபரதியும் சாந்தியும் அப்பொழுது ஸாமான்ய மாக இருந்தாலும் போதும்.இப்பொழுதுதான் அவை பூர்ணமாகின்றன. முன்னுல் முயற்சியுடன் ஸம்பாதிக்கவேண்டிய ஸாதனங்கள் இப்பொழுது தானுகவே நிலை பெற்றுவிடுகின்றன விசாரம் செய்யும்பொழுது விஷயங்களில் ஆசைய யற்றிருப்பது தான் வைராக்யம் என்பது. இப்பொழுது வாஸனையும் விலகும் பொழுது வைராக்யம் பூர்ணமாகி ஏற்படுகிறது. வைராக்யாதி ஸாதனங்களுடன் ஒருவன் விசாரம் செய்தும் ஞானம் ஏற்படவில்லையானுல் அவனுக்கு வைராக்யம் பூர்ணமாகவில்லை யென்ற தான் சொல்லவேண்டும். இவன் வைராக்யம் நிலைபெற முயற்சி செய்யவேண்டும். வைராக்யம் பூர்ணமானுல் கட்டாயம் ஞானம் ஏற்பட்டே தீரும். ஆகவே பூர்ணமான வைராக்யத்தின் பலன் போதம். ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம்.

ஞானத்தின் பலன் உபரதி ஸாதன சதுஷ்டயத்திலும் சமாதிஷட்கத்தில் உபரதி காணப்படுகிறது. வெளிப்பதார்த்தங்களின் எண்ணம் மனதில் ஏற்படாமலிரு ப்பதுதான் உபரதி. விசாரம் செய்யும்பொழுது போக்யவஸ்துக்களை நினையாமல் இருக்கலாமேதவிற வெளிச் சிந்தையே இல்லாமலிருக்க முடியாது. இப்பொழுது நிதித்யாஸனத்தால் மனதில் அநாத்மவிருத்தி இல்லாமல் செய்துவிடலாம். ஆகவே

பூர்ணமான உபரதி ஞானத்தின்பலன் ஸாமான்யமான உபரதி ஞானத்திற்கு ஸாதனம். இத்தகைய உபரதியின் பலன் ஆத்மாநந்தத்தால் ஏற்படும் சாந்தி. முன்னுல் சமம் (சாந்தி) தமம் இவைகளின் பலனுக உபரதி கூறப்பட்டது. இங்கு உபரதி பூர்ணமானபிறகு இதன் பலனுக சாந்தி கூறப்படுகிறது. இது போல் முன்னுல் விவேகம் பரோக்ஷமாக இருந்தது. இப்பொழுது விவேகம் அபரோக்ஷமாகிவிடுகிறது. ஆகவே பூர்ணமான வைராக்யம் ஏற்பட்டு வாஸனையும் விலகியவுடன் ஆத்ம ஞானம் வந்து பூர்ணமான உபரதியும் அதன்மூலம் ஆநந்தானுபவமும் சாந்தியும் ஏற்படுகிறது. **(421)**

(அவதாரிகை) ஆத்மஞானத்தின் பலன் உபரதியென்றும் உபரதியின் பலன் ஆனந்தானுபவமூலமாய் சாந்தியென்றும் சொன்னதையே கொஞ்சம் விஸ்தரித்து நான்கு சுலோகங்களில் சொல்கிருர்: -

निवृत्तिः परमा तृप्तिरानन्दोऽनुपमः स्वतः ।
दृष्टदुःखेष्वनुद्वेगो विद्यायाः प्रस्तुतं फलम् ॥ ४२२ ॥

நிவ்ருத்திः பரமா த்ருப்திரானந்தோ³(அ)னுபமः ஸ்வதः ।
த்³ருஷ்டது³ःகே²ஷ்வனுத்³வேகோ³ வித்³யாயாः ப்ரஸ்துதம் ப²லம் ॥ 422 ॥

विद्यायाः = ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய,
வித்³யாயாः

प्रस्तुतं = பிரஸித்தமாகக் காணப்படுகின்ற,
ப்ரஸ்துதம்

फलं = பலன்: -
ப²லம்

(1) **निवृत्तिः நிவ்ருத்திः** எல்லா வெளி வியாபாரங்களிலிருந்து நிவிருத்தி யடைவது, (செய்யவேண்டியது ஒன்றும் பாக்கியில்லாததால் ஒன்றும் செய்யாமலிருத்தல்),

(2) **परमा பரமா** உத்தமமான, **तृप्तिः த்ருப்தி**: (இனிமேல் செய்யவேண்டியதோ அடையவேண்டியதோ யாதொன்றும் கிடையாது. செய்யவேண்டியதைச் செய்தாய் விட்டது. அடைய வேண்டியதை அடைந்தாய்விட்டது. நான் தன்யன் என்று எண்ணி அதனால் ஏற்படும் ஸுகம்.

(3) **स्वतः ஸ்வதः** தாளுகவே (வேறு விஷயத்தையோ, நிமித்தத்தையோ கருவி யையோ எதிர்பாராமல் ஏற்படும்), **अनुपमः அனுபமः** நிகரற்ற, **आनन्दः ஆனந்த³ः** ஆனதானுபவம்,

(4) **दृष्टदुःखेषु த்³ருஷ்டது³ःகே²ஷு** (பிராரப்த கர்ம வசத்தினுல்) தென்படும் துக்கங்கள் ஏற்படும்போது), **अनुद्वेगः அனுத்³வேகः** பதட்டமில்லாமை (கவலைப் படாமலிருத்தல்.)

தத்வஞானத்திற்கு நான்கு பலன்கள். 1. நிவிருத்தி 2. பரமதிருப்தி 3. ஒப்பற்ற ஆனந்தம் 4. துக்கங்களைக் கண்டு மனதில் தாபம் ஏற்படாத நிலை.

1. ஞானிக்கு செய்யவேண்டியது பாக்கி ஒன்றும் இல்லாததால் ஒரு காரியத்தி லும் ஈடுபடாமல் ஒதுங்கியிருத்தல் நிவிருத்தி.

2. செய்யவேண்டியதைச் செய்துவிட்டேன். அடைய வேண்டியதை அடைந்து விட்டேன். இனி எனக்கு செய்ய வேண்டியதோ, அடையவேண்டியதோ ஒன்றும் பாக்கியில்லை. நான் தன்யன் என்ற மனநிறைவு பரமதிருப்தி.

3. விஷயத்தை எதிர்பாராமல் தானுகவே ஏற்படும் அழிவற்ற, எல்லையற்ற ஸுகம் ஒப்பற்ற ஆனந்தம்.

4. பிராரப்த கர்மாக்களால் துக்கம் ஏற்படும்பொழுது மனதில் தாபம் இல்லாமை.

அக்ஞானி துக்கம் வரும்பொழுது "ஐயோ! நான் மஹாபாபி. துன்பத்தை யனுபவிக்கிறேன். என்னை என்ன செய்ய" என்று அலறுவான் இது விவேகம்போல் தோன்றலாம். ஆனுலும் இந்த விவேகம் முற்பிறவிகளில் இருக்குமானுல் பாபத்தைச் செய்யாமலிருப்பான். இந்த நிலை வந்திருக்காது. இந்த விவேகம் பயனுள் ளதாக ஆகும். பாபங்களை தைரியமாகச்செய்து விட்டு இப்போது வருந்துவதில் என்ன பயன். ஆகையால் இது தமோகுணத்தின் காரியமான பிராந்தி. இது ஞானிக்கு ஏற்படாது. **(422)**

यत्कृतं भ्रान्तिवेलायां नानाकर्म जुगुप्सितम् ।
पश्चान्नरो विवेकेन तत्कथं कर्तुमर्हति ॥ ४२३ ॥

யத்க்ருதம் ப்⁴ராந்திவேலாயாம் நானாகர்ம ஜுகு³ப்ஸிதம் ।
பஶ்சான்னரோ விவேகேன தத்கத²ம் கர்துமர்ஹதி ॥ 423 ॥

भ्रान्तिवेलायां = பிராந்தியிருக்கும் ஸமயத்தில்,
ப்⁴ராந்திவேலாயாம்

जुगुप्सितं = லஜ்ஜைப்படக்கூடியதாக,
ஜுகு³ப்ஸிதம்

नाना = பலவிதமாக,
நானு

यत् யத்	=	எந்த,
कर्म கர்ம	=	கார்யம்,
कृतं க்ருதம்	=	செய்யப்பட்டதோ,
तत् தத்	=	அதை,
पश्चात् பஶ்சாத்	=	பின்னால்,
विवेकेन விவேகேன	=	விவேகத்துடனேயே,
नरः நர:	=	மனிதன்,
कर्तु கர்து	=	செய்வதற்கு,
कथं கத²ம்	=	எப்படி,
अर्हति அர்ஹதி	=	முடியும்? (423)

(அவதாரிகை) அவிவேகத்திற்கும் விவேகத்திற்கும் இத்தனை வித்யாஸம் இருக்கும்பொழுது விவேகத்தின் பலனான ஞானத்திற்கும் அக்ஞானத்திற்கும் எத்தனை வித்யாஸம் இருக்கும் என்பதைக் கூறுகிறார்: -

विद्याफलं स्यादसतो निवृत्तिः प्रवृत्तिरज्ञानफलं तदीक्षितम् ।
तज्ज्ञाज्ञयोर्यन्मृगतृष्णिकादौ नो चेद्विदो दृष्टफलं किमस्मात् ॥ ४२४ ॥

வித்³யாப²லம் ஸ்யாத³ஸதோ நிவ்ருத்தி:
ப்ரவ்ருத்திரஜ்ஞானப²லம் ததீ³க்ஷிதம் ।
தஜ்ஜ்ஞாஜ்ஞயோர்யன்ம்ருக³வ்ருஷ்ணிகாதௌ³
நோ சேத்³விதோ³ த்³ருஷ்டப²லம் கிமஸ்மாத் ॥ 424 ॥

विद्याफलं வித்³யாப²லம்	=	ஞானத்தின் பலன்,
असतः அஸத:	=	வாஸ்தவமில்லாத (அநாத்ம) பதார்த்தத்திலிருந்து,

निवृत्तिः **நிவ்ருத்திः**	=	விலகுவதே,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	ஆகும்,
यत् **யத்**	=	அக்ஞானத்தின் பலன்,
प्रवृत्तिः **ப்ரவ்ருத்திः**	=	பிரவிருத்தி (ஆகும்),
यत् **யத்**	=	எது (எந்த வித்யாஸம்),
मृगवृष्णिकादौ **ம்ருக³வ்ருஷ்ணிகாதௌ³**	=	கானல் ஜலம் (கயிற்றில பாம்பு, சிப்பியில் வெள்ளி) முதலியவிடங்களில் (பார்க்கப் பட்டு இருக்கிறதோ),
तत् **தத்**	=	அதுவே (பொதுவாக),
तज्ज्ञ अज्ञयोः **தஜ்ஜ்ஞ அஜ்ஞயோः**	=	பதார்த்த ததவத்தை அறிந்தவனுக்கும் அறியாதவனுக்கும் (உள்ளதாக),
ईक्षितं **ஈக்ஷிதம்**	=	பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது,
नो चेत् **நோ சேத்**	=	அவ்விதம் இல்லையானல்,
विदः **வித³ः**	=	அறிந்தவனுக்கு,
अस्मात् **அஸ்மாத்**	=	இதைவிட,
दृष्टफलं **த்³ருஷ்டப²லம்**	=	அறியப்படும் பலன்,
किं **கிம்**	=	வேறு என்ன உண்டு?

கானல் (ஸூரியகிரணம்) தான் ஜலமாகத் தோன்றுகிறது. வாஸ்தவத்தில் இங்கு தண்ணீர் இல்லை என்பதை அறிந்தவன் தண்ணீரைத்தேடி அங்கு அலைய மாட்டான். அறியாதவன் தான் அங்கு செல்வான். இவனுக்கு அலைச்சல்தான மிச்சமே தவிற தண்ணீர் கிடைக்காது. இதுபோல் ஆத்மஸ்வரூப ஆனந்தத்தை அறியாதவன் உலகை உண்மை என்று எண்ணி ஸுகமடைவதற்காக எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்கிறன். ஒன்றிலும் நித்யஸுகம் கிடைப்பதில்லை. ஸ்வரூபானந்ததை அறிந்தவன் உலகைப் பொய் என்று எண்ணுவதால் அதில் முனையமாட்டான். (424)

(அவதாரிகை) ஞானிக்கு பிரவிருத்திக்குக் காரணமில்லாததாலும் அவன் பிரவர்த்திக்காமல் ஒதுங்கிவிடுகிறான் என்பதைக் கூறுகிறுர்: -

अज्ञानहृदयग्रन्थेर्विनाशो यद्यशेषतः ।
अनिच्छोर्विदुषः किं नु प्रवृत्तेः कारणं स्वतः ॥ ४२५ ॥

அஜ்ஞானஹ்ருத³யக்³ரந்தே²ர்விநாஶோ யத்³யஶேஷத: ।
அனிச்சோ²ர்வித³ுஷ: கிம் நு ப்ரவ்ருத்தே: காரணம் ஸ்வத: ॥ 425 ॥

अज्ञानहृदय ग्रन्थे: = அக்ஞனத்தினால் புத்தியில் ஏற்படும் முடிச்சுக்கு
அஜ்ஞானஹ்ருத³ யக்³ரந்தே² (அத்யாஸத்திற்கு),
विनाश: = நாசமானது,
விநாஶ:
अशेषत: = மீதமன்னியில்,
அஶேஷத:
यदि = ஏற்பட்டிருக்குமேயாஞல், (அப்பொழுது),
யதி³
स्वत: = தாஞக,
ஸ்வத:
अनिच्छो: = (அத்யாஸத்திஞல் ஏற்படக்கூடிய) ஆசையற்ற,
அனிச்சோ²:
विदुष: = அறிவாளிக்கு,
வித³ுஷ:
प्रवृत्ते: = பிரவிருத்தி செய்வதற்கு,
ப்ரவ்ருத்தே:
कारणं = காரணம்,
காரணம்
किं नु = ஏதேனும் இருக்கமுடியுமா?
கிம் நு

உலகில் நல்ல காரியமோ, கெட்டகாரியமோ எதிலும் பிரவர்த்திப்பதற்கு இச்சைதான் காரணம்.

प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोपि प्रवर्तते

ப்ரயோஜனமனுத்³தி³ஶ்ய ந மந்தோ³பி ப்ரவர்ததே

(பலஊ விரும்பாமல் முட்டாளும் காரியம் செய்யமாட்டான்) என்று கூறுவது வழக்கம். மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவன்தான் விசாரம் செய்கிறன். முமுக்ஷுத்வ மும் (மோக்ஷத்தில் இச்சையும்) ஸாதனமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்மானந்தத்

தையறியாதவன் விஷய ஸுகத்தில் ஆசையால் அதையடைய முயற்சிக்கிறுன். விஷயங்கள் மூலம் ஸுகம் கிடைக்காது என்பதையறிந்து வைராக்யம் ஏற்பட்டபின் வெளி விஷயங்களில் ஆசை நீங்கிவிட்டதால் வெளி பிரவிருத்தி நின்றுவிடுகிறது. ஆனுலும் மோக்ஷ இச்சையும் இருப்பதால் சாஸ்த்ரீயமான சிரவண மனன நிதித் யாஸனுதி காரியங்களில் பிரவர்த்திக்கிறுன். ஆகவே மோக்ஷ இச்சையும் முக்தி ஸாதனங்களில் பிரவர்த்திப்பதும் அக்ஞான தசையில்தான் இச்சை என்பது அந்தக் கரணதர்மம். இது அத்யாஸத்தால் ஏற்படுகிறது. ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டு அக்ஞானம் விலகி அத்யாஸம் நீங்கி ஆத்மானந்தமடைந்தபின் பலன் ஏற்பட்டு விட்டபடியால் இவனுக்கு மோக்ஷ இச்சையும் இல்லாதபடியால் அந்த பிரவிருத்தியுமில்ஜல. உள் விஷயமாகவோ வெளிவிஷயமாகவோ பிரவிருத்திக்குக் காரணமான இச்சை யா தொன்று மில்லாததால் ஒரு பிரவிருத்தியுமில்லாமல் நிஷ்க்ரியமான ஆத்ம ஸ்வரூ பமாகவே இருப்பது என்ற நிவிருத்தி பிரஹ்ம வித்யையின் திருஷ்டபலன். **(425)**

(அவதாரிகை) முன் 421 வது சுலோகத்தில் கண்ட வைராக்கியம், ஞானம், உபரதி இவைகள் பரிபூர்ணமாய் ஏற்பட்டு விட்டது. என்று எப்படி தன்ஞலேயே அறிந்துகொள்ளமுடியும் என்பதை காட்டுகிறுர்: -

वासनानुदयो भोग्ये वैराग्यस्य तदावधिः ।
अहंमावोदयाभावो बोधस्य परमावधिः ।
लीनवृतेरनुत्पत्तिर्मर्यादो परतेस्तु सा ॥ ४२६ ॥

வாஸனுநுத³யோ போ⁴க்³யே வைராக்³யஸ்ய ததா³வதி⁴ঃ ।
அஹம்மாவோத³யாபா⁴வோ போ³த⁴ஸ்ய பரமாவதி⁴ঃ ।
லீனவ்ருதேரனுத்பத்திர்மர்யாதோ³ பரதேஸ்து ஸா ॥ 426 ॥

(எப்பொழுது),

भोग्ये	=	போகத்திற்கு விஷயமான பதார்த்தம்
போ⁴க்³யே		இருக்கும்போது,
वासना अनुदयः	=	(நல்லது, கெட்டது என்ற) வாஸஜன
வாஸனு அனுத³யঃ		ஏற்படாமலிருக்கிறதோ,
तदा	=	அப்பொழுதுதான்,
ததா³		
वैराग्यस्य	=	வைராக்யத்திற்கு,
வைராக்³யஸ்ய		
अवधिः	=	எல்ஜல,
அவதி⁴ঃ		
अहं माव उदय अभावः	=	'நான்' என்கிற எண்ணத்தின் கிளம்புதல்
அஹம் மாவ உத³ய அபா⁴வঃ		இல்லாமலிருப்பது,

बोधस्य **போ³த⁴ஸ்ய**	=	ஆத்மக்ஞானத்தின்,
परमावधिः **பரமாவதி⁴:**	=	மேலான எல்லே,
लीनवृतेः **லீனவ்ருதே:**	=	(பிரஹ்மத்தில்) லயமான விருத்திக்கு,
अनुत्पत्तिः **அனுத்பத்தி:**	=	(மறுபடியும் வேறு விஷயத்தில்) வெளிக் கிளம்பாமலிருப்பது (எதுவோ),
सा तु **ஸா து**	=	அதுதான்,
उपरते **உபரதே**	=	உபரதியின்,
मर्यादा **மர்யாதா³**	=	எல்லே.

நான் என்ற எண்ணம் தோன்றுமலிருப்பது ஞானத்தின் எல்லே. ஞானிக்கு பிரஹ்மத்தில் நான் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறதே எனில் அப்படியல்ல.

अहं ब्रह्मास्मि

அஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி

என்பதற்கு நான் பிரஹ்மம் என்று அர்த்தமல்ல. "திருடன் என்று எதை எண்ணி னேனே அது மரக்கட்டை" என்பது போல் 'நான்' என்று எதை எண்ணினேனே அது பிரஹ்மம் என்று பொருள். ஆகையால் ஞானிக்கு ஒன்றிலும் 'நான்' என்ற எண்ணம் கிடையாது. அல்லது பஞ்சகோசங்களில் நான் என்ற எண்ணம் தோன்றுவதில்லே என்பதாகப் பொருள் கூறலாம். பால், தயிருகி, வெண்ணேயாகி நெய்யாகிறது. பின்னுல் இந்த நெய் பாலாக மாறுமா? இதுபோல் ப்ரஹ்மானந்தஸ்வரூபத்தில் லயமடைந்த மனம் விஷயத்தை நோக்கி கிளம்புவதில்லே. இதுதான் உபரதியின் எல்லே. **(426)**

(அவதாரிகை) இம் மூன்றும் ஸித்தித்து பிரஹ்மாநந்தானுபவம் ஏற்பட்டிரு க்கும் ஞானியின் நிலேயை வர்ணிக்கிருர்: -

ब्रह्माकारतया सदा स्थिततया निर्मुक्तवाह्यार्थी-
रन्यावेदितभोग्यभोगकलनो निद्रालुवद्बालवत् ।
स्वप्नालोकितलोकवज्जगदिदं पश्यन्क्वचिल्लब्धधी-
रास्ते कश्चिदनन्तपुण्यफलमुग्धन्यः स मान्यो भुवि ॥ ४२७ ॥

ப்³ரஹ்மாகாரதயா ஸதா³ ஸ்தி²ததயா நிர்முக்தவாஹ்யார்தீ²-
ரன்யாவேதி³தபோ⁴க்³யபோ⁴க³கலனோ நித்³ராலுவத்³பா³லவத் ।
ஸ்வப்னலோகிதலோகவஜ்ஜக³தி³த³ம் பஶ்யன்க்வசில்லப்³த⁴தீ⁴-
ராஸ்தே கஶ்சித³னந்தபுண்யப²லமுக்³த⁴ன்ய: ஸ மான்யோ பு⁴வி ॥ 427 ॥

ब्रह्माकारतया ப்³ரஹ்மாகாரதயா	=	பிரஹ்மஸ்வரூபமாகவே,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
स्थिततया ஸ்தி²ததயா	=	நிலைத்திருக்கும் தன்மையினால்,
निर्मुक्तवाह्यार्थधीः நிர்முக்தவாஹ்யார்த²தீ⁴:	=	வெளிப்பதார்த்தங்களிலிருந்து விலகிய புத்தியுடன் கூடினவராய்,
निद्रालुवत् நித்³ராலுவத்	=	தூங்குகிறவன் போலும்,
बालवत् பா³லவத்	=	குழந்தைபோலும்,
अन्यावेदित भोग्यभोगकलनः அன்யாவேதி³த போ⁴க்³யபோ⁴க³கலன:	=	மற்றவர்களாலேயே தெரிவிக்கப்பட்ட போக்ய வஸ்துக்களால் ஏற்பட்ட போகத்தின் ஸம்பந்தம் உள்ளவராய்,
क्वचित् க்வசித்	=	சில ஸமயங்களில்,
लब्धधीः லப்³த⁴தீ⁴:	=	பரமாத்ம நிஷ்டை அடைந்த புத்தியுடன் (அல்லது சில ஸமயங்களில் வெளி பதார்த்தங்களில் ஏற்படும் புத்தியுடன்) இருந்துகொண்டு,
स्वप्नालोकित लोकवत् ஸ்வப்னலோகித லோகவத்	=	ஸ்வப்னத்தில் காணப்பட்ட உலகத்தைப் போலவே,
इदं இத³ம்	=	இந்த,
जगत् ஜக³த்	=	வெளி உலகத்தையும்,
पश्यन् பஶ்யன்	=	(மித்யை என்று) பார்த்துக் கொண்டு,
कश्चित् கஶ்சித்	=	அபூர்வமாய் யாரோ ஒருவர்,
आस्ते ஆஸ்தே	=	இருக்கிறார்,

स: ஸ:	=	அவர் (ஆரம்பத்தில் 2 - வது சுலோகத்தில் சொன்னபடி),
अनन्तपुण्यफलमुक **அனந்தபுண்யப²லமுக**	=	எல்லையற்ற புண்யங்களின் பலனை அனுபவிப்பவர். (அல்லது, தைத்திரீய உபநிஷத்தில் சொன்னபடி, எல்லையற்றதாய் என்னவெல்லாம் புண்ய பலன்க ளுண்டோ அவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரே ஸமயத்தில் அனுபவிப்பவர்), (அவரே),
धन्य: **த⁴ன்யঃ**	=	மிகவும் பாக்யசாலி, (அவரே),
भुवि **பு⁴வி**	=	உலகத்தில்,
मान्य: **மான்யঃ**	=	பகுமானிக்கத் தகுந்தவர்.

இரவில் சாப்பிடாமல் தூங்கும் குழந்தைக்கு தாய் சாதத்தை ஊட்டுகிறாள். தூங்குகின்ற பெரியவனும் தூக்கக் கலக்கத்தில் தான் அறியாமலேயே பாலை வாங்கி குடிக்கிறான். இங்கு தானாக ஒரு முயற்சியும் செய்வதில்லை. நான் உணவு அருந்துகிறேன் என்ற எண்ணமுமில்லை. இதுபோல் ஞானி பிரஹ்மஸ்வரூபத்தி லேயே நிலைபெற்று வெளித் தோற்றமே இல்லாத நிலையில் இவன் வாழ்வதற்காக பிராரப்த கர்மபலத்தால் இவன் வாயில் பிறர் போடுகிற அன்னத்தை சாப்பிடுகிறான். இவன் இதற்காக ஒரு பிரயத்னமும் செய்கிறதில்லை. நான் சாப்பிடுகிறேன் என்ற தோற்றமும் இல்லை.

सोते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चितेति.

ஸோதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ ப்³ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி.

ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக இருக்கும் முக்தன் எல்லா ஆனந்தங்களையும் (புண்ய பலன்களையும்) ஒரேஸமயத்தில் அனுபவிக்கிறான். மற்றவர் கிரமமாக ஒவ்வொன்றா கத்தான் அனுபவிக்க முடியும். இங்கு முக்தன் விஷயானந்தத்தை அனுபவிக்கிறான் என்பது இதன் பொருளல்ல. ப்ரஹ்மானந்தத்தில் எல்லா விஷயானந்தங்களும் உள்ள டங்கியுள்ளபடியால் ப்ரஹ்மானந்தத்தை அனுபவிப்பதாலேயே மற்ற ஆனந்தங்களை அனுபவிப்பதுபோல் ஆகிறது. ப்ரஹ்மானந்தத்தின் லவலேசம்தான் எல்லா விஷயா னந்தங்களும். **(427)**

(அவதாரிகை) இவ்வித அனுபவமுள்ளவரைத்தான் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை 2 வது அத்யாயத்தில் "ஸ்திதப்பிரஜ்ஞர்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸ்திதப்ரஜ்ஞ லக்ஷணத்தை ஸூத்ரம் மாதிரி ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறார்: -

स्थितप्रज्ञो यतिरयं यः सदानन्दमश्नुते ।
ब्रह्मण्येव विलीनात्मा निर्विकारो विनिष्क्रियः ॥ ४२८ ॥

ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞோ யதிரயம் ய: ஸதா³னந்த³மஶ்னுதே ।
ப்³ரஹ்மண்யேவ விலீனாத்மா நிர்விகாரோ விநிஷ்க்ரிய: ॥ 428 ॥

यः **ய:**	=	எவர்,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
ब्रह्मणि एव **ப்³ரஹ்மணி ஏவ**	=	பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே,
विलीनात्मा **விலீனாத்மா**	=	நன்கு லயித்த மனஸுடன்,
निर्विकारः **நிர்விகார:**	=	எவ்வித விகாரமும் (மாறுபாடும்) அன்னியில்,
विनिष्क्रियः **விநிஷ்க்ரிய:**	=	எவ்வித சேஷ்டையுமன்னியில்,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
आनन्दं **ஆனந்த³ம்**	=	ஆநந்தத்தை,
अश्नुते **அஶ்னுதே**	=	அனுபவிக்கிறாரோ,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
यतिः **யதி:**	=	ஸன்னியாஸி,
स्थितप्रज्ञः **ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞ:**	=	"ஸ்திதப்பிரக்ஞன்" (எனப்படுவான்) இது ஜீவன் முக்தனின் சுருக்கமான லக்ஷணம். பின்னால் ஒவ்வொன்றும் விவரிக்கப்படுகிறது.

(428)

(அவதாரிகை) "ஸ்திதப்பிரச்ஞன்" என்ற பெயர் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைக் கூறி அவனேதான் ஜீவன்முக்தன் என்று கூறுகிறார்: -

ब्रह्मात्मनोः शोधितयोरेकभावावगाहिनी ।
निर्विकल्पा च चिन्मात्रा वृत्तिः प्रज्ञेति कथ्यते ।
सा सर्वदा भवेद्यस्य स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४२९ ॥

ப்3ரஹ்மாத்மனோ: ஶோதி4தயோரேகபா4வாவகா3ஹினீ ।
நிர்விகல்பா ச சின்மாத்ரா வ்ருத்தி: ப்ரஜ்ஞேதி கத்2யதே ।
ஸா ஸர்வதா3 ப4வேத்3யஸ்ய ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 429 ॥

शोधितयो:	=	நன்கு சோதித்து உபாதிகள் விலகிய
ஶோதி4தயோ:		தத்த்வம்பத லக்ஷ்யமான,
ब्रह्म आत्मनो:	=	பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும்,
ப்3ரஹ்ம ஆத்மனோ:		
एकभावावगाहिनी	=	(இரண்டும் சைதன்யம் என்ற முறையில்)
ஏகபா4வாவகா3ஹினீ		ஒன்றாய் இருக்கும் தன்மையுடையது விகல்ப என்று ஸாக்ஷாத்கரிப்பதாய்,
निर्विकल्पा	=	எவ்வித விகல்பமற்றதாய்,
நிர்விகல்பா		
चिन्मात्रा च	=	சைதன்யத்தை மாத்திரம் விஷயீகரிக்கும்,
சின்மாத்ரா ச		
वृत्ति:	=	மனோவிருத்தியானது,
வ்ருத்தி:		
प्रज्ञा	=	“பிரக்ஞை”,
ப்ரஜ்ஞா		
इति	=	என்று,
இதி		
कथ्यते	=	சொல்லப்படுகிறது,
கத்2யதே		
सा	=	அந்த விருத்தி,
ஸா		
सर्वदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா3		
यस्य	=	எவருக்கு,
யஸ்ய		
भवेत्	=	இருக்குமோ (அவர் ஸ்திதப்பிரக்ஞர்),
ப4வேத்		
स	=	அவர்தான்,
ஸ		
जीवन्मुक्त:	=	ஜீவன்முக்தர் (உயிருடன் தேஹமிருக்கும்போதே
ஜீவன்முக்த:		ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைந்தவர்),
इष्यते	=	என்று கருதப்படுகிறார்.
இஷ்யதே		(429)

(அவதாரிகை) ஜீவன்முக்தருடைய லக்ஷணத்தையும் அவருடைய அனுபவத்தையும் பற்றி மேலாலும் 14 சுலோகங்களில் விஸ்தரிக்கிறுர்: -

यस्य स्थिता भवेत्प्रज्ञा यस्यानन्दो निरन्तरः ।
प्रपञ्चो विस्मृतप्रायः स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४३० ॥

யஸ்ய ஸ்தி²தா ப⁴வேத்ப்ரஜ்ஞா யஸ்யானந்தோ³ நிரந்தரঃ ।
ப்ரபஞ்சோ விஸ்ம்ருதப்ராயঃ ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 430 ॥

यस्य = எவருடைய,
யஸ்ய
प्रज्ञा = (முன் சொன்ன) பிரக்ஞையானது,
ப்ரஜ்ஞா
स्थिता = நிலைத்து நிற்பதாய்,
ஸ்தி²தா
भवेत् = இருக்குமோ,
ப⁴வேத்
यस्य = எவருக்கு,
யஸ்ய
आनन्दः = ஆனந்தமானது,
ஆனந்த³ঃ
निरन्तरः = இடை வெளியன்னியில் (இருக்குமோ) (எவரால்),
நிரந்தரঃ
प्रपञ्चः = உலகமானது,
ப்ரபஞ்சঃ
विस्मृतप्रायः = மறந்துவிட்டது போலவே (இருக்குமோ),
விஸ்ம்ருதப்ராயঃ
सः = அவர்,
ஸঃ
जीवन्मुक्तः = ஜீவன் முக்தர் என்று,
ஜீவன்முக்தঃ
इष्यते = கருதப்படுகிறுர்.
இஷ்யதே

இங்கு ஸ்திதப்ரஜ்ஞனுக்கு மூன்று லக்ஷணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை ஸ்வரூபலக்ஷணம். மற்றதை விலக்குவதற்காக ஏற்பட்டதல்ல. அல்லது மூன்றும் தனித்தனியான லக்ஷணம் என்று கூறலாம். ஞானி ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்து உலகை மறந்தபோதிலும் சிலஸமயம் சிஷ்யனின் பலமான அதிருஷ்டத்தால் ஸமாதி கலைந்து வெளியே வந்து சிஷ்யனுக்கு சாஸ்திரார்த்தங்களைச் சொல்லி தத்வத்தை

யுபதேசிப்பார். இந்த ஸமயத்தில் இவருக்கு ப்ரபஞ்சத்தின் தோற்றம் இருக்கும். இதனுல்தான் **प्रपञ्चो विस्मृतप्रायः ப்ரபஞ்சோ விஸ்ம்ருதப்ராயঃ** அநேகமாக உலகத் தோற்றம் மறையும் என்று கூறப்பட்டது. **(430)**

(**அவதாரிகை**) ஸுஷுப்தி நிஜலயைக் காட்டிலும் ஜீவன் முக்தநிஜல வேறு பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறுர்: -

लीनधीरपि जागर्ति यो जाग्रद्धर्मवर्जितः ।
बोधो निर्वासनो यस्य स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४३१ ॥

லீனதீ⁴ரபி ஜாக³ர்தி யோ ஜாக்³ரத்³த⁴ர்மவர்ஜிதঃ ।
போ³தோ⁴ நிர்வாஸனே யஸ்ய ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 431 ॥

यः = எவர்,
யঃ

जाग्रद्धर्मवर्जितः = (ஸாதாரணமாய் மற்ற ஜனங்களால் அனுபவிக்க
ஜாக்³ரத்³த⁴ர்மவர்ஜிதঃ ப்பட்டு வருகிற) விழிப்பு என்ற தசையின் தர்மங்கள் அற்றவராயிருந்தபோதிலும்,

लीनधीः = (பிரஹ்மத்தினிடத்தில்) லயித்துவிட்ட
லீனதீ⁴ঃ புத்தியுடனிருந்தபோதிலும்,

अपि = கூட,
அபி

जागर्ति = (அக்ஞானமாகிய பெரிய தூக்கம் போய்விட்ட
ஜாக³ர்தி படியால்) விழித்துக் கொண்டே யிருக்கிறுரே,

यस्य = எவருடைய,
யஸ்ய

बोधः = அறிவு,
போ³த⁴ঃ

निर्वासनः = எவ்வித வாஸஜனயுமற்றதாக இருக்கிறதோ,
நிர்வாஸனঃ

सः = அவர்,
ஸঃ

जीवन्मुक्तः = ஜீவன்முக்தர் என்று,
ஜீவன்முக்தঃ

इष्यते = கருதப்படுகிறுர்.
இஷ்யதே

எல்லோருக்கும் ஸுஷுப்தியில் மனம் அக்ஞானத்தில் மறைந்துவிடுகிறது. அக்ஞான நித்ரையால் அப்பொழுது ஒன்றும் தெரிவதில்ஜல. ஞானியின் மனம்

ஞானரூபமான ப்ரஹ்மத்தில் மறைகிறது. இவனுக்கு அக்ஞானம் இல்லாததால் நித்ரையில்லே. ஞானிக்கு ஸ்வரூபஞானமிருக்கிறது. ஆதலால்தான் முக்தன் மனம் ஒடுங்கினுலும் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறுன் என்று கூறப்பட்டது. எல்லாவற்றையும் ஆத்மஸ்வரூபமாக அறிகிறுன். ஆனுலும் தேஹாதிகளில் அபிமானம் இல்லாததால் ஜாக்ரத் தர்மமில்லே. உலக விஷயங்களே அறிந்தாலும் ஆஸக்தியோ ராகத்வேஷ ங்களோ வேண்டும் வேண்டாம் என்ற எண்ணமோ இருக்காது. அல்லது கண் முதலான இந்திரியங்கள் ஞானிக்கு விழித்தபடி இருப்பதால் விழிப்பு நிலே. ஆனுலும் மனம் ப்ரஹ்மத்தில் லயித்திருப்பதால் இந்திரியங்கள் மூலம் அறிவு ஏற்படாததால் விழிப்பு நிலேயின் காரியமில்லே. ஒருவேளே புலன்கள் மூலம் அறிவு ஏற்பட்டாலும் ராகத்வேஷாதிகள் இல்லாததால் இவனுடைய அறிவு வாஸனேயற்றது. ஆகவே எப்பொழுதும் முக்தன் நிர்விகாரமாகவே இருக்கிறுன். **(431)**

(அவதாரிகை) 12 சுலோகங்களால் நிர்விகாரத் தன்மையை விளக்குகிறுர். நிர்விகாரமாக இருந்துவிட்டால் தானுகவே பிரயத்னமில்லாமலே பிரஜ்ஞை நிலேக்கும். எப்பொழுதும் ஆனந்தானுபவம் ஏற்படும்: -

शान्तसंसारकलनः कलावानपि निष्कलः ।
या सचित्तोऽपि निश्चित्तः स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४३२ ॥

ஶாந்தஸம்ஸாரகலனः கலாவானபி நிஷ்கலः ।
யா ஸசித்தோ(அ)பி நிஶ்சித்தः ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 432 ॥

यः **யः**	=	எவர்,
शान्तसंसारकलनः **ஶாந்தஸம்ஸாரகலனः**	=	அடங்கிவிட்ட ஸம்ஸார சேஷ்டைகளுடைய வராய்,
कलावान् **கலாவான்**	=	எல்லாவித வித்யையையும் கற்றறிந்தவராய் இருந்தும்,
निष्कलः **நிஷ்கலः**	=	(பிரஹ்மத்தைத் தவிர வேறு) அறிவற்றவராய் (அல்லது பிராணன் சிரத்தா முதலிய 16 கலேகள் இருந்தும் அதில் அபிமானமில்லாததால் கலேகளற்றவர்),
सचित्तः अपि **ஸசித்தः அபி**	=	மனஸுடன் இருந்தபோதிலும்,
निश्चित्तः **நிஶ்சித்தः**	=	மனேவிருத்திகள் அற்றவராய் இருக்கிறுரோ,
सः **ஸः**	=	அவர்,

जीवन्मुक्तः = ஜீவன் முக்தர் என்று,
ஜீவன்முக்த:
इष्यते = கருதப்படுகிறுர்.
இஷ்யதே (432)

वर्तमानेऽपि देहेऽस्मिञ्छायावदनुवर्तिनि ।
अहन्ताममताऽभावो जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३३ ॥

வர்தமானே(அ)பி தே³ஹே(அ)ஸ்மிஞ்சா²யாவத³னுவர்தினி ।
அஹந்தாமமதா(அ)பா⁴வோ ஜீவன்முக்தஸ்ய லக்ஷணம் ॥ 433 ॥

छायावत् = நிழலைப்போல,
சா²யாவத்
अनुवर्तिनि = கூடவேயிருக்கும்,
அனுவர்தினி
अस्मिन् = இந்த,
அஸ்மின்
देहे = சரீரம்,
தே³ஹே
वर्तमाने = இருக்கும்போது,
வர்தமானே
अपि = கூட (அதில்),
அபி
अहन्ता ममता अभावः = “நான்” என்றுவது "என்னுடையது" என்றுவது
அஹந்தா மமதா அபா⁴வ: எண்ணம் இல்லாதிருப்பது,
जीवन्मुक्तस्य = ஜீவன் முக்தருடைய,
ஜீவன்முக்தஸ்ய
लक्षणं = லக்ஷணம் (அடையாளம்).
லக்ஷணம்

பிறருடைய சரீரத்தில் நான் எனது என்ற அபிமானம் எப்படி இல்லையோ அப்படியே நிழல்போல் தன்கூடவே வந்துகொண்டிருக்கும் ஸ்தூலசரீரத்தில் நான் எனது என்ற அபிமானம் ஜீவன்முக்தனுக்கு இருக்காது. ராகத்வேஷங்கள் ஜராமரணங்கள் முதலான எல்லா விகாரங்களுக்கும் ஸ்தூல் தேஹாபிமானமே மூலகாரணமானதால் இந்த அபிமானம் இல்லையென்று கூறுவதன்மூலம் எவ்வித விகாரமும் இல்லை என்று காட்டப்பட்டது. ஆகவே 428வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட விகாரமில்லாத தன்மை இங்கு விளக்கப்பட்டது. (433)

अतीताननुसंधानं भविष्यदविचारणम् ।
औदासीन्यमपि प्राप्ते जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३४ ॥

அதீதானனுஸந்தா⁴னம் ப⁴விஷ்யத³விசாரணம் ।
ஔதா³ஸீன்யமபி ப்ராப்தே ஜீவன்முக்தஸ்ய லக்ஷணம் ॥ 434 ॥

अतीत अननुसंधानं **அதீத அனனுஸந்தா⁴னம்**	=	முன் நடந்ததை ஸ்மரிக்காமலிருப்பது,
अविष्यद् अविचारणं **அவிஷ்யத்³ அவிசாரணம்**	=	வரப்போவதை நிஜனக்காமலிருப்பது,
प्राप्ते अपि **ப்ராப்தே அபி**	=	இப்பொழுது ஏற்பட்டிருப்பதிலும்கூட,
औदासीन्यं **ஔதா³ஸீன்யம்**	=	பற்றுதலனனியில் உதாஸீனமாய் இருப்பது (இவையெல்லாம்),
जीवन्मुक्तस्य **ஜீவன்முக்தஸ்ய**	=	ஜீவன் முக்தருடைய,
लक्षणं **லக்ஷணம்**	=	லக்ஷணம். (434)

गुणदोषविशिष्टेऽस्मिन् स्वभावेन विलक्षणे ।
सर्वत्र समदर्शित्वं जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३५ ॥

கு³ணதோ³ஷவிஶிஷ்டே(அ)ஸ்மின் ஸ்வபா⁴வேன விலக்ஷணே ।
ஸர்வத்ர ஸமத³ர்ஶித்வம் ஜீவன்முக்தஸ்ய லக்ஷணம் ॥ 435 ॥

गुणदोषविशिष्टे **கு³ணதோ³ஷவிஶிஷ்டே**	=	(பலவித) குணங்கள் தோஷங்கள் இவைகளுடன் கூடியதாய் அதனுலேயே,
स्वभावेन **ஸ்வபா⁴வேன**	=	ஸ்வபாவத்தினுலேயே,
विलक्षणे **விலக்ஷணே**	=	வேறுபட்ட லக்ஷணத்தோடு கூடியதாய் இருக்கும்,
अस्मिन् **அஸ்மின்**	=	இவ்வுலகத்தில்,
सर्वत्र **ஸர்வத்ர**	=	எல்லா பதார்த்தங்களிலும்,
समदर्शित्वं **ஸமத³ர்ஶித்வம்**	=	ஸமமான பார்வையுடனிருப்பது (குணம் எண்ணி ஒன்றை எடுப்பதுமில்ஜல. தோஷ மென்று எண்ணி மற்றென்றைத் தள்ளுவதுமில்ஜல. அல்லது பிரஹ்மத்தையே பார்ப்பது)

जीवन्मुक्तस्य **ஜீவன்முக்தஸ்ய**	=	ஜீவன் முக்தருடைய,
लक्षणं **லக்ஷணம்**	=	லக்ஷணம்.

(435)

इष्टानिष्टार्थ संप्राप्तौ समदर्शितयाऽऽत्मनि ।
उभयत्राविकारित्वं जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३६ ॥

இஷ்டாநிஷ்டார்த² ஸம்ப்ராப்தௌ ஸமத³ர்ஶிதயா(ஆ)த்மனி ।
உப⁴யத்ராவிகாரித்வம் ஜீவன்முக்தஸ்ய லக்ஷணம் ॥ 436 ॥

इष्ट अनिष्ट अर्थ संप्राप्तौ **இஷ்ட அநிஷ்ட அர்த² ஸம்ப்ராப்தௌ**	=	(உலகத்தாரின் பார்வையில்) இஷ்டமானதோ இஷ்டமில்லாததோ பதார்த்தம் வந்து சேரும்போது,
समदर्शितया **ஸமத³ர்ஶிதயா**	=	(இது இஷ்டம் இது இஷ்டமில்லாதது என்ற எண்ணமேற்படாமல் இரண்டையும்) ஸமமாகப் பார்க்கும் தன்மையினுல்,
उभयत्र **உப⁴யத்ர**	=	(இஷ்டம் அநிஷ்டம் ஆகிய) இரண்டு ஸந்தர்ப்பத்திலும்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	தன் இடத்தில் (மனஸில்),
अविकारित्वं **அவிகாரித்வம்**	=	(ஸந்தோஷம் வெறுப்பு முதலிய எவ்வித) விகாரமுமற்றிருக்கும் தன்மை,
जीवन्मुक्तस्य **ஜீவன்முக்தஸ்ய**	=	ஜீவன் முக்தருடைய,
लक्षणं **லக்ஷணம்**	=	லக்ஷணம்.

(436)

ब्रह्मानन्दरसास्वादासक्तचित्ततया यतेः ।
अन्तर्बहिरविज्ञानं जीवन्मुक्तस्य लक्षणम् ॥ ४३७ ॥

ப்³ரஹ்மானந்த³ரஸாஸ்வாதா³ஸக்தசித்ததயா யதே: ।
அந்தர்ப³ஹிரவிஜ்ஞானம் ஜீவன்முக்தஸ்ய லக்ஷணம் ॥ 437 ॥

यतेः **யதே:**	=	ஸந்யாஸிக்கு,
ब्रह्मानन्दरसास्वादासक्तचित्ततया **ப்³ரஹ்மானந்த³ரஸாஸ்வாதா³ ஸக்தசித்ததயா**	=	பிரஹ்மானந்த ரஸத்தின் அனுபவத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற மனஸுள்ளவராயிருக்கும் தன்மை இருப்பதினுல்,

अन्तर्बहिः अविज्ञानं	=	உள்ளேயும் வெளியிலும் (வேறு எதையும்)
அந்தர்ப³ஹிஃ அவிஜ்ஞானம்		அறியாமலிருப்பது,
जीवन्मुक्तस्य	=	ஜீவன் முக்தருடைய,
ஜீவன்முக்தஸ்ய		
लक्षणं	=	லக்ஷணம்.
லக்ஷணம்		

(437)

देहेन्द्रियादौ कर्तव्ये ममाहम्भाववर्जितः ।
औदासीन्येन यः तिष्ठेत् स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४३८ ॥

தே³ஹேந்த்³ரியாதௌ³ கர்தவ்யே மமாஹம்பா⁴வவர்ஜிதஃ ।
ஔதா³ஸீன்யேன யஃ திஷ்டே²த் ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 438 ॥

कर्तव्ये	=	செய்யவேண்டியதாக ஏற்பட்ட காரியத்திலும்,
கர்தவ்யே		
देहेन्द्रियादौ	=	தேஹம், இந்திரியம் (மனஸ்) முதலியவைக
தே³ஹேந்த்³ரியாதௌ³		ளிலும்,
ममाहम्भाववर्जितः	=	'என்னுடையது', 'நான்' என்கிற எண்ணம்
மமாஹம்பா⁴வவர்ஜிதஃ		இல்லாதவராய்,
औदासीन्येन	=	பற்றுதலன்னியில் உதாஸீனத் தன்மையுடன்,
ஔதா³ஸீன்யேன		
यः	=	எவர்,
யஃ		
तिष्ठेत्	=	இருப்பாரோ,
திஷ்டே²த்		
सः	=	அவர்,
ஸ:		
जीवन्मुक्त	=	ஜீவன்முக்தர் என்று,
ஜீவன்முக்த		
इष्यते	=	கருதப்படுகிறுர்.
இஷ்யதே		

என்னுல் இந்த காரியம் செய்யப்பட்டது. என்னுல் இந்த காரியம் செய்யத் தக்கது என்று கர்மாவில் மமகாரமும், நான் மனுஷ்யன், நான் பார்க்கிறேன் என்னுடைய சரீரம் என்னுடைய கண் என்று தேஹேந்திரியாதிகளில் அஹங்கார மமகாரமும் ஜீவன்முக்தனுக்கு இருக்காது. **(438)**

विज्ञात आत्मनो यस्य ब्रह्मभावः श्रुतैर्बलात् ।
भवबन्धविनिर्मुक्तः स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४३९ ॥

விஜ்ஞாத ஆத்மனோ யஸ்ய ப்³ரஹ்மபா⁴வ: ஶ்ருதைர்ப³லாத் ।
ப⁴வப³ந்த⁴விநிர்முக்த: ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 439 ॥

यस्य = எவருக்கு,

யஸ்ய
आत्मन: = ஆத்மாவினுடைய,

ஆத்மன:
ब्रह्मभाव: = பிரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மையானது,

ப்³ரஹ்மபா⁴வ:
श्रुतै: = ('தத்த்வம் அஸி' முதலான) வேத வாக்யத்தின்,

ஶ்ருதை:
बलात् = பலத்தினுல்,

ப³லாத்
विज्ञात: = நன்கு அறியப்பட்டிருக்கிறதோ (எவர்),

விஜ்ஞாத:
भवबन्धविनिर्मुक्त: = ஸம்ஸாரமாகிற பந்தத்திலிருந்து நன்கு
ப⁴வப³ந்த⁴விநிர்முக்த: விடுபட்டவராயிருக்கிருரோ,
स: = அவர்,

ஸ:
जीवन्मुक्त = ஜீவன் முக்தர் என்று,

ஜீவன்முக்த
इष्यते = கருதப்படுகிருர்.

இஷ்யதே (439)

देहेन्द्रियेषु अहंभाव: इदं भाव: तदन्यके ।
यस्य नो भवत: क्वापि स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४४० ॥

தே³ஹேந்த்³ரியேஷு அஹம்பா⁴வ: இத³ம் பா⁴வ: தத³ன்யகே ।
யஸ்ய நோ ப⁴வத: க்வாபி ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 440 ॥

देहेन्द्रियेषु = தேஹத்திலும் இந்திரியங்களிலும்,

தே³ஹேந்த்³ரியேஷு
अहं = “நான்” என்கிற எண்ணமும்,

அஹம்
तदन्यके = அதற்கு வேருன (வெளியிலுள்ள) பதார்த்தத்தில்.

தத³ன்யகே
इदं भाव: = "இது" என்கிற எண்ணமும்,

இத³ம் பா⁴வ:

यस्य **யஸ்ய**	=	எவருக்கு,
क्वापि **க்வாபி**	=	ஒரு பொழுதும்,
नो भवतः **நோ ப⁴வத:**	=	ஏற்படுகிறதில்லையோ,
सः **ஸ:**	=	அவர்,
जीवन्मुक्तः **ஜீவன்முக்த:**	=	ஜீவன்முக்தர் என்று,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	கருதப்படுகிறுர்.

பாஹ்யமான குடம் முதலானவைபோல் தேஹம் இந்திரியம் முதலானவையும் அநாத்மாதான். ஆத்மஸ்வரூபத்தில் கல்பிதம்தான். இரண்டும் ஸமமாயிருப்பதால், வித்யாஸம் இல்லாததால் ஒன்றை நான் என்றும் மற்றதை இது என்றும் சொல்வது சரியல்ல. ஆனுலும் அக்ஞானத்தால் பூர்வ வாஸநாபலத்தால் இவ்வாறு வியவஹாரம் செய்கிறுர்கள். ஜீவன்முக்தனுக்கு அக்ஞானம் தொலைந்து வாஸனையும் நீங்கி விட்டபடியால் இம்மாதிரி எண்ணம் ஏற்படுகிறதில்லை. **(440)**

[1]जीवेशोभयसंसाररूपदुर्वासनोज्झिता ।
सा सर्वदा भवेत् यस्य स जीवन्मुक्त उच्यते ॥

ஜீவேஶோப⁴யஸம்ஸாரரூபது³ர்வாஸனோஜ்ஜி²தா ।
ஸா ஸர்வதா³ ப⁴வேத் யஸ்ய ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥

जीव इश उभय संसार रूप दुर्वासना **ஜீவ இஶ உப⁴ய ஸம்ஸார ரூப து³ர்வாஸனு**	=	ஜீவன் ஈசுவரன் என்று இருவித ஸம்ஸார ரூபமாகிய கெட்ட வாஸனை எதுவோ,
सा **ஸா**	=	அது,
यस्य **யஸ்ய**	=	எவருக்கு,
सर्वदा **ஸர்வதா³**	=	எப்பொழுதும்,
उज्झिता **உஜ்ஜி²தா**	=	தள்ளப்பட்டதாக,
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	இருக்குமோ,

स: = அவர்,

ஸ:

जीवन्मुक्त: = ஜீவன் முக்தர் என்று,

வன்முக்த:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறார்.

உச்யதே

[1] இந்த சுலோகம் பங்களூரில் அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் இருக்கிறது. ஸ்ரீரங்கம் புஸ்தகத்தில் இல்லை. ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரவர்களும் வியாக்யானம் செய்யவில்லை. பங்களூர் புஸ்தகத்தில் சுலோகத்திற்கு லக்கமும் கொடுக்கவில்லை.

न प्रत्यब्रह्मणोर्भेद कदापि ब्रह्मसर्गयोः ।
प्रज्ञया यो विजानाति स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४४१ ॥

ந ப்ரத்யப்³ரஹ்மணோர்பே⁴த³ கதா³பி ப்³ரஹ்மஸர்க³யோঃ ।
ப்ரஜ்ஞயா யோ விஜாநாதி ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 441 ॥

य: = எவர்,

யঃ

प्रज्ञया = ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரமிருப்பதினால்,

ப்ரஜ்ஞயா

प्रत्यब्रह्मणो: = ஜீவாத்மாவிற்கும் ப்ரஹ்மத்திற்குமோ,

ப்ரத்யப்³ரஹ்மணோঃ

ब्रह्मसर्गयो: = ப்ரஹ்மத்திற்கும் ஜகத்திற்குமோ,

ப்³ரஹ்மஸர்க³யோঃ

भेदं = பேதத்தை,

பே⁴த³ம்

कदा अपि = ஒருபொழுதும் கூட,

கதா³ அபி

न विजानाति = அறிய மாட்டாரோ,

ந விஜாநாதி

स: = அவர்,

ஸ:

जीवन्मुक्त: = ஜீவன்முக்தர் என்று,

ஜீவன்முக்த:

इष्यते = கருதப்படுகிறார்.

இஷ்யதே

ஜீவஸ்வரூபமும் பிரஹ்மஸ்வரூபமும் ஒரே சைதன்ய ஸ்வரூபமானுலும், அக்ஞானத்தால் உபாதிகளின் மூலம் வேற்றுமை இதுவரை தோன்றிக்கொண்டிருந் தது. இப்பொழுது அக்ஞானம் நீங்கி உபாதிகள் விலகிவிட்டபடியால் வேற்றுமை தோன்றுவதில்லை. கயிற்றில் பாம்புபோல் பிரஹ்மத்தில் கல்பிதமான பிரபஞ்சம் அதிஷ்டானமான பிரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் வேறு அல்லவானதால் அதிஷ்டான மான பிரஹ்மத்தையறிந்தவனுக்கு வேற்றுமை தோன்றுவதில்லை. இங்கு வேற்றுமை வாஸ்தவமாக இல்லை. அதனுல் அதை முக்தன் அறியவில்லை. உலகில் வாஸ்தவமாக இருக்கும் பொருளை ஒருவன் அறியவில்லையென்றுல் அவனை அக்ஞானி, சிற்றறிவு உள்ளவன் என்று சொல்வார்கள். முக்காலுமில்லாத முயல் கொம்பு முதலியவற்றை அறியவில்லையென்பதற்காக ஒருவனை ஸர்வஜ்ஞனில்லை என்று கூறுவதில்லை. இதுபோல் முக்காலுமில்லாத வேற்றுமை தெரியாததால் முக்தனுடைய ஞானத்திற்குக் குறைவு ஒன்றுமில்லை. **(441)**

साधुभिः पूज्यमानेऽस्मिन् पीड्यमानेऽपि दुर्जनैः ।
समभावो भवेत् यस्य स जीवन्मुक्त इष्यते ॥ ४४२ ॥

ஸாது⁴பி⁴: பூஜ்யமானே(அ)ஸ்மின் பீட்³யமானே(அ)பி து³ர்ஜனை: ।
ஸமபா⁴வோ ப⁴வேத் யஸ்ய ஸ ஜீவன்முக்த இஷ்யதே ॥ 442 ॥

अस्मिन् = இந்த சரீரம்,
அஸ்மின்
साधुभिः = ஸாது ஜனங்களால்,
ஸாது⁴பி⁴:
पूज्यमाने = பூஜிக்கப்பட்டாலும்,
பூஜ்யமானே
दुर्जनैः = துஷ்ட ஜனங்களால்,
து³ர்ஜனை:
पीड्यमाने = பீடிக்கப்பட்டாலும் கூட,
பீட்³யமானே
समभावः = (ஸந்தோஷம், கோபம் முதலியதில்லாமல்)
ஸமபா⁴வ: ஸமமான நிலை,
यस्य = எவருக்கு,
யஸ்ய
भवेत् = இருக்குமோ,
ப⁴வேத்
सः = அவர்,
ஸ:
जीवन्मुक्तः = ஜீவன் முக்தர் என்று,
ஜீவன்முக்த:

इष्यते **இஷ்யதே**	=	கருதப்படுகிறுர். **(442)**

यत्र प्रविष्टा विषयाः परेरिता नदीप्रवाहा इव वारिराशौ ।
लिनन्ति सन्मात्रतया न विक्रियामुत्पादयन्त्येष यतिर्विमुक्तः ॥ ४४३ ॥

யத்ர ப்ரவிஷ்டா விஷயா: பரேரிதா நதீ³ப்ரவாஹா இவ வாரிராஶௌ ।
லினந்தி ஸன்மாத்ரதயா ந விக்ரியாமுத்பாத³யந்த்யேஷ யதிர்விமுக்த: ॥ 443 ॥

परेरिताः **பரேரிதா:**	=	மற்றவர்களல் ஏவிவிடப்பட்டு,
यत्र **யத்ர**	=	எவரிடம்,
प्रविष्टाः **ப்ரவிஷ்டா:**	=	சென்ற,
विषयाः **விஷயா:**	=	(அவர்கள் பார்வையில் நல்லதென்றே கெட்டதென்றே தோன்றும்) விஷயங்கள்,
वारिराशौ **வாரிராஶௌ**	=	ஸமுத்திரத்தில்,
प्रविष्टाः **ப்ரவிஷ்டா**	=	நுழைந்த,
नदीप्रवाहाः **நதீ³ப்ரவாஹா:**	=	நதிகளின் பிரவாஹங்கஊ,
इव **இவ**	=	போல,
सन्मात्रतया **ஸன்மாத்ரதயா**	=	ப்ரஹ்மமாகவே,
लिनन्ति **லினந்தி**	=	லயத்தை யடைந்துவிடுகின்றனவோ (அவைகள், வாஸஊயும் மனமும் அழிந்து விட்டபடியால் எவரிடம்)
विक्रियां **விக்ரியாம்**	=	எவ்வித (ஸுகதுக்க) விகாரத்தையும்,
न उत्पादयन्ति **ந உத்பாத³யந்தி**	=	உண்டுபண்ணுகிறதில்ஊயோ,
एषः **ஏஷ:**	=	இந்த,
यतिः **யதி:**	=	ஸந்யாஸி,

विमुक्तः = நன்கு முக்தி யடைந்தவரே.
விமுக்த:

பிறர் செய்யும் புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும்கூட ஞானியிடம் ஸந்தோஷத்தை யோ துன்பத்தையோ உண்டுபண்ணுகிறதில்ஐல. **(443)**

37. கர்ம நாசம்

(அவதாரிகை)

तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्ये अथ संपत्स्ये,

தஸ்ய தாவதே³வ சிரம் யாவன்ன விமோக்ஷ்யே அத² ஸம்பத்ஸ்யே,

என்ற சுருதியாலும்

भोगेन त्वितरे क्षपयित्वा

போ⁴கே³ன த்விதரே க்ஷபயித்வா

என்ற ஸூத்ரத்தாலும் ஞானிக்கு பிராரப்தகர்மாவும் அதனுல் சரீரமும் உண்டு என்று தெரிகிறது இது இருக்கும்வரை ஸுகதுக்கானுபவமும் இருக்கும். ஆகவே ஞானி 'நிர்விகார' மாய் எப்படியிருக்க முடியும்? என்று கேட்கலாம். நிதித்யாஸனம் செய்யும் போது ஏற்படக்கூடிய இடைவெளிகளில் சரீராதிகளில் கொஞ்சம் அத்யாஸம் இருந்தே தீருமானதினுல் அப்பொழுது ஸுகதுக்க அனுபவமும் எப்பொ ழுதுமே இருக்கும். பிரஹ்மாகார விருத்தியிலிருப்பவருக்கு அந்த அத்யாஸத்திற்கு இடமேயில்லாததினுல் பிராரப்தத்தினுல் ஏற்படும் ஸுகதுக்கானுபவம் அவருக்குக் கிடையாது என்பதே வாஸ்தவம் என்ற விஷயத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்காக ஆத்ம ஞானத்தினுல் எந்த எந்தவித கர்மாக்கள் எவ்விதம் நாசத்தையடைகின்றனவென்று பிரித்துக் காட்டுகிறுர்: -

विज्ञातब्रह्मतत्त्वस्य यथापूर्वं न संसृतिः ।
अस्ति चेन्न स विज्ञातब्रह्मभावो बहिर्मुखः ॥ ४४४ ॥

விஜ்ஞாதப்³ரஹ்மதத்த்வஸ்ய யதா²பூர்வம் ந ஸம்ஸ்ருதிः ।
அஸ்தி சேன்ன ஸ விஜ்ஞாதப்³ரஹ்மபா⁴வோ ப³ஹிர்முக²ः ॥ 444 ॥

विज्ञातब्रह्मतत्त्वस्य = ப்ரஹ்மத்தின் உண்மையான தன்மையை
விஜ்ஞாதப்³ரஹ்மதத்த்வஸ்ய நன்கு அறிந்தவருக்கு,
यथापूर्वं = அறிவதற்கு முன்னுல் இருந்ததுபோல,
யதா²பூர்வம்

संसृति: **ஸம்ஸ்ருதி:**	=	ஸம்ஸாரம் (ஸுக துக்க அனுபவம்),
न **ந**	=	இருக்காது,
अस्ति चेत् **அஸ்தி சேத்**	=	இருந்தேயானுல்,
स: **ஸ:**	=	அவர்,
विज्ञातब्रह्मभाव: **விஜ்ஞாதப்³ரஹ்மபா⁴வ:**	=	ப்ரஹ்மதத்வத்தை நன்கு அறிந்தவராக,
न **ந**	=	ஆகமாட்டார்,
बहिर्मुख: **ப³ஹிர்முக²:**	=	வெளிப் பார்வையுள்ளவராகவேயிருப்பார்.

பிரஹ்மஞானிக்கு பிரபஞ்சம் பொய் என்ற தீர்மானம் இருப்பதால் ஒன்றிலும் அபிமானம் இருக்காது. அதனுல் ஸுகத்தில் ஆசையும் துக்கத்தில் பயமும் இருக்காது. இது இருந்தால் அவன் ஞானியல்ல. **(444)**

प्राचीनवासना वेगादसौ संसरतीति चेत् ।
न सदेकत्वविज्ञानान्मन्दीभवति वासना ॥ ४४५ ॥

ப்ராசீனவாஸனு வேகா³த³ஸௌ ஸம்ஸரதீதி சேத் ।
ந ஸதே³கத்வவிஜ்ஞானுன்மந்தீ³ப⁴வதி வாஸனு ॥ 445 ॥

प्राचीनवासना वेगात् **ப்ராசீனவாஸனு வேகா³த்**	=	(அனுதிகாலந்தொட்டு வந்திருக்கிற) முன் வாஸனையின் வேகத்தினுல்,
असौ **அஸௌ**	=	அவர்,
संसरति **ஸம்ஸரதி**	=	ஸம்ஸாரத்தையனுபவிக்கிறுர்,
इति चेत् **இதி சேத்**	=	என்றுல்,
न **ந**	=	அப்படியல்ல,
सत् एकत्व विज्ञानात् **ஸத் ஏகத்வ விஜ்ஞானுத்**	=	ப்ரஹ்மத்தின் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை அறியப்பட்டு விட்டபடியால்,

वासना	=	வாஸனையானது (அருணோதய காலத்தில்
வாஸனை		இருள் போல்),
मन्दीभवति	=	மந்தமாய் (வெகு குறைந்து) ஆய்விடுகிறது.
மந்தீ³ப⁴வதி		**(445)**

अत्यन्तकामुकस्यापि वृत्तिः कुण्ठति मातरि ।
तथैव ब्रह्माणि ज्ञाते पूर्णानन्दे मनीषिणः ॥ ४४६ ॥

அத்யந்தகாமுகஸ்யாபி வ்ருத்திঃ குண்ட²தி மாதரி ।
ததை²வ ப்³ரஹ்மாணி ஜ்ஞாதே பூர்ணானந்தே³ மனீஷிணঃ ॥ 446 ॥

अत्यन्त कामुकस्यापि	=	மிகவும் காமுகனாயிருப்பவனுக்குக்கூட,
அத்யந்த காமுகஸ்யாபி		
मातरि	=	தாயாரிடத்தில்,
மாதரி		
वृत्तिः	=	விருத்தி,
வ்ருத்திঃ		
कुण्ठति	=	போவதில்லை,
குண்ட²தி		
तथ एव	=	அதைப்போலவே,
தத² ஏவ		
ब्रह्माणि	=	ப்ரஹ்மமாகிய,
ப்³ரஹ்மாணி		
पूर्णानन्दे	=	பூர்ணமான ஆனந்தம்,
பூர்ணானந்தே³		
ज्ञाते	=	அறிந்து அனுபவிக்கப்படும் போது,
ஜ்ஞாதே		
मनीषिणः	=	விவேகிக்கு (ஜகத்தில் விருத்தி மழுங்கும்.)
மனீஷிணঃ		**(446)**

निदिध्यासनशीलस्य बाह्यप्रत्यय ईक्ष्यते ।
ब्रवीति श्रुतिरेतस्य प्रारब्धं फलदर्शनात् ॥ ४४७ ॥

நிதி³த்⁴யாஸனஶீலஸ்ய பா³ஹ்யப்ரத்யய ஈக்ஷ்யதே ।
ப்³ரவீதி ஶ்ருதிரேதஸ்ய ப்ராரப்³த⁴ம் ப²லத³ர்ஶனாத் ॥ 447 ॥

निदिध्यासनशीलस्य	=	நிதித்யாஸனத்தில் ஈடுபடுகிறவருக்கு
நிதி³த்⁴யாஸனஶீலஸ்ய		(இடைவெளிகளில்),

बाह्यप्रत्यय: = வெளிப்பதார்த்தங்களின் தோற்றம்,

பா³ஹ்யப்ரத்யயः

ईक्ष्यते = காணப்படுகிறது,

ஈக்ஷ்யதே

एतस्य = இவருக்கு,

ஏதஸ்ய

फलदर्शनात् = (ஸுகதுக்க ரூபமான) பலன் இருப்பது தெரிவதால்,

ப²லத³ர்ஶனத்

प्रारब्धं = பிராரப்தம் (இந்த சரீரத்தை ஆரம்பித்து பலன் கொடுத்துவரும் கர்மா) உண்டு என்று,

ப்ராரப்³த⁴ம்

श्रुति: = வேதம்,

ஶ்ருதிः

ब्रवीति = சொல்கிறது.

ப்³ரவீதி

விபரீத பாவனை நீங்க நிதித்யாஸனம் (ஸவிகல்பஸமாதி) செய்பவன் அடிக்கடி மனதை பிரஹ்மத்தில் நிலைநிறுத்த முயற்சி செய்கிறான். இவனுக்கு த்யானம் இல்லாத ஸமயத்தில் பிராரப்த கர்மாதீனமான சரீரத்தின் தோற்றமும் ஸுக துக்கானுபவமும் இருக்கும். இவனுக்கு ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படவில்லை அத்யாஸம் நீங்கவில்லை. முன் சொன்ன சுருதியும் ஸூத்ரமும் இவனைப்பற்றியது தான் நிர்குண ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்றவனுக்கு இது கிடையாது. **(447)**

(அவதாரிகை) இதையே விவரிக்கிறார்: -

सुखाद्यनुभवो यावत्तावत्प्रारब्धमिष्यते ।
फलोदय: क्रियापूर्वो निष्क्रियो न हि कुत्रचित् ॥ ४४८ ॥

ஸுகா²த்³யனுப⁴வோ யாவத்தாவத்ப்ராரப்³த⁴மிஷ்யதே ।
ப²லோத³யः க்ரியாபூர்வோ நிஷ்க்ரியோ ந ஹி குத்ரசித் ॥ 448 ॥

सुखाद्यनुभव: = ஸுகம் (துக்கம்) முதலானதின் அனுபவம்,

ஸுகா²த்³யனுப⁴வः

यावत् = எதுவரையிருக்கிறதோ,

யாவத்

तावत् = அதுவரை,

தாவத்

प्रारब्धं = பிராரப்த கர்மாவும் உண்டென்று,

ப்ராரப்³த⁴ம்

इष्यते **இஷ்யதே**	=	ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது,
फलोदयः **ப²லோத³யः**	=	(ஸுகதுக்கமாகிய) பலனுடைய உத்பத்தி,
क्रियापूर्वः **க்ரியாபூர்வः**	=	(புண்ணிய பாபமாகிய) கர்மாவை முன்னிட்டுக் கொண்டு தான் ஏற்படும்,
कुत्रचित् **குத்ரசித்**	=	ஓரிடத்திலாவது,
निष्क्रियः **நிஷ்க்ரியः**	=	(முன்செய்த) கர்மாவில்லாமல்,
न हि **ந ஹி**	=	உண்டாகவே உண்டாகாது. (448)

(**அவதாரிகை**) பிராரப்த கர்மா உண்டென்று சொன்ன வேத வாக்கியத்திற்கும் அதையனுஸரித்துப் பிறந்திருக்கிற பிரஹ்ம ஸூத்ரத்திற்கும் என்ன தாத்பர்யம் என்று சொல்லும் முறையில் கர்மா மூன்றுவிதம். 1. **ஸஞ்சிதம்** (இப்பொழுது பலன்கொடுக்க ஆரம்பிக்காமல் முன் ஜன்மாக்களிலும் ஞானமேற்படுவதற்கு முன்னும் ஸம்பாதித்து சேகரிக்கப்பட்டிருக்கும் புண்ணிய பாப கர்மாக்கள்) 2. **ஆகாமி** (ஞானமேற்பட்ட பிறகு செய்யப்படும் கர்மாக்கள்) 3. **பிராரப்தம்** (இந்த ஜன்மாவைக் கொடுத்து பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கும் கர்மாக்கள்) என்று பிரித்துக்காட்டு கிறார்: -

अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशतार्जितम् ।
संचितं विलयं याति प्रबोधात्स्वप्नकर्मवत् ॥ ४४९ ॥

அஹம் ப்³ரஹ்மேதி விஜ்ஞானாத்கல்பகோடிஶதார்ஜிதம் ।
ஸஞ்சிதம் விலயம் யாதி ப்ரபோ³தா⁴த்ஸ்வப்னகர்மவத் ॥ 449 ॥

स्वप्नकर्मवत् **ஸ்வப்ராகர்மவத்**	=	ஸ்வப்னத்தில் செய்த (புண்ணிய பாப) கர்மாக்கள்,
प्रबोधात् **ப்ரபோ³தா⁴த்**	=	(தூக்கத்திலிருந்து) விழித்துக் கொள்வதினாலேயே (எப்படி வாஸ்தவமில்லாததினால் பலன் கொடுக்க சக்தியற்று நாசத்தை அடைந்துவிடுகின்றனவோ) அதைப்போல,
कल्पकोटिशतार्जितं **கல்பகோடிஶதார்ஜிதம்**	=	நூறு கோடிக்கணக்கான ப்ரஹ்மகல்ப காலங்களில் ஸம்பாதிக்கப்பட்டு,
संचितं **ஸஞ்சிதம்**	=	சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மாவானது,

अहं ब्रह्म **அஹம் ப்³ரஹ்ம**	=	'நான் ப்ரஹ்மம்'
इति **இதி**	=	என்ற,
विज्ञानात् **விஜ்ஞாநத்**	=	அனுபவபுரஸ்ஸரமான ஞானத்திநுல்,
विलयं **விலயம்**	=	நன்கு லயத்தை,
याति **யாதி**	=	அடைந்துவிடுகிறது. **(449)**

(**அவதாரிகை**) ஸ்வப்ன திருஷ்டாந்தத்தை விவரிக்கிறுர்: -

यत्कृतं स्वप्नवेलायां पुण्यं वा पापमुल्बणम् ।
सुप्तोत्थितस्य किं तत्स्यात्स्वर्गीय नरकाय वा ॥ ४५० ॥

யத்க்ருதம் ஸ்வப்னவேலாயாம் புண்யம் வா பாபமுல்ப³ணம் ।
ஸுப்தோத்தி²தஸ்ய கிம் தத்ஸ்யாத்ஸ்வர்கீ³ய நரகாய வா ॥ 450 ॥

स्वप्नवेलायां **ஸ்வப்னவேலாயாம்**	=	ஸ்வப்னம் காணும் ஸமயத்தில்,
पुण्यं वा **புண்யம் வா**	=	புண்ணியமோ,
उल्बणं **உல்ப³ணம்**	=	பெரியதாக,
पापं **பாபம்**	=	பாபமோ,
यत् **யத்**	=	எது,
कृतं **க்ருதம்**	=	செய்யப்படுகிறதோ,
तत् **தத்**	=	அது,
सुप्तोत्थितस्य **ஸுப்தோத்தி²தஸ்ய**	=	தூங்கி எழுந்திருப்பவனுக்கு,
स्वर्गाय **ஸ்வர்க³ய**	=	ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கும் பொருட்டாவது,

नरकाय वा **நரகாய வா**	=	நரகத்தைக் கொடுக்கும் பொருட்டாவது,
किं स्यात् **கிம் ஸ்யாத்**	=	(காரணமாய்) இருக்குமா?

இதுபோல் அக்ஞானமாகிற தூக்க சமயத்தில் செய்யப்பட்ட புண்ய பாப கர்மாக்கள். ஆத்மஞானம் என்ற விழிப்பு. ஏற்பட்ட பிறகு அக்ஞானத்தூக்கம் நீங்கி விட்டதாலும் கர்த்ருத்வ புத்தி இல்லாததாலும் ஸுகதுக்கானுபவத்தைக் கொடுப்ப தில்லை. **(450)**

स्वमसङ्गमुदासीनं परिज्ञाय नमो यथा।
न श्लिष्यते यतिः किंचित्कदाचिद्भा विकर्मभिः॥ ४५१॥

ஸ்வமஸங்க³முதா³ஸீனம் பரிஜ்ஞாய நமோ யதா² ।
ந ஶ்லிஷ்யதே யதிः கிஞ்சித்கதா³சித்³பா⁴ விகர்மபி⁴ः ॥ 451 ॥

नभः **நப⁴ः**	=	ஆகாசம்,
यथा **யதா²**	=	எப்படியோ (அப்படியே),
स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்னை,
असङ्गं **அஸங்க³ம்**	=	பற்றுதலற்றவனாய் ("நான்" செய்கிறேன் என்ற எண்ணமில்லாதவனாய்),
उदासीनं **உதா³ஸீனம்**	=	உதாஸீனனாய் (எவ்வித பலனிலும் ஆசையற்றவனாய்),
परिज्ञाय **பரிஜ்ஞாய**	=	நன்கு அறிந்துகொண்டபிறகு,
यतिः **யதிः**	=	(ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்ட) ஸன்னியாஸியானவர்,
किंचित् **கிஞ்சித்**	=	கொஞ்சமேனும்,
कदाचित् **கதா³சித்**	=	ஒரு பொழுதும்,
भाविकर्मभिः **பா⁴விகர்மபி⁴ः**	=	பின்னால் ஏற்படும் கர்மாக்களினால்,
न श्लिष्यते **ந ஶ்லிஷ்யதே**	=	ஒட்டப்படமாட்டார்.

ஞானம் ஏற்படுவதற்கு முன் **अहं कर्ता அஹம் கர்தா** (நான் செய்கிறேன்) என்ற எண்ணம் இருந்து கர்மாக்கஊச் செய்கிறுன். அந்த ஸஞ்சித கர்மாக்களும்கூட இப்பொழுது நான் ஆகர்தா, ப்ரஹ்மம் என்ற ஞானம் வந்தவுடன் நாசமடைகின்றன. இப்படி இருக்க நான் அகர்த்தா என்ற ஞானம் வந்தபின் செய்யும் ஆகாமி கர்மாக்கள் இவனிடம் எப்படி ஒட்டும். **(451)**

न नभो घटयोगेन सुरागन्धेन लिप्यते ।
तथात्मोपाधियोगेन तद्धर्मैर्नैव लिप्यते ॥ ४५२ ॥

ந நபோ⁴ க⁴டயோகே³ன ஸுராக³ந்தே⁴ன லிப்யதே ।
ததா²த்மோபாதி⁴யோகே³ன தத்³த⁴ர்மைர்னைவ லிப்யதே ॥ 452 ॥

नभः நப⁴:	=	ஆகாசமானது,
घटयोगेन க⁴டயோகே³ன	=	குடத்தின் ஸம்பந்தம் தோன்றுவது காரணமாக (அக்குடத்திலுள்ள),
सुरागन्धेन ஸுராக³ந்தே⁴ன	=	கள்ளினுடைய நாற்றத்திஞல்,
न लिप्यते ந லிப்யதே	=	பூசப்படுவதில்ஊ (ஆகாசம் நிர்மலமாயும் அமூர்த்தமாயுமிருப்பதால் நாற்றமுள்ளதாக ஆகிறதில்ஊ),
तथा ததா²	=	அப்படியே,
आत्मा ஆத்மா	=	ஆத்மாவும்,
उपाधियोगेन உபாதி⁴யோகே³ன	=	(ஸ்துலசரீரம் ஸூக்ஷ்ம சரீரம் முதலிய) உபாதிகளுடன் (அத்யாஸத்திஞல்) சேர்ந்திருப்ப தாகத் தோன்றிஞலும்,
तत् धर्मैः தத் த⁴ர்மை:	=	அந்த உபாதிகளின் தர்மங்களால்,
न एव लिप्यते ந ஏவ லிப்யதே	=	பூசப்படுவதே கிடையாது (ஸம்பந்தப்படுவதில்ஊ). **(452)**

38. பிராரப்த கர்மம்

(அவதாரிகை)

तदधिगमे उत्तरपूर्वाघयोरश्लेषविनाशी

தத³தி⁴க³மே உத்தரபூர்வாக⁴யோரஶ்லேஷவிநாஶீ

(அந்த பிரஹ்மத்தை அறிந்தபின் பின்னுல் செய்யப்போகும் கர்மா ஒட்டுவதில்லை. முன் செய்த காமாக்கள் நசித்துவிடுகின்றன) என்ற பிரஹ்ம ஸூத்ரத்திலும்

क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे

க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மின் த்³ருஷ்டே பராவரே

(எல்லா கர்மாக்களும் நாசம் அடைகின்றன) என்ற சுருதியிலும் சொன்னபடி ஸஞ்சித கர்மா நாசமடைந்துவிடுகிறதென்பதை இரண்டு சுலோகங்களாலும் ஆகாமி கர்மா ஒட்டவே ஒட்டாது என்பதை இரண்டு சுலோகங்களாலும் சொல்லிவிட்டு பிராரப்த கர்மா மாத்திரம் மிஞ்சியிருக்குமென்று இரண்டு சுலோகங்களால் சொல்கி றுர்: -

ज्ञानोदयात्पुरारब्धं कर्म ज्ञानान्न नश्यति ।
अदत्वा स्वफलं लक्ष्यमुद्दिश्योत्सृष्टबाणवत् ॥ ४५३ ॥

ஜ்ஞாஞேத³யாத்புராரப்³த⁴ம் கர்ம ஜ்ஞாஞன்ன நஶ்யதி ।
அத³த்வா ஸ்வப²லம் லக்ஷ்யமுத்³தி³ஶ்யோத்ஸ்ருஷ்டபா³ணவத் ॥ 453 ॥

ज्ञानोदयात् = ஞானம் உதயமாவதற்கு,
ஜ்ஞாஞேத³யாத்

पुरा = முன்னுல்,
புரா

आरब्धं = (பலன் கொடுக்க) ஆரம்பித்துள்ள,
ஆரப்³த⁴ம்

कर्म = கர்மாவானது,
கர்ம

स्वफलं = தனக்கேற்பட்ட பலனை,
ஸ்வப²லம்

अदत्वा = கொடுக்காமல்,
அத³த்வா

ज्ञानात् = ஞானத்திஞல்,
ஜ்ஞாஞத்

न नश्यति = நாசமடைவதில்லை,
ந நஶ்யதி

लक्ष्यं = குறியை,
லக்ஷ்யம்

उद्दिश्य = குறிவைத்து,
உத்³தி³ஶ்ய

उत्सृष्टबाणवत् = விடப்பட்ட அம்புபோல,
உத்ஸ்ருஷ்டபா³ணவத்

व्याघ्रबुद्ध्या विनिर्मुक्तो बाणः पश्चात्तु गोमतौ ।
न तिष्ठति च्छिनत्त्येव लक्ष्यं वेगेन निर्भरम् ॥ ४५४ ॥

வ்யாக்⁴ரபு³த்³த்⁴யா விநிர்முக்தோ பா³ண: பஶ்சாத்து கோ³மதௌ ।
ந திஷ்ட²தி ச்சி²னத்யேவ லக்ஷ்யம் வேகே³ன நிர்ப⁴ரம் ॥ 454 ॥

व्याघ्रबुद्ध्या = புலியென்று (இந்த துஷ்டப் புலியைக்
வ்யாக்⁴ரபு³த்³த்⁴யா கொல்லவேண்டும் என்று) நிஜனத்ததினுல்,
विनिर्मुक्तः = (காதுவரை இழுத்து) நன்கு வேகமாய் விடப்பட்ட,
விநிர்முக்த:
बाणः = அம்பானது,
பா³ண:
पश्चात्तु तु = (பாணத்தைவிட்ட) பின்னுலோ,
பஶ்சாத்து து
गोमतौ = (குறிவைத்தது) பசு என்று தெரிந்த போது,
கோ³மதௌ
न तिष्ठति = நின்று விடாது,
ந திஷ்ட²தி
निर्भरं = அவசியம்,
நிர்ப⁴ரம்
लक्ष्यं = குறியை,
லக்ஷ்யம்
वेगेन = வேகத்துடன்,
வேகே³ன
छिनति एव = பிளந்தே தீரும்.
சி²னதி ஏவ

இதுபோல் இந்த சரீரத்தைக்கொடுத்த கர்மா பலஜனக் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டபடியால் ஞானம் வந்தமாத்திரத்தில் நாசமடையாது. முழுவதும் பலஜனக் கொடுத்தபின் தான் நாசமடையும் இந்த விஷயத்தைத்தான் பின்வரும் சுருதியும் ப்ரஹ்மஸூத்ரமும் கூறுகிறது.

तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्ये अथ संपत्स्ये ।

தஸ்ய தாவதே³வ சிரம் யாவன்ன விமோக்ஷ்யே அத² ஸம்பத்ஸ்யே ।

ஞானிக்கு பிரார்ப்த கர்மாவினல் ஏற்பட்ட சரீரத்திலிருந்து விடுபடுகிற பர்யந்தம் தாமதம் அதன்பின் தான் விதேஹ கைவல்யம்

भोगेन वितरे क्षपयित्वा संघते

போ⁴கே³ன விதரே க்ஷபயித்வா ஸங்க்³த⁴தே

பலனைக்கொடுக்க ஆரம்பித்த புண்யபாபங்களை அதன் பலஞன ஸுகதுக்கங்களை யனுபவித்துத் தீர்த்தபின்தான் விதேஹமுக்தி யடைகிறுன். இந்த சுருதி ஸூத்ரங் களை யனுசரித்து முன் சொன்ன

'तदधिगमे' 'क्षीयन्ते '

'தத³தி⁴க³மே' 'க்ஷீயந்தே '

என்ற சுருதிஸ்த்ரங்களுக்கு பிராரப்தம் தவிற மற்ற ஸஞ்சிதகர்மாக்கள் நசிப்பதாக பொருள் கூறவேண்டும். **(454)**

(அவதாரிகை) ஆத்ம் ஞானம் ஒரேமாதிரி இருந்தபோதிலும் அனுபவத்தில் தாரதம்யம் இருப்பதை யுத்தேசித்து ஞானிகளை நான்கு வகையாகப் பிரிப்பதுண்டு.

1. ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டு உலகம் மித்யை பென்று மாத்திரம் தோன்றிக் கொண்டிருப்பவர் **பிரஹ்மவித்**. தான் ப்ரம்ம வித்தாக இருந்து கொண்டு பிறருக்கு உபதேசம் செய்து அவர்களையும் பிரம்ம வித்துக்களாக ஆக்குகிற ஆசார்ய ஸ்தானத் திலுள்ள யாக்ஞவல்க்யர் முதலானேர் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

2. அவ்வனுபவம் பலப்பட்டு ஸமாதி நிலை நிலைத்தும்கூட சில சமயங்களில் தாஞகவே வெளிப்பார்வை உள்ளவராகி உலகத்தை மித்யை யென்று பார்ப்பவர் **பிரம்ம வித்வரர்** எனப்படுவார். இவரைப்பற்றித்தான் ஸ்திதப்ரக்ஞர் என்று கீதையில் கூறப்படுகிறது

3. இன்னமும் அனுபவம் பலப்பட்டு தாஞக எழுந்திருப்பதில்லாமல் மற்றவர்க ளால் எழுப்பப்பட்டால்மாத்திரம் பஹிர்முகமாகி மித்யா உலகத்தைப் பார்ப்பவர் **பிரஹ்ம வித்வரீயான்** என்பார்கள். விஷ்ணுவின் பாஞ்சஜந்யத்வனி கேட்டு ஸமாதி கலைந்து எழுந்த பிரஹ்லாதர்.

4. இதற்கு மேல் நிலைக்குப் போய் யார் எழுப்பினுலும் எழுந்திருக்காமல் பிரஹ்மத்திலேயே எப்பொழுதும் லயித்திருப்பதினுல் உலகத்தோற்றமே யேற்படாம லிருப்பவர் **பிரம்மவித் வரிஷ்டர்** என்று சொல்வார்கள். பிராரப்த கர்மாவினுல் ஏற்படக்கூடிய ஸுகதுக்க அனுபவம் உலகம் தோன்றுதவருக்கு இருக்க முடியாததி ஞல், நான்காவதான பிரஹ்ம வித்வரிஷ்டருக்கு அவ்வனுபவம் கிடையாதென்றும், முதல் மூன்றுவித ஞானிகளுக்குத்தான் இருக்க முடியுமென்றும் தெளிவு படுத்துகி ருர்: -

प्रारब्धं बलवत्तरं खलु विदां भोगेन तस्य क्षयः
सम्यग्ज्ञानहुताशनेन विलयः प्राक्सञ्चितागामिनाम् ।
ब्रह्मात्मैक्यमवेक्ष्य तन्मयतया ये सर्वदा संस्थिता-
स्तेषां तत्त्रितयं न हि क्वचिदपि ब्रह्मैव ते निर्गुणम् ॥ ४५५ ॥

ப்ராரப்3த4ம் ப3லவத்தரம் க2லு விதா3ம் போ4கே3ன தஸ்ய க்ஷய:
ஸம்யக்3ஜ்ஞானஹுதாஶனேன விலய: ப்ராக்ஸஞ்சிதாகா3மினாம் ।
ப்3ரஹ்மாத்மைக்யமவேக்ஷ்ய தன்மயதயா யே ஸர்வதா3 ஸம்ஸ்தி2தா-
ஸ்தேஷாம் தத்த்ரிதயம் ந ஹி க்வசித3பி ப்3ரஹ்மைவ தே நிர்கு3ணம் ॥ 455 ॥

विदां **விதா3ம்**	=	ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்கார மடைந்தவர்களுக்கு,
प्रारब्धं **ப்ராரப்3த4ம்**	=	பிராரப்த கர்மாவானது,
बलवत्तरं **ப3லவத்தரம்**	=	மிகவும் பலமுள்ளது,
भोगेन **போ4கே3ன**	=	போகத்தினுல் (தான்),
तस्य **தஸ்ய**	=	அதற்கு,
क्षयः **க்ஷய:**	=	நாசம்,
खलु **க2லு**	=	என்பது பிரஸித்தம்,
सम्यक् ज्ञान हुताशनेन **ஸம்யக் ஜ்ஞான ஹுதாஶனேன**	=	நல்ல ஞானமாகிற அக்னியினுல்,
प्राक् संचित आगामिनां **ப்ராக் ஸஞ்சித ஆகா3மினும்**	=	முன்னுல் சேகரிக்கப்பட்ட (ஸஞ்சித) கர்மாக்களுக்கும் பின்னுல் ஏற்படக்கூடிய (ஆகாமி) கர்மாக்களுக்கும்,
विलयः **விலய:**	=	நன்கு லயம் ஏற்படும். (ஆனுல்),
ब्रह्म आत्म ऐक्यं **ப்3ரஹ்ம ஆத்ம ஐக்யம்**	=	ப்ரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் உள்ள ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையை,
अवेक्ष्य **அவேக்ஷ்ய**	=	அறிந்துகொண்டு,
तन्मयतया **தன்மயதயா**	=	அதாகவே (ப்ரஹ்மமாகவே),

सर्वदा **ஸர்வதா³**	=	(ஒருகாலும் உலகம் தோன்றமல்) எப்பொழுதும்,
ये **யே**	=	எவர்கள்,
संस्थिताः **ஸம்ஸ்தி²தா꞉**	=	நிலைத்திருந்து விடுகிறர்களோ,
तेषां **தேஷாம்**	=	அவர்களுக்கு,
तत् **தத்**	=	அந்த,
त्रितयं **த்ரிதயம்**	=	(பிராரப்தம், ஸஞ்சிதம், ஆகாமி ஆகிய) மூன்றுமே,
क्वचित् अपि **க்வசித் அபி**	=	ஒரு ஸமயத்திலும்,
न हि **ந ஹி**	=	கிடையாது என்பது நிச்சயம். (ஏனென்றல்),
ते **தே**	=	அவர்கள் (ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவர்கள் என்று மாத்திரமல்ல),
निर्गुणं **நிர்கு³ணம்**	=	எவ்வித விசேஷமுமற்ற,
ब्रह्म एव **ப்³ரஹ்ம ஏவ**	=	ப்ரஹ்மமேதான்.

(அவதாரிகை) பிரஹ்மவித்வரிஷ்டனுக்கு பிரஹ்மானந்த அனுபவத்தைத் தவிர வேறு அனுபவம் கிடையாதென்று 417-வது சுலோகத்தில் சொல்லியிருப்ப திலேயே அவனுக்கு உலகத்தோற்றம் கிடையாது என்று ஏற்படுகிறது. உலகம் தோன்றமல் பிராரப்த கர்மாவின் பலனாகிய ஸுகதுக்க அனுபவம் இருக்க நியாயமில்லையென்பதை 456 முதல் 463 வரை சுலோகங்களில் தெளிவுபடுத்துகிறர்: -

उपाधितादात्म्य विहीन केवल ब्रह्मात्मनैवात्मनि तिष्ठतो मुनेः ।
प्रारब्धसद्भावकथा न युक्ता स्वप्नार्थसम्बन्धकथेव जाग्रतः ॥ ४५६ ॥

உபாதி⁴தாதா³த்ம்ய விஹீன கேவல
ப்³ரஹ்மாத்மனைவாத்மனி திஷ்ட²தோ முனே꞉ ।
ப்ராரப்³த⁴ஸத்³பா⁴வகதா² ந யுக்தா
ஸ்வப்னர்த²ஸம்ப³ந்த⁴கதே²வ ஜாக்³ரத꞉ ॥ 456 ॥

उपाधि तादात्म्य विहीन केवल ब्रह्म आत्मना	=	(ஆத்ம ஸ்வரூபம் தெரியாத தசையில் இருந்த) உபாதிகளோடு ஒன்றுயிருக்கும்
உபாதி⁴ தாதா³த்ம்ய விஹீன கேவல ப்³ரஹ்ம ஆத்மனு		தன்மை விலகி சுத்தமான ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக,
एव	=	மாத்திரம்,
ஏவ		
आत्मनि	=	ஆத்மாவிடத்தில்,
ஆத்மனி		
तिष्ठतः	=	நிஜலத்திருக்கும்,
திஷ்ட²த꞉		
मुनेः	=	ஞானிக்கு,
முனே꞉		
प्रारब्ध सद्भाव कथा	=	பிராரப்தம் இருக்கிறதென்ற பேச்சு,
ப்ராரப்³த⁴ ஸத்³பா⁴வ கதா²		
न युक्ता	=	நியாயமில்ஜல.
ந யுக்தா		
जाग्रतः	=	(தூங்கி எழுந்திருந்து) விழித்துக்கொண்டிருப்ப வனுக்கு,
ஜாக்³ரத꞉		
स्वप्न अर्थ संबन्ध कथा	=	ஸ்வப்னத்தில் கண்ட பதார்த்தங்களின் ஸம்பந்தம்
ஸ்வப்ன அர்த² ஸம்ப³ந்த⁴ கதா²		உண்டென்று சொல்வது,
इव	=	(எப்படி நியாயமில்ஜலயோ அதைப்)
இவ		போல முன்னுல் உபாதிகளில் இருந்தான், இப்பொழுது அது இல்ஜல என்பதைக் காண்பிக்க,
आत्मनि	=	என்று கூறப்பட்டது.
ஆத்மனி		

(456)

न हि प्रबुद्धः प्रतिभासदेहे देहोपयोगिन्यपि च प्रपञ्चे ।
करोत्यहन्तां ममतामिदन्तां किं तु स्वयं तिष्ठति जागरेण ॥ ४५७ ॥

ந ஹி ப்ரபு³த்³த⁴꞉ ப்ரதிபா⁴ஸதே³ஹே
தே³ஹோபயோகி³ன்யபி ச ப்ரபஞ்சே ।
கரோத்யஹந்தாம் மமதாமித³ந்தாம் கிம் து ஸ்வயம்
திஷ்ட²தி ஜாக³ரேண ॥ 457 ॥

प्रबुद्धः	=	(தூங்கி ஸ்வப்னம் கண்ட பிறகு) நன்கு
ப்ரபு³த்³த⁴꞉		விழித்துக் கொண்டிருப்பவன்,
प्रतिभास देहे	=	(ஸ்வப்ன ஸமயத்தில்) தோன்றின தேஹத்தில்,
ப்ரதிபா⁴ஸ தே³ஹே		

देहोपयोगिनि தே³ஹோபயோகி³னி	=	அந்த தேஹத்திற்கு உபயோகப்பட்ட பதார்த்தத்தில்,
अपि च அபி ச	=	மேலும்,
प्रपञ्चे ப்ரபஞ்சே	=	(அப்பொழுது தோன்றின) உலகத்தில் (முறையே),
अहन्तां அஹந்தாம்	=	"நான்" என்கிற எண்ணத்தையும்,
ममतां மமதாம்	=	"என்னுடையது" என்கிற எண்ணத்தையும்
हन्तां ஹந்தாம்	=	'இது' என்கிற எண்ணத்தையும்,
न करोति ந கரோதி	=	வைத்துக்கொள்வதில்லை,
हि ஹி	=	என்பது நிச்சயம்,
किं तु கிம் து	=	ஆனால்,
स्वयं ஸ்வயம்	=	(அவைகளுக்கு ஸம்பந்தமன்னியில்) தானாக மாத்திரம்,
जागरेण ஜாக³ரேண	=	விழிப்புடன்,
तिष्ठति திஷ்ட²தி	=	இருந்து விடுகிறான்.

ஸ்வப்னத்தில் தன்னையே பசுவாக பார்த்தவன் விழித்துக் கொண்ட பிறகு அதை நினைத்துக்கொண்டு புல்லைத்தின்பதில்லை. தான் பசு என எண்ணி மனிதனுக் குள்ள நியமத்கைக் கைவிடுவதில்லை. **(457)**

न तस्य मिथ्यार्थसमर्थनेच्छा न संग्रहस्तजगतोऽपि दृष्टः ।
तत्रानुवृत्तिर्यदि चेन्मृपार्थे न निद्रया मुक्त इतीष्यते ध्रुवम् ॥ ४५८ ॥

ந தஸ்ய மித்⁴யார்த²ஸமர்த²னேச்சா²
ந ஸங்க்³ரஹஸ்தஜக³தோ(அ)பி த்³ருஷ்ட: ।
தத்ரானுவ்ருத்திர்யதி³ சேன்ம்ருபார்தே²
ந நித்³ரயா முக்த இதீஷ்யதே த்⁴ருவம் ॥ 458 ॥

तस्य தஸ்ய	=	(ஸ்வப்பனம் கண்டு விழித்துக்கொண்ட) அவனுக்கு,
मिथ्यार्थ समर्थनेच्छा மித்⁴யார்த² ஸமர்த²னேச்சா²	=	(ஸ்வப்னகாலத்தில் தோன்றின) பொய்யான பதார்த்தம் வாஸ்தவம் தான் என்று உறுதிப்படுத்த (அது வேண்டுமென்ற) விருப்பம்,
न ந	=	இருப்பதில்லை,
तत् जगत: தத் ஜக³த:	=	(ஸ்வப்னத்தில் கண்ட) அந்த ஜகத்தை,
संग्रह: ஸங்க்³ரஹ:	=	நன்கு ஏற்றுக்கொள்வதும்,
अपि அபி	=	கூட,
न दृष्ट: ந த்³ருஷ்ட:	=	பார்க்கப்படுகிறதில்லை,
तत्र தத்ர	=	அந்த,
मृपार्थे ம்ருபார்தே²	=	பொய்யான வஸ்துவில்,
अनुवृत्ति: அனுவ்ருத்தி:	=	தொடர்ந்து மனஸின் விருத்தி,
यदि चेत् யதி³ சேத்	=	இருக்குமேயானல் (அவன்),
निद्रया நித்³ரயா	=	நித்திரையினல்,
न मुक्त ந முக்த	=	விடுபட்டவன் இல்லை,
इति இதி	=	என்று,
इष्यते இஷ்யதே	=	நினைக்கப்படுவான் என்பது,
ध्रुवम् த்⁴ருவம்	=	நிச்சயம். (458)

तद्वत् परे ब्रह्मणि वर्तमान: सदात्मना तिष्ठति नान्यदीक्षते ।
स्मृतिर्यथा स्वप्नविलोकितार्थे तथा विद: प्राशनमोचनादौ ॥ ४५९ ॥

தத்³வத் பரே ப்³ரஹ்மணி வர்தமான: ஸதா³த்மனா
திஷ்ட²தி நான்யதீ³க்ஷதே ।
ஸ்ம்ருதிர்யதா² ஸ்வப்னவிலோகிதார்தே²
ததா² வித³: ப்ராஶநமோசநாதௌ³ ॥ 459 ॥

तद्वत् = (தூங்கி விழித்துக்கொண்ட) அவனைப் போலவே,
தத்³வத்
परे = மேலான,
பரே
ब्रह्मणि = ப்ரஹ்மத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி
वर्तमानः = இருப்பவன்,
வர்தமான:
सत् आत्मना = (என்றைக்கும் பாதிக்கப்படாத) ஸத்
ஸத் ஆத்மனா ஸ்வரூபமாகவே,
तिष्ठति = இருக்கிறான்,
திஷ்ட²தி
अन्यत् = வேறு எதையும்,
அன்யத்
न ईक्षते = (இல்லாததால்) பார்க்கிறதில்லை.
ந ஈக்ஷதே (விழித்துக்கொண்டவனுக்கு),
स्वप्नविलोकितार्थे = ஸ்வப்னத்தில் காணப்பட்ட வஸ்துக்கள்
ஸ்வப்னவிலோகிதார்தே² விஷயத்தில்,
स्मृतिः = ஞாபகம் மாத்திரம்,
ஸ்ம்ருதி:
यथा = எப்படியிருக்குமோ,
யதா²
तथा = அப்படி,
ததா²
विदः = ஞானிக்கு,
வித³:
प्राशनमोचनादौ = பிக்ஷை யருந்துவது, ஜலமலமோசனம் செய்வது
ப்ராஶநமோசநாதௌ³ முதலிய கார்யங்களில் (ஞாபகம் இருக்கும்.)

பிரஹ்மவித்தும் மற்றவர்களைப்போல் ஆஹாரம் உண்பது, மலஜல விஸர்ஜனம் செய்வது முதலிய காரியங்களைச் செய்கிறானே இது எப்படி என்ற கேள்விக்கு பதில் கூறுகிறார். எப்பொழுதும் சரீரம் தான் இந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறது. ஆனால் முன்னால் சரீரத்தில் நான் என்ற எண்ணம் இருந்ததால் தானே

அந்தக்காரியங்களைச் செய்வதாக எண்ணினான். இப்பொழுது தன்னுடைய வாஸ்தவமான பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை யறிந்து சரீரத்தில் நான் என்ற எண்ணம் நீங்கிவிட்டபடியால் வியுத்தான தசையில் தன்னைக்காட்டிலும் வேறான சரீரம் ஆஹாராதி காரியங்களைச் செய்வதாகத்தான் தோன்றும். நான் செய்வதாகத் தோன்றாது. மேலும் பிரபஞ்சம் பொய் என்ற உறுதி ஏற்பட்டு விட்டபடியால் இவை தோன்றினாலும் இதில் உண்மை என்ற எண்ணம் இருக்காது. விழித்துக் கொண்ட பிறகு தான் ஸ்வப்னத்தில் புலியைக்கண்டது ஞாபகத்திற்கு வந்தாலும் அதை உண்மையென்று நினைப்பதில்லை. இதுபோல். **(459)**

(அவதாரிகை) ஞானிக்கு பிராரப்தம் உண்டுதான் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், கர்மா செய்தவனுக்குத்தான் பலன் ஏற்படுவது நியாயம். கர்மாவை செய்தது தேஹமே யானதினால், அந்த தேஹத்திற்கு பிராரப்த கர்மாவினால் ஏற்படும் அனுபவமிருக்கட்டும். ஆத்மா ஒருநாளும் கர்மாவைச் செய்கிறவனில்லை, அதினால் கர்மபலனை அனுபவிக்க அவகியமுமில்லை. தேஹத்தில் 'நான்' என்ற எண்ணமுள்ளவனுக்குத் தான் அந்த அனுபவம் ஏற்படுமே தவிர, அவ்வெண்ணம் நீங்கி பிரஹ்ம ஞானியாயிருப்பவனுக்கு அவ்வனுபவம் ஏற்பட நியாயமேயில்லை, என்கிறார்: -

कर्मणा निर्मितो देहः प्रारब्धं तस्य कल्प्यताम् ।
नानादेरात्मनो युक्तं नैवात्मा कर्मनिर्मितः ॥ ४६० ॥

கர்மணா நிர்மிதோ தே³ஹ: ப்ராரப்³த⁴ம் தஸ்ய கல்ப்யதாம் ।
நாநாதே³ராத்மனோ யுக்தம் நைவாத்மா கர்மநிர்மித: ॥ 460 ॥

कर्मणा = (முன் செய்த) கர்மாவினால்,
கர்மணா

निर्मित: = ஏற்பட்டது,
நிர்மித:

देह: = சரீரம்,
தே³ஹ:

तस्य = அதற்கு (சரீரத்திற்கு வேண்டுமானால்),
தஸ்ய

प्रारब्धं = பிராரப்தம்,
ப்ராரப்³த⁴ம்

कल्प्यतां = கல்பிக்கப்படட்டும்,
கல்ப்யதாம்

अनादे: = ஆதியில்லாத,
அநாதே³:

आत्मन: = ஆத்மாவிற்கு (பிராரப்தத்தை கல்பிப்பது),
ஆத்மன:

न युक्तं = நியாயமில்லை,

ந யுக்தம்

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

कर्मनिर्मितः = கர்மத்தினுல் ஏற்பட்டது,

கர்மநிர்மித:

न एव = இல்லவேயில்லை.

ந ஏவ **(460)**

अजो नित्यः इति ब्रूते श्रुतिरेषा त्वमोघवाक् ।
तदात्मना तिष्ठतोऽस्य कुतः प्रारब्धकल्पना ॥ ४६१ ॥

அஜோ நித்ய: இதி ப்³ரூதே ஶ்ருதிரேஷா த்வமோக⁴வாக் ।
ததா³த்மனு திஷ்ட²தோ(அ)ஸ்ய குத: ப்ராரப்³த⁴கல்பனு ॥ 461 ॥

अमोघवाक् = வீண்போகாத (ஸத்யமாயுள்ள) வாக்கையுடைய,

அமோக⁴வாக்

एषा = இந்த,

ஏஷா

श्रुतिः = (கடோபநிஷத்தாகிய) வேதம்,

ஶ்ருதி:

अज नित्यः = பிறப்பற்றவன், என்றுமிருப்பவன்,

அஜ நித்ய:

इति तु = என்றல்லவா,

இதி து

ब्रूते = சொல்கிறது,

ப்³ரூதே

तदात्मना = அந்த (வாஸ்தவமான) ஸ்வரூபத்துடன்,

ததா³த்மனு

तिष्ठतः = இருக்கிற,

திஷ்ட²த:

अस्य = இவனுக்கு (ஞானிக்கு),

அஸ்ய

प्रारब्ध कल्पना = பிராரப்தத்தை கல்பிப்பது,

ப்ராரப்³த⁴ கல்பனு

कुतः = எப்படி நியாயமாகும்?

குத:

(461)

प्रारब्धं सिध्यति तदा यदा देहात्मना स्थितिः ।
देहात्मभावो नैवेष्टः प्रारब्धं त्यज्यतामतः ॥ ४६२ ॥

ப்ராரப்³த⁴ம் ஸித்⁴யதி ததா³ யதா³ தே³ஹாத்மனு ஸ்தி²தி: ।
தே³ஹாத்மபா⁴வோ நைவேஷ்ட: ப்ராரப்³த⁴ம் த்யஜ்யதாமத: ॥ 462 ॥

यदा = எப்பொழுது,
யதா³
देहात्मना = தேஹமே 'நான்' என்ற,
தே³ஹாத்மனு
स्थितिः = நிஜல இருக்குமோ,
ஸ்தி²தி:
तदा = அப்போழுது (தான்),
ததா³
प्रारब्धं = பிராரப்தம் என்பது,
ப்ராரப்³த⁴ம்
सिध्यति = இருக்கமுடியும். (ஞானிக்கோ),
ஸித்⁴யதி
देहात्मभावः = தேஹத்தில் 'நான்' எனற எண்ணம்,
தே³ஹாத்மபா⁴வ:
न एव इष्टः = அங்கீகரிக்கப்படுவதில்ஜல,
ந ஏவ இஷ்ட:
अतः = ஆகையால் (அவனுக்கு),
அத:
प्रारब्धं = பிராரப்தம் உண்டு என்பது,
ப்ராரப்³த⁴ம்
त्यज्यतां = விட்டுவிடவேண்டியதே.
த்யஜ்யதாம் **(462)**

(அவதாரிகை) முன்ஞல் 460-வது சுலோகத்தில் பிராரப்தம் சரீரத்திற்கு வேண்டுமாஞல் இருப்பதாக கல்பிக்கலாமென்று சொல்லப்பட்டது. வாஸ்தவத்தில் பிரஹ்மத்திற்கு வேருக எவ்வித பதார்த்தமும் கிடையாததிஞல், சரீரமும் வாஸ்தவ மில்லாததுதானே? அதற்கும் தான் பிராரப்தம் உண்டென்று எப்படி கல்பிக்க முடியும்? அப்படி கல்பஜன செய்தால் அதுவும் பிராந்தியிஞல் தான், என்கிருர்: -

शरीरस्यापि प्रारब्ध कल्पना भ्रान्तिरेव हि ।
अध्यस्तस्य कुतः सत्त्वं असत्वस्य कुतो जनिः ।
अजातस्य कुतो नाशः प्रारब्धं असता कुतः ॥ ४६३ ॥

ஶரீரஸ்யாபி ப்ராரப்³த⁴ கல்பனா ப்⁴ராந்திரேவ ஹி ।
அத்⁴யஸ்தஸ்ய குதः ஸத்த்வம் அஸத்வஸ்ய குதோ ஜனிः ।
அஜாதஸ்ய குதோ நாஶः ப்ராரப்³த⁴ம் அஸதா குதः ॥ 463 ॥

शरीरस्य = சரீரத்திற்கு,
ஶரீரஸ்ய
अपि = கூட,
அபி
प्रारब्ध कल्पना = பிராரபதம் உண்டென்று கல்பிப்பது,
ப்ராரப்³த⁴ கல்பனா
भ्रान्तिः एव हि = பிராந்தியே தான்,
ப்⁴ராந்திः ஏவ ஹி
अध्यस्तस्य = அத்யாஸத்தினால் ஏற்பட்டதற்கு,
அத்⁴யஸ்தஸ்ய
सत्त्वं = இருக்கும் தன்மை,
ஸத்த்வம்
कुतः = ஏது?
குதः
असत्वस्य = இருக்கும் தன்மையற்றதற்கு,
அஸத்வஸ்ய
जनिः = உத்பத்தி,
ஜனிः
कुतः = ஏது?
குதः
अजातस्य = உத்பத்தியில்லாததற்கு,
அஜாதஸ்ய
नाशः = நாசம்,
நாஶः
कुतः = ஏது?
குதः
असतः = வாஸ்தவமில்தாததற்கு,
அஸதः
प्रारब्धं = பிராரப்தம்,
ப்ராரப்³த⁴ம்
कुतः = எங்கிருந்து வரும்?
குதः **(463)**

(**அவதாரிகை**) ஞானிக்கும் சரீரம் இருப்பதைப் பார்த்து இது எப்படி இருக்க முடியும் என்று கேட்கும் ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கு ஸமாதானம் ஏற்படுவதற்காகத் தான் உபநிஷத்தும், பிரஹ்மஸூத்ரமும் ஞானிக்கு பிராரப்தம் உண்டு என்று சொல்கிறதே தவிற வேறில்லை என்று கூறுகிறுர்: -

ज्ञानेनाज्ञानकार्यस्य समूलस्य लयो यदि ।
तिष्ठत्ययं कथं देहः इति शङ्कावतो जडान् ।
समाधातुं बाह्यदृष्टया प्रारब्धं वदति श्रुतिः ॥ ४६४ ॥

ஜ்ஞானேனுஜ்ஞானகார்யஸ்ய ஸமூலஸ்ய லயோ யதி³ ।
திஷ்ட²த்யயம் கத²ம் தே³ஹః இதி ஶங்காவதோ ஜடா³ன் ।
ஸமாதா⁴தும் பா³ஹ்யத்³ருஷ்டயா ப்ராரப்³த⁴ம் வத³தி ஶ்ருதிঃ ॥ 464 ॥

ज्ञानेन ஜ்ஞானேன	=	ஞானத்தினுல்,
समूलस्य ஸமூலஸ்ய	=	வேறுள்பட (காரணமான அக்ஞான முள்பட),
अज्ञानकार्यस्य அஜ்ஞானகார்யஸ்ய	=	அக்ஞானத்தினுல் ஏற்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் (வெளியில் ஆகாசம் முதலியவற்றிற்கும் உள்ளுள்ள அஹங்காரம் முதல் தேஹம் வரையுள்ளவற்றிற்கும்),
लयः லயঃ	=	லயம்,
यदि யதி³	=	ஏற்படுமாஞல்,
अयं அயம்	=	இந்த,
देहः தே³ஹঃ	=	(பாஞ்சபௌதிகமான) சரீரம்,
कथं கத²ம்	=	எப்படி,
तिष्ठति திஷ்ட²தி	=	(நாசமடையாமல்) இருந்து வருகிறது?,
इति இதி	=	என்று,
शङ्कावतः ஶங்காவதঃ	=	ஸந்தேகப்படுகிற,

जडान् = அறிவில்லாதவர்களை,

ஜடா³ன்

समाधातुं = ஸமாதானம் செய்வதற்காக,

ஸமாதா⁴தும்

बाह्यदृष्टया = (அவர்களுக்கு ஸஹஜமான) வெளிப்பார்வை

பா³ஹ்யத்³ருஷ்டயா முறையில்,

प्रारब्धं = பிராரப்தம் (உண்டென்று),

ப்ராரப்³த⁴ம்

श्रुतिः(तस्य तावदेव चिरं) = (என்ற) உபநிஷத்,

ஶ்ருதி: (தஸ்ய தாவதே³வ சிரம்)

वदति = சொல்கிறது.

வத³தி (464)

(அவதாரிகை) இவ்விதம் சொல்வதினால் தேஹம் வாஸ்தவமாக இருக்கிற தென்று ஆகாது என்கிறார்: -

न तु देहादिसत्यत्वबोधनाय विपश्चिताम् ।
यतः श्रुतेरभिप्रायः परमार्थैकगोचरः ॥ ४६५ ॥

ந து தே³ஹாதி³ஸத்யத்வபோ³த⁴நாய விபஶ்சிதாம் ।
யத: ஶ்ருதேரபி⁴ப்ராய: பரமார்தை²ககோ³சர: ॥ 465 ॥

श्रुते = வேதத்தினுடைய,

ஶ்ருதே

अभिप्रायः = தாத்பர்யம்,

அபி⁴ப்ராய:

परमार्थ एक गोचरः = வாஸ்தவமாகவிருக்கும் பதார்த்தம் ஒன்றையே

பரமார்த² ஏக கோ³சர: விஷயமாகவுடையது,

यतः = என்ற காரணத்தினால், (வேதம் மேலேகண்டபடி

யத: பிராரப்தம் உண்டென்று சொன்னது)

विपश्चितां = ஞானிகளுடைய (அல்லது ஞானிகளுக்கு),

விபஶ்சிதாம்

देहादि सत्यत्वबोधनाय = தேஹம் முதலானதிற்கு ஸதயமாயிருக்கும்

தே³ஹாதி³ ஸத்யத்வபோ³த⁴நாய தன்மையுண்டென்று போதிப்பதற்காக,

न तु = இல்லவேயில்லை.

ந து

ஞானிக்கு ஞானத்தால் அக்ஞானம் நீங்கிய பிறகு சரீரம் மட்டும் எப்படி மிஞ்சியிருக்கமுடியும்? எல்லாவற்றிற்கும் அக்ஞானம் தான் காரணம் என்ற ஸித்தாந்தத்தில் சரீரத்திற்கும் அக்ஞானம் தான் உபாதானகாரணம். காரணமான அக் ஞானம் நீங்கிய பிறகு காரியமான சரீரம் எப்படியிருக்க முடியும் என்று கேட்கிறுர்கள். தார்கிகன் இம்மாதிரி கேள்வி கேட்கமுடியாது. யுக்திகளைக் கையாள்வதில் மிகத் திறமையுள்ள தார்கிகன் காரணம் நீங்கியபிறகும் காரியம் இருக்கும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறுன். அதாவது உபாதான காரணம் அழிந்தபின் அடுத்த க்ஷணத்தில்தான் காரியநாசம் என்பது அவன் கொள்கை. முந்தின க்ஷணத்தில் உபாதான காரணமான தந்துவிற்கு நாசம், உபாதான மில்லாமல் ஒரு க்ஷணம் இருந்து அடுத்த க்ஷணத்தில் துணிக்கு நாசம். இதுபோல் உபாதானமான அக்ஞானம் நீங்கிய பிறகும் காரியமான சரீரம் உள்ளது என்று அத்வைதிகள் சொல்வதில் என்ன தவறு? சில தினங்களே இருக்கக்கூடிய தந்து முதலான காரணம் நீங்கியபிறகு ஒரு க்ஷணம் துணி முதலான காரியம் இருப்பதாகச் சொல்கிறுர்கள். எண்ணற்ற கல்பங்களாக இருந்துவரும் அக்ஞானம் நீங்கியபிறகு இதற்குத்தக்கபடி சிலகாலம் சரீரம் இருப்பதாகச்சொல்வதில் தவறில்லை. யுக்திக்கு விரோதமில்லை என்று காட்டுவதற்காக இம்மாதிரி சொல்லப் பட்டதே தவிற வாஸ்தவத்தில் மந்தபுத்திகளுக்காகத் தான் பிராரப்தம் உண்டு என்று சுருதி கூறுகிறது பிராரப்தமோ இதன் காரியமான சரீரமோ வாஸ்தவம் என்பதில் தாத்பர்யமில்லை பரமார்த்தமான ப்ரஹ்மம் தவிற மற்றது எல்லாம் பொய் என்பது தான் சுருதியின் கருத்து. அக்ஞானிகள்தான் ஜீவன்முக்தனின் சரீரத்தை உண்மை யென்று கருதுவார்களே தவிற ஞானிகள் பொய்யாகத்தான் நினைப்பார்கள். **(465)**

39. பரதத்வம்

(அவதாரிகை) அப்படியானுல் வேதத்தின் வாஸ்தவமான தாத்பார்யம் என்ன? என்ற கேள்விக்கு வேதவாக்கியங்களையே அனுஸரித்து 7 சுலோகங்களால் பதில் சொல்கிறுர்: -

परिपूर्णमनाद्यन्तमप्रमेयमविक्रियम् ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ४६६ ॥

பரிபூர்ணமநாத்³யந்தமப்ரமேயமவிக்ரியம் ।
ஏகமேவாத்³வயம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நாஞஸ்தி கிஞ்சன ॥ 466 ॥

परिपूर्णं **பரிபூர்ணம்** = எங்கும் நிறைந்தது,

अनाद्यन्तं **அநாத்³யந்தம்** = ஆதியும் அந்தமுமற்றது,

अप्रमेयं **அப்ரமேயம்** = ஒரு பிரமாணத்திற்கும் விஷயமாகாதது,

अविक्रियं	=	எவ்வித விகாரமுமற்றது,
அவிக்ரியம்		
एकं	=	(தனக்குள் வேறுபாடு யாதொன்று மில்லாமல்)
ஏகம்		ஒன்றுகவேயிருப்பது,
एव	=	(தன்ஊனப்போல் வேறு எதுவுமற்றதாய்)
ஏவ		தனித்திருப்பது,
अद्वयं	=	(தனக்கு மாறுன லக்ஷணத்துடனும் வேறு எதுவும்
அத்³வயம்		இல்லாமல்) இரண்டாவதற்றது,
ब्रह्म	=	பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம		
इह	=	இதில் (பிரஹ்மத்தினிடத்தில்),
இஹ		
किञ्चन	=	கொஞ்சமேனும்,
கிஞ்சன		
नाना	=	வேற்றுமை,
நாநு		
न अस्ति	=	கிடையாது,
ந அஸ்தி		**(466)**

(**एकं एकं अद्वयं ஏகம் ஏவ அத்³வயம்** என்ற மூன்று பதங்கள் முறையே ஸ்வகதபேதம், ஸஜாதீயபேதம், விஜாதீய பேதம் இம்மூன்று பேதங்களும் அற்றது என்பதை குறிக்கின்றன.)

सद्घनं चिद्घनं नित्यमानन्दघनमक्रियम् ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ४६७ ॥

ஸத்³க⁴னம் சித்³க⁴னம் நித்யமானந்த³க⁴னமக்ரியம் ।
ஏகமேவாத்³வயம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன ॥ 467 ॥

सत् घनं	=	இருப்பு என்பதே ஸ்வரூபம்,
ஸத் க⁴னம்		
चित् घनं	=	ஞானமே ஸ்வரூபம்,
சித் க⁴னம்		
नित्यं	=	எப்பொழுதும்,
நித்யம்		
आनन्दघनं	=	ஆனந்தமே ஸ்வரூபம்,
ஆனந்த³க⁴னம்		

अक्रियं = எவ்வித கிரியையுமில்லாதது,

அக்ரியம்

एकं = ஒன்றுகவே,

ஏகம்

एव = தனித்து,

ஏவ

अद्वयं = இரண்டாவதற்றதாயிருப்பது,

அத்³வயம்

ब्रह्म = பிரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

इह = இதில்,

இஹ

किञ्चन = கொஞ்சமேனும்,

கிஞ்சன

नाना = வேற்றுமை,

நாறு

न अस्ति = கிடையாது,

ந அஸ்தி (467)

प्रत्यगेकरसं पूर्णमनन्तं सर्वतोमुखम् ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ४६८ ॥

ப்ரத்யகே³கரஸம் பூர்ணமனந்தம் ஸர்வதோமுக²ம் ।
ஏகமேவாத்³வயம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன ॥ 468 ॥

प्रत्यक् = எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளேயிருப்பது,

ப்ரத்யக்

एकरसं = (மாறுதலின்றி) ஒரேவிதமாயிருப்பது,

ஏகரஸம்

पूर्णं = நிறைந்தது,

பூர்ணம்

अनन्तं = எல்லையற்றது,

அனந்தம்

सर्वतोमुखं = எல்லா பக்கத்திலும் பார்வையுள்ளது,

ஸர்வதோமுக²ம்

एकं = ஒன்றுக,

ஏகம்

एव ஏவ	=	தனித்து,
अद्वयं அத்³வயம்	=	இரண்டாவதற்றது,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மம்,
इह இஹ	=	இதில்,
किञ्चन கிஞ்சன	=	கொஞ்சமேனும்,
नाना நாஞ	=	வேற்றுமை,
न अस्ति ந அஸ்தி	=	கிடையாது, (468)

अहेयमनुपादेयमनाधेयमनाश्रयम् ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ४६९ ॥

அஹேயமனுபாதே³யமனாதே⁴யமநாஶ்ரயம் ।
ஏகமேவாத்³வயம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன ॥ 469 ॥

अहेयं அஹேயம்	=	(தாஞகவேயிருப்பதால், அல்லது, எவ்வித தோஷமுமில்லாததிஞல்) தள்ளக்கூடியதில்ஸ,
अनुपादेयं அனுபாதே³யம்	=	(தாஞகவேயிருப்பதால், அல்லது, எவ்விதகுணமு மில்லாததிஞல்) எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதுமில்ஸ,
अनाधेयं அஞதே⁴யம்	=	(உலகம் மித்யையானதிஞல்) தன்னிடத்தில் எதுவும் வைக்கப்படாதது,
अनाश्रयं அநாஶ்ரயம்	=	தனக்கு ஆதாரமாக வேறு எதுவுமில்லாதது,
एकं ஏகம்	=	ஒன்ருகவே,
एव ஏவ	=	தனித்து,
अद्वयं அத்³வயம்	=	இரண்டாவதற்று இருப்பது,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மம்,

इह இஹ	=	இதில்,
किञ्चन கிஞ்சன	=	கொஞ்சமேனும்,
नाना நாநா	=	வேற்றுமை,
न अस्ति ந அஸ்தி	=	கிடையாது,

(469)

निर्गुणं निष्कलं सूक्ष्मं निर्विकल्पं निरञ्जनम् ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ४७० ॥

நிர்கு³ணம் நிஷ்கலம் ஸூக்ஷ்மம் நிர்விகல்பம் நிரஞ்ஜனம் ।
ஏகமேவாத்³வயம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன ॥ 470 ॥

निर्गुणं நிர்கு³ணம்	=	குணமற்றதாய்,
निष्कलं நிஷ்கலம்	=	அவயவங்களற்றதாய்,
सूक्ष्मं ஸூக்ஷ்மம்	=	ஸூக்ஷ்மமாய்,
निर्विकल्पं நிர்விகல்பம்	=	விகல்பமற்றதாய்,
निरञ्जनं நிரஞ்ஜனம்	=	எவ்வித தோஷமுமற்றதாய்,
एकं ஏகம்	=	ஒன்றுகவே,
एव ஏவ	=	தனித்து,
अद्वयं அத்³வயம்	=	இரண்டாவதற்றதாயுள்ளது,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மம்,
इह இஹ	=	இதனிடத்தில்,
किञ्चन கிஞ்சன	=	கொஞ்சமேனும்,
नाना	=	வேற்றுமை,

நா஢ா
न अस्ति = கிடையாது,
ந அஸ்தி (470)

अनिरूप्य स्वरूपं यन्मनोवाचामगोचरम् ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ४७१ ॥

அநிரூப்ய ஸ்வரூபம் யன்மனோவாசாமகோ³சரம் ।
ஏகமேவாத்³வயம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சன ॥ 471 ॥

यत् = எது,
யத்
मनोवाचां = மனோவிருத்திகளுக்கோ, வாக்குகளுக்கோ,
மனோவாசாம்
अगोचरं = விஷயமாகாததாயும் (அதனால்)
அகோ³சரம்
अनिरूप्य स्वरूपं = இன்னதென்று நிரூபணம் செய்யமுடியாத
அநிரூப்ய ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபத்தையுடையதாயும் (தன் அனுபவம் ஒன்றினாலேயே அறியக்கூடியதாயும்),
एकं = ஒன்றாகவே,
ஏகம்
एव = தனித்து,
ஏவ
अद्वयं = இரண்டற்றதாயும் இருக்கிறதோ (அது),
அத்³வயம்
ब्रह्म = பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம
इह = இதனிடத்தில்,
இஹ
किञ्चन = கொஞ்சமேனும்,
கிஞ்சன
नाना = வேற்றுமை,
நாநா
न अस्ति = கிடையாது,
ந அஸ்தி (471)

सत्समृद्धं स्वतःसिद्धं शुद्धं बुद्धमनीदृशम् ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ॥ ४७२ ॥

ஸத்ஸம்ருத்³த⁴ம் ஸ்வத꞉ஸித்³த⁴ம் ஶுத்³த⁴ம் பு³த்³த⁴மனீத்³ருஶம் ।
ஏகமேவாத்³வயம் ப்³ரஹ்ம நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சன ॥ 472 ॥

सत् **ஸத்**	=	(ஒரு காலத்திலும் பாதிக்கப்படாமல்) எப்பொழுதுமிருப்பதாய்,
समृद्धं **ஸம்ருத்³த⁴ம்**	=	பூர்ணமாய்,
स्वत: **ஸ்வத꞉**	=	தானே (எவ்வித பிரமாணத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல்),
सिद्धं **ஸித்³த⁴ம்**	=	நிலைத்திருப்பதாய்,
शुद्धं **ஶுத்³த⁴ம்**	=	சுத்தமாய்,
बुद्धं **பு³த்³த⁴ம்**	=	ஞானஸ்வரூபமாய்,
अनीदृशं **அனீத்³ருஶம்**	=	இவ்விதமென்று சொல்லமுடியாததாய்,
एकं **ஏகம்**	=	ஒன்றாகவே,
एव **ஏவ**	=	தனித்து,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டாவதற்றதாயுள்ளது,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம்,
इह **இஹ**	=	இதனிடத்தில்,
किञ्चन **கிஞ்சன**	=	கொஞ்சமேனும்,
नाना **நாநா**	=	வேற்றுமை,
न अस्ति **ந அஸ்தி**	=	கிடையாது,

(472)

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக உபநிஷத்திலுள்ள வார்த்தைகளையோ அல்லது அவைகளின் தாத்பர்யத்தை குறிக்கும் வேறு வார்த்தைகளையோ உபயோகித்து முதல் இரண்டு பாதங்களிலும், சாந்தோக்ய உபநிஷத்திலுள்ள **एकमेवाद्वितीय ஏகமேவாத்³விதீய** என்பதை கொஞ்சம் மாற்றி மூன்றாவது பாதத்திலும் பிருஹதார

ண்யக, உபநிஷத்திலுள்ளதும் கடோபநிஷத்தில் உள்ளதுமான **नेह नानाऽस्ति किञ्चन நேஹ நாஞ(அ)ஸ்தி கிஞ்சன** என்பதை அப்படியே நான்காவது பாதத்திலும், அமைத்து 7 சுலோகங்களால் பிரஹ்மதத்வத்தை விளக்கிவிட்டு அதையறியக் கூடியவர்கள் யாரென்று சொல்கிறுர்: -

निरस्तरागा निरपास्तभोगाः शान्ताः सुदान्ता यतयो महान्तः ।
विज्ञाय तत्त्वं परमेतदन्ते प्राप्ताः परां निर्वृतिमात्मयोगात् ॥ ४७३ ॥

நிரஸ்தராகா³ நிரபாஸ்தபோ⁴கா³: ஶாந்தா:
ஸுதா³ந்தா யதயோ மஹாந்த: ।
விஜ்ஞாய தத்த்வம் பரமேதத³ந்தே ப்ராப்தா:
பராம் நிர்வ்ருதிமாத்மயோகா³த் ॥ 473 ॥

निरस्तरागाः = பாக்கியன்னியில் ஆசையை விட்டவர்களாய்
நிரஸ்தராகா³: (ஆசை இல்லாததால்),
निरपास्तभोगाः = பாக்கி யன்னியில் எவ்வித போகத்தையும்
நிரபாஸ்தபோ⁴கா³: விட்டவர்களாய் (கிடைத்ததில் திருப்தியடைபவர் களாய் அல்லது குளிர் உஷ்ணம் முதலான த்வந்த்வங்களை பொறுத்துக் கொள்பவர்களாய்),
शान्ताः = மனஸ் அடங்கினவர்களாய்,
ஶாந்தா:
सुदान्ताः = நன்கு இந்திரியங்களை நிக்கிரஹம்
ஸுதா³ந்தா: செய்தவர்களாய்,
यतयः = (மோக்ஷமார்க்கத்தில் தீவிரமாக) பிரயத்தினம்
யதய: செய்பவர்களாய் உள்ள,
महान्तः = பெரியோர்கள் (மனதை அடக்காதவர்களுக்கு
மஹாந்த: மனம் இந்திரியங்கள் மூலம் வெளியில் போய் அந்தந்த விஷயமாக மாறும் பொழுது அதனுடன் சேர்ந்த ஜீவனும் அல்பஞகி விடுகிறுன் மனதை அடக்கியவர்கள் மஹான்கள்)
एतत् = இந்த,
ஏதத்
परं = உத்கிருஷ்டமான,
பரம்
तत्त्वं = தத்வத்தை,
தத்த்வம்
विज्ञाय = நன்கு அறிந்து,
விஜ்ஞாய

अन्ते அந்தே	=	கடைசியில் (ஞானம் ஏற்பட்ட பிறகு அல்லது பிராரப்தம் முடிந்து சரீரம் விலகின பிறகு),
आत्मयोगात् ஆத்மயோகா³த்	=	ஆத்மாவிலேயே மனஸை ஈடுபடுத்தியிருந்ததி ஞல்,
परां பராம்	=	உத்தமமான,
निर्वृतिं நிர்வ்ருதிம்	=	ஆனந்தக்கை (மோக்ஷத்தை),
प्राप्ताः ப்ராப்தா:	=	அடைந்திருக்கிறுர்கள்.

(473)

40. குருவின் ஆசீர்வாதம்

(**அவதாரிகை**) ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடப்பதற்கு பெரியோர்கள் சென்ற வழியை உனக்குக் கூறுகிறேன் (சு. 45) என்று ஆரம்பித்து இதுவரை மார்க்கத்தை விரிவாக உபதேசித்து அதேமாதிரி நீயும் பிரயத்தினம் செய்து தத்வ ஸாக்ஷாத்கார மடைந்து முக்தியடையவேண்டுமென்று ஆசீர்வதிக்கிறுர்: -

भवानपीदं परतत्त्वमात्मनः स्वरूपमानन्दघनं निचाय्य ।
विधूय मोहं स्वमनःप्रकल्पितं मुक्तः कृतार्थो भवतु प्रबुद्धः ॥ ४७४ ॥

ப⁴வானபீத³ம் பரதத்த்வமாத்மன:
ஸ்வரூபமானந்த³க⁴னம் நிசாய்ய ।
விதூ⁴ய மோஹம் ஸ்வமன:ப்ரகல்பிதம் முக்த:
க்ருதார்தோ² ப⁴வது ப்ரபு³த்³த⁴: ॥ 474 ॥

भवान् ப⁴வான்	=	நீரும் கூட,
आत्मनः ஆத்மன:	=	தன்னுடைய,
स्वरूपं ஸ்வரூபம்	=	ஸ்வரூபமாகிய,
आनन्दघनं ஆனந்த³க⁴னம்	=	ஆனந்த ஸ்வரூபமான,
इदं இத³ம்	=	இந்த,
परतत्त्वं பரதத்த்வம்	=	உத்தமமான தத்வத்தை,
निचाय्य நிசாய்ய	=	ஸாக்ஷாத்காரம் செய்து,

स्वमनःप्रकल्पितं = தன் மனஸினால் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற,
ஸ்வமன:ப்ரகல்பிதம்

मोहं = (அனாத்மாக்களில் ஆத்மா என்ற) பிராந்தியை,
மோஹம்

विधूय = நன்கு உதறித்தள்ளிவிட்டு,
விதூ4ய

मुक्तः = ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவராய்,
முக்த:

प्रबुद्धः = அக்ஞானமாகிற தூக்கத்திலிருந்து) நன்கு
ப்ரபு3த்3த4: விழித்துக் கொண்டவராய்,

कृतार्थः = பரமபுருஷார்த்தத்தை யடைந்தவராய்,
க்ருதார்த2:

भवतु = ஏற்படுவீராக!
ப4வது **(474)**

(அவதாரிகை) இவ்வித நிலை ஏற்படுவதற்கு நிர்விகல்பக ஸமாதி தான் ஸாதனமென்று முன் 367 வது சுலோகத்தில் சொன்னபடி இங்கு மறுபடியும் ஞாபகப் படுத்துகிறார்: -

समाधिना साधु सुनिश्चलात्मना पश्यात्मतत्त्वं स्फुटबोधचक्षुषा ।
निःसंशयं सम्यगवेक्षितश्चेच्छ्रुतः पदार्थो न पुनर्विकल्पते ॥ ४७५ ॥

ஸமாதி4னா ஸாது4 ஸுநிஶ்சலாத்மனா
பஶ்யாத்மதத்த்வம் ஸ்பு2டபோ3த4சக்ஷுஷா ।
நி:ஸம்ஶயம் ஸம்யக3வேக்ஷிதஶ்சேச்ச்2ருத:
பதா3ர்தோ2 ந புனர்விகல்பதே ॥ 475 ॥

सुनिश्चल आत्मना = நன்கு அசைவற்ற மனதுடன் கூடியதான,
ஸுநிஶ்சல ஆத்மனா

समाधिना = ஸமாதியினால்,
ஸமாதி4னா

स्फुटबोधचक्षुषा = தெளிவடைந்த ஞானமாகிற கண்ணால்,
ஸ்பு2டபோ3த4சக்ஷுஷா

आत्मतत्त्वं = ஆத்மாவினுடைய வாஸ்தவஸ்வரூபத்தை,
ஆத்மதத்த்வம்

साधु = நன்றாக,
ஸாது4

पश्य = பாரும்,
பஶ்ய

छ्रुत: **ச்2ருத:**	=	(குருவினுல் உபதேசிக்கப்பட்டு) கேட்கப்பட்டிரு க்கும்,
पदार्थ: **பதா3ர்த2:**	=	விஷயம் (ஆத்மதத்வம்),
नि:संशयं **நி:ஸம்ஶயம்**	=	எவ்வித ஸந்தேஹமுமன்னியில்,
सम्यक् **ஸம்யக்**	=	நன்ருக,
अवेक्षित: चेत् **அவேக்ஷித: சேத்**	=	ஸாக்ஷாத்காரம் செய்யப்பட்டு விட்டதேயானுல்,
पुन: **புன:**	=	மறுபடியும்,
न विकल्पते **ந விகல்பதே**	=	(அப்படியோ இப்படியோ என்ரே வேறுவிதமாக வோ) வாஸ்தவத்திற்கு மாறுதலாகத் தோன்றுது.

(475)

(அவதாரிகை) இவ்வித ஞானமேற்படுவதற்கு சாஸ்திரம், யுக்தி, குருவின் உபதேசம் இவை மிகவும் அவசியமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. ஆனுல் இவைகளால் ஏற்படும் ஞானம் பரோக்ஷமாயிருக்குமே தவிர, அபரோக்ஷமாய் நேரில் அனுபவிப்பதற்கு மேல்கண்டபடி நிர்விகல்ப ஸமாதிவரையிலுள்ள சிஷ்யனுடைய பிரயத்தினம் இல்லாமலிருந்தால் ஸாத்தியுப்படாது என்பதை வற்புறுத்துகிருர்: -

स्वस्याविद्याबन्धसम्बन्धमोक्षात्सत्यज्ञानानन्दरूपात्मलब्धौ ।

शास्त्रं युक्तिर्देशिकोक्तिः प्रमाणं चान्तःसिद्धा स्वानुभूतिः प्रमाणम् ॥ ४७६ ॥

ஸ்வஸ்யாவித்3யாப3ந்த4ஸம்ப3ந்த4மோக்ஷாத்
ஸத்யஜ்ஞானானந்த3ரூபாத்மலப்3தௌ4 ।
ஶாஸ்த்ரம் யுக்திர்தே3ஶிகோக்தி: ப்ரமாணம்
சாந்த:ஸித்3தா4 ஸ்வானுபூ4தி: ப்ரமாணம் ॥ 476 ॥

स्वस्य **ஸ்வஸ்ய**	=	தனக்கு,
अविद्याबन्धसम्बन्धमोक्षात् **அவித்3யாப3ந்த4ஸம்ப3ந்த4மோக்ஷாத்**	=	அக்ஞானமாகிற ஸம்பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவது மூலமாய்,
सत्सत्यज्ञानानन्दरूपात्मलब्धौ **ஸத்ஸத்யஜ்ஞானானந்த3ரூபாத்மலப்3தௌ4**	=	எப்பொழுதும் இருப்பதாய் ஞான ஸ்வரூபமாய் ஆனந்தஸ்வரூபமாயுள்ள ஆத்மாவை அடைகிற விஷயததில் (ஸாக்ஷாத்காரம் செய்வதற்கு),
प्रमाणं **ப்ரமாணம்**	=	பிரமாணமாயிருப்பது,

शास्त्रं **ஶாஸ்த்ரம்**	=	வேதவாக்கியம்,
युक्तिः **யுக்தி꞉**	=	(அதையனுஸரித்த) யுக்தி,
देशिकोक्तिः **தே³ஶிகோக்தி꞉**	=	குருநாதருடைய உபதேசம்,
च **ச**	=	அவைகளுடன்,
अन्तः **அந்த꞉**	=	தனக்குள்ளேயே ஸ்திரமாய் ஏற்பட்டிருக்கும்,
स्वानुभूतिः **ஸ்வானுபூ⁴தி꞉**	=	(சாஸ்திரம, யுக்தி, உபதேசம் இவைகளையொட்டி ஏற்படும்) தன்னுடைய அனுபவமும்,
प्रमाणम् **ப்ரமாணம்**	=	பிரமாணம். **(476)**

(அவதாரிகை) தனக்கிருந்துவரும் அக்ஞானம் நிவிருத்தியாக வேண்டுமானல் தானேதான் அதைப் போக்கடிக்கக்கூடிய அபரோக்ஷ ஞானத்தை ஸம்பாதிக்கவேண்டும். பிறருடைய ஞானமோ, பரோக்ஷஞானமோ போக்காது என்று ஆரம்பத்தலேயே 53 முதல் 68 முடிய சுலோகங்களில் வற்புறுத்தியிருப்பதை இங்கேயும் ஞாபகப்படுத்தி ஸ்வானுபலம் வேண்டுமெனறு சொல்கிருர்: -

बन्धो मोक्षश्च तृप्तिश्च चिन्तारोग्यक्षुधादयः ।
स्वेनैव वेद्या यज्ज्ञानं परेषामानुमानिकम् ॥ ४७७ ॥

ப³ந்தோ⁴ மோக்ஷஶ்ச த்ருப்திஶ்ச சிந்தாரோக்³யக்ஷுதா⁴த³ய꞉ ।
ஸ்வேனைவ வேத்³யா யஜ்ஜ்ஞானம் பரேஷாமானுமானிகம் ॥ 477 ॥

बन्धः **ப³ந்த⁴꞉**	=	(அறியாமையினுல் ஏற்படும்) பந்தம்,
मोक्षः च **மோக்ஷ꞉ ச**	=	(அந்த பந்தத்திலிருந்து) விடுபட்டிருத்தல்,
तृप्तिः च **த்ருப்தி꞉ ச**	=	(போதும் என்ற) தருப்தி,
चिन्ता **சிந்தா**	=	கவலை,
आरोग्य **ஆரோக்³ய**	=	ஆரோக்யத்துடனிருப்பது,

क्षुधा = பசி,
க்ஷுதா⁴

आदयः = (தாஹம் வியாதி) முதலியவைகள் எல்லாம்,
ஆத³ய꞉

स्वेन एव = தன்ஞலேயே தான்,
ஸ்வேன ஏவ

वेद्या = அறியத்தக்கவைகள்,
வேத்³யா

यत् = ஏனென்றல்,
யத்

परेषां = மற்றவர்களுக்கு (இவைவிஷயமாயேற்படும்),
பரேஷாம்

ज्ञानं = ஞானமானது,
ஜ்ஞானம்

आनुमानिकम् = அனுமானத்திஞல் மாத்திரம் ஏற்படுமே
ஆனுமானிகம் தவிர (நேர் அனுபவிக்கமுடியாது) (477)

तटस्थिता बोधयन्ति गुरवः श्रुतयो यथा ।
प्रज्ञयैव तरेद्विद्वानीश्वरानुगृहीतया ॥ ४७८ ॥

தடஸ்தி²தா போ³த⁴யந்தி கு³ரவ꞉ ஶ்ருதயோ யதா² ।
ப்ரஜ்ஞயைவ தரேத்³வித்³வானீஶ்வரானுக்³ருஹீதயா ॥ 478 ॥

गुरवः = ஆசார்யர்களும்,
கு³ரவ꞉

श्रुतयः = வேதங்களும்,
ஶ்ருதய꞉

तटस्थिताः = கரையில் இருப்பவர்களாக,
தடஸ்தி²தா꞉

यथा = எவ்விதம்,
யதா²

बोधयन्ति = அறிவூட்டுகிறர்களோ (அதை யனுஸரித்து),
போ³த⁴யந்தி

श्वरानुगृहीतया = பகவாஞல் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கும்,
ஈஶ்வரானுக்³ருஹீதயா

प्रज्ञया = அறிவிஞல் (ஸாக்ஷரத்காரத்திஞல்),
ப்ரஜ்ஞயா

एव **ஏவ**	=	தான்,
विद्वान् **வித்³வான்**	=	வித்வானுயிருப்பவர்,
तरेत् **தரேத்**	=	(ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை) தாண்ட வேண்டும். **(478)**

(அவதாரிகை) கரையில் நிற்கிறவர்கள் பிரவாஹத்திலுள்ள படகை இப்படி ஓட்டு, அப்படி ஒட்டு என்றே, பிரவாஹத்தில் தத்தளிக்கும் மனிதனை இப்படி நீந்நிவா, அப்படி நீந்திவா, என்றே, சொல்லி எப்படி கரைசேரும்படிச் செய்வார்களோ அதே மாதிரிதான் சாஸ்திரமும் குருவும் உதவுவார்கள். படகை ஓட்டுவதோ, நீந்தி வருவதோ, கரையையடையவேண்டும் என்ற ஆவலுள்ளவனல் செய்யவேண்டிய பிரயத்தினமே யாகும். இவனல் எவ்வளவு பிரயத்தினம் செய்தாலும் அது நன்கு பிரயோஜனப்படவேண்டுமானல் ஈசுவரனுடைய பிரஸாதம் இருக்கவேண்டுமென்று 3 வது சுலோகத்திலேயே சொன்னதை இந்த சுலோகத்திலும் ஞாபகப்படுத்துகிறர். இந்த அனுபவம் ஏற்பட்ட பிறகு செய்யவேண்டிய கார்யம் ஒன்றும் இல்லையென்று சொல்லி, குருவானவர் தன் உபதேசத்தை முடிக்கிறர்: -

स्वानुभूत्या स्वयं ज्ञात्वा स्वमात्मानमखण्डितम् ।
संसिद्धः सुसुखं तिष्ठेन्निर्विकल्पात्मनाऽऽत्मनि ॥ ४७९ ॥

ஸ்வானுபூ⁴த்யா ஸ்வயம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வமாத்மானமக²ண்டி³தம் ।
ஸம்ஸித்³த⁴ः ஸுஸுக²ம் திஷ்டே²ந்நிர்விகல்பாத்மனா(ஆ)த்மனி ॥ 479 ॥

स्वं **ஸ்வம்**	=	தன்,
आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	ஆத்மாவை,
अखण्डितं **அக²ண்டி³தம்**	=	பரிபூர்ணமானது (துண்டுபடாதது) என்று,
स्वानुभूत्या **ஸ்வானுபூ⁴த்யா**	=	தன் அனுபவத்தினல்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
ज्ञात्वा **ஜ்ஞாத்வா**	=	அறிந்துகொண்ட பிறகு,
संसिद्धः **ஸம்ஸித்³த⁴ः**	=	நன்கு ஸித்தியடைந்தவனய் (செய்ய வேண்டியதையெல்லாம் பாக்கியன்னியில் செய்து முடித்தவனய்),

निर्विकल्पात्मना	=	விகல்பமற்ற ஸ்வரூபத்துடன்,
நிர்விகல்பாத்மனா		
आत्मनि	=	தன்னிடத்திலேயே (ஆத்மதத்வநிலையில்),
ஆத்மனி		
सुसुखं	=	நன்கு ஆனந்தமாய்,
ஸுஸுக²ம்		
तिष्ठेत्	=	நிலைத்திருக்க வேண்டும்.
திஷ்டே²த்		**(479)**

वेदान्तसिद्धान्तनिरुक्तिरेषा ब्रह्मैव जीवः सकलं जगच्च ।
अखण्डरूपस्थितिरेव मोक्षो ब्रह्माद्वितीयं श्रुतयः प्रमाणम् ॥ ४८० ॥

வேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்தநிருக்திரேஷா ப்³ரஹ்மைவ
ஜீவ꞉ ஸகலம் ஜக³ச்ச ।
அக²ண்ட³ரூபஸ்தி²திரேவ மோக்ஷோ ப்³ரஹ்மாத்³விதீயம்
ஶ்ருதய꞉ ப்ரமாணம் ॥ 480 ॥

वेदान्तसिद्धान्तनिरुक्तिः	=	உபநிஷத்துக்களினால் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிற
வேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்தநிருக்தி꞉		விஷயத்தின் சுருக்கமான நிர்வசனம்,
एषा	=	இதுதான். (அதாவது),
ஏஷா		
जीवः	=	ஜீவன் என்பது,
ஜீவ꞉		
ब्रह्म एव	=	(வாஸ்தவஸ்வரூபததில்) பிரஹ்மமே தான்,
ப்³ரஹ்ம ஏவ		
सकलं	=	எல்லா,
ஸகலம்		
जगत् च	=	ஜகத்தும் (பிரஹ்மமே தான்),
ஜக³த் ச		
अखण्डरूपस्थितिः	=	துண்டுபடாத (பரிபூர்ணமான) ஸ்வரூபத்திலேயே
அக²ண்ட³ரூபஸ்தி²தி꞉		இருந்துவிடுவது,
एव	=	தான்,
ஏவ		
मोक्ष	=	மோக்ஷம் என்பது,
மோக்ஷ		
ब्रह्म	=	பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம		

अद्वितीयं = இரண்டாவது அற்றது. (இவ்விஷயத்தில்),
அத்³விதீயம்
प्रमाणं = பிரமாணம்,
ப்ரமாணம்
श्रुतयः = வேதவாக்கியங்களே.
ஶ்ருதயः

உபநிஷத்துக்கள் பலவாக விரிந்துள்ளபோதிலும் எல்லா உபநிஷத்துக்களாலும் ஏற்படும் தத்வஞானம் ஒன்றேயான படியால் **प्रमाणं ப்ரமாணம்** என்று ஒருமையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. **(480)**

41. சிஷ்யரின் அனுபவம்

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் குருவினிடமிருந்து உபதேசம் பெற்ற சிஷ்யன் அவர் சொன்னபடியே ஸாதனங்களையனுஷ்டித்து வந்து ஆத்மதத்வஞானம் ஏற்பட்டு அதிலேயே மனதை நிலைபெறச் செய்து ஏகாந்தமாக ஓரிடத்திலிருந்து நிர்விகல்பக ஸமாதி நிலையையடைந்தான் என்று ஆசார்யார் வர்ணிக்கிறார்.

इति गुरुवचनाच्छ्रुतिप्रमाणात् परमवगम्य सतत्त्वमात्मयुक्त्या ।
प्रशमितकरणः समाहितात्मा क्वचिदचलाकृतिरात्मनिष्ठितोऽभूत् ॥ ४८१ ॥

இதி கு³ருவசனாச்ச்²ருதிப்ரமாணாத்
பரமவக³ம்ய ஸதத்த்வமாத்மயுக்த்யா ।
ப்ரஶமிதகரணः ஸமாஹிதாத்மா
க்வசித³சலாக்ருதிராத்மநிஷ்டி²தோ(அ)பூ⁴த் ॥ 481 ॥

इति = இவ்விதமாக (இதுவரை சுருக்கமாகவும்
இதி விரிவாகவும் சொல்லிக்கொண்டுவந்த ரீதியாக)
गुरुवचनात् = குருவின் உபதேசத்தினாலும்,
கு³ருவசனாத்
श्रुतिप्रमाणात् = வேதத்தின் பிரமாணத்தினாலும்,
ஶ்ருதிப்ரமாணாத்
आत्मयुक्त्या = தன்னுடைய யுக்தியினாலும் (அல்லது மனஸை
ஆத்மயுக்த்யா பிரஹ்மத்திலேயே வைத்ததினாலும்),
परं = மேலான,
பரம்
सतत्त्वं = தத்வத்தை (பிரஹ்மத்தை),
ஸதத்த்வம்

अवगम्य **அவக³ம்ய**	=	அறிந்துகொண்டு,
प्रशमितकरण: **ப்ரஶமிதகரண:**	=	இந்திரியங்களை நன்கு அடக்கினவராக,
समाहित आत्मा **ஸமாஹித ஆத்மா**	=	ஒரே நிலையில் வைக்கப்பட்ட (ஸமாதிநிலையில் நிறுத்தின) மனஸுள்ளவராக,
अचलाकृति **அசலாக்ருதி**	=	மலைபோல் அசைக்கமுடியாதவராக,
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஏதோ ஒரு இடத்தில்,
आत्मनिष्ठित: **ஆத்மநிஷ்டி²த:**	=	ஆத்மநிஷ்டையடைந்தவராக,
अभूत् **அபூ⁴த்**	=	இருந்துவந்தார்.

இங்கு வேதத்தை பிரமாணமாகக்கொண்ட ஆசார்ய உபதேசத்தால் என்றும், ஆசார்ய உபதேசத்தாலும் வேத பிரமாணத்தாலும் என்றும் இருவிதமாகப் பொருள் கூறலாம். **'आत्मयुक्त्या' 'ஆத்மயுக்த்யா'** என்பதற்கு குருமூலமாகவும் உபநிஷத்துக் களாலும் அறியப்பட்ட விஷயத்தை சிந்திப்பதினால் என்று பொருள். அல்லது ஆத்மா என்ற சொல் மனதையும் யுக்தி என்ற பதம் யோகத்தை அதாவது அடக்கத்தையும் குறிக்கும். மனதை அடக்குவதால் புலன்கள் அடக்கப்பட்டது என்றும் பொருள் கூறலாம். மனதையும் புலன்களையும் அடக்குவதால் மட்டும் பிரயோஜனமில்லை என்பதால்தான் **समाहितात्मा ஸமாஹிதாத்மா** என்று மனதை ஆத்மாவில் நிலை நிறுத்தியவன் என்று கூறப்பட்டது. **(481)**

(அவதாரிகை) கொஞ்சநாள் சென்று ஸமாதி கலைந்தவுடன் குருவிடம் வந்து தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவத்தையும் அவரிடம் தனக்குள்ள நன்றியையும் தெரி வித்துக்கொள்கிறார்: -

कञ्चित्कालं समाधाय परे ब्रह्मणि मानसम् ।
व्युत्थाय परमानन्दादिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४८२ ॥

கஞ்சித்காலம் ஸமாதா⁴ய பரே ப்³ரஹ்மணி மானஸம் ।
வ்யுத்தா²ய பரமானந்தா³தி³த³ம் வசனமப்³ரவீத் ॥ 482 ॥

(அந்த சிஷ்யர்),

कञ्चित् **கஞ்சித்**	=	சில,

कालं காலம்	=	காலம்,
परे பரே	=	உத்தமான,
ब्रह्मणि ப்³ரஹ்மணி	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
मानसम् மானஸம்	=	மனஸை,
समाधाय ஸமாதா⁴ய	=	நிஜல நிறுத்திவிட்டு,
व्युत्थाय வ்யுத்தா²ய	=	எழுந்திருந்து,
परमानन्दात् பரமானந்தா³த்	=	உத்கிருஷ்டமான ஆனந்தத்தின்பேரில்,
इदं இத³ம்	=	இந்த (இனி சொல்லப்போகிற),
वचनं வசனம்	=	வார்த்தையை,
अब्रवीत् அப்³ரவீத்	=	சொன்னூர்.

(482)

बुद्धिर्विनष्टा गलिता प्रवृत्तिर्ब्रह्मात्मनोरेकतयाधिगत्या ।
इदं न जानेऽप्यनिदं न जाने किं वा कियद्वा सुखमस्य पारम् ॥ ४८३ ॥

புத்³தி⁴ர்விநஷ்டா க³லிதா ப்ரவ்ருத்திர்ப்³ரஹ்மாத்
மனோரேகதயாதி⁴க³த்யா ।
இத³ம் ந ஜானே(அ)ப்யனித³ம் ந ஜானே கிம் வா
கியத்³வா ஸுக²மஸ்ய பாரம் ॥ 483 ॥

ब्रह्मात्मनोः ப்³ரஹ்மாத்மனோ:	=	பிரஹ்மத்தையும் ஆத்மாவையும்,
एकतया ஏகதயா	=	ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையுடன்,
अधिगत्या அதி⁴க³த்யா	=	அறிந்தமையால்,
बुद्धिः பு³த்³தி⁴	=	(உபாதியாயுள்ள) புத்தி,

विनष्टा = நன்கு மறைந்து விட்டது,
விநஷ்டா
प्रवृत्तिः = (அதனுல் ஏற்படும்) பிரவிருத்தியும்,
ப்ரவ்ருத்தி:
गलिता = நழுவி விட்டது,
க3லிதா
इदं = இது (பிரத்யக்ஷம்) என்பதை,
இத3ம்
न जाने = நான் அறியேன்,
ந ஜானே
अपि = அப்படியே,
அபி
अनिदं = இது அல்லாதது (பிரத்யக்ஷமில்லாதது பரோக்ஷமாயிருப்பது) என்பதையும்,
அனித3ம்
न जाने = நான் அறியேன்,
ந ஜானே
सुखं = ஆனந்தம் என்பதோ,
ஸுக2ம்
अस्य = அந்த ஆனந்தத்தின்,
அஸ்ய
पारं = எல்ஜலயென்பதோ,
பாரம்
किं वा = என்ன என்பதையும்,
கிம் வா
कियत् वा = எவ்வளவு என்பதையும், (நான் அறியேன்)
கியத் வா **(483)**

वाचा वक्तुमशक्यमेव मनसा मन्तुं न वा शक्यते
स्वानन्दामृतपूरपूरितपरब्रह्माम्बुधेर्वैभवम् ।
अम्भोराशिविशीर्णवार्षिकशिलाभावं भजन्मे मनो
यस्यांशांशलवे विलीनमधुनानन्दात्मना निर्वृतम् ॥ ४८४ ॥

வாசா வக்துமஶக்யமேவ மனஸா மந்தும் ந வா ஶக்யதே
ஸ்வானந்தா3ம்ருதபூரபூரிதபரப்3ரஹ்மாம்பு3தை4ர்வைப4வம் ।
அம்போ4ராஶிவிஶீர்ணவார்ஷிகஶிலாபா4வம் ப4ஜன்மே மனோ
யஸ்யாம்ஶாம்ஶலவே விலீனமது4னானந்தா3த்மனா நிர்வ்ருதம் ॥ 484 ॥

यस्य யஸ்ய	=	எந்த ஆனந்தத்தின்,
अंश அம்ஶ	=	அம்சத்தின்,
अंश அம்ஶ	=	அம்சத்தின்,
लवे லவே	=	திவஜலயில்,
विलीनं விலீனம்	=	நன்கு லயமடைந்திருக்கும்,
मे மே	=	என்னுடைய,
मनः மன:	=	மனஸானது,
अधुना அது⁴னா	=	இப்பொழுது,
अम्भोराशि அம்போ⁴ராஶி	=	ஸமுத்திரத்தில்,
विशीर्ण விஶீர்ண	=	கரைந்து போன,
वार्षिकशिला வார்ஷிகஶிலா	=	ஆலங்கட்டியின்,
भावं பா⁴வம்	=	தன்மையை,
भजत् ப⁴ஜத்	=	அடைந்து,
आनन्दात्मना ஆனந்தா³த்மனா	=	ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே,
निर्वृतं நிர்வ்ருதம்	=	ஸுகமாக விருக்கிறதோ (அவ்வித),
स्वानन्दामृत पूरपूरित ஸ்வானந்தா³ம்ருத பூரபூரி	=	தன் ஆனந்தமாகிற அமிருத வெள்ளம் நிறைந்த,
परब्रह्माम्बुधैः பரப்³ரஹ்மாம்பு³தை⁴:	=	பரப்ரஹ்மமாகிற ஸமுத்திரத்தின்,
वैभव வைப⁴வ	=	பெருமையானது,

वाचा	=	வாக்கினுல்,
வாசா		
वक्तुं	=	சொல்வதற்கு,
வக்தும்		
अशक्यं एव	=	ஸாத்தியமேயில்லை,
அஶக்யம் ஏவ		
मनसा वा	=	மனஸினுலும்,
மனஸா வா		
मन्तुं	=	நினைத்துப்பார்க்க,
மந்தும்		
न शक्यते	=	முடியாது.
ந ஶக்யதே		**(484)**

क्व गतं केन वा नीतं कुत्र लीनमिदं जगत् ।
अधुनैव मया दृष्टं नास्ति किं महदद्भुतम् ॥ ४८५ ॥

க்வ க³தம் கேன வா நீதம் குத்ர லீனமித³ம் ஜக³த் ।
அது⁴னைவ மயா த்³ருஷ்டம் நாஸ்தி கிம் மஹத³த்³பு⁴தம் ॥ 485 ॥

इदं	=	இந்த,
இத³ம்		
जगत्	=	உலகம்,
ஜக³த்		
क्व	=	எங்கே,
க்வ		
गतं	=	போய் விட்டது?
க³தம்		
केन वा	=	யாரால் தான்,
கேன வா		
नीतं	=	கொண்டுபோகப்பட்டது?
நீதம்		
कुत्र	=	எங்கே,
குத்ர		
लीनं	=	மறைந்துவிட்டது?
லீனம்		
अधुना एव	=	இப்பொழுது தான்,
அது⁴ன ஏவ		

मया = என்னால்,
மயா

दृष्टं = பார்க்கப்பட்டது,
த்3ருஷ்டம்

न अस्ति = காணவில்லை. (இதைவிட),
ந அஸ்தி

महत् = பெரிய,
மஹத்

अद्भुतं = ஆச்சர்யமானது,
அத்3பு4தம்

किं = என்ன இருக்கிறது?
கிம் **(485)**

किं हेयं किमुपादेयं किमन्यत्किं विलक्षणम् ।
अखण्डानन्दपीयूषपूर्णे ब्रह्ममहार्णवे ॥ ४८६ ॥

கிம் ஹேயம் கிமுபாதே3யம் கிமன்யத்கிம் விலக்ஷணம் ।
அக2ண்டா3னந்த3பீயூஷபூர்ணே ப்3ரஹ்மமஹார்ணவே ॥ 486 ॥

अखण्डानन्द = பரிபூர்ணமான ஆனந்தமாகிற,
அக2ண்டா3னந்த3

पीयूषपूर्णे = அமிருதம் நிறைந்த,
பீயூஷபூர்ணே

ब्रह्ममहार्णवे = பிரஹ்மமாகிற பெரிய ஸமுத்திரத்தில்,
ப்3ரஹ்மமஹார்ணவே

किं = எது,
கிம்

हेयं = தள்ளத்தகுந்தது?
ஹேயம்

किं = எது,
கிம்

हेयं = எடுத்துக் கொள்ளத்தகுந்தது?
ஹேயம்

किं = எது,
கிம்

अन्यत् = வேறுயிருப்பது?
அன்யத்

किं = எது,

கிம்

विलक्षणं = வேறுவித லக்ஷணத்தையுடையது?

விலக்ஷணம் (486)

न किञ्चिदत्र पश्यामि न शृणोमि न वेद्म्यहम् ।

स्वात्मनैव सदानन्दरूपेणास्मि विलक्षणः ॥ ४८७ ॥

ந கிஞ்சித³த்ர பஶ்யாமி ந ஶ்ருணோமி ந வேத்³ம்யஹம் ।

ஸ்வாத்மனைவ ஸதா³னந்த³ரூபேணாஸ்மி விலக்ஷண: ॥ 487 ॥

अत्र = இங்கே,

அத்ர

किञ्चित् = எதையும்,

கிஞ்சித்

न पश्यामि = நான் பார்க்கவில்லை,

ந பஶ்யாமி

न शृणोमि = நான் கேட்கவில்லை,

ந ஶ்ருணோமி

अहं = நான்,

அஹம்

न वेद्म्य = அறிவது இல்லை,

ந வேத்³ம்ய

सदानन्दरूपेण = ஸத்தாயும் ஆனந்தமாயும் உள்ள

ஸதா³னந்த³ரூபேண ஸ்வரூபத்தையுடைய,

स्वात्मना एव = என் ஆத்ம ஸ்வரூபமாகவே,

ஸ்வாத்மனா ஏவ

विलक्षणः = (ஐந்து கோசங்களுக்கும்) வேறுபட்டவனாக,

விலக்ஷண:

अस्मि = இருக்கிறேன்.

அஸ்மி (487)

(**அவதாரிகை**) அத்வைத ஞானம் பூர்ணமாக ஏற்பட்டபோதிலும் குருவும் நானும் ஒன்றுதான் என்று எண்ணிவிடக்கூடாதென்ற நியாயத்தையனுசரித்து குருவை வணங்குகிறார்: -

नमो नमस्ते गुरवे महात्मने विमुक्तसङ्गाय सदुत्तमाय ।

नित्याद्वयानन्दरसस्वरूपिणे भूम्ने सदाऽपारदयाम्बुधाम्ने ॥ ४८८ ॥

நமோ நமஸ்தே கு³ரவே மஹாத்மனே விமுக்தஸங்கா³ய ஸது³த்தமாய ।
நித்யாத்³வயானந்த³ரஸஸ்வரூபிணே பூ⁴ம்னே ஸதா³(அ)பாரத³யாம்பு³தா⁴ம்னே
॥ 488 ॥

विमुक्तसङ्गाय விமுக்தஸங்கா³ய	=	எவ்வித பற்றுதலிலிருந்தும் விடுபட்டவராய்,
सदुत्तमाय ஸது³த்தமாய	=	ஸாதுக்களுக்குள் (ஞானிகளுக்குள்) உத்தமராய்,
नित्याद्वयानन्दरसस्वरूपिणे நித்யாத்³வயானந்த³ரஸக²ரூபிணே	=	நித்யமாய் இரண்டற்றதாயுள்ள ஆனந்த ரஸத்தையே ஸ்வரூபமாக உடையவராய்,
भूम्ने பூ⁴ம்னே	=	மிகப்பெரியவராய் (பிரஹ்மத்தைக் காட்டிலும் வேறு விஷயத்தைப்பற்றிய பார்வை கேள்வி முதலிய யாதொரு அறிவுமற்றவராய்),
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
अपार दयाम्बु धाम्ने அபார த³யாம்பு³ தா⁴ம்னே	=	எல்லையற்ற தயையாகிற ஜலத்திற்கு இருப்பிடமாய் (கடலாய்) உள்ள,
महात्मने மஹாத்மனே	=	மஹாத்மாவான,
गुरवे கு³ரவே	=	குருவாகிய,
ते தே	=	தங்களுக்கு,
नमः நம:	=	நமஸ்காரம்,
नमः நம:	=	நமஸ்காரம்,

(488)

यत्कटाक्षशशिमान्द्रचन्द्रिका पात धूतभवतापजश्रमः ।
प्राप्तवानहमखण्डवैभवानन्दमात्मपदमक्षयं क्षणात् ॥ ४८९ ॥

யத்கடாக்ஷஶஶிஸாந்த்³ரசந்த்³ரிகாபாததூ⁴தப⁴வதாபஜஶ்ரம: ।
ப்ராப்தவானஹமக²ண்ட³வைப⁴வானந்த³மாத்மபத³மக்ஷயம் க்ஷணாத் ॥ 489 ॥

यत्कटाक्षशशिमान्द्रचन्द्रिका யத்கடாக்ஷஶஶிஸாந்த்³ரசந்த்³ரிகா	=	எவருடைய கடைக்கண்ணாகிற சந்திரனுடைய நல்ல சந்திரிகை (நிலா),
पातधूतभवतापजश्रमः பாததூ⁴தப⁴வதாபஜஶ்ரம:	=	விழுவதினால் போக்கடிக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரமாகிற வெப்பத்தால் ஏற்படும் சிரமத்தை உடையவனாய்,

अहं அஹம்	=	நான்,
अखण्डवैभवानन्दं அக²ண்ட³வைப⁴வானந்த³ம்	=	பரிபூர்ணமான மேன்மையுடைய ஆனந்தமாயும்,
अक्षयं அக்ஷயம்	=	எப்பொழுதும் குறைவோ நாசமோ இல்லாததாயும் உள்ள,
आत्मपदं ஆத்மபத³ம்	=	ஆத்மதத்வ பதவியை,
क्षणात् க்ஷணத்	=	ஒரு க்ஷணத்தில்,
प्राप्तवान् ப்ராப்தவான்	=	அடைந்து விட்டேனே (அந்த குருவாகிய தங்களுக்கு நமஸ்காரம்).

धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं विमुक्तोऽहं भवग्रहात् ।
नित्यानन्दस्वरूपोऽहं पूर्णोऽहं त्वदनुग्रहात् ॥ ४९० ॥

த⁴ன்யோ(அ)ஹம் க்ருதக்ருத்யோ(அ)ஹம் விமுக்தோ(அ)ஹம் ப⁴வக்³ரஹாத் ।
நித்யானந்த³ஸ்வரூபோ(அ)ஹம் பூர்ணோ(அ)ஹம் த்வத³னுக்³ரஹாத் ॥ 490 ॥

त्वदनुग्रहात् த்வத³னுக்³ரஹாத்	=	தங்களுடைய அனுக்ரஹத்தினுல்,
अहं அஹம்	=	நான்,
धन्यः த⁴ன்யः	=	பாக்கியசாலியானேன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
कृतकृत्यः க்ருதக்ருத்யः	=	செய்ய வேண்டியதையெல்லாம் செய்தவனுக (இனி எதுவும் செய்யவேண்டிய தில்லாதவனுக) ஆனேன்,
भवग्रहात् ப⁴வக்³ரஹாத்	=	ஸம்ஸாரமாகிற கிரஹத்திலிருந்து (அல்லது ஸம்ஸாரத்தின் பிடிப்பிலிருந்து),
अहं அஹம்	=	நான்,
विमुक्तः விமுக்தः	=	நன்கு விடுபட்டவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,

नित्यानन्दस्वरूप:	=	நித்யமான ஆனந்தமே ஸ்வரூபமாயுள்ளவன்,
நித்யானந்த³ஸ்வரூப:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
पूर्ण:	=	நிறைந்தவன் (எவ்வித குறைவுமற்றவன்)
பூர்ண:		(490)

असङ्गोऽहमनङ्गोऽहमलिङ्गोऽहमभङ्गुर: ।
प्रशान्तोऽहमनन्तोऽहमतान्तोऽहं चिरंतन: ॥ ४९१ ॥

அஸங்கோ³(அ)ஹமனங்கோ³(அ)ஹமலிங்கோ³(அ)ஹமப⁴ங்கு³ர: ।
ப்ரஶாந்தோ(அ)ஹமனந்தோ(அ)ஹமதாந்தோ(அ)ஹம் சிரந்தன: ॥ 491 ॥

अहं	=	நான்,
அஹம்		
असङ्ग:	=	எவ்வித பற்றுமற்றவன் (சரீராதிகளில் 'நான்' என்றோ 'என்னுடையது' என்றோ எண்ணமில்லாதவன்),
அஸங்க³:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
अनङ्ग:	=	அங்கமில்லாதவன் (ஸ்தூல சரீரம் விலகினவன்),
அனங்க³:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
अलिङ्ग:	=	அடையாளமில்லாதவன் (லிங்கம் என்கிற ஸூக்ஷ்ம சரீரம் விலகினவன்),
அலிங்க³:		
अभङ्गुर:	=	நாசமடையும் தன்மையில்லாதவன்,
அப⁴ங்கு³ர:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
प्रशान्त:	=	நன்கு அடங்கினவன் (எவ்வித விருத்தியுமற்றவன்),
ப்ரஶாந்த:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
अनन्त:	=	(தேசத்தினுலோ, காலத்தினுலோ, வஸ்துவினுலோ) எல்லையென்பது அற்றவன்,
அனந்த:		
अतान्त:	=	எவ்வித சிரமமுமற்றவன்,
அதாந்த:		

अहं அஹம்	=	நான்,
चिरंतन: சிரந்தன:	=	வெகுகாலம் (நித்யமாய்) இருப்பவன்.

(491)

अकर्ताहमभोक्ताहमविकारोऽहमक्रियः ।
शुद्धबोधस्वरूपोऽहं केवलोऽहं सदाशिवः ॥ ४९२ ॥

அகர்தாஹமபோ⁴க்தாஹமவிகாரோ(அ)ஹமக்ரிய: ।
ஶுத்³த⁴போ³த⁴ஸ்வரூபோ(அ)ஹம் கேவலோ(அ)ஹம் ஸதா³ஶிவ: ॥ 492 ॥

अहं அஹம்	=	நான்,
अकर्ता அகர்தா	=	எதையும் செய்யாதவன் (செய்கிறவன் இல்லை),
अहं அஹம்	=	நான்,
अभोक्ता அபோ⁴க்தா	=	எதையும் அனுபவிக்காதவன் (அனுபவிப்பவன் இல்லை),
अहं அஹம்	=	நான்,
अविकार: அவிகார:	=	எவ்வித விகாரமும் (மாறுதலும்) இல்லாதவன்,
अक्रिय: அக்ரிய:	=	எவ்வித கிரியையும் இல்லாதவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
शुद्धबोधस्वरूप: ஶுத்³த⁴போ³த⁴ஸ்வரூப:	=	நிர்மலமான ஞானஸ்வரூபன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
केवल: கேவல:	=	(எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாமல்) தனித்திருப்பவன்,
सदाशिव: ஸதா³ஶிவ:	=	எப்பொழுதும் மங்கள ஸ்வரூபன்.

(492)

द्रष्टुः श्रोतुर्वक्तुः कर्तुर्भोक्तुर्विभिन्न एवाहम् ।
नित्यनिरन्तरनिष्क्रियनिःसीमासङ्गपूर्णबोधात्मा ॥ ४९३ ॥

த்³ரஷ்டு: ஶ்ரோதுர்வக்து: கர்துர்போ⁴க்துர்விபி⁴ன்ன ஏவாஹம் ।
நித்யநிரந்தரநிஷ்க்ரியநி:ஸீமாஸங்க³பூர்ணபோ³தா⁴த்மா ॥ 493 ॥

द्रष्टुः த்³ரஷ்டு:	=	பார்க்கிறவனிலிருந்து,
श्रोतुः ஶ்ரோது:	=	கேட்கிறவனிலிருந்து,
वक्तुः வக்து:	=	பேசுகிறவனிலிருந்து,
कर्तुः கர்து:	=	செய்கிறவனிலிருந்து,
भोक्तुः போ⁴க்து:	=	அனுபவிக்கிறவனிலிருந்து (உபாதி ஸம்பந்தத்திஞல் இவ்விதமாயெல்லாம் இருக்கும் ஜீவனிலிருந்து)
विभिन्नः விபி⁴ன்ன:	=	வேறுபட்டவன்,
एव ஏவ	=	தான்,
अहं அஹம்	=	நான், (நான்),
नित्यनिरन्तरनिष्क्रियनिःसीमासङ्गपूर्णबोधात्मा நித்யநிரந்தரநிஷ்க்ரியநி:ஸீமாஸங்க³பூர்ணபோ³தா⁴த்மா	=	நித்யமாய் இடைவெளியற்றதாய் கிரியையற்றதாய் எல்லையில்லாததாய் பற்றற்றதாய் நிறைந்ததாய் ஞானமாய் இருக்கும் தன்மையுள்ளவன். (493)

नाहमिदं नाहमदोऽप्युभयोरवभासकं परं शुद्धम् ।
बाह्याभ्यन्तरशून्यं पूर्णं ब्रह्माद्वितीयमेवाहम् ॥ ४९४ ॥

நாஹமித³ம் நாஹமதோ³(அ)ப்யுப⁴யோரவபா⁴ஸகம் பரம் ஶுத்³த⁴ம் ।
பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரஶூன்யம் பூர்ணம் ப்³ரஹ்மாத்³விதீயமேவாஹம் ॥ 494॥

अहं அஹம்	=	நான்,
इदं இத³ம்	=	'இது'

न = அல்ல,

ந

अहं = நான்,

அஹம்

अदः अपि = ‘அது’வும்,

அத³: அபி

न = அல்ல,

ந

उभयोः = ‘அது’ (பிரத்யக்ஷமில்லாதது) 'இது' (பிரத்யக்ஷமாயுள்ளது) இரண்டையும்,

உப⁴யோ:

अवभासकं = பிரகாசிக்கும்படிச் செய்வதான,

அவபா⁴ஸகம்

परं = மேலான,

பரம்

शुद्धं = சுத்தமான,

ஶுத்³த⁴ம்

बाह्य अभ्यन्तर शून्यं = வெளியே உள்ளே என்ற வியவஹாரமில்லாததான,

பா³ஹ்ய அப்⁴யந்தர ஶூன்யம்

पूर्णं = நிறைந்த,

பூர்ணம்

अद्वितीयं = இரண்டாவதற்றதான,

அத்³விதீயம்

ब्रह्म = பிரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

एव = தான்,

ஏவ

अहं = நான்,

அஹம் (494)

निरुपममनादितत्त्वं त्वमहमिदमद इति कल्पनादूरम् ।
नित्यानन्दैकरसं सत्यं ब्रह्माद्वितीयमेवाहम् ॥ ४९५ ॥

நிருபமமநாதி³தத்வம் த்வமஹமித³மத³ இதி கல்பநாதூ³ரம் ।
நித்யாநந்தை³கரஸம் ஸத்யம் ப்³ரஹ்மாத்³விதீயமேவாஹம் ॥ 495 ॥

निरुपमं = உபமானமற்றதாய்,

நிருபமம்

अनादि तत्वं **அநாதி³ தத்வம்**	=	ஆதியற்று என்றைக்கும் வாஸ்தவமாயிருக்கும் தத்வமாய்,
त्वं **த்வம்**	=	'நீ'
अहं **அஹம்**	=	நான்,
इदं **இதம்**	=	'இது'
अदः **அத³ː**	=	'அது'
इति **இதி**	=	என்ற,
कल्पनादूरं **கல்பநாதூ³ரம்**	=	கல்பனைக்கு வெளிப்பட்டதாய்,
नित्य आनन्द एक रसं **நித்ய ஆனந்த³ ஏக ரஸம்**	=	நித்யமான ஆனந்தம் ஒன்றையே ரஸமாயுடையதாய்,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	என்றைக்கும் இருப்பதாய்,
अद्वितीयं **அத்³விதீயம்**	=	இரண்டாவதற்றதாய் உள்ள,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மம்,
एव **ஏவ**	=	தான்,
अहं **அஹம்**	=	நான், (495)

नारायणोऽहं नरकान्तकोऽहं पुरान्तकोऽहं पुरुषोऽहमीशः ।
अखण्डबोधोऽहमशेषसाक्षी निरीश्वरोऽहं निरहं च निर्ममः ॥ ४९६ ॥

நாராயணோ(அ)ஹம் நரகாந்தகோ(அ)ஹம் புராந்தகோ(அ)ஹம்
புருஷோ(அ)ஹமீஶː ।
அக²ண்ட³போ³தோ⁴(அ)ஹமஶேஷஸாக்ஷீ நிரீஶ்வரோ(அ)ஹம்
நிரஹம் ச நிர்மமː ॥ 496 ॥

नारायणः **நாராயணː**	=	நாராயணர்,

अहं **அஹம்**	=	நான் தான்,
नरकान्तकः **நரகாந்தகஃ**	=	நரகாஸுரஐன ஸம்ஹாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணு (கிருஷ்ணன்),
अहं **அஹம்**	=	நான்தான்,
पुरान्तकः **புராந்தகஃ**	=	த்ரிபுர அஸுரர்களை ஸம்ஹாரம் செய்த பரமசிவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்தான்,
पुरुषः **புருஷஃ**	=	புருஷன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்தான் (ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில இருக்கும் பரமாத்மா நான் தான்),
ईशः **ஈஶஃ**	=	ஈசுவரன் (எல்லாவற்றையும் ஆளுகிறவன்) (நான்தான்),
अखण्ड बोधः **அக²ண்ட³ போ³த⁴ஃ**	=	துண்டு படாத அறிவு ஸ்வரூபம்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अशेषसाक्षी **அஶேஷஸாக்ஷீ**	=	எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாயிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் (நான் தான்).
निरीश्वरः **நிரீஶ்வரஃ**	=	எனக்கு மேலிருந்து ஆளுபவர் அற்றவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
निरहं **நிரஹம்**	=	அஹம் “நான்" என்பது இல்லாதவன் (நான்),
निर्ममः च **நிர்மமஃ ச**	=	மம 'என்னுடையது' என்பது இல்லாதவனும் (நான்) **(496)**

सर्वेषु भूतेष्वहमेव संस्थितो ज्ञानात्मनाऽन्तर्बहिराश्रयः सन् ।
भोक्ता च भोग्यं स्वयमेव सर्वं यद्यत्पृथग्दृष्टमिदंतया पुरा ॥ ४९७ ॥

ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷ்வஹமேவ ஸம்ஸ்தி²தோ
ஜ்ஞாநாத்மநா(அ)ந்தர்ப³ஹிராஶ்ரயஃ ஸன் ।
போ⁴க்தா ச போ⁴க்³யம் ஸ்வயமேவ ஸர்வம்
யத்³யத்ப்ருத²க்³த்³ருஷ்டமித³ந்தயா புரா ॥ 497 ॥

सर्वेषु ஸர்வேஷு	=	எல்லா,
भूतेषु பூ⁴தேஷு	=	உண்டானவைகளிலெல்லாம்,
अहं एव அஹம் ஏவ	=	நான் தான்,
ज्ञान आत्मना ஜ்ஞான ஆத்மனா	=	அறிகிறவன் என்ற தன்மையுடன்,
अन्तः बहिः आश्रयः அந்த: ப³ஹி: ஆஶ்ரய:	=	உள்ளேயும் வெளியிலும் ஆசிரயமாய்,
सन् ஸன்	=	இருந்து,
संस्थितः ஸம்ஸ்தி²த:	=	நன்கு இருக்கிறேன்,
यत् यत् யத் யத்	=	எது எது,
पुरा புரா	=	(ஞானம் ஏற்படுவதற்கு) முன்னால்,
इदंतया இத³ந்தயா	=	'இது' என்று,
पृथक् ப்ருத²க்	=	தனித்தனியாக,
द्रुष्ट த்³ருஷ்ட	=	காணப்பட்டதோ (அந்த),
भोक्ता போ⁴க்தா	=	அனுபவிப்பவன்,
भोग्यं च போ⁴க்³யம் ச	=	அனுபவிக்கப்படும் பதார்த்தம் கூட,
सर्वं ஸர்வம்	=	எல்லாம்,
स्वयं एव ஸ்வயம் ஏவ	=	நானே தான். (497)

मय्यखण्डसुखाम्भोधौ बहुधा विश्ववीचयः ।
उत्पद्यन्ते विलीयन्ते मायामारुतविभ्रमात् ॥ ४९८ ॥

மய்யக²ண்ட³ஸுகா²ம்போ⁴தௌ⁴ ப³ஹுதா⁴ விஶ்வவீசய: ।
உத்பத்³யந்தே விலீயந்தே மாயாமாருதவிப்⁴ரமாத் ॥ 498॥

अखण्ड सुख अम्भोधौ = எல்லையற்ற ஆனந்த ஸமுத்திரமாகிய,
அக²ண்ட³ ஸுக² அம்போ⁴தௌ⁴
मयि = என்னிடத்தில்,
மயி
माया मारुत विभ्रमात् = மாயையாகிற காற்று சுழற்றுவதால்,
மாயா மாருத விப்⁴ரமாத்
विश्व वीचयः = உலகங்கள் என்ற அலைகள்,
விஶ்வ வீசய꞉
बहुधा = பலவிதமாக,
ப³ஹுதா⁴
उत्पद्यन्ते = உண்டாகின்றன,
உத்பத்³யந்தே
विलीयन्ते = லயமடைகின்றன.
விலீயந்தே **(498)**

स्थूलादिभावा मयि कल्पिता भ्रमादारोपितानुस्फुरणेन लोकैः ।
काले यथा कल्पकवत्सरायतनर्त्वादयो निष्कल निर्विकल्पे ॥ ४९९ ॥

ஸ்தூ²லாதி³பா⁴வா மயி கல்பிதா ப்⁴ரமாதா³ரோபிதானுஸ்பு²ரணேன லோகை꞉ ।
காலே யதா² கல்பகவத்ஸராயதருத்வாத³யோ நிஷ்கல நிர்விகல்பே ॥ 499 ॥

निष्कल निर्विकल्पे = அவயவங்களில்லாத, பலவிதமான மாறுபாடுகளி
நிஷ்கல நிர்விகல்பே ல்லாத,
काले = காலம் என்பதில்,
காலே
कल्पक वत्सर अयत ऋतु आदयः = கல்பம் வருஷம் அயனம் ருது
கல்பக வத்ஸர அயத ருது ஆத³ய꞉ (பக்ஷம் தினம் நாழிகை) முதலியவைகள்,
यथा = எப்படி (கல்பிக்கப்படுகின்றனவோ)
யதா² (அவ்விதமே அவயவங்களில்லாத பலவித மாறுபாடுகளில்லாத),
मयि = என்னிடத்தில்,
மயி
भ्रमात् = பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ரமாத்
आरोपित अनुस्फुरणेन = கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தோற்றத்தைக்
ஆரோபித அனுஸ்பு²ரணேன காரணமாக வைத்துக்கொண்டு,
लोकैः = உலகத்தார்களால்,
லோகை꞉

स्थूलादिभावा: = ஸ்தூல சரீரம் (ஸூக்ஷ்மசரீரம் காரணசரீரம்)
ஸ்தூ²லாதி³பா⁴வாः முதலான பதார்த்தங்கள்,
कल्पिता = கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
கல்பிதா (499)

(அவதாரிகை) அவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் பதார்த்தங்களினுல் கல்பனைக்கு ஆசிரியமாயிருக்கும் என் ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு எவ்வித பாதகமுமில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்தினுல் விளக்குகிறுர்: -

आरोपितं नाश्रयदूषकं भवेत्कदापि मूढैर्मतिदोषदर्पितैः ।
नार्द्रीकरोत्यूषरभूमिभागं मरीचिकावारि महाप्रवाहः ॥ ५०० ॥

ஆரோபிதம் நாஶ்ரயதூ³ஷகம் ப⁴வேத்கதா³பி மூடை⁴ர்மதிதோ³ஷத³ர்பிதைः ।
நார்த்³ரீகரோத்யூஷரபூ⁴மிபா⁴க³ம் மரீசிகாவாரி மஹாப்ரவாஹः ॥ 500 ॥

मति दोष दर्पितैः = புத்தியின் தோஷத்தினுல் கெட்டிருக்கிற,
மதி தோ³ஷ த³ர்பிதைः
मूढैः = மூடர்களால்,
மூடை⁴
आरोपितं = ஆரோபிக்கப்பட்டது (கல்பிக்கப்பட்ட பதார்த்தம்),
ஆரோபிதம்
कद अपि = ஒரு ஸமயத்திலும்கூட,
கத³ அபி
आश्रय दूषकं = (அதிஷ்டானமில்லாமல் ஆரோபம் ஏற்படாத
ஆஶ்ரய தூ³ஷகம் படியால் ஆரோபத்தின்) ஆச்ரயமான அதிஷ்டானத்தைக் கெடுக்கக்கூடியதாக,
न भवेत् = ஏற்படாது,
ந ப⁴வேத்
मरीचिका वारि महाप्रवाहः = கானல் ஜலத்தின் பெரிய வெள்ளம்
மரீசிகா வாரி மஹாப்ரவாஹः (அதன் ஆசிரயமான),
उषर भूमि भागं = பொட்டல் பூமி பிரதேசத்தை,
உஷர பூ⁴மி பா⁴க³ம்
न आर्द्रीकरोति = ஈரமாகச் செய்வது கிடையாது.
ந ஆர்த்³ரீகரோதி (500)

आकाशवत्कल्पविदुरगोऽहमादित्यवद्भास्य विलक्षणोऽहम् ।
अहार्यवन्नित्यविनिश्चलोऽहं अम्भोधिवत्पारविवर्जितोऽहम् ॥ ५०१ ॥

**ஆகாஶவத்கல்பவிது³ரகோ³(அ)ஹமாதி³த்யவத்³பா⁴ஸ்ய
விலக்ஷணோ(அ)ஹம் ।
அஹார்யவந்நித்யவிநிஶ்சலோ(அ)ஹம்
அம்போ⁴தி⁴வத்பாரவிவர்ஜிதோ(அ)ஹம்॥ 501 ॥**

अहं அஹம்	=	நான்,
आकाशवत् ஆகாஶவத்	=	ஆகாசத்தைப் போல,
कल्पविदुरगः கல்பவிது³ரக³:	=	கல்பகாலங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன் (நித்யன்),
अहं அஹம்	=	நான்,
आदित्यवत् ஆதி³த்யவத்	=	ஸூர்யனைப்போல,
विलक्षणः விலக்ஷண:	=	பிரகாசப்படுத்தப்படும் பதார்த்தத்திலிருந்து வேறுபட்டவன்,
अहार्य वत् அஹார்ய வத்	=	மலையைப்போல,
नित्यविनिश्चलः நித்யவிநிஶ்சல:	=	எப்பொழுதும் நன்கு அசைவற்றிருப்பவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अम्भोधिवत् அம்போ⁴தி⁴வத்	=	ஸமுத்திரத்தைப்போல,
पार विवर्जितः பார விவர்ஜித:	=	கரை (எல்லை) அற்றவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,

(501)

**न मे देहेन संबन्धो मेघेनेव विहायसः ।
अतः कुतो मे तद्धर्मा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तयः ॥ ५०२ ॥**

**ந மே தே³ஹேன ஸம்ப³ந்தோ⁴ மேகே⁴னேவ விஹாயஸ: ।
அத: குதோ மே தத்³த⁴ர்மா ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்தய: ॥ 502 ॥**

विहायस: **விஹாயஸ:**	=	ஆகாசத்திற்கு,
मेघेने **மேகே⁴னே**	=	மேகத்துடன் (எப்படி ஸம்பந்தம் கிடையாதோ அதை),
इव **இவ**	=	போல,
मे **மே**	=	எனக்கு,
देहेन **தே³ஹேன**	=	தேஹத்துடன்,
न संबन्ध: **ந ஸம்ப³ந்த⁴:**	=	ஸம்பந்தம் கிடையாது,
अत: **அத:**	=	அப்படியிருக்கையில்,
तत् धर्मा: **தத் த⁴ர்மா:**	=	அந்த தேஹத்தின் தர்மகங்களாகிற,
जाग्रत् स्वप्न सुषुप्तय: **ஜாக்³ரத் ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தய:**	=	விழிப்பு கனவு நல்ல தூக்கம் என்கிறதெல்லாம்,
मे **மே**	=	எனக்கு,
कुत: **குத:**	=	எவ்விதம் ஸம்பந்தப்பட்டவையாகும்?

ஆகாசம் ஒன்றுடனும் ஒட்டாது. அஸங்கஸ்வபாவமுள்ளது. அதற்கு உருவமுமில்லை. ஆகையால் ஆகாசத்தில் எத்தனை மேகங்கள் ஸஞ்சரித்தாலும் அவைகள் ஆகாசத்துடன் ஒட்டுவதில்லை. மேகம் மழையைப் பொழிவதால் ஆகாசம் நனைவதில்லை அதுபோல் அஸங்கமாயும், அமூர்த்தமாயும் உள்ள ஆத்மாவும் தேஹத்துடன் ஒட்டாததால் தேஹ தர்மங்களான விழிப்பு, கனவு; தூக்கம் என்ற நிலைகளும் ஆத்மாவுக்குக்கிடையாது. **(502)**

उपाधिरायाति स एव गच्छति स एव कर्माणि करोति भुङ्क्ते।
स एव जीवन् म्रियते सदाहं कुलाद्रिवन्निश्चल एव संस्थित: ॥ ५०३ ॥

உபாதி⁴ராயாதி ஸ ஏவ க³ச்ச²தி ஸ ஏவ
கர்மாணி கரோதி பு⁴ங்க்தே ।
ஸ ஏவ ஜீவன்ம்ரியதே ஸதா³ஹம் குலாத்³ரிவந்நிஸ்சல
ஏவ ஸம்ஸ்தி²த: ॥ 503 ॥

उपाधि: **உபாதி⁴:**	=	உபாதியாகிய தேஹம் முதலானது தான்,
आयाति **ஆயாதி**	=	வருகிறது,
स एव **ஸ ஏவ**	=	அதுவேதான்,
गच्छति **க³ச்ச²தி**	=	போகிறது,
स एव **ஸ ஏவ**	=	அதுவேதான்,
कर्माणि **கர்மாணி**	=	(புண்ணிய பாபம் முதலான கர்மாக்களை),
करोति **கரோதி**	=	செய்கிறது. (அக்கர்மாக்களின் பலனாகிய ஸுகதுக்கங்களை),
भुङ्क्ते **பு⁴ங்க்தே**	=	அனுபவிக்கிறது,
स एव **ஸ ஏவ**	=	அதுவேதான்,
जीवन् **ஜீவன்**	=	உயிரோடு இருந்து,
म्रियते **ம்ரியதே**	=	சாகிறது,
अहं **அஹம்**	=	நானோ,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
कुलाद्रिवत् **குலாத்³ரிவத்**	=	குலபர்வதம்போல,
निश्चलः एव **நிஶ்சலः ஏவ**	=	அசையாமலே,
संस्थितः **ஸம்ஸ்தி²தः**	=	இருந்துவருகிறேன். (503)

न मे प्रवृत्तिर्न च मे निवृत्तिः सदैकरूपस्य निरंशकस्य ।
एकात्मको यो निबिडो निरन्तरो व्योमेव पूर्णः स कथं नु चेष्टते ॥ ५०४ ॥

ந மே ப்ரவ்ருத்திர்ன ச மே நிவ்ருத்தி:
ஸதை³கரூபஸ்ய நிரம்ஶகஸ்ய ।
ஏகாத்மகோ யோ நிபி³டோ³ நிரந்தரோ
வ்யோமேவ பூர்ண: ஸ கத²ம் நு சேஷ்டதே ॥ 504 ॥

सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
एक रूपस्य **ஏக ரூபஸ்ய**	=	ஒரே ஸ்வரூபத்தை யுடையவனும்,
निरंशकस्य **நிரம்ஶகஸ்ய**	=	அவயவங்களில்லாதவனுமான,
मे **மே**	=	எனக்கு,
प्रवृत्तिः **ப்ரவ்ருத்தி:**	=	பிரவிருத்தி,
न **ந**	=	கிடையாது,
मे **மே**	=	எனக்கு,
निवृत्तिः च **நிவ்ருத்தி: ச**	=	(பிரவிருத்தியிலிருந்து) திரும்புவது என்பதும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
एक आत्मकः **ஏக ஆத்மக:**	=	ஒரே ஸ்வபாவமுள்ளதாய்,
निबिडः **நிபி³ட³:**	=	கெட்டியாய்,
निरन्तरः **நிரந்தர:**	=	இடுக்கற்றதாய்,
व्योम **வ்யோம**	=	ஆகாசம்,
इव **இவ**	=	போல,
पूर्णः **பூர்ண:**	=	நிறைந்ததாய்,
यः **ய:**	=	எது இருக்கிறதோ,

स: = அது,

ஸ:

कथं नु = எப்படித்தான்,

கத²ம் நு

चेष्टते = சேஷ்டிக்க முடியும்.

சேஷ்டதே **(504)**

(அவதாரிகை) ஆத்மா கர்மாவை செய்கிறதுமில்லை, அதன் பலனை அனுபவிக்கிறதுமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அது நேரில் செய்யவோ அனுபவிக்கவோ முடியாமலிருக்கலாம். சரீரத்துடன், மனஸுடன், இந்திரியங்களுடன், சேரும்போது கிரியை, போகம் இரண்டும் ஸாத்தியம்தானே? என்று தோன்றலாம். அதற்காக இம்மூன்றுடனும் ஆத்மாவிற்கு வாஸ்தவத்தில் ஸம்பந்தம் கிடையாதென்கிறார். தவிறவும், எங்கே கிரியையோ போகமோ இருக்கிறதோ அங்கு அவைகளின் ஆசிரயமாயிருப்பதை அவை கொஞ்சமேனும் மாறுபடுத்தாமல் இராது. ஆத்மாவோ எவ்வித மாறுதலுக்கும் உப்படாத பதார்த்தமானதினால், அது க்ரியைக்கு ஆசிரியமாகவோ, போகத்திற்கு ஆசிரயமாகவோ இருக்கமுடியாது என்பதையும் காட்டுகிறார்: -

पुण्यानि पापानि निरिन्द्रियस्य निश्चेतसो निर्विकृतेर्निराकृतेः ।
कुतो ममाखण्डसुखानुभूतेः ब्रूते ह्यनन्वागतमित्यपि श्रुतिः ॥ ५०५ ॥

புண்யானி பாபானி நிரிந்த்³ரியஸ்ய நிஶ்சேதஸோ
நிர்விக்ருதேர்நிராக்ருதேः ।
குதோ மமாக²ண்ட³ஸுகா²னுபூ⁴தேः ப்³ரூதே
ஹ்யனன்வாக³தமித்யபி ஶ்ருதிः ॥ 505 ॥

निरिन्द्रियस्य = இந்திரியங்களில்லாதவனாய்,

நிரிந்த்³ரியஸ்ய

निश्चेतस: = மனஸில்லாதவனாய்,

நிஶ்சேதஸः

निर्विकृते = விகாரமற்றவனாய்,

நிர்விக்ருதே

निराकृते: = ரூபம் (சரீரம்) இல்லாதவனாய்,

நிராக்ருதேः

अखण्ड सुख अनुभूते: = பூர்ணமான ஸுக அனுபவமாகவேயிருக்கும்,

அக²ண்ட³ ஸுக² அனுபூ⁴தேः

मम = எனக்கு,

மம

पुण्यानि = புண்யங்களோ,

புண்யானி

पापानि	=	பாபங்களோ (அவைகளை உண்டு பண்ணும்
பாபானி		கர்மாக்களும் அவைகளின் பலனாகிய ஸுகதுக்கங்களும்),
कुतः	=	எந்தக் காரணத்தினால் (ஏற்படமுடியும்)?
குதঃ		
श्रुतिः	=	(பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தாகிய) வேதம்,
ஶ்ருதிঃ		
अपि	=	கூட (புண்ணிய பாபங்களால்) துடரப்படாதது,
அபி		
इति	=	என்று,
இதி		
हि	=	அல்லவா,
ஹி		
ब्रूते	=	சொல்கிறது.
ப்³ரூதே		

வேதத்தில் 'செய்யவேண்டும்' என்று விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களைச் செய்வதால் ஏற்படுவது புண்யம். 'செய்யாதே' என்று தடுக்கப்பட்ட கர்மாக்களைச் செய்வதால் ஏற்படுவது பாபம். புண்யத்தைத் தரும் கர்மாக்களுக்கும் புண்யம் என்று பெயர். பாபத்தைத் தரும் கர்மாக்களுக்கும் பாபம் என்று பெயர். இந்தப் புண்ய - பாப கர்மாக்கள் சாரீரம் (சரீரத்தால் செய்யக்கூடியவை), வாசிகம் (வாக்கால் ஏற்படு பவை), மாநஸம் (மனதால் ஏற்படுபவை) என்று மூன்றுவிதம். மஹாநதி களில் ஸ்நானம் செய்வது, தேவர்களையும், விப்ரர்களையும் பிரதக்ஷிணம் செய்வது முதலானவை சாரீரமான புண்யகர்மாக்கள். மஹாமந்திரஜபம், பகவந்நாம ஸங்கீர்த் தனம், பகவத் குணங்களைச் சொல்வது முதலானவை வாசிகமான புண்யங்கள். ஈசுவரத்யானம், தனக்கும் பிறருக்கும் ஹிதத்தையே நினைப்பது முதலானவை மாநஸ புண்யங்கள், பிறர் மனைவியைச் சேருவது முதலானவை சாரீர பாபம். பிறரைத் தூஷிப்பது, பொய் பேசுவது முதலியவை வாசிக பாபம். எண்ணத்தகாததை நினைப்பது மாநஸ பாபம். சாரீரமான பாபங்களால் ஸ்தாவரமாகவும், வாசிக பாபங்க ளால் பசு பக்ஷிகளாகவும், மாநஸ பரபங்களால் கீழ்ப்பிறவிகளையும் அடைகிறான்.

கண், காது முதலான புலன்களால் செய்யப்படும் புண்ய பாப கர்மாக்களும் வாசிகம் என்ற பிரிவில் சேரும். அல்லது கர்மேந்திரியங்களால் ஏற்படும் புண்ய பாபங்களை வாசிகம் என்ற பிரிவிலும், மனதாலும் ஞானேந்திரியங்களாலும் ஏற்படும் புண்யபாபங்களை மாநஸம் என்ற பிரிவிலும் சேர்க்கலாம். ஆகையால் ஸ்தூல சரீரத்தாலும் வாக், கை, கால் முதலிய கர்மேந்திரியங்களாலும் கண், காது, மூக்கு முதலான ஞனேந்திரியங்களாலும் மனதாலும் புண்ய பாபங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, ப்ரஹ்மம் தவிற வேறென்றும் வாஸ்தவமாக இல்லாவிட்டாலும், அக்ஞானத்தால் எல்லாவற்றையும் உண்மை என்று எண்ணி சரீரம், இந்திரியம்,

மனம் இவைகளைத் தன்னுடையது என்று அபிமானம் கொள்பவனுக்கு அவைகள் செய்யும் காரியங்களால் புண்ய பாபங்கள் ஏற்படுகின்றன.

ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரத்தால் அக்ஞானம் நீங்கி அத்யாஸமும் விலகியபின் ஞானிக்கு மனம், இந்திரியம், சரீரம் ஒன்றும் இல்லாததால் அவனுக்குப் புண்ய பாபங்கள் கிடையாது. இந்த சுலோகத்தில் **निरिन्द्रियस्य நிரிந்த்³ரியஸ்ய** என்ற பதத்தால் இந்திரியங்களில்லாத ஞானிக்கு வாசிகமான புண்ய பாபங்கள் இல்லை என்றும் **निश्चेतस: நிஶ்சேதஸ:** என்பதால் மனமற்றவனுக்கு மாநஸ புண்ய பாபங்கள் இல்லை என்றும் **निराकृते: நிராக்ருதே:** என்பதால் ஸ்தூலசரீரமற்றவனுக்கு சாரீர புண்ய பாபங்கள் இல்லை என்றும் காட்டப்பட்டது. பிறர் பார்வையில் ஞானிக்கு சரீரம் இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும் ஞானிக்குப் பொய்யாகத் தோன்றும் சரீர்த்தில் ஸம்பந்தமில்லாததால் இல்லை என்று கூறப்பட்டது.

தார்கிகர்கள் புண்ய பாபங்கள் ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இது சரியல்ல. அநித்யமான புண்ய பாபங்கள் ஆத்மாவிடம் சேர்ந்திருக்குமானால் ஆத்மாவையும் அநித்யமாக ஆக்கிவிடும். அநித்யமான சப்தத்திற்கு ஆச்ரயமாயிருப் பதால் ஆகாசம் அநித்யம். ஆத்மாவோ எவ்வித மாறுதலும் அற்றது ஆகவே, அநித்யமான புண்யபாபங்கள் ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததல்ல. **निर्विकृते: நிர்விக்ருதே:** என்ற பதம் இவ்விஷயத்தைக் குறிக்கிறது.

பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் ஸுஷுப்தி நிலையைக் கூறுமிடத்தில்

"अनन्वागतं पुण्येन अनन्वागतं पापेन"

“அனன்வாக³தம் புண்யேன அனன்வாக³தம் பாபேன”

‘புண்யம், பாபம், துக்கம் ஒன்றும் கிடையாது’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஸுஷுப்தி யில் அக்ஞானம் இருந்தபோதிலும் மனம் அடங்கிவிட்டபடியால் அத்யாஸம் இல்லாததால் புண்ய பாபம் கிடையாது என்றால் ஞானிக்கு அக்ஞானமும் அடியோடு நீங்கிவிட்டபின் புண்ய பாபமில்லை என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா. புண்ய பாபங்கள் ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததானால் ஸுஷுப்தியில் புண்ய பாபங்களும் அதன் பலமான ஸுகதுக்கானுபவமும் ஏற்படவேண்டும் ஸுஷப்தியில் அனுபவிக்கப்படு வது ஸ்வரூபாநந்தமே தவிர புண்ய பலமான விஷயஸுகமல்ல. அப்போது விஷயங்கள் ஒன்றுமில்லை ஸுஷுப்தியில் பாப பலமான துக்கானுபவம் யாருக்கு மில்லை. **(505)**

छायया स्पृष्टमुष्णं वा शीतं वा सुष्ठु दुष्ठु वा ।
न स्पृशत्येव यत्किञ्चित्पुरुषं तद्विलक्षणम् ॥ ५०६ ॥

சா²யயா ஸ்ப்ருஷ்டமுஷ்ணம் வா ஶீதம் வா ஸுஷ்டு² து³ஷ்டு² வா ।
ந ஸ்ப்ருஶத்யேவ யத்கிஞ்சித்புருஷம் தத்³விலக்ஷணம் ॥ 506 ॥

छायया **சா²யயா**	=	நிழலினால்,
स्पृष्टं **ஸ்ப்ருஷ்டம்**	=	தொடப்பட்ட,
उष्णं वा **உஷ்ணம் வா**	=	உஷ்ணமோ,
शीतं वा **ஶீதம் வா**	=	குளிர்ந்ததோ,
सुष्ठु **ஸுஷ்டு²**	=	நல்லதோ,
दुष्ठु वा **து³ஷ்டு² வா**	=	கெட்டதோ,
यत्किञ्चित् **யத்கிஞ்சித்**	=	எதுவும்,
तत् विलक्षणं **தத் விலக்ஷணம்**	=	அந்த நிழலிலிருந்து வேறுபட்டதான,
पुरुषं **புருஷம்**	=	மனிதனை (அவன் சரீரத்தை),
न स्पृशति एव **ந ஸ்ப்ருஶதி ஏவ**	=	தொடவே தொடாது.

(506)

न साक्षिणं साक्ष्यधर्माः संस्पृशन्ति कदाचन ।
अविकारमुदासीनं गृहधर्माः प्रदीपवत् ।
देहेन्द्रियमनोधर्मानैवात्मानं स्पृशन्त्यहो ॥ ५०७ ॥

ந ஸாக்ஷிணம் ஸாக்ஷ்யத⁴ர்மாঃ ஸம்ஸ்ப்ருஶந்தி கதா³சன ।
அவிகாரமுதா³ஸீனம் க்³ருஹத⁴ர்மாঃ ப்ரதீ³பவத் ।
தே³ஹேந்த்³ரியமனோத⁴ர்மானைவாத்மானம் ஸ்ப்ருஶந்த்யஹோ ॥ 507 ॥

साक्ष्य धर्माः **ஸாக்ஷ்ய த⁴ர்மாঃ**	=	பார்க்கப்படுகிறவைகளின் தர்மங்கள்,
साक्षिणं **ஸாக்ஷிணம்**	=	பார்க்கிறவனை,
कदाचन **கதா³சன**	=	ஒருபொழுதும்,
न संस्पृशन्ति **ந ஸம்ஸ்ப்ருஶந்தி**	=	தொடாது (பாதிக்காது),

गृह धर्मा:	=	வீட்டினுடைய தர்மங்கள்,
க்³ருஹ த⁴ர்மா:		
प्रदीपवत्	=	(அவ்வீட்டைப் பிரகாசப்படுத்தும்) தீபத்தை
ப்ரதீ³பவத்		(எப்படித் தொடாதோ அதே) போல,
देहे इन्द्रियमनोधर्मा:	=	சரீரம், இந்திரியங்கள், மனஸ் இவைகளின்
தே³ஹே இந்த்³ரியமனோத⁴ர்மா:		தர்மங்கள்,
अविकारं	=	எவ்வித விகாரமுமற்றதாய்,
அவிகாரம்		
उदासीनं	=	எவ்விதப் பற்றுதலுமன்னியில் உதாஸீனமாய்
உதா³ஸீனம்		இருக்கும்,
आत्मानं	=	ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்		
न एव स्पृशन्ति	=	தொடவே தொடாது,
ந ஏவ ஸ்ப்ருஶந்தி		
अहो	=	ஆச்சர்யம்!
அஹோ		

நம் உடம்பின் நிழல் நெருப்பில் விழுந்ததால் நெருப்பின் சூடு உடம்புக்கு வருவதில்லை. இதுபோல் நம் நிழல் குளிர்ந்த ஜலத்திலும், சுத்தமான வஸ்துவிலும், அசுத்த வஸ்துவிலும் விழுந்ததால் சரீரத்திற்குக் குளிர்ச்சியோ, சுத்தமோ, அசுத்தமோ ஏற்படுகிறதில்லை. இதுபோல அந்த: கரண ப்ரதிபிம்பமான ஜீவனுக்கு அந்த:கரண தர்மமான புண்ய பாப ஸுக துக்கங்கள் ஏற்பட்டாலும ஞானிக்கு அக்ஞானம் விலகி, ஜீவத்தன்மை நீங்கி ப்ரஹ்மபாவம் ஏற்பட்டபின் அந்த:கரண தர்மமான புண்ய பாபங்கள் அவனுக்குக் கிடையாது. வீட்டிற்குள் தீபம் எரிந்துகொண்டு வீட்டைப் பிரகாசப்படுத்துகிறது. ஆனால் அவ்வீட்டிலுள்ள விசேஷங்கள் ஒளியுடன் சேருவதில்லை. இதுபோல தேஹ முதலானவற்றை பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டு அவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாகவுள்ள ஆத்மாவில் தேஹாதி தர்மங்கள் ஒட்டாது. **(507)**

(அவதாரிகை) ஆத்மா பற்றுதலற்றவர் என்பதை இன்னம் மூன்று திருஷ்டாந்தங்களைச் சொல்லி தெளிவுபடுத்துகிறார்: -

रवेर्यथा कर्मणि साक्षिभावो वह्नेर्यथा वाऽयसि दाहकत्वम् ।
रज्जोर्यथाऽऽरोपितवस्तुसङ्गः तथैव कूटस्थचिदात्मनो मे ॥ ५०८ ॥

ரவேர்யதா² கர்மணி ஸாக்ஷிபா⁴வோ வஹ்னேர்யதா²
வா(அ)யஸி தா³ஹகத்வம் ।
ரஜ்ஜோர்யதா²(ஆ)ரோபிதவஸ்துஸங்க³: ததை²வ
கூடஸ்த²சிதா³த்மனோ மே ॥ 508 ॥

रवे ரவே	=	ஸூர்யனுக்கு,
कर्मणि கர்மணி	=	(பிராணிகள் செய்யும்) கர்மாவில்,
यथा யதா²	=	எப்படி,
साक्षि भाव: ஸாக்ஷி பா⁴வ:	=	ஸாக்ஷியாய் இருக்கும் தன்மையோ (மாத்திரமே தவிற அந்தக் கர்மாவில் பற்றுதல் கிடையாதோ),
वन्हें: வன்ஹேம்ः	=	அக்நியினுடைய,
दाहकत्वं தா³ஹகத்வம்	=	சுடும்தன்மை,
यथा वा யதா² வா	=	எப்படி,
अयसि அயஸி	=	(பழுககக் காய்ச்சின) இரும்பிலுள்ளதாகக் (கல்பிக்கப்படுகிறதோ),
रज्जो: ரஜ்ஜோ:	=	கயிற்றிற்கு,
आरोपितवस्तुसङ्ग: ஆரோபிதவஸ்துஸங்க³ः	=	(பிராந்தியினால்) கல்பிக்கப்பட்ட (பாம்பு முதலான) பதார்த்ததுடன (ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையாகிற) ஸம்பந்தம்,
यथा யதா²	=	எப்படி (கலபிக்கப்படுகிறதோ),
तथा एव ததா² ஏவ	=	அதைப்போலவே,
कूटस्थचिदात्मन: கூடஸ்த²சிதா³த்மனः	=	எவ்வித மாறுதலுமற்று ஞானஸ்வரூபியாயிருக்கும்,
मे மே	=	எனக்கு ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை, செய்கிறவனுயிருக்கும தன்மை, ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை எல்லாம் கலபக்கப்படுகின்றன.) **(508)**

कर्तापि वा कारयितापि नाहं भोक्तापि वा भोजयितापि नाहम्।
द्रष्टापि वा दर्शयितापि नाहं सोऽहं स्वयंज्योतिरनीद्यगात्मा ॥ ५०९ ॥

கர்தாபி வா காரயிதாபி நாஹம் போ⁴க்தாபி
வா போ⁴ஜயிதாபி நாஹம் ।
த்³ரஷ்டாபி வா த³ர்ஶயிதாபி நாஹம் ஸோ(அ)ஹம்
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரனீத்³யகா³த்மா ॥ 509 ॥

अहं அஹம்	=	நான்,
कर्ता अपि वा கர்தா அபி வா	=	செய்கிறவனுகவாவது,
कारयिता अपि காரயிதா அபி	=	செய்விக்கிறவனுகவாவது,
न ந	=	இல்லை,
अहं அஹம்	=	நான்,
भोक्ता अपि वा போ⁴க்தா அபி வா	=	அனுபவிக்கிறவனுகவாவது,
भोजयिता अपि போ⁴ஜயிதா அபி	=	அனுபவிக்கும்படி செய்பவனுகவாவது,
न ந	=	இல்லை,
अहं அஹம்	=	நான்,
द्रष्टा अपि वा த்³ரஷ்டா அபி வா	=	பார்க்கிறவனுகவாவது,
दर्शयिता अपि த³ர்ஶயிதா அபி	=	பார்க்கும்படிச் செய்கிறவனுகவாவது,
न ந	=	இல்லை,
सः ஸ:	=	அந்த,
आत्मा ஆத்மா	=	ஆத்மாவாகிய,
अहं அஹம்	=	நான்,
स्वयंज्योतिः ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி:	=	(வேறு எதையும் எதிர்பாராமல்) தானே பிரகாசிக்கிறவன்,
अनीद्यक् அனீத்³யக்	=	(செய்கிறவன் முதலானதான்) இவ்விதம் இல்லாதவன். (509)

(அவதாரிகை) அவ்விதமிருந்தால் உலகத்தில் ஜனங்கள் தங்களை செய்கிற வன், அனுபவிக்கிறவன், என்று ஏன் நினைக்கிறுர்கள்? என்று கேட்டால் “தத்வமறியாமல் பிராந்தியினுல் தூன்” என்று தான் பதில் சொல்லவேண்டும் ஜலத்தில் ஸுர்யன் பிரதிபிம்பிக்கும்போது ஜலத்தின் அசைவினுல் பிரதிபிம்பம் அசைவதைப் பார்த்து பிராந்தியினுல் சூரியனே அசைவதாக எண்ணுவதில்லையா? அதுபோலத்தான் ஆத்மாவிடத்தில் செய்யும் தன்மை, அனுபவிக்கும் தன்மை, முதலிய இருப்பது போல் நினைப்பது பிராந்தியினுல் என்கிறுர் வாஸ்தவத்தில் பிரதி பிம்பம் அசைவதாக எண்ணுவதே பிராந்திதான். அப்படியிருக்க பிம்பம் அசைவதாக எண்ணுவது பிராந்தி என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?: -

चलत्युपाधौ प्रतिबिम्बलौल्यमौपाधिकं मूढधियो नयन्ति ।
स्वबिम्बभूतं रविवद्विनिष्क्रियं कर्तास्मि भोक्तास्मि हतोऽस्मि हेति ॥ ५१० ॥

சலத்யுபாதௌ⁴ ப்ரதிபி³ம்ப³லௌல்யமௌபாதி⁴கம்
மூட⁴தி⁴யோ நயந்தி ।
ஸ்வபி³ம்ப³பூ⁴தம் ரவிவத்³விநிஷ்க்ரியம் கர்தாஸ்மி
போ⁴க்தாஸ்மி ஹதோ(அ)ஸ்மி ஹேதி ॥ 510 ॥

उपाधौ **உபாதௌ⁴**	=	(புத்தி, சரீரம் முதலிய) உபாதியானது,
चलति **சலதி**	=	சலிக்கும்போது,
आपाधिकं **ஆபாதி⁴கம்**	=	அந்த உபாதியினுலேயே ஏற்பட்ட (வாஸ்தவமில்லாத தோற்றமான),
प्रतिबिम्बलौल्यं **ப்ரதிபி³ம்ப³லௌல்யம்**	=	(அந்த உபாதியில் தோன்றும் ஜீவனுகிய) பிரதி பிம்பத்தில் தெரியும் சலனத்தை,
मूढधियः **மூட⁴தி⁴யঃ**	=	மோஹத்தை யடைந்த புத்தியுள்ளவர்கள்,
रविवत् **ரவிவத்**	=	ஸூர்யனிடம்போல,
विनिष्क्रियं **விநிஷ்க்ரியம்**	=	எவ்வித விகாரமுமில்லாத,
स्वबिम्बभूतं **ஸ்வபி³ம்ப³பூ⁴தம்**	=	தனக்குப் பிம்பமாயுள்ள ஆதமாவினிடம்,
कर्ता **கர்தா**	=	செய்கிறவனுக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,

भोक्ता **போ⁴க்தா**	=	அனுபவிக்கிறவனுக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
इतः अस्मि **இத: அஸ்மி**	=	அடிபட்டுவிட்டவனுக இருத்கிறேன்,
हा **ஹா**	=	ஐயோ!
इति **இதி**	=	என்று,
नयन्ति **நயந்தி**	=	கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறுர்கள். (510)

(**அவதாரிகை**) ஸ்தூலசரீரத்திற்கு ஏற்படும் தர்மங்கள் சுத்தமான ஆத்மாவில் ஓட்டாது என்கிறுர் -

जले वापि स्थले वापि लुठत्वेष जडात्मकः ।
नाहं विलिप्ये तद्धर्मैर्घटधर्मैर्नभो यथा ॥ ५११ ॥

ஜலே வாபி ஸ்த²லே வாபி லுட²த்வேஷ ஜடா³த்மக: ।
நாஹம் விலிப்யே தத்³த⁴ர்மைர்க⁴டத⁴ர்மைர்னபோ⁴ யதா² ॥ 511 ॥

जले वा अपि **ஜலே வா அபி**	=	ஜலத்திலேதாஞே,
स्थले वा अपि **ஸ்த²லே வா அபி**	=	தரையிலே தாஞே,
एषः **ஏஷ:**	=	இந்த,
जडात्मकः **ஜடா³த்மக:**	=	ஜடஸ்வரூபமான சரீரம்,
लुठतु **லுட²து**	=	புரளட்டும்,
नभः **நப:**	=	ஆகாசமானது,
घट धर्मैः **க⁴ட த⁴ர்மை:**	=	(அதிலுள்ள) குடத்தின் தர்மங்களால் (அல்லது, குடத்திலுள்ள ஆகாசமானது குடத்தின் தர்மங்களால்),

यथा **யதா²**	=	எப்படி (ஒட்டுவதில்லையோ அப்படியே),
अहं **அஹம்**	=	நான்,
तत् धर्मैः **தத் த⁴ர்மை:**	=	அந்த சரீரத்தின் தர்மங்களால்,
न विलिप्ये **ந விலிப்யே**	=	ஒட்டப்படுவதில்லை.

(511)

(அவதாரிகை) அவ்விதமே ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் ஸம்பந்தித்த தர்மங்களும் ஆத்மாவில் ஒட்டாது என்கிறார்: -

कर्तृत्वभोक्तृत्वखलत्वमत्तताजडत्वबद्धत्वविमुक्ततादयः ।
बुद्धेर्विकल्पा न तु सन्ति वस्तुतः स्वस्मिन्परे ब्रह्मणि केवलेऽद्वये ॥ ५१२ ॥

கர்த்ருத்வபோ⁴க்த்ருத்வக²லத்வமத்ததாஜட³த்வ
ப³த்³த⁴த்வவிமுக்ததாத³ய: ।
பு³த்³தே⁴ர்விகல்பா ந து ஸந்தி வஸ்துத:
ஸ்வஸ்மின்பரே ப்³ரஹ்மணி கேவலே(அ)த்³வயே ॥ 512 ॥

कर्तृत्व **கர்த்ருத்வ**	=	செய்கிறவன் என்ற தன்மை,
भोक्तृत्व **போ⁴க்த்ருத்வ**	=	அனுபவிக்கிறவன் என்ற தன்மை,
खलत्व **வக²லத்வ**	=	துஷ்டன் என்கிற தன்மை,
मत्तता **மத்ததா**	=	மதம் பிடித்தவன் என்ற தன்மை,
जडत्व **ஜட³த்வ**	=	புத்தி ஒட்டமில்லாதவன் என்ற தன்மை,
बद्धत्व **ப³த்³த⁴த்வ**	=	கட்டுப்பட்டவன் என்ற தன்மை,
विमुक्तता **விமுக்ததா**	=	விடுபட்டவன் என்ற தன்மை,
आदयः **ஆத³ய:**	=	முதலானவைகள்,
बुद्धेः **பு³த்³தே⁴:**	=	புத்தியினால் (புத்தியை 'நான்' என்று எண்ணினதினால்) ஏற்படும்

विकल्पाः **விகல்பா:**	=	பலவித கற்பனைகள்; அவைகள்,
वस्तुतः **வஸ்துத:**	=	வாஸ்தவத்தில்,
केवले **கேவலே**	=	சுத்தமாய்,
अद्वये **அத்³வயே**	=	இரண்டற்றதாய்,
परे **பரே**	=	மேலானதாய்,
ब्रह्मणि **ப்³ரஹ்மணி**	=	பிரஹ்மமாய் இருக்கும்,
स्वस्मिन् **ஸ்வஸ்மின்**	=	தன்னிடத்தில்,
न तु सन्ति **ந து ஸந்தி**	=	கிடையவே கிடையாது.

(512)

सन्तु विकाराः प्रकृतेर्दशधा शतधा सहस्रधा वापि ।
तैः किं मेऽसङ्गचितेर्न धम्बुदडम्बरोऽम्बरं स्पृशति ॥ ५१३ ॥

ஸந்து விகாரா: ப்ரக்ருதேர்த³ஶதா⁴ ஶததா⁴
ஸஹஸ்ரதா⁴ வாபி ।
தை: கிம் மே(அ)ஸங்க³சிதேர்ன த⁴ம்பு³த³ட³ம்ப³ரோ(அ)ம்ப³ரம்
ஸ்ப்ருஶதி ॥ 513 ॥

प्रकृते **ப்ரக்ருதே**	=	மாயையினுடைய,
विकाराः **விகாரா:**	=	மாறுபாடுகள்,
दशधा **த³ஶதா⁴**	=	பத்துவிதமாக,
शतधा **ஶததா⁴**	=	நூறு விதமாக,
सहस्रधा वा अपि **ஸஹஸ்ரதா⁴ வா அபி**	=	ஆயிரவிதமாகத்தான்,
सन्तु **ஸந்து**	=	இருக்கட்டுமே,

असङ्गचितेः **அஸங்க³சிதேঃ**	=	எவ்வித பற்றுமில்லாத ஞானஸ்வரூபியான,
मे **மே**	=	எனக்கு,
तैः **தைঃ**	=	அவைகளினுல்,
किं **கிம்**	=	என்ன (ஏற்பட முடியும்)?,
अम्बुदडम्बरः **அம்பு³த³ட³ம்ப³ரঃ**	=	மேகத்தினுடைய (இடிமின்னல் முதலிய) ஆடம்பரம்,
अम्बरं **அம்ப³ரம்**	=	ஆகாசத்தை,
न हि स्पृशति **ந ஹி ஸ்ப்ருஶதி**	=	தொடுவதில்ஜலயே (ஒன்றும் செய்யாதே)! (513)

अव्यक्तादि स्थूलपर्यन्तमेतद्विश्वं यत्राभासमात्रं प्रतीतम् ।
व्योमप्रख्यं सूक्ष्ममाद्यन्तहीनं ब्रह्माद्वैतं यत्तदेवाहमस्मि ॥ ५१४ ॥

அவ்யக்தாதி³ ஸ்தூ²லபர்யந்தமேதத்³விஶ்வம்
யத்ராபா⁴ஸமாத்ரம் ப்ரதீதம் ।
வ்யோமப்ரக்²யம் ஸூக்ஷ்மமாத்³யந்தஹீனம்
ப்³ரஹ்மாத்³வைதம் யத்ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 514 ॥

अव्यक्तादि स्थूल पर्यन्तं **அவ்யக்தாதி³ ஸ்தூ²ல பர்யந்தம்**	=	அவ்யக்தமென்ற மாயை முதல் (பஞ்சீகிருக) ஸ்தூல பதார்த்தம் வரையிலுள்ள,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
विश्वं **விஶ்வம்**	=	ஜகத் (எல்லாம்,
यत्र **யத்ர**	=	எதினிடத்தில்,
आभासमात्रं **ஆபா⁴ஸமாத்ரம்**	=	(கல்பிக்கப்பட்டு) தோற்றம் மாத்திரமாக தென்படுகிறதோ,
यत् **யத்**	=	எது,
व्योमप्रख्यं **வ்யோமப்ரக்²யம்**	=	ஆகாசத்தைப் போலுள்ளதாய்,

सूक्ष्मं ஸூக்ஷ்மம்	=	ஸூக்ஷ்மமாய்,
आदि अन्तहीनं ஆதி³ அந்தஹீனம்	=	ஆதியும் அந்தமும் அற்றதாய்,
अद्वैतं அத்³வைதம்	=	இரண்டற்றதாய் இருக்கிறதோ,
तत् தத்	=	அந்த,
ब्रह्म एव ப்³ரஹ்ம ஏவ	=	பிரஹ்மமாகவேதான்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன். (514)

सर्वाधारं सर्ववस्तुप्रकाशं सर्वाकारं सर्वगं सर्वशून्यम् ।
नित्यं शुद्धं निष्कलं निर्विकल्पं ब्रह्माद्वैतं यत्तदेवाहमस्मि ॥ ५१५ ॥

ஸர்வாதா⁴ரம் ஸர்வவஸ்துப்ரகாஶம் ஸர்வாகாரம்
ஸர்வக³ம் ஸர்வஶூன்யம் ।
நித்யம் ஶுத்³த⁴ம் நிஷ்கலம் நிர்விகல்பம்
ப்³ரஹ்மாத்³வைதம் யத்தே³வாஹமஸ்மி ॥ 515 ॥

यत् யத்	=	எந்த,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மமானது,
सर्वाधारं ஸர்வாதா⁴ரம்	=	எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாய்,
सर्ववस्तु प्रकाशं ஸர்வவஸ்து ப்ரகாஶம்	=	எல்லா பதார்த்தங்களையும் விளங்கச் செய்வதாய்,
सर्वाकारं ஸர்வாகாரம்	=	எல்லா ரூபமாய்,
सर्वगं ஸர்வக³ம்	=	எல்லாவற்றிலும் இருப்பதாய்,
सर्वशून्यं ஸர்வஶூன்யம்	=	எல்லாம் அற்றதாய்,

नित्यं **நித்யம்**	=	நித்யமாய்,
शुद्धं **ஶுத்³த⁴ம்**	=	நிர்மலமாய்,
निष्कलं **நிஷ்கலம்**	=	அவயவங்களில்லாததாய்,
निर्विकल्पं **நிர்விகல்பம்**	=	எவ்வித கற்பனையுமற்றதாய்,
अद्वैतं **அத்³வைதம்**	=	இரண்டற்றதாய் இருக்கிறதோ,
तत् एव **தத் ஏவ**	=	அந்த பிரஹ்மமாகவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

(515)

यत्प्रत्यस्ताशेषमायाविशेषं प्रत्यग्रूपं प्रत्ययागम्यमानम् ।
सत्यज्ञानानन्तमानन्दरूपं ब्रह्माद्वैतं यत्तदेवाहमस्मि ॥ ५१६ ॥

யத்ப்ரத்யஸ்தாஶேஷமாயாவிஶேஷம் ப்ரத்யக்³ரூபம்
ப்ரத்யயாக³ம்யமானம் ।
ஸத்யஜ்ஞானானந்தமானந்த³ரூபம் ப்³ரஹ்மாத்³வைதம்
யத்ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 516 ॥

यस्मिन् **யஸ்மின்**	=	எதனிடத்தில்,
अशेषं माया **அஶேஷம் மாயா**	=	எல்லா மாயையும்,
अस्ता **அஸ்தா**	=	கிடையாதோ,
यत् **யத்**	=	எது,
अविशेषं **அவிஶேஷம்**	=	எவ்வித விசேஷம மில்லாததாய்,
प्रत्यग् रूपं **ப்ரத்யக்³ ரூபம்**	=	பிரக்யகாத்ம ஸ்வரூபமாய்,

प्रत्यय अगम्यमानं ப்ரத்யய அக³ம்யமானம்	=	(பிரஹ்மாகார விருத்தியைத்தவிர வேறு) எந்த விருத்தியினுலும் அறியமுடியாததாய்,
सत्य ज्ञान अनन्तं ஸத்ய ஜ்ஞான அனந்தம்	=	ஸத்தியம் ஞானம் எல்லையற்றதென்ற ஸ்வரூபமாய்,
आनन्द रूपं ஆனந்த³ ரூபம்	=	ஆனந்த ஸ்வரூபமாய்,
अद्वैतं அத்³வைதம்	=	இரண்டற்றதாய் இருக்கிறதோ,
तत् தத்	=	அந்த,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மமாகவே,
एव ஏவ	=	தான்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன். (516)

निष्क्रियोऽस्म्यविकारोऽस्मि निष्कलोऽस्मि निराकृतिः ।
निर्विकल्पो ऽस्मिनित्योऽस्मि निरालम्बोऽस्मि निर्द्वया ॥ ५१७ ॥

நிஷ்க்ரியோ(அ)ஸ்ம்யவிகாரோ(அ)ஸ்மி நிஷ்கலோ(அ)ஸ்மி நிராக்ருதி: ।
நிர்விகல்போ (அ)ஸ்மிநித்யோ(அ)ஸ்மி நிராலம்போ³(அ)ஸ்மி நிர்த்³வயா ॥ 517 ॥

निष्क्रियः நிஷ்க்ரிய:	=	எவ்வித கிரியையுமில்லாதவனுக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
अविकारः அவிகார:	=	எவ்வித மாறுபாடுமில்லாதவனுக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
निष्कलः நிஷ்கல:	=	எவ்வித அவயவங்களுமில்லாதவனுக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,

निराकृतिः நிராக்ருதி꞉	=	எவ்விதரூபமும் இல்லாதவனாக (இருக்கிறேன்),
निर्विकल्पः நிர்விகல்ப꞉	=	எவ்வித விகல்பமும் இல்லாதவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
नित्यः நித்ய꞉	=	நித்யமாய் (என்றைக்கும் உள்ளவனாய்)
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
निरालम्बः நிராலம்ப³꞉	=	வேறு எவ்வித பிடிப்பும் இல்லாதவனாய்,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
निर्द्वयः நிர்த்³வய꞉	=	இரண்டாவது எதுவுமில்லாதவனாய் (இருக்கிறேன்). (517)

सर्वात्मकोऽहं सर्वो ऽहं सर्वातीतोऽहमद्वयः ।
केवलाखण्डबोधोऽहमानन्दोऽहं निरन्तरः ॥ ५१८ ॥

ஸர்வாத்மகோ(அ)ஹம் ஸர்வோ (அ)ஹம் ஸர்வாதீதோ(அ)ஹமத்³வய꞉ ।
கேவலாக²ண்ட³போ³தோ⁴(அ)ஹமானந்தோ³(அ)ஹம் நிரந்தர꞉ ॥ 518 ॥

सर्व आत्मकः ஸர்வ ஆத்மக꞉	=	எல்லா ஸ்வரூபமாயிருப்பது,
अहं அஹம்	=	நானே,
सर्वः ஸர்வ꞉	=	எல்லா பதார்த்தங்களும்,
अहं அஹம்	=	நானே,
सर्व अतीतः ஸர்வ அதீத꞉	=	எல்லாவற்றையும் கடந்திருப்பவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अद्वयः அத்³வய꞉	=	இரண்டற்றிருப்பவன் (நான்),

अहं = நான்,

அஹம்

अद्वय: = (வேறு எதுவும் ஸம்பந்தப்படாமல்) தனித்திருக்கும்

அத்³வய: பூர்ணமான அறிவு ஸ்வரூபன்,

अहं = நான்,

அஹம்

आनन्द: = ஆனந்த ஸ்வரூபன்,

ஆனந்த³:

निरन्तर: = இடைவெளியில்லாதவன்.

நிரந்தர: **(518)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக சிஷ்யன் தனக்கேற்பட்டுள்ள பிரஹ்மானந்த அனுபவத்தை குருவினிடம் தெரிவித்துவிட்டு இவ்வனுபலம் ஏற்படும்படி அனுக்ர ஹித்த குருவினிடம் தனக்குள்ள நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு நமஸ்கரிக் கிறார்: -

स्वाराज्यसाम्राज्यविभूतिरेषा भवत्कृपाश्रीमहिमप्रसादात् ।
प्राप्ता मया श्रीगुरवे महात्मने नमो नमस्तेऽस्तु पुनर्नमोऽस्तु ॥ ५१९ ॥

ஸ்வாராஜ்யஸாம்ராஜ்யவிபூ⁴திரேஷா
ப⁴வத்க்ருபாஶ்ரீமஹிமப்ரஸாதா³த் ।
ப்ராப்தா மயா ஶ்ரீகு³ரவே மஹாத்மனே
நமோ நமஸ்தே(அ)ஸ்து புனர்நமோ(அ)ஸ்து ॥ 519 ॥

भवत् कृपा श्रीमहित प्रसादात् = தங்களுடைய கருணையாகிற ஸம்பத்தினுல்

ப⁴வத் க்ருபா ஶ்ரீமஹித ப்ரஸாதா³த் பெருமைவாய்ந்த பிரஸாதத்தினுல்,

मया = என்னுல்,

மயா

एषा = இவ்விதமான,

ஏஷா

स्वाराज्य साम्राज्य विभूति: = தனக்குத்தானே அரசனுயிருக்கும் தன்மை (தனக்கு

ஸ்வாராஜ்ய ஸாம்ராஜ்ய மேலாக எவரும் இல்லாதிருக்கும் தன்மை)

விபூ⁴தி: உத்தமமான ராஜத்தன்மை (எல்லாவற்றையும் ஆளக்கூடிய தன்மை) ஆகிய வைபவமானது,

प्राप्ता = அடையப்பட்டுவிட்டது,

ப்ராப்தா

महात्मने = மஹாத்மாவாய்,

மஹாத்மனே

श्रीगुरवे ஸ்ரீகு³ரவே	=	எல்லா ஸம்பத்தும் பொருந்திய குருவாய் இருக்கும்,
ते தே	=	தங்களுக்கு,
नमः நம:	=	நமஸ்காரம்,
नमः நம:	=	(என்) நமஸ்காரம்,
अस्तु அஸ்து	=	இருக்கட்டும்,
पुनः புன:	=	மறுபடியும் மறுபடியும்,
नमः நம:	=	நமஸ்காரம்,
अस्तु அஸ்து	=	இருக்கட்டும், (519)

महास्वप्ने मायाकृतजनिजरामृत्युगहने
भ्रमन्तं क्लिश्यन्तं बहुलतरतापैरनुकलम् ।
अहंकारव्याघ्रव्यथितमिममत्यन्तकृपया
प्रबोध्य प्रस्वापात्परमवितवान्मामसि गुरो ॥ ५२० ॥

மஹாஸ்வப்னே மாயாக்ருதஜநிஜராம்ருத்யுக³ஹனே
ப்⁴ரமந்தம் க்லிஶ்யந்தம் ப³ஹுலதரதாபைரனுகலம் ।
அஹங்காரவ்யாக்⁴ரவ்யதி²தமிமமத்யந்தக்ருபயா
ப்ரபோ³த்⁴ய ப்ரஸ்வாபாத்பரமவிதவான்மாமஸி கு³ரோ ॥ 520 ॥

महास्वप्ने மஹாஸ்வப்னே	=	(அவித்யையாகிற) பெரிய ஸ்வப்னத்தில்,
मायाकृत மாயாக்ருத	=	மாயையினுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட,
जनि ஜநி	=	பிறப்பு,
जरा ஜரா	=	மூப்பு,
मृत्यु ம்ருத்யு	=	இறப்பு ஆகிய,

गहने க³ஹனே	=	அடர்ந்த காட்டில்,
भ्रमन्तं ப்⁴ரமந்தம்	=	அலைகிறவனாய்,
बहुलतरतापैः ப³ஹுலதரதாபை:	=	மிகவும் அதிகமான தாபங்களினால்,
अनुकलं அனுகலம்	=	ஒவ்வொரு க்ஷணமும்,
क्लिश्यन्तं க்லிஶ்யந்தம்	=	துன்பமடைகிறவனாய்,
अहंकार व्याघ्रव्यथितं அஹங்கார வ்யாக்⁴ரவ்யதி²தம்	=	(நான் என்று எண்ணுவதாகிய) அஹங்காரம் என்ற வேங்கையினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த,
इमं இமம்	=	இந்த,
मां மாம்	=	என்னை,
गुरो கு³ரோ	=	ஹே குரோ! (தாங்கள்),
अत्यन्त कृपया அத்யந்த க்ருபயா	=	எல்லை மீறின கருணையினால்,
प्रस्वापात् ப்ரஸ்வாபாத்	=	நல்ல தூக்கத்திலிருந்து,
प्रबोध्य ப்ரபோ³த்⁴ய	=	நன்கு எழுப்பி விழிப்பு வரும்படிச்செய்து,
परं பரம்	=	நன்றாக,
अवितवान् அவிதவான்	=	ரக்ஷித்துக் கொடுத்தவராக,
असि அஸி	=	இருக்கிறீர்கள். (520)

नमस्तस्मै सदेकस्मै नमश्चिन्महसे मुहुः ।
यदेतद्विश्वरूपेण राजते गुरुराज ते ॥ ५२१ ॥

நமஸ்தஸ்மை ஸதே³கஸ்மை நமஶ்சின்மஹஸே முஹு: ।
யதே³தத்³விஶ்வரூபேண ராஜதே கு³ருராஜ தே ॥ 521 ॥

सत् एकस्मै = எப்பொழுதும் இருப்பதாயும் ஒன்றுகவே
ஸத் ஏகஸ்மை இருப்பதுமாகிய,
तस्मै = அந்த (தங்களுக்கு),
தஸ்மை
नमः = நமஸ்காரம்,
நம꞉
यत् = எது,
யத்
एतत् = இந்த உலகம் என்ற ரூபத்துடன்,
ஏதத்
राजते = பிரகாசிக்கிறதோ (அந்த),
ராஜதே
चित् महसे = ஞானமாகிற தேஜஸையுடைய,
சித் மஹஸே
ते = தங்களுக்கு,
தே
गुरुराज = ஹே குருராஜனே!
கு³ருராஜ
मुहुः = அடிக்கடி,
முஹு꞉
नमः = நமஸ்காரம்,
நம꞉

42. ஜீவன் முக்தி நிலை

(அவதாரிகை) இவ்விதம் சிஷ்யன் சொன்னதைக்கேட்டு, தான் உபதேசித்த தத்வத்தை சிஷ்யன் அனுபவத்திற்குக் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்து, குருவும் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து மேலால் சில உபதேச வாக்கியங்களைச் சொல்லி விசேஷமாக அனுக்ரஹிக்கிறுர்: -

इति नतमवलोक्य शिष्यवर्यं समधिगतात्मसुखं प्रबुद्धतत्त्वम् ।
प्रमुदितंहृदयः स देशिकेन्द्रः पुनरिदमाह वचः परं महात्मा ॥ ५२२ ॥

இதி நதமவலோக்ய ஶிஷ்யவர்யம் ஸமதி⁴க³தாத்மஸுக²ம்
ப்ரபு³த்³த⁴தத்த்வம் ।
ப்ரமுதி³தம்ஹ்ருத³ய꞉ ஸ தே³ஶிகேந்த்³ர꞉ புனரித³மாஹ
வச꞉ பரம் மஹாத்மா ॥ 522 ॥

इति = இவ்விதம் சொல்லி,
இதி

नतं **நதம்**	=	நமஸ்கரித்த,
शिष्यवर्यं **ஶிஷ்யவர்யம்**	=	உத்தமமான சிஷ்யன்,
प्रबुद्ध तत्त्वम् **ப்ரபு³த்³த⁴ தத்த்வம்**	=	நன்கு தத்வத்தை அறிந்தவனாக,
समधिगत आत्म सुखं **ஸமதி⁴க³த ஆத்ம ஸுக²ம்**	=	நன்கு ஸாக்ஷாத்காரம் செய்யப்பட்ட ஆத்ம ஆனந்தமுள்ளவனாக (இருக்கிறான் என்பதை),
अवलोक्य **அவலோக்ய**	=	பார்த்து,
सः **ஸः**	=	அந்த,
महात्मा **மஹாத்மா**	=	மஹாத்மாவான,
देशिकेन्द्रः **தே³ஶிகேந்த்³ரः**	=	குரு சிரேஷ்டர்,
प्रमुदित हृदयः **ப்ரமுதி³த ஹ்ருத³யः**	=	மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்த ஹ்ருதயமுள்ளவராய்,
पुनः **புனः**	=	மறுபடியும்,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
परं **பரம்**	=	உத்தமமான,
वचः **வசः**	=	வார்த்தையை,
आह **ஆஹ**	=	சொன்னார்.

(522)

ब्रह्मप्रत्यय संततिर्जगदतो ब्रह्मैव सत्सर्वतः
पश्याध्यात्मदृशा प्रशान्तमनसा सर्वास्ववस्थास्वपि ।
रूपादन्यदवेक्षितं किमभितश्चक्षुष्मतां विद्यते
तद्वद्ब्रह्मविदः सतः किमपरं बुद्धेर्विहारास्पदम् ॥ ५२३ ॥

ப்³ரஹ்மப்ரத்யய ஸந்ததிர்ஜக³த³தோ ப்³ரஹ்மைவ ஸத்ஸர்வதः
பஶ்யாத்⁴யாத்மத்³ருஶா ப்ரஶாந்தமனஸா ஸர்வாஸ்வவஸ்தா²ஸ்வபி ।
ரூபாத³ன்யத³வேக்ஷிதம் கிமபி⁴தஶ்சக்ஷுஷ்மதாம் வித்³யதே
தத்³வத்³ப்³ரஹ்மவித³ः ஸதः கிமபரம் பு³த்³தே⁴விஹாராஸ்பத³ம் ॥ 523 ॥

जगत् ஜக³த்	=	உலகம் என்பது,
ब्रह्म प्रत्यय संतति: ப்³ரஹ்மப்ரத்யய ஸந்ததி:	=	பிரஹ்மத்தை விஷயீகரிக்கும் அறிவின் துடர்ச்சி (தான்),
अत: அத:	=	ஆகையினுல்,
सर्वत: ஸர்வத:	=	எங்கேயும்,
सर्वासु ஸர்வாஸு	=	எல்லா,
अवस्थासु அவஸ்தா²ஸு	=	நிஜலகளிலும்,
अपि அபி	=	கூட,
प्रशान्त मनसा ப்ரஶாந்த மனஸா	=	(சித்தவிருத்திகளெல்லாம்) நன்கு அடங்கின மனஸுடன்,
अध्यात्म दृशा அத்⁴யாத்ம த்³ருஶா	=	ஆத்ம விஷயமான பார்வையினுல்,
ब्रह्म एव ப்³ரஹ்ம ஏவ	=	பிரஹ்மம் தான்,
सत् ஸத்	=	(என்றைக்கும் எங்கும் எல்லாவற்றிலும்) இருக்கும் வஸ்து என்று,
पश्य பஶ்ய	=	பார் (அனுபவி),
चक्षुष्मतां சக்ஷுஷ்மதாம்	=	நன்கு கண் உள்ளவர்களுக்கு,
अवेक्षितुं அவேக்ஷிதும்	=	பார்ப்பதற்கு,
रूपात् ரூபாத்	=	ரூபத்தைத்தவிர,
अन्यत् அன்யத்	=	வேறு,
किं கிம்	=	எது,
अभित: அபி⁴த:	=	நாலா பக்கத்திலும்,

विद्यते = இருக்க முடியும்?,

வித்³யதே

तद्वत् = அதைப் போலவே,

தத்³வத்

ब्रह्मविदः = பிரஹ்மத்தை அறிந்தவருடைய,

ப்³ரஹ்மவித³:

बुद्धेः = புத்திக்கு,

பு³த்³தே⁴:

विहार आस्पदं = வியவஹரிப்பதற்கு (செல்லுவதற்கு) விஷயம்,

விஹார ஆஸ்பத³ம்

सतः = ஸத்தாகிய பிரஹ்மத்தைத்தவிர,

ஸத:

अपरं = வேறு,

அபரம்

किं = எது?

கிம் **(523)**

(**அவதாரிகை**) பிரஹ்மவித்தினுடைய புத்தி வேறு விஷயத்தில் செல்லுவ தற்கு நிமித்தமேயில்லையென்பதையும் காட்டுகிறார்: -

कस्तां परानन्दरसानुभूति उत्सृज्य शून्येषु रमेत विद्वान् ।

चन्द्रे महाह्लादिनि दीप्यमाने चित्रेन्दुमालोकयितुं क इच्छेत् ॥ ५२४ ॥

கஸ்தாம் பரானந்த³ரஸானுபூ⁴தி உத்ஸ்ருஜ்ய
ஶூன்யேஷு ரமேத வித்³வான் ।
சந்த்³ரே மஹாஹ்லாதி³னி தீ³ப்யமானே
சித்ரேந்து³மாலோகயிதும் க இச்சே²த் ॥ 524 ॥

तां = அந்த,

தாம்

पर आनन्द रस अनुभूतिं = உத்தமமான ஆனந்தத்தின் ரஸத்தை

பர ஆனந்த³ ரஸ அனுபூ⁴திம் அனுபவிப்பதை,

उत्सृज्य = விட்டு விட்டு,

உத்ஸ்ருஜ்ய

विद्वान् = அறிவாளியான,

வித்³வான்

कः = எவன்,

க:

शून्येषु = எவ்வித பிரயோஜனமுமற்ற பதார்த்தங்களில்,
ஶூன்யேஷு
रमेत = ரமிப்பான்?
ரமேத
महाह्लादिनि = வெகு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய,
மஹாஹ்லாதி³னி
चन्द्रे = சந்திரன்,
சந்த்³ரே
दीप्यमाने = நன்கு பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது,
தீ³ப்யமானே
चित्र इन्दुं = சித்திரத்தில் காணும் சந்திரனை,
சித்ர இந்து³ம்
आलोकयितुं = பார்ப்பதற்கு,
ஆலோகயிதும்
कः = எவன் தான்,
கঃ
इच्छेत् = விரும்புவான்?
இச்சே²த் (524)

असत्पदार्थानुभवेन किञ्चित् न ह्यस्ति तृप्तिः न च दुःखहानिः ।
तदद्वयानन्दरसानुभूत्या तृप्तः सुखं तिष्ठ तिष्ठ सदात्मनिष्ठया ॥ ५२५ ॥

அஸத்பதா³ர்தா²னுப⁴வேன கிஞ்சித் ந ஹ்யஸ்தி
த்ருப்திঃ ந ச து³ঃக²ஹானிঃ ।
தத³த்³வயானந்த³ரஸானுபூ⁴த்யா த்ருப்தঃ
ஸுக²ம் திஷ்ட² ஸதா³த்மநிஷ்ட²யா ॥ 525 ॥

असत् = (வாஸ்தவமில்லாத அல்லது) ஸத்தான
அஸத் பிரஹ்மத்தை விட்டு வேறுபட்டதான,
पदार्थ = பதார்த்தத்தின்,
பதா³ர்த²
अनुभवेन = அனுபவத்தினுல்,
அனுப⁴வேன
किञ्चित् = கொஞ்சமேனும்,
கிஞ்சித்
तृप्तिः = போது மென்கிற திருப்தி,
த்ருப்திঃ

न अस्ति	=	கிடையாது என்பது,
ந அஸ்தி		
हि	=	பிரஸித்தம்,
ஹி		
दुःख हानिः च	=	துக்கத்திற்கு நாசமும்,
து³ஃக² ஹானிஃ ச		
न	=	ஏற்படாது,
ந		
तत्	=	ஆகையினுல்,
தத்		
अद्वय आनन्दरस अनुभूत्या	=	இரண்டற்ற ஆனந்த ரஸத்தின் அனுபவத்தினுல்,
அத்³வய ஆனந்த³ரஸ அனுபூ⁴த்யா		
तृप्तः	=	திருப்தியடைந்தவனுக,
த்ருப்தஃ		
सत् आत्म निष्ठया	=	ஸத்தாகிய ஆத்மாவிடத்திலேயே நிஜலத்திருந்து
ஸத் ஆத்ம நிஷ்ட²யா		கொண்டு (அல்லது **सदा ஸதா³** - எப்பொழுதும் **आत्म निष्ठया ஆத்ம நிஷ்ட²யா** - ஆத்ம நிஷ்டையுடன்),
सुखं	=	ஆனந்தமாக,
ஸுக²ம்		
तिष्ठ	=	இருந்துவா.
திஷ்ட²		(525)

स्वमेव सर्वतः पश्यन् मन्यमानः स्वं अद्वयम् ।
स्वानन्दं अनुभुञ्जानः कालं नय महामते ॥ ५२६ ॥

ஸ்வமேவ ஸர்வதஃ பஶ்யன் மன்யமானஃ ஸ்வம் அத்³வயம் ।
ஸ்வானந்த³ம் அனுபு⁴ஞ்ஜானஃ காலம் நய மஹாமதே ॥ 526 ॥

महामते	=	ஹே உத்தமமான புத்தியுள்ளவனே,
மஹாமதே		
सर्वतः	=	எல்லா பக்கத்திலும் (எல்லாவற்றிலும்),
ஸர்வதஃ		
स्वं एव	=	தன்ஜனயே (ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையே),
ஸ்வம் ஏவ		
पश्यन्	=	பார்த்துக் கொண்டு,
பஶ்யன்		

स्वं	=	தன்னை,
ஸ்வம்		
अद्वयं	=	இரண்டாவதற்றதாக,
அத்³வயம்		
मन्यमानः	=	அறிந்துகொண்டு,
மன்யமான:		
स्वं आनन्दं	=	தன் ஸ்வரூப ஆனந்தத்தை,
ஸ்வம் ஆனந்த³ம்		
अनुभुञ्जानः	=	இடைவிடாது அனுபவித்துக்கொண்டு,
அனுபு⁴ஞ்ஜான:		
कालं	=	வாழ்நாளை,
காலம்		
नय	=	நடத்து.
நய		**(526)**

अखण्डबोधात्मनि निर्विकल्पे विकल्पनं व्योम्नि पुरप्रकल्पनम् ।
तदद्वयानन्दमयात्मना सदा शान्तिं परामेत्य भजस्व मौनम् ॥ ५२७ ॥

அக²ண்ட³போ³தா⁴த்மனி நிர்விகல்பே விகல்பனம்
வ்யோம்னி புரப்ரகல்பனம் ।
தத³த்³வயானந்த³மயாத்மனா ஸதா³ ஶாந்திம்
பராமேத்ய ப⁴ஜஸ்வ மௌனம் ॥ 527 ॥

अखण्ड बोध आत्मनि	=	எல்லையற்ற ஞான ஸ்வரூபமாய்,
அக²ண்ட³ போ³த⁴ ஆத்மனி		
निर्विकल्पे	=	எவ்வித கல்பனையுமற்றதாயுள்ளதில்
நிர்விகல்பே		(ஆத்மாவிடத்தில்),
विकल्पनं	=	பலவிதமாய் கல்பனை செய்வது,
விகல்பனம்		
व्योम्नि	=	ஆகாசத்தில்,
வ்யோம்னி		
पुरः	=	நகரத்தை,
புர:		
प्रकल्पनं	=	கல்பனை செய்வது (போலத்தான்),
ப்ரகல்பனம்		
तत्	=	ஆகையினால்,
தத்		

अद्वय आनन्दमयात्मना	=	இரண்டற்ற ஆனந்த மயமான ஆத்ம
அத்³வய ஆனந்த³மயாத்மனா		ஸ்வரூபமாக (இருந்துகொண்டு),
सदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸதா³		
परां	=	உத்தமமான,
பராம்		
शान्तिं	=	சாந்தியை,
ஶாந்திம்		
एत्य	=	அடைந்து,
ஏத்ய		
मौनं	=	மௌனத்தை,
மௌனம்		
भजस्व	=	கைக்கொள்.
ப⁴ஜஸ்வ		**(527)**

(**அவதாரிகை**) முன் சுலோகத்தில் கூறிய மௌனத்தை விளக்குகிறார்: -

तूष्णीमवस्था परमोपशान्तिः बुद्धेरसत्कल्प विकल्पहेतो ।
ब्रह्मात्मनो ब्रह्मविदो महात्मनो यत्राद्वयानन्दसुखं निरन्तरम् ॥ ५२८ ॥

தூஷ்ணீமவஸ்தா² பரமோபஶாந்தி: பு³த்³தே⁴ரஸத்கல்ப
விகல்பஹேதோ ।
ப்³ரஹ்மாத்மனோ ப்³ரஹ்மவிதோ³ மஹாத்மனோ
யத்ராத்³வயானந்த³ஸுக²ம் நிரந்தரம் ॥ 528 ॥

असत्कल्पविकल्पहेतोः	=	அஸத்போலவேயுள்ள விகல்பங்களுக்கு
அஸத்கல்பவிகல்பஹேதோ:		காரணமான,
बुद्धेः	=	புத்திக்கு,
பு³த்³தே⁴:		
परमा	=	உத்தமமான,
பரமா		
उपशान्तिः	=	உபசாந்தி,
உபஶாந்தி:		
तूष्णीमवस्था	=	மௌன நிலை,
தூஷ்ணீமவஸ்தா²		
यत्र	=	எந்த மௌன நிலையில்,
யத்ர		

ब्रह्मविद = பிரஹ்மத்தையறிந்த,
ப்³ரஹ்மவித³

ब्रह्मात्मन: = பிரஹ்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற,
ப்³ரஹ்மாத்மன:

महात्मन: = மஹாத்மாவிற்கு,
மஹாத்மன:

निरन्तरं = இடைவெளி இல்லாமல்,
நிரந்தரம்

अद्वयानन्दसुखं = இரண்டற்ற ஆனந்தானுபவத்தின் ஸுகம்
அத்³வயானந்த³ஸுக²ம் (இருக்குமோ).

முயல் கொம்பு, மலடிமகன் முதலியவை அஸ்த் வஸ்துக்கள் இவைகளுக்கு தோற்றமும் மறைவும் கிடையாது. பிரபஞ்சத்திற்கு தோற்றமும் மறைவும் உள்ளன. ஆகையால் பிரபஞ்சம் அஸத்து அல்ல அஸத் கல்பம். **(528)**

(அவதாரிகை) இங்கு வாக்கினுல் பேசாமலிருக்கும் மௌனத்தை சொல்ல வில்ஜல. மனஸினுல் பிரஹ்மத்திற்கு வேருன எதையும் நிஜனக்காமலிருப்பது தான் நல்ல மௌனம். அதில்தான் பிரஹ்மானந்த அனுபவம் ஏற்படும் என்பதை விளக்குகிருர்: -

नास्ति निर्वासनात् मौनात् परं सुखकृदुत्तमम् ।
विज्ञातात्मस्वरूपस्य स्वानन्दरसपायिनः ॥ ५२९ ॥

நாஸ்தி நிர்வாஸனாத் மௌனுத் பரம் ஸுக²க்ருது³த்தமம் ।
விஜ்ஞாதாத்மஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வானந்த³ரஸபாயின: ॥ 529 ॥

विज्ञात आत्म स्वरूपस्य = ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்கு அறிந்தவராய்,
விஜ்ஞாத ஆத்ம ஸ்வரூபஸ்ய

स्व आनन्द रस पायिन: = தன் ஸ்வரூப ஆனந்தத்தின் ரஸத்தை
ஸ்வ ஆனந்த³ ரஸ பாயின: பருகிக்கொண்டிருப்பவருக்கு,

निर्वासनात् = எவ்வித வாசஜனயுமற்ற,
நிர்வாஸனுத்

मौनात् = மௌனத்தைவிட,
மௌனுத்

परं = வேறு (மேலான),
பரம்

उत्तमं = உத்தமமான,
உத்தமம்

सुखकृत् = ஸுகத்தைக்கொடுப்பது,
ஸுக²க்ருத்

न अस्ति = எதுவும் கிடையாது.
ந அஸ்தி

गच्छन् तिष्ठन् उपविशन् शयानो वाऽन्यथाऽपि वा ।
यथेच्छया वसेत् विद्वान् आत्मारामः सदा मुनिः ॥ ५३० ॥

க³ச்ச²ன் திஷ்ட²ன் உபவிஶன் ஶயானோ வா(அ)ன்யதா²(அ)பி வா ।
யதே²ச்ச²யா வஸேத் வித்³வான் ஆத்மாராமঃ ஸதா³ முனிঃ ॥ 530 ॥

गच्छन् = போய்கொண்டும்,
க³ச்ச²ன்

तिष्ठन् = நின்றுகொண்டும்,
திஷ்ட²ன்

उपविशन् = உட்கார்ந்து கொண்டும்,
உபவிஶன்

शयानो वा = படுத்துக் கொண்டாலும்,
ஶயானோ வா

अन्यथा अपि वा = வேறு விதத்தில் இருந்தாலும்,
அன்யதா² அபி வா

विद्वान् = ஞானியானவன்,
வித்³வான்

आत्म आरामः = ஆத்மாவிடத்திலேயே ரமித்தவனாக,
ஆத்ம ஆராமঃ

सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³

मुनिः = முனியாக (மௌனத்துடனிருந்து கொண்டு),
முனிঃ

यथेच्छया = இஷ்டப்படி,
யதே²ச்ச²யா

वसेत् = இருந்துவரலாம்.
வஸேத் **(530)**

(அவதாரிகை) ஜபம் பூஜை முதலானவைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நியமங்கள் யாதொன்றும் ஆத்ம ஸக்ஷாத்கார விஷயத்தில் கிடையாது என்பதைக் குறிப்பிடு கிறார் மூன்று சுலோகங்களால்: -

न देशकालासनदिग्यमादि लक्ष्याद्यपेक्षा प्रतिबद्धवृत्तेः ।
संसिद्धतत्वस्य महात्मनोऽस्ति स्ववेदने का नियमाद्यवस्था ॥ ५३१ ॥

ந தே³ஶகாலாஸனதி³க்³யமாதி³ லக்ஷ்யாத்³யபேக்ஷா
ப்ரதிப³த்³த⁴வ்ருத்தே: ।
ஸம்ஸித்³த⁴தத்வஸ்ய மஹாத்மனோ(அ)ஸ்தி
ஸ்வவேத³னே கா நியமாத்³யவஸ்தா² ॥ 531 ॥

प्रतिबद्ध वृत्तेः **ப்ரதிப³த்³த⁴ வ்ருத்தே:**	=	எல்லா மனோவிருத்திகளையும் நன்கு தடுத்து,
संसिद्ध तत्वस्य **ஸம்ஸித்³த⁴ தத்வஸ்ய**	=	நன்கு அடைந்துள்ள தத்வ ஞானத்தையுடைய,
महात्मनः **மஹாத்மன:**	=	மஹாத்மாவிற்கு,
देश काल आसन दिग्यमादि लक्ष्यादि अपेक्षा **தே³ஶ கால ஆஸன தி³க்³யமாதி³ லக்ஷ்யாதி³ அபேக்ஷா**	=	இடம் நேரம் ஆஸனம் திக் வியவஸ்தை யமம் முதலியது குறி முதலியதின் அபேக்ஷை,
न **ந**	=	கிடையாது,
स्व वेदने **ஸ்வ வேத³னே**	=	தன்னைத்தான் அறிந்துகொள்வதில்,
नियमादि अवस्था **நியமாதி³ அவஸ்தா²**	=	நியமம் முதலான நிலை,
का **கா**	=	எது,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கமுடியும்?

(531)

घटोऽयमिति विज्ञातुं नियमः को न्वपेक्ष्यते ।
विना प्रमाणसुष्टुत्वं यस्मिन् सति पदार्थधीः ॥ ५३२ ॥

க⁴டோ(அ)யமிதி விஜ்ஞாதும் நியம: கோ ந்வபேக்ஷ்யதே ।
வினா ப்ரமாணஸுஷ்டுத்வம் யஸ்மின் ஸதி பதா³ர்த²தீ⁴: ॥ 532 ॥

यस्मिन् **யஸ்மின்**	=	எது,

सति	=	இருந்ததேயானுல்,
ஸதி		
पदार्थधीः	=	பதார்த்தத்தின் ஞானம் (ஏற்பட்டுவிடுமோ அந்த),
பதா³ர்த²தீ⁴:		
प्रमाण सुष्टत्वं	=	(ஞானஸாதனமான) பிரமாணம் நன்ருயிருப்பதை,
ப்ரமாண ஸுஷ்டுத்வம்		
विना	=	தவிர (முன்னுல் வெளிச்சமும் தனக்கு
விநா		சுண்ணும் இருந்ததேயானுல்),
अयं	=	இது,
அயம்		
घटः	=	குடம்,
க⁴ட:		
इति	=	என்று,
இதி		
विज्ञातुं	=	அறிந்துகொள்வதற்கு,
விஜ்ஞாதும்		
को नु	=	என்னதான்,
கோ நு		
नियमः	=	நியமம்,
நியம:		
अपेक्ष्यते	=	தேவைப்படுகிறது?
அபேக்ஷ்யதே		**(532)**

अयमात्मा नित्यसिद्धः प्रमाणे सति भासते ।
न देशं नापि वा कालं न शुद्धिं वाप्यपेक्षते ॥ ५३३ ॥

அயமாத்மா நித்யஸித்³த⁴: ப்ரமாணே ஸதி பா⁴ஸதே ।
ந தே³ஶம் நாபி வா காலம் ந ஶுத்³தி⁴ம் வாப்யபேக்ஷதே ॥ 533 ॥

अयं	=	இந்த,
அயம்		
आत्मा	=	ஆத்மா,
ஆத்மா		
नित्य सिद्धः	=	எப்பொழுதும் ஸித்தமாயிருப்பவர்,
நித்ய ஸித்³த⁴:		
प्रमाणे	=	பிரமாணம் (வாஸனையற்று சுத்தமான
ப்ரமாணே		அந்தக்கரணம்),

सति **ஸதி**	=	இருக்குமேயானுல்,
भासते **பா⁴ஸதே**	=	(தானே) பிரகாசிக்கும்,
देशं **தே³ஶம்**	=	இடத்தை,
न **ந**	=	அபேக்ஷிக்காது,
कालं वा अपि **காலம் வா அபி**	=	காலத்தையும்,
न **ந**	=	அபேக்ஷிக்காது,
शुद्धिं वा अपि **ஶுத்³தி⁴ம் வா அபி**	=	சுத்தியையும்கூட,
न अपेक्षते **ந அபேக்ஷதே**	=	அபேக்ஷிக்காது (வெளிசுத்தியை என்று தாத்பர்யம்). **(538)**

(அவதாரிகை) 531-வது சுலோகத்தில் தன்ஊனத்தான் அறிய நியமம் எதற்கு என்று சொன்னதை விளக்கிக்காட்டுகிருர்: -

देवदत्तोऽहमित्येतद्विज्ञानं निरपेक्षकम् ।
तद्ब्रह्मविदोऽप्यस्य ब्रह्माहमिति वेदनम् ॥ ५३४ ॥

தே³வத³த்தோ(அ)ஹமித்யேதத்³விஜ்ஞானம் நிரபேக்ஷகம் ।
தத்³ப்³ரஹ்மவிதோ³(அ)ப்யஸ்ய ப்³ரஹ்மாஹமிதி வேத³னம் ॥ 534 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
देवदत्तः **தே³வத³த்த:**	=	தேவதத்தன்,
इति **இதி**	=	என்ற,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
विज्ञानं **விஜ்ஞானம்**	=	அறிதல்,

निरपेक्षकत्	=	வேறு எதையும் எதிர் பார்த்து ஏற்படுவதில்லை.
நிரபேக்ஷகத்		
तदूत्	=	அதைப்போலவே,
ததூ³த்		
अस्य	=	இந்த,
அஸ்ய		
ब्रह्मविद: अपि	=	பிரஹ்மவித்திற்கும்,
ப்³ரஹ்மவித³: அபி		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
ब्रह्म	=	பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம		
इति	=	என்ற,
இதி		
वेदनं	=	அறிதல் (வேறு எதையும்
வேத³னம்		அபேக்ஷிக்கிறதில்லை.) (534)

भानुनेव जगत्सर्वं भासते यस्य तेजसा ।
अनात्मक मसतुच्छं किं नु तस्यावभासकम् ॥ ५३५ ॥

பா⁴னுனேவ ஜக³த்ஸர்வம் பா⁴ஸதே யஸ்ய தேஜஸா ।
அனாத்மக மஸதுச்ச²ம் கிம் நு தஸ்யாவபா⁴ஸகம் ॥ 535 ॥

अनात्मकं	=	வாஸ்தவ ஸ்வரூபமில்லாததாய்,
அனாத்மகம்		
असत्	=	எக் காலமும் இருக்கும் தன்மையற்றதாய்,
அஸத்		
तुच्छं	=	வெறும் தோற்றமாய் உள்ள,
துச்ச²ம்		
जगत्	=	உலகம்,
ஜக³த்		
सर्वं	=	எல்லாம்,
ஸர்வம்		
यस्य	=	எவருடைய,
யஸ்ய		
तेजसा	=	பிரகாசத்தினால்,
தேஜஸா		

भानुना = ஸூர்யனுல் போல,
பா⁴னுனு
भासते = பிரகாசிக்கிறதோ,
பா⁴ஸதே
तस्य = அந்த பிரஹ்மத்தை,
தஸ்ய
अवभासकं = பிரகாசிக்கும்படிச்செய்வது,
அவபா⁴ஸகம்
किं नु = எது இருக்கமுடியும்?
கிம் நு (535)

वेदशास्त्रपुराणानि भूतानि सकलान्यपि ।
येनार्थवन्ति तं किं नु विज्ञातारं प्रकाशयेत् ॥ ५३६ ॥

வேத³ஶாஸ்த்ரபுராணுனி பூ⁴தானி ஸகலான்யபி ।
யேனுர்த²வந்தி தம் கிம் நு விஜ்ஞாதாரம் ப்ரகாஶயேத் ॥ 536 ॥

वेद शास्त्र पुराणानि = வேதம் சாஸ்திரங்கள் புராணங்கள்,
வேத³ ஶாஸ்த்ர புராணுனி
भूतानि = பூதங்கள்,
பூ⁴தானி
सकलानि अपि = எல்லாமே,
ஸகலானி அபி
येन = எதினுல்,
யேன
अर्थवन्ति = பிரயோஜனமுள்ளதாக இருக்கின்றதோ,
அர்த²வந்தி
तं = அந்த,
தம்
विज्ञातारं = (அவைகளையெல்லாம்) அறிகிறவனை,
விஜ்ஞாதாரம்
किं नु = எது தான்,
கிம் நு
प्रकाशयेत् = பிரகாசிக்கச் செய்ய முடியும்?
ப்ரகாஶயேத் (536)

एष स्वयञ्ज्योतिरनन्तशक्तिः आत्माऽप्रमेयः सकलानुभूतिः ।
यमेव विज्ञाय विमुक्तबन्धः जयत्ययं ब्रह्मविदुत्तमोत्तमः ॥ ५३७ ॥

ஏஷ ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரனந்தஶக்தி: ஆத்மா(அ)ப்ரமேய: ஸகலானுபூ⁴தி: ।
யமேவ விஜ்ஞாய விமுக்தப³ந்த⁴: ஜயத்யயம் ப்³ரஹ்மவிது³த்தமோத்தம: ॥ 537 ॥

एषः ஏஷ:	=	இந்த,
आत्मा ஆத்மா	=	ஆத்மா,
स्वयञ्ज्योतिः ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி:	=	தானே பிரகாசிக்கிறவர்,
अनन्त शक्तिः அனந்த ஶக்தி:	=	எல்லையற்ற சக்தியுள்ளவர்,
अप्रमेयः அப்ரமேய:	=	பிரமாணங்களுக்கு விஷயமாகாதவர்,
सकल अनुभूतिः ஸகல அனுபூ⁴தி:	=	எல்லாருடைய அனுபவத்திற்கும் விஷயமானவர் (அல்லது எல்லா அனுபவமுமுள்ளவர்),
यं एव யம் ஏவ	=	எவரையே,
विज्ञाय விஜ்ஞாய	=	நன்கு அறிந்து,
विमुक्त बन्धः விமுக்த ப³ந்த⁴:	=	ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவராய்,
अयं அயம்	=	இந்த,
ब्रह्म वित् ப்³ரஹ்ம வித்	=	பிரஹ்மத்தை அறிந்தவர்,
उत्तमः उत्तमः உத்தம: உத்தம:	=	மேலானவர்களுக்கெல்லாம் மேலானவராய்,
जयति ஜயதி	=	ஸர்வோத்கிருஷ்டராய் விளங்குகிறார். **(537)**

न खिद्यते नो विषयैः प्रमोदते न सज्जते नापि विरज्यते च ।
स्वस्मिन्सदा क्रीडति नन्दति स्वयं निरन्तरानन्दरसेन तृप्तः ॥ ५३८ ॥

ந கி²த்³யதே நோ விஷயைঃ ப்ரமோத³தே ந
ஸஜ்ஜதே நாபி விரஜ்யதே ச ।
ஸ்வஸ்மின்ஸதா³ க்ரீட³தி நந்த³தி ஸ்வயம்
நிரந்தரானந்த³ரஸேன த்ருப்தঃ ॥ 538 ॥

विषयैः விஷயைঃ	=	விஷயங்களினுல்,
न खिद्यते ந கி²த்³யதே	=	(இவர்) வருத்தத்தை யடைவதில்லை,
नो प्रमोदते நோ ப்ரமோத³தே	=	ஸந்தோஷப்படுகிறதுமில்லை,
न सज्जते ந ஸஜ்ஜதே	=	(அவைகளில்) பற்றுவதும் கிடையாது,
न अपि विरज्यते च ந அபி விரஜ்யதே ச	=	(அவைகளை) வெறுப்பதுமில்லை,
निरन्तर आनन्द रसेन நிரந்தர ஆனந்த³ ரஸேன	=	இடைவிடாது ஆனந்த ரஸத்தினுல் (ரஸத்தை அனுபவிப்பதினுல்),
तृप्तः த்ருப்தঃ	=	திருப்தியடைந்தவராய்,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
स्वस्मिन् ஸ்வஸ்மின்	=	தன்னிடத்திலேயே,
कीडति கீட³தி	=	விளையாடுகிறுர்,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தாஞகவே,
नन्दति நந்த³தி	=	ஆனந்திக்கிறுர்.

(538)

क्षुधां देहव्यथां त्यक्त्वा बालः क्रीडति वस्तुनि ।
तथैव विद्वान् रमते निर्ममो निरहं सुखी ॥ ५३९ ॥

க்ஷுதா⁴ம் தே³ஹவ்யதா²ம் த்யக்த்வா பா³லঃ க்ரீட³தி வஸ்துனி ।
ததை²வ வித்³வான் ரமதே நிர்மமோ நிரஹம் ஸுகீ² ॥ 539 ॥

बालः பா³லঃ	=	சிறுவன்,

क्षुधां	=	பசியையும்,
க்ஷுதா⁴ம்		
देह व्यथां	=	சரீர சிரமத்தையும்,
தே³ஹ வ்யதா²ம்		
त्यक्त्वा	=	விட்டுவிட்டு (கவனிக்காமல்),
த்யக்த்வா		
कीडति	=	விளையாடுகிறன்,
கீட³தி		
तथा एव	=	அப்படியே தான்,
ததா² ஏவ		
विद्वान्	=	பிரஹ்மத்தை அறிந்தவன்,
வித்³வான்		
निर्मम:	=	"என்னுடையது" என்றில்லாமல்,
நிர்மம:		
निरहं	=	'நான்' என்றில்லாமல்,
நிரஹம்		
सुखी	=	ஆனந்தமுடையவனுய்,
ஸுகீ²		
वस्तुनि	=	வாஸ்தவமாய் இருக்கும் வஸ்துவான
வஸ்துனி		பிரஹ்மத்தில்,
रमते	=	ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறன்.
ரமதே		**(539)**

चिन्ताशून्यम दैन्य भैक्षमशनं पानं सरिद्वारिषु
स्वातन्त्र्येण निरङ्कुशा स्थितिरभीर्निद्रा श्मशाने वने ।
वस्त्रं क्षालनशोषणादिरहितं दिग्वास्तु शय्या मही
संचारो निगमान्तवीथिषु विदां क्रीडा परे ब्रह्मणि ॥ ५४० ॥

ஸிந்தாஶூன்யம தை³ன்ய பை⁴க்ஷமஶனம் பானம் ஸரித்³வாரிஷு
ஸ்வாதந்த்ர்யேண நிரங்குஶா ஸ்தி²திரபீ⁴ர்நித்³ரா ஶ்மஶானே வனே ।
வஸ்த்ரம் க்ஷாலனஶோஷணாதி³ரஹிதம் தி³க்³வாஸ்து ஶய்யா மஹீ
ஸஞ்சாரோ நிக³மாந்தவீதி²ஷு விதா³ம் க்ரீடா³ பரே ப்³ரஹ்மணி ॥ 540 ॥

विदां	=	பிரஹ்மவித்துக்களுக்கு,
விதா³ம்		
अशनं	=	போஜனம்,
அஶனம்		

चिन्ताशून्यं **சிந்தாஶூன்யம்**	=	கவலையற்று,
अदैन्य भैक्षं **அதை³ன்ய பை⁴க்ஷம்**	=	தைன்யமன்னியில் கிடைக்கும் பிக்ஷன்னம்,
पानं **பானம்**	=	குடிக்கத் தண்ணீர்,
सरिद् वारिषु **ஸரித்³ வாரிஷு**	=	நதீ ஜலங்களில்,
स्वातन्त्र्येण **ஸ்வாதந்த்ர்யேண**	=	ஸ்வதந்திரமாக (யாருக்கும் கட்டுப்படாமல்),
निरङ्कुशा **நிரங்குஶா**	=	எவ்வித கட்டுப்பாடுமில்லாமல்,
अभी: **அபீ⁴:**	=	பயமன்னியில்,
स्थिति: **ஸ்தி²தி:**	=	இருந்து வருதல்,
निद्रा **நித்³ரா**	=	தூங்குவது,
श्मशाने **ஶ்மஶானே**	=	மயானத்தில் (அல்லது),
वने **வனே**	=	காட்டில்,
वस्त्रं **வஸ்த்ரம்**	=	ஆடை,
क्षालन शोषण आदि रहितं **க்ஷாலன ஶோஷண ஆதி³ ரஹிதம்**	=	துவைப்பதோ உலர்த்துவதோ முதலிய எதுவும் இல்லாதது,
दिक् वा अस्तु **தி³க் வா அஸ்து**	=	அல்லது திசையே வஸ்திரமாக இருக்கும்,
शय्या **ஶய்யா**	=	படுக்கை,
मही **மஹீ**	=	பூமியே,
संचार: **ஸஞ்சார:**	=	ஸஞ்சாரம் (நடை),
निगमान्त वीथिषु **நிக³மாந்த வீதி²ஷு**	=	உபநிஷத்துக்களாகிற தெருக்களில்,

कीडा **கீடா³**	=	விளையாடுவது,
परे **பரே**	=	மேலாயுள்ள,
ब्रह्मणि **ப்³ரஹ்மணி**	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்.

(540)

विमानमालम्ब्य शरीरमेतद् भुनक्त्यशेषान्विषयानुपस्थितान् ।
परेच्छया बालवदात्मवेत्ता योऽव्यक्तलिङ्गोऽननुषक्तबाह्यः ॥ ५४१ ॥

விமானமாலம்ப்³ய ஶரீரமேதத்³
பு⁴னக்த்யஶேஷான்விஷயானுபஸ்தி²தான் ।
பரேச்ச²யா பா³லவதா³த்மவேத்தா
யோ(அ)வ்யக்தலிங்கோ³(அ)னனுஷக்தபா³ஹ்யः ॥ 541 ॥

यः **யः**	=	எவர்,
अव्यक्त लिङ्गः **அவ்யக்த லிங்க³ः**	=	(ஜாதி, ஆசிரமம், யோக்கியதை முதலியதைக் காட்டக்கூடிய எவ்வித) அடையாளமும் வியக்தமாய் தெரியாதவராயும்,
अननुषक्तबाह्यः **அனனுஷக்தபா³ஹ்யः**	=	வெளிப், பதார்த்தங்களில் எவ்வித பற்றுதலற்றவ ராயும் இருக்கிறரோ (அந்த),
आत्म वेत्ता **ஆத்ம வேத்தா**	=	ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்காரம் செய்த ஞானியானவர்,
विमानं **விமானம்**	=	("நான்" என்று எவ்வித) அபிமானமுமியில்லாத,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
शरीरं **ஶரீரம்**	=	சரீரத்தை,
आलम्ब्य **ஆலம்ப்³ய**	=	அவலம்பித்துக் கொண்டு,
पर इच्छया **பர இச்ச²யா**	=	மற்றவர்களுடைய விருப்பத்தினுல்,
उपस्थितान् **உபஸ்தி²தான்**	=	ஸமீபத்தில் வந்திருக்கும்,

अशेषान् **அஶேஷான்**	=	எல்லா,
विषयान् **விஷயான்**	=	விஷயங்களையும்,
बालवत् **பா³லவத்**	=	குழந்தையைப் போலவே,
भुनवित **பு⁴னவித**	=	அனுபவிக்கிறுன்.

சிறு குழந்தை தானுக உண்பதில்லை. தாயார் ஊட்டும் உணவைச் சாப்பிடுகிறது. அதற்கு ஆசையோ, அபிமானமோ ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் தாயாரின் விருப்பப்படிதான் நடக்கிறது. இதுபோல்தான் ஞானியும் பிறர் விருப்பப்படி அனுபவிக்கிறுன். **(541)**

(அவதாரிகை) “குழந்தைபோல” என்று சொன்ஞேம்; அப்படியேதான் இருப்பார் என்பதில்லை. பைத்தியம் பிடித்தவன் போலும் காண்பார்; பார்ப்பதற்கே வெறுக்கத் தக்கவராகவும் பயங்கரராகவும் இருக்கலாம் என்கிறுர்: -

दिगम्बरो वापि च साम्बरो वात्वगम्बरो वापि चिदम्बरस्य: ।
उन्मत्तवद्वापि च बालवद्वा पिशाचवद्वापि चरत्यवन्याम् ॥ ५४२ ॥

தி³க³ம்ப³ரோ வாபி ச ஸாம்ப³ரோ வாத்வக³ம்ப³ரோ வாபி சித³ம்ப³ரஸ்யঃ ।
உன்மத்தவத்³வாபி ச பா³லவத்³வா பிஶாசவத்³வாபி சரத்யவன்யாம் ॥ 542 ॥

दिगम्बर: वा अपि च **தி³க³ம்ப³ரঃ வா அபி ச**	=	திக்கை வஸ்திரமாக உடையவராகவோ (வஸ்திரமில்லாமலோ),
साम्बर: वा **ஸாம்ப³ரঃ வா**	=	வஸ்திரம் தரிப்பவராகவோ,
त्वक् अम्बर: अपि **த்வக் அம்ப³ரঃ அபி**	=	(மான் முதலியதின்) தோலை வஸ்திரமாக தரிப்பவராகவோ (இருந்தாலும் எப்பொழுதும்),
चित् अम्बरस्य: **சித் அம்ப³ரஸ்யঃ**	=	ஞான ஸ்வரூபமான ஆகாசத்தில் இருப்பவராக,
उन्मत्तवत् वा अपि च **உன்மத்தவத் வா அபி ச**	=	பைத்தியம் பிடித்தவன் போலேயோ,
बालवत् वा **பா³லவத் வா**	=	குழந்தையைப் போலேயோ,
पिशाचवत् वा अपि **பிஶாசவத் வா அபி**	=	பிசாசுபோலவேயோ,

अवन्यां **அவன்யாம்**	=	பூமியில்,
चरति **சரதி**	=	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பார்.

कामान्नी कामरूपी संश्चरत्येकचरो मुनिः ।
स्वात्मनैव सदा तुष्टः स्वयं सर्वात्मना स्थितः ॥ ५४३ ॥

காமான்னீ காமரூபீ ஸம்ஶ்சரத்யேகசரோ முனிঃ ।
ஸ்வாத்மனைவ ஸதா³ துஷ்டঃ ஸ்வயம் ஸர்வாத்மனா ஸ்தி²தঃ ॥ 543 ॥

कामान्नी **காமான்னீ**	=	இஷ்டம்போல் அன்னம் கிரஹிப்பவராய்,
कामरूपी **காமரூபீ**	=	இஷ்டம் போல் ரூபம் தரிக்கிறவராய்,
सन् **ஸன்**	=	இருந்துகொண்டு,
एकचरः **ஏகசரঃ**	=	தனியாகவே ஸஞ்சரிப்பவராய்,
स्व आत्मना एव **ஸ்வ ஆத்மனா ஏவ**	=	தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபமாயிருத்தலினாலேயே,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
तुष्टः **துஷ்டঃ**	=	ஸந்தோஷமடைந்தவராய்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
सर्वा आत्मना **ஸர்வா ஆத்மனா**	=	எல்லா ஸ்வரூபமாக,
स्थितः **ஸ்தி²தঃ**	=	இருப்பவராய்,
मुनिः **முனிঃ**	=	ஞானியானவர்,
चरति **சரதி**	=	ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். (543)

क्वचिन्मूढो विद्वान्क्वचिदपि महाराजविभवः
कचिद्भ्रान्तः सौम्यः कचिदजगराचारकलितः ।
क्वचित्पात्रीभूतः क्वचिदवमतः क्वाप्यविदित
श्वरत्येवं प्राज्ञः सततपरमानन्दसुखितः ॥ ५४४ ॥

க்வசின்மூடோ⁴ வித்³வான்க்வசித³பி மஹாராஜவிப⁴வ:
கசித்³தா⁴ந்த: ஸௌம்ய: கசித³ஜக³ராசாரகலித: ।
க்வசித்பாத்ரீபூ⁴த: க்வசித³வமத: க்வாப்யவிதி³த
ஶ்வரத்யேவம் ப்ராஜ்ஞ: ஸததபரமானந்த³ஸுகி²த: ॥ 544 ॥

सतत परम आनन्द सुखितः ஸதத பரம ஆனந்த³ ஸுகி²த:	=	எப்பொழுதும் உத்தமமான ஆனந்தத்தினுல் ஸுகமடைந்திருக்கும்,
प्राज्ञः ப்ராஜ்ஞ:	=	(பிரஹ்மத்தை) நன்கு அறிந்தவர் (ஸாக்ஷரத்காரம் செய்தவர்),
क्वचित् க்வசித்	=	சில ஸ்மயங்கனில்,
मूढः மூட⁴:	=	மோஹத்தையடைந்தவராகவும்,
क्वचित् अपि க்வசித் அபி	=	சில ஸமயங்களில்,
विद्वान् வித்³வான்	=	வித்வாஞகவும் (சில ஸமயங்களில்),
महाराज विभवः மஹாராஜ விப⁴வ:	=	மஹாராஜனுடைய பெருமை உடையவராகவும்,
क्ववित् க்வவித்	=	சில ஸமயங்களில்,
भ्रान्तः ப்⁴ராந்த::	=	பித்துப்பிடித்தவராகவும்,
क्वचित् க்வசித்	=	சில சமயங்களில்,
सौम्यः ஸௌம்ய:	=	மிகவும ஸுமுகமாகவும் (சில ஸமயங்களில்)
अजगरा आचार कलितः அஜக³ரா ஆசார கலித:	=	(ஆட்டை விழுங்கக்கூடிய) மஜலப்பாம்பின் நடத்தையுடையவராய் (அதாவது இவர் எவ்வித பிரயத்தினம் செய்யாமல் பிராரப்த கர்மவசத்தினுல் வாயில்வந்து விழும் ஆஹாரத்தை புஜிப்பவராய்),

क्वचित् = சில ஸமயங்களில்,
க்வசித்
पात्रीभूतः = (பூஜை வந்தனம் முதலான) உபசாரத்திற்குரியவராாய்,
பாத்ரீபூ⁴த:
क्वचित् = சில ஸமயங்களில்,
க்வசித்
अवमतः = அவமானம் செய்யப்பட்டவராய்,
அவமத:
क्व अपि = சில ஸமயங்களில் (அல்லது எங்கேயும்),
க்வ அபி
अविदितः = அறியப்படாதவராய்,
அவிதி³த:
एवं = இவ்விதமாக,
ஏவம்
चरति = ஸஞ்சரித்துவருவார்.
சரதி

மூடஞகை என்பதெல்லாம் (மூடஊனப்போல தோன்றும்படி என்று மாத்திரம் தாத்பர்யம். ‘சில சமயங்களில்’ என்பது ‘சிலவிடங்களில்’ ‘சில ஸந்தர்ப்பங்களில்’ ‘சிலர்களுடைய பார்வையில்' என்பதையெல்லாம் சேர்த்துக்குறிக்கும். ஜீவன் முக்தா நந்த லஹரீ என்ற பிரகரணத்தில் இவ்விஷயம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **(544)**

(அவதாரிகை) ஞானிக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாஸத்தை வேறு விதமாகவும் வர்ணிக்கிருர்: -

निर्धनोऽपि सदा तुष्टोऽप्यसहायो महाबलः ।
नित्यतृप्तोऽपभुञ्जानोऽप्यसमः समदर्शनः ॥ ५४५ ॥

நிர்த⁴னோ(அ)பி ஸதா³ துஷ்டோ(அ)ப்யஸஹாயோ மஹாப³ல: ।
நித்யத்ருப்தோ(அ)பபு⁴ஞ்ஜானோ(அ)ப்யஸம: ஸமத³ர்ஶன: ॥ 545 ॥

निर्धनः अपि = பணமில்லாதவராகயிருந்த போதிலும்,
நிர்த⁴ன: அபி
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³
तुष्टः = ஸந்தோஷமாயிருப்பவர்,
துஷ்ட:

असहाय: **அஸஹாய:**	=	எவ்வித ஸஹாயமுமில்லாதவராஞலும்,
महाबल: **மஹாப³ல:**	=	மிகவும் பலமுள்ளவர்,
अभुञ्जान: अपि **அபு⁴ஞ்ஜாந: அபி**	=	சாப்பிடாமலிருப்பவராஞலும் (போகத்தை அனுபவிக்காதவராயிருந்தாலும்),
नित्य तृप्त: **நித்ய த்ருப்த:**	=	எப்பொழுதும் திருப்தியுள்ளவர்,
असम: अपि **அஸம: அபி**	=	இவருக்கு எதுவும் ஸமமாகாது என்று இவர் இருந்த போதிலும்,
समदर्शन: **ஸமத³ர்ஶந:**	=	எல்லாவற்றிலும் ஸமமாயிருக்கும் பிரஹ்மத் தைப் பார்ப்பவர் (அல்லது எல்லாவற்றையும் ஸமமாகப்பார்ப்பவர்) **(545)**

अपि कुर्वन्नकुर्वाणश्चाभोक्ता फलभोग्यपि ।
शरीर्यप्यशरीर्येष परिच्छिन्नोऽपि सर्वग: ॥ ५४६ ॥

அபி குர்வன்னகுர்வாணஶ்சாபோ⁴க்தா ப²லபோ⁴க்³யபி ।
ஶரீர்யப்யஶரீர்யேஷ பரிச்சி²ன்னோ(அ)பி ஸர்வக³: ॥ 546 ॥

कुर्वन् अपि **குர்வன் அபி**	=	(ஏதேனும்) கார்யம் செய்கிறவராயிருந்தாலும்,
एष **ஏஷ**	=	இவர் ("நான் செய்கிறேன்" என்ற எண்ணமில்லாததிஞல்),
अकुर्वाण: च **அகுர்வாண: ச**	=	செய்யாதவரும் கூட,
फल भोगी अपि **ப²ல போ⁴கீ³ அபி**	=	(பிராரப்த கர்ம வசத்திஞல் ஏதேனும் ஸுகதுக்க ரூபமாயேற்படும்) பலஊ அனுபவிக்கிறவராயி ருந்தும்,
अभोक्ता **அபோ⁴க்தா**	=	("நான் அனுபவிக்கிறேன்" என்ற எண்ணமில்லாததி ஞல்) அனுபவிக்காதவருமாவார்,
शरीरी अपि **ஶரீரீ அபி**	=	(பிராரப்த கர்மம் பாக்கியிருப்பதிஞல்) சரீரமுள்ளவராகி இருந்தாலும்,
अशरीरी **அஶரீரீ**	=	அதில் அபிமானமில்லாததிஞல்) சரீரமில்லாத வரும் அவரே,
परिच्छिन्न: अपि **பரிச்சி²ன்ன: அபி**	=	(அந்த சரீரம் முதலியவைகளால்) அளவுக்குள்பட்டவராஞலும்,

सर्वग: **ஸர்வக³:**	=	எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பிரஹ்ம ஸ்வரூபமே அவர். **(546)**

अशरीरं सदा सन्तमिमं ब्रह्मविदं क्वचित् ।
प्रियाप्रिये न स्पृशतस्तथैव च शुभाशुभे ॥ ५४७ ॥

அஶரீரம் ஸதா³ ஸந்தமிமம் ப்³ரஹ்மவித³ம் க்வசித் ।
ப்ரியாப்ரியே ந ஸ்ப்ருஶதஸ்ததை²வ ச ஶுபா⁴ஶுபே⁴ ॥ 547 ॥

अशरीरं **அஶரீரம்**	=	சரீரமற்றவராக,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
सन्त **ஸந்த**	=	இருந்துவருகிற,
इमं **இமம்**	=	இந்த,
ब्रह्मविदं **ப்³ரஹ்மவித³ம்**	=	பிரஹ்ம வித்தை,
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஒரு காலத்திலும்,
प्रिय अप्रिये **ப்ரிய அப்ரியே**	=	பிரியமானது, பிரியமில்லாதது என்ற இரண்டும்,
न स्पृशत: **ந ஸ்ப்ருஶத:**	=	தொடவே தொடாது,
तथा एव **ததா² ஏவ**	=	அவ்விதமே,
शुभ अशुभे च **ஶுப⁴ அஶுபே⁴ ச**	=	நல்லது நல்லதில்லாதது என்ற இரண்டும் (தொடாது.)

சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் (8-12) உள்ள

'अशरीरं बाव सन्तं न प्रियाप्रिये स्पृशतः'

'அஶரீரம் பா³வ ஸந்தம் ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ருஶத:'

என்ற மந்திரத்தை சிறிது மாற்றி அதன் கருத்து இங்கு கூறப்படுகிறது. இங்கு 'அசரீரம்' என்ற சொல்லுக்கு சரீரமில்லாதவன் என்று பொருள்ல்ல. சரீரத்தில் ஆத்மாபிமானமில்லாதவன் சரீரமே நான் நானே சரீரம் என்று சரீரத்தையும்

ஆத்மாவையும் ஒன்ருகப் பார்த்து அபிமானம் கொள்பவனுக்கு சரீரத்தை ஒட்டி வரும் விஷயங்களால் பிரியா பிரியங்கள் உண்டு. சரீரத்தைக்காட்டிலும் வேருக ஆத்மாவை அறிந்து சரீராபிமானம் விலகியவனுக்குப் பிரியாபிரியங்கள் கிடையாது. **(547)**

(அவதாரிகை) சரீரரதி ஸம்பந்தமோ, ப்ரிய அப்ரியாதி ஸம்பந்தமோ, சுபாசுப ஸம்பந்தமோ, ஞானிக்கு ஏற்படாமலிருப்பதற்குள்ள நியாயத்தை 7 சுலோகங்களால் எடுத்துக் காட்டுகிருர்: -

स्थूलादिसंबन्धवतोऽभिमानिनः सुखं च दुःखं च शुभाशुभे च ।
विध्वस्तबन्धस्य सदात्मनो मुनेः कुतः शुभं वाप्यशुभं फलं वा ॥ ५४८ ॥

ஸ்தூ²லாதி³ஸம்ப³ந்த⁴வதோ(அ)பி⁴மானின:
ஸுக²ம் ச து³:க²ம் ச ஶுபா⁴ஶுபே⁴ ச ।
வித்⁴வஸ்தப³ந்த⁴ஸ்ய ஸதா³த்மனோ முனே: குத:
ஶுப⁴ம் வாப்யஶுப⁴ம் ப²லம் வா ॥ 548 ॥

स्थूलादि संबन्धवतः ஸ்தூ²லாதி³ ஸம்ப³ந்த⁴வத:	=	ஸ்தூல சரீரம், (ஸூக்ஷ்ம சரீரம், காரண சரீரம்) முதலானதுகளின் ஸம்பந்தமுள்ளவராய் (அவைகளில்),
अभिमानिनः அபி⁴மானின:	=	அபிமானமுள்ளவராய் இருப்பவருக்கு (தான்),
सुखं च ஸுக²ம் ச	=	ஸுகமும்,
दुःखं च து³:க²ம் ச	=	துக்கமும்,
शुभ अशुभे च ஶுப⁴ அஶுபே⁴ ச	=	நல்லது கெட்டது என்பதும் (உண்டு),
विध्वस्त बन्धस्य வித்⁴வஸ்த ப³ந்த⁴ஸ்ய	=	அந்த ஸம்பந்தம் நன்கு விலகினவராய்,
सत् आत्मनः ஸத் ஆத்மன:	=	ஸத்தாகிய பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவேயிருக்கும்,
मुनेः முனே:	=	ஞானிக்கு,
शुभं वा ஶுப⁴ம் வா	=	நல்லதோ,
अशुभं वा अपि அஶுப⁴ம் வா அபி	=	கெட்டது தானே,

फलं = பலன்,
ப²லம்
कुतः = எப்படி ஏற்படமுடியும்?
குத: (548)

तमसा ग्रस्तवद्भानादग्रस्तोऽपि रविर्जनैः ।
ग्रस्त इत्युच्यते भ्रान्त्या ह्यज्ञात्वा वस्तुलक्षणम् ॥ ५४९ ॥
தமஸா க்³ரஸ்தவத்³பா⁴நாத³க்³ரஸ்தோ(அ)பி ரவிர்ஜனை: ।
க்³ரஸ்த இத்யுச்யதே ப்⁴ராந்த்யா ஹ்யஜ்ஞாத்வா வஸ்துலக்ஷணம் ॥ 549 ॥

तमसा = இருட்டினுல்,
தமஸா
ग्रस्तवत् = பீடிக்கப்பட்டுவிட்டது போல்,
க்³ரஸ்தவத்
भानात् = தோன்றுவதால்,
பா⁴ஞத்
अग्रस्तः अपि = (வாஸ்தவத்தில்) பீடிக்கப்படாமலிருந்தபோதிலும்,
அக்³ரஸ்த: அபி
रविः = ஸூர்யன்,
ரவி:
ग्रस्त = பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
க்³ரஸ்த
इति = என்று,
இதி
वस्तुलक्षणं = பதார்த்தத்தில் தன்மையை,
வஸ்துலக்ஷணம்
अज्ञात्वा हि = அறிந்துகொள்ளாமலல்லவா,
அஜ்ஞாத்வா ஹி
भ्रान्त्या = பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ராந்த்யா
जनैः = ஜனங்களால்,
ஜனை:
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே (549)

तद्वद्देहादिबन्धेभ्यो विमुक्तं ब्रह्मवित्तमम् ।
पश्यन्ति देहिवन्मूढाः शरीराभासदर्शनात् ॥ ५५० ॥

தத்³வத்³தே³ஹாதி³ப³ந்தே⁴ப்⁴யோ விமுக்தம் ப்³ரஹ்மவித்தமம் ।
பஶ்யந்தி தே³ஹிவன்மூடா⁴: ஶரீராபா⁴ஸத³ர்ஶனாத் ॥ 550 ॥

तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதைப்போலவே,
देहादिबन्धेभ्यः **தே³ஹாதி³ப³ந்தே⁴ப்⁴ய:**	=	(வாஸ்தவத்தில்) சரீரம் முதலான பந்தங்களிலிருந்து,
विमुक्तं **விமுக்தம்**	=	நன்கு விடுபட்டவராய் இருக்கும்,
ब्रह्मवित्तमं **ப்³ரஹ்மவித்தமம்**	=	பிரஹ்மவித் சிரேஷ்டரை,
शरीराभासदर्शनात् **ஶரீராபா⁴ஸத³ர்ஶனாத்**	=	சரீரத்தின் தோற்றம் காணப்படுவதினுல்,
देहिवत् **தே³ஹிவத்**	=	சரீரமுடையவர்போல,
मूढाः **மூடா³:**	=	விவேகமில்லாதவர்கள்,
पश्यन्ति **பஶ்யந்தி**	=	பார்க்கிறுர்கள்.

(550)

अहिनिर्ल्वयनीं वायं मुक्त्वा देहं तु तिष्ठति ।
इतस्ततश्चाल्यमानो यत्किञ्चित्प्राणवायुना ॥ ५५१ ॥

அஹிநிர்ல்வயனீம் வாயம் முக்த்வா தே³ஹம் து திஷ்ட²தி ।
இதஸ்ததஶ்சால்யமானோ யத்கிஞ்சித்ப்ராணவாயுனா ॥ 551 ॥

अयं **அயம்**	=	இந்த,
मुक्त्वा देहं तु **முக்த்வா தே³ஹம் து**	=	ஜீவன் முக்தனுடைய சரீரமோ (அவரால் ஏற்படாமல்),
प्राणवायुना **ப்ராணவாயுனு**	=	பிராணவாயுவினுல்,
यत्किञ्चित् **யத்கிஞ்சித்**	=	கொஞ்சம்,

अहिनिर्ल्वयनीं அஹிநிர்ல்வயனீம்	=	(சட்டை கழற்றின) பாம்பின் சட்டை (எப்படி காற்றினுல் அசைக்கப்படுகிறதோ),
इव இவ	=	அதைப்போல,
इतः ततः இத꞉ தத꞉	=	இங்கேயும் அங்கேயும்,
चाल्यमानः சால்யமான꞉	=	அலேக்கப்பட்டுக்கொண்டு,
तिष्ठति திஷ்ட²தி	=	இருந்துவருகிறது. (551)

स्त्रोतसा नीयते दारु यथा निम्नोन्नतस्थलम् ।
दैवेन नीयते देहो यथाकालोपभुक्तिषु ॥ ५५२ ॥

ஸ்த்ரோதஸா நீயதே தா³ரு யதா² நிம்னோன்னதஸ்த²லம் ।
தை³வேன நீயதே தே³ஹோ யதா²காலோபபு⁴க்திஷு ॥ 552 ॥

यथा யதா²	=	எப்படி,
स्त्रोतसा ஸ்த்ரோதஸா	=	பிரவாஹத்தினுல்,
दारु தா³ரு	=	கட்டையானது,
निम्नो उन्नतस्थलं நிம்னே உன்னதஸ்த²லம்	=	பள்ளம் மேடு ஆகிய பிரதேசங்களுக்கு,
नीयते நீயதே	=	கொண்டுபோகப்படுகிறதோ (அப்படியே ஞானியின்)
देहः தே³ஹ꞉	=	சரீரமானது,
दैवेन தை³வேன	=	பிராரப்த கர்மாவினுல்,
यथाकाल उपभुक्तिषु யதா²கால உபபு⁴க்திஷு	=	எந்த எந்த காலத்தில் எதை எதை எப்படி அனுபவிக்கவேண்டுமோ அந்தந்த அனுபவங்களில்,
नीयते நீயதே	=	கொண்டுபோய் விடப்படுகிறது. (552)

(அவதாரிகை) அப்படியிருந்தும் அவர் அந்த அனுபவங்களினுல் பாதிக்கப்படுவதில்ஐல என்பதைத் துலக்குகிறுர்: -

प्रारब्धकर्मपरिकल्पितवासनाभिः
संसारिवच्चरति भुक्तिषु मुक्तदेहः ।
सिद्धः स्वयं वसति साक्षिवदत्र तूष्णीं
चक्रस्य मूलमिव कल्पविकल्पशून्यः ॥ ५५३ ॥

ப்ராரப்³த⁴கர்மபரிகல்பிதவாஸநாபி⁴:
ஸம்ஸாரிவச்சரதி பு⁴க்திஷு முக்ததே³ஹ: ।
ஸித்³த⁴: ஸ்வயம் வஸதி ஸாக்ஷிவத³த்ர தூஷ்ணீம்
சக்ரஸ்ய மூலமிவ கல்பவிகல்பஶூன்ய: ॥ 553 ॥

प्रारब्धकर्मपरिकल्पितवासनाभिः = (பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கும்
ப்ராரப்³த⁴கர்மபரிகல்பிதவாஸநாபி⁴: கர்மாவினுல் ஏற்படுத்தப்படும் வாஸஐனகளால்,

मुक्तदेहः = ஜீவன்முக்தனுடைய சரீரம்,
முக்ததே³ஹ:

संसारिवन् = ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பவன்போலவே,
ஸம்ஸாரிவன்

भुक्तिषु = அனுபவங்கள் விஷயத்தில்,
பு⁴க்திஷு

चरति = சேஷ்டிக்கும் (ஆனுல்),
சரதி

सिद्धः = அந்த ஞானி,
ஸித்³த⁴:

स्वयं = தான் மாத்திரம்,
ஸ்வயம்

अत्र = இந்த அனுபவத்தில்,
அத்ர

तूष्णीं = வெறுமென (ஸம்பந்தப்படாமலே),
தூஷ்ணீம்

साक्षिवत् = பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஸாக்ஷியைப் போலவும்,
ஸாக்ஷிவத்

चक्रस्य = சக்கிரத்தினுடைய,
சக்ரஸ்ய

मूलं इव **மூலம் இவ**	=	அச்சைப் போலவும்,
कल्पविकल्पशून्य: **கல்பவிகல்பஶூன்யঃ**	=	உண்டாவது, மாறுதலடைவது என்பதொன்றும் இல்லாமல்,
वसति **வஸதி**	=	இருந்து வருகிறுர்.

(553)

नैवेन्द्रियाणि विषयेषु नियुङ्क्त एष नैवापयुङ्क्त उपदर्शनलक्षणस्थ: ।
नैव क्रियाफलमपीपदपेक्षते स स्वानन्दसान्द्ररसपानसुमत्तचित्त: ॥ ५५४ ॥

நைவேந்த்³ரியாணி விஷயேஷு நியுங்க்த ஏஷ
நைவாபயுங்க்த உபத³ர்ஶனலக்ஷணஸ்த²ঃ ।
நைவ க்ரியாப²லமபீபத³பேக்ஷதே ஸ
ஸ்வானந்த³ஸாந்த்³ரரஸபானஸுமத்தசித்தঃ ॥ 554 ॥

स्वानन्दसान्द्ररसपानसुमत्तचित्त: **ஸ்வானந்த³ஸாந்த்³ரரஸபானஸுமத்தசித்தঃ**	=	தன்னுடைய ஸ்வரூபானந்தத்தின் உத்தமமான ரஸத்தை பானம் செய்வதினுல் நன்கு அதிலேயே ஈடுபட்ட மனஸுடையவரும்,
उपदर्शनलक्षणस्थ: **உபத³ர்ஶனலக்ஷணஸ்த²ঃ**	=	பக்கத்தில் இருந்து பார்க்கும் தன்மையிலேயே இருக்கிறவருமான,
एष **ஏஷ**	=	இந்த முக்தர்,
विषयेषु **விஷயேஷு**	=	விஷயங்களில்,
इन्द्रियाणि **இந்த்³ரியாணி**	=	கர்மேந்திரியங்களையோ ஞானேந்திரியங்களை,
न एव नियुङ्क्ते **ந ஏவ நியுங்க்தே**	=	ஏவுவதே கிடையாது,
न एव अपयुङ्क्ते **ந ஏவ அபயுங்க்தே**	=	(விஷயங்களை நோக்கி இந்திரியங்கள் போகாமல்) தடுப்பதும் கிடையாது,
स: **ஸঃ**	=	அவர்,
ईपदपि **ஈபத³பி**	=	கொஞ்சம் கூட,
कियाफलं **கியாப²லம்**	=	கர்மாவின் பலனை,

न एव अपेक्षते **ந ஏவ அபேக்ஷதே**	=	விரும்புவதே கிடையாது. (554)

(**அவதாரிகை**) அவர் எப்பொழுதுமே பிரஹ்மமாகவே இருந்த போதிலும், இப்பொழுது உபாதிகளின் ஸம்பந்தம் விலகிவிட்டபடியால், சுத்தப்ரஹ்மமாகவே யிருந்துவருகிறர் என்கிறர்: -

लक्ष्यालक्ष्यगतिं त्यक्त्वा यस्तिष्ठेत्केवलात्मना ।
शिव एव स्वयं साक्षदयं ब्रह्मविदुत्तमः ॥ ५५५ ॥

லக்ஷ்யாலக்ஷ்யக³திம் த்யக்த்வா யஸ்திஷ்டே²த்கேவலாத்மனா ।
ஶிவ ஏவ ஸ்வயம் ஸாக்ஷத³யம் ப்³ரஹ்மவிது³த்தம: ॥ 555 ॥

लक्ष्यालक्ष्यगतिं **லக்ஷ்யாலக்ஷ்யக³திம்**	=	(பிரஹ்மலோகம் முதலிய) குறிப்பான போகுமிடத்தையும் (நரகம், மறுபிறப்பு முதலிய) உத்தேசமில்லாத போகுமிடத்தையும்,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டு விட்டு,
यः **ய:**	=	எவர்,
केवलात्मना **கேவலாத்மனு**	=	(எங்கேயும் போவது கிடையாத) சுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபமாகவே,
तिष्ठेत् **திஷ்டே²த்**	=	இருப்பாரோ,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
ब्रह्मविदुत्तमः **ப்³ரஹ்மவிது³த்தம:**	=	பிரஹ்மவித் சிரேஷ்டர்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
साक्षत् **ஸாக்ஷத்**	=	நேரில்,
शिव एव **ஶிவ ஏவ**	=	மங்களரூபியான பிரஹ்மமே தான். (555)

43. விதேஹ முக்தி

जीवन्नेव सदा मुक्तः कृतार्थो ब्रह्मवित्तमः ।
उपाधिनाशाद्ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति निर्द्वयम् ॥ ५५६ ॥

ஜீவன்னேவ ஸதா³ முக்த꞉ க்ருதார்தோ² ப்³ரஹ்மவித்தம꞉ ।
உபாதி⁴நாஶாத்³ப்³ரஹ்மைவ ஸன் ப்³ரஹ்மாப்யேதி நிர்த்³வயம் ॥ 556 ॥

जीवन्नेव ஜீவன்னேவ	=	ஜீவித்திருக்கும்போதே,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
मुक्तः முக்த꞉	=	(உபாதிகளின் ஸம்பந்தத்திலிருந்து) விடுபட்டவராய்,
कृतार्थः க்ருதார்த²꞉	=	பரமபுருஷார்த்தத்தை யடைந்தவராயுள்ள,
ब्रह्मवित्तमः ப்³ரஹ்மவித்தம꞉	=	பிரஹ்மவித் சிரேஷ்டர்,
ब्रह्मैव सन् ப்³ரஹ்மைவ ஸன்	=	(முன்னாலும்) பிரஹ்மமாகவே இருந்துகொண்டு,
उपाधिनाशात् உபாதி⁴நாஶாத்	=	(ஸம்பந்தம் விலகிற்றென்று மாத்திரமில்லாமல்) உபாதிகள் நாசத்தையேயடைந்து விட்டதால்,
निर्द्वयं நிர்த்³வயம்	=	இரண்டற்ற,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	சுத்தப்பிரஹ்மத்தையே,
अप्येति அப்யேதி	=	அடைந்து அதில் லயமடைந்து ஒன்றாகிவிடுகிறார். (556)

(அவதாரிகை) முன்னாலேயும் பிரஹ்மம்தான், பின்னாலேயும் பிரஹ்மம்தான், என்றிருக்க முடியுமா? அப்படியானால் முன் பின் என்ற வியவஹாரம் எப்படி நியாயமாகும்? என்றால், திருஷ்டாந்தம் சொல்லி ஸமாதானம் சொல்கிறார். ஒருவன் ஸ்திரீ வேஷம் போட்டுக்கொண்டு நடித்துக்கொண்டிருந்த ஸமயத்திலும், வேஷத்தைக் கலைத்துவிட்ட ஸமயத்திலும், வாஸ்தவத்தில் புருஷன் தானே என்கிறார்: -

शैलूषो वेषसद्भावाभावयोश्च यथा पुमान् ।
तथैव ब्रह्मविच्छ्रेष्ठः सदा ब्रह्मैव नापरः ॥ ५५७ ॥

ஶைலூஷோ வேஷஸத்³பா⁴வாபா⁴வயோஶ்ச யதா² புமான் ।
ததை²வ ப்³ரஹ்மவிச்ச்²ரேஷ்ட²: ஸதா³ ப்³ரஹ்மைவ நாபர: ॥ 557 ॥

शैलूषः = வேஷம் தரிப்பவன்,
ஶைலூஷ:
वेष सद्भाव अभावयोः च = வேஷம் இருக்கும் நிலை, இல்லாத நிலை
வேஷ ஸத்³பா⁴வ அபா⁴வயோ: ச இரண்டிலுமே,
यथा = எப்படி,
யதா²
पुमान् = புருஷன்தானே,
புமான்
तथा एव = அப்படியே,
ததா² ஏவ
ब्रह्मवित् श्रेष्ठः = பிரஹ்மவித் சிரேஷ்டர்,
ப்³ரஹ்மவித் ஶ்ரேஷ்ட²:
सदा = எப்பொழுதும் (வேஷம் போலுள்ள உபாதியிருந்தா
ஸதா³ லும், அது விலகி விட்டாலும்),
ब्रह्म एव = பிரஹ்மம் தான்,
ப்³ரஹ்ம ஏவ
न अपरः = வேறில்லை.
ந அபர: (557)

(அவதாரிகை) ஆகையால் பிராரப்த கர்மா முடிந்து சரீரமும் போய்விட்டால் அதனால் ஞானிக்கு எவ்வித மாறுபாடும் ஏற்படுவதில்லை. உலர்ந்த சரகு கீழே விழுந்து விட்டால் மரத்திற்கு என்ன பாதகம் என்று ஐந்து சுலோகங்களில் எடுத்துச் சொல்கிறார்: -

यत्र क्वापि विशीर्णं पर्णमिव तरोर्वपुः पतनात् ।
ब्रह्मीभूतस्य यतेः प्रागेव हि तच्चिदग्निना दग्धम् ॥ ५५८ ॥

யத்ர க்வாபி விஶீர்ணம் பர்ணமிவ தரோர்வபு: பதனாத் ।
ப்³ரஹ்மீபூ⁴தஸ்ய யதே: ப்ராகே³வ ஹி தச்சித³க்³னினா த³க்³த⁴ம் ॥ 558 ॥

यत्र क्वापि = எங்கேயாவது,
யத்ர க்வாபி
विशीर्ण = சிதறிப்போன,
விஶீர்ணம்

पर्णं **பர்ணம்**	=	இலை,
तरोः **தரோ:**	=	மரத்திற்கு,
इव **இவ**	=	எப்படியோ அப்படியேதான்,
ब्रह्मीभूतस्य **ப்³ரஹ்மீபூ⁴தஸ்ய**	=	பிரஹ்மமாகிவிட்ட,
यतेः **யதே:**	=	ஸன்னியாஸியினுடைய,
वपुः **வபு:**	=	சரீரமும்,
पतनात् **பதனாத்**	=	விழுவதினால்,
हि **ஹி**	=	ஏனென்றால்,
प्राक् एव **ப்ராக் ஏவ**	=	விழுவதற்கு முன்னமேயே,
तत् **தத்**	=	அந்த சரீரம்,
चित् अग्निना **சித் அக்³னினா**	=	ஞானமாகிற அக்னியினால்,
दग्धम् **த³க்³த⁴ம்**	=	எரிக்கப்பட்டு விட்டது. **(558)**

(**அவதாரிகை**) உத்தராயணம், சுக்லபக்ஷம், பகல் முதலிய காலங்களிலும், காசி முதலிய க்ஷேத்திரங்களிலும், சரீரத்தை விடுவது சிலாக்கியமென்று சொல்லப் படுகிறதேயென்றால், அந்த நியமங்கள் எல்லாம் பிரஹ்மவித்திற்குக் கிடையாது என்கிறார்: -

सदात्मनि ब्रह्मणि तिष्ठतो मुनेः पूर्णाऽद्वयानन्दमयात्मना सदा ।
न देशकालाद्युचितप्रतीक्षा त्वङ्मांसविट्पिण्डविसर्जनाय ॥ ५५९ ॥

ஸதா³த்மனி ப்³ரஹ்மணி திஷ்ட²தோ முனே:
பூர்ணா(அ)த்³வயானந்த³மயாத்மனா ஸதா³ ।
ந தே³ஶகாலாத்³யுசிதப்ரதீக்ஷா
த்வங்மாம்ஸவிட்பிண்ட³விஸர்ஜனாய ॥ 559 ॥

सत् आत्मनि	=	ஸத்ஸ்வரூபமான,
ஸத் ஆத்மனி		
ब्रह्मणि	=	பிரஹ்மத்தினிடத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி		
पूर्ण अद्वय आनन्दमय आत्मना	=	நிறைந்த இரண்டற்ற ஆனந்தமயமான
பூர்ண அத்³வய ஆனந்த³மய ஆத்மனு		ஆத்ம ஸவரூபமாகவே,
सदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸதா³		
तिष्ठतः	=	இருந்துவரும்,
திஷ்ட²தঃ		
मुनेः	=	ஞானிக்கு,
முனேঃ		
त्वक् मांस विट्पिण्ड विसर्जनाय	=	தோல் மாமஸம் மலம் அடங்கிய
த்வக் மாம்ஸ விட்பிண்ட³ விஸர்ஜனுய		பிண்டமாகிய இந்த ஸ்தூல சரீரத்தை விட்டு விடுவதற்கு,
देश कालादि उचित प्रतीक्षा	=	இடம் ஸமயம் முதலிய உசிதமான
தே³ஶ காலாதி³ உசித ப்ரதீக்ஷா		அம்சங்களை எதிர்பார்ப்பது,
न	=	தேவையில்லை.
ந		(559)

देहस्य मोक्षो नो मोक्षो न दण्डस्य कमण्डलोः ।
अविद्याहृदयग्रन्थिमोक्षो मोक्षो यतस्ततः ॥ ५६० ॥

தே³ஹஸ்ய மோக்ஷோ நோ மோக்ஷோ ந த³ண்ட³ஸ்ய கமண்ட³லோঃ ।
அவித்³யாஹ்ருத³யக்³ரந்தி²மோக்ஷோ மோக்ஷோ யதஸ்ததঃ ॥ 560 ॥

यतः	=	எதினுல்,
யதঃ		
अविद्या हृदय ग्रन्थि मोक्षः	=	அவித்யையினுல் ஏற்படும் ஹ்ருதயத்திலுள்ள
அவித்³யா ஹ்ருத³ய க்³ரந்தி² மோக்ஷঃ		முடிச்சு விட்டுப் போவதுதான்,
मोक्षः	=	மோக்ஷமோ,
மோக்ஷঃ		
ततः	=	அதினுல்,
ததঃ		
देहस्य	=	தேஹம்,
தே³ஹஸ்ய		

मोक्षः **மோக்ஷ:**	=	விலகிவிடுவது,
नो मोक्षः **நோ மோக்ஷ:**	=	மோக்ஷமாகாது,
दण्डस्य **த³ண்ட³ஸ்ய**	=	தண்டத்தையோ,
कमण्डलोः **கமண்ட³லோ:**	=	கமண்டலுவையோ (விட்டு விடுவதும்),
न **ந**	=	மோக்ஷமாகாது.

(560)

कुल्यायामथ नद्यां वा शिवक्षेत्रेऽपि चत्वरे ।
पर्णं पतति चेत्तेन तरोः किं नु शुभाशुभम् ॥ ५६१ ॥

குல்யாயாமத² நத்³யாம் வா ஶிவக்ஷேத்ரே(அ)பி சத்வரே ।
பர்ணம் பததி சேத்தேன தரோ: கிம் நு ஶுபா⁴ஶுப⁴ம் ॥ 561 ॥

पर्णं **பர்ணம்**	=	இலையானது,
कुल्यायां **குல்யாயாம்**	=	வாய்க்காலிலோ,
अथ नद्यां वा **அத² நத்³யாம் வா**	=	அல்லது நதியில் தானேயோ,
शिव क्षेत्रे **ஶிவ க்ஷேத்ரே**	=	சிவனுடைய கோயிலிலோ அல்லது (மங்களமான பிரதேசத்திலோ),
अपि चत्वरे **அபி சத்வரே**	=	நான்கு தெருக்கள் கூடும் சந்தியில் தானே,
पतति चेत् **பததி சேத்**	=	விழுந்து விட்டதேயானல்,
तेन **தேன**	=	அதினுல் (அப்படி விழுந்ததினுல்),
तरोः **தரோ:**	=	மரத்திற்கு,
शुभ अशुभम् **ஶுப⁴ அஶுப⁴ம்**	=	நல்ல கெட்டது என்பது,
किं नु **கிம் நு**	=	ஏதேனும் உண்டா?

पत्रस्य पुष्पस्य फलस्य नाशवदेहेन्द्रियप्राणधियां विनाशः ।
नैवात्मनः स्वस्य सदात्मकस्यानन्दः कृते वृक्षवदास्त एषः ॥ ५६२ ॥

பத்ரஸ்ய புஷ்பஸ்ய ப²லஸ்ய
நாஶவதே³ஹேந்த்³ரியப்ராணதி⁴யாம் விநாஶः ।
நைவாத்மனः ஸ்வஸ்ய ஸதா³த்மகஸ்யானந்த³ः
க்ருதே வ்ருக்ஷவதா³ஸ்த ஏஷः ॥ 562 ॥

पत्रस्य = இலைக்கோ,
பத்ரஸ்ய

पुष्पस्य = பூவிற்கோ,
புஷ்பஸ்ய

फलस्य = பழத்திற்கோ,
ப²லஸ்ய

नाशवत् = நாசம் எப்படியோ, அதைப்போலவே தான்,
நாஶவத்

देह इन्द्रिय प्राण धियां = தேஹம், இந்திரியங்கள், பிராணன் புத்தி
தே³ஹ இந்த்³ரிய ப்ராண தி⁴யாம் இவைகளுடைய,

विनाशः = நாசமும்,
விநாஶः

सत् आत्मकस्य = என்றைக்கும் இருப்பதான ஸ்வரூபத்தையுடைய,
ஸத் ஆத்மகஸ்ய

स्वस्य = தன்னுடைய,
ஸ்வஸ்ய

आनन्दः कृते = ஆனந்த ஸ்வரூபமான,
ஆனந்த³ः க்ருதே

आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனः

न एव = நாசமே கிடையாது,
ந ஏவ

एषः = இவர்,
ஏஷः

वृक्षवत् = (இலை முதலியது உதிர்ந்த) மரம் (எப்படி அவைகள்
வ்ருக்ஷவத் உதிர்ந்ததினால் பாதிக்கப்பட வில்லையோ அதைப்) போல,

आस्ते = இருந்து வருகிறுர்.

ஆஸ்தே (562)

प्रज्ञानघन इत्यात्मलक्षणं सत्यसूचकम् ।
अनूद्यौपाधिकस्यैव कथयन्ति विनाशनम् ॥ ५६३ ॥

ப்ரஜ்ஞானக⁴ன இத்யாத்மலக்ஷணம் ஸத்யஸூசகம் ।
அனூத்³யௌபாதி⁴கஸ்யைவ கத²யந்தி விநாஶனம் ॥ 563 ॥

प्रज्ञानघन = பிரக்ஞானகனம்,

ப்ரஜ்ஞானக⁴ன

इति = என்று,

இதி

सूचकं = வாஸ்தவத்தைக் குறிக்கும்,

ஸூசகம்

आत्म लक्षणं = ஆத்மாவின் லக்ஷணத்தை,

ஆத்ம லக்ஷணம்

अनूद्य = அனுவதித்து (திரும்பச் சொல்லி),

அனூத்³ய

औपाधिकस्य = உபாதியோடு கூடியதிற்கு,

ஔபாதி⁴கஸ்ய

एव = தான்,

ஏவ

विनाशनं = நாசத்தை,

விநாஶனம்

कथयन्ति = (வேதங்கள்) சொல்கின்றன.

கத²யந்தி (563)

अविनाशी वा अरेऽयमात्मेति श्रुतिरात्मनः ।
प्रब्रवीत्यविनाशित्वं विनश्यत्सु विकारिषु ॥ ५६४ ॥

அவிநாஶீ வா அரே(அ)யமாத்மேதி ஶ்ருதிராத்மன: ।
ப்ரப்³ரவீத்யவிநாஶித்வம் வினஶ்யத்ஸு விகாரிஷு ॥ 564 ॥

अविनाशी वा अरे अयं आत्मा= 'விநாசமில்லாதது இந்த ஆத்மா'

அவிநாஶீ வா அரே அயம் ஆத்மா

इति = என்று,

இதி

श्रुति: ஶ்ருதி꞉	=	வேதமானது (பிருஹதாரண்ய உபநிஷத்),
विकारिषु விகாரிஷு	=	மாறுதலடையும் பதார்த்தங்களெல்லாம்,
विनश्यत्सु வினஶ்யத்ஸு	=	நாசமடைந்து வருகையில்,
आत्मन: ஆத்மன꞉	=	ஆத்மாவிற்கு (மாத்திரம்),
अविनाशित्वं அவிநாஶித்வம்	=	நாசமற்றிருக்கும் தன்மையை,
प्रब्रवीति ப்ரப்³ரவீதி	=	சொல்கிறது. (564)

பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் 4-வது அத்யாயத்தில் மைத்ரேயீ ப்ராஹ்மணத்தில் (4-5-13)

प्रज्ञानघन एव एतेभ्यो भूतेभ्य: समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति...
अविनाशी या अरेऽयमात्मा अनुच्छितिधर्मा

ப்ரஜ்ஞானக⁴ன ஏவ ஏதேப்⁴யோ பூ⁴தேப்⁴ய꞉
ஸமுத்தா²ய தான்யேவானுவினஶ்யதி॥
அவிநாஶீ யா அரே(அ)யமாத்மா அனுச்சி²தித⁴ர்மா

என்ற இரு மந்திரங்களின் கருத்து இரு சுலோகங்களால் கூறப்படுகிறது. நீரில் தோன்றும் சிறு குமிழி சிறிதுகாலம் தனிப் பொருளாகத் தோன்றினுலும் பிறகு நீருடன் சேர்ந்து ஒன்ருகக் கலந்து நீராகவே ஆகிவிடுகிறது. தண்ணீரில் காணும் பிரதி பிம்பம் தண்ணீர் வற்றியதும் மறைந்து ஆகாசத்திலுள்ள சந்திரன்தான் தெரிகிறது. இதுபோல வேறு அம்சததின் கலப்பில்லாமல் ஞானஸ்வரூபமாக மட்டும் உள்ள ஆத்மா, சரீரம், இந்திரியம் முதலான உபாதிகளால் தனியாகக் கிளம்பி அவ்வுபாதிகள் அழியும்பொழுது அதையொட்டி ஆத்மாவும் நாசமடைகிறது. இம்மந்திரத்தினுல் ஆத்மாவுக்கு நாசமுண்டு என எண்ணிவிடுவான் என்பதற்காகத் தான் அடுத்த மந்திரம் ஆத்மாவுக்கு விகாரமோ, நாசமோ ஒன்றும் கிடையாது என்று சொல்கிறது. ஞானஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மம் சரீரங்களாகிற உபாதிகளால் வேருகவும் பலவாகவும் தோன்றிக்கொண்டிருந்தது. தத்வக்ஞானத்தால் உபாதிகள் மறைந்ததும் ஞானஸ்வரூபமான ஆத்மாவே மிஞ்சி நிற்கிறது. இங்கு உபாதிகளுக்கு நாசமே தவிற ஆத்மாவுக்கு நாசமில்லை. உபாதி நாசத்தால வேருன தோற்றம்தான் மறைந்தது. ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு எக்காலமும் நாசமில்லை. **(364)**

(**அவதாரிகை**) ஆத்மாவைத்தவிற மற்ற பதார்த்தங்கள் நாசம் அடைந்தாலும் வேறு எங்கேயோ லயமாகிவிடுகின்றன என நிஜனக்கவேண்டாம். அவைகளும் ஆத்மாவிடத்தில்தான் லயமடைகின்றன என்கிறுர்: -

पाषाणवृक्षतृणधान्यकटाम्बराद्या
दग्धा भवन्ति हि मृदेव यथा तथैव ।
देहेन्द्रियासुमन आदि समस्तदृश्यं
ज्ञानाग्निदग्धमुपयाति परात्मभावम् ॥ ५६५ ॥

பாஷாணவ்ருக்ஷத்ருணதா4ன்யகடாம்ப3ராத்3யா
த3க்3தா4 ப4வந்தி ஹி ம்ருதே3வ யதா2 ததை2வ ।
தே3ஹேந்த்3ரியாஸுமன ஆதி3 ஸமஸ்தத்3ருஶ்யம்
ஜ்ஞாநாக்3னித3க்3த4முபயாதி பராத்மபா4வம் ॥ 565 ॥

पाषाण वृक्ष तृण धान्य कट अम्बर आद्याः = கல், மரம், புல், தான்யம், பாய்,
பாஷாண வ்ருக்ஷ த்ருண தா4ன்ய கட அம்ப3ர ஆத்3யாঃ வஸ்திரம், முதலியவை,

दग्धा = எரிக்கப்பட்டதேயானுல்,
த3க்3தா4

मृत् एव = மண்ணுகவே,
ம்ருத் ஏவ

यथा = எப்படி,
யதா2

भवन्ति = ஆகிவிடுகின்றன என்பது,
ப4வந்தி

हि = பிரஸித்தமோ,
ஹி

तथा एव = அப்படியே,
ததா2 ஏவ

देह इन्द्रिय असु मन आदि समस्त दृश्यं = தேஹம் இந்திரியங்கள் பிராணன மனஸ் முதலிய எல்லா திருச்ய பதார்த்தமும்,
தே3ஹ இந்த்3ரிய அஸு மன ஆதி3 ஸமஸ்த த்3ருஶ்யம்

ज्ञान अग्नि दग्धं = ஞானமாகிய அக்னியினுல் எரிக்கப்பட்டு,
ஜ்ஞான அக்3னி த3க்3த4ம்

परात्मभावं = பரமாத்மாவாக இருக்கும் தன்மையையே,
பராத்மபா4வம்

उपयाति = அடைந்து விடுகிறது.
உபயாதி (565)

विलक्षणं यथा ध्वान्तं लीयते भानुतेजसि ।
तथैव सकलं दृश्यं ब्रह्मणि प्रविलीयते ॥ ५६६ ॥

விலக்ஷணம் யதா² த்⁴வாந்தம் லீயதே பா⁴னுதேஜஸி ।
ததை²வ ஸகலம் த்³ருஶ்யம் ப்³ரஹ்மணி ப்ரவிலீயதே ॥ 566 ॥

ध्वान्तं = இருட்டானது,
த்⁴வாந்தம்
विलक्षणं = (பிரகாசத்திற்கு) நேர் மாறுக இருந்தபோதிலும்,
விலக்ஷணம்
भानु तेजसि = ஸூர்யனுடைய பிரகாசத்தில்,
பா⁴னு தேஜஸி
यथा = எப்படி,
யதா²
लीयते = லயமடைந்து விடுகிறதோ,
லீயதே
तथा एव = அப்படியே,
ததா² ஏவ
सकलं = எல்லா,
ஸகலம்
दृश्यं = திருச்யமும் (திருக்காகிற பிரஹ்மத்திற்கு
த்³ருஶ்யம் நேர்மாறுக இருந்தாலும்),
ब्रह्मणि = பிரஹ்மத்தில்,
ப்³ரஹ்மணி
प्रविलीयते = நன்கு லயமடைந்து விடுகிறது.
ப்ரவிலீயதே (566)

घटे नष्टे यथा व्योम व्योमैव भवति स्फुटम् ।
तथैवोपाधिविलये ब्रह्मैव ब्रह्मवित्स्वयम् ॥ ५६७ ॥

க⁴டே நஷ்டே யதா² வ்யோம வ்யோமைவ ப⁴வதி ஸ்பு²டம் ।
ததை²வோபாதி⁴விலயே ப்³ரஜை²வ ப்³ரஹ்மவித்ஸ்வயம் ॥ 567 ॥

घटे = குடம்,
க⁴டே

नष्टे = நாசமடைந்து விட்டால்,
நஷ்டே
व्योम = (குட) ஆகாச மென்பது,
வ்யோம
यथा = எப்படி,
யதா²
स्फुटं = நன்றுக,
ஸ்பு²டம்
व्योम एव = மஹாகாசமாகவே,
வ்யோம ஏவ
भवति = ஆகிவிடுகிறதோ (இருந்து விடுகிறதோ),
ப⁴வதி
तथा एव = அதைப்போலவே,
ததா² ஏவ
उपाधि विलये = (சரீரம் முதலிய) உபாதிகள் லயமடைந்து
உபாதி⁴ விலயே விட்டால்,
ब्रह्मवित् = பிரஹ்மத்தை அறிந்தவர்,
ப்³ரஹ்மவித்
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
ब्रह्म = பிரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம
एव = தான்.
ஏவ (567)

क्षीरं क्षीरे यथा क्षिप्तं तैलं तैले जलं जले ।
संयुक्तमेकतां याति तथात्मन्यात्मविन्मुनिः ॥ ५६८ ॥

க்ஷீரம் க்ஷீரே யதா² க்ஷிப்தம் தைலம் தைலே ஜலம் ஜலே ।
ஸம்யுக்தமேகதாம் யாதி ததா²த்மன்யாத்மவின்முனி: ॥ 568 ॥

क्षीरं = பால்,
க்ஷீரம்
क्षीरे = பாலிலும்,
க்ஷீரே
तैलं = எண்ணெய்,
தைலம்

तैले தைலே	=	எண்ணெய்யிலும்,
जलं ஜலம்	=	ஜலம்,
जले ஜலே	=	ஜலத்திலும்,
क्षिप्तं க்ஷிப்தம்	=	விடப்பட்டால்,
यथा யதா²	=	எப்படி,
संयुक्तं ஸம்யுக்தம்	=	ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு,
एकतां ஏகதாம்	=	ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையை,
याति யாதி	=	அடைகிறதோ,
तथा ததா²	=	அப்படியே,
आत्म वित् ஆத்ம வித்	=	ஆத்மாவை அறிந்த,
मुनिः முனிः	=	ஞானி,
आत्मनि ஆத்மனி	=	ஆத்மா, வில் (கலந்து ஒன்றாக ஆகிவிடுகிறார்)

यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिकं तादृगेव भवति ।
एवं मुनेर्विजानत आत्मा भवति गौतम ॥

யதோ²த³கம் ஶுத்³தே⁴ ஶுத்³த⁴மாஸிகம் தாத்³ருகே³வ ப⁴வதி ।
ஏவம் முனேர்விஜானத ஆத்மா ப⁴வதி கௌ³தம ॥

என்று கடோபநிஷத்தில் (4-15) சுத்தமான நீர் சுத்தமான நீருடன் கலந்து ஒன்றுவது போல் ஆத்மா ஞானத்திஞல் ப்ரஹ்மத்துடன் ஒன்ருகக் கலந்துவிடுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. **(568)**

एवं विदेहकैवल्यं सम्मात्रत्वमखण्डितम् ।
ब्रह्मभावं प्रपद्यैष यतिर्नावर्तते पुनः ॥ ५६९ ॥

ஏவம் விதே³ஹகைவல்யம் ஸம்மாத்ரத்வமக²ண்டி³தம் ।
ப்³ரஹ்மபா⁴வம் ப்ரபத்³யைஷ யதிர்னாவர்ததே புன: ॥ 569 ॥

एवं = இவ்விதமாக,
ஏவம்
विदेह कैवल्यं = தேஹமற்று ஒன்ருகவேயிருக்கும் தன்மையும்,
விதே³ஹ கைவல்யம்
सत् मात्रत्वं = ஸத்தாக மாத்திரம் இருக்கும் தன்மையுமான,
ஸத் மாத்ரத்வம்
अखण्डितं = துண்டு படாத (பரிபூர்ணமான),
அக²ண்டி³தம்
ब्रह्म भावं = பிரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மையை,
ப்³ரஹ்ம பா⁴வம்
प्रपद्य = அடைந்த பிறகு,
ப்ரபத்³ய
एष: = இந்த,
ஏஷ:
यति: = ஸன்னியாஸி,
யதி:
पुन: = மறுபடியும்,
புன:
न आवर्तते = (ஸம்ஸாரத்திற்கு) திரும்புவதில்ஜல.
ந ஆவர்ததே (569)

सदात्मैकत्वविज्ञानदग्धाविद्यादिवर्ष्मण: ।
अमुष्य ब्रह्मभूतत्वात् ब्रह्मण: कुत उद्भव: ॥ ५७० ॥

ஸதா³த்மைகத்வவிஜ்ஞானத³க்³தா⁴வித்³யாதி³வர்ஷ்மண: ।
அமுஷ்ய ப்³ரஹ்மபூ⁴தத்வாத் ப்³ரஹ்மண: குத உத்³ப⁴வ: ॥ 570 ॥

सत् आत्म एकत्व विज्ञान = ஸத்தாகிய பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுதான்
ஸத் ஆத்ம ஏகத்வ விஜ்ஞான என்ற அனுபவ ஞானத்திஞல்,
दग्ध = எரிக்கப்பட்டுவிட்ட,
த³க்³த⁴
अविद्यादि वर्ष्मण: = அவித்யை முதலான சரீரத்தையுடைய,
அவித்³யாதி³ வர்ஷ்மண:

अमुष्य = இவருக்கு,
அமுஷ்ய
ब्रह्म भूतत्वात् = பிரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மை ஏற்பட்டுவிட்டதால்,
ப்³ரஹ்ம பூ⁴தத்வாத்
ब्रह्मण: = பிரஹ்மத்திற்கு,
ப்³ரஹ்மணঃ
उद्भव: = உத்பத்தி (மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வருவது),
உத்³ப⁴வঃ
कुत: = எப்படியிருக்கமுடியும்.
குதঃ (570)

मायाक्लप्तौ बन्धमोक्षौ न स्तः स्वात्मनि वस्तुतः ।
यथा रज्जौ निष्क्रियायां सर्पाभासविनिर्गमौ ॥ ५७१ ॥

மாயாக்லப்தௌ ப³ந்த⁴மோக்ஷௌ ந ஸ்தঃ ஸ்வாத்மனி வஸ்துதঃ ।
யதா² ரஜ்ஜௌ நிஷ்க்ரியாயாம் ஸர்பாபா⁴ஸவிநிர்க³மௌ ॥ 571 ॥

बन्ध मोक्षौ = பந்தம் மோக்ஷம் இரண்டுமே,
ப³ந்த⁴ மோக்ஷௌ
माया क्लप्तौ = மாயையினால் ஏற்பட்டவை,
மாயா க்லப்தௌ
स्व आत्मनि = தன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்,
ஸ்வ ஆத்மனி
वस्तुत: = வாஸ்தவமாக,
வஸ்துதঃ
न स्त: = கிடையாது,
ந ஸ்தঃ
निष्क्रियायां = எவ்வித கிரியையுமற்ற,
நிஷ்க்ரியாயாம்
रज्जौ = கயிற்றினிடத்தில்,
ரஜ்ஜௌ
सर्पा आभास विनिर्गमौ = ஸர்ப்பத்தினுடைய தோற்றமும் மறைதலும்,
ஸர்பா ஆபா⁴ஸ விநிர்க³மௌ
यथा = எப்படியோ (பிராந்தியினால் கல்பிக்கப்பட்டவைகள்
யதா² தானே வாஸ்தவமில்லையோ அப்படியே தான் இங்கேயும்). (571)

आवृतेः सदसत्त्वाभ्यां वक्तव्ये बन्धमोक्षणे ।
नावृतिर्ब्रह्मणः काचिदन्याभावादनावृतम् ।
यद्यस्त्यद्वैतहानिः स्याद् द्वैतं नो सहते श्रुतिः ॥ ५७२ ॥

ஆவ்ருதேः ஸத³ஸத்த்வாப்⁴யாம் வக்தவ்யே ப³ந்த⁴மோக்ஷணே ।
நாவ்ருதிர்ப்³ரஹ்மணः காசித³ன்யாபா⁴வாத³னாவ்ருதம் ।
யத்³யஸ்த்யத்³வைதஹானிः ஸ்யாத்³ த்³வைதம் நோ ஸஹதே ஶ்ருதிः ॥ 572 ॥

आवृतेः = ஆவரணத்தின் (மறைவின்),
ஆவ்ருதேः
सत् असत्त्वाभ्यां = இருப்பதினுலும் இல்லாததினுலும்,
ஸத் அஸத்த்வாப்⁴யாம்
बन्ध मोक्षणे = பந்தம் மோக்ஷம் என்பது,
ப³ந்த⁴ மோக்ஷணே
वक्तव्ये = சொல்லவேண்டும். (மறைவு இருந்தால் பந்தம், மறைவு இல்லையானுல் மோக்ஷம் என்று),
வக்தவ்யே
ब्रह्मणः = பிரஹ்மத்திற்கோ,
ப்³ரஹ்மணः
काचित् = எவ்விதமான,
காசித்
आवृतिः = மறைவும்,
ஆவ்ருதிः
न = கிடையாது,
ந
अन्य आभावात् = (அதை மறைக்கக்கூடியகாய்) வேறு யாதொன்றுமே இல்லாதபடியால் (அது),
அன்ய ஆபா⁴வாத்
अनावृतम् = மறைக்கப்படாதது,
அனுவ்ருதம்
यदि अस्ति = (அதை மறைக்கக்கூடியதாய் ஏதும் பதார்த்தம்) இருந்ததேயானுல்,
யதி³ அஸ்தி
अद्वैत हानिः = இரண்டற்றது என்பதற்கு ஹானி,
அத்³வைத ஹானிः
स्यात् = ஏற்பட்டுவிடும். (ஏற்படட்டுமேயென்றுல்),
ஸ்யாத்
द्वैतं = இரண்டாவது இருக்கிறதென்பதை,
த்³வைதம்

श्रुतिः = வேதமானது,
ஶ்ருதிঃ

नो सहते = பொறுக்கமாட்டாது.
நோ ஸஹதே **(572)**

(அவதாரிகை) அப்படியானுல், பந்தம் மோக்ஷம் என்ற வ்யவஹாரம் எப்படி ஏற்பட்டது என்றுல், அறியாமையினுல் என்று தான் சொல்லவேண்டுமென்கிறுர்: -

बन्धञ्च मोक्षञ्च मृषैव मूढा बुद्धेर्गुणं वस्तुनि कल्पयन्ति ।
दृगावृतिं मेघकृतां यथा रवौ यतोऽद्वयाऽसङ्गचिदेतदक्षरम् ॥ ५७३ ॥

ப³ந்த⁴ஞ்ச மோக்ஷஞ்ச ம்ருஷைவ மூடா⁴ பு³த்³தே⁴ர்கு³ணம்
வஸ்துனி கல்பயந்தி ।
த்³ருகா³வ்ருதிம் மேக⁴க்ருதாம் யதா² ரவௌ
யதோ(அ)த்³வயா(அ)ஸங்க³சிதே³தத³க்ஷரம் ॥ 573 ॥

बन्धञ्च = பந்தமும் (கட்டுப்படுதலும்),
ப³ந்த⁴ஞ்ச

मोक्षञ्च = மோக்ஷமும் (விடுதலையும்),
மோக்ஷஞ்ச

मृषैव = பொய்தான். (கட்டுப்படுத்துகிற சரீரம் முதலான
ம்ருஷைவ பிரபஞ்சம் பொய்யாயிருப்பதால்) (ஆனுலும்),

मूढा = அறிவற்றவர்கள்,
மூடா⁴

मेघकृतां = மேகத்தால் ஏற்பட்ட,
மேக⁴க்ருதாம்

दृगावृतिं = கண்பார்வையின் மறைவை,
த்³ருகா³வ்ருதிம்

रवौ = ஸூரியனிடத்தில் (மறைவு இருப்பதுபோல்
ரவௌ கல்பிப்பது),

यथा = எப்படியோ (அப்படியே),
யதா²

बुद्धेः = புத்தியின்,
பு³த்³தே⁴ঃ

गुणं = தர்மத்தை,
கு³ணம்

वस्तुनि = வாஸ்தவமான ஆத்மாவில்,
வஸ்துனி

कल्पयन्ति **கல்பயந்தி**	=	கல்பிக்கிறுர்கள். (ஆக்மாவில் வாஸ்தவமாக ஒன்றும் கிடையாது),
यतः **யதः**	=	ஏனெனில்,
अद्वयासङ्गचित् **அத்³வயாஸங்க³சித்**	=	இரண்டற்றதாயும் எவ்வித ஸங்கமுமில்லாததாயும் உள்ள சைதன்ய ஸ்வரூபமான ஆத்மா,
एकं **ஏகம்**	=	ஒன்றுதான். (அதைத்தவிற வேறு ஒன்றுமில்லை) (அது),
अक्षरं **அக்ஷரம்**	=	குறைவு நாசமில்லாதது.

(573)

अस्तीति प्रत्ययो यश्च यश्च नास्तीति वस्तुनि ।
बुद्धेरेव गुणावेतौ न तु नित्यस्य वस्तुनः ॥ ५७४ ॥
அஸ்தீதி ப்ரத்யயோ யஶ்ச யஶ்ச நாஸ்தீதி வஸ்துனி ।
பு³த்³தே⁴ரேவ கு³ணாவேதௌ ந து நித்யஸ்ய வஸ்துனः ॥ 574 ॥

वस्तुनि **வஸ்துனி**	=	வாஸ்தவமாயுள்ள வஸ்து விஷயத்தில்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது,
इति **இதி**	=	என்ற,
प्रत्ययः **ப்ரத்யயः**	=	எண்ணம்,
यः च **யः ச**	=	எதுவோ
न अस्ति इति **ந அஸ்தி இதி**	=	'இல்லை' என்ற (எண்ணம்),
यः च **யः ச**	=	எதுவோ
एतौ **ஏதௌ**	=	இந்த இரண்டு,
गुणौ **கு³ணௌ**	=	குணங்களும்,
बुद्धेः एव **பு³த்³தே⁴ः ஏவ**	=	புத்தியைச் சேர்ந்தவைகளே,

नित्यस्य = நித்யமாயுள்ள,

நித்யஸ்ய

वस्तुनः = வஸ்துவைச் சேர்ந்தவை,

வஸ்துன꞉

न तु = ஆகாது.

ந து **(574)**

अतस्तौ मायया क्लृप्तौ बन्धमोक्षौ न चात्मनि ।
निष्कले निष्क्रिये शान्ते निरवद्ये निरञ्जने ।
अद्वितीये परे तत्त्वे व्योमवत्कल्पना कुतः ॥ ५७५ ॥

அதஸ்தௌ மாயயா க்ல்ருப்தௌ ப³ந்த⁴மோக்ஷௌ ந சாத்மனி ।
நிஷ்கலே நிஷ்க்ரியே ஶாந்தே நிரவத்³யே நிரஞ்ஜனே ।
அத்³விதீயே பரே தத்த்வே வ்யோமவத்கல்பனா குத꞉ ॥ 575 ॥

अतः = ஆகையால்,

அத꞉

तौ = அந்த,

தௌ

बन्ध मोक्षौ = பந்தம் மோக்ஷம் இரண்டும்,

ப³ந்த⁴ மோக்ஷௌ

मायया = மயையினுல்,

மாயயா

क्लृप्तौ = கல்பிக்கப்பட்டவைகளே,

க்ல்ருப்தௌ

आत्मनि = ஆத்மாவினிடத்தில்,

ஆத்மனி

न च = வாஸ்தவமாகக் கிடையாது,

ந ச

व्योमवत् = ஆகாசம் போல,

வ்யோமவத்

निष्कले = அவயவமில்லாமல்,

நிஷ்கலே

निष्क्रिये = எவ்வித கிரியையுமில்லாமல்,

நிஷ்க்ரியே

शान्ते = சாந்தமாய்,

ஶாந்தே

निरवद्ये	=	எவ்வித தோஷமுமற்றதாய்,
நிரவத்³யே		
निरञ्जने	=	எவ்வித அழுக்குமற்றதாய்,
நிரஞ்ஜனே		
अद्वितीये	=	இரண்டாவதற்றதாய்,
அத்³விதீயே		
परे	=	மேலானதாய் உள்ள,
பரே		
तत्त्वे	=	வாஸ்தவமான பதார்த்தத்தில்,
தத்த்வே		
कल्पना	=	கல்பனை,
கல்பனு		
कुतः	=	எப்படி ஸாத்யம்?.
குதः		**(575)**

(அவதாரிகை) மாண்டுக்யகாரிகையில் (வைதத்யப்ரகரணம் சு. 32) உள்ள சுலோகத்தை ப்ரமாணமாகக் காட்டுகிறுர்: -

न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ।
न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता ॥ ५७६ ॥

ந நிரோதோ⁴ ந சோத்பத்திர்ன ப³த்³தோ⁴ ந ச ஸாத⁴கः ।
ந முமுக்ஷுர்ன வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த²தா ॥ 576 ॥

निरोधः	=	அடங்குவது என்பது (நாசம்),
நிரோத⁴ः		
न	=	கிடையாது,
ந		
उत्पत्तिः च	=	உண்டாகிறது என்பதும்,
உத்பத்திः ச		
न	=	கிடையாது,
ந		
बद्धः	=	(ஸம்ஸாரத்தில்) கட்டுப்பட்டவன் என்பதும்,
ப³த்³த⁴ः		
न	=	கிடையாது,
ந		

साधकः च **ஸாத⁴க: ச**	=	எனது - (அந்தக் கட்டிலிருந்து விடுபட உபாயங்களை அனுஷ்டிக்கும்) ஸாதகன் என்பதும்
न **ந**	=	கிடையாது,
मुमुक्षुः **முமுக்ஷு:**	=	(அந்தக் கட்டிலிருந்து) விடுபட விரும்புபவன் என்பதும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मुक्तः वै **முக்த: வை**	=	விடுபட்டவன் என்பதும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
इति **இதி**	=	என்கிற,
एषा **ஏஷா**	=	இது தான்,
परमार्थता **பரமார்த²தா**	=	வாஸ்தவமான தன்மை. **(576)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் பரமஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லிவிட்டு குருநாதர் சிஷ்யனைப் பார்த்து இதையே அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டிருக்கும்படிச் சொல்லித் தன் உபதேசத்தை முடிக்கிறார்: -

सकलनिगमचूडास्वान्तसिद्धान्तगुह्यं परमिदमतिगुह्यं दर्शितं ते मयाद्य ।
अपगतकलिदोषं कामनिर्मुक्तबुद्धिः स्वसुतवदसकृत्त्वां भावयेदं मुमुक्षुः ॥ ५७७ ॥

ஸகலநிக³மசூடா³ஸ்வாந்தஸித்³தா⁴ந்தகு³ஹ்யம்
பரமித³மதிகு³ஹ்யம் த³ர்ஶிதம் தே மயாத்³ய ।
அபக³தகலிதோ³ஷம் காமநிர்மு³க்தபு³த்³தி⁴
ஸ்வஸுதவத³ஸக்ருத்த்வாம் பா⁴வயேத³ம் முமுக்ஷு: ॥ 577 ॥

सकल **ஸகல**	=	எல்லா,
निगमचूडा **நிக³மசூடா³**	=	வேதங்களின் மேலுள்ள பாகமான உபநிஷத்துக்களின்,
स्वान्त **ஸ்வாந்த**	=	உள் தாத்பர்யமான,

सिद्धान्त = ஸிந்தாந்தமாகிய,
ஸித்³தா⁴ந்த

गुह्यं = ரஹஸ்யமான,
கு³ஹ்யம்

परं = உத்தமமான,
பரம்

अति गुह्यं = லெகுவாக மறைத்து வைக்கவேண்டியதான,
அதி கு³ஹ்யம்

इदं = இந்த தத்வமானது,
இத³ம்

ते = உனக்கு,
தே

मया = என்னுல்,
மயா

अद्य = இப்பொழுது,
அத்³ய

दर्शितं = காட்டப்பட்டது,
த³ர்ஶிதம்

अतुलं = நிகரற்றதாயிருக்கும்,
அதுலம்

तत् = அந்தத் தத்வத்தை,
தத்

अपगतकलिदोषः = பாபத்தினுல் ஏற்படும் ஸகல தோஷங்களும்
அபக³தகலிதோ³ஷ: நீங்கினவனுய்,

काम निर्गुत बुद्धिः = ஆசையிலிருந்து பூராவும் விடுபட்ட
காமநிர்கு³தபு³த்³தி⁴: புத்தியுள்ளவனுயிருக்கும்,

त्वं = நீ,
த்வம்

मुमुक्षुः = (விதேஹ கைவல்யத்தை விரும்பும்)
முமுக்ஷு: முமுக்ஷுவாய்,

इदं = இதை,
இத³ம்

असकृत् = அடிக்கடி,
அஸக்ருத்

भावय = அனுஸந்தானம் செய்வாயாக!
பா⁴வய **(578)**

44. முடிவுரை

इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं प्रश्रयेण कृतानतिः ।
स तेन समनुज्ञातो ययौ निर्मुक्तबन्धनः ॥ ५७८ ॥

இதி ஶ்ருத்வா கு³ரோர்வாக்யம் ப்ரஶ்ரயேண க்ருதானதி: ।
ஸ தேன ஸமனுஜ்ஞாதோ யயௌ நிர்முக்தப³ந்த⁴ன: ॥ 578 ॥

इति = இவ்விதம்,
இதி
गुरोः = குருவினுடைய,
கு³ரோ:
वाक्यं = வார்த்தையை,
வாக்யம்
श्रुत्वा = கேட்டுவிட்டு,
ஶ்ருத்வா
प्रश्रयेण = மிகவும் வினயத்துடன்,
ப்ரஶ்ரயேண
कृत आनतिः = நமஸ்காரம் செய்தவராக,
க்ருத ஆனதி:
तेन = அந்த குருவினுல்,
தேன
समनुज्ञातः = நன்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவராக,
ஸமனுஜ்ஞாத:
सः = அந்த சிஷ்யர்,
ஸ:
निर्मुक्तबन्धनः = ஸம்ஸார பந்தம் விலகினவராக,
நிர்முக்தப³ந்த⁴ன:
ययौ = புறப்பட்டு விட்டார்.
யயௌ **(578)**

गुरुरेष सदानन्दसिन्धौ निर्मग्नमानसः ।
पावयन्वसुधां सर्वां विचचार निरन्तरः ॥ ५७९ ॥

கு³ருரேஷ ஸதா³னந்த³ஸிந்தௌ⁴ நிர்மக்³னமானஸ: ।
பாவயன்வஸுதா⁴ம் ஸர்வாம் விசசார நிரந்தர: ॥ 579 ॥

एष:	=	இந்த,
ஏஷ:		
गुरु:	=	குருவும்,
கு³ரு:		
निरन्तर:	=	மேலே செய்ய வேண்டிய காரியமொன்று
நிரந்தர:		மில்லாதவராய்,
सदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸதா³		
आनन्द सिन्धौ	=	ஆனந்த ஸாகரத்தில்,
ஆனந்த³ ஸிந்தௌ⁴		
निर्मग्नमानस:	=	நன்கு மூழ்கின மனஸுள்ளவராய்,
நிர்மக்³னமானஸ:		
वसुधां	=	பூமி,
வஸுதா⁴ம்		
सर्वां	=	எல்லாவற்றையும்,
ஸர்வாம்		
पावयन्	=	பரிசுத்தமாக்கிக்கொண்டு,
பாவயன்		
विचचार	=	ஸஞ்சாரம செய்துகொண்டிருந்தார்.
விசசார		(579)

इत्याचार्यस्य शिष्यस्य संवादेनात्मलक्षणम् ।
निरूपितं मुमुक्षूणां सुखबोधोपपत्तये ॥ ५८० ॥

இத்யாசார்யஸ்ய ஶிஷ்யஸ்ய ஸம்வாதே³னாத்மலக்ஷணம் ।
நிரூபிதம் முமுக்ஷூணாம் ஸுக²போ³தோ⁴பபத்தயே ॥ 580 ॥

इति	=	இவ்விதம்,
இதி		
आचार्यस्य	=	ஆசார்யருக்கும்,
ஆசார்யஸ்ய		
शिष्यस्य	=	சிஷ்யனுக்கும் (நடந்த),
ஶிஷ்யஸ்ய		
संवादेन	=	ஸம்பாஷணை ரூபமாக,
ஸம்வாதே³ன		
आत्म लक्षणं	=	ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமானது,
ஆத்ம லக்ஷணம்		

मुमुक्षूणां = (ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து) விடுதலையடைய
முமுக்ஷூணாம் விரும்புவோர்களுக்கு,
सुख बोध उपपत्तये = ஸுலபமாக (சிரமமன்னியில) ஞானம்
ஸுக² போ³த⁴ உபபத்தயே ஏற்படுவதை யுத்தேசித்து,
निरूपितं = எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.
நிரூபிதம் **(580)**

(**அவதாரிகை**) மோக்ஷத்தில் விருப்பம் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. மற்ற ஸாதனங்களும இருந்தால்தான இவ்வுபதேசம் நன்கு பிரயோஜனப்படுமென்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறுர்: -

हितमिदमुपदेशमाद्रियन्तां विहितनिरस्तसमस्तचित्तदोषाः ।
भवसुखविमुखाः प्रशान्तचित्ताः श्रुतिरसिका यतयो मुमुक्षवो ये ॥ ५८१ ॥

ஹிதமித³முபதே³ஶமாத்³ரியந்தாம்
விஹிதநிரஸ்தஸமஸ்தசித்ததோ³ஷா: ।
ப⁴வஸுக²விமுகா²: ப்ரஶாந்தசித்தா: ஶ்ருதிரஸிகா
யதயோ முமுக்ஷவோ யே ॥ 581 ॥

ये = எவர்கள்,
யே
मुमुक्षव = முமுக்ஷுக்களாகவும்,
முமுக்ஷவ
यतय = ஸன்னியாஸிகளாகவும்,
யதய
श्रुति रसिका: = வேத வாக்கியங்களில் (அல்லது வேதாந்த
ஶ்ருதி ரஸிகா: சிரவணத்தில்) ரஸிகர்களாகவும்,
विहित निरस्त समस्त चित्त दोषा: = எல்லாவித சித்தத்திலுள்ள தோஷங்களை
விஹித நிரஸ்த ஸமஸ்த யும் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மா
சித்த தோ³ஷா: க்களை அனுஷ்டித்துப் போக்கடித்தவர்களாக வும்,
भव सुख विमुखा: = ஸம்ஸாரத்தில் கிடைக்கக்கூடிய ஸுகத்தில்
ப⁴வ ஸுக² விமுகா²: நோக்கமில்லாமல் திரும்பினவர்களாகவும்,
प्रशान्त चित्ता: = நன்கு அடங்கின சித்த விருத்தியுள்ளவர்
ப்ரஶாந்த சித்தா: களாகவும் இருக்கிறுர்களோ (அவர்கள்),
इदं = இந்த,
இத³ம்

हितं **ஹிதம்**	=	ஹிதமான (நன்மைபயக்கும்),
उपदेशं **உபதே³ஶம்**	=	உபதேசத்தை,
आद्रियन्तां **ஆத்³ரியந்தாம்**	=	ஆதரிக்கட்டும் (ஆதரவுடன் கேட்டு அனுஷ்டிக்கட்டும்). **(581)**

संसाराध्वनि तापभानु किरणप्रोद्भूतदाहव्यथा-
खिन्नानां जलकाङ्क्षया मरुभुवि भ्रान्त्या परिभ्राम्यताम् ।
अत्यासन्नसुधाम्बुधिं सुखकरं ब्रह्माद्वयं दर्शय-
त्येषा शङ्करभारती विजयते निर्वाणसन्दायिनी ॥ ५८२ ॥

ஸம்ஸாராத்⁴வனி தாபபா⁴னு கிரணப்ரோத்³பூ⁴ததா³ஹவ்யதா²-
கி²ன்னானாம் ஜலகாங்க்ஷயா மருபு⁴வி ப்⁴ராந்த்யா பரிப்⁴ராம்யதாம் ।
அத்யாஸன்னஸுதா⁴ம்பு³தி⁴ம் ஸுக²கரம் ப்³ரஹ்மாத்³வயம் த³ர்ஶய-
த்யேஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸந்தா³யினீ ॥ 582 ॥

इति श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपाद शिष्यस्थ श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ विवेकचूडामणिः समाप्तः ।

இதி ஶ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யஸ்ய ஶ்ரீகோ³விந்த³ப⁴க³வத்பூஜ்யபாத³ ஶிஷ்யஸ்த²
ஶ்ரீமச்ச²ங்கரப⁴க³வத꞉ க்ருதௌ விவேகசூடா³மணி꞉ ஸமாப்த꞉ ।

संसार अध्वनि **ஸம்ஸார அத்⁴வனி**	=	ஸம்ஸாரமாகிற மார்க்கத்தில்,
ताप **தாப**	=	(ஆதியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகம் ஆகிய மூன்றுவித) தாபமாகிற,
भानु किरण **பா⁴னு கிரண**	=	ஸூர்ய கிரணத்தினால்,
प्रोद्भूत **ப்ரோத்³பூ⁴த**	=	நன்கு ஏற்பட்டுள்ள,
दाह व्यथा **தா³ஹ வ்யதா²**	=	தாஹ சிரமத்தினால்,
खिन्नानां **கி²ன்னானாம்**	=	மிகவும் வருந்துகிறவர்களாயும் (அந்த தாஹத்தை நிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்காக),

जलकाङ्क्षया **ஜலகாங்க்ஷயா**	=	ஜலத்தில் ஆசையுடன் (ஆனல் ஜலமே யில்லாமல் கானல் ஜலம் ஜலம்போல் தோன்றும்),
मरुभुवि **மருபு⁴வி**	=	பொட்டல் பூமியில்,
भ्रान्त्या **ப்⁴ராந்த்யா**	=	பிராந்தியினுல் (அறியாமையினுல் அங்கே ஜலம் அகப்படாதாவென்ற தவறுன எண்ணத்தினுல்),
परिभ्राम्यतां **பரிப்⁴ராம்யதாம்**	=	அங்குமிங்கும் அலைகிறவர்களாயும் இருக்கிறவர்களுக்கு,
अति आसन्न सुधाम्बुधिं **அதி ஆஸன்ன ஸுதா⁴ம்பு³தி⁴ம்**	=	வெகு ஸமீபத்திலிருக்கின்ற (தன்னிடத்திலேயே இருக்கிற) அமிருத ஸமுத்திரமாய்,
सुखकरं **ஸுக²கரம்**	=	ஆனந்தத்தை கொடுக்கக்கூடியதாய்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்றதாய் உள்ள,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மத்தை,
दर्शयन्ती **த³ர்ஶயந்தீ**	=	காட்டிக் கொடுக்கிற,
एषा **ஏஷா**	=	இந்த,
शङ्करभारती **ஶங்கரபா⁴ரதீ**	=	க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் வாக்கு (ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதருடைய வாக்)
निर्वाण सन्दायिनी **நிர்வாண ஸந்தா³யினீ**	=	உத்தமமான ஸுகத்தை (மோக்ஷத்தையே) நன்கு கொடுக்க வல்லமையுள்ளதாக இருந்து கொண்டு,
विजयते **விஜயதே**	=	ஸர்வோத்கிருஷ்டமாக விளங்குகிறது. **(582)**

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யராயும்
ஸ்ரீ கோவிந்தபகவத்பூஜ்யபாதரின் சிஷ்யராயும்
உள்ள ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதருடைய
கிருதிகளில் விவேகசூடாமணி
முற்றிற்று.

சுபமஸ்து.